

IHS
Amor hos decendit amores.
ita futura rosas.
gitime certanti
Cur non utrumque:
Sanciat et sanat.
Spinas fert præses
Habemus ad Dominu
Sursum Corda
SS. COR IESU
Amoris et Doloris
Speculum.

SPECULUM AMORIS ET DOLORIS IN SACRATISSIMO AC DIVINISSIMO CORDE JESU INCARNATI, EUCHARISTICI, ET CRUCIFIXI, ORBI CHRISTIANO PROPOSITUM:

Et nunc ex occasione Celeberrimæ Congregationis sub Titulo SS. CORDIS JESU authoritate Summi Pontificis CLEMENTIS XI. in Ecclesia Cathedrali Augustæ Vindel. recens erectæ, & per eandem latissimam Diœcesin imposterum propagandæ, per quinquaginta Considerationes, totidem Sacra Emblemata æri incisa, Figuras Scripturæ quamplurimas, Conceptus prædicabiles, SS. Patrum Sententias, Doctrinas morales, raras Historias, & pios ad SS. COR JEsu affectus illustratum.

OPUS

Omnibus SS. COR JESU amantibus, prædicantibus, aut meditantibus apprimè utile ac proficuum.

Cum triplici Indice Considerationum, Rerum memorabilium, & Concionatorio, formandis per Annum Concionibus opportuno.

Operâ & Studio

A. R. D. ANTONII GINTHER, SS. Theol. Lic.

Camer. ac Paroch. ad SS. Crucem in Biberbach.

Cum Permissu Superiorum.

EDITIO IV.

AUGUSTÆ VINDELICORUM,

Typis & Sumptibus Hæredum JOANNIS JACOBI LOTTERI, An. MDCCXLIII.

S. Paulus Apoſt.

Et Ego, cùm veniſſem ad vos, Fratres, veni non in ſublimitate ſermonis, aut ſapientiæ, annuntians vobis teſtimonium Chriſti: non enim judicavi, me ſcire aliquid inter vos, niſi JESUM Chriſtum, & hunc Crucifixum.

1. *Corinth.* 2, 1.

SERENISSIMO AC REVERENDISSIMO

PRINCIPI

AC

DOMINO, DOMINO

ALEXANDRO SIGISMUNDO

DEI GRATIA

EPISCOPO AUGUSTANO,

Comiti Palatino Rheni, Bavariæ, Juliæ, Cliviæ & Montium Duci, Comiti Veldentiæ, Sponhemiæ, Marchiæ, Ravenspergæ & Mörsæ, Domino in Ravenstein, &c. &c.

DOMINO, AC PRINCIPI

SUO CLEMENTISSIMO.

Serenissime et Reverendissime Dux ac Princeps!

Mmensus DEus ac Sapientissimus totius Universi Architectus, essentiâ Unus, sed Personis Trinus, postquam Macrocosmum, seu Mundum hunc magnum ex nihilo sui produxit, Cœlum Empyreum Intelligentiis, Firmamentum sole, lunâ & stellis, terram autem innumeris pecudibus, aërem pennatis, & mare piscibus replevit, tandem ad creationem Microcosmi seu Hominis (qui parvus Mundus haud immeritò nuncupatur) transivit, quem non ad imaginem duntaxat & similitudinem suam creare placuit, sed & cor ejus sigillatim ac mirâ sapientiâ formavit: *Qui finxit sigillatim corda eorum. Ps.* 32, 15.

Est autem Cor origo vitæ per membra omnia diffusæ, ita, ut sine illo nullum omnino vivere posset, sicut Rex in Regno suo, & Sol inter sidera, sic cor in suo Microcosmo præsidere assolet. Forma ejus pyramidalis est, infernè in cuspidem desinens, quasi parùm ista curet terrena, & in puncto duntaxat attingat: supernè verò cœlum versùs amplum & cavosum existit, ut exinde pleno sinu cœlestem influxum recipiat. Motus ejus est assiduus, unde & principium motûs dicitur, dum intra spatium unius quadrantis in homine sano millies pulsum repetit. Duos insuper in se fonticulos continet, in cujus dextro sanguis purissimus generatur, éstque fons ille venarum ac sanguinis, quem per omnes arterias protrudit, & quia Cor in perpetuo versatur motu, hinc desumunt Medici, omnem totius corporis sanguinem ad summum intra duarum horarum spatium per circulationem (ut vocant) cor transire, unde novum semper vigorem, incrementum & motus vitales, ne computrescat, recipit. Alter in corde & sinister fonticulus propriè sedes vitæ & respirationis est, in quo spiritus vitales generantur ad conservandum & vivificandum totum hominem. Hinc meritò à Philosophorum principe Cor *primum vivens & ultimum moriens* nuncupatur, quia sedes est animæ, vitæ, voluntatis, amoris, imò & ipsius Dei: & si symbolicè ejus litteras libeat interpretari, COR, juxta Cornelium à Lapide, est *Camera Omnipotentis Regis.*

Verùm ad quid ista enarro, Serenissime ac Reverendissime PRINCEPS? paucis me explico. Cor nostrum Serenitas Tua est, Cor, inquam

quam, totius corporis myſtici, hoc eſt, latiſſimæ ac celeberrimæ tuæ Diœceſeos jure merito Serenitatem Tuam appellamus; ab hoc enim Sereniſſimo Corde nos indigna membra tua non pendemus duntaxat, ſed & ab illo omnem noſtrum influxum, vigorem & calorem ſpiritualem, atque aſſiduum gratiarum motum participamus: *Nos autem populus tuus & oves paſcuæ tuæ.* Et ſi cor Regis ad regendos populos in manu Dei eſſe dicitur (*Prov.* 21, 1.) ut illud ad arbitrium ſuum regat atque inflectat: multò magìs & Cor tanti Pontificis ac Principis avito Regum & Imperatorum ſanguine prognati, & vices Dei in his terris gerentis, in manu Dei erit, ut illud tum in proſperis & adverſis, tum in pace & bello providè regat, atque gubernet, & contra quoſcunque hoſtiles tueatur aſſultus. Proinde non abs re dictum illud Cornelii Tuo Sereniſſimo Cordi adſcribimus: *Camera Omnipotentis Regis.*

Plus dico. Enimverò placuit Divinæ Majeſtati Suæ Serenitatem Tuam ſibi in peculiare inſtrumentum deligere, per quod honor ac debitus cultus Sacratiſſimi ac Diviniſſimi CORDIS JESU, Euchariſtici & Crucifixi, non tantùm in Eccleſia tua Principali, ſed & per univerſam ampliſſimam Diœceſin Auguſtanam maximo animarum emolumento etiam inter ipſos medios belli tumultus mirificè propagaretur. Non equidem ignoro, quòd olim DEus T. O. M. in omni ſacrificio cor ſeu pectuſculum ſibi reſervârit, quod Aaron ſummus ſacerdos in altum elevatum Deo conſecrabat, & ſic conſecratum in partes Sacerdotis cedebat: *Sacrificabis illud elevatum coram Domino, & cedet in partem tuam. Exod.* 29, 26. O fortunate PRINCEPS! Elevâſti SS. COR JESU Tuo Exemplo, Tuâ Authoritate, Tuâ Munificentiâ, quod nunc longè meliori jure in partem tuam optimam cedit, quam nemo ampliùs à Serenitate Tua tollet in æternum; verè *optimam partem elegiſti.*

Et ſi quondam Fernandus Luſitaniæ Rex (ut author eſt Typotius L. 1. ſymb.) pro ſuo familiari ſymbolo duo corda habuit, videlicet SS. COR JESU ſaucium ac ferro crudeliter perfoſſum, & juxta hoc diviniſſimum Cor ex parte læva cor ſuum ſine vulnere collocatum, cum inſcripto lemmate: *Cur non utrumque?* Per quod Emblema prudentiſſimus Rex ſe ipſum in adverſis ſolebat animare, ut cuncta, quæ in hac mortali vita poſſunt accidere, eò generoſiore animo perferret, ſi SS. COR JESU vulneratum

 intue-

intueretur. Sic PRINCEPS Serenissime, videtur & mihi Serenissimum Cor Tuum juxta SS. COR JESU, velut signaculum collocatum, cum prædicto lemmate: *Cur non utrumque?* Hinc ex consideratione hujus dulcissimi CORDIS JESU in hoc luctuoso bello omnem temporalem jacturam æquo semper ac generosissimo animo tulisti, forte posteris, nobisque omnibus præbens exemplum, quomodo pariter in omni fortuna semper cor nostrum cum SS. CORDE JESU oporteat esse conjunctissimum.

Et hoc est, Serenissime PRINCEPS, quod me ad hunc Tractatum de SS. CORDE JESU scribendum commovit, quem nunc omni jure Tuæ Serenitati in omni humilitate & subjectione transcribo. Excipe igitur Clementissime DOMINE, viles has meas lucubrationes illo benignissimo vultu, quo jam Anno 1685. Romæ in Aula Innocentii XI. Pont. Max. me indignissimum ac subjectissimum servulum tuum beâsti, à quo Summo Christi in his terris Vicario tuâ, quâ jam tunc pollebas, Principali authoritate, pro Ecclesia Sanctissimi ac Thaumaturgi Crucifixi in Biberbach (in quo Templo & primum fundamentalem lapidem ponere dignatus es) plura SS. Martyrum Corpora cum aliis Pontificis gratiis felicissimè impetrâsti, pro qua summa gratia Tuæ Serenitati in æternum manebo obstrictissimus, DEum bonorum omnium largitorem humilibus votis quotidie exorans, quatenus Serenitatem Tuam pro sua gloria, Ecclesiæ incremento, & Serenissimæ Domûs Tuæ perpetuo ornamento adhuc diu diutissimè conservet incolumem. Vive igitur COR nostrum! Vive Principum Sidus, ævi nostri Decus, Virtutis & Pietatis asylum! Vive, & in SS. CORDE JESU, tanquam in centro amoris Tui, Vive.

SERENITATIS
TUÆ

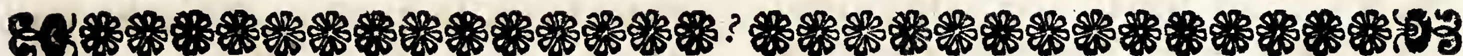
Humillimus, subjectissimus, ac devinctissimus
Servus & Capellanus

ANTONIUS GINTHER,
SS. Theol. Lic. Cam. ac Paroch. ad
SS. Crucem in Biberbach.

APPROBATIO.

PRæſens *Amoris & Doloris Speculum* ab Authore ſuo eruditè, zelosè, ac cum magno devotionis affectu elaboratum, quia non tantùm fidei orthodoxæ, bonísque moribus non adverſatur, ſed & animos in DEI, potiſſimùm verò in Diviniſſimi CORDIS JESU cultum amorémque ſuaviter inducit, ut in lucem prodeat, omnino dignum cenſeo. Ex Officio Vicariatûs Auguſtæ Vindel. 16. Junii 1705.

JO. CASIMIRUS RÖLS, SS. Theol. D.
SS. Can. Licent. Eccl. Cath. Canon. Capitular. Sereniſſ. Princip. Auguſt. Conſil. Eccleſ. & in Spirit. Vic. Gen.

CENSURA.

SPeculum iſtud *amoris & doloris* in Sacratiſſimo ac Diviniſſimo CORDE JESU propoſitum non ſolùm ab omni hæreſis labe, morúmque corruptela purum, & immaculatum, ſed & piiſſimis eruditionibus excultum, utillimum pariter ac amœniſſimum, ideóque publicâ luce dignum cenſet.

JO. MICHAEL SEMBLER, SS. Theol.
Doctor Reverendiſſ. ac Sereniſſ. Princip. & Epiſc. Auguſt. Conſiliar. & Pœnitentiarius.

Ad Benevolum Lectorem & SS. Cordis Jesu Amatorem & Cultorem.

PRimus in orbe pictor, juxta Cantarinum Philodes paſtor ovium fuit, qui, cùm ſole à meridie declinante ovis umbram obſervâſſet, baculo ſuo, quaſi rudi penicillo juxta projectam umbræ ideam prima vice in ſabulo ovem illam delineare non infeliciter conatus eſt, qui exinde ab hac ovis umbra ad alias delineationes, ac tandem ad vivos colores progreſſus, artem pictoriam invenit. Amice Lector! Paſtor ovium pretioſo Summi Paſtoris ſanguine redemptarum, & ego ſum, indignúsque Plebanus; vidi hactenus SS. COR JESU, Diviniſſimi illius Agni in Eccleſia Summa & Cathedrali Auguſtana ſupra Tabernaculum Sanctiſſimi ad majorem excitandam fidelium devotionem erga Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum publicæ venerationi expoſitum, quod illuſtriſſimum Sereniſſimi ac Reverendiſſimi Principis ac D. D. Ordinarii exemplum mox & aliæ Eccleſiæ ſubjectæ in hac ampliſſima ac celeberrima Diœceſi Auguſtana ultrò ſecutæ ſunt.

Verùm quia nullus Scriptorum hactenus (ſaltem quantùm mihi conſtat) de hoc SS. CORDE JESU aliquem Tractatum in uſum Sacerdotum & Concionatorum conſcripſit, amicorum conſilio perſuaſus, & ope Divina fretus, tentavi cum Philode pro imbecillitate ingenii mei hoc Diviniſſimum COR JESU Incarnati, Euchariſtici, & Crucifixi, vel in umbra ſaltem figurarum & Emblematum depingere, tuæ curæ ac ſolertiæ nunc relinquens, ut tu prudens Lector illud amabiliſſimum COR JESU vivis in te & in aliis exprimac ac pingas coloribus. Paravi hîc materiam primam & incultam, tu formam adde: *Ei qui pingere curat*, ait Scriptura, *quæ apta ſunt ad ornatum, exquirenda ſunt.* 2. Mach. 2. 30.

Et quid, obſecro, dulcius, & ad animarum promovendam ſalutem utilius & efficacius eſſe poteſt, quàm ſermocinari ac meditari de Sanctiſſimo ac Diviniſſimo CORDE JESU? Quærant alii, quæ ſua ſunt, quærant ſuum intereſſe, *meum ac tuum frigidum illud verbum*, quærant honores, opes;

ami-

amicitias, & hujus ſæculi voluptates; quæramus nos, amice Lector SS. COR JESU, hîc omnia habemus in uno: *Gazophylacium eſt bonorum omnium*, ita B. Petrus Damianus: *Pignus futuræ gloriæ*, ita S. Mechtildis: *Paradiſus deliciarum:* ita S. Clara: *Lectulus animæ Deum amantis*, ita S. Gertrudis: *Porta, per quam intratur ad vitam*, ita S. Bonaventura: *Orientalis unio unicè unicus, & pretii inæſtimabilis*, ita S. Franciſcus Saleſius: *Locus refugii*, ita S. Catharina Senenſis: *Vena gratiarum omnium*, ita devotiſſimus Landſpergius; & denique *Centrum divini amoris, omniúmque cordium*, ita Venerabilis M. Margaretha Allacoque. Et ſi Eccleſia illam lanceam, quâ SS. COR JESU quondam transfixum eſt, adeo in veneratione habet, ut peculiari illam Feſto (prout Author eſt R. P. Hadrianus Lyræus) honoraverit, cur, obſecro, illud Diviniſſimum ac Sacratiſſimum COR JESU nullo apud nos dignum ſit honore?

Age igitur: quisquis es, benigne Lector, & hunc meum qualem qualem laborem æqui boníque conſule, in quo Tractatu non eleganti verborum apparatu & ſtylo criſpato aures tuas titillare, ſed potiùs humili, planâ, ac facili methodo Cor tuum reciproco in SS. Cor JEſu, quod in charitate perpetua dilexit te, ferire ſtudui? *Non enim judicavi, me ſcire aliquid inter vos, niſi JESUM Chriſtum, & hunc Crucifixum.* 1. *Cor.* 2. 1. Et ſi quidem placet iſte modicus meus, germanus, ac ſincerus mentis conatus, ecce, paratus ſum, adjuvante Numine, & vitâ comite, ad plures adhuc ſimiles Tractatus de Chriſto JESU docente & patiente, nec non de Beata Virgine ac Matre doloroſa MARIA proximè tibi communicandos. De reliquo omnia, quæ in hoc tenui opuſculo meo continentur, cenſuræ Sanctæ Matris Eccleſiæ, *quæ eſt Columna & Firmamentum Veritatis*, nec non gratioſo Superiorum meorum ac Doctorum Virorum judicio humiliter ſubjicio. Tu interim, optime Lector, vale, & in SS. CORDE JESU vale. O quàm felix tunc eris, ſi tandem in hoc amabiliſſimo CORDE Crucifixi JESU, & in dulci ejus amplexu ac oſculo cum S. Edmundo & aliis SS. CORDIS JEſu amatoribus ultimum poteris efflare ſpiritum! O quàm felix! Plura Viro ſapienti non addo.

INDEX CONSIDERATIONUM.

Con-

Con-

Con-

INDEX CONCIONATORIUS.
In Dominicas & Festa per Annum.

Dominica I. Adventûs.

Respicite, & levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. Luc. 21, 28.

Duplex est Adventus Christi, quem nunc celebrat S. Mater Ecclesia, primus fuit in carne, dum pro nobis Homo factus est. Secundus erit in judicio, cùm judicabit orbem terræ. De primo adventu si vis disserere, consule NB. hîc Considerationem 4. totam. Si de secundo? vide Consid. 49. de SS. Corde JEsu. Quod piis tunc summo solatio, impiis summo terrori erit.

Dominica II. Adventûs.

Joannes cùm audîsset in vinculis opera Christi. Matth. 11, 2.

SS. Cor JEsu etiam in carcere & in vinculis uteri materni per novem illos menses inclusum, salutem nostram operabatur. Conf. 4. tota.

Dominica III. Adventûs.

Tu quis es? Joan. 1, 19.

Si ignoras te ô homo Christiane, quinam sis? Ecce præsento tibi speculum minimè fallax, SS. Cor JEsu, intuere illud, ut nævos tuos corrigas. Conf. 3. tota.

Dominica IV. Adventûs.

Prædicans baptiſmum pœnitentiæ in remiſſionem peccatorum. Luc. 3, 3.

SS. Cor JEſu ob ſcelera noſtra attritum, cor quoque noſtrum à nobis requirit contritum & humiliatum. Conſ. 22. tota.

Dominica infra Octavam Nativit. Chriſti.

Ecce poſitus eſt hic in ſignum, cui contradicetur. Luc. 2, 34.

Hoc ſignum à Simeone præviſum, crux fuit, quod SS. Cor JEſu jam tunc & à primo conceptionis ſuæ inſtanti deſponſavit ſibi, & jugiter in ſe portavit. Conſ. 7. tota.

Dominica I. poſt Epiph.

Et erat ſubditus illis. Luc. 2, 51.

SS. Cor JEſu ex omnibus obedientiſſimum fuit, atque ad labores à juventute uſque ad mortem crucis promptiſſimum. Conſ. 13. tota.

Dominica II. poſt Epiph.

Vinum non habent. Joan. 2, 3.

Felices nos, qui conqueri non poſſumus? *Vinum non habemus.* En SS. Cor JEſu verè Botrus Cypri in ſolatium omnium expreſſus, nobis ſuaviſſimum conſolationis vinum præbet. Conſ. 28. tota.

Dominica III. poſt Epiph.

Domine ſi vis, potes me mundare? Matth. c. 8. v. 2.

Quàm prudenter egit ille leproſus, quòd cor ſuum voluntati Divinæ penitùs ſubjecerit, quia SS. Cor JEſu nil magis averſatur, quàm propriam cordis noſtri voluntatem. Conſ. 34. tota.

Dominica IV. poſt Epiph.

Et ecce motus magnus factus eſt in mari. Matth. 8, 24.

Omnia in hoc mundo ſunt inſtabilia & periculis plena, quæramus ergo ſecurum refugium & munimen in tempore tribulationis & tentationis, quod eſt SS. Cor JEſu. Conſ. 43. tota.

Dominica V. post Epiph.

Qui seminat bonum semen in agro suo. Matth. 11, 24.

Bonum semen in agro est bona intentio in agro cordis, quam, ut actiones nostræ apud DEum sint meritoriæ, & optatum fructum afferant, oportet juxta ideam SS. Cordis JEsu ad cor Patris dirigere. Cons. 30. tota.

Dominica VI. post Epiph.

Fit arbor, ita ut volucres cœli veniant, & habitent in ramis ejus. Matth. 13, 32.

Granum Sinapis minimum quidem est ex seminibus, cùm autem crescens fit arbor, commune refugium avibus fieri assolet. Sanctiss. COR JEsu verè minimum granum sinapis in utero materno fuit, tandem excrevit in arborem, omnibus peccatoribus præbens tutum refugium. Cons. 16. tota.

Dominica Septuagesimæ.

Dicit illis: ite & vos in vineam meam. Matth. 20, 7.

Quis non miretur summam hodierni Patrisfamilias clementiam, dum omnes tam benignè ad vineam suam invitavit. Ad Sanctiss. COR JEsu, tanquam ad veram salutis vineam omnes peccatores & hominum status invitantur. Consid. 41.

Dominica Sexagesimæ.

Et aliud cecidit inter spinas. Luc. 8, 7.

Bonum semen inter spinas est Sanctiss. COR JEsu spinis per omnem vitam circumdatum. Consid. 36.

Dom. Quinquagesimæ.

Et illudetur, & flagellabitur, & postquam flagellaverint, occident eum. Luc. 18, 32.

Bis hodie Salvator mentionem de flagellatione fecit, ut mundanorum stulta gaudia refrænaret, supra quod S. Bernardus: *Non Filium Dei rursus flagellemus per delectationem peccati.* Vide de Sanctiss. Corde JEsu, quæ ac quanta sustinuerit tormenta per flagellationem. Consid. 35.

Dom. I. Quadragesimæ.

JEsus ductus est in desertum à spiritu. Matth. 4, 1.

Sanctiss. Cor JEsu, antequam ad Evangelicam prædicationem se accingeret, priùs in deserto per 40. dies in oratione mentali se exercuit, nobis forte per hoc exemplum præ-

bens, quomodo utiliter de hoc Sanctiss. Corde JEsu possimus meditari. Consid. 20.

Dom. II. Quadragesimæ.

Ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. Matth. 17, 3.

Qualem inter se discursum habuerint JEsus, Moyses & Elias, declarat S. Lucas: *Dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Jerusalem. Luc.* 9, 31. Hoc est: loquebantur de passione, angustiis & tormentis Sanctiss. Cordis JEsu, ubi commodè poteris agere de tristitia continua Sanctiss. Cordis JEsu, ac præsertim de illa, ubi in horto passioni initium dedit. Consid. 31.

Dom. III. Quadragesimæ.

Et cùm venerit, inveniet eam scopis mundatam & ornatam. Luc. 12, 25.

Bene mundandum est cor illud, quod Deum suum ac vivum Sanctiss. COR JEsu in Sanctiss. Eucharistia desiderat accipere. Cons. 25. tota.

Dom. IV. Quadragesimæ.

Accepit ergo JEsus panes, & cùm gratias egisset, distribuit discumbentibus. Jo. 6, 11.

Majus benevolentiæ & divini in nos amoris signum ac pignus Sanctiss. Cor JEsu exhibere nobis non potuisset, quàm cum in Sanctiss. Eucharistia se ipsum nobis in cibum & potum reliquit. Consid. 23.

Dom. Passionis.

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Joan. 8, 59.

Judæi quondam ut Moysen lapidarent, jam accincti erant. Exod. 17. Hodie ut Christum lapidarent, pariter Judæi paratos se sistebant, en typum illorum, qui indignè communicant, hi in veritate Sanctiss. COR JEsu de novo lapidant, & in mortem tradunt. Consid. 27.

Dominica Palmarum.

Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus. Matth. 21.

Mirabiles elationes maris, sed longè mirabilius Sanctiss. Cor JEsu, verè mare omnium gratiarum, quod, licèt præviderit omnes injurias sibi in Sanctiss. Eucharistia usque ad finem mundi inferendas, tamen amor vicit & instituit. Cons. 26.

Pro

Pro Cœna Domini.

Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Luc. 22, 44.

Cùm Christùm Judæi ad sepulchrum Lazari lacrymantem vidissent, intra se dicebant: *Ecce quomodo amabat eum!* Vide JEsum tuum in horto olivario hodie non ex oculis solùm sed etiam omnibus corporis membris sanguineas lacrymas fundentem, & collige exinde, quomodo Sanctiss. Cor JEsu amaverit te. Consid. 33. tota.

In die Parasceves.

Crucifixerunt eum. Matth. 27, 35.

O cruentum, ô lugubre, ô inauditum spectaculum DEus tuus amore tui Crucifixus. Consid. 36. cur SS. Cor JEsu pro redemptione mundi crucem elegerit, Vel Consid. 37. de bajulatione crucis.

Dominica Resurrectionis.

Surrexit, non est hîc. Marc. 16, 6.

O quàm immensum erat gaudium omnium tum Angelorum, tum Beatarum animarum, dum in Christo SS. Vulnera glorificata ac præsertim apertum Sacratissimum Cor ejus in illa gloriosa resurrectione intuiti sunt. Consid. 50.

Dominica in Albis.

Ostendit eis manus & latus. Jo. 20, 20.

Solent generosi Victores dilectis amicis suis accepta in prælio vulnera ostendere, ut ex illorum intuitu de trophæo lætentur, & ad paria audenda animentur. Sic Christus dilectis Discipulis suis manus ac pedes perforatos ac præsertim Sanctiss. COR suum vulneratum monstravit, in quo divino lavacro & Thomam incredulum in novam vitam regeneravit. Consid. 46.

Dom. 2. post Pascha.

Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Joan. 10, 11.

En veri Pastoris ideam in Christo JEsu, dum non tantùm vitam, sed & ultimam Sanguinis stillam ex Sacratiss. Corde suo pro salute animarum obtulit. Consid. 19. tota

Dom. 3. post Pascha.

Quid est hoc, quòd dicit nobis modicum? Joan. 16, 18.

Omnia in hoc mundo ſunt vana, fluxa, & modica, præter amare DEum, & quem miſit Filium ſuum D. N. JEſum Chriſtum, cujus SS. Cor Deificatum pro centro amoris nobis proponitur. Conſid. 44. tota.

Dom. 4. poſt Paſcha.

Triſtitia implevit cor veſtrum. Jo. 16, 6.

Carolus V. alioquin Vir ſtrenuiſſimus cunctis artubus contremiſcebat, cùm ad arma conclamaretur, verùm ubi pugnæ initium datum eſt, ut leo pugnavit. Sic SS. Cor JEſu ante cruentam pugnam ſibi timere viſum eſt, &c. ubi plura de triſtitia hujus SS. Cordis. Conſ. 31. n. 4. &c.

Dom. 5. poſt Paſcha.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Jo. 16, 23.

Elias cúm in cœlum aëreum raperetur, Eliſæo dixit: *Poſtula, quod vis, ut faciam tibi, antequam tollar.* 4. Reg. 2. Hoc idem hodie ante aſcenſum ſuum Chriſtus ſuis Diſcipulis intimavit: *Usque modò non petiſtis quidquam in nomine meo, petite, & accipietis.* O quàm bene conveniunt SS. Nomen & Cor JEſu, ſi illud Patri in oratione noſtra offeramus? Conſ. 9.

Dom. 6. poſt Paſcha.

Sed hæc locutus ſum vobis, ut, cùm venerit hora, eorum reminiſcamini. Jo. 15.

Recordatio ſeu reflexio mentis magnam vim ſeu ad bonum ſeu ad malum habet, hinc monet hodie Veritas, ut eorum reminiſcamur, quæ ipſa toties nobis prædixit, in quem finem Sanctiſſ. Cor JEſu nobis pro libro ſæpius legendo proponitur. Conſ. 1.

Dominica Pentecoſtes.

Pacem meam relinquo vobis. Joan. 14.

Quòd Spiritus Sanctus ſit Amor Patris & Filii, de fide eſt, hinc oſculum inter utrumque, hinc & pax noſtra, quam nobis promeruit Sanctiſſ. Cor JEſu. Conſid. 42.

Dom. 1. poſt Pent.
hoc eſt:
In Feſto SS. Trinitatis.

Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia. Rom. 11.

Plura

Plura SS. Trinitatis ſunt ſymbola: Iris tricolor, Sol, Oculus, Trifolium, triangulum, ovum, ac præſertim Cor noſtrum, quod trinum & unum eſt; Pinge, ſi placet, in menſâ cretâ cor tuum, & exinde per medium illius digito duc lineam, & habebis Trinum & Unum. Hinc merito Sanctiſſ. Cor JEſu Sanctiſſ. Trinitatis palatium appellatur. Vide plura de natura cordis in Dedicatione & Præfatione.

Dom. 2. poſt Pent.

Homo quidam fecit cœnam magnam. Luc. 14, 16.

Ad cœnam magnam te hodie invito, Anima Chriſtiana! magna eſt, quia à magno Deo & Homine Chriſto præparata, magna, quia infiniti & immenſi pretii eſt; magna, quia ferculis inſtructa pretioſiſſimis, Corpore videlicet, Animâ & Divinitate Chriſti, in qua etiam Sanctiſſ. COR ſuum nobis in eſcam proponit: O prodigium amoris! O quàm magna igitur requiritur præparatio ad hanc cœnam magnam! Conſid. 23. & ſequent.

Dom. 3. poſt Pent.

Quia hic peccatores recipit. Luc. 15, 2.

O mitiſſimum COR JEſu! in hoc tuam Omnipotentiam quam maximè manifeſtare ſoles, quòd peccatores & titiones inferni in Seraphinos transmutes, quia in veritate cor contritum & humiliatum non deſpicis. Conſid. 22.

Dom. 4. poſt Pent.

Cùm turbæ irruerent in eum. Luc. 5, 1.

Si Chriſtus hodie pecunias in populum conjeciſſet, ſi taurum integrum aſſum, ſi panes, ſi vinum album & rubrum, ſi pannum ad veſtes, ſi alia utenſilia populo diſtribuiſſet, (prout Anno 1690 Auguſtæ Vind. in Electione & Coronatione Joſephi I. Rom. Regis præſentes ſpectavimus) non equidem mirarer, quòd tanta populi multitudo in eum irruiſſet; Et quæ cauſa tanti accurſûs? Ecce Sanctiſſ. COR JESU Magnes amoris fuit, &c. Conſid. 45. tota.

Dom. 5. poſt Pent.

Vade priùs reconciliari fratri tuo. Matth. 5, 23.

Errare humanum, ſed in malo & in odio perſeverare, prorſus diabolicum eſt, unde monet Apoſtolus,

lus, Ephes. 4, 26. *Sol non occidat super iracundiam vestram*, & hodie Christus: *Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quòd frater tuus habet aliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum, & vade priùs reconciliari fratri tuo.* Exemplum habes luculentissimum à Sanctiss. Corde JEsu, quomodo ignoscendum & condonandum sit omnibus ex corde. Consid. 39.

Dom. 6. post Pent.

Misereor super turbam. Marc. 8, 2.

Vide, & considera mitissimum COR JEsu, quomodo alienis compatiatur miseriis, verè *misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se.* Ps. 102. Sed ad escam & panem requiritur & haustus; En Sanctiss. COR JEsu fons est & puteus aquarum viventium, bibite ex eo omnes. Consid. 17. & 40.

Dom. 7. post. Pent.

Qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum. Matth. 7, 21.

Non nostra, sed Dei voluntas in omnibus adimplenda est, hinc David oravit: *Doce me facere voluntatem tuam.* Ps. 142. Hanc veritatem, ex qua salus nostra dependet, hodie à Sanctiss. CORDE JEsu cum Patris voluntate semper conjunctissimo addiscamus. Cons. 32.

Dom. 8. post Pent.

Facite vobis amicos. Luc. 16, 9.

Rectè Ecclesiasticus cap. 6. v. 14. *Amicus fidelis, protectio fortis, qui autem invenit illum, invenit thesaurum.* Nullus autem amicus fidelior & fortior est, quàm Sanctiss. COR JEsu, qui hoc Diviniss. COR invenit, in veritate pretiosissimum reperit thesaurum. Consid. 29.

Dom. 9. post Pent.

Videns civitatem, flevit super illam. Luc. 19, 41.

Agar deflevit filium suum Ismaël in deserto morientem, David filium suum Absalonem in quercu suspensum & occisum, Jeremias vastitatem Populi Judaici, &c. Et hodie Christus deflet civitatem Jerusalem, & simul inter misericordes lacrymas ei interitum comminatur: *Venient dies in te, &c.* O dulcissimum

mum

mum COR JEſu! etiam cùm iratum nobis videris, tamen miſericordiæ tuæ recordaberis. Conſ. 15. tota.

Dom. 10. poſt Pent.

Duo homines aſcendebant in templum, ut orarent. Luc. 18, 10.

Licèt in omni loco bonum ſit orare, ſpecialiter tamen ſibi Deus templum elegit, in quo à nobis coli, & in ſpiritu adorari deſiderat, hinc Salomoni dixit: *Sanctificavi domum hanc, quam ædificâſti, ut ponerem Nomen meum ibi in ſempiternum, & erunt oculi mei & Cor meum ibi cunctis diebus.* 3. Reg. 9, 3. Vide, quali zelo & Sanctiſſ. COR JEſu honorem templi zelaverit, de quo Conſid. 14. tota.

Dom. 11. poſt Pent.

Et ſuſpiciens in cœlum, ingemuit. Marci. 7, 34.

Joſaphat, cùm in gravi neceſſitate eſſet conſtitutus, populum adhortatus eſt, ut intentionem ſuam ad DEum unicè dirigeret: *Cùm ignoremus*, inquit, *quid agere debeamus, hoc ſolum habemus reſidui, ut oculos noſtros dirigamus ad te. 2. Paral.* 20, 12. Hoc hodie & Chriſtus fecit: *Et ſuſpiciens in cœlum, ingemuit.* Supra quod B. Albertus Mag. in Marcum. *Docet nos ad cœlum dirigere intentiones noſtras, cùm aliquid volumus impetrare.* Imitemur & nos hoc pulcherrimum Chriſti exemplum, & ad illius Diviniſſimum Cor omnem noſtram intentionem & actionem dirigamus. Conſid. 30. tota.

Dom. 12. poſt Pent.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde .... & proximum, ſicut teipſum. Luc. 10, 27.

Hodie Chriſtus perfectiſſimam ad cœlum viam oſtendit, dum Legisperito, ſcripturam de dilectione Dei & proximi proponenti, benignè annuit: *Recte reſpondiſti*, in his enim duobus mandatis univerſa lex pendet, *& plenitudo legis eſt dilectio.* Rom. 13, 10. Hoc non tantùm docuit, ſed & fecit Sanctiſſ. Cor JEſu. Conſid. 21. tota.

Dom. 13. poſt Pent.

Mundati ſunt. Luc. 16, 14.

Quemadmodum lepra hominem fœtidum facit, ſanis intolerabilem & civiliter mortuum, ita peccatum hominem fœtidum facit, juſtis abominabilem, & Deo ſpiritualiter mor-

mortuum: ſed benignus Dominus ac Redemptor noſter Sanctiſſ. Cor ſuum in ſalutare regenerationis lavacrum ordinavit, in quo à peccati lepra anima poterit de novo purgari. Conſid. 46.

Dom. 14 poſt Pent.

Quærite ergo primùm regnum Dei & juſtitiam ejus. Matth. 6, 33.

Nihil in hoc mundo animam noſtram ſatiare poteſt, niſi ſolus DEus, qui ſolus finaliter eſt quærendus, unde tritum illud S. Auguſtini: *Creaſti nos Domine ad te, & inquietum eſt Cor noſtrum, donec requieſcat in te.* In hunc finem Sanctiſſ. COR JEſu conſulamus, quod eſt verum ſalutis oſtium, per quod ad illud beatitudinis regnum ſecurè poſſumus intrare. Conſid. 18.

Dom. 15. poſt Pent.

Ecce defunctus efferebatur. Luc. 7, 12.

En finem deliciarum, opum & honorum! Effertur hodie ad ſepulchrum quis? Filius unicus, & unigenitus Matris ſuæ, dives juvenculus, & in pulcherrimo annorum flore conſtitutus: O mors, quàm amara eſt memoria tua! Olim mors, dum homines per plures centurias annorum vivebant, per orbem pedes circumibat: *Ante faciem ejus ibit mors.* Habac. 3, 5. Sed nunc in novo teſtamento à S. Joanne viſa eſt in equo pallido per orbem viam ſuam accelerare: *Ecce equus pallidus, & qui ſedebat ſuper eum, nomen illi mors.* Apoc. 6, 8. Cave, quisquis es, nec horâ nec momento ſecurus vivis, &c. Si ergo deſideras bonam mortem ac felicem ſortem, cole Sanctiſſ. COR JEſu, quod eſt tuta ſalus ac vita morientium. Conſid. 47. tota.

Dom. 16. poſt Pent.

Et ecce, homo quidam hydropicus erat ante illum. Luc. 14, 2.

Pereleganter obſervat in hodiernum Evangelium Venerabilis Beda, quòd proprium ſit hydropici, quantò magìs abundat humore inordinato, tantò eum ampliùs ſitire; ſic nihil in hoc mundo immundo noſtram poterit explere ſitim, proinde alius fons eſt quærendus, qui in medio paradiſi exortus eſt, totámque lætificat civitatem Dei, hoc eſt Sanctiſſ. COR JEſu. Conſid. 40.

Dom. 17. poſt Pent.

Diliges Dominum DEum tuum ex toto corde tuo. Matth. 22, 37.

Quid

Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? dicebat quondam Vates Regius (Pſ. 115, 12.) me de poſt fœtantes accepit in ſervum ſibi, & in Regem inunxit, tot victoriis me cumulavit, è tot vitæ periculis miſericorditer eripuit, ingentibus divitiis locupletavit, vitam hucuſquè conſervavit, neque, dum in præſentiſſimo æternæ damnationis ſtatu verſabar, me à facie ſua projecit, &c. Quid ergo Domino ac DEO meo dignum retribuam? Audi reſponſum: *Præbe, fili mi, cor tuum mihi.* Prov. 23. hoc eſt, quod à nobis requirit DEus: *Diliges.* Et in hunc finem, ut ignem charitatis in nobis denuo accenderet, dilectus animæ noſtræ Sponſus Sanctiſſ. COR ſuum totum inflammatum nuper oſtendere voluit. Conſid. 2.

Dom. 18. poſt Pent.

Confide fili, remittuntur tibi peccata tua Matth. 9, 2.

Admirabatur quondam Joab ſupremus militiæ Dux nimiam Davidis manſuetudinem, dum illi in faciem objecit: *Diligis odientes te.* 2. Reg. 19, 6. Quid non dixiſſet, ſi immenſam illam hodie ſpectaſſet Sanctiſſimi CORDIS JEſu manſuetudinem, dum hominem peccatorem & paralyticum filium vocavit; *Confide Fili?* O quantùm hoc debet eſſe ſolatium omnibus in hac mortali vita aflictis & tribulatis, imò & peccatoribus! O miſeri! ite, ite ad manſuetiſſimum COR JEſu, & invenietis requiem animabus veſtris. Conſid. 16. & 42.

Dom. 19. poſt Pent.

Mittite eum in tenebras exteriores. Matth. 22, 13.

Hodiernus impudentiſſimus Conviva, quia in regalibus illis nuptiis non habuit veſtes nuptiales, (hoc eſt: quia fidem quidem habuit, ſed bonis operibus deſtitutus fuit) absque ulla miſericordia in tenebras exteriores, & in æternum damnationis barathrum projectus eſt. Felices econtra ſunt illæ animæ, quæ igni purganti à Divina Juſtitia ad tempus adjudicantur, quarum ſpes ſumma redemptionis Sanctiſſ. COR JEſu eſſe ſolet. Conſid. 48.

Dom. 20. poſt Pent.

Incipiebat enim mori. Jo. 4, 27.

Coſmophile! quid aliud vita tua eſt, quàm continuus curſus ad mortem? Velis, nolis, moriendum tibi

eſt, & aliò migrandum: *Statutum eſt hominibus ſemel mori, & poſt hoc judicium.* Hebr. 9, 27. Quare ergo non maturè in rem tuam vigilas? Si bene mori deſideras, cur ergo tam malè vivis? Eja, anime mi, evigila tandem à peccati lethargo, & ad Sanctiſſ. COR JEſu in cruce pro ſalute tua morientis feſtina; En, oſtendit tibi Sacratiſſimum Cor ſuum, in quo dulce eſt vivere, & ſecurum mori. Conſid. 43. & 47.

Dom. 21. poſt Pent.

Qui debebat ei decem millia talenta. Matth. 18, 24.

O quantum debitum, *decem millia talenta*, O quantum debitum! Supra quod Cornelius à Lapide hunc computum facit, quòd exacto calculo juxta Hebraica talenta ſervus ille Domino ſuo centum viginti milliones ſcutorum debuerit exſolvere. O quantum debitum! Sed tu, O peccator! nec minus fortaſſe debitum per peccata tua apud DEum contraxiſti, & quomodo poteris eſſe ſolvendo? Ecce, oſtendo tibi theſaurum planè immenſum, Sanctiſſ. COR JEſu, quod ſolum eſt condignum pretium ad tua, & totius mundi ſolvenda debita. Conſid. 29. vel 41.

Dom. 22. poſt Pentecoſten.

Reddite ergo, quæ ſunt Cæſaris, Cæſari, & quæ ſunt Dei, Deo. Matth. 22, 21.

Quomodo poſſimus reddere Cæſari, quæ ſunt Cæſaris, & Deo, quæ ſunt Dei, luculentum exemplum in Daniele habemus, qui in Aula Nabuchodonoſoris Deo & Regi ſine offenſa inſerviit, quod & primi Chriſtiani tempore S. Pauli in aula Neronis fecerunt, unde de his Apoſtolus: *Salutant vos omnes Sancti, maximè autem qui de domo Cæſaris ſunt.* Phil. 4., 22. Cæſari timorem debes & tributum: *Cuſtodit te*, ait S. Ambroſius in Lucam, *Princeps tuus ab hoſtibus, vitam tuam pacatam facit, debes itaque ei pro his tributum.* Et Deo quid debes? Audi, quid à te exigat: *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Prov. c. 23. Hoc illi da, & tributum reddidiſti. Conſ. 45. à Num. 5. & ſeq.

Dom 23. poſt Pentecoſten.

Et tetigit fimbriam veſtimenti ejus. Matth. 9, 20.

Mirantur SS. Patres ingentem hujus infirmæ mulieris fidem, dum fimbriam veſtimenti Chriſti tetigit: *Dum tangit fimbriam Chriſti*, ait San-

Sanctus Chrysologus, *tunc Divini Pectoris pulsat arcanum.* Hinc & feliciter impetravit, quod plenâ fide petiit. *Audiant hoc Christiani*, pergit idem Sanctus Doctor serm. 34. *qui quotidie Corpus Christi attingunt, quamnam de ipso Corpore Christi possunt sumere medicinam &c.* Consid. 24. quomodo Sanctiss. Sacrificio missæ assistendum, in quo ipsum Divinissimum COR JEsu Patri æterno per manus Sacerdotum offertur.

Dom. 24. post Pentecosten.

Videbunt Filium Hominis venientem in nubibus cœli cum virtute multa & majestate. Matth. 24, 30.

O quantum solatium & immensum gaudium piis ac justis tunc in supremo erit judicio Sacratissimum Cor JEsu, qui illud per vitam amârunt, coluerunt & imitati sunt: *His*, inquit Sanctus Antistes Hipp. *copiosa redemptio data est in Vulneribus JEsu Christi Salvatoris nostri* (In Manual. c. 21. 22. 23.) Econtra quantus erit pavor ac tremor impiis ac sceleratis peccatoribus, qui in vita sua mortali per hoc Divinissimum COR JEsu noluerunt intrare! illis ait præfatus Sanctus Præses, *Vulnera demonstraturus est sua, ut convincens eos dicat: Ecce hominem, quem crucifixistis, videtis vulnera, quæ inflixistis, agnoscitis latus, quod pupugistis, quoniam per vos & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis.* S. Aug. lib. 2. de Symbolo c. 8. Consf. 49. tota.

INDEX CONCIONATORIUS.

pro Festis per Annum.

Festo

Festo Assumptionis B. V.

Optimam partem elegit. *Luc.* 10. Consid. 20.

Festo S. Bartholomæi Ap.

Virtus de illo exibat, & sanabat omnes. *Luc.* 6. Consid. 16.

Festo Nativitatis B. V.

Liber generationis JEsu Christi. *Matth.* 1. Consf. 1.

Festo S. Matth. Ap.

Misericordiam volo, & non Sacrificium. *Matth.* 9. Consid. 19.

Festo S. Michaëlis.

Semper vident faciem Patris mei. *Matth.* 19. Consid. 50.

Festo Simonis & Judæ Ap.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. *Jo.* 15. Consid. 21.

Festo Omnium Sanctorum.

Beati, qui esuriunt & sitiunt justitiam. *Matth.* 5. Consid. 40. & 50.

In Commentatione Fidelium Animarum.

In Sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. *Zachar.* 9. Consid. 48.

Festo S. Martini.

Non sub modio, sed super candelabrum. *Luc.* 11. Consid. 2.

Festo S. Catharinæ V. M.

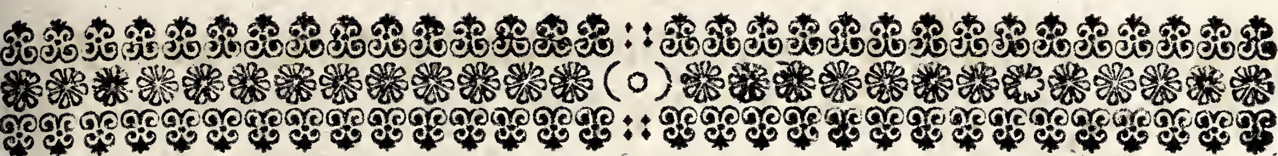
Domine, Domine aperi nobis. *Matth.* 25. Consid. 18.

Festo Dedicationis.

Venit Filius Hominis quærere & salvum facere, quod perierat. *Luc.* 19. Consid. 19.

PARÆ-

PARÆNESIS

Ad CONFRATRES Sanctissimi ac Divinissimi CORDIS JESU.

Quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas. Matth. 23, 37.

I. SEmper fidelis amoris ac felicis tutelæ Symbolũ gallina fuit, dum proles suas præ aliis avibus non tam ferventi amore sub corde suo fovet, quàm & strenuè contra insidiantes hostium incursus protegit. Hoc Symbolum sibi elegit celeberrima illa Confraternitas sub Titulo SS. ac Divinissimi CORDIS JEsu, Anñ à Christo nato 1705. ipso SS. Trinitatis Festo Authoritate Sanctissimi Domini Nostri Clementis XI. Pontificis Maximi, & Serenissi-

mi ac Reverendiſſ. D. D. Alexandri Sigismundi, Epiſcopi Auguſtani, Comitis Palatini Rheni, Bavariæ, Juliæ, Cliviæ, & Montium Ducis, &c. in Eccleſia Cathedrali Auguſtana erecta, & ſolenniſſimè ibidem inſtituta, dum pro Scuto Gentilitio exhibet Urbem Auguſtam, poſt exantlatas belli calamitates ſub umbra ejusdem Divini Cordis placidè quieſcentem, cum adjecto Lemmate ex Pſalmis Davidicis mutuato:

Pſ. 16, 8. Sub umbra alarum tuarum.

Per quod Symbolum dicta Confraternitas pulcherrimè alluſit ad illud dulciſſimum & amabiliſſimum Cor Domini Servatoris noſtri, quod ob amorem noſtri non in Cruce duntaxat ſe exinanivit, & quodammodo eviſceravit, ſed & in Auguſtiſſimo Sacratiſſimi Corporis & Sanguinis Sacramento inexplicabilis in nos amoris ac mortis ſuæ memoriale reliquit. Proin S. Auguſtinus loco illorum verborum: *Sub umbra alarum tuarum protege me*, ita legit: *In munimento charitatis & miſericordiæ tuæ proteges me*, munimentum autem charitatis in CHRISTO JESU nihil aliud eſt, quàm Diviniſſimum COR ejus, quod in aſſidua charitate dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis: *Omne ergo noſtrum*, pergit idem Sanctiſſimus Antiſtes, *id eſt, ſpem noſtram ſub alis illius gallinæ ponamus*, dum in ſinum & in SS. COR ſuum omnes vult recipere, & contra quoscunque hoſtiles tutari incurſus. *Et ſi gallina*, ſunt verba ejusdem Eccleſiæ Doctoris, *protegit pullos ſuos ſub alis; quantò magis tu ſub alis Dei tutus eris, & adversùs diabolum & angelos ejus, quæ aëreæ poteſtates, tanquam accipitres circumvolitant, ut infirmum pullum auferant?*

S Aug. in hunc loc. & le Blanc. hîc.

Idem in Pſal. 90.

Primus, qui huic Confraternitati nomen dedit, ipſe altè præfatus Sereniſſimus Princeps extitit, cujus exemplo permoti cæteri Reverendiſſimi, Illuſtriſſimi, Prænobiles, Adm. Reverendi, Religioſi, Clariſſimi, ac Doctiſſimi Domini Sacerdotes, & quàmplurimi de Sæcularibus etiã primariis fulgentes dignitatibus, aliísque ex utroque ſexu ad plura millia jam excurrentes, cùm ſe agnoſcerent, Sacratiſſ. CORDI JEſu modis infinitis eſſe obſtrictos, elegerunt idem

SS.

SS. COR Euchariſtici & Crucifixi JEſu peculiari amore, religione, ac pietate venerari. Faxit benignus DEus, ut hoc divinum Sinapis granum, diu ſub agro militantis Eccleſiæ abſconditum, in ampliſſimam arborem excreſcat, in cujus ramis omnes fideles animæ tutó quieſcant.

De Antiquitate hujus Confraternitatis SS. CORDIS JESU.

2. NEmo autem exiſtimet, hanc Confraternitatem SS. CORDIS JEſu, nunc etiam Pontificio oraculo & Indulgentiis ſtabilitam, novam eſſe devotionem, hactenus Eccleſiæ DEI incognitam, cùm & antiquitate & dignitate cæteras omnes in hoc longè videatur antecellere, quia ab ipſo CHRISTO JESU CRUCIFIXO in Calvario jugo fundata, ac tunc potiſſimùm confirmata eſt, dum diviniſſimum COR ſuum, velut inexhauſtum omnium gratiarum & meritorum fontem nobis poſt mortem ſuam in pignus ſinceriſſimi in nos amoris legavit, unde mellifluus Bernardus: *Perforatum latus eſt tuum, ut nobis pateſcat introitus: ad hoc vulneratum Cor tuum, ut in illo & in te ab exterioribus perturbationibus abſoluti habitare poſſimus: nihilominus & propterea vulneratum eſt, ut per vulnus viſibile vulnus amoris inviſibile videamus.* S. Bern. cit. à Lyr. l. 7. c. 1. f. 539.

Prima cultrix hujus Sacratiſſ. ac Diviniſſ. CORDIS JEſu B. Virgo MARIA & Mater doloroſa extitit. O quis dicet, quâ animi teneritudine, amore & religione hæc piiſſima Mater Diviniſſimum iſtud COR JEſu jam à primo Incarnationis ejus inſtanti venerata ſit, Prophetiſſa quippe fuit, imò & plus quàm Prophetiſſa, jam tunc prænoſcens hujus SS. CORDIS JEſu dolorem & amorem, anguſtias & cruciatus, paſſionem & mortem. Heu! quoties hoc ſuaviſſimum PECTUSCULUM, pro ſalute generis humani aliquando crudeli lanceâ transfodiendum, amaris rigavit lacrymis, præſertim quando ex ejus collo pependit Filius, & inter ubera virginea hæſit Parvulus! O quoties tunc ingeminavit: *Faſciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.* Cant. 1, 12.

Et quid dico de hac afflictiſſima Matre, cùm ſtans juxta Crucem

hoc amabilissimum COR JEsu militis ferro transfodi conspicata est? Audi ipsam Virginem ac Matrem tuam ad B. Birgittam loquentem: *Cùm extraheretur lancea, apparuit cuspis ejus rubea, tunc mihi videbatur, quòd quasi Cor meum perfoderetur, cùm vidissem mei Filii Cor charissimi perforatum.*

Lib. 1. *Rev.c.*10.

O si vidissemus eandem afflictissimam Dei Matrem, cùm exanime ac dilaceratum Corpus JEsu de ligno depositum, in sinum suum excepit! Ubi observat S. Germanus, quòd præ vehementia doloris & amoris etiam sanguineis lacrymis hunc Dilectum suum deplorârit, non cessans, Sacratissimum COR ejus piissimis osculis venerari: *Osculabatur*, ait idem S. Germanus, *PECTUS lanceâ perforatum, &c.* Et Hadrianus Lyræus sic eam loquentem introducit: *Sed & PECTUS sauciatum conspicor, sanctissimum illud Divinitatis Sacrarium dissipavit lancea, quo pretium redemptionis humanæ flueret uberiùs, sed & Matrem torqueret abundantiùs: sine, ah si ne te plenè exosculer, super te caput reclinem, nusquam tutiùs ac satiùs quieturum,*

S. Germ. in Theoria. Hadr. Lyr. de imit. Jes. pat. l. 5. *c.*7.*fol.* 290.

Hanc dolorosissimam Dei Matrem comprimis secutus est non degener Filius & dilectus Christi Discipulus S. Joannes, qui non in ultima cœna duntaxat super PECTUS JEsu recubuit, sed & antequam emortuum Corpus ejus tumulo inferretur, recto impetu ad hoc SS. & deificatum COR JEsu, nunc hiulco vulnere reseratum, advolavit, ita S. Anselmus: *Tunc accurrens Joannes Evangelista super PECTUS JEsu plorans, & dicens: heu, heu! de isto PECTORE heri potabam dulcia, hodie tristia & lamentabilia, &c.* Quem juxta eundem S. Antistitem & Div. Petrus Apostolus secutus est: *Tunc Petrus advenit, & quod ipsum negaverat, amarissimè flere cœpit, &c.*

S. Anselm tract. de pass. & Finetti de pass. f. 815.

Accessit & Maria Magdalena, quæ cùm præ nimio compatientis animi dolore linguam in voces solvere non posset, Corde ad COR JEsu locuta est: *Subversum est Cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum*, dum cruenta Vulnera tua, ac præsertim Divinissimum COR tuum amore mei saucium, O mi Dilecte! intueor,

Thren. 1, 20.

tueor, hîc deficit caro mea & Cor meum: *Et factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens*, quod indicant oculi, ex quibus copioſi emanant lacrymarum rivuli: *Poſtea*, ſunt verba doloroſæ Matris ad Beatam Birgittam: *Maria Magdalena & aliæ ſanctæ Mulieres venerunt, nec non etiam multi Angeli ſancti, quaſi atomi ſolis, affuerunt, obſequium exhibentes Creatori ſuo &c,* *Pſ.21,15* *Revel.l.2. c.21.*

Mitto hîc Nicodemum, & Joſephum Arimathæum non tam genere quàm virtute Nobiles, Centurionem & Longinum, Mariam Jacobi, Salome, Veronicam, Joannam, cæteróſque Sanctos, qui morienti JEſu, & transfixioni illius SS. CORDIS adſtiterunt, de quibus nemo prudens ambigat, quin maximo affectu & ſincerâ fide, utpote ſuperiori lumine illuſtrati, SS. Vulnera ac peculiariter SS. COR JEſu devotiſſimis oſculis ad exemplum Doloroſæ Matris venerati ſint: quorum veſtigiis poſt glorioſam Chriſti Reſurrectionem & cæteri Apoſtoli inſiſtebant, quibus mitiſſimus orbis Reparator apparens, non tam manus ac pedes perforatos, quàm & SS. COR ſuum exhibuit: *Oſtendit eis manus & latus*: ut ſic eos ad amorem reciprocum Diviniſſimi CORDIS ſui non tam invitaret, quàm etiam in fide reſurrectionis ſolidaret: *Ab illo PECTORE*, ait S. Thomas Villanovanus, *arcana cœleſtia Joannes hauſerat dormiendo: In illo Thomas grandes theſauros reperit ſcrutando; grandis illa ſchola, quæ tales Diſcipulos facit.* *Jo. 20, 20.* *S. Thom. de Villa Nova in Joan.*

Atque hi fuerunt primi Duces ac Principes hujus celeberrimæ Devotionis & Confraternitatis de SS. CORDE JEſu, quos longâ ſerie primævi Chriſtiani, quorum Cor unum & anima una erat, ſecuti ſunt: *Multitudinis credentium*, inquit S. Auguſtinus, *erat illis anima una & cor unum in DEum.* O ſi & nunc ſimile Cor unum inter Chriſtianos foret cum SS. CORDE JEſu unitum! *Act.4,32.* *S. Aug. tr. 14. in Joan.*

De Dignitate hujus Confraternitatis SS. CORDIS JESU.

3. NIhil ſanctius olim in lege habebant Judæi, quàm Arcam fœderis, quæ ex lignis incorruptibilibus fabricata coronâ aureâ per circuitum ornabatur: hæc Arca, quaſi ſedes & thronus *Exod. 25, 10.*

ipſius ſupremi Numinis in his terris fuit, per quam exoratus DEus propitium ſeſe, placabilémque populo exhibere, oracula quoque & reſponſa, cùm in rebus dubiis per Pontificem interrogaretur, reddere ſolebat; ſupra hanc & Propitiatorium ex auro puriſſimo à duobus Cherubinis ſuſtentatum collocabatur; quæ cauſa fuit, ut hæc Arca Domini ab Hebræis profundo & humillimo obſequio adoraretur, profaníſque capitale eſſet, eam vel manibus tangere, vel prope illam ſtare, vel etiam ſolùm oculis intueri. Tanta quondam hujus Arcæ Domini Religio, cultus & æſtimatio fuit.

Ex his colligite, quantò ſublimior cultus & adoratio competat Sacratiſſimo ac Diviniſſimo CORDI JEſu, per hanc Arcam quondam adumbrato? Si enim Eccleſia DEI, & quidem meritiſſimò, quinque ſacroſancta Chriſti Vulnera adorat, imò & cultu latriæ reſpectivo etiam ejusdem Redemptoris noſtri paſſionis inſtrumenta veneratur, ut ſunt columna, ſpinæ, Crucis Dominicæ particulæ, Sudarium Veronicæ, Sacra Sindon, Titulus, clavi, lancea, &c. Quo igitur cultu ac veneratione dignum erit ipſum diviniſſimum COR JEſu, totius SS. Trinitatis Sacrarium, in quo Divinitas Verbi thronum ac ſedem habuit, in quo Spiritus Sanctus ultimatô quievit: *Et requieſcet ſuper eum Spiritus Domini &c.* à quo omnis plenitudo benedictionum, gratiarum, ac meritorum in genus humanum promanavit?

Iſa. 11, 2.

Hujus SS. CORDIS JEſu dignitatem prima inter omnes, ut dictum eſt, agnovit ipſa B. Virgo & Mater intemerata, quæ S. Mechtildi inter alia revelavit, nullam ſalutationem ſibi gratiorem eſſe, quàm ſi per SS. COR JEſu diligentiſſimè ſalutaretur.

Nadaſi in Anno Cœl. 15. Aug.

Agnovit & Magnus ille Aurelius Auguſtinus, qui non tam ab ubere Virginis, quàm à Vulnere Lateris & SS. CORDIS JEſu paſtus, exclamare ſolebat: *Longinus aperuit mihi Latus Chriſti lanceâ, & ego intravi, & ibi requieſco ſecurus.* Agnovit S. Bernardus de illo dulciſſimo CORDE JEſu mellifluam ſuam ſcientiam & eminentem hauriens ſanctitatem. O S. Bernarde! dic nobis, quid ſuxiſti? dum laxavit Crucifixus brachia ſua, & blandè te ad SS.

S. Aug. Manual. cap. 23. Matth. Camph. S. J. de paſſ. D. f. 318.

Latus

Latus ac COR ſuum adſtrinxit? Ah unicam guttulam hujus dulcedinis etiam nobis miſellis! Agnovit & Elzearius Comes Ariani, qui ordinarium ſuum domicilium in hoc SS. CORDE JEſu poſuit; hinc Dalphinæ ſcripſit: *Quære me in Vulnere Lateris Chriſti, illic enim habito, & ibi me poteris invenire.* Agnovit & S. Franciſc. Borgia Soc. JEſu Tertius Generalis, qui quotidie inter Miſſarum ſolemnia poſt adorata quinque SS. Chriſti Vulnera demum ſeipſum in SS. COR JEſu Crucifixi ſolebat immergere: *Lateris Vulnus*, ait Lyræus, *ſibi ſervabat, in quod ſeipſum recipiens peccatorum veniam, atque in neceſſitatibus ſuis auxilium flagitabat.* Agnovit & S. Mechtildis, quæ ex SS. CORDE JEſu flammas Sacri Amoris, ceu ex ardenti camino erumpentes, conſpexit. Agnoverunt denique & S. Catharina Senenſis, S. Gertrudis, S. Birgitta, S. Lydwina, ac plurimæ aliæ Religioſæ mentes, quæ erga hoc SS. COR JEſu ſemper tenerrimum affectum conceperunt, in cujus honorem (ut referunt AnnalesMinorum ad Annum 1288. & ex illis P. Paulus de Barry Soc. JEſu) Monaſterium COR JEſu dictum, fuit ædificatum.

Ex vita S. Elz.

Hadr. Lyr. de imit. Jeſ. pat. l. 5. c. 7.

Lib. 1. Gratiæ Spir. c. 34. & l. c. 22.

P. Paul. de Barry S. J. in An. Mar. 17. Ap.

Utilitates hujus Confraternitatis de SS. CORDE JESU.

4. PIſcis ille, cujus Tobias junior in ſe inſilientis hortatu Angeli branchiam apprehendit, & exenteravit, varia illi contulit beneficia: *Cor ejus, & fel, & jecur repone tibi, ſunt enim hæc neceſſaria ad medicamenta utiliter.* Per hunc piſcem S. Auguſtinus Chriſtum JEſum & hunc Crucifixum intelligit, qui non tam cibus, quàm & medicina nobis in Sanctiſſima Euchariſtiâ factus eſt, dum per SS. COR ejus in paſſione divini amoris igne aſſatum, *fugatus eſt diabolus, & per amaritudinem fellis afflatus eſt cœcus, & illuminatus eſt mundus.* Audi & Raphaëlis Archangeli monitum ac vaticinium: *Cordis ejus particulam ſi ſuper carbones ponas, fumus ejus extricat omne genus dœmoniorum.*

Tob. 6, 5.

S. Aug. ſerm. 4. de Petro & Paulo.

Tob. 6, 8.

Attende pulcherrimam figuram Sacratiſſimi CORDIS JEſu, ut inflammatum hîc & ſuper Tabernaculum Sanctiſſimi expoſitum cernitur. Ex qua facilè intelliges, qualis ac quanta ex hac Confra-

ter-

ternitate SS. CORDIS JEſu promanet utilitas, ac commoda longè maxima, planéque immenſa. Proinde haud immeritò illam Archi-Confraternitatem primam dixeris, dum ab illo Diviniſſimo CORDE JEſu (ſi hanc veritatem attentiore intellectu perpendimus) omnes ferè Sodalitates cæteræ ac Confraternitates ſuam traxerunt originem, virtutem, & authoritatem.

De Moyſe referunt Sacræ Paignæ, quòd ope virgæ ſuæ iter per mare rubrum in Palæſtinam ſibi & cuncto populo Iſraëlitico aperuerit: *Tu autem eleva virgam tuam, & extende manum tuam ſuper mare, & divide illud, ut gradiantur filii Iſraël per ſiccum.* (*Exod.* 16, 14.) Longinus per virgam lanceæ non tantùm ſibi, ſed & nobis omnibus rubrum gratiarum mare, quod eſt SS. COR JEſu, vitámque cœlitem (qui per illud intrare deſiderat) reſeravit. Ille mox ab hoc Diviniſſimo CORDE baptiſmum fluminis & ſanguinis, imò & flaminis accepit, nobis autem ope illius virgæ apertum fuit gazophylacium, ex cujus pretio omnia noſtra debita DEO Patri poſſumus exſolvere, &c.

Vide igitur, quisquis es, Chriſtiane Lector! quanta ex hac Confraternitate Diviniſſimi CORDIS Sodalibus tum in vita, tum in morte effloreſcat utilitas. Et quid eſt, quod non habes ex illo? *Si Vulnus curare deſideras*, (verbis utor S. Ambroſii) (*S. Amar. lib.* 3. *de Virgin.*) *medicina eſt: ſi febribus æſtuas, fons eſt: ſi gravaris iniquitate, juſtitia eſt: ſi auxilio indiges, virtus eſt: ſi mortem times, vita eſt: ſi cœlum deſideras, via eſt: ſi tenebras fugis, lux eſt: ſi cibum quæris, alimentum eſt &c.*

Quid igitur reſtat, niſi ut magno animo ad hunc gratiæ thronum accedamus? Eja Chriſtiani! ſi Cor veſtrum rectum eſt cum SS. CORDE JEſu, date manum, & adjungite vos currui huic. (*Cant.* 7, 8.) *Aſcendite in palmam, & apprehendite fructus ejus, &c.* O Domine JEſu! transfige Cor noſtrum, ac medullas animæ noſtræ ſuaviſſimo amoris & CORDIS tui Vulnere, qui COR tuum amore noſtri paſſus es vulnerari; Imprime, ah! imprime benedicti CORDIS tui formam Cordibus noſtris, ignémque charitatis tuæ in eis accende, ut præter te impoſterũ nil aliud amemus, nil aliud deſideremus, & quæramus, qui es ſuper omnia benedictus DEus in ſæcula.

CON-

CONSIDERATIO I.

SS. COR JESU Liber Electorum est, in quo totum pondus scientiæ & meditationis nostræ vertitur.

Ecce manus missa ad me, in quâ erat involutus Liber. Ezech. 2, 9.

1. VErbum ad te habeo, Christiane Lector! Dic, cur DEus & Homo Christus, cùm in hac vitâ mortali inter homines mortales versaretur, non ipse librum aliquem conscripserit, in quo legem suam Evangelicam propriâ manu posteritati consignaret? An non in veteri quondam lege ipsemet Decalogum proprio digito in duabus lapideis tabulis exarare dignatus est: *Deditque Dominus Moysi in monte Sinai duas Tabulas testimonii lapideas, scriptas digito Dei?* Quare non etiam Legem gratiæ in aliquo volumine conscripsit? O quantùm non fuisset honoratus, & ab or- Exod. 31. 18.

be Chriſtiano adoratus iſte liber? Ad quid ergo JEſus omnem doctrinam ſuam Evangelicam, ſine quâ non intratur ad vitam, Sacris Scriptoribus tanquam ſuis Amanuenſibus tradidit calamo conſignandam?

Unicâ tantùm vice lego, quòd ad defendendam Mulierem in flagranti deprehenſam, paucos quosdam caracteres in pulvere & in
Joan. 8, 6. pavimento templi ſcripſerit: *JEſus autem inclinans ſe deorsùm digito ſcribebat in terrâ.* De aliâ Scripturâ aut libro à Chriſto conſcripto, altum eſt omnium Hagiographorum ſilentium. O Bone JEſu! cur adeò parcos in hac re fuiſti? quare non pariter Legem gratiæ ſicut quondam Decalogum divino digito tuo exarâſti?

Suſpende hîc judicium, prudens Lector, & tuam pauliſper differ ſententiam, interim conſiderans, quidnam Ezechieli contigerit, de quo Propheta referunt Sacræ paginæ, quòd à Divinâ manu librum acceperit, infinitis amaritudinibus repletum, cum hoc mandato, ut
Ezech. 2, 9. quantocyus hoc volumen comederet: *Aperi os tuum, & comede, quæcunque ego do tibi. Et ecce, manus miſſa ad me, in quâ erat involutus liber: & expandit illum coram me, qui erat ſcriptus intus & foris, & ſcriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & væ.* Qualis, obſecro, hic liber mirabilis fuit amarus & dulcis? & qui Prophetæ, ubi illum deguſtavit, in optatam dulcedinem converſus
Ezech. 3. eſt: *Et factum eſt in ore meo ſicut mel dulce.*

S. Hieron. Epiſt. de verâ circumciſ. Adverte, Liber hic, prout obſervant SS. Hieronymus, Bernardus, Laurentius Juſtinianus, & plures alii SS. Patrum, nil aliud præſignavit, quàm Chriſtum JEſum & hunc Crucifixum, ac præſertim Sacratiſſimum & diviniſſimum COR ejus, quod eſt Liber vitæ, &
Salmer. tom. 10. tex. 37. de Crucifixi. omnium Electorum: *O liber ſuper omnem librum,* exclamat doctiſſimus Salmeron, *hunc expedit nocturnâ verſare manu, verſare diurnâ. Hoc ſit noſtrum Enchiridion, Verbum abbreviatum, contemptus mundi, ſoliloquium, ſtimulus amoris, &c.*

2. Eſt autem ſcriptus hic Liber *intus & foris:* Intus per ſuam Divinitatem & immenſum amorem, quo nos diviniſſimum COR
Gal. 2, 20. JEſu uſque in finem conſtantiſſimè dilexit, unde Apoſtolus: *Dilexit*

iexit me, & tradidit semetipsum pro me: Et foris scriptus est stilo ferreo, clavis durissimis, & lanceâ crudeli, &c.

Scriptor hujus Libri Spiritus sanctus fuit, quia *conceptus est de Spiritu sancto*; Dictator autem Pater Æternus extitit, qui ab æterno *eructavit Verbum Bonum*. *Ps. 44, 2.*

Charta Virgenea seu Papyrus ejus immaculata Humanitas fuit, à purissimo Corde Beatissimæ Virginis subministrata & assumpta, Ligatura verò Unio Hypostatica, Naturam Divinam cum humanâ uniens.

Sectus est hic Liber, *postquam consumati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer*. *Luc. 2, 21* Atramentum supplevit purpureus ille Sanguis, pro salute nostrâ toties in amarissimâ Passione effusus. Caracteres seu litteræ in hoc mystico Libro tot extiterunt, quot vulnera & cicatrices in Passione recepit, hoc est, secundùm probabilem quorundam SS. Patrum opinionem, integram legionem.

Impressio hujus Voluminis in Monte Golgothæo sub Torculari ponderosæ Crucis facta est, unde Isaias: *Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum*. *Is. 63, 3.*

Denique hic Divinus Liber apertus, & publicè lectus fuit, quando in Cathedrâ Crucis per crudelem militis lanceam Sacratissimum COR JEsu transfixum est: *Unus militum lanceâ latus ejus aparuit*. *Joan. 19* Supra quod S. Laurentinus Justinianus: *Librum hunc DEus publicè exposuit, ut ab omnibus legeretur*. *S. Laur. Just. lib. de Triumph. agon. cap. 20.* Unde pro Lemmate illud S. Augustini inscripsimus:

Tolle, Lege.

3. Vides hîc, Benigne Lector, genuinam causam, quare mitissimus Servator JEsus in hac terrâ cum hominibus conversatus, Librum aut Volumen nullum conscripserit, quia ipse videlicet *Liber erat scriptus intus & foris*. *Apoc. 5, 1.* Ex quo Divinissimo Libro omnem sapientiam & cœlestem doctrinam poteris haurire, ita S. Chrysologus: *Christus est Liber*, inquit, *quem Joannes in suâ Apocalypsi conspexit, scriptus intus & foris: foris Christi vulnera cernimus,* *S. Chrys. serm. 1. de Resur.*

ſed intus immenſi ejus erga nos amoris incendia contemplamur; hunc docti & indocti videant; hunc omnes legant.

Et quemadmodum corpus humanum in aliquâ anatomiâ diſſectum & apertũ Medicis ac Chirurgis, cæteríſq; ſpectatoribus magìs ad veram medicinæ notitiam ac genuinam humani corporis dignoſcendam conſtitutionem inſervit, quàm mille alii libri: ſic Chriſtus in Cruce ſuſpenſus, vulneratus, & crudeli lanceâ in SS. CORDE ſaucius, ſi unico pio intuitu aſpiciatur, plus Chriſtiano homini ad animæ ſalutem, verámque ſapientiam, quàm cuncta Doctorum volu-

S. Bern. ſerm. 43. in Cant. mina inſervit: *Hæc mea*, ait S. Bernardus, *ſublimior philoſophia eſt, ſcire JEſum, & hunc Crucifixum.* Et licèt hic liber tibi ab initio ob infinitos in Cruce exantlatos dolores & amaritudines amatus videri poſſet, per devotam tamen lectionem, ac ſeriam meditationem ani-

Ezech. 3, 3. mæ tuæ in optatam dulcedinem vertetur: *Et factum eſt in ore meo ſicut mel dulce.*

4. In hoc libro ut plurimùm meditatus eſt Gentiùm Dr. Paulus, unde huic nobiliſſimæ ac ſuaviſſimæ ſcientiæ omnes cæteras longo intervallo pòſtpoſuit; hinc dicere ſolebat, quòd nihil in hoc orbe

1. Cor. 2, 1. ſciret, niſi ſolum Chriſtum Crucifixum: *Non judicavi, me ſcire aliquid inter vos, niſi JEſum, & hunc Crucifixum.* Neque ſufficiebat huic Viro illuminatiſſimo, & uſque in tertium cœlum rapto vel obiter ſcire Crucifixum, ſed per ſcientiam ſuam verè admirandam uſque ad diviniſſimum COR JEſu penetravit, cum quo ſæpius dulces miſcebat ſermones, & ad quod tanquam ad vitæ librum omnes ſuas referebat actiones; hinc tam ingenti zelo deſideravit, ut omnes hanc veritatem agnoſcerent, & pariter in hoc SS: CORDE JEſu inha-

Phil. 1, 8. bitarent: *Teſtis eſt mihi DEus, quomodo cupiam omnes vos in viſceribus Chriſti*: hoc eſt, in SS. CORDE JEſu, &c.

Ex vita. 23. Aug. & Paoletti in conc. de hoc Sancto. Ex hoc libro S. Philipp. Benitius ſupremum ſanctitatis apicem conſcendere didicit, in quem ferè aſſiduò oculos conjecit, illius SS. vulnera, ac præſertim amabiliſſimum COR JEſu Crucifixi, amore noſtri, & lanceâ militis ſaucium amoris deplorans lacrymis. Et cùm jam in extremo morbo atque in agone conſtitutus, eundem librum

brum ſuum à circumſtantibus ſæpius poſtulâſſet: *Date mihi librum meum*; hi verò nunc Breviarium, nunc aliud volumen illi porrexiſſent, Crucifixum oſculis attritum digito & oculis monſtravit: *Hic*, inquiens, *eſt liber meus*, quem facie mirè ad lætitiam compoſitâ, denuo devotiſſimè exoſculans, ad Cor ſuum adſtrinxit, & ſic nobilem animam ſuam DEO reddidit.

Ex eodem libro S. Bonaventura S.R.E. Cardinalis omnem ſuam eruditionem & Seraphicam ſanctitatem excerpſit, qui, cùm aliquando ab Angelico illo Doctore Divo Thomâ Aquinate viſitaretur, & de ſuâ Bibliothecâ rogaretur, ex quâ eminentem ſuam doctrinam collegiſſet, ei in aliud conclave inducto non codicem Juſtiniani, nec Decretorum aut Canonum libros, nec Auguſtinum, Ambroſium, aut Chryſoſtomum, ſed devotam quandam imaginem Crucifixi JEſu, lacrymis ſignatam, & oſculis in aperto latere benè attritam oſtendit: Hic, inquiens, eſt unicus liber meus & univerſa mea Bibliotheca, quidquid enim ſcio, ex hoc Vitæ libro habeo. *Ex vitâ Lyræo, & aliis.*

5. Recordor hîc illius libri, quem quondam DEus mandavit ab Habacuc Prophetâ in publicis, apertis, & expanſis ligneis tabulis conſcribi, ut ſic non clauſus, ſed apertus ab omnibus legi poſſet: *Scribe viſum*, inquit, *& explana eum ſuper tabulas, ut percurrat, qui legerit eum.* O mirabilis liber in tabulis ligneis conſcriptus, & publicè ad legendum omnibus mortalibus expoſitus! *Habac. 2, 2.*

Hic liber, ait Lyræus, *eſt Chriſtus in cruce diſtentus*: Ex quo libro omnes, etiam rudes & ſummi idiotæ, ſi illum meditando legerint, viam æternæ ſalutis, verámque viventi & moriendi normam poſſunt ediſcere, præſertim ſi ad SS. ac diviniſſimum COR JEſu attenderint, de quo omnes ſapientiæ & ſcientiæ theſauri promanant: de quo myſtico libro & S. Joannes: *Et ſcriptum eſt in Prophetis: Et erunt omnes docibiles DEI.* *Lyr. de imitat. Jeſ. pat. lib, 6, c. 10.* *Joa. 6, 45.*

Audi de hac veritate memorabile exemplum. Duo eodem tempore auſteram quandam ingreſſi ſunt religionem, literatus unus, & variis ſcientiis apprimè excultus, alter idiota & laicus Succeſſu temporis literatus ob vitam auſteram hactenus illi inſuetam, ut ad ſæculum *P. Andr. Span. in Polyant. Sac. Tit. 42. §. 6. p. 1.*

culum denuo rediret, graviter ab hoſte generis humani tentatus eſt, quam graviſſimam tentationem cùm ſocio ſuo Novitio & laico candidè aperiret, firmis ab illo ac ſolidis rationibus, ut in propoſito ſancto uſque ad finem vitæ conſtans permaneret, ſeriò admonitus eſt: *Eſto fidelis uſque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.* Mirabatur literatus inſolidam hujus laici ſententiã, unde hanc ſublimem Philoſophiam didiciſſet? Ad quod laicus luctuoſam Crucifixi JEſu effigiem de pectore ſuo produxit: *Ecce*, ait, *liber meus*! O bonus liber Crucifixus JESUS!

Apoc. 2, 10.

Vid. R. P. Bernard. Sonnenberg. S. J. & alios RR.

6. Verùm ad quid iſta enarro antiqua, cùm etiam recentiora ad manum ſint? A. 1690. die 17. Oct. piiſſimè è vivis ad Sponſum ſuum abiit venerabilis Maria Margaritha Alacoque ex Ordine Viſitationis B. Virginis, cui benigniſſimus Salvator Chriſtus in feſto S. Joannis Evangeliſtæ (qui quondam ex eodem Sanctiſſimo CORDE JEſu fluenta Evangelii ſui hauſit, & qui hunc librum vitæ in cruce vidit adaperiri) manifeſtè apparuit, monſtrans ei in igneo throno diviniſſimum COR ſuum, velut cryſtallum pellucidam, immiti vulnere ſaucium, & coronâ ſpineâ redimitum, ex cujus SS. CORDIS ſuperiori latitudine crux dira in altum ſurgebat. Per quam viſionem Chriſtus Dominus, velut in quodam libro immenſum illum amorem, quô à primo Conceptionis ſuæ inſtanti uſque ad vitæ finem erga nos indignos ferebatur, voluit indicare. Unde etiamnum hoc SS. COR ſuum non tam in cœlo, quàm etiam in SS. Euchariſtiâ omnibus apertum eſſe voluit, ut ſecurum ibidem invenirent auxilium mortales omnes: *Chriſtus in cruce ſuſpenſus*, ait Dionyſius Carthuſianus, *liber eſt, in quo omnium virtutum perfectiones, omnium contemplationum ſublimitates, & quidquid ad ſalutem pertinet, mirabiliter, ineffabiliter, & ſupernaturaliter leguntur, diſcuntur, reſplendent.*

Dionyſ. Carthuſ. cap. 26.

Age ergo Chriſtiane Lector, quisquîs es, erige te ipſum in ſpem, & ab hoc SS. CORDE JEſu Crucifixi & Euchariſti obtinebis, quidquid ad ſalutem tuam poſtulaveris. Si Paſtor animarum es, &

Ver-

Verbi divini præco, ecce hîc habes, quod populo Chriſtiano ſtatutis temporibus annunties, dum tibi pro objecto concionum non aliud ab Apoſtolo, quàm Chriſtus JEſus & hic Crucifixus præſcribitur: *Nos prædicamus Chriſtum Crucifixum.* In hunc finem Majores noſtri prudenter curârunt, ut in cathedrâ imago quædam devota Crucifixi JEſu collocaretur, ad admonendum Concionatorem, quem populo Chriſtiano intimare ac prædicare debeat, & tanquam efficaciſſimum omnium virtutum exemplar proponere: nihil enim obturata hominum corda magìs movere, mentéſque efficaciùs ferire ſolet, quàm ſermo devotus de amabiliſſimo CORDE JEſu, Amatoris noſtri optimi ac maximi: *Vivus enim eſt ſermo Dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad diviſionem animæ & ſpiritûs, &c.*

1. Cor. 1, 23.

Hebr. 4, 12.

Econtrà væ illis Prædicatoribus, qui omnino à Crucifixo JEſu deflectunt, ac magìs ſe ipſos, quàm Chriſtum Crucifixum prædicant. Audi, quisquis hac legatione pro Deo & ſalute proximi fungeris, qui non ita pridem cuidam Concionatori in Hiſpania acciderit. Hic bracteatâ ſuâ eloquentiâ magìs ſe ipſum, quàm JEſum Crucifixum quæſierat Monebatur quidem ab amico fideli hic vanus verborum blaterator, ut ſecundùm mentem Apoſtoli Chriſtum & hunc Crucifixum Chriſtiano populo annuntiaret; ſed ratus, ab invidiâ & æmulatione hanc procedere admonitionem, protervè eam contempſit. Moritur tandem vaniſſimus hic Concionator, ac paulò pòſt ſuo monitori coram SS: Crucifixo pro defuncti hujus animâ oranti apparet, de cujus Salvatoris aperto SS. CORDE igneus fluvius egrediebatur, miſerum hominem penitus obruens, & circumquaque combruens, in quo igneo fluvio manus in cœlum jactans, lamentabili voce exclamavit illud Regii Vatis: *Operuit confuſio faciem meam;* Ad quem Chriſtus de cruce illud Iſaiæ fulminavit: *Nónne ſilui? Nónne tacui? Nónne diſſimulavi? Tu verò projeciſti omnes ſermones meos. Nunc autem ſicut parturiens loquar, diſſipabo, & abſorbebo ſimul.*

Alphonſ. de Andrade in duce virtut. lib. 1. c. 35. §. 3.

Pſ. 68, 8.

Iſ. 47, 14.

8. Habet

8. Habet & Religioſus in SS. CORDE JEſu, quam ſequatur ideam: ſicut enim pictor, qui ex alio prototypo imaginem exprimere, & imitari ſatagit, exemplar ſuum continuò reſpicit, juxta quod lineas ſuas format, ducit & componit: Ita Sacerdos tum Sæcularis, tum Regularis SS. ac diviniſſimum COR JEſu Crucifixi & Euchariſtici, velut perfectiſſimam ſuarum actionum ideam & regulam quotidie intueri debet, juxta quam vitæ ſuæ normam dirigat: *Aſpicientes in Authorem fidei*, ait Apoſtolus, *& conſummatorem JEſum, qui propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem, confuſione contempta.*

Hebr. 12, 2.

Ex vita S. Franc. Saleſ. & aliis.

Hoc verbo & exemplo docuit (ut mittam plures alios) S. Franciſcus Saleſius, diviniſſimi CORDIS JEſu amator & cultor planè eximius; qui, cùm die quâdam ad frequentem populum, totus amoribus in Crucifixum Redemptorem ſuum incenſus, ſermonem faceret; ecce ſubitò cœleſtibus radiis ex ſacris Vulneribus JEſu prodeuntibus, mirificè coram omni populo illuſtratus apparuit; neque impoſterum hic Divus SS. COR JEſu aliter, quàm ſuam gemmam & unionem orientalem pretioſiſſimum appellare conſuevit.

9. Habet denique & homo ſæcularis exemplar in monte Golgotha monſtratum, quod in vitâ, & in morte imitetur. Et ſicut ille, qui in mari periculoſo navigat, ad aliquod cœli ſidus ſolet attendere, juxta quod curſum ſuum dirigit, ne à portu ſibi propoſito aberret: ſic homo Chriſtianus in tot corporis & animæ periculis conſtitutus, ſi in hoc mari magno & ſpatioſo hujus mundi immundi à vero beatitudinis portu aberare non velit, pro Cynoſurâ SS. COR JEſu ſibi proponat, in quo perfectè addiſcet declinare à malo & facere bonum, cujus quoque ope & gratiâ protectus, in omni tum vitæ, tum mortis diſcrimine intrepidus ſtabit: *Ubi tuta*, quærit S. Bernardus, *firmáque ſecuritas, niſi in Vulneribus Salvatoris?* Addamus nos, Et in SS. CORDE JEſu? *Tantò illic ſecurior habitas, quantò ille potentior eſt ad ſalvandum. Fremat Mundus, premat corpus diabolus inſidietur, ne time, quia in foraminibus Petræ ſecura es.* O anima! quàm ſuave tunc erit, in amplexu Crucifixi, & in dulci Oſculo SS. CORDIS JEſu ſupremum efflare ſpiritum!

S. Bern. ſerm. 61. in Cant.

Hoc verò ut certo certiùs conſequaris, ad hunc ſæpius, dum ſpiras, recurre Librum, COR, inquam, Redemptoris tui cœleſtibus doctrinis, & ſpiritualibus ſolatiis refertiſſimum: ut illi celeberrimo Pictori, ita longè magis tibi nulla dies, imò nulla hora, &, ſi fieri poſſet, nullum horæ momentum ſine linea prætereat, id eſt, ſine memoria, cultu, & amore amantiſſimi CORDIS JEſu tui. Hinc aſſueſce ad horæ pulſum pulſare Cor tuum, & elicito divini amoris actu dicere:

COR JESU ego amo Te,
Nam antè Tu amâſti me?

CON-

CONSIDERATIO II.

SS. COR JESU inflammatum apparet, ut ignem Charitatis erga SS. Euchariſtiam, & Paſſionem ſuam denuo in cordibus noſtris accendat.

Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi ut accendatur? Lucæ 12, 49.

1. CLementiſſimus DEus, cujus miſericordiæ non eſt numerus, & bonitatis ejus infinitus theſaurus, ſæpius in Veteri Teſtamento miſeris mortalibus in igne apparere dignatus eſt.

Cùm Decalogum promulgare vellet toti terrarum orbi ſervandum, in monte Sinai in igne fulgurante apparuit: *Totus autem mons* Exod. 19, *Sinai fumabat, eò quòd Dominus deſcendiſſet ſuper eum in igne.* 18.

Danieli viro deſideriorum idem Dominus in igneo throno ſpe-

Dan.7,9. ſtandum ſe præbuit: *Aſpiciebam, donec throni poſiti ſunt, & antiquus dierum ſedit: veſtimentum ejus candidum quaſi nix, & capilli capitis ejus quaſi lana munda: thronus ejus flamæ ignis, &c.*

Tribus illis Pueris Babylonicis, Sidrach, Miſach, & Abdenago in
Dan. 3, 92. medio ignis ardentis ſe ſpectabilem reddidit: *Ecce ego video quatuor viros ſolutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis eſt, & ſpecies quarti ſimilis Filio Dei.*

Moyſi & univerſo populo Iſraelico, de Ægypto exeunti, in columna nubis & ignis apparuit, in qua igneum ſuum thronum collocans, Pharaonem fulminavit, & Iſraelitas per mare rubrũ feliciter in
Exod. 14, 24. Palæſtinã traduxit: *Et ecce, reſpiciens Dominus ſupra caſtra Ægyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum illorum.*

Imò & inter pungentes ſpinas idem mitiſſimus DEus thronum ſuum ponere non abhorruit, dum in rubo ardente, & incombuſto Moyſen ad ſe vocare, eúmque cum omni populo electo, tunc ſub immiti jugo Pharaonis tyranni immaniter preſſo, mirè conſolari di-
Exod. 3, 2 gnatus eſt, *Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi.*

Ad quid, obſecro, DEus infinitæ Majeſtatis in antiqua lege in igneo throno comparuit? & ad quid ſedem in igne flammeſcente,
Dan. 7, 9. & corruſcante toties collocavit: *Et thronus ejus flammæ ignis.*

In promptu cauſa eſt: *Hic thronus ignis,* ait Philippus Diez, *eſt Amor, quoniam in amore DEUS ſedem habet*; proinde appellari
Deut. 4, 24. voluit. DEUS IGNIS. *Dominus DEus tuus ignis conſumens,* ut per hunc igneum thronum vehementiſſimum ſuum in nos amorem
Iſa. 54, 8. indicaret, quo jam in charitate perpetua dilexit nos: *In miſericordia ſempiterna miſertus ſum tui, dixit Redemptor tuus Dominus.*

2. Et ecce novum immenſi hujus amoris prodigium! Idem be-
Hebr. 1, 1 nigniſſimus DEUS, qui *multifariam, multisque modis olim loquens Patribus in Prophetis, noviſſimè diebus iſtis locutus eſt nobis in Filio,* dum hic pretioſiſſimus orbis Redemptor, ut pari ratione infinitum ſuum erga nos amorem demonſtraret, venerabili Sorori Mariæ Margarithæ Alacoque ex Ordine Viſitat. B. V. à S. Franciſco Saleſio fundato, ſacratiſſimum ac diviniſſimum COR ſuum, in igneo

throno

throno reclinatum, cruce ſignatum, ferro transfixum, ac ſpinis coronatum oſtendere, & exhibere dignatus eſt, ut per ejusmodi amabile objectum languida hominum corda magìs magísque ad ſui amorem pelliceret, & ea de novo divini amoris igne quodammodò inflammaret: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi ut accendatur?* *Luc.* 12, 49.

Finis autem hujus devotionis erga SS. COR JEſu hic eſt, ut per ejusmodi cultum ac venerationem graviſſimæ illæ injuriæ & ingratitudines, quæ à Gentilibus, Paganis, Judæis, Hereticis, malis Chriſtianis, atque ab ipſis nonnunquam Orthodoxis, præſertim ſacrilegè communicantibus. Chriſto JEſu optimo Redemptori noſtro inferuntur, à piis fidelibus, divinum honorem SS. CORDIS JEſu Euchariſtici ac Crucifixi zelãtibus, aliquo modo reſarcirentur; in quem finem fer. 6. poſt Feſt. Corp. Chriſti pro hac devotione determinata fuit, ut eo diè SS. COR JEſu Euchariſtici & Crucifixi (quia idem Sacrificium altaris cum Sacrificio Crucis eſt, ſolâ ratione offerendi diversâ) ſingulari quodã cultu & adoratione à populo fideli coleretur.

Neque dubium eſt, hanc devotionem Chriſto JEſu Crucifixo pergratam eſſe, atque ejusmodi animam abundè ab eo diverſis gratiis cumulandam, remediúmque facillimum eſſe, quo mediante Sacerdotes ac Religioſi ad ſtatûs ſui perfectionem poſſint venire, curatores animarum etiam perverſiſſimos ad frugem reducere, fidelésque omnes indubitatam in eo ſalutis habere teſſeram, per quam facili conatu paſſiones ſuas vincant, & de virtute in virtutem tranſeuntes tandem ad optatum ſalutis portum perveniant.

Quam integerrimã devotiouem comprimis Ven. P. de la Columbiere S. J. Vir Apoſtolico zelo & ſanctitatis famâ nominatiſſimus, poſtquam in omnibus hujus prædictæ Servæ Dei ſpiritum probaverat, juſtam, piam, ſanctam, totíque Eccleſiæ Dei ſummè proficuam invenit, hinc meritò per plurimas jam Diœceſes, ac præſertim per Auguſtanam, fructu animarum planè maximo propagata eſt. Faxit benignus DEus, ut, quod jam ſuo tempore de hoc SS. CORDE JEſu veritatis Apoſtolus, & Prædicator gentium Paulus

optavit, etiam noſtro ævo in omnium fidelium animis adimpleatur: *Phil. 1, 8.* *Teſtis*, inquit, *eſt mihi Deus, quomodo cupiam omnes vos in viſceribus JEſu Chriſti, & hoc oro, ut Charitas veſtra magis ac magis abundet.*

3. Reminiſcor hîc illius ſacri Ignis, quem quondam DEus Aaroni Summo Sacerdoti, in altari à Moyſe fabricato primum ſacrificium offerenti, de cœlo ſubmiſit, qui ignis ab illo tempore ſemper novis fomentis, & additis lignis conſervatus eſt, donec tandem Chaldæi urbem Solymæam cum altari & templo deſtruxerunt, ubi Sacerdotes ſacrum illum ignem in valle, & in puteo abſconderunt. Et ecce rem ſummâ admiratione dignam! Cùm poſt annos plurimos denuo ſacrum ignem inquirerent Judæi, non quidem ampliùs dictum ignem, ſed loco illius aquam craſſam in puteo invenerunt, quã nihilo ſeciùs Nehemias hauriri juſſit, & ſacraficia in altari novo illâ aquâ aſpergi. Et ecce hîc novum portentum! cùm ſol, qui priùs obnubilatus fuerat, nunc pulſis nubibus radios ſuos ſuper altare, & aquam illam craſſam vibrare cœpit, mox ingens ignis accenſus eſt, qui non tantùm aquam in flammam convertit, ſed & in momento *2. Mach. 1, 22.* victimas in altari conſumpſit: *Et tempus affuit, quo ſol refulſit, qui priùt erat in nubilo, accenſus eſt ignis magnus, ita, ut omnes mirarentur.* Unde Lemma noſtrum:

Extinctos ſuſcitat ignes.

S. Greg. M. lib. 21. Moral. c. 7. Ignis hic de cœlo ſubmiſſus juxta S. Gregorium Mag. Amor DEI eſt: per altare Cor noſtrum præſignatum fuit, in quo ignis ille divinus jugiter ardere debet. Sed proh dolor! Ignis ille Amoris Dei in multorum Chriſtianorum Cordibus verſus eſt in aquam craſſam. Et ecce mitiſſimum COR JEſu! ut affulſit ille Sol myſticus, qui hactenus erat in nubilo, cùm pauci admodùm de hoc diviniſſimo CORDE JEſu recordarentur, nunc denuo his noviſſimis temporibus ignis devotionis accenſus eſt magnus, &c.

Et quemadmodum tempore S. Franciſci Seraphici mitiſſimus Salvator orbis per SS. Vulnerum ſuorum impreſſionem in corpore hujus S. Patriarchæ memoriam ſacratiſſimæ Paſſionis ſuæ magna

ex

ex parte tunc in Eccleſia Dei ob calamitoſa tempora oblitteratam, in Cordibus fidelium mirum in modum renovavit, unde canit Eccleſia: *Domine JEſu Chriſte, qui frigeſcente mundo, ad inflammandum Corda noſtra tui amoris igne, in carne Beatiſſimi Franciſci Paſſionis tuæ ſacra ſtigmata renovâſti, &c.* Sic his ultimis temporibus (ubi *abundavit iniquitas, & refrigeſcit charitas multorum*) Divinæ bonitati placuit, per diviniſſimum, & inflammatum COR Unigeniti Filii frigeſcentem ac ſeneſcentem mundum denuo ad meliorem frugem reducere, & ignem ſui amoris de novo in Cordibus noſtris accendere, ut hunc ipſum dilectiſſimum Redemptorem noſtrum, qui præ nimio amore SS. COR ſuum nobis tradidit, pariter ex toto Corde diligamus: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto Corde tuo.* Ecce his finis hujus devotionis erga SS. COR JEſu eſt, ut ex aſpectu, & contemplatione hujus divini ac vulnerati CORDIS objectum habeas, altiùs mente in DEUM ac Redemptorem tuum aſcendendi, eúmque ex tota cordis tui latitudine amandi, *objecta enim movent ſenſus.*

Eccleſia in feſto ſtigmat. S. Franc.

Matth. 24, 12.

4. Hanc pulcherrimam, ſanam, ac longè utiliſſimam devotionem erga SS. COR JEſu ſapientiſſimus Salomon jam ſuo ævo elegantiſſimà adumbravit, dum pretioſum ſibi ferculum de lignis Libani, omnis corruptionis expertibus fieri curavit, quod columnis argenteis, & aureo reclinarorio cum aſcenſu purpureo adornavit, & quod prorſus admirandum nobis videri debet, illud eſt, quod medium ejus charitate conſtraverit: *Ferculum fecit ſibi Rex Salomon de lignis Libani: columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, aſcenſum purpureum: media charitate conſtravit propter filias Jeruſalem.* Bone DEUS! quàm mirabile hoc ferculum ſapientiſſimi Regis in Iſraël fuit? quid ſingula hæc ſibi volunt, & quid indicant? & cur media illius ferculi charitate conſtravit?

Cant. 3, 9.

Attentam te eſſe cupio, anima Chriſtiana, per *Salamonem* Chriſtum JEſum, qui plus quàm Salomon eſt, ſubaudi: per *Ferculum* Humanitatē ejus de puriſſimo Virginis ſanguine, omnis corruptionis experto, aſſumptam intellige, hæc enim Humanitas ejus Divini-

tatis ferculum fuit, in quo quaſi in lectica Deitas VERBI recubuit. Per *columnas argenteas* ejus virtutes, humilitas, patientia, manſuetudo, puritas, zelus, immenſa ſcientia,& obedientia usque ad mortem, &c. inſinuantur. Per *reclinatorium aureum* ſeptem Spiritûs
Iſa. 11, 2. S. dona, quæ ſuper ipſum Iſaiâ atteſtante requieſcebant? *Et requieſcet ſuper eum Spiritus Domini*, adumbrata agnoſcimus. Per *aſcenſum purpureum* aſſidua ejus paſſio, ſanguineus ſudor, cruenta flagellatio, coronatio, crucifixio, vulnera, mors, & martyrium fuerunt præſignata.

Denique quòd hoc Divinitatis ferculum, ſeu Humanitas Chriſti in medio charitate conſtratum fuerit: Textus Hebraicus legit: *Medium ejus incenſum charitate*, per accommodè, & rectè juxta Cornelium Sacratiſſimum COR JEſu, utpote pars Corporis Chriſti nobiliſſima, ac media, amore noſtri ardens, & incenſum indicatur: in hoc enim SS.CORDE propria amoris ſedes Chriſti JEſu
Cornel. à Lap. hîc in Cant. fuit, unde Syrus habet? *Medium ejus ſtratum amore* & dictus Cornelius à Lapide, cujus laus eſt in omni Eccleſia: *COR CHRISTI*, inquit, *erat quaſi fornax ardentiſſima charitatis, unde ipſe magis noſtri amore, quam dolore aſſus, & toſtus fuit in cruce, atque in cruce quaſi in ferculo in medio manuum, pedum, & lateris quinque plagis per clavos, & lanceam transfixus; & cruentatus, velut quinque purpureis, & ardentibus pyropis conſtratus, ac de peccato, & morte triumphans reſplenduit.*

5. Collige ex his prudens Lector, quòd in veritate Chriſtus Dominus nihil unquam in hac terra fecerit, quod non priùs in umbra figurarum jam in veteri teſtamento præſignavit. Sta hîc, & cum Eſdra pondera mihi pondus ignis hujus infiniti amoris, quo SS. COR JEſu, antequam eſſes, te amavit, & etiamnum non ceſſat amare te,
Sim. Caſ. l. 13. licèt omni amore indigniſſimum: ideo, ait Simon de Caſſa, lanceâ latus ſuum aperiri voluit, *ut aperto latere cognoſcamus dilectionem CORDIS JEſu.*

Hoc SS. COR JEſu amore noſtri inflamatum præfiguravit pretioſum illud altare thymiamatis ex ligno Setim inaurato conſtructum,

ctum, in quo DEUS ſuaviſſimos odores per manus Sacerdotum ſibi quondam in lege voluit adoleri: *Facies quoque altare ad adolendum thymiama, &c.* Quale autem thymiama ſuavius, ac gratius SS. Trinitati offerri, & adoleri poteſt, quàm SS. ac diviniſſimum COR JEſu in SS. Sacramento reconditum? *Exod. 30, 1.*

Hoc SS. COR JEſu ardens, & incenſum præſignavit illud thuribulum aureum, de quo in Apocalypſi: *Accepit Angelus thuribulum, & implevit illud de igne altaris, & miſit in terram.* Per hunc Angelum, illum magni conſilii Angelum Chriſtum JEſum intellige *cujus COR*, inquit S. Bernardinus, *propter ardentiſſimum charitatis amorem thuribulo ignis carbonibus pleno comparatur*, dum ſe ſe ex ſacro altari ſuo in quatuor cornibus in ſe diſtincto, hoc eſt de cruce per reſeratum latus in nos pleniſſimè effudit: *Et implevit illud de igne altaris, & miſit in terram.* *Apoc. 8, 5.* *S. Bernardin. tom. 2. ſerm. 56.*

6. Hoc SS. COR JEſu adumbravit aureum illud Propitiatorium ſupra arcam fœderis inter duos Cherubinos collocatum: erat autem hoc Propitiatorium locus placationis, ubi DEus populo ſuo olim mirè propitium ſe demonſtrare ſolebat: hinc etiam thronus ſeu ſedes Dei appellabatur, in quo ſummo Sacerdoti in Sancta Sanctorum ingredienti reſponſum, & oracula dabat DEUS: *Cùmque ingrederetur Moyſes tabernaculum fœderis, audiebat vocem loquentis ad ſe de propitiatorio.* *Num. 7. 89.*

Plus hîc in SS. CORDE JEſu, nam umbram fugat veritas, & noctem lux eliminat: quid enim aliud hoc SS. COR JEſu in his terris fuit, & etiamnum in cœlis, & in SS. Euchariſtia eſt, quàm verum illud Propitiatorium, ad quod omnes peccatrices animæ tutò à facie irati Numinis confugiant? O peccatores! O cæci mortales, quid agitis? quare in peccatis veſtris computreſcitis? cur, obſecro, ad infernum magnis quotidie paſſibus acceleratis? dicite, per ſalutem veſtram vos rogo: *Quem ergo fructum habuiſtis tunc in illis, in quibus nunc erubeſcitis? nam finis illorum mors eſt.* Eia igitur charæ animæ, rumpite moras, & ad amabiliſſimum COR JEſu Salvatoris ac Mediatoris veſtri optimi, maximi ac unici, velut cervus *Rom. 6, 21.*

ſitibun-

ſitibundus, & vulere ſaucius ad fontem aquarum viventium properate, hîc, hîc indubitatum aſylum, delictorum veniam, & ſecuram animarum quietem invenietis: *Accedamus,* ait Simon de Caſſia, *ad COR JEſu, cor altum, cor ſecretum, cor omnia ſciens, cor diligens, & per apertam portam fiamus ſaltem in amoris vehementia CORDIFORMES. Proinde ſibi ad negligentiam imputet, qui non ingreditur, ſi apertum novit introitum.*

Simon Caſ. lib. 13.

Quid nunc reſtat, animæ Chriſtianæ, niſi ut ad hoc diviniſſimum COR JEſu vulnere ſaucium, & igne perpetuæ charitatis in nos inflammatum, totum quoque Cor noſtrum convertamus? imitemur S. Ignatium Epiſcopum Antiochenſem, & Martyrem glorioſiſſimum toto mentis affectu SS. COR, & Nomen JEſu amantem; quod ex eo patet, quòd JEſum non aliter, quàm *amorem ſuum* appellare conſueverit. Eventus rei Cordis ejus deſiderium, & amorem erga JEſum comprobavit, dum enim ut electum Chriſti frumentum dentibus beſtiarum objectus, & à leonibus (prout ipſe ſummis optaverat votis) uſque ad oſſa in amphitheatro devoratus fuit, ſolum Cor ejus intactum remanſit, in quo aureis litteris hoc SS. Nomen IEſu inſcriptum inventum fuit: *in cujus Corde,* ait Nadaſi, *particulatim diſſecto, in ſingulis particulis JEſu Nomen aureis litteris inſcriptum, repertum fertur, &c.*

Cornel. in Ezech. c. 26. v. 26.

Jo. Nadaſ. in anno cœleſti. 1. Febr.

O utinam Cor noſtrum erga SS. COR & Nomen JEſu ſimili amoris affectu, & interni ignis ardore feratur! O bone JEſu! verifica & nunc illud, quod olim Ezechieli Prophetæ intimâſti: *Et dabo vobis Cor novum, & ſpiritum novum ponam in medio veſtri: & auferam Cor lapideum de carne veſtra,* & *dabo vobis Cor carneum.* Ecce Cor noſtrum durum, & in vitiis obfirmatum eſt, ah! emolli illud in Sanguine Sacratiſſimi CORDIS tui, ut te agnoſcat, & præter te nil aliud impoſterùm quærat. Cor noſtrum, O mi JESU! lapideum eſt, & voluntas noſtra, licèt libera, refractaria, ac vitiis aſſueta, ah! da nobis Cor carneum, docile, ac tractabile, quod mandata tua in omnibus obſervet, & in te ſolo DEO unicè delectetur. Cor noſtrum frigidum ac tepidum eſt, ah! accende in eo tuæ charitatis ignem, ut amore tui ardeat, donec penitus in cineres redigatur. Cor denique noſtrum inconſtans eſt, & velut molendinum in continua agitatione, ah! mi JEſu! corrobora, ac firma illud tuâ ſanctiſſimâ gratiâ, donec tandem ſuperatis hujus vitæ difficultatibus æternùm requieſcat in Te.

Ezech. 36, 26.

CON-

CONSIDERATIO III.

SS. COR JESU Speculum virtutum omnium est, quod sæpius nos oportet inspicere, ut maculas animæ eluamus, & virtutem sectemur.

Candor est enim lucis æternæ, & speculum sine macula Dei majestatis, & imago bonitatis illius. Sap. 7, 26.

1. TRia communiter solent dari speculorum genera: prima *plana* vocantur, & sunt illa, quæ objectum aliquod per species ad oculos videntis reflexas perfectè, prout in se est, exhibent. Secunda appellantur *concava*, & sunt illa, in quibus ima ac summa ordine inverso apparent. Tertia nominantur, *convexa*, & ex parte etiam combustoria, quæ, dum solares radios intra sinum suum colligunt, paulò pòst vivas flammas parturiunt; sic Archimedes & Psoilus per similia specula ustoria integram hostilium *Zonaras in vita Athanasii.*

um navium claſſem accenderunt; unde ejusmodi ſpeculo, , in imo corde ſuo ardentes flammulas colligenti, & exinde paſſim in oppoſita objecta diffundendi, pro Lemmate inſcribes: *Recipit*, & *Reddit*. Vel ut magìs ad intentum noſtrum collimemus:

Ignis ab imo.

Et quid ſanctiſſimum ac diviniſſimum COR JEſu aliud eſt, quàm limpidiſſimum, puriſſimum, lucidiſſimum, ac minimè fallax ſpeculum? *Planum*, quia fallere neſcium, dum cuilibet intuenti ſuos nævos ac maculas, prout ſunt, commonſtrat, docétque, qua ratione

S. Bonav. apud Cornel. in Sap. c. 7. v. 26. poſſint abſtergi, & emendari. Eſt & ſpeculum *concavum*, quid enim, obſecro, magìs inverſum & paradoxum fuit, (prout loquitur S. Bonaventura) *quàm DEum naſci, pati, crucifigi, mori? Et convexum*, ſeu uſtorium: ſicut enim ejusmodi ſpeculum ſolares radios in unum punctum colligit, & ad reflexionis centrum cogit, ut ſic eò fortiùs urat, & accendat; ſi tota SS. Trinitas omnes gratiarum radios ac ſplendores in SS. COR JEſu effudit, ut per hoc ſpeculum uſtorium corda noſtra fortiùs ureret, & igne charitatis ſuæ accende-

Sap. 7, 26. ret, hinc à Sapiente vocatur: *Candor lucis æternæ, & ſpeculum ſine macula Dei majeſtatis, & imago bonitatis, &c.* Cui divino & inflammato ſpeculo meritò inſcribis: *Ignis ab imo,*

2. Olim in veteri lege mandavit DEus, ut labrum æneum ex puriſſimis ſpeculis mulierum confectum, ante tabernaculi fortes collocaretur, ut Sacerdotes ſacrificaturi, aut in tabernaculum Dei ingreſſuri, priùs in eo ſe inſpicerent, & ſi quid maculatum aut incompoſitum invenirent, in labro lavatorio abſtergerent, atque componerent: *Fecit & labrum æneum cum baſi ſua de ſpeculis mulierum.*

Exod. 38, 8.

Per hoc ſpeculum æneum ac nitidiſſimum rectè SS. COR JEſu intelligas, in quo velut in limpidiſſimo ſpeculo omnes refulgent virtutes, & in quo omnes tuos nævos, animæque maculas non tam

1. Jo. 1, 7 coram intueri, quàm & in Sanguine ejus abſtergere poteris: *Et Sanguis JEſu Chriſti, Filii ejus emundat nos ab omni peccato.*

Hoc Speculum (diviniſſimum COR JEſu) cùm aliquando S. Catha-

Catharina Senenſis propenſiùs intueretur, & econtra Cor ſuum tot adhuc imperfectionum maculis obnoxium conſideraret, dilectiſſimum animæ ſuæ Sponſum impenſè rogare cœpit, quatenus dignaretur Cor ſuum ſibi auferre, & loco illius immaculatum COR JEſu in eadem corporis ſede collocare. Placuit Chriſto hæc virginis petitio, qui mox Cor illi exemit, & ſuum viciſſim ei tradidit, unde imposterum ad Chriſtum orans dicere ſolebat: *Commendo tibi Domine Cor tuum, non meum.* *Cornel. à Lap. in Ezech. c. 36. v. 26.*

In idem Speculum cùm V. Catharina Raconiſia, SS. CORDIS JEſu amantiſſima, oculos mentis conjiceret, & in eo velut in luciſſima cryſtallo maculas Cordis ſui contemplaretur, à Chriſto humiliter flagitavit, ut Cor ſibi auferret, & in Sanguine ſuo mundatum reſtitueret; Ad quod mitiſſimus Redemptor illi Cor è corpore rapuit, & purius ac ſanctius, quàm antea fuerat, ei reddidit: quod quinquies per ejus vitæ curſum factum eſt. *R. P. Jo. Weyer S. J. in Filio Dei Adopt. tom. 2. l. 1. c. 10.*

In illud myſticum Speculum (SS. COR JEſu) pariter oculos ſuos intendit Venerand. ille P. Martinus Guttieres S. J. qui, cùm tempore veſpertino rationes conſcientiæ ſuæ exigeret, manifeſtè quandam lancem argenteam, quaſi in pellucido ſpeculo, ſibipræſentari vidit, in qua ex una parte Cor poſitum erat perexiguum, deforme, rugíſque contractum, qùod à binis ſanguinis ſtillis mox abſorptum fuit: ex altera verò lancis parte Cor amplum jacere vidit, vaſtum, purpureum, vividum, atque ad quacunque decoquendas difficultates paratum. Et ecce! dum ex hac viſione attonitus hæret, divinitus edocetur, Cor primum Cor ſuum eſſe, eíque ad inſtructionem ita fuiſſe exhibitum, alterum verò eſſe COR JEſu, quod mortalium, quæ per univerſum orbem quotidie committuntur, ſceleribus non obruitur, ſed potiùs magnâ, & longanimi patientiâ peccatores ad pœnitentiam expectat, quod & ipſe impoſterum ſtuderet in ſe exprimere, & chariſmata meliora æmulari. *Idem Tom. 3. lib. 1. c. 6. §. 6.*

O Chriſtiane Lector! inſpice & tu veſperi, cùm conſcientiam tuam diſcutis, in hoc Divinitatis ſpeculum, (SS. COR JEſu) & mox ſufficientem tuæ propriæ confuſionis materiem invenies: Intuere

admirandam illius humilitatem, quomodo ad pedes Judæ ſe proſternat, Barabbæ homicidæ ſe poſtponat, & inter infames latrones in patibulario ligno ſuſpendatur. O quanta hæc fuit humilitas SS. CORDIS JEſu! perpende viciſſim, quænam tua ſit humilitas Cordis, dum cupis ubique appretiari, æſtimari ab hominibus, doctus videri, &c. (NB. ſic poteris per omnes virtutes, v. g. patientiam, puritatem, ſobrietatem, paupertatem, mortificationem, reſignationem, &c. tranſire, & ubique objectum increpationis, imperfectionum, & negligentiarum tuarum reperies) Confundere igitur ob hæc tui Cordis vitia, & à SS. CORDE JEſu gratiam ex intimo affectu poſtula, ut ea impoſterum ſeriò poſſis emendare.

Lyræus in Marial. fol. 349.

3. Sed progredior ad alia. De Carolo V. glorioſiſſimæ memoriæ Imperatore refert Hadrianus Lyræus, quòd in ſuo regio conclavi hinc inde in parietibus lucidiſſima ſpecula appendi curaverit, quæ, quocumque Imperator ſe vertebat, per occultam reflexionem radiorum lucis ipſi luctuoſam imaginem Crucifixi JEſu repræſentabant, ut ſic ſemper in recenti Cæſaris memoria verſaretur, qui pro omnium ſalute pependit in Cruce. Pulcherrimũ hoc fuit exemplum, quod Magnates Chriſtiani & Illuſtres meritò imitentur.

R. P. Knittel S. J. Dom. 1. Quad. conc. 4.

Inſervit hîc ad propoſitum, quod de S. Roſalia Regis Sinibaldi Quiſquinæ & Roſarum Domini Filia probati referunt Authores, quæ dum ſe comebat, poliebat, crines in cirrum contorquebat, & ad parentis ſui genium ſe regio ornabat amictu, ſemel appenſum in conclavi ſpeculum conſuluit, ut in hoc illuſionis magiſtro formæ ſuæ gratiam, vultúsque venuſtatem liberaliùs ſpecularetur. Et ecce! dum ſpeculum inſpicit, quid obſecro, vidit Roſalia? Stat hæc muta ſine voce, nimio terrore percuſſa, nec ſeipſam ob inſolitum prodigium poteſt capere. Accedit iterum, de novo intuetur ſpeculum mulierum, & quid vidit? Adverte, & obſtupeſce: In fundo ejusdem permagni, & terſiſſimi Speculi clarè intuita eſt, quid? non ſeipſam, ſed Chriſtum JEſum vivum, recenti Sanguine perfuſum, horrido ſpineto redimitum, toto corpore plagatum, & in ligno crucis ferreis clavis ſuffixum, audiitque ex ore Redemptoris ſui

hanc

hanc fractam vocem: *Vide hominem, quem crucifixisti: Vide Vulnera, quæ inflixisti: Vide Latus, quod transfixisti.*

Ad quam lamentabilem vocem, & visum tam lugubre spectaculum hæc tenera, & regia Virgo adeò in corde commota fuit, ut absque ulla mora mundo, regno, opibus, deliciis regalibus, honoribus, ipsisque paternis laribus valedicens, antrum horridum in asperrima rupe elegerit, ubi reliquum vitæ curriculum, velut columba in foraminibus petræ, & caverna maceriæ (hoc est in SS. CORDE JEsu) in assidua contemplatione hujus sui Crucifixi Amoris, & sanguinem Sponsi defixa, usque ad beatam mortem constanter traduxit: unde asperrimo huic antro sequentem propriis manibus inscripsit epigraphen: *Ego Rosalia Senibaldi Quisquinæ, & Rosarum Domini filia, amore Domini mei JEsu Christi in hoc antro habitare decrevi.* Cujus sacrum Corpus, cùm sub Urbano VIII. Pont Max. An. Jubilæi 1625. fuisset repertum, mox Siciliam à vehementissima peste liberavit. Tantùm profuit Rosaliæ, vel semel hoc divinum Speculum inspexisse, cui pro epigraphe hoc senarios Jambos R. P. Carducii non incongruè inscribes.

Fidele vitrum lucet, ut sordes fuget:
Speculare JEsum; hic fæda pellet omnia.

4. O mulieres, O Virgines, O domicellæ? ad vos nunc sermo meus est. Ecce habetis hîc in S. Rosalia nobilissimum exemplar, quod imitemini. Olim DEus per Prophetarum Principem Isaiam vobis comminatus est, quòd propter intollerabilem vestram superbiam ac arrogantiam omnia superflua, ac pretiosa corporis ornamenta, & inter illa etiam specula vestra, velit auferre; Audite Verbum Domini: *In illa die auferet Dominus ornamenta calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inaures, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, & mutatoria, & palliola, & linteamina, & acus, & specula. &c.* Et quid sequitur? Arrigite aures: *Et erit pro suavi odore fœtor, pro zonâ funiculus, & pro crispanti crine calvitium.* O qualis est hæc mutatio, & quàm admiranda rerum metamorphosis! Olim

Is. 3, 17.

Faber in Sanct. in Festo. Epiph.

Olim Bonifacius. VIII. P. M. Sereniſſimæ Reginæ magnæ Britanniæ nitidiſſimum,& auratum ſpeculum eum pretioſo pectine in ſingulare donum ſubmiſit. En offero, & vobis ſimile, imò longè fidelius ſpeculum, ſacratiſſimum, & auguſtiſſimum COR JEſu, cruce ſignatum,& ſentibus cinctum; hoc, inquam, diviniſſimum Speculum in veſtris conclavibus appendite; Hoc ſæpius de die conſulite, & in hoc animæ veſtræ maculas deterigit: Et ſiquidem indigent capilli veſtri,ut pectine diſponantur in ordinem, en & pectinem ſubminiſtro, pungentes ſcilicet ſpinas, quibus SS. COR JEſu per omnem vitam punctũ fuit. *Inſpice, & fac ſecundùm exemplar.*

Exod.20, 4.

S. Ambr. lib.6. Hexam. & alii.

5. De Tigride ferociſſimo animali recenſet S. Ambroſius, quòd ſequenti modo illi catuli ſurripiantur. Solent venatores, dum tigris ad prædam egreditur, celeri interim curſu in equo ad antrum illius ferri,ubi captâ tam optatâ occaſione catulos omnes ſurripiunt, & cum hac præda rurſus rapido curſu in fugam ſe conjiciunt. Quod ubi advertit tigris, abſque mora veſtigiis raptorum inſiſtit,ex odore catulorum perfectiſſimè cognoſcens, quò & per quam viam venatores cum illis ſe proripuerint. Quid hîc in arena conſilii? audi: ſpeculum dicti venatores tigridi inſequenti in via objiciunt,ad quod ubi ferociſſima hæc fera pervenit, ſeipſam in illo conſpicata, catulos ſuos intra hanc ſphærã vitream deliteſcere exiſtimat; dum mox à cœpto curſu deſiſtit,furorem deponit,catulis in ſpeculo blanditur, oſculatur, amplexúq; ſtringit; interim cũ præda evaſêre venatores.

O anima Chriſtiana! ſi hactenus in feram, crudelem, & iratam tigridem degenerâſti;en ſpeculum tibi objicio, SS. doloroſiſſimum, & afflictiſſimum COR JEſu Euchariſtici & Crucifixi, cum hoc inſcripto lẽmate: *Inſpice, & emenda*, quod hactenus contra DEum, te ipſum, & proximum tuum deliquiſti. Inſpice, inquam, non more virorum, qui obiter, & in tranſitu duntaxat *conſiderar[illegible] vultum nativitatis ſuæ in ſpeculo, & ſtatim oblivıſcuntur, quales fuerint:* unde nec ſuas eluere maculas, nec imcompoſita componere ſtudent; ſed inſpice potiùs more virginum, ac mulierum, quæ dum ſe ipſas in ſpeculo conſiderant,cunctas maculas, ac nævos etiam mi-

Jacob. 1, 23.

nimos in facie extergunt, omnésque geſtus, & motus corporis juxta formam hujus ſpeculi componunt. Ita, inquam, & tu, ô anima Chriſtiana, hoc myſticum ſpeculum, SS. COR JEſu intuere, & diſce ab eo cum tigride omnem inordinatam iram, ac furorem deponere, manſuetudinem exercere, patientiam, caſtitatem, obedientiam, amorem Dei, & proximi &c. pro viribus imitari, & omnia in divinam voluntatem reſignare: *exemplum enim dedi vobis, ut, ſicut ego feci, ita & vos faciatis.* *Jo. 13, 15.*

6. Reminiſcor hîc illius Venetandi Sacerdotis Hippolytia Glatini, qui, cùm Florentiæ verſaretur, in vicinia ſua proſtituti pudoris fœminam obſervavit, cujus animæ interitum cùm intimè deploraret, ut eam denuo ad frugem reduceret, hoc pio, & ingenioſo aſtu uſus eſt. Curavit is loco ſpeculi ſibi fieri tabellam, in qua afflictiſſimus Redemptor JEſus cruentum in modum flagellatus, & plexo ex acutiſſimis ſpinis ſerto coronatus profluente ex vulneribus undique ſanguine, eleganti penicillo expreſſus erat. Hanc piiſſimam tabellam in morem pretioſi ſpeculi elaboratam, ad feneſtram more mulierum ſuſpendit, coram quo pio ſpeculo ferè aſſiduò ſtans, & nunc capillos, nunc galerum diſponens, nunc maculas vultûs abſtergens videbatur. Inſania dicto proſtibulo viſa eſt, ubi virum opinione Sanctitatis celebrem toties ante ſpeculum obſervavit, quare cum riſu, & cachinno ab eo petiit, quatenus hoc ſuum ſibi ſpeculum ad tempus commodaret. Gratum hoc accidit Hippolyto nuntium; ſolvit igitur de feneſtra hoc lugubre ſpeculum, vultúque ſerio, atque ad pietatem compoſito illud procaci lupæ commonſtrat, quæ ad inſolitum ſpectaculum attonita, & intus in animo perculſa, cùm vix una alteráve vice oculos in triſte ſpeculum conjeciſſet, mox relicto ſæculo ad ſacra clauſtra transvolavit, vitámque piiſſimam per reliquum vitæ circulum duxit. Nulla ſanè fæmina meliùs in ſpeculo ſe contemplata eſt. O utinam & noſtro ævo plures ſimili ſpeculo uterentur. O utinam! O utinam!

Hadr. Lyr. de imit. Chriſti pat. l. 3. c. 6.

Et ecce! appendo & ego vobis ejusmodi ſpeculum, in quo, quidquid in vobis indecorum, quidquid vitioſum, quidquid probro-

broſum eſt, non tam videre, quàm & emendare poteſtis. Socrates Philoſophus voluit, ut diſcipuli ſui ſæpius in ſpeculo ſe contemplarentur, & ex illo compoſitionem corporum, morum, & actionum ediſcerent. O quàm bonum, quàm fidele, quàm amabile ſpeculum eſt COR JEſu! quod meritò omnibus Chriſtianis tanquam Chriſti diſcipulis in exemplar omnium actionum morum, & virtutum in Eccleſia Dei proponatur. Inſpice igitur aſſiduè hoc divinum ſpeculum, ut illud in mente tua exprimas: *Feciſti,* ait S. Drogo Hoſtienſis, *O Domine JEſu, de corpore tuo ſpeculum animæ meæ.*

S. Drogo Hoſt. cit. à Lyræo f. 288.

7. Pro dictorum coronide audiamus, quid Ludovicus Vives, & alii de baſiliſco recenſeant, qui venenum adeò lethale, & exitioſum à ſe ſpargit, ut hominem ſolo viſu interimat, unde lemma: *Aſpiciendo necat.* Solent autem venatores, ut hanc cruentam, & reipublicæ ſummè noxiam beſtiam è medio tollant, grandius ſpeculum ante ſe ferre, quod cùm ille intuetur, venenati ſpecierum viſibilium radii ex oculis baſiliſci egreſſi, ad ipſum vi ſpeculi reflectuntur, & ſic ipſum non tam inficiunt, quàm & interficiunt.

Ludov. Vives in S. Aug. lib. 18. Civit. cap. 13.

Anno 1587. Warſchavii in Polonia ſimilis baſiliſcus inter ædificiorum combuſtorum rudera obſervatus eſt, qui ſolo aſpectu plures homines necavit, & quia nullus audebat cum illo in certamen deſcendere, placuit ejus loci magiſtratui, hominem quendam mortis reum, & nunc poſt triduum ſuſpendendum eò ablegare, qui lætus conditionem acceptans, de ſpeculis ſibi ex medicorum conſilio providit, quibus undique circumdatus illi venenatæ beſtiæ obviam proceſſit. Et ecce dum baſiliſcus peſtifero halitu, & viſu venenum ſuum in hominem effundit, per repercuſſionem ſpecierum venenatarum à glabritie ſpeculorum in ipſum reflexarum, mortuus concidit, quem exinde liberatus in pertica ſublimem triumphantis in morem circumtulit.

Laur. Lemmer in Laur. Mariali. fol. 271.

Quid aliud peccatum eſt, quàm ejusmodi peſtifer baſiliſcus, ſolo halitu, & viſu animam necans? *Anima, quæ peccaverit, ipſa morietur.* Et in alio loco. *Peccatum cùm conſummatum fuerit, generat mortem.* Quid ergo conſilii contra hunc exitioſum baſiliſcum omnibus mortalibus exitium ſtruentem? Audi conſilium meum: ſi ſalutem tuam amas, provide tibi de Speculo ſine macula, quod eſt SS. COR JEſu, hoc, inquam, gratioſum ſpeculum ante oculos tum mentis, tum corporis affige, hoc ſæpius inſpice, hoc in omni tentatione conſule, *& erit tibi quaſi vita tua pendens ante te,* ac tunc præſertim, quando tibi cum tota æternitate decertandum.

Ezech. 18, 4. *Jac. 1, 15.* *Deut. 28, 66.*

Con-

CONSIDERATIO IV.

SS. COR JESU perfectiſſimi amoris Exemplar jam à primo vitæ ſuæ momento nobis extitit.

Et Verbum Caro factum eſt, & habitavit in nobis. Joan. 1, 14.

1. INter omnia opera mirabilia, ac Divinæ Potentiæ prodigia nullum majus eſt, quàm quod DEUS T. O. M. pro homine indigno dignatus ſit homo fieri. Erat tunc, antequam VERBUM incarnaretur, humanum genus non abſimile illi Paralytico, qui ad piſcinam probaticam languens, atque ab omnibus deſertus per triginta & octo annos jacebat, hominem non habens, qui, cùm aqua ab Angelo moveretur, ipſum in piſcinam demiſiſſet. Tandem advenit benigniſſimus JEſus, ejúsque miſeriis ex intimo corde condolens, hunc ægrum verbo vitæ à tam diuturna paralyſi non tam ſanavit, quàm & animam ejus perfectiſſimæ ſaluti reſtituit:

Joan. 5, 8. *Dixit ei JEsus surge, tolle grabatum tuum, & ambula, & statim sanus factus est homo ille.*

En hîc typum & imaginem humani generis, priusquam VERBUM incarnaretur! languebat tunc temporis mundus totus insanabili peccati paralysi jam à quatuor aut quinque annorum millibus contabescens. Erat tunc orbis plenus idololatris & impiis peccatoribus, tanto Incarnationis beneficio omnino indignis. Cum ergo in tanta ac propemodum jam desperata miseria nullus aut Angelorum, aut mortalium opem ferre posset, assumpsit VERBUM naturam humanam, & cum ea COR mitissimum, quo nostris condoleret, & succurreret miseriis.

Judic. 6, 37. Inspice Emblema, & Vellus Gedeonis in area expansum considera, in quod quietâ ac serenâ nocte ros cœlestis pleno sinu se demisit, cui rori pro lemmate inscribes: *Fœcundat ab alto.* Vel illud ex Symbolo Nic. mutuatum:

Descendit de Cœlis.

S. Aug. serm. 10. de Nat. Dom. S. Bern. serm. 2. sup. miss. est. S. Petr. Chrysol. serm 3. de Annunt.

Ad hoc, ait S. August. *descendit Christus in uterum Virginis ut exinde acciperet membra, quæ traderet cruci.* Et S. Bernardus: *Ros in vellere, & Christus in Virgine.* Quibus annecto Div. Petrum Chrysol. *Cœlestis imber*, inquit, *virgineum in vellus placido se fudit illapsu, & tota Divinitatis unda bibulo se nostræ carnis celavit in vellere, donec per patibulum Crucis expressum, terris omnibus in pluviam salutis se effunderet.* Considera vel ex hoc immensum illum amorem diviniss. CORDIS JEsu & finem, ob quem is venerit in mundum; non enim omnia Vet. Testamenti sacrificia DEum Patrem neque ex parte offerentis, neque ex parte rei oblatæ placare poterant. Descendit ergo ipse Unigenitus Dei Filius, & quid fecit? seipsum, ac SS. COR suum à vitæ primordio Patri in propitiationem pro peccatis nostris, & in primam victimam obtulit. O gratum munus! *Ingrediens mundum dicit: Hostiam & oblationem noluisti, Corpus autem aptàsti mihi: Holocautomata pro peccato non tibi placuerunt: Tunc dixi: Ecce, venio, in capite libri scriptum*

Hebr. 10, 5.

ptum est de me, ut faciam, DEus, voluntatem tuam. Psaltes addit: *DEus meus volui, & legem tuam in medio CORDIS mei.* *Ps. 39, 8.*

2. Hîc non immeritò quæres pie Lector, quomodo Incarnatio Verbi in utero SS. Virginis facta sit? Adverte: sicut purissima Margarita in concha ex cœli rore & fulgore conflari solet; sic quoque Christus ex Deitate & Humanitate per unionem hypostaticam à Spiritu S. in castissimo Virginis utero ex purissimo ejus sanguine conceptus, perfectè in instanti organizatus, & animatus fuit, dum B. Virgo hoc unicum verbum ad Angelum effata est: FIAT. *Cornel. in Luc. 1, 38*

Hæc autem Corporis Dominici forma non major tunc fuit, quàm quantitas unius formicæ, vel apis, vel, ut vult S. Bernardinus, adinstar tenuissimi vermiculi. Habuit tamen præter plenissimum rationis usum omnis attributa divina, & idem tunc DEus erat in tempore, qui nunc est, & fuit in æternitate: O VERBUM BREVIATUM! *S. Bern. Tom. 3. Dom. 2. serm. 20. art. 2. c. 7. Rom. 9. 28.*

Addit B. Albertus M. quòd ex sententia Anatomistarum in fonte sanguinis CORDIALIS cujuslibet hominis reperiantur quatuor rivuli in modum Crucis in Corde humano distantes, ex quibus quatuor Cordis rivulis, in formam Crucis sibi invicem oppositis, censet idem Author celeberrimus, quod Spiritus S. purissimum Virginis sanguinem sumpserit, ex quo divinissimum COR JEsu, totùmque ejus corpusculum in instanti formaverit. Nunc sta, & pensa amorem SS. CORDIS JEsu, quantùm pro te jam tunc se exinanierit. Considera & dolorem hujus innocentissimi CORDIS, quid pro te jam tunc sustinuerit: *Volve*, inquit S. Bernardus, *& revolve vitam boni JEsu, & non invenies eum, nisi in Cruce, ex quo enim carnem assumpsit, semper in pœna fuit.* Et tu Christiane hoc SS. COR JEsu non ames? non æstimes? non colas? imò & offendas? *B. Alb. Magn.* *S. Bern. serm. 3. de pass.*

3. Contigit autem hoc summè admirandum, omniùmque miraculorum longè maximum (quòd DEUS HOMO factus sit) die 25. Martii, quâ luce DEus etiam hominem ex limo terræ formavit: Isaacum ad victimam destinatum, à gladio patris eripuit: Hebræos per mare rubrum feliciter in Palæstinam traduxit, & Pharaonem *Mansi in festo Annunt. B. V. disc. 1. &c.*

cum exercitu suo in profundo maris submersit: quo die & Dei Filius tantem post expletos triginta quatuor annos pro salute generis humani pati, Cruci affigi, & mori voluit. En mirandam divinæ Providentiæ dispositionem!

Si olim Israëlitæ in tantam admirationem rapti sunt, quando prima vice illud Manna, seu panem illum cœlestem, omne delectamentum in se habentem, de cœlo in terram pluere viderunt, ut præ admiratione tanti prodigii unanimiter in castris suis exclamârint?
Exod. 16, 15. *Manhu, quid est hoc?* Quis non miretur immensam tuam bonitatem, O mi JEsu! quòd tu ipse tanquam panis verus & vivus, de cœlo descendere dignatus sis? An tanta res erat salus peccatricis animæ meæ, ut propter eam de cœlesti throno descenderes, homo fieres, & tandem in Cruce morereris? Et, quod plus est, etiam post mortem SS. COR tuum immiti lanceâ transfixum in scopum amoris relinqueres? O immensus amor hujus Sanctissimi CORDIS tui!
Tob. 12, 11. Quid tibi, O mi salvator, rependam? *Quid possumus dare Viro isti sancto?* dicebat quondam Tobias, *aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus?* Et ego dico: Quid dabimus beneficentissimo CORDI JEsu, pro nostra salute jam tunc temporis tam indigna passo, ac tandem pro nobis in Cruce aperto? *Quid dignum poterit esse beneficiis ejus, &c.*

4. Obstupuit quondam Jacob, ubi per scalam illam mirabilem
Gen. 28, 11. Angelos Dei de cœlo in terram descendentes conspexit: *Vidìtque in somnis scalam stantem super terram, & cacumen ejus tangens cælum, Angelos quoque Dei ascendentis & descendentis per eam, &c.*

O Vir sancte! quid adeò demiraris descendentes de cœlo Angelos? quin potiùs obstupesce amorem JEsu adeò humiliati, ac de sinu Patris descendentis, & nunc in utero Virginis quiescentis, ubi cœlestia terrenis; & ima summis conjungebat. O pientissime JEsu! an non poteras Angelum quendam de cælo in hanc terram ablegare, ut per illum universalem amnistiam miseris mortalibus pu-
Matth. 8, 7. blicares? Sed quid audio? qui olim Centurioni dixit: *Ego veniam & curabo eum:* Ipse quoque ad vos venire dignatus est, *visitans nos*

nos oriens ex alto, ut à peccati jugo, & ſervitute diaboli nos redimeret, & æternùm bearet: O abyſſum bonitatis SS. CORDIS JEſu! Et ego non amem te? *Luc.* 1. 78.

5. De Elia refert Scriptura, quòd nec pedem quidem in gratiam Regis Ochoziæ tunc graviter ægrotantis movere voluerit, in quem finem ſubmiſit ei Rex duas militum cohortes, ut dignaretur de monte Carmeli deſcendere: *Homo Dei, hæc dixit Rex, feſtina, deſcende*: quid ad hoc zeloſiſſimus Elias? *Si homo Dei ego ſum, deſcendat ignis de cœlo, & devoret te, & quinquaginta tuos.* Quod & ita juxta vaticinium Prophetæ accidit. O COR durum, & inexorabile! 4. *Reg.* 1. 11.

A Magiſtro ad diſcipulum me converto. Venerat ad Eliſæum Prophetam Naaman Princeps militiæ Regis Syriæ, vir potens, & dives, humiliter eum rogans, quatenus dignaretur ad ſe deſcendere, & à lepra infectam carnem curare: *Venit ergo Naaman cum equis, & curribus, & ſtetit ad oſtium domûs Eliſæi.* Quid ad hoc Eliſæus? Nuntium ſolùm ad Naaman miſit, qui ipſi indicaret, ut in Jordanem ſe demitteret, ſeptièsque carnem ablueret, & ſic à lepra eſſe mundandum, ipſe verò Propheta, licèt rogatus, ad hunc leproſum Principem non deſcendit, unde etiam indignans abiit: *Iratus Naaman recedebat, dicens: putabam, quòd egrederetur ad me, & ſtans invocaret nomen Domini Dei ſui, & tangeret manu ſuâ locum lepræ, & curaret me.* En alterum COR durum? 4. *Reg.* 5. 9.

Ita & Sacerdos ille, ac Levita, licèt peregrinum illum Jeruchuntinum expoliatum, ſemivivum, multìsque plagis confectum vidiſſent, præteribant tamen in via, & neuter dignabatur ad hunc miſellum, & ab omnibus derelictum deſcendere: *Accidit autem, ut Sacerdos quidam deſcenderet eâdem viâ, & viſo illo præteriit, ſimiliter & levita, cùm eſſet ſecùs locum, & videret eum, pertranſiit.* O CORDA indurata! O corda adamantina! *Luc.* 10, 31,

Conſidera in his typis prudens Lector imaginem ægrotantis, leproſæ, & vulneratæ animæ hominis, quæ tunc cum Ochozia ægrotavit, cum Naaman lepra infecta fuit, & cum miſero illo Jeruchun-

tino in latrones incidit, dum per peccatum juſtitiam originalem amiſit, ad quam animam tuam ſanandam nullus Angelorum, nullus Patriarcharum, nullus Prophetarum, aut alius quiſpiam Sanctorum dignatus eſt deſcendere, imò verò nec omnes Sancti ſimul, & collectivè ſumpti eam à perditione poterant revocare. Hinc Jeremias ait: *Inſanabilis eſt dolor tuus propter multitudinem iniquitatis tuæ.* Quid ergo in re tam ardua conſilii?

Jerem. 30, 15.

O infinitam, O immenſam bonitatem pretioſiſſimi Redemptoris tui JEſu! verè in miſericordia ſempiterna, & in charitate perpetua dilexit te? venit ergo optimus Samaritanus: *Et videns nos, miſericordia motus eſt:* venit, inquam, de ſinu Patris in uterum Virginis, & deſcendens de ſummo cœlo deorſum usque in hanc lacrymarum vallem, carnem humanam, infirmam, paſſibilem aſſumpſit, ut ſalvos faceret, quos ex nihilo condidit. O verè magnum, imò maximum divinæ Pietatis Sacramentum! *Nullum majus donum*, ſunt verba S. Auguſtini, *præſtare DEUS poſſet hominibus, quàm ut VERBUM ſuum, per quod condidit omnia, faceret illis caput, & illos ei tanquam membra coaptaret, ut eſſet Filius Dei, & filius hominis, & unus DEus cum Patre, unus homo cum hominibus.*

S. Aug. ſup. Pſal. 85.

6. Amorem hactenus hujus diviniſſmi CORDIS Jeſu jam à primo ejus vitæ momento explicavimus. Nunc & hujus ſuaviſſimi CORDIS dolorem conſideremus. Dixi ſuperiùs ſententiâ SS. Patrum ſuffultus, SS. Corpuſculum optimi JEſu in primo Incarnationis inſtanti quantitatem unius formicæ non exceſſiſſe. Conſidera, quæſo te prudens Lector, acervum formicarum, earùmque labores, & curas luſtra, & videbis, quòd tenuiſſima formicula mirâ prorſus alacritate longè majora, ac graviora onera, quàm ipſa eſt, in ſe ſuſcipiat, & ad acervum ſuum comportet: hinc cernes in earum acervo plures bacillòs confractos, & in modum crucis hinc & inde diſpoſitos. Finge pro ſymbolo formando tibi ejusmodi formiculam, ſimilem bacillum in modum crucis diſpoſitum alacriter in ſe ſuſcipientem, cui pro lemmate inſcribes: *Excedunt pondera vires.*

O bo-

O bone JEsu! Tu in Incarnatione tua similis ejusmodi laboriosæ, ac sedulæ formicæ factus es, dum crucem à Patre oblatam summo gaudio jam tunc in SS. CORDE tuo suscepisti, usque ad vitæ finem jugiter portandam. Ad scripturam.

7. De Juda Patriarcha recensent sacræ litteræ, quòd ex Thamar genuerit Phares, & Zaram: *Judas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.* Cùm itaque tempus partûs adesset, & hi duo gemelli fratres pro primogenitura non segniter decertarent, quisnam eorum prior de utero materno in hunc mundum exiret, prævenit tandem Zara, qui in ipsa effusione, & eruptione manum suam priùs per uterum matris protendit, *in qua obstetrix ligavit coccinum,* seu rubicundum quendam funiculum! quod ubi advertit Zara, manum rursus per uterum matris ad se retraxit, & alteri fratri suo Phares primogenituram ultrò concessit. *Matth. 1. 3.* *Gen. 38, 27.*

Miror, quoties hanc pulcherrimam figuram perpendo, quæ singulari non caret mysterio; & quid, obsecro, sibi vult hoc coccinum, quod Zara infans ad se in uterum matris attraxit? Audi S. Paschasium, qui per Zaram Christum JEsum in purissimo utero Vigineæ Matris suæ existentem intelligit, *Zara* enim hebraicè vocatur *Oriens*, & Christus pariter est *Sol oriens ex alto.* Zara autem infantulus coccinum ad se per ventrem maternum retraxit: *Hoc coccinum*, ait idem Sanctus Paschasius, *erat dominicæ passionis indicium*, quam amarissimam passionem mellifluum COR JEsu Infantuli jam tunc à primo formationis suæ momento inchoavit: *Tota vita Christi*, ait Robertus Cardinalis, *perpetua passio crucis dici potuit, siquidem ab ipsa conceptionis rora cognovit, sibi crucem esse paratam, & semper eam ante oculos sic habuit, ut verè dici possit, toto vitæ suæ tempore in cruce pependisse.* *S. Pasch. in cap. 1. Matth.* *Robert. Bellar. de gemitu columbæ l. 2. c. 3.*

8. O anima Christiana considera, vel ex hoc infinitum amorem, & dolorem SS. CORDIS JEsu. Adamo quondam DEus Pater pro domicilio dedit paradisum, locum amœnissimum, largissimum, deliciis plenum: & unigenitus Filius ejus eligit sibi locum angustum, & obscurum ergastulum, Virginis scilicet uterum: *Tu*

ad liberandum ſuſcepturus hominem non horuiſti Virginis uterum. Hîc quæres, cur Eccleſia dicat: *Non horruiſti Virginis uterum?* An non hæc SS. Deipara ipſis Angelis, & cœlis purior erat? omnino: *nec primam ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem:* quomodo ergo puriſſimum COR JEſu potuiſſet ab immaculato hoc Virginis utero abhorrere?

Adverte non abhorruit COR JEſu ab hoc intemeratæ Virginis utero, quin imò pro ſummis deliciis illi fuit, in hoc ipſis Seraphinis puriore Tabernaculo inhabitare: ſed Eccleſia ſolùm admiratur SS. CORDIS JEſu planè immenſam charitatem, quòd propter nos, & propter noſtram ſalutem ipſe ſummus Dei Filius dignatus ſit homo fieri, & per novem menſes in utero Virginis, tanquam in ergaſtulo includi, ac tam ſtupenda, & inſolita pro indigniſſimis hominibus, & peccatoribus, qui nec unquam tantam illius bonitatem agnituri eſſent, ſtatis à vitæ primordio pati. Ex quibus pulcherimè infert Cardinalis Bellarminus? *Ex hac tam continua Crucis bajulatione collige Dominum tuum nullam quietam horam habuiſſe, ſed aſſiduò dies ac noctes in ſalute tua operanda occupatum fuiſſe.* Et tu pro illo quid agis? Heu! ſtupendam, & amaris lacrymis non ſatis deplorandam mortalium ingratitudinem! pro modica præbenda, pro viliſſimo lucro curritur, laboratur, agonizatur, & ſolus vilis eſt amor JEſu, & quidem JEſu jam in utero Virginis Matris pro noſtra ſalute Crucifixi? Verè O mi JEſu, qui Te non amat, anathema ſit, & qui SS. COR tuum non veneratur, brutum, non homo eſt: quis enim plùs pro nobis ſuſtinuit, quàm diviniſſimum COR JEſu? Ah quanta cum patientia te hactenus exſpectavit, ut aliquando redires ad COR?

Bellar. loc. cit.

Pro coronide obſerva, quòd P. Laurentius Kepplerus de tepido quodam Religioſo recenſet, qui ſtans in choro ad hæc ſacra verba, cùm in Miſſa cantarentur: *Et incarnatus eſt de Spiritu Sancto,* nec caput inclinare, nec pedem incurvare voluit, ſed erecto collo, quaſi truncus inter reliquos fratres, omnes ſe ſe profundè inclinantes, perſtitit. Quid ad hoc dæmon licèt hoſtis humani generis capitaliſſimus? *O ingrate,* inquit, *quomodo ſic ſtas erecto collo? cur non inclinas te cum fratribus? Nonne audis, quod cantatur, quòd DEus propter te factus eſt homo? ſi propter me miſerum tantùm feciſſet, ego ipſi me in perpetuum inclinarem.* Et inflictâ illi graviſimâ alapâ diſceſſit. Heu nos miſeros! vel ab ipſo dæmone habemus, unde diſcamus, quomodo debeamus hoc ſummum Incarnationis myſterium venerari, ac præſertim SS. COR JEſu in SS. Sacramento. Heu quám debiles hîc ſumus, & quàm dormiunt multi? ah! quàm dormiunt multi!

Laur. Keppl. in ſacris luminibus f. 273.

CON-

CONSIDERATIO V.

SS. CORDIS JESU in utero materno per novem menſes incluſi, vita & actio, crux & paſſio conſideratur.

In carcere eram, & veniſtis ad me. Math. 25, 36.

1. POſtquam VERBUM incarnatum fuit, prima illius cura erat, ut non tam ſibi, quàm & noſtræ ſaluti viveret. Hinc ſacratiſſimum COR JEſu jam tunc à primo formationis ſuæ momento cœpit theſaurizare, & virtutum maximarum merita congerere, quibus pauperiem noſtram ditaret; proinde jam tunc in utero Virginis Matris ſalutis noſtræ negotium diſpoſuit, & veniam lapſuum promeruit. Et licèt tunc ſecundùm S. Bernardinum Senenſem corpuſculum JEſu, per Spiritum S. ex una, alteràve ſanguinis virginei guttula (prout in priore conſideratione inſinuavi) efformatum, & in inſtanti perfectiſſimè organizatum ac animatum, *S. Bern. Sen. tom. 3 Dom. 2. ſerm. 20. art. 2. c. 7.*

adeò parvum & exile fuerit, ut vix oculis potuisse videri: *Cùm Christus*, inquit, *in uterum Virginis venit, carnèmque assumpsit, tantâ brevitate circumamictus est, ut, si positus fuisset super papyrum vel palmam manûs, vix eum humanus occulus percepisset.* Nihilominus ille DEus erat immensus, infinitus, maximus tunc in tempore, qui nunc est, & erat, & erit in omni æternitate, atque perfectissimo modo jam tunc in carcere materni uteri inclusus salutem nostram, & opus Redemptionis operatus est; non absimilis tenerrimo Bombyci, qui, licét in calathisco, seu in globulo suo, velut in angusto carcere inclusus retineatur, otiari tamen id hoc obscuro ergastulo non solet, sed assiduò fila sua serica etiam ex propriis visceribus parat, unde Lemma non incongruè simili Bombyci impones:

Operior, & Operor.

De Tobia, qui secundùm nominis sui etymologiam *Bonus Dominus* interpretàtur, refert Scriptura, quòd semper memor fuerit Domini in toto corde suo, ubi etiam in carcere, & in captivitate sub Salmanasar Rege Assyriorum constitutus, totum Cor suum pro honore veri DEI conservando, & pro salute fratrum suorum concaptivorum impendit, pro quorum liberatione, quàm maximè potuit, allaboravit: *In captivitate positus viam veritatis non deseruit,*
Tob. 1, 2. *ita, ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptivis fratribus impertiret.*

Non Tobias, sed ipse DEI Filius, verè *Bonus Dominus*, tibi hodie anima Christiana, in angustiis uteri materni, velut in obscuro carcere, per novem integros menses captivus sistitur, in quo virgineo carcere Sanctiss. ac Diviniss. COR JEsu constrictum, nullum momentum omisit, quin Divinæ Justitiæ satisfaceret, & gloriam Patris sui, atque salutem animarum jam tunc pro viribus quæreret, siqui-
Luc. 19, 10. dem hic ejus incarnationis unicus finis fuit, *quærere, & salvum facere, quod perierat.* Age, Amice mi! visitemus hoc Sanctiss. ac tenerrimum COR JEsu tanto tempore pro nostra salute in materno carcere inclusum, ne aliquando in exrremo illo judicio nobis possit
Matth. 25, 24. objicere: *In carcere eram, & non visitâstis me.* 2. Ne-

2. Nemo autem mortalium hîc existimet, quòd tunc primùm mitissimus JEsus pro nobis pati, crucèmque ferre inceperit, cùm ad Montem Olivarium finitâ cœnâ se recepit, sed Crux jam à primo vitæ ejus momento SS. CORDI ejus implantata fuit; vel, ut meliùs dicam, jam ab æterno per prævisionem omnium ærumnarum ac pœnarum, quas pro redemptione mundi aliquando Christus perpessurus esset, Crux ab illo electa est. Et nunquid erat *Agnus, qui occisus est ab origine mundi?* Et nunquid ab æterno Servator noster se Patri promptum exhibuit, ut in plenitudine temporis nasceretur, & pro redemptione mundi in Cruce moreretur? & nunquid omnes figuræ in Veteri Testamento hanc Crucis mortem præsignabant? *Ab initio sæculorum,* ait S. Paulinus, *Christus in suis patitur, & triumphat: In Abel occisus à fratre; in Noë irrisus à filio; in Abraham peregrinatus; in Isaac oblatus; in Jacob famulatus; in Josephi venditus; in Moyse expositus & fugatus, in Prophetis lapidatus & sectus, &c.*

Vid. R. P. Judocum Andries, S. J. de perpetua Cruce JEsu typo. 1.

Apoc. 13, 8.

S. Paulin epist. 27. ad Aprum.

Nunc collige, quid hoc SS. COR JEsu in utero Virgineæ Matris inclusum per novem illos menses, antequam nasceretur, senserit, & quid pro tua salute jam tunc ærumnarum sustinuerit. Erat certè Amor hujus divinissimi CORDIS intensissimus, ad desiderium longè maximum, hominem ab interitu redimendi: proinde existimat Guarricus Abbas, quòd hæc captivitas per novem menses huis SS. CORDI JEsu reverà non minimum, quem unquam per vitam sustinuit, causaverit dolorem; spes enim, quæ differtur, affligit animam. Audi ipsum Guarricum loquentem: *Omnium humanarum infirmitatum vel injuriarũ, quas pro nobis pertulit divina Dignatio, sicut tempore primam, sic etiam humilitate ferè maximam existimo, quòd in utero concipi, in utero novem mensium tempore Majestas illa incircumscriptu passa est contineri.*

Guarric, serm. 3. de Annunt. B. Virg.

Sciebat namque amantissimus Infantulus jam tunc intra Virginei ventris angustias constrictus, se esse illum magni Patris-familias Filium, ad excolendam vineam (hoc est, Ecclesiam) de cœlo missum, qui occisis & lapidatis jam tot Prophetis & Ministris Dei, tandem

dem & ipſe à perfidiſſimis colonis extra vineam & urbem Solymæam ejiciendus, in ligno Crucis perimendus, ac tandem conſummatis omnibus ſecùndum SS. COR ſuum crudeli lanceâ eſſet transfigendus: *Agricolæ autem videntes Filium, dixerunt intra ſe: Hic eſt heres, venite, occidamus eum.* Sciebat inſuper, ſe eſſe illum Jonam, pro ſalute cæterorum in mare rubrum paſſionis ejiciendum: *Tollite me, & mittite in mare, & ceſſabit mare à vobis* Sciebat adhæc, ſe eſſe unicum orbis Redemptorem, humani generis Mediatorem ac Fidejuſſorem, qui, quod adverſus nos erat, chirographum decreti erat deleturus, & illud Cruci affixurus, hin deſideria, & ſacratiſſ. CORDIS ejus afflictiones internæ creſcebant, citò pro homine patiendi, & pro lytro redemptionis ipſum COR ſuum æterno Patri offerendi: *Et niſi*, ait P. Nierenbergius, *divina diſpenſatione adjutus fuiſſet, illo ipſo inſtanti, quo cœpit vivere, mortuus fuiſſet præ doloris magnitudine.* O anima mea! quantũ, ah quantum obligata es huic amabiliſſimo CORDI JEſu! quid æquale illi rependes?

Matth. 21, 38. *Jonn. 1, 12.* *Col. 2, 14.* *Nierenb. l. 2. c. 5. de ador. in ſpirit. & verit.*

3. Et adhuc dubitas, quòd Crux SS. CORDI JEſu à primordio ejus vitæ uſque ad finem illius fuerit aſſiduò implantata? Conſule cor B. Claræ de Monte Falco, cui aliquando Chriſtus apparuit, prægrandem laſſis humeris crucem bajulans, & hiſce verbis eam alloquens: *Ave filia! ſummam gaudiorum tibi affero crucem hanc, quæ nullibi firmiùs figi poteſt, amplexare, & cor tuum mihi præbe, ut in hac cruce moriaris.* Ex quo tempore B. Clara intenſiſſimum amorem & zelum erga JEſum Crucifixum in animo ſenſit, adeò, ut Sorori cuidam ultimo vitæ ſuæ die diceret: Si Chriſti Crucem quæris, Cor meum accipe, in quo nil aliud, niſi Chriſtum Crucifixum invenies. Rem eventus probavit, nam poſt beatum obitum, cùm corpuſculum hujus Virginis aperiretur, in illius Corde Crux, & in eâ JEſu penduli imago cum corona ſpinea, clavis, columnâ, & cruento flagello inventa eſt.

Lyr. de imitat. Jeſu pat. l. 7. c. 1. fol. 552.

Similem ac planè mirandum eventum Cantipratanus de Martyre quodam Anonymo comemorat qui, cùm in captivitate ſua ſemper gemebundus, & mœſtus corde incederet, à tyranno cauſam rogatus,

Thom. Cant. l. 1. apum. c. 25.

tus, ut ediſſeret, liberè reſpondit: *Ideo ſemper triſtis incedo, quia memor mortis Dei mei continuò in corde meo ejus paſſionis ſtigmata porto.* Audiit hoc tyrannus, Martyrem ſine mora occidi, & Cor ejus cultro diſſecari jubet, in quo perfecta Chriſti Crucifixi imago reperta eſt, quâ conſpectâ & Tyrannus in Crucifixum credidit, & cum ſuis ad baptiſmi gratiam pervenit.

Nec abſimile illud eſt, quod de Volvando Ord Præd. in Argentina civitate Germaniæ refert Quareſmius, qui in more habuit, ſive ſedens, ſive gradiens ſuo pollice SS. Crucis ſignum in CORDE ſuo depingere. Moritur tandem hic devotiſſimus Crucifixi Cultor Moguntiæ; & poſt aliquot annos, cùm oſſa è tumulo effoderentur, mirum dictu! *Os pectoris* inventum eſt in perfectiſſimæ crucis formam transmutatum, in quo & operoſam Crucem invenerunt, ad demonſtrandum ſine dubio orbi Chriſtiano, quàm tenerè hic pientiſſimus Vir SS. COR JEſu Crucifixi amaverit, unde meritò cum S. Ignatio Ep. & M. dicere poterat: *Amor meus crucifixus eſt.*

Vide Quareſ. tom. 5. c. 10.

De S. Fautino Confeſſore narrat Petrus de Natalibus, quòd Crux nive candidior ſuper COR illius, cùm à Matre in lucem ederetur, mirabiliter in carne impreſſa apparuerit. Simile quid cum S. Rocho accidit, qui, cùm infans miræ pulchritudinis naſceretur, in CORDE rubicunda & ſplendida cruce ſignatus apparuit.

Pet. de Natal. lib. 5. c. 160

Taceo plures ejusmodi mirandos eventus; ex quibus prudens Lector collige, ſi his, & ſimilibus piis Cordibus crux quodammodo per omnem vitam implantata fuit, quæ etiam poſt felicem iſtorum hominum obitum non ſine prodigio perſeveravit, quanto magìs nunc credes, quòd in SS. CORDE JEſu perpetua crux fuerit conſtituta? *O ſi conſiderarem* (ſubinfert hîc P. Euſebius Nierenbergius, Vir politiſſimi ingenii, & in regia Madritenſi Academia SS. litterarum Profeſſor) *O ſi conſiderarem hæc opera tua Domine, quomodo expaverem? Utinam fieret Cor meum tanquam cera liqueſcens! ponam ut ſignaculum ſuper COR meum illud COR mæſtum amantiſſimi JEſu, quod perpetuò crucifixum fuit: ſic in memoria habebo, & tabeſcet in me anima mea.*

P. Nier. l. 2. c. 5. de ador. in ſpirit. & verit.

4. Hanc perpetuam Crucem in utero Virgineæ Matris SS. CORDI JEſu à Patre deſponſatam, longè antea in Spiritu prævidit Vates Regius, unde de hoc adventu Chriſti JEſu in carne decantavit:

Pſal. 8,6. *Gloria, & honore coronâſti eum,* Et qualis, obſecro, hæc corona gloriæ, & honoris fuit, quo Cœleſtis Pater hunc dilectiſſimum Filium ſuum in mundum ingredientem coronavit? Audi rurſus Da-

Pſal. 2,6. videm in perſona Chriſti dicentem: *Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus.* O bone JEſu! qualis Rex eras tu in ventte Matris captivus? Sapor Perſarum Rex adhuc infantulus, & in utero materno exiſtens pretiosâ coronâ, ſupra pectus Matris impoſitâ, coronatus eſt; ſic & Chriſtus Dominus à primo conceptionis ſuæ momento propter unionem hypoſtaticam à Deo Patre gloriâ & honore coronatus, & ab eo Rex etiam temporalis totius orbis, omniùmque creatutarum deſignatus eſt. O Rex mirabilis! *Parvulus Dominus*, ait S. Bernard. *& amabilis nimis!* ſed dic, quæſo, optime JEſu! qualis Rex eras tu in ventre Matris captivus? ubi regnum tuum tunc erat, ubi poteſtas & imperium?

Pro dilucidatione hujus conceptûs adverte, quid Apoſtolus quondam ad Hebræos ſcripſerit; qui, ut Chriſtianos noviter converſos, ad alacriter Chriſti premenda veſtigia animaret, eos vehementer ad contemplationem Chriſti JEſu in Cruce morientis ad-

Hebr. 12, 2. hortatus eſt: *Curamus*, inquit, *ad propoſitum nobis certamen, aſpicientes in Authorem fidei, & conſumatorem JEſum, qui propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem confuſione contempta.* Supra quæ verba Rupertus Abbas hanc pulcherrimam proponit quæſtionem. Pa-

Rupert. Abb. Tuitienſis hic. ter æternus, inquit, SS. CORDI JEſu jam tunc à primo vitæ inſtanti liberam dedit electionem, an ut Rex Magnificus cum poteſtate magnn, & majeſtate hunc mundum ad gaudendum vellet ingredi, an verò pauper, & humilis Crucis viam, paſſiones, & dolores, afflictiones, & ærumnas per omnem vitam amplecti, ac tandem ſe ipſum ad redemptionem humani generis in cruce ad imolandum offerre?

Quid hîc expectatis mortales? qualem reſolutionem (ex qua veſtra pendebat ſalus) à dulciſſimo CORDE JEſu vix incarnati ſperatis?

tis? Audite cœli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei: *Ipſe autem propoſito ſibi gaudio* elegit, & *ſuſtinuit crucem, confuſione contempta*; hanc præ omnibus mundi regnis elegit, ut adimpleretur, quod David fideli carmine cecinit: *Regnavit à ligno DEus*: hæc fuit illa gloria, & honor, quo SS. COR JEſu à primo conceptionis inſtanti coronavit Pater æternus, unde jam tunc, prævidens vivaciſſimâ apprehenſione, & perfectiſſimâ cognitione tot injurias Divinæ Majeſtati per peccata hominum irrogandas, & damnum irreparabile humano generi inde emergens, pro Eccleſia ſua tenellus Infans caput objiciebat ſpinis, aures opprobriis, oculos lacrymis, genas colaphis, faciem ſputis, os felli, collum catenis, brachia funibus, dorſum flagellis, pectus injuriis, manus & pedes ferreis clavis, SS. COR ſuum crudeli lanceæ, ac totum denique Corpus infinitis doloribus. Collige ex hoc prudens Lector, quale regnum, qualisque vita, & actio amantiſſimi, & diviniſſimi CORDIS JEſu in utero B. Virginis, ac Matris exiſtentis fuerit: *Non minor afflictio*, ait citatus Nierenbergius, *latuit in CORDE JEſu ab illo inſtanti, quàm habuit in horto, cùm ſudavit ſenguinem per omnia membra: quemadmodum illic ex viva apprehenſione dolorum, & cruciatuum paſſionis ſuæ inſolito, & terribili modo afflictus fuit; ſic etiam æquè intensè apprehendit eosdem dolores in utero amantiſſimæ Matris: cognitio enim Chriſti non fuit imperfecta, eo maxime tempore, quo negotium noſtræ redemptionis acceptavit, & propoſita ei fuit ſine ulla diſſimulatione omnis difficultas toleranda, & vincenda.* Hæc magnus ille Doctor Hiſpanus de SS. CORDE JEſu adhuc in utero Matris latentis. O anima Chriſtiana! viſitemus ſæpius in hoc virgineo carcere afflictiſſimum COR JEſu, & diſcamus ab illo patientiam, humilitatem, puritatem, amorem Dei & proximi &c.

Jo. Euſeb. Nierenb. l. 2. c. 5. de adorat. in Spirit. & verit.

5. Pro confirmatione dictorum Davidem conſiderare, ut adoleſcentulum in Regem à Samuele inunctum: *Tulit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fratrum.* Verùm quid fecit hic puer ſic in Regem inunctus? num mox ad pacificam regni poſſeſſionem tranſiit? minimè, ſed COR ſuum varias ſuſtinendo perſecutiones, 1. Reg. 16 12.

labo-

labores, afflictiones &c. uſque ad 30. ætatis annum ad majora certamina paravit, unde mox ut puer cum urſis, leonibus, & Golia giganta congredi non dubitavit, ex quorum faucibus ablatas oves fortiter eruit: *Veniebat leo, vel urſus, & tollebat arietem de medio gregis, & perſequebar eos, & percutiebam eruebàmque de ore eorum.* *1. Reg. 17 34.*

En hîc inſignem typum habes Chriſti JEſu, ut tenerrimi puelli in utero Matris, à Patre quidem in Regem inuncti, & ſic ab Angelis adorati: *Et adorent eum omnes Angeli ejus:* *Hebr. 1, 6* ſed qui pariter jam tunc per 9. illos menſes ſacratiſſimum COR ſuum ad omnes labores, ærumnas, pœnas, afflictiones, ac præſertim ad cruentum illud certamen parabat, cum diabolo, morte, & peccato poſt 34. annos ineundum, & in monte Calvario propria morte conſummandum. Et hæc vita CHRISTI JEſu adeo amara in utero illo materno (cùm jam tunc omnia illi efient præſentia, & inſuper accederent tot enormes in Patrem offenſæ) exiſtimat S. Mater Thereſia, quòd SS. CORDI JEſu ſummum inter omnia tormentum extiterit: *Ipſa mihi perſuadeo, & propè certa ſum, multò majora, & atrociora hæc tormenta fuiſſe, quàm quæ in ſacratiſſima ſua paſſione pertulit.* Hæc illa. *S. Thereſ. in Caſtello animæ, manſione 5. cap. 2.*

Hanc immenſam charitatem, & afflictionem SS. CORDIS JEſu incarnati, cùm propenſiùs aliquando conſiderâſſet B. Maria Magdalena de Pazzis Carmelitana, quòd Verbum illum divinum adeo ſe ſe humiliaverit, & de ſinu Patris in puriſſimum Virginis uterum deſcenderit, unde membra ſumeret, quæ traderet flagellis, ſpinis, cruci, animo abrepta ſenſit CORDI ſuo divinitùs hæc verba inſcripta: *Verbum Caro factum eſt.* O utinam & Cordi noſtro lapideo, ſtylo ferreo amor SS. CORDIS JEſu Incarnati, Euchariſtici, Crucifixi inſculperetur!

Vide annum Marianum P. Barrii die 20. Aprilis. Demum ut concludamus hanc noſtram conſiderationem, ad id attendamus oportet, in quo nobis exemplo præierat Beata Agnes de Monte Politiano ex Ordine S. P. Dominici, de qua refertur in ejus vita, quòd SS. Deiparam ſæpius humilibus votis, ac ſuſpiriis deprecata fuerit, quatenus ſibi dulciſſimum Filium ſuum ac Puerum JEſum monſtraret. Annuit tandem piis hujus Virginis precibus Beatiſſima Dei Parens, illìque ſe ſpectabilem reddens, Infantulum ſuum JEſum inter brachia ejus depoſuit, quem Beata Agnes ſummo animi cum gaudio recipiens, caſtisque oſculis devenerans, diu ſuaviter amplexata eſt. Tandem cùm Sanctiſſ. Virgo & Mater hunc Filium ſuum ab illa repoſceret, B. Agnes illum quidem reſtituit, ſed crucem parvam mirè fulgentem, quam divinus ille Puſio in Pectore ſuo geſtabat, per pium furtum abſtulit, ac penes ſe, quoad vixit, in ſingulare amoris pignus retinuit; quæ Crux cœleſtis etiamnum in illo monaſterio Politiano piè aſſervatur, & religiosè colitur. Accede & tu O anima Chriſtiana ad SS. COR JEſu, vel in utero, aut in ſinu Sacratiſſ. Deiparæ reclinatum, & ſi pariter te cruce ſua donaverit, qùam ſibi à primo conceptionis inſtanti unicè deſponſavit, O te felicem, O beatam animam! ſi eris, & conſors gloriæ Sacratiſſ. CORDIS JEſu! ſi nunc in vita Cor tuum particeps fuerit amariſſimæ crucis & paſſionis ejus.

CON-

CONSIDERATIO VI.

Expenditur Amor SS. CORDIS JESU, nunc à Virgine in lucem nati, & in pauperrimo præsepio ab illa reclinati.

Et peperit Filium suum Primogenitum, & panis eum involvit. Luc. 2, 6.

1. NOn possum capere mirabilem illum modum, quem olim Elisæus, cùm filium Sunamitidis mortuum ad vitam revocare vellet, adhibuit. Amãndavit primùm hic Propheta famulum suum Giezi cum baculo, ut hujus ope puerum defunctum resuscitaret: sed neque servus, neque baculus tam arduum opus poterat efficere. Quid igitur Elisæus? Ipse ad ædes Sunamitidis descendit, ubi *iucubuit super puerum, posuitque os suum super os ejus, & oculos suos super oculos ejus, & manus suas super manus ejus, & incurvavit se super eum, & calefacta est caro pueri,* 4. Reg. 4. 34.

 &

& oscitavit puer septies, aperuitque oculos. Res stupore plena! quomodo, obsecro, grandævus ille Propheta adeò sese potuit incurvare, coarctare, & membra sua in tantum abbreviare, ut illa super membra pueri demortui poneret, & sic illum ad vitam revocaret?

S. Aug. serm. 11. *de verbis Apost.* Respondet ad hoc magnum illud Ecclesiæ sidus S. Augustinus, quòd hic puer mortuus genus humanum, Giezi verò cum baculo Moysen, & Elisæus Christum in typo repræsentaverit. Sed neque Moyses, neque virga ejus prodigiosa (SS. Crucis Figura) potuit humanum genus sine suo Magistro ad vitam revocare. Venit igitur ipse Christus grandis ad parvulum, Salvator ad salvandum, vivus ad mortuum, & quid fecit? Ecce! abbreviavit se VERBUM, infantilia membra induit, parvum parvo se coaptavit, ac Cor suum vivum supra Cor nostrum mortuum posuit: *ut efficeret*, ait S. Augustinus, *corpus humilitatis nostræ conforme corpori gloriæ suæ.* O immensus, ô ineffabilis amor SS. CORDIS JEsu! nunc denuo pro omnium salute à Virgine in lucem nati? cui te comparabo, ô COR amabile, milliésque adorandum?

Symbolum inspice, ubi orientem Solem spectabis, qui tenebras caliginosæ noctis dispellit, & optatam diem universo terrarum orbi reducit, cum inscripto lemmate, ex Psalmis Davidicis mutuato:

Ps. 103, 30. Renovabit faciem terræ.

Talis, inquam, Sol erat & SS. COR JEsu, jam in nativitate sua;

Malach. 4, 2. de quo pulcherrimum vaticinium dedit Malachias Propheta: *Orietur*, inquit, *vobis timentibus Nomen meum Sol justitiæ, & sanitas in pennis ejus*, hoc est, sub brachiis ejus, jam tunc in præsepio, quasi in cruce extentis. Videamus modò, qua ratione hic Mysticus Sol ortus sit.

Cant. 6, 9. 2. Non immeritò in sacro Epithalamio Beatiss. Deipara Spiritibus cœlestibus auroræ consurgenti assimilata est: *Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens?* siquidem aurora noctis obscuræ terminus, & lucis ac diei initium esse solet, ad cujus adventum mox ros candidissimus de cœlo venit, quo terra ab æstu refrigera-

geratur, ac mirè fœcundatur. Solet autem aurora, quasi prægnans mater, cùm in majorem splendorem proficit, ipsum sereniss. astrorum Regem, Solem, inquam, quasi filium suum feliciter mundo parturire, & sic, quod haud immeritò admirandum, Mater à Filio, & Filius à Matre paritur, quia aurora omnem splendorem ac radios suos à Sole participat. Unde lemma huic mysticæ Aurore MARIÆ, Christum JESUM, Solem justitiæ in antro Bethlemitico parturienti, non incongruè impones: *Pario, qui me parit. Hæc est*, ait B. Petrus Dam. *Aurora, quam sequitur, imò de qua nascitur Sol justitiæ.* Contigit autem hæc Nativitas sequenti modo. *S. Petr. Dam. serm. de Assumpt. Virg.*

3. Cùm paulatim tempus partui vicinum adesset, tenerrima Virgo cum castissimo Sponso suo Josepho, ad Romani Cæsaris edictum, in Bethlehem urbem profecta est, ubi rigidâ hyemis tempestate diversorium nullum, licet per cunctas civitatis plateas quæsiissent, invenêre; unde necessitate compulsi, & Divinâ sic ordinante Providentiâ, quia homines Regi Cœlorum hospitium negârunt, pecora nascituro Deo stabulum obtulêre, quò B. Virgo ingressa, antrum in saxo concavo elegit, ubi *desideratus cunctis gentibus* in lucem nasceretur. *Agg. 2, 8.*

O Seraphini! O Spiritus cœlestes! advolate nunc de cœlo in vilissimum bestiarum tugurium, & ibidem sanctiss. & puriss. COR Reginæ vestræ, totum in oratione & amore Dei absorptum, & charitate divina quodamodo incensum considerate, quomodo nunc in singula momenta unicum COR suum, dulcissimum Filium nasciturum expectet. Et ecce tibi! *Cùm quietum silentium tenerent omnia*, ipso medio noctis articulo *VERBUM DEI incarnatum* è purissimis Virginis visceribus, salvâ ejus virgineâ integritate, sine ullo parturientis dolore in lucem prodiit, séque oculis SS. Matris suæ obsequiosus Infantulus exhibuit, cujus prima vox aliorum more infantium vagittus & lacrymæ fuerunt, ad peccata nostra jam tunc animitus deploranda. Ideo Salomon, qui Christi typus erat: *Et ego*, inquit, *natus accepi communem aërem, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisi plorans.* *Sap. 18, 14.* *Sap. 7, 3*

Quem exinde SS. Virgo, postquam eum in genua provoluta devotissimè adoravit, in brachia susceptum, inter suavissima oscula pannis ac fasciis involvit, & ubere de cælo pleno lactavit. Intarim veloces Angeli, quasi impetu facto, de cœlo ruunt, ut recèns natum Infantem, Dominum ac DEum suum non tam in humana carne viderent, quàm & devotissimâ adoratione venerarentur. Ad hoc
Hebr. 1, 6 enim alludit Apostolus: *Et cùm iterum introducit Primogenitum in orbem terræ, dicit: & adorent eum omnes Angeli ejus.*

4. Sed en! accurrunt & Pastores voce Angelica admoniti, ut recèns natum Salvatorem in spelunca non tam inviserent, colerent, & adorarent, quàm & debitum illi gratitudinis suæ testimonium exhiberent. O quis erat tunc istorum pastorum sensus? quis amor ac fervor, cùm cœli terræque Dominum, nunc ut pauperrimum Infantulum in stabulo inter muta animalia supra fœnum jacentem contuerentur? Quis dicet, quàm piis, quàm ferventibus tunc Cor eorum erga SS. COR JEsu flagrârit affectibus? si enim jam tunc erat SS. COR JEsu velut speculum ustorium, in cujus concavitate, tanquam in centro radii solis magís uniti, fortiùs urere, & accendere solent, quàm ardens igitur debuit fuisse Cor eorum? Si Cor quondam duorum Discipulorum in Emaus erga SS. COR JEsu adeò ar-
Luc. 24, 32. debat, ut præ stupore exclamarent: *Nònne Cor nostrum ardens erat in nobis?* quantò magìs dicti pastores tunc jam verâ fide interiús illuminati, & divinâ gratiâ excitati poterant dicere: *Nònne Cor nostrum ardens erat in nobis?*

Et tu interim, anima mea, quid agis? quamdiu ex toto corde hoc diviniss. COR JEsu non amabis? quamdiu repugnabis tot sanctis ejus inspirationibus? quid, quæso, te adhuc retinere potest ab hoc purissimo amore? an vitæ commoditas tuæ? an respectus humanus? an concupiscentia vel aliqua sensualitas? an alia creatura poterit se separare ab hoc charitate? O te miseram! quoties dicis: O mi DEus! ex toto corde amo te; si verè amans, ubi probatio amoris? si COR JEsu non amas? quid ergo amas? Hinc prô dolor! tuus in vita spirituali languor venire solet, heu misera; ipsa non considerans

rans, quòd maledicta sit illa anima, *quæ facit opus Domini negligenter.* Proinde solve aliquando cum Moyse calceamenta de pedibus tuis, & sic ad rubrum ardentem & incombustum, hoc est, ad VERBUM INCARNATUM, amore tui flagrans accede. Audi, quid etiamnum ex hoc mystico rubro inflammctum COR JEsu, ad te loquatur: *Vidi*, inquit, *afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem ejus audivi, & sciens dolorem ejus, descendi, ut liberem eum.* En! non venit perdere sed salvare; ipse enim est, de quo priùs vaticinatus est Michæas: *Non immittet ultrà furorem suum, quoniam volens misericordiam est: deponet iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnis omnia peccata nostra.*

Jer. 48, 10. *Exod. 3, 7.* *Mich. 7, 18.*

5. Et ut majorem adhuc stimulum tibi addam, ut cum omni fiducia ad hoc amabilissimum COR JEsu in præsepio reclinati venias; perpende unà mecum ingens illud prodigium, ubi quondam Sol tempore ægrotantis Ezechiæ per novem gradus, hoc est, per numeros I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. retrogressus est, & in gradu decimo, qui per crucem, hoc est, per X. scripi solet, ultro in horologio Regis Achaz quievit: *Invocavit igitur Isaias Propheta Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus jam descenderat in horologio Achaz retrorsum decem gradibus.* Ad quod prodigium mox Ezechias Rex sanitatem recuperavit, & DEO Sospitatori suo submissas in templo gratias persolvit.

4. Reg. 20 11.

Stupendum hoc quis neget fuisse miraculum, & omnibus retrò sæculis prorsus inauditum? Tempore Josue invictissimi quondam belli, & Israëlitarum Ducis sol quasi adhuc per diem integrum in statione sua permansit immobilis: *Stetit itaque sol in medio cœli, & non festinavit occumbere spatio unius Dei.* Verùm hanc vice sol non tantùm stetit, sed & contra omnem naturæ cursum per novem gradus usque ad X. in umbra horologii retrogressus est; O stupendum miraculum! quis unquam simile audivit?

Josue 10, 13.

Sed quid miramur solem istum per 9. gradus retrogredientem, & in gradu decimo consistentem? Quin potiùs miremur Christum JEsum, verum illum justitiæ solem, amore nostri 9. Angelorum choros in cœlo relinquentẽ, & in gradu decimo, hoc est, in humana

natura primùm in vilissimo præsepio se sistentẽ, ac demũ in cruce, quæ X. gradum per ligna transversa clarissimé exprimere solet, ultimatò quiescentẽ, ubi humanũ genus, ægrotum illum magnum ab ægritudine animæ non tam sanavit, quàm & per SS. Passionẽ suam cum Patre æterno reconciliavit: *Magnus*, ait S. Augustinus, *de cœlo descendit Medicus, quia magnus in terra jacebat ægrotus.*

S. Aug. tr. 15. in Joan.

O anima Christiana, quis hunc imẽnsum amorẽ Sacratiss. CORDIS JEsu non obstupescat? quis non totus reciproco liquescat amore? quid igitur moraris? Accede ad hoc COR altum, COR humile, COR mansuetum, COR Patri obediens usque ad mortem, & licèt in præsepio (crucis typo) tibi videatur dormire, in tuam tamen salutem semper vigilans est, hinc in Canticis ait: *Ego dormio, & COR meum vigilat.*

Cant. 5, 2.

6. Ad hoc SS. COR JEsu in antro Bethlemico quiescens, jam olim in umbra videtur ardentissimis votis aspirâsse David! *Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea?* Hinc non poterat ampliùs se tenere, quin publicè coram omni exercitu suo in illa ardentia prorumperet desideria: *O si quis mihi daret potum aquæ de cisterna, quæ est in Bethlehem juxta portam!* Audiunt hoc tres fortissimi militum, qui per castra hostilia Philistinorum non sine vitæ periculo penetrantes, de dicta cisterna sitibundo Regi optatam aquam deferunt, quam tamen Rex noluit bibere, *sed libavit eam Domino.* Mirum dictu! si tanto desiderio David aquæ potum à Bethlemica illa cisterna desideravit, cur illam non bibit? Resp. S. Ambrosius: *Sitiebat David non aquam de lacu, qui est in Bethlehem, sed oriundum ex Virgine Christum:* de quo vivo fonte, hoc est, de SS. CORDE JEsu cupiebat unicè ardentem sitim suam restinguere; *Sitivit anima mea ad DEum fontem vivum.*

Psal. 62, 2. — 2. Reg. 23, 15. — S. Ambr. Apol. 1. Davidis c. 7.

Desideravit autem David hoc SS. COR JEsu nasciturì non ut *puteum aquarum viventium*, ut quondam dilecta Sponsa, sed ut fontem vivum: *Apud te est fons vitæ.* Unde etiam cervo sitibundo, ad vivos aquarum fontes in æstu anhelanti, se comparavit: *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te DEus:* cervus enim, cùm vulnus sagittæ intra se sentit,

Psal. 41, 3. — Cant. 4, 15. — Ps. 35, 10 — Ps. 41. 2.

tit, vel si post esum serpentis vehementi siti æstuat, vel si à canibus agitatus est, summâ pernicitate, & aviditate ad vivos fontium, & fluminum latices rapi solet, ut sic vires suas reficiat. Sic, înquit David, *desiderat anima mea ad te DEus &c.*

Oportet hîc observes prudens Lector magnum discrimen inter puteum, & fontem: Puteus aquam vivam in uno tantùm loco detentam habet, qui se diffundere volens, per venas secretas, & per occultos canales humanis oculis invisibiles se tacitè diffundit: sed fons vivus effuso gurgite omnibus in commodum fluit, ac tandem ex parvis rivulis in fluvium accrescit, ut patet in Danubio &c.

Attolle nunc altius oculos tuos, & considera bonitatem VERBI, secundũ quod in se ab æterno fuit, ubi quidẽ *puteus aquarum viventium* extitit, de Patris sinu per generationem æternam absconditè fluens, & pro animarũ salute jam tunc in Sacrificium se se voluntariè offerens, sed postquam in tempore idem VERBUM caro factum est, amor, & bonitas SS. CORDIS ejus, velut *fons* omnium gratiarum, & benedictionũ foras prosiliit, qui tandẽ in Calvavio jugo accrescẽs in fluviũ per omnes mundi partes se diffudit; unde canit Ecclesia: *Mite corpus perforârunt: Unda manat & cruor: Terra, pontus, astra, mundus, quo lavantur flumine.* Vide nunc qualem fontem Rex David quondã in umbra desideraverit, & Christi nascituri, & Christi in Cruce morituri, ad cujus SS. COR jam tunc in typo suspirabat.

Vide le-Blanc in hunc locum Tom 3. f. 508. & seq.

7. Ex hoc colligo, quænam fuerit illa nubecula parvula, quam Elias quondam post tam diuturnam terræ siccitatem super mare Mediterraneum ascendentem conspexit: *Ecce nubecula parvula, quasi vestigium hominis.* Per quam nubeculam appositè SS. COR JEsu hactenus per 9. Menses in purissimo Virginis utero absconditum, & nunc in lucem progenitum intelligimus: *Nubecula parvula ascendens de mari,* ait S. Aug. *carnem Christi figurabat, quæ in mari mundi istius nascitura erat.* De nubecula autem Eliæ constat, prout infrà pluribus dicemus, quòd adeò se se diffuderit, ut non tantùm illam terræ regionem, sed orbem planè universum impleverit, ex cujus salutari pluvia cadente post tam diuturnam siccitatem omnis terra mirum in modum restaurata, & quodam̃odo de novo animata est: *Et facta est pluvia grandis.*

3. Reg. 18, 44.

S. Aug. serm. 201 de Temp.

O ani-

O anima Christiana, aspice suavissimum COR JEsu nunc quiden per aliquam nubeculam, seu carneum velum in præsepio *Velatum*, sed tantem in Cruce per clavem lanceæ omnibus *Revelatum!* Proh! in quàm saluberrimas pluvias tunc hoc SS. COR JEsu se non effudit? Hinc meritò S. Cypr. hoc divinum COR complementum, & ultimam nostræ justitiæ perfectionem appellat: *Sanguis ille manavit ad complementum perfectionèmque totius justitiæ.* Vide nunc, quam immensus omnium gratiarum thesaurus sit SS. COR JEsu: *Certus sum,* ait S. Aug. *quòd in hac die, qui ex corde pœnituerit, & ad vomitum reversus non fuerit, quodcunque petierit, dabitur illi.*

S. Cypr, de pass. Dom.
S. Aug. serm. 3. d Nativ.
P. Paul. de Barry in Anno Mar. 24. Decembr.

8. Finem huic nostræ considerationi imponat S. Euphemia, Virgo & corpore, & animo venustissima, quæ ab ineunte ætate Divinum Sanguinum Sponsum, ac SS. Matrem ejus Virgineam sibi elegit pro viribus imitandos: unde oblatas à patre nuptias cum nobilissimo Juvene constanter recusavit. Et ut magis huic divino Sponso Cor suum, datàmque fidem probaret, sibi clam in sacello nasum, & labia cultro præcidit, ut sic liberiorem occasionem haberet Deo ex toto Corde inserviendi, & Cor mundum servandi. Summè hæc res patrem afflixit, qui totus præ iracundia exardescens filiam in exilium mittit, mandàtque villico suo, ut Euphemiam durissimè & pessimis quibusve modis tractaret, quas calamitates, verba, & verbera illa ob JEsu amorem forti animo per septem annos tolleravit. Interim adest exoptata dies Natalis Christi Domini. Quid agit Euphemia? stabulum de nocte intrat, & præsepium sibi ante oculos ponit, amorem illum immensum SS. CORDIS JEsu in stabulo nati, ardentibus suspiriis ac lacrymis considerans, & rogans, quatenus tandem, si divinæ ejus placeret voluntati, suis malis finem imponeret. Audiit preces mitissimus Salvator, qui mox Matrem Virginem de cœlo amandat, quæ multitudine Angelorum stipata, Euphemiæ videndam se præbet, & ad constantiam hortatur, sacrìsque manibus vulnera contingens, abscissas ei aures, & labra insigni miraculo restituit. Pater de hoc stupendo, & cœlitùs collato beneficio edoctus, à filia veniam postulat, cui in eodem stabuli loco, ubi hæc contigerunt, monasterium ædificat, ubi vitam superstitem sanctissimè traduxit, ac beatâ tandem morte finivit.

Tantum profuit huic S. Euphemiæ memoriam Christi recèns nati in stabulo egisse, ejùsque divini CORDIS in nos amorem consideràsse, cujus etiam sanctissimæ voluntati COR suum ex integro in omni adversitate consignavit. Imitare & tu hoc tam illustre exemplum, & loco præsepii Cor ei tuum in lectulum præpara, quod & S. Catharina Senens. fecisse legitur, quæ à Christo Sponso suo edocta, cellulam in medio CORDIS sui construxit, in qua JEsum etiam in omnibus occupationibus suaviter circumferebat. O felix illa anima, quæ JEsum in Corde suo retinet: *Magna ars est,* ait Kempensis, *scire cum JEsu conversari, & scire JEsum tenere magna prudentia.*

Reym. in ejus vita.
Kemp. de imitat. Chr. l. 2.

CON-

CONSIDERATIO VII.

SS. COR JESU mox à Nativitate ſua opus Redmeptionis noſtræ & patiendo, & exemplo docendo incipit.

Reclinavit eum in præſepio; quia non erat eis locus in diverſorio. Luc. 2, 7.

1. MOyſes infantulus recèns in lucem natus, cùm jam tunc ab Ægyptiis ad Necem quæreretur, à Matre ſua in arcula ex juncis contexta, & exteriùs bitumine ad aquas arcendas bene oblinitâ, repoſitus eſt: *Sumpſit fiſcellam ſcirpeam, & linivit eam bitumine ac pice: poſuitque intus infantulum, & expoſuit eum in carecto ripæ fluminis.* Exod. 2, 3 O miſerandam hujus formoſi ac tenelli infantis conditionem! Quid peccâſti innocens puſio, quòd in fiſcella ſcirpea aut certo naufragio, aut Crocodilis, horrendis Nili incolis, in eſcam exponaris?

Agnoſce prudens Lector in typo Archetypum: Moyſes, inno-cens victima, quid aliud in typo præſignavit, quàm Chriſtum JE-ſum, optimum Salvatorem noſtrum? qui vix in lucem natus, à SS. Matre ſua in ſimili fiſcella, ſeu in pauperrimo præſepio inter jumen-
Luc. 2, 7. ta reclinatus eſt: *Et reclinavit eum in præſepio, quia non erat ei locus in diverſorio.* Et cur, obſecro, in præſepio? Obſervant hîc ſa-cri Expoſitores, quòd hoc præſepe ligneum, quod modò Romæ in Baſilica S. Mariæ Majoris religioſè aſſervatur, & colitur, jam tunc Chriſto, tenello Infanti, typus fuerit amariſſimæ Crucis per omnem
B. Dam. ſerm. 11. vitam impoſterum perferendæ: *Chriſtus*, inquit Beatus Petrus Da-mianus, *in præſepio reclinatus, legem martyrii præfigebat.* Et de Syl-
Jo. de Syl. t. 1. l. 2. c. 1. q. 9. veria: *Meus JEſus*, ait, *frigori expoſitus, & ſuper durum lignum accumbens, martyrii paſſiones ac dolores jam ferre incipiebat.*

2. In cujus rei finem pro Symbolo hunc ipſum diviniſſimum Infantem in ſcirpea fiſcella reclinatum tibi exhibemus, cui à divina Manu Crux prægrandis offertur, quam ambabus manibus, ac gene-roſo & alacri corde acceptat, cum lemmate, quod ipſe ſibi quon-dam fecit, & per os ac pennam Regii Vatis mundo publicavit:

Pſ. 39, 7.

Ecce Venio!

Vide, & conſidera in his, prudens Lector, mirabilem Divini Nu-minis diſpoſitionem; non enim placebant ampliùs illi Iſraelitarum holocauſta ac Sacrificia, aut taurorum vel vitulorum ſanguis, ſed aliam pacificam victimam pro expiandis totius mundi peccatis Di-vina poſtulabat Juſtitia, & quam illam? Intuere hîc innocentiſſi-mum ac diviniſſimum COR JEſu, ad omnem Patris nutum para-tum, hanc, inquam innocuam victimam ſibi voluit offerri DEus; quam mitiſſimus Infans prompto mox animo obtulit, unde apud
Pſ. 39, 7. Pſaltem ait: *Holocauſtum & pro peccato non poſtulâſti: Tunc dixi* ECCE VENIO! *In capite Libri ſcriptum eſt de me, ut facerem vo-luntatem tuam: DEus meus volui, & legem tuam in medio Cordis mei.* Ecce in medio Cordis!

Inquirunt Sancti Patres, quiſnam ille Homo Nobilis fuerit, de

de quo S. Lucas commemorat, quòd in regionem longinquam profectus sit, ut ibidem sibi novum regnum acquireret: *Homo quidam Nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, & reverti?* Res ænigmati similis est. Quis ergo homo ille Nobilis? & quodnam illud regnum, quod tanto studio quæsivit? Respondet S. Basilius, quòd Homo hic Nobilis non alius fuerit, quàm Christus, amantissimus Salvator noster: *Nobilis non solùm secundùm Deitatem, sed etiam secundùm genus humanum, ex semine David secundùm carnem*, hic, inquam, Homo Nobilis peregrè profectus est, cùm sinum Patris sui in cœlo reliquit, & in hunc mundum, velut in regionem longinquam venit, in quo sibi regnum non sine summo labore quæsivit. Et quodnam illud regnum? Sanctissimum COR JESU contemplare, & in eo hoc regnum invenies: *Regnavit à ligno DEus*: hoc, inquam, regnum amarissimæ Crucis illi præ omnibus hujus mundi regnis fuit, quam ipsi Pater pro dote jam tunc in præsepio desponsavit, de quo & Isaias refert: *Filius datus est nobis, & factus est Principatus super humerum ejus*, imò & super COR ejus, quia semper per omnem vitam suam hunc principatum JEsus in Corde suo portavit: *Dicite in nationibus, quia Dominus regnavit à ligno.*

Luc. 19, 12.

S. Basil. in hunc locum.

Isa. 9, 6.

4. In confirmationem hujus veritatis audite, quid de Sanctissimo CORDE JEsu in præsepio nunc placidè quiescente S. Joannes commemoret, qui, postquam æternam illam VERBI generationem graphicè descripsit: *In principio erat Verbum, &c.* Tandem ad generationem istam humanam descendit, quam paucis, sed nimiùm ponderantibus verbis adumbravit: *Et Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis: Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre.* Quid ais, dilecte Christi Discipule? Qualis, obsecro, hæc gloriæ Sacratissimi CORDIS JEsu in præsepio, ubi omnia clamant austeritatem, pauperiem, humilitatem, miseriam, contemptum? *Et vidimus gloriam ejus?* Qualis gloria, nasci inter jumenta, vivere inter assidua tormenta, ac tandem mori in Cruce inter latrones? Et hoc gloriam vocas? Audi, quid ad hanc

Jo. 1, 15.

S. Chryſ. pulcherrimam quæſtionem Os Aureum reſpondeat: *Flagella*, in-
hom. 11. quit, *ſpineam coronam, Crucem, & cætera paſſionis opprobria, ac*
in Joan. *to menta vocat gloriam Unigeniti à Patre:* Ideo enim venit in mundum, ideo conceptus, ideo à Virgine lactatus, ideo à Joſepho Patre nutritio educatus eſt, ut tandem in Cruce pro omnium ſalute moreretur amoris victima, &, quod plus eſt, etiam poſt mortem, & exantlata omnia tormenta COR ſuum nobis in pignus ſinceri amoris commendaret. O bone JEſu! non me capio ampliùs præ admiratione ob hunc tam immenſum amorem diviniſſimi CORDIS tui! Itáne ſuper omnem modum diligis me, O Sanctiſſimum COR JEſu, ut gloriæ tibi ducas, pro me pati? & Cor meum non redamet te? Ob mea peccata infinitis opprimeris anguſtiis? & ego non deſiſtam, peccata accumulare peccatis? O bone JEſu! nimis ſerò amavi amabiliſſimum COR tuum! En, habes hîc confitentem reum, impoſterum non alius erit mei amoris ſcopus, quàm SS. COR tuum.

5. Revertor ad Scripturam. Videtur mihi hic Divinus Puerulus ut quondam ille Joſeph Magni Patriarchæ Jacobi filius, cui pater in ſignum ſingularis & cordialis amoris, quia in ſenectute illum genuerat, tunicam polymitam fecit, quâ veſte indutum innocentem Joſephum ad fratres ſuos, pecora in Sichem paſcentes, amandavit; qui mox, ut rabidi lupi, hunc agnellum invaſerunt, tunicáque exutum in ciſternam veterem miſerunt, ex qua tandem erutus Iſmaëlitis in ſervitutem venditus eſt: tunicam autem fœdè dilaceratam, & ſanguine hædi intinctam per nuntium ad patrem ſenem ablegâ-
Gen. 37, runt. Vide, utrùm tunica filii tui ſit, an non?
32. O pientiſſime JEſu! Tu ille Joſeph es, quem Pater æternus in ſe-
Pſ. 2, 7. nectute ſua, hoc eſt, iu æternitate genuit: *Filius meus es tu, ego hodie genui te*: qui & tibi in ſignum paterni amoris tunicam polymitam fecit, hoc eſt, humanitate & carne à Virgine aſſumptâ te veſtivit, & ſic te ad fratres tuos hoc eſt, ad nos heu! perfidos fratres tuos ablegavit, ut in via mandatorum Dei errantes in viam ſalutis reduceres. Verùm quo honore te excepimus?

Heu!

Heu! lugendam & noſtram & omnium mortalium ingratitudinem! *In propria venit, & ſui eum non receperunt:* dum ſordidum ſtabulum pro palatio, præſepium pro throno, pauperiem pro divitiis, ignominiam pro honore, fænum & paleas pro pretioſis ſtragulis, telas aranearum pro magnificis aulæis, ac denique bovem & aſinum pro aulicis huic amabiliſſimo CORDI JEſu præbuimus. O execrandam noſtram ingratitudinem! *Joan. 1, 11.*

Imò neque in hoc abjectiſſimo antro Bethlemico, tanquam in ciſterna veteri latebat ſecurum Diviniſſimum COR JEſu, cùm mox Herodes, truculentus ille tyrannus idipſum perſequi cœpit, & quod ſummè mirandum, tota quoque Civitas Hieroſolymitana cum hoc impio Rege ſuo necem, & interitum huic SS. CORDI machinabatur, quod Evangeliſta hiſce verbis videtur inſinuare: *Herodes Rex conturbatus eſt, & omnis Jeroſolyma cum illo.* Ah manſuetiſſime JEſu! O mitis Agnelle! quid adhuc fiet de te? Ah quid boni ab ejusmodi efferatis lupis ſperare potes? O Pater æterne! quàm fœdè laceratam tibi aliquando hanc Tunicam polymitam Unigeniti Filii tui poſt triginta tres annos remittet mundus? *Vide, utrùm tunica Filii tui ſit, an non,* quæ tibi in cruce millenis vulneribus ac ſciſſuris lacerata offertur humanitas? Vide, an hoc COR cruentis ſpinis dilaniatum, graviſſimo crucis pondere onuſtum, & crudeli lanceâ perforatum, ex quo Sanguis & aqua ſimul copioſè promanant, vide, inquam, O mi Pater, an hoc COR ſit Divini Filii tui, quem ab æterno genuiſti, & in quo SS. CORDE tibi ſemper bene complacuiſti? O Chriſtiani quid agitis? Ergo nondum commoveat hoc diviniſſimum COR indurata Corda veſtra ad reciprocum amorem? quousque claudicabitis in duas partes? Si Dominus eſt DEus, cur non ex toto corde illum ſequimini? *Matth. 2, 3.*

6. Recordor hîc illius pientiſſimi CORDIS, quo JOSUE quondam invictiſſimus belli Dux populum ſuum in omni adverſitate conſtantiſſimè & uſque in finem dilexit, quem ubi poſt exantlatos decumanos labores tandem in Palæſtinam per Jordanis flumen feliciter traduxit, eidem populo in funiculo diſtributionis promiſ-

ſam illam terram, lacte & melle manantem, diviſit, ipſe verò ſolus viliſſimum, abjectiſſimum, ac noviſſimum locum, *Thamnat Sa-*
Joſue 19, 50. *raa* ſcilicet in monte Ephraim pro ſua habitatione delegit. Hunc locum cùm S. Hieronymus, Palæſtinam luſtrans aliquando vidiſſet, admirari ſatìs in Joſue invictiſſimi Cordis magnitudinem non potuit, quòd, cùm eſſet omnium Dux, ac cunctarum diſtributor poſſeſſionum, ſibi tamen ſoli ex modeſtia locum ultimum, viliſſimum, ſaxoſum, ſterilem & montoſum in toto regno delegerit.

At quit in umbra ludo? Nunquid umbram fugat veritas, & noctem lux eliminat? JOSUE per anagramma O JESU ſignificat. Et quid non fecit manſuetiſſimum COR JEſu ſemper paupertatis amantiſſimum? Ecce vix in lucem natum, cùm eſſet ditiſſimum, pro nobis egens ac pauperrimum factum eſt, dum pro ſua habitatione locum abjectum & ſaxoſum (ſpeluncam illam Bethlemicam) & pro throno ſuo regio beſtiarum Præſepe elegit, ut per hoc inſinuaret, non tantùm ſe verum eſſe animarum paſtorem, ſed & cibum ſuis pecoribus in Sanctiſſima Euchariſtia futurum. O amantiſſime JESU! quid dixiſſet devotiſſimus ille JOSUE, typus tuus, ſi te jam in ortu tuo, ut vermem ſuper nudam humum extenſum, præ nimio frigore tremulum, ac in me-
Didac. Stella in Lucam. dio duorum animalium jacentem vidiſſet? *Quæ major unquam* ait Didacus Stella, *audita eſt humilitas, quàm in ſtabulo naſci? quæ major paupertas, quàm involvi tam pauperibus pannis? quæ major aſperitas, quàm in tam tenera ætate in præſepio reclinari?*

7. Hinc non miror ampliùs, quòd hoc Diviniſſimum COR JEſu ſeipſum abjectiſſimo vermi per os Regii Pſaltis comparave-
Pſal. 21, 7. rit: *Ego autem ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis.* Attende hîc prudens Lector. Vermis 1. oritur ex terra ſine ſemine. Chriſtus de Terra Virginea in lucem prodiit. Vermis 2. ſine ullo tumultu ſuaviter in terra repit: Chriſtus, cum naſceretur, in nuda terra primò repoſitus fuit. Vermis 3. à diverſorio etiam infimorum hominum excluditur: Chriſtus cum SS. Matre ſua ubique in Bethlehem repulſam paſſus, in

in publico tandem stabulo, malè contra ventos & frigora munito, habitare coactus est. Vermis 4. aut in ligno, aut sub terra quasi absconditus, & luce publica indignus vivere solet: Christus, verè Deus absconditus in infantia sua in ligneo præsepio, & in ætate virili in lignea cruce quievit. Vermis 5. à quolibet etiam minimo homuncione projicitur, & sine misericordia pedibus conculcatur: Christus ab impiis projectus, eorúmque pedibus miserè proculcatus est. Vermis 6. ob formam & aspectum contemptibilem omnibus horrori & nauseæ est, à quo homines oculos & faciem avertunt. O anima Christiana! *Respice in faciem Christi tui*, imò respice usque ad interiora innocentissimi CORDIS ejus, & quid videbis? *Non est species ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus, despectum & novissimum virorum.* Vermis denique homo adunco affigitur, ad quem passim pisces adnatant, ut hac esca allecti capiantur, & piscatoribus in prædanm cedant. O mi JEsu! O Amor! An non Sacratissimum COR tuum talis vermiculus est, quod non modò in SS. Eucharistia se nobis præbet in escam, sed & Cruci, quasi hamo adunco clavis ferreis miserrimè affixum, se nobis totum exhibet in obsequium? Per quod SS. COR tuum *homines quasi pisces maris* his præsertim novissimis temporibus soles capere, & suaviter ad te attrahere, Unde appositè huic SS. CORDI JEsu in hamo appenso pro lemmate inscribes: *Capio capientem. O quàm humilis vermiculus JEsus Christus*, exclamat mellifluus Doctor Bernardus, *qui opprobrium factus est hominum & abjectio plebis, ab omnibus contemptus sine causa, sine vindicta conculcatus ut vermis &c.*

Psal, 38, 10.

Isa. 53, 3.

Habac. 1, 3.

S. Bern. serm. de pass. c. 17.

Collige ex hoc anima Christiana pro tua salute aliquem sensum moralem. Heu! quam lugubre est, videre JEsum, ut vilissimum terræ vermiculum in præsepio jacentem, & jam Crucem præ desiderio summo ambabus manibus amplexantem, ac SS. CORDI suo apprimentem. Et tu homo miser, terra & pulvis, imò nihilum, adhuc audeas inflari, & intumescere? *O cadaver elatum*, exclamat

devo-

Gerson serm. 1. de Nativit. devotissimus Gerson, *O saccum fimo plenam, cur inflaris? si omnes tuæ miseriæ non sufficiunt ad humiliandum te, respice, quæso, Regis tui, Domini tui, & Dei tui humilitatem.* Ecce! qui tribus digitis appendit molem terræ, in stabulo inter bruta jacet derelictus, ac tandem inter latrones in infami patibulo pro te moritur; O portentum divini amoris! Et nondum amabis hoc Sacratissimum COR JEsu? Nondum in omnibus adversis sanctissimæ ejus te conformabis voluntati?

8. Pro coronide hujus considerationis Uriam in theatrum produco, Virum in paucis egregium, de quo referunt Regum Annales, quòd, cùm à Davide ex castris domum fuisset revocatus ut ibidem genio suo indulgeret, Regi generoso animo in hæc verba responderit: *2. Reg. 11 11.* *Arca Dei & Israël & Juda habitant in papilionibus, & Dominus meus Joab & servi Domini mei super faciem terræ manent: & ego ingrediar domum meam, & comedam, & bibam? Per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ, non faciam rem hanc.*

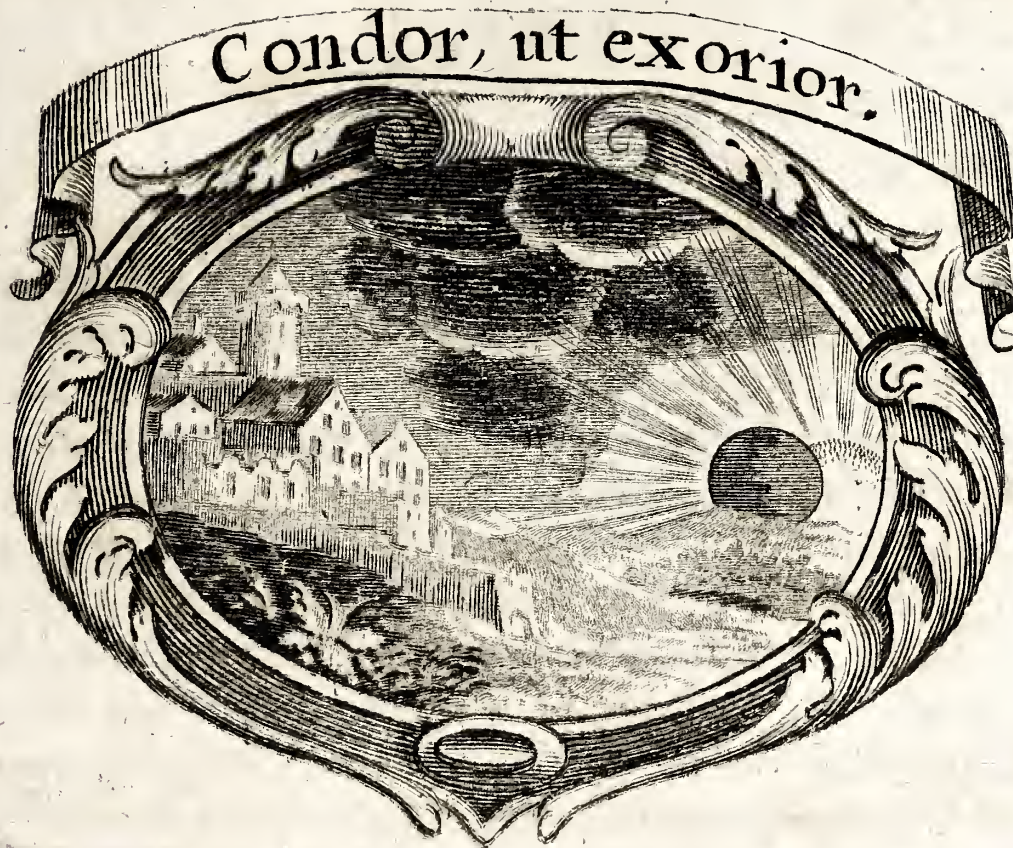
Imitare & tu, quisquis es O Christiane! hoc egregium Uriæ factum. Ecce Arca Domini (SS. COR JEsu) Ecce ipse Domiuns ac DEus tuus cum Virginea Matre sua & servo suo, ac charissimo Patre Nutritio jacet in papilionibus super faciem terræ in vilissimo præsepio, omnibus ærumnis & miseriis jam tunc expositus! En præ nimio frigore amaras fundit lacrymas, nec quid aliud per omnem vitam, quàm calamitates, persecutiones, labores, inedias, cruces, & mortem exspectat. Et tu anima delicata deliciis hîc vis affluere, commoda corporis sectari, in molli strato jacere, splendidioribus vestibus indui, gulæ omnium malorum fomiti indulgere, & tuam in omnibus cœcam ac perversam sequi voluntatem? O anima misera! aut DEus ipse fallitur, aut mundus decipitur, sed DEus falli non potest, ergo tu deciperis. Audi, quid in utramque tibi aurem inclamet S. Hieronymus: *S. Hier. cit. à P. Pinelli de altera vita.* *Impossibile est, ut præsentibus quis fruatur bonis & futuris, & de deliciis transeat ad delicias:* quàm hîc capis resolutionem?

CON-

CONSIDERATIO VIII.

Explicatur Amor & Dolor SS. CORDIS JEſu in Circumciſione, in qua Deo Patri pro ſalute noſtra primitias Sanguinis exſolvit.

Poſtquam conſummati ſunt dies octo, ut circumcideretur Puer. Luc. 2, 21.

1. SI mané rubens cœlum venturum nuntiat imbrem, ita atteſtante ipſâ Veritate: *Et manè dicitis: hodie erit tempeſtas, rutilat enim triſte cœlum.* Bone JEſu! quàm non horrenda pluvia, ac ſanguinolenta tempeſtas ſub ipſum vitæ tuæ veſperū ſequetur? Si nunc ut verus Juſtitiæ Sol in antro Bethlemitico vix ortus, mox ſanguinem tam copioſum amore noſtri profundis, quid erit tandem in cruce, ubi omnem cruorem, imò & ultimam aquæ ſtillam ex ſacratiſſimo fonte diviniſſimi CORDIS tui pro noſtris omniùmque expiandis delictis ſubminiſtrabis? O quàm benè

Matth. 16, 3.

Iſaias c. 13. v. 10.

benè Prophetarum Princeps de te vaticinatus eſt, dum prævidens hanc primam ſanguinis effuſionem, dolorem ſimul & amorem SS. CORDIS tui, te Soli quidem orienti, ſed mox atrâ cruentâque caligine obnubilato, aſſimilavit: *Obtenebratus eſt Sol in ortu ſuo.* Hinc lemma huic Soli myſtico, jam in ortu ſuo eclipſato inſcribes: *Occaſus, in Ortu.* Vel, ſi mavis:

Condor, ut exorior.

Juſtinus lib. 18. *Hiſtor.* 2. Mirabilis fuit ille modus, quem quondam Tyrii populi in eligendo novo Rege obſervârunt, qui, Rege ſuo in ſeditione occiſo, unanimi voce concluſerunt, eum Regem Tyriorum eſſe creandum qui altero die primus inter omnes Solem orientem (quem Deum eſſe credebant) eſſet viſurus. In hunc finem omnes ferè intempeſtâ nocte in patentem ſe campum proripiunt, ibidem nuſciturum Solem præſtolaturi, dùmque ſinguli in ſummo ſilentio faciem ad Orientem vertunt, adventum Solis vehementi deſiderio exſpectantes, ſolus Stratho, conditione ſervus, vultum & occulos in Occidentem convertit, ibidem ante omnes alios orientem Solem conſpecturus. Furor hic & inſania cæteris videbatur Tyriis, quòd Solem orientem in Occaſu quæreret. Sed brevì, cùm dies illuceſcere, & aurora cœlum purpurare cœpit, primus omnium in altiſſimis civitatis turribus, & in elatioribus montium cacuminibus ſplendentem ſolem adeſſe advertit. Itaque præ gaudiis exultans coram populo exclamavit: *Sol, Sol!* quem cúm cæteris quoque digito demonſtrâſſet Rex in eodem campo, maguo populi applauſu electus, proclamatus, & coronatus eſt.

Solem orientem & nos quærimus de Virgineo thalamo ſuo progredientem. Verùm enim verò quid audio? quid video? Ergònè hunc myſticum Solem, qui eſt Chriſtus DEus noſter, vix orientem in ſtabulo, mox in occidente quæramus? Ita eſt, anima Chriſtiana! *Iſa.* 13, 10. *Obtenebratus eſt Sol in ortu ſuo,* & occidit, antequam mundo plenè ſplendeſceret, quia tota vita Chriſti JEſu Crux & martyrium, amor & dolor erat: *Non invenies eum,* inquit S. Bernardus, *niſi in*

in Cruce. Et quid aliud dura illa Circumciſio, & primæ ſanguinis divini prætioſæ ſtillæ orbi deſignârunt, quàm quòd Sol hic myſticus tandem in vitæ occaſu pleno impetu in ſanguineam pluviam ſe ſe eſſet effuſurus? Introſpice anima Chriſtiana SS. COR JEſu, & conſidera, quibus ardeat in te amoris flammis, & quo ardore hactenus tempus hoc, quo primam redemptionis tuæ ſolutionem Patri repræſentaret, exſpectârit, Non ſufficiebant omnes aquæ diluvii ad abſtergendam vel unicam peccati tui maculam. Et ecce mitiſſimum COR JEſu, ut pro peccatis tuis, præſertim contra puritatem admiſſis, condignè ſatisfaceree, peccatoris ſtigmatæ, licèt innocentiſſimum, voluit inuri, legìque ſubjici, ut tu agnoſceres, anima, quàm gravia ſint tu vulnera, pro quibus neceſſe fuit, hunc diviniſſ. Infantulum circumcidi, & denique crucifigi? *S. Bern. ſerm. 3. de Boſſ.*

3. Ex occaſione dictorum quæretur forſitan, quis tandem mortalium hunc Dei Hominíſque Filium circumciderit? De Abrahamo conſtat, quòd ipſe Filio ſuo Iſaaco propriis manibus hoc officium impenderit: *Vocavitque Abraham nomen filii ſui Iſaac, & circumcidit eum octavo die, ſicut præceperat ei Deus.* *Gen. 21, 3*

In Faſtis Machabæorum legimus, quòd plures filii à propriis matribus fuerint circumciſi. Et quia Circumciſio tunc erat ſignum deſtructivum peccati originalis, & ſignum commemorativum pacti Deum inter & poſteros Abrahæ, ac propriè ſignum diſtinctivum fideles inter & infideles, ideò matres illæ cum filiis à Rege Antiocho tyranno gentili crudelem in modum odio veræ fidei extinctæ ſunt: *Et mulieres, quæ circumcidebant filios ſuos, trucidabantur ſecundùm juſſum Regis Antiochi, & ſuſpendebant pueros à cervicibus per univerſas domos eorum, & eos, qui circumciderant illos, trucidabant.* Sed quis Chriſtum, repones, divinum illum Infantulum die octavo circumcidit? *1. Mach. 1, 63.*

Reſpondet S. Hieronymus, Bernardus, & alii plures ex SS. Patribus, quòd ipſa Sacratiſſima Deipara hunc dulciſſimum Filium ſuum circumciderit: *Virgo*, inquit Mellifluus, *Chriſtum genuit, lactavit, & octavo die circumcidit.* Pulcherrimam de hac re ſubminiſtrant *S. Bern. ſerm. de Circumc.*

ſtrant figuram Sacræ Paginæ. Sephora cùm intellexiſſet, Moyſen conjugem ſuum in ſummo vitæ periculo verſari, eò quòd filii ſui circumciſionem ſub interminatione mortis à DEO præceptam neglexiſſet, ſubitò cultrum petrinum arripuit, quô filium ſuum Elie-
Exod. 4. zer recèns natum circumcidit: *Tulit illico Sephora acutiſſimam pe-*
25. *tram, & circumcidit præputium filii ſui.* Cùmque ſanguis copioſus ab inciſo filio decurreret, & pedes Moyſis Mariti ſui aſpergeret, exclamavit Sephora: *Sponſus Sanguinum tu mihi es.*

O pientiſſime JEſu! O Puelle Divine! Tu es ille Sanguinum Sponſus, nunc de novo SS. Matri tuæ deſponſatus. Adverte hîc, pie Lector, fortè certamen in puriſſimo CORDE Virginis! Mater erat, ideo tenerrimè hunc Filium ſuum diligebat, & ſic condolebat initimè illius doloribus, ſed & voluntatem ejus optimè noverat, quòd non veniſſet ſolvere legem, ſed adimplere. Quid igitur conſilii? Reſolvit ſe fortiter SS. COR MARIÆ, cedendum hîc eſſe materno affectui, & præferendam Divinam voluntatem, idcirco cum magna animi fortitudine vel ipſamet (ut volunt citati SS. Patres) vel potiùs S. Joſephus (ut communior habet ſententia) operi manum admovet, & dum petrinus culter tenerrimam carnem Infantis ſauciat, COR quoque & Filii & Matris crudeliter diſſecabat. O anima! Hîc vidiſſes duos ſimul oriri fontes, unum lacrymarum in Matre, quæ ſine dubio, ob animi teneritudinem, amarè flevit, & alterum ſacroſancti Sanguinis Unigeniti Filii DEI, primâ vicè pro ſua ſalute effuſi, quem pretioſiſſimum cruorem Beatiſſima Virgo diligentiſſimè in vaſculum collegit, non ignorans, quàm meliùs hic ſanguis in cœlum clamet, quàm quondam illius juſti Abelis.

4. Cæterùm non mirare, prudens Lector, quòd ipſa SS. Deipara dicatur hoc Circumciſionis officium in ſe ſuſcepiſſe, quia non minoris obedientiæ, quàm Abraham & Sephora, fuit, qui propriis filiis ſuis non pepercerunt. Verùm quis utriusque & Filialis & Materni exprimet Cordis dolorem? O benigniſſime JEſu! quàm meritò
Gen. 35. te SS. Genitrix tua *Benoni*, id eſt, *Filium doloris* appellare poteſt!
18. Quid enim aliud fuit hæc prima ſanguinis tui effuſio, niſi roſea illa

aurora,

aurora, quam quondam Angelus cum Iacobo luctatus, summo manè in cœlo conspexit: *Dimitte me, jam enim ascendit aurora?* In quem locum S. Bernardus: *Vide*, inquit, *quantùm ad suscipiendos dolores festinavit, quàm paratus sanguinem effundere? Circumcisus pro nobis die nativitatis suæ octavo. Utinam nos saltem & anno octavo nonnihil pro Domino pateremur.* Gen. 32, 26. S. Bern. in serm. de Circumc.

Hæ prima divini Cruoris effusio fuerunt illæ primitiæ, quas olim in lege Veteri de cunctis Israëlitarum primogenitis, primìsque terræ frugibus tantopere postulaverat DEus: *Primitias tuas non tardabis reddere.* Ecce non tardat amabilissimum COR JEsu Patri æterno in Circumcisione primitias Sanguinis sui offerre, cujus pretio immaculati Agni empti, ac redempti sumus: *Empti enim estis pretio magno.* Et licét paucæ fuerint hujus pretiosissimi liquoris stillæ, *plus tamen omnibus misit in gazophylazium* Ecclesiæ, quàm Martyres, & Sancti omnes, qui hactenus pro fide orthodoxa sanguinem suum dederunt, aut adhuc imposterum usque ad finem mundi spargent, quia *Sanguis JEsu Christi Filii ejus emundat nos ab omni peccato.* Exod. 22, 29. 1. Cor. 6, 20. Marc. 12, 43. 1. Joan. 1, 7.

5. Hæ primæ sanguinis guttæ fuerunt illa arrha ac munera, quibus dulcissimū COR JEsu dilectam suam Sponsam Ecclesiam decoravit, & sibi in æternum desponsavit: solet namque Sponsus in die desponsationis dilectæ suæ Sponsæ armillas, inaures, annulos, margaritas, & similia dona in signum sinceri amoris submittere. Ita olim Isaac Rebeccæ sponsæ suæ per procuratorem Eliezer tansmisit *inaures appendentes siclos duos, & armillas totidem.* Gen. 24, 22.

Ah! piissime JEsu! quia totus pauper eras in vilissimo præsepio, nec habebas, ubi caput reclinares, nihilosecius in signum summi amoris tui Ecclesiæ Sponsæ tuæ SS. Sanguinem, tanquam pretiosam margaritam, & arrham inæstimabilem impertiri voluisti. *Expende*, ait Didacus Stella, *quòd Sponsus sanguinem incipit sanguinem pro Ecclesia sua Sponsa effundere, nam factis statim cum Ecclesia sponsalibus, singularem ei donat margaritam, pro ejus redemptione sanguinem suum fundens.* Didac. Stella de Circumcis. Cornel. in Ecli. 24, 20.

6. De Balsamo, orbusculâ nobilissimâ, & viti non absimili refe-

 runt

runt probatiſſimi Authores quòd non ferreo, ſed lapideo cultro in-
cidi ſoleat, ex cujus plaga & ſciſſura ſuccus pretioſiſſimus emanat
candibus ab initio, & exinde rubeſcens, quem ob miram ſavita-
tem, fragrantiam, ac medendi virtutem opobalſamum appellant
quia perſanandis mortalium plagis ac morbis vix in mundo præ-
ſtantius pharmacum, quàm ejuſmodi balſami liquor inveniri pot
eſt, cujus vulneri pro lemmate inſcribes: *Fert plaga medelam.*

Per hanc teneram ac ſaluberrimam balſami arbuſculam cultello
petrino inciſam, & plagas noſtras ſanantem, quid aptiùs intelliges
quàm Chriſtum JEſum, tenellum infantem? qui mox die poſt na-
tivitatem octavo cultro lapideo circumciſus, non ſolùm pretioſiſſi-
mum Sanguinem, velut nobiliſſimum opobalſamum prima vice
pro Redemptione mundi dedit, ſed & copioſas lacrymas quaſi pre-
Eccli. 24, tioſas guttas addidit, cujus livore & liquore ſanati ſumus: *Sicut cin-*
20. *namomum & balſamum aromatizans odorem dedi. Et quaſi bal-*
ſamum non miſtum odor meus. O Domine, quantò cariùs adhu
in dies tibi ſalus mea conſtabit, ſi jam pro meis delictis tam acerbo
pateris dolores, ex quorum acerbitate ſæpius infantes morieban-
tur? quid adhuc tecum fiet in virili ætate, dum ipſum SS. COR tu-
um non petrino cultro, ſed ferreæ lanceæ dabis in prædam, ex qu
præſtantiſſimum fluet opobalſamum vitæ?

7. Videtur mihi hic Sanguinum Sponſus, ut quondam Princep
ille Sichem, qui ob gratiam & amorem Dinæ Jacobi Patriarchæ F
liæ non tantùm ſauguinem in circumciſione lubenti animo profu-
dit, ſed & tertio pòſt die, ubi dolor eſſe ſolet vehementiſſimus,
Gen. 34, fratribus Dinæ nefarium in modum in ore gladii occiſus eſt: *Inter-*
25. *fectiſque omnibus maſculis Hemor & Sichem pariter necârunt.*

En hîc verum typum Sponſi Sanguinum Chriſti JEſu! Et perpen-
Iſa. 9, 6. de, quomodo animam tuam hic mitiſſimus *Princeps pacis* amave-
rit pro qua non dubitavit ſtatim in primo vitæ flore ſacratiſſimu
cruorem effundere, ſed & tantem in cruce præ nimio amore e
SS. CORDE ſuo ſupremam ſtillam pro tua ſalute offerre. O anim
Chriſtiana! ſi hæc propenſiùs conſideras, quantùm amabo te obl

ga

gata es SS CORDI JEsu benignissimi Servatoris tui? En DEus tuus pro te in fœtenti stabulo nascitur, & pauperculus mendicus miserias tuas, & noxas amaris defflet lacrymis, non, sicut cæteri solent infantuli rationis usu destituti, sed præ nimio zelo erga Patrem suum tam graviter à te offensum; & ut tibi illum placaret, non solùm primitias sanguinis, sed & intimum COR suum ad omnem voluntatem Patris paratum pro tua salute offert, atque in se recipit omnia peccata tua, pro quibus per omnem vitam, ac præsertim in Passione & Cruce satisfaciat. O infinitam clementiam! quid amplius facere potuit SS. COR JEsu pro te, & non fecit? Et tu anima misera & ingrata, pro illius honore quid agis? quàm impatiens es adhuc in adversis? quàm incircumcisa moribus? quàm prona ad iram? quàm incauta in sensualitate? quàm immortificata in omnibus actionibus? ah! disce aliquando circumcidere malos & pravos habitus tuos: *Circumcidite præputium CORDIS vestri, & cervicem vestram ne induretis ampliùs.* Deut. 10, 16.

8. Observemus in rem nostram aliam adhuc figuram. Olim in Levitico mandavit DEus, quatenus in leprosi purificatione duo passeres adhiberentur, quorum unus occideretur, & alter vivus in cruorem interfecti immersus pro aspersorio serviret, quo leprosus mundandus septies aspergebatur. Et hoc ritu ille leprosus divinitus mundatus, & passer vivus vinculis solutus, liberè avolare permissus est: *Quô asperget illum, qui mundandus est, septies, ut jure purgetur: & dimittet passerem vivum, ut in agrum avolet.* Levit. 14, 7.

Et quid dico, anima Christiana? An non leprosum fuit ante Christi adventum universum genus humanum? hanc lepram insanabilem nemo Angelorum, aut mortalium quispiam curare poterat. Venit ergo Magnus ille Medicus de cœlo, & quid fecit? *Factus est sicut passer solitarius in tecto,* scilicet in vilissimo præsepio & stabulo Bethlemitico, ubi hic pauperrimus passerculus statim octava die à nativitate innocuum sanguinem pro omniũ salute profudit, in cujus pretioso cruore intinctus leprosus peccator (qui per vivũ passerem fuerat adumbratus) illæsus & mundus avolare permissus est: *Et dimittet passerem vivum, ut in agrum avolet.* Psal. 101, 8.

O

O mi JEsu! non me capio ampliùs præ admiratione hujus ac tanti in nos amoris! O si jam tunc nobis fuisset concessum introspicere in SS. COR tuum, quid aliud vidissemus, quàm amorem & dolorem? Amorem, quo assiduò dilexisti nos, & hunc indicat ignis erumpens; & dolorem, quem jam tunc pro nobis dignatus es sufferre, & hunc demonstraut Crux & spinæ. Quam bene igitur de hoc SS. CORDE tuo vaticinatns est Ecclesiasticus: *Nam COR*

Eccli. 38, 28. *suum dabit in similitudinem picturæ.* Et quæ pictura in Corde tuo, O mi JEsu! Citò & paucis dico: AMOR & DOLOR; in amore enim non vivitur sine dolore, & quia sincerissimo amore amabat nos SS. COR JEsu, ideo etiam tanta pro nobis voluit sufferre tormenta. O excessum divini amoris!

9. Nunc tandem intelligo, quod hactenus comprehendere non poteram,

Psal. 37, 18. etsi totius illud in Breviario recitaverim, & in Psalmis legerim: *Quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper.* Et quomodo, ô mi JEsu, dolor in CORDE, & in conspectu tuo semper esse poterat? Audi ab ipso Veritatis Ore testimonium,

Mancin. de Pass. lib. 4. diss. 1. Agitabatur Venerab. Sanctimonialis Maria Magdalena de Ursinis ferè continuis in tenello corpore doloribus, sine ullo solatio pluribus annis decumbens; hinc semel impensiùs apud benigniss. Crucifixum conquesta est: O Domine, inquiebat, tu non fuisti nisi tribus horis affixus cruci, me verò tot jam mensibus cruci affixam, vis istam perferre omnibus diebus vitæ meæ? Cui Christus de cruce clara & intelligibili voce in hæc verba respondit: *Ah ingrata! à primo instante meæ conceptionis usque ad extremam vitæ horam crucem sustinui, incipiens jam tum pati per vivas apprehensiones secuturæ crucis, quàm semper habui in CORDE, donec illi re ipsà affixus fui.* Tacuit ad hæc pia Virgo, & rubore ingenti suffusa, reliquas cruces & adversa alacri animo semper sustinuit.

Vides ex his, anima Christiana, quomodò dolor in CORDE, & in conspectu JEsu semper fuerit: *Et dolor meus in conspectu meo semper.* O Anima! hîc apperitur ingens campus tuæ confusionis; quotiec Cor tuum lamenta & querelas movet: quomodo hanc vel illam crucem commerui? ergòne semper in adversis, in doloribus, in persecutionibus vivendum? Itane DEus penitus mei oblitus est? Quare ergo prosperantur, qui in via Cain abierunt, & bene est iis, qui recedunt à tè? Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine? Ergo me derelinques usque in finem?

Tace, ingrata Anima! Certissimum enim & infallibile æternæ tuæ salutis signum est, hîc in vita cum Christo JEsu pati, & ita, & ita, & non aliter, in-

Rom. 8, 29. trare in ejus gloriam: *Nam quos præscivit, & prædestinavit, conformes fieri imaginis Filii sui.* Audis? quos præscivit DEus, & prædestinavit ad gloriam, conformes esse debent imaginis Filii sui, hoc est, SS. CORDIS JEsu: Hoc enim Imago nostra est, secundùm quam omnes nostras dirigamus actiones. Vivat ergo Sanctissimum COR JEsu!

CON-

CONSIDERATIO IX.

SS. COR & nomen JEſu; utrumque Scutum eſt inexpugnabile contra omnes hoſtium inſultus.

Et vocatum eſt Nomen ejus JESUS. Luc. 2, 12.
Clypeus omnibus ſperantibus in ſe. Prov. 30, 5.

1. SOleniſſimum quondam apud Hebræos fuit, ut infantibus illo die, quo à Sacerdotibus vel à parentibus juxta legem veterem circumcidebantur, nomen aliquod imponeretur. Ita fecit Abraham cum unigenito filio ſuo, quem in circumciſione Iſaac appellabat: *Vocavitque Abraham Nomen filii ſui Iſaac, & circumcidit eum octavo die ſicut præceperat ei DEus.* Gen. 21, 30. Quem morem & Sacratiſſima Deipara, accuratè obſervavit, quæ eo die, quo Divinus Infans vel à ſe, vel à S. Joſepho circumciſus eſt, huic ſuo dulciſſimo Nato, juxta Monitum Archangeli: *Et vocabis Nomen* Luc. 1, 31

ejus JEſum, magnâ cum reverentiâ ac devotione hoc Sanctiſſimum Nomen impoſuit: *Conſidera*, inquit P. Spinola, *quàm reverenter hâc primâ vice protulerunt hoc ſanctiſſimum Nomen Virgo & Sanctus Joſeph: Ambo in genua prociderunt, & cum magno animi ſenſu nominârunt Infantem JEſum, hoc eſt, Salvatorem.* O dulce Nomen, SS. Nomen JESU! Tu es mihi pro mille clypeis: *In hoc enim ſol nomine*, ait S. Bonaventura, *conſequimur veniam; Nec enim eſt aliud Nomen ſub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos ſalvos fieri*, quàm hoc venerabile Nomen JESU.

P. Ambr. Spinola 4. Jan. S. Bonav. ſerm. 4. de Circumciſ. Act. 4, 12

Pro Emblemate Perdicem exhibemus, contra inſidias accipitris clypeo ſe tuentem; ſolet enim hæc avis, cùm in ſummo vitæ periculo verſatur, ne venatoribus, aut rapaci milvo in prædam cedat, citò è terra ceſpitem eruere, quo ſe humi ſupina recubans contra inſidiantes hoſtes tanquam ſcuto tegit, & protegit. Proinde huic ſcuto pro lemmate illud Davidicum inſcribere placuit. *A facie inimici.* Vel, quod ſequitur:

Pſ. 43, 17

A facie perſequentis.

Tale ſcutum eſt SS. Nomen & COR JESU: *Clypeus omnibus ſperantibus in ſe*, ſub quo contra omnes aëreas poteſtates & hoſtiles animæ incurſus in vita & in morte ſecuri ſtabimus.

Prov. 30, 5.

2. Progrediamur pro more noſtro ad Scripturam. Pulcherrimum illud ſtratagema fuit, quod Joſue glorioſiſſimus belli populíque Dux contra Civitatem Hai ſubornavit, qui exercitum ſuum in tres partes diviſit, quarum unam in valle proximè urbi adjacente de nocte in ſummo ſilentio locavit; alteram in ſylva vicina abſcondit, cum tertia verò partè exercitûs urbem ipſam, anrorâ jam cœlum purpurante aggreſſus eſt; quod ubi Rex Hai conſpexit, nihil de inſidiis latentibut ſuſpicatus, cum militibus præſidiariis & civibus eruptionem fecit, incondito clamore contra Joſue inſurgentibus.

Quid hîc Joſue Dux invictiſſimus? Obſervate, obſecro, inſigne illius ſtratagema; dum fugam cum ſuis ſimulat, interim aureum ſuum clypeum in ſublime attollit; ita enim præceperat illi DEus

Leva

Leva clypeum, qui in manu tua eſt contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam, per quem clypeum in pertica exaltatum cæteris in ſylva & in valle latentibus ſuis copiis ſignum ex condicto dedit, ut abſque mora ſeſe conjungerent, & unitis viribus animosè in hoſtem ruerent. Dictum factum! Mox ad exaltatum hunc Joſue clypeum illi, qui in valle latebant in inſidiis, uno impetu erumpentes, urbem Hai aggreſſi ſunt, quam facili conatu, quia civibus ſuis ut plurimùm orbata erat, in poteſtatem ſuam redegerunt. Ex altera parte & illi, qui in ſylva latitabant, quaſi effuſo agmine in hoſtem ruebant, ſic Haienſes & á fronte & á tergo coanguſtati, cùm nullum effugii locum invenirent, ad unum omnes deleti ſunt, *ita ut nullus de tanta multitudine ſalvaretur*, præter Regem, qui in prælio captus, & eodem adhuc die, ſole ad occaſum vergente, in patibulo ſuſpenſus interiit.

Joſue 8. 18.

Pulcherrima victoria, & eò mirabilior, quia ex parte Joſuani, exercitûs nullus deſideratus eſt, & econtra ex parte hoſtili omnes, hoc eſt, duodecim hominum millia in ore gladii ceciderunt. Sed unde, dices, tanta Joſue felicitas? Et quid clypeus illius portendit, quem in ſignum & in teſſeram militarem in oblonga pertica univerſo ſuo exercitui propoſuit? Reſpondet S. Hieronymus, quòd Joſue in nomine & facto typum JEſu impleverit, Joſue enim, prout alibi obſervavimus, nil aliud per anagramma indicat, quàm O JESU: *JEſus Nave*, inquit Citatus Eccleſiæ Doctor, *typum Domini non ſolùm in geſtis, verùm etiam Nomine præfert*, per cujus SS. Nominis potentiam & immenſam virtutem hanc tam inſignem ab hoſte victoriam reportavit. In cujus SS. Nominis virtute etiam Sol, cùm idem Joſue contra Gabaonitas & quinque Chananæorum Reges pugnaret, per inauditum omnibus retrò ſæculis miraculum integro die ſtetit immobilis: *Stetit Sol in medio cœli, & non feſtinavit occumbere ſpatio unius diei:* In quem locum pulcherrimè S. Baſilius: *Conſtitiſti Sol*, inquit, *victoriam felicem ſpectans, reveritus es JEſum ducem, qui imperaverat, in conſervo honorans Dei appellationem.*

S. Hier. epiſt ad Paulin.

Joſue 10. 13.

S. Baſil. ſerm. de transfig.

Sed quid ſcutum, inquies, portendit, quod Joſue in pertica pro teſſera exaltavit: *Leva clypeum.* De Alphonſo Primo Portugalliæ Rege orbi notum eſt, quomodo ex mandato Chriſti, de nocte ipſi apparentis, non tantùm in ſignis ac labaris militaribus, ſed etiam in ſcuto ſuo regio quinque SS. Vulnera Redemptoris ſui pingi & inſculpi curaverit, ubi in medio SS. COR JEſu lanceâ transfixum collocavit, quod ſacrum Scutum, cùm contra Mauros Rex in prœlio elevâſſet, hoſtes mirum in modum conterriti, confuſi, ac ingenti ſtrage profligati ſunt. Ex quo tempore etiamnum Reges Luſitaniæ hunc ſacrum clypeum pro regi ſuo ſigno circumferunt.

O ſacratiſſimum COR JEſu; Tu fuiſti in typo ille fortiſſimus ſalutis clypeus, quem olim Joſue in pertica contra hoſtes & gentiles exaltavit, ad cujus conſpectum Iſraëlitæ animati, & inimici tam generosè profligati ſunt. Per perticam autem quid aptiùs intelligimus, quàm SS. Crucem diviniſſimo CORDI JEſu per omnem vitam implantatam? Veniat nunc diabolus cum acherontico exercitu, premat caro rebellis, inſidietur perfidus mundus, conſiſtant adverſum te caſtra iniquitatis, ne time Cor meum, in ſacratiſſimo CORDE JEſu tutum lates, cui pro lemmate affligo: *Tegit, & protegit.*

3. De ſapientiſſimo Rege Salomone comemorant Regum Faſti, eum ex copioſiſſimo auro, quod Regina Saba ex ultimis terræ oris ad audiendam illius ſapientiam in Jeruſalem adveniens illi dono dederat, ſcuta aurea confeciſſe, quæ in domo ſaltûs libani pro regio
3. Reg. 10 10. ſuo theſauro reponi mandaverit: *Fecit quoque Rex Salomon ducenta ſcuta de auro puriſſimo, ſexcentos auri ſiclos dedit in laminas ſcuti unius, & trecentas peltas ex auro probato.*

Apage cum clypeis iſtis aureis, qui ad pompam potiùs, & vanam oſtentationem Salomoni, quàm ad defenſionem illius inſerviebant. Alium tibi, anima Chriſtiana! ac longè ſecuriorem magisque pretioſum demonſtro clypeum, quem non Regina Auſtri, ſed ipſa Regina cœli in die Circumciſionis dilectiſſimi Filii ſui orbi donavit, hoc eſt, SS. Nomen JEſu; *Et vocabis Nomen ejus JESUM.*

O ve-

O verè *ſcutum inexpugnabile* contro omnes hoſtiles aſſultus! JEſus autem tunc donavit nobis clypeum ſalutis, hoc eſt, ipſum ſacratiſſimum ac diviniſſimum COR ſuum, verè ſcutum aureum, quia in igne divinæ & ardentiſſimæ charitatis deauratum: *Introſpice cogitatione COR JEſu,* inquit P. Spinola, *& vide, quibus ardeat flammis quo ardore expectet tempus illud, quo primam Redemptionis noſtræ ſolutionem repræſentaturus eſt.* *Sap. 5. 20* *Spinola medit. 38. punct. 3.*

4. De Rege Antiocho ex ſacris paginis habemus, cùm cootra Judæos graviſſimum bellum gereret, aureis quoque ſcutis equites ſuos ab eo fuiſſe inſtructos, quibus non tam infeſta inimicorum tela retunderent, quàm & inſolito ſplendore hoſtiles cohortes obcœcarent; unde factum eſt, ut, cùm hic exercitus in ſuos ordines & turmas diviſus, ſole aureos eorum clypeos illuſtrante, inter valles hoſti obviam moveretur, tantus radiorum ſplendor montes vicinos illuſtraret, ut ſicut lampades ignis viderentur: *Et ut refulſit ſol in clypeos aureos & æreos, reſplenduerunt montes ab eis, & reſplenduerunt ſicut lampades ignis.* *1. Mach. 6, 39.*

O mi Redemptor! quid aliud eſt diviniſſimum COR & Nomen tuum JEſus, quàm talis clypeus aureus, & ſicut lampas ignis lucens, obſcuràque pectoris noſtri illuminans, & econtra hoſtilia ac tartarea caſtra effuſo nimio ſplendore confundens? O quàm ben è de hoc fortiſſimo clypeo jam olim Vates regius decantavit: *Dediſti milli clypeum ſalutis tuæ.* *2. Reg. 22. 36.*

5. Videamus modò, quàm generosè David, tum adhuc puer paſtoritius hoc clypeo protectus, contra hoſtes ſuos decertaverit. Stabat Gigas, monſtrum illud etiam herculeis viribus formidandum ex adverſo contra phalanges Iſraël, in ſuis armis & fortitudine confidens: David autem ſolo baculo, fundâ, & quinque lapidibus inſtructus, in arenam deſcendit. Verùm quid agis O David? non cum canibus tibi negotium eſt, ſed cum hoſte & milite exercitato, validiſſimòque: Ille gladio & loricâ ſquammatâ indutus eſt, & tu nudus & inermis appares? hic galeam & haſtile ferratum habet; & tu ſolum fuſtem ac lapidem? ipſa ocreis ferreis ſolidatus, & corpus

 æreo

æreo clypeo tectus; tu verò ſine ſcuto, gladio, & haſtâ audes contra hoc immane portentum in certamen procedere? Quid multis? David generosè cum hoſte congreditur, lapide proſternit, & non tantùm proprio ejus gladio blaſphemum illi caput amputat, ſed & totum Philiſtinorum exercitum ſolus confundit, incomparabilémque victoriam reportat. Sed unde? & in cujus virtute hanc tam illuſtrem palmam obtinuit? Audi ipſum Davidem loquentem:
1. Reg. 17 45. *Tu venis ad me*, inquit ad Goliathum, *cum gladio, & haſtâ, & clypeo, ego autem venio ad te in Nomine Domini.* Ecce SS. Nomen JEſu Davidi pro clypeo tutiſſimo fuit, in cujus virtute hunc robuſtiſſimum hoſtem ſuum feliciter debellavit, quod ſanctiſſimum Nomen etiam in illo lapide priùs ſcripſerat, quo frontem Philiſtæi terebravit: *In medio lapidis*, ait Carthagena, *quo David proſtravit & interemit Gigantem, inventum fuit illud SS. Nomen JESU.*

Jo. Carthag. de SS. Trin. arc. l. 1. hom. 9.

Obſervant autem hîc Interpretes, quòd David in quinque illis limpidiſſimis lapidibus, quos ad pugnam elegit, quinque ſuorum Patriarcharũ nomina, ſcilicet Abrahæ, Iſaac, Jacob, Moyſis, & Joſue inſcripſerit, & ſic cum baculo & fundâ ad locum certaminis proceſſerit: Cùm ergo jam tempus pugnæ iminneret: *Miſit manum ſuam in peram, tulitque unum lapidem, & fundâ jecit, & circumducens percuſſit Philiſtæũ in fronte, & infixus eſt lapis in fronte ejus & cecidit in faciem ſuper terram.* Adverte hîc ſingulare myſterium.

Per quinque illos lapides communiter SS. Patres quinque SS. Vulnera, & per baculum Crucem Dominicam adumbratam volunt; lapis autem, quem David ex pera ſua laterali extraxit, quem etiam in hoſtem projecit, ultimus in electione fuit, nomine Joſue, ſeu per tranſpoſitionem litterarum, O JEſu inſignitus, & hic, teſte Quareſmio, SS. laterale Vulnus & COR ſauciatum mitiſſimi Redemptoris noſtri in figura præſignavit, in cujus divina SS. CORDIS JEſu virtute hoſtem tam gloriosè proſtravit, & victoriam tam inſignem, nullis unquam ſæculis oblitterandam obtinuit. O miram virtutem hujus SS. CORDIS & NOMINIS JESU! ſi hoc olim in umbra, quid nunc in veritate & in luce?

Quareſ. Tom. 1. c. 7. ſect. 2.

6. Cæ-

6. Cæterùm non immeritò admirantur SS. Patres, cur Diſmas
atro, qui teſte S. Leone per quadraginta annos vitam ſceleſtiſſimam
pluribúsque rapinis & homicidiis contaminatam duxit, adhuc in
ultimo agone à mitiſſimo CORDE JEſu Crucifixi in gratiam fuerit
eceptus: *Hodie mecum eris in paradiſo.* Et econtra Judas Apo- *Luc. 23, 43.*
tolus, licèt pœnitentiam egerit, & injuſtum pretium reſtituerit:
Peccavi tradens ſanguinem juſtum: ærernùm ab eo ſit rejectus? *Matth. 27, 4.*
Hic adimpletum fuit illud veritatis: *Tunc duo erunt in agro: unuc*
aſſumetur, & unus relinquetur. *Matth. 24, 40.*

Rationem hujus aſſignat Beatus Arnoldus Carnotenſis, quia *B. Arn. Carn. ſer. de ſept. Verbis Domini.*
Diſmas latro SS. Nomen JESU in Titulo Dominicæ Crucis rubeis
litteris exaratum obſervavit, quem ſacroſanctum Titulum: *JEſus*
Nazarenus Rex Judæorum, latro ille pro clypeo ſuæ ſalutis adhi-
buit, ex cujus SS. Nominis conſideratione ad contritionem diſpo- *Jo. 19, 19.*
ſitus, veniam à manſuetiſſimo CORDE JEſu rogare cœpit, &
feliciter obtinuit. In cujus confirmationem, teſte S. Hugone, *S. Hugo lib. de animar. regreſſ.*
latro ille pœnitent ſanguine & aquâ, ex ipſo hoc diviniſſimo
CORDE JEſu in Cruce largiter promanante, aſperſus, & à pecca-
torum ſordibus mundatus eſt. Econtra Judas hunc ſalutis cly-
peum abjecit: *Abjectus eſt clypeus fortium quaſi non eſſet unctus* *2. Reg. 1, 21.*
oleo: ſi enim, teſte S. Leone, peſſimus ille traditor hoc ſalvifi-
cum Nomen JEſu adhuc devotè invocâſſet, omnium ſine dubio
noxarum veniam impetrâſſet: *Nam longè*, ait S. Euthymius, *eſt*
deſperatio, ubi eſt hujus Nominis invocatio. O peccatores!
O Mortales omnes! quid agitis? Ecce remedium præſentiſſimum
æternæ veſtræ ſalutis pia invocatio SS. Nominis JEſu, quod eſt
Clypeus omnibus ſperantibus in ſe, ſed & ſacratiſſimum COR Re- *Prov. 30, 5.*
demptoris veſtri, vobis in omnibus adverſitatibus & tentationibus
pro ſcuto inexpugnabili ſerviet: *Dabis eis ſcutum CORDIS.* *Thren. 3, 65.*

7. De Theſeo fortiſſimo illo inter Lacedæmones Heroë recen-
ſet Strobius, quòd poſt debellatos Archivos, licèt ipſe pluribus *Strobius ſerm. de fortitud.*
vulneribus ſaucius, & jam morti proximus eſſet, clypeum tamen ſu-
um in Trophæum erexerit, atque illi moribundus digito in proprio
ſangui-

ſanguine intincto hanc ſpremam epigraphen inſcripſerit: *Dignum Theſeo, devictis Archivis, Trophæum poſuère Lacedæmones:* Tandem, cùm generoſam animam expirâſſet, in eodem ſuo clypeo, tanpuam in feretro, ad funerale buſtum eſſe deportatum.

Age anima Chriſtiana! Et tu apprehende arma & ſcutum, ut poſſis ſtare in die mala adversùs principes tenebrarum harum; ſcutum autem tuum non aliud ſit, aut præſtantius eſſe poteſt, quàm SS. Nomen JEſu, quod in circumciſione ſua pientiſſimus Redemptor proprio quoque ſanguine inſignivit: O quantum tibi afferet hoc SS. Nomen in agone ſolatium! *Omnis*, inquit Joël Propheta, *qui invocaverit Nomen Domini, ſalvus erit.* Et S. Bernardinus: *Quicunque peccator debitè invocaverit in ultimo vitæ Nomen JEſu, ſalvabitur.* Et S. Laurentius Juſtinianus: *Si tentaris, ait, à diabolo, ſi ab omnibus hominibus opprimeris, ſi conficeris ægritudine, ſi doloribus fatigaris, ſi deſperationis agitaris ſpiritu, NOMEN JESU dicito.* Sed & SS. COR JEſu tibi pro ſimili generoſo ſcuto & inexpugnabili trophæo inſerviet, in qno, & per quod omnes animæ tuæ hoſtes feliciſſimè in vita & in morte ſuperabis, cui fortiſſimo clypeo illud pro lemmate affiges: *Æternam tibi ſpondet opem.* Audi & Chriſtianum Poëtam:

Joël. 2, 32. S Bernardin. tom. 1. ſer. 40. S. Laur. Juſt. ſer. de Circumciſ.

COR JESU ſcutum miſeris mortalibus unum eſt:
In quo ſecurum vivere, dulce mori.

8. Finem huic Conſiderationi imponat Myrtilus generoſus ille bellator, qui quondam per clypeum ſuum duplex vitæ periculum evaſit. Primum in campo, cùm terreſtri pugna cum hoſte dimicaret, nbi mediante clypeo ſuo omnia inimicorum tela à ſe dexterrimè avertit. Alterum in mari, ubi naufragium paſſus, clypeo ſuo tanquam naviculâ uſus ad optatum ſalutis portum feliciter enatavit. Unde hic clypeus ab Alciato pro lemmate tulit: *Auxilium nunquam deficiens:* cui pariter hos verſus ſubſcripſit:

Alciatus Embl. 161.

Effugi geminum clypeo diſcrimen in uno,
Cùm premeérrque ſolo, cùm premerérque ſalo.

Duplex & tibi inſtat periculum, pie Lector! corporis ſcilicet & animæ, ſi vis feliciter evadere, apprehende ſalutis clypeum, SS. COR & NOMEN JESU, hoc utrumque cum devotione invoca & adora, & licèt in varias tentationes incideris, nec ſpes ulls ampliùs affulſerit ſalutis, tu tamen ne cede malis, ſed contra audentior ito: dic ſæpius cum S. Auguſtino: *O JEſu! eſto mihi JEſus, & ſalva me &c.* O SS. COR JEſu eſto & Tu Cor meum &c.

CON-

CONSIDERATIO X.

SS. COR JESU paupertatis amantissimum: unde postposito auro & thure, à Magis oblato, solam sibi myrrham reservavit.

Et apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Matth. 2, 11.

1. NOn absque peculiari mysterio tres illi SS. Magi superiori lumine à Deo illustrati, Christo JEsu recèns à Virgine in lucem edito aurum, thus, & myrrham, & quidem feriâ sextâ (quia Natalis Christi dies in Dominicam incidit) præsentârunt: causam assignat Sedulius Poëta:

Aurea nascenti fuderunt munera Regi;
Thura dedêre DEO: Myrrham tribuêre sepulto.

Verùm quid agitis Reges sapientissimi? ad quid myrrham huic novo Judæorum Regi tam liberali manu offertis? an ignoratis, quòd

myrrha ſit guſtui humano amariſſima, & proinde ſymbolum mortificationis, crucis ac mortis exiſtat? Vix in lucem natus eſt JEſus, & vos ſine mora lamentabile illud mortis feretrum ipſi ante oculos ponitis? cur non potiùs huic Regi Regum & pacis Principi læto applauſu acclamatis, ut quondam Salomoni adoleſcenti in Regem
3. *Reg.* 1, Iſraël inuncto univerſus populus acclamavit: *Vivat Rex Salomon.*
39. Non vacat myſterio, anima Chriſtiana! quòd hi SS. Reges à Spiritu S. illuminati divino Infanti mox decimo tertio poſt Nativitatem die amariſſimam myrrham obtulerint, nihil enim gratius, nihil amœnius, nihil acceptius SS. CORDI JEſu tunc potuiſſent offerre, quàm ejuſmodi myrrham, quia *ab auro*, prout pulcherrimè obſer-
S. Bonav. vat S. Bonaventura, *Puer vultum avertebat, & vilipendebat præ*
apud *amore paupertatis.* Thus ſeu thymiama in templo pro honore Pa-
Fineti. tris adolendum applicari voluit, myrrham verò SS. COR JEſu apud ſe & in ſe uſque ad ſepulturam retinuit, hoc eſt, amorem S. Crucis, mortificationis, & amariſſimæ paſſionis, hinc à Sponſa cœleſti
Cant. 1. ejuſmodi myrrhæ faſciculo aſſimilatus eſt: *Faſciculus myrrhæ Di-*
12. *lectus meus mihi, inter ubera mea,* intellectûs videlicet & voluntatis, cognitionis & amoris, dilectionis Dei, & proximi, contemplationis, & operationis, congratulationis, & compaſſionis aſſiduè
Joan. 19, *commorabitur.* Hinc idem SS. COR JEſu voluit, ut poſt mortem à
39. Nicodemo de novo pretioſâ myrrhâ & aloë perfunderetur, ad demonſtrandum, quòd in veritate per omnem vitam nil niſi ſpinoſam myrrham & aſſiduam crucem in ſe portaverit.

2. Hanc veritatem per ſymbolum clariùs tibi ob oculos ponimus, dum hortum myrrhæ curavimus adumbrari, in cujus medio Granadilla ſeu Flos paſſionis reſidet, ad quam apicula volitat, ut ex illa ſuccum quidem amarũ, ſed ſibi apprimè ſalubrem exugat, quem ſuccum exinde in dulce mel convertit cum inſcripto lemmate:

Hæc mihi ſola placet.

Vel, ſi mavis:

Sola mihi redolet.

En Symbolum SS. CORDIS JEſu, quod præ omnibus mun-

del

deliciis ac thesauris solam sibi myrrham & granadillam elegit, tota enim vita Christi ac SS. Matris ejus quid aliud, quam myrrha, crux, & passio fuit?

Ad quam veritatem pereleganter quondam allusit Regius Vates, dum de Christo in carne venturo vaticinatus est: *Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis.* Per quod vestimentum SS. Patres Christi Domini Humanitatem accipiunt, quâ Divinitas ejus quasi veste tecta, atque velata fuit: per myrrham verò spinosam & odoriferam amarissimam ejus passionem; & per casiam (quæ cortex tenuissimus & odoratissimus est, ligneum obtendens calamum) Dominicam Crucem subaudiunt, quam hic divinus Puellus perpetuò in suo SS. CORDE per omnem vitam gestavit. O bone JEsu! quid adhuc tecum fiet; si jam in præsepio *labia tua distillant myrrham primam*, & insuper *digiti tui pleni myrrhâ probatissimâ?* quid, inquam, post triginta trium annorum spatium tecum fiet, ubi ad ipsum montem myrrhæ & ad collem thuris erit transeundum, in quo Deo Patri pariter aurum, thus, & myrrham, hoc est, Divinitatem, Animam, & Carnem in sacrificium offeres: *Vadam ad Montem myrrhæ, & ad collem thuris?*

Ps. 44. 9. *le Blanc. hic.* *Cant. 5, 13.* *Cant. 5. 5.* *Cant. 4. 6.*

3. Et quid tu ad hæc, O augustissima Virgo Maria! quando tam copiosam myrrham à SS. Magis oblatam, loco Filii in purissimo sinu tuo recepisti? quis, obsecro, tunc tibi fuit animæ sensus, utpote, quæ probè noveras, quòd per illam myrrham Dominica passio, mors & sepultura fuerit præsignata? O anima Christiana! credo, & firmiter mihi persuadeo quòd B. Virgo hanc primam, ac probatissimam myrrham non ad pectus tantùm exteriùs presserit, sed etiam intra Cordis sui penetralia abdiderit, ut verè potuerit dicere cum Propheta. *Spiritus oris & cordis mei Christus.* *Thren. 4. 20.*

Observant hîc insuper S. Joannes Chrysostomus, Euthymius, & alii, quòd hæc sacratissima Deipara, cùm in antro Bethlemitico foris tumultum & adventum Magnorum advertisset, mox ad præsepium dulcissimi Filii sui se inclinaverit, quem inter materna sua brachia recipiens, castissimo Cordi suo tenerrimè adstrinxit, & sic

Matth. 2, 11. Magnorum adventum, ingreſsúmque exſpectavit: *Et intrantes domum invenerunt Puerum cum Maria Matre ejus.*

O quàm benè conveniunt in Corde Virginis JEſus & myrrha oblata! an non jure merito hîc SS. Virgo cum prædicta Sponſa dicere poterat: *Faſciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur?* O anima Chriſtiana! ſi vis cum his SS. Magis invenire JEſum, inter brachia, & COR Virginis illum quærere debes: imò nec in Cruce Filius ſine Matre inveniendus eſt. Hunc quoque, ſi ſapis, faſciculum Myrrhæ collige, & quotidie cordi tuo per ferventem meditationem adſtringe; *Myrrha*, inquit Cornelius, *eſt Symbolum Chriſti, quia repræſentat ejus dolores & paſſiones, tota enim Chriſti vita fuit faſciculus myrrhæ, id eſt, continua amaritudo, & congeries laborum & dolorum.*

Cant. 1, 12.

Cornel. à Lap. in Cant. 1, 12.

4. A Matre redeo ad Filium, qui mihi videtur, ut quondam Moyſes in ſcirpeâ fiſcellâ in ripâ Nili expoſitus, quem, cùm Thermut filia Regis Pharaonis conſpexit, miſericordiâ mota ex aquis ſuſtulit, & in filium ac hæredem ſuorum bonorum adoptavit: *Quem illa adoptavit in locum filii.* Et quia in hoc puero ſingularis præeminebat corporis ac vultûs elegantia, magnàmque etiam in tenera ætate præ ſe ferebat animi indolem, ideo Pharaoni Regi, & ejusdem filiæ comprimis charus & acceptus fuit. Accidit fortè, prout Flavius Joſephus commemorat, quòd dicta Regia filia hunc ſuum adoptivum filium ad Pharaonem Patrem ſuum portaret, qui ob raram pueri ſpeciem, morúmque gratiam commotus (quia proprio carebat filio) diedema ſuum Regium, ſeu ludens, ſeu ſeriò rem agens, capiti illius impoſuit: Moyſes verò ſubitò illud diadema regale de capite ſuo detractum in terram projecit, pedibúsque conculcavit; grandior verò factus, negavit, ſe eſſe filium Thermut filiæ Pharaonis: *Magìs eligens*, ait Apoſtolus, *affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere jucunditatem, majores divitias æſtimans theſauro Ægyptiorum improperium Chriſti, &c.* Ecce magnanimum cor in parvo ac tenero Moyſis corpuſculo! Verùm quid dico?

Exod. 2, 10.

Flav. Joſ de antiq. l. 2. c. 5.

Hebr. 11. 24.

Revertamur ad ſtabulum Bethlemicum, ubi non Moyſen in ſcirpea

pea fiscella, sed ipsum Dei Filium in præsepio expositum contuemur. Et quid fecit? Considera magnanimum COR JEsu in exiguo pariter corpusculo, quod jam tunc non tantùm oblatos à tribus Regibus thesauros, sed & totius orbis terrarum Dominum à Patre sibi præsentatum generosè recusavit. Hinc voluit, ut mox oblatum aurum per sanctissimam Matrem suam, paupertatis itidem amantissimam in egenos distribueretur: magìs eligens affligi cum populo, & pro populo Dei, quàm temporalis peccati habere jucunditatem. Unde idem Apostolus ait: *Proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contemptâ.* Hunc solum thesaurum in SS. CORDE JEsu invenies. O quàm dissimile est Cor nostrum! quoties audimus in Sacrificio missæ: *Sursum Corda*! & tamen Cor nostrum verè miserum adhuc humi serpit, quærens terrena & transitoria, ne dicam illicita. Ecce SS. COR JEsu jam à primis vitæ momentis, neglectis Regum thesauris, passionis myrrham eligit, & Cor tuum quid hactenus fecit, & quid imposterum faciet? *Hebr. 12. 2.*

5. Redeo ad SS. Magos. Dicite, obsecro, viri sapientissimi! quid cogitâstis, dum vilissimum bestiarum tugurium ingressi estis, ut ibidem Regi Regum ac Domino universorum vestra præsentaretis homagia, & obsequia, imò & Corda vestra? David quondam ingenti pudore suffusus est, quando attentiori animo perpendit, quòd Arca Dei in campo sub papilionibus staret exposita, ipse verò in regio suo palatio in omnium rerum affluentia habitaret: *Dixit ad Nathan Prophetam: Vidésne quòd ego habitem in domo cedrina, & Arca Dei posita sit in medio pellium?* Quid, inquam, vos cogitâstis in Cordibus vestris, Principes serenissimi, ubi primo ingressu vestro in stabulum talem ac tantam pauperiem, rerúmque omnium inopiam in ipso Dei Filio, ac SS. Matre ejus spectâstis, ipsámque animatam Dei Arcam inter jumenta habitantem? *2. Reg. 7. 2.*

Æthiopiæ Regina, cùm majestatem Regis Salomonis, quem adoratum à tam remotis terræ regionibus Hierosolymam venerat, primo intuitu conspexisset, aulámque ejus magnificentissimam, & omnium rerum pulcherrimum ordinem contemplata esset, præ admiratio-

 ratio-

3. *Reg.* 10 ratione & inſolito ſtupore non ampliùs ſe ipſam capere poterat, vix
5. non animi deliquium paſſa: *Non habebat ultrà ſpiritum.*

O Beati Reges! dicite, & annuntiate nobis, qualis tunc Cordis veſtri ſenſus fuerit, cùm DEUM INCARNATUM in ſtabulo, orbis Conditorem ac Salvatorem inter beſtias, & cœli Regem in ſinu pauperis Puellæ vidiſtis? Dicite, & annuntiate nobis, quis tunc veſter erat animi ſenſus? Stant attoniti Reges, præ ſtupore cordis loqui non poſſunt. Interim ad Jobum Idumæorum Regem ſermonem noſtrum convertamus.

6. Cùm tres illi Reges & amici Job, videlicet *Eliphaz* Themanorum, *Baldad* Sauchæorum, & *Sophar* Minæorum Rex optimum amicum ſuum Jobum ſolandi causâ inviſerent, & ad ſterquilinium illud veniſſent, ubi Job extra civitatem ac regale ſolium ejectus, plenúſque ulceribus peſſimis in ſtramine ab omnibus deſertus ſedebat. O bone DEUS! quis exprimet illum cordis dolorem, quo dicti tres Reges ex magnitudine malorum & contemplatione miſeriarum
Job. 2, hujus amici ſui fuerint perculſi? Audi Scripturam: *Cúmque elevâſſent*
12. *procul oculos ſuos, non cognoverunt eum, & exclamantes ploraverunt, ſciſsiſque veſtibus, ſparſerunt pulverem ſuper caput ſuum.*

Verùm quid umbras enarro? Adventant in Judæam ſtella duce tres Reges Orientales, nempe Tharſicus, Sabæus, & Arabicus Regem cælorum recèns à Virgine Hebræa progenitum inquirunt, & ideo palatium Herodis petunt. Sed non invento ibidem hoc Divino Principe ulterius ad urbeculam Jeſſæam tendunt ibi extra civitatis mœnia, vix non in ſterquilinio, certè in ſordido ſtabulo Orbis univerſi Dominatorem reperiunt. O quis effari poteſt, quantâ animi cum perculſione ac mentis ſtupore tres SS. Reges hoc Divinum VERBUM Orbíſque Principem primò ſint contuiti? Certè cùm extremam illius & SS. Matris ejus inopiam cernerent, ex commiſeratione ubertim in lacrymas ſoluti ſunt, & quod mortalium nemo ſatis admiretur, hunc ipſum infantulum in gremio Matris conſidentem, lumine divino colluſtrati, prono in terram poplite ſunt deveneratì:
Matth. 2, *Et procidentes adoraverunt eum.* Heu! ubi noſtra fides & devotio?
11. Si

ui Regis ad exemplum totus componitur orbis, ubi noſtra imita-
io?

En habemus eundem cœlorum Regem tota die in altari præſen-
em, ubi amor, ubi honor, ubi viſitatio noſtra eſt? Daniel in captivi-
ate Babylonica conſtitutus ter de die per feneſtram apertam ad
Templum Hieroſolymitanum Dominum ac Deum ſuum adoravit.
Nunquid & nos ſimilem habemus occaſionem in civitatibus, in pa-
gis, campis, & ubique locorum SS. COR JEſu in SS. Euchariſtia cum
ribus Magis colendi, & cultu latriæ adorandi? O verè miſeram mor-
alium conditionem & ingratitudinem intolerandam! Accedimus
ubinde, & utinam non ſæpius ad ipſam SS. Synaxin, & in corde no-
ſtro intus habemus, qui SS. COR ſuum pro noſtra redemptione in
cruce tradidit, & tamen tam frigidi, tam tepidi adhuc ſumus, quaſi
llum cœli terræque Dominum non agnoſceremus, vel ibi adeſſe
crederemus? *O filii hominum uſque quo gravi corde?*

7. Quando Ninivitæ, licèt peſſimi & obdurati peccatores Regis
ui ſpectârunt exemplum, quòd ipſe primus ad prædicationem Jonæ
Prophetæ de ſolio ſurgeret, & abjecto ſceptro, coronâ, ac veſtimen-
to regio, ſacco rigido indutus, & cinere aſperſus pœnitentiam age-
ret omnes abſque ulla mora hunc Regem ſuum ſecuti ſunt: *Et cre-* *Jonæ. 3.*
diderunt viri Ninivitæ in Deum, & prædicaverunt jejunium. *5.*

Cùm Puer ſeu armiger Jonatham Principem ſuum vidiſſet, per lo-
ca excelſa & per rupes præaltas ſerpentem, ut ibidem Philiſtæorum
caſtra de nocte confunderet: ipſe protinus contempto omni peri-
culo Dominum ac Principem ſuum ſecutus eſt: *Aſcendit autem Jo-* *1. Reg.*
nathas manibus & pedibus reptans, & armiger ejus poſt eum. *14, 13.*

Cùm Ethai Gethæus Davidem, Dominum ac Regem ſuum ob-
ſervâſſet à facie perſequentis Abſolonis profugum, & nudis pedibus
in exilium prodeuntem, ipſe ultro tanquam fidelis ſubditus ſe Regi
ſuo in comitem & ſocium miſeriarum obtulit: *Et reſpondit Ethai* *2. Reg.*
Regi dicens: Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam *15, 21.*
in quocunque loco fueris Domine mi Rex, ſive in morte ſive in vita,
ibi erit ſervus tuus.

Age

Age anima Chriſtiana, non unus, ſed tres Reges tibi exemplo præeunt, primi inter omnes gentiles Sanctiſſimum ac Diviniſſimum COR JEſu humillimè adorantes. O ſi vel una gutta ingenui ſanguinis in corde tuo eſt, cur non ſequeris tam illuſtre exemplum? Aurum à te non poſtulo, quod ipſi obtulerunt. Potes tamen, ſi vis, offerre *Cor aureum*, hoc eſt, ſinceram & auream erga DEUM & proximum charitatem, quod donum SS. CORDI JEſu ſuper aurum & topazion placebit. Imitare exemplum Gandavienſium, qui Sereniſſimo Duci Orangio anno à Chriſto Nato 1577. die 29. Decembris Bruxellis cum Germano ſuo Principe Naſſavio Gandavum ſolenni pompa ingredienti, inter alia pretioſa munera per formoſiſſimam Virginem *Cor aureum* & apertum in donum gratiſſimum præſentârunt, cui cordi foris & intus majoribus characteribus pro lemmate inſcripſerunt hoc unicum, *Sinceritas*, Tale quoque Cor à te poſtulat Divinus Conditor orbis, ſincerum & apertum, ita ut in illo nihil lateat, quod ipſi non præbeas, ſic pariter de
Jud. 10, te Chriſtus dicere poterit. *Nunc mihi aperuit cor ſuum.*
18. Potes itidem SS. CORDI JEſu offerre & Thus, hoc eſt, Cor pium, mundum, orans, ſanctis affectibus inflammatum, & per jugem Divini Numinis memoriam à terrenis ad cœleſtia elevatum. Tale
Cant. 3, 6 thuris odoramentum penetrat cœlos, & *ſicut virgula fumi ex aro-*
Apoc. 5, 8. *matibus myrrhæ & thuris* uſque ad thronum DEI aſcendit. Hinc vidit B. Joannes in apocalypſi orationes Sanctorum velut acceptiſſimum thymiama & thus odoriferum ad DEUM aſcendere.
Pſal. 140 Unde & Regius Vates in Pſalmo, *dirigatur oratio mea, ſicut incen-*
2. *ſum in conſpectu tuo.*

Cant. 5, 5. Denique SS. CORDI JEſu & Myrrham offeres, hoc eſt, *Cor contritum & humilitatum*, cujus paſſiones ſunt domitæ, quod carnis motus coërcet, & in jugi pœnitentiæ & crucis amaritudine vivit, nec extra DEUM aliquid aliud in hac mortali vita quærit. Hanc myrrham SS. COR JEſu non deſpiciet, utpote probatiſſimam &c.

CON-

CONSIDERATIO XI.

SS. COR JESU ſub typo Agni matutini ſe primùm Patri in templo pro peccatis totius mundi in victimam offert.

Tulerunt illum in Jeruſalem, ut ſiſterent eum Domino. Luc. 2, 22.

1. PRæceperat quondam Deus, ut Hebræi in memoriam illius accepti beneficii, quòd Angelus percutiens in Ægypto omnes primogenitos unâ nocte mactaverit, & econtra Iſraëlitis tam benignè pepercerit, omne primogenitum ſibi offer-rent: *Sanctifica mihi omne primogenitum.* Ut huic legi SS. Dei-para pareret, expletis quadraginta diebus in ſtabulo Bethlemico, cum dulciſſimo Filio ſuo & Patre Nutritio Hieroſolymam profecta eſt, ut ibidem Primogenitum & Unigenitum ſuum in templo Patri æterno ſiſteret; quem maternis tenens manibus, flecténſque genua ſumma cum reverentia & devotione DEO T. O. M. teſte S. *Exod.* 13. 2.

 Thomâ

S. Thom. Vill. serm. de purif. Thomâ Villanovano, hisce verbis obtulit: *Suscipe, Pater Omnipotens, suscipe oblationem hanc, quam tibi offero pro toto mundo ancilla tua; suscipe communem Filium, tuum ab æterno, meum in tempore; suscipe nunc de manibus ancillæ tuæ sacrosanctum hoc sacrificium matutinum, tibi quondam in Crucis brachiis offerendum in sacrificium vespertinum.*

O gratissimum Sacrificium! quantò veriùs de illo dici potuit, quàm de Sacrificio Noëmi, quod post terminatum diluvium Deo obtulit: *Odoratúsque est Dominus odorem suavitatis.* (Gen. 8, 21.) Præsertim cùm ipse tenellus Infans JEsus Patri suo cœlesti SS. COR suum, velut primogenitum ad ipsum honorandum, & humano generi placandum primâ oblatione publicâ in templo consecravit. O sacrificium acceptabile, cui simile nunquam vidit orbis! In quem finem innocentem Agnellum in ara collocatum statuimus, Deo in sacrificium oblatum, cum lemmate à Davide mutuato:

Psal. 50, 19.

DEus non despicies.

2. Et quomodo poterat æternus Pater despicere dulcissimum COR Unigeniti Filii sui, quod ipsi factū est obediens usque ad mortem? Si quondam Divinæ ejus Majestati adeò placuit innocens victima Abelis, dum non tantùm optimum agnum in signum debitæ gratitudinis & observantiæ in ara recèns ex lapidibus erecta, Deo in holocaustum, sed & ipsum innocuum COR suum sacrificium obtulit: *Respexit Dominus ad Abel & ad munera ejus.* (Gen. 4, 4.) Quantùm, obsecro, non sibi complacuit benignissimus DEus, dum hanc immaculatam hostiam, sacratissimum ac divinissimum COR JEsu primâ vice in altari templi vidit sibi litatum? Cedant sacrificia legalia omnia, cedant figuræ, cedant umbræ, hoc unicum immaculatum sacrificium non uni, sed millenis, imò infinitis mundis redimendis sufficiens fuit: *Nunquam*, ait Lucas Burgensis, *in tabernaculo fœderis hujusmodi apparuerat hostia: nunquam in templo Salomonis magnifica adeò & gloriosa visa oblatio fuerat: jam cœptum impleri est illud Aggæi: magna erit gloria domûs istius* (Lucas Burg. in Lucam hìc; Aggai 2, 10.)

novis-

novissime plùs, quàm primæ, veniet enim desideratus cunctis gentibus, & implebo domum istam gloriâ.

3. Perelegantem figuram de hac veritate invenio in Libro Exodi, ubi Deus summus Legislator quondam Patribus mandavit, ut quotidie sibi, tanquam juge sacrificium, Agnum quendam immaculatum manè ad ortum solis offerrent, & alterum agnum vespere sub ejusdem solis occasum pro communi populi salute in altari immolarent. Et hoc erat, de quo toties Regius Vates decantavit. *Sacrificium matutinum & vespertinum*, quod publicis offerrebatur populi impensis, ubi agnus priùs in piscina ablutus, à Sacerdote jugulatus, & à sanguine ac intestinis mundatus, demum veru ligneo per modum Crucis affixus, igne lento assatus est, interea Sacerdos & populus circumstans, Cor & manus supplices ad cœlum levabant, & Deo vitæ necisque Domino hunc Agnum in gratissimum holocaustum offerebant: *Hoc est, quod facies in altari: Agnos anniculos duos per singulos dies jugiter, unum agnum manè, & alterum vespere.* *Exod. 29, 38.*

O pientissime JEsu! Tu es ille Agnus Matutinus & Vespertinus: matutinus quidem, teste S. Bernardo, quando te SS. Mater tua in die purificationis suæ Æterno Patri primùm in templo pro bono & salute totius mundi obtulit, ubi pro te Sacerdoti, quasi Dei Vicario juxta legis præscriptum etiam quinque siclos solvit: *Emitur ergo Redemptor*, ait citatus S. Thomas Villanovanus, *quinque siclis à Virgine, qui quinque plagis totum erat mundum redempturus.* Vespertinus autem Agnus tunc fuisti, quando in vitæ vespere, sole ad occasum vergente, veru ligneo S. Crucis affixus, & in igne divini amoris in SS. CORDE tuo jugiter ardente assatus, pro peccatis universarum gentium in gratissimum holocaustum, & in odorem suavitatis oblatus es. *S. Bern. serm. 2. & 4. de purif. S. Thom. Villanov. serm. de purif.*

4. Subjungamus huic figuræ aliam non minùs elegantem. Cùm olim Satrapæ Philistinorum cum valido exercitu contra Israëlitas descenderent, ut eorum comitia à Samuele in valle Masphath congregata non tam dissiparent, quàm universam eorum regionem

 per-

perderent: Samuel in hoc sum̃o rerum discrimine citò agnum tenerrimum, & adhuc matris ubera lactentem arripuit, atque eum indissectum Deo supremo rerum Domino in holocaustum obtulit, integrúmque aræ impositum pro populi incolumitate combussit. Et ecce rem planè admirandam! cùm adhuc victima in altari arderet, & hostis ex omni parte in populum inermem rueret, subitò divinum affulgere cœpit auxilium, dum horrenda de cœlo fulmina, tonitrua ac terræ motus tantum Philistæis terrorem incusserunt, ut à prælio cessantes, in turpem fugam non sine gravissima clade con-

1. *Reg*, 7. 9. verterentur: *Tulit autem Samuel agnum lactentem, & obtulit illum holocaustum integrum Domino, & clamavit Samuel ad Dominum pro Israël, & exaudivit eum Dominus, &c.*

Per hunc agnum matris adhuc ubera sugentem, Deúmque placantem, ac pacem populo Israëlitico reconciliantem, quid aliud præsignatum fuit, quàm Christus Infans, innocentissimus ille Agnellus, quem SS. Deipara adhuc ubera sua virginea sugentem, DEO Patri in templo pro pace & reconciliatione totius mundi præsentavit? *Et obtulit illum holocaustum integrum Domino.*

5. Observant autem Sacri Scriptores, quòd Agnus masculus non tantùm ob tenebra adhuc cornua quasi osseam aut spineam quandam coronam in vertice gerat, sed & Crucem in dorso habeat, ac quinque stigmata, seu totidem sanguinolentas cicatrices in corpore portet, quatuor videlicet in pedibus, & unam rubeam cica-

Quaresm. tom. 1. *c.* 3. *sect.* 1. *Cornel. à Lap. in Matth. c.* 26. *v.* 19. tricem in Corde, quod, teste Quaresmio, curiosi naturæ Scrutatores sæpius in agno remotis paulisper lanæ flosculis observârunt: *Nescio*, ait Cornelius à Lapide, *quid vulnerum perpetuò gerant agni in mediis pedum volis, non absimili modo, quo Salvator noster ex Cruce reservat in manibus & pedibus fixuras clavorum. &c.*

Quid, obsecro, pulchrius de nostro mystico Agno Christo JEsu dici, aut applicari potest? An non etiam per omnem vitam hæc quinque sacra vulnerum stigmata, manibus ac pedibus & innocentissimo CORDI in amarissima passione infligenda, cum cruce perpetua, atque corona spinea in animo suo portavit? Et nunquid cognitio

gnitio Chisti imperfecta fuit? minimè: ab eo enim tempore, quo redemptionis humanæ negotium acceptavit, jam in animo suo omnes dolores ac mærores, crucem & vulnera sensit: *Quoniam Dominus noster*, ait Robertus Bellarminus, Eminentissimus S. R. E. Cardinalis, *toto vitæ suæ tempore crucem suam & tormenta singula, & eorum acerbitatem certissimè noverat, in eo sine dubitatione ulla summum gradum acerbitatis & vehementiæ habueruut.* *Rob. Bellarm. de gemitu Columbæ l. 2. c. 3,*

Et hoc est, quod Magnus ille eremi Cultor ac Præcursor S. Joannes Baptista insinuavit, dum Judæorum legatis & prœsenti ad Jordanem populo mitissimum orbis Redemptorem, nunc à deserto post peractum quadragesimale jejunium ad se revertentem, brachio & digito ad COR JEsu extento monstravit: *Ecce agnus Dei! ecce qui tollit peccata mundi.* O anima Christiana! quantum obsecro, obligata es huic innocentissimo Agnello? potuisset te utique & quidem justissimè jam pridem perdere in gehennam, & ecce ipse dignatur pro te victima fieri, & in Templo pro futura redemptionis tessera ipsum Sacratissimum COR suum Patri in condignam tuorum peccatorum satisfactionem offerre? O amor! O bonitas immensa! Ah utinam, Domine, ah utinam aliquid digni tanto tuo in nos amori possemus rependere! O si sexcenta, & millena nobis essent Corda, nunquid his omnibus & singulis ex totis viribus fores amandus? *Joan. 1, 29.*

6. Verùm nondum se sistet hîc oratio mea, ulteriùs progredior. De Davide Rege commemorant Regum Fasti, quòd, cum vehemens lues Urbem Solymæam vastaret, & in obvios quosque crudeliter sæviret, ad placandum Numen iratum in Area Areuna publicū altare erexerit, in quo holocausta & pacifica sacrificia pro totius regni salute obtulit: *Et ædificavit ibi David altare Domino, & obtulit holocausta pacifica, & propitiatus & Dominus terræ, & cobibita est plaga.* Nam Angelus, qui tunc temporis stricto gladio populum feriens in aëre videbatur, sine mora fulminantem ensem retraxit, & in signum reconciliationis Deum inter & hominem in vaginam misit: *Cúmque extendisset manum suam Angelus Domini* *2. Reg. 24, 25.*

super Jerusalem, ut disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait Angelo percutienti populum: sufficit: nunc contine manum tuam. Et quid portendit hoc sacrificium Divinæ Majestati adeò gratum, ut mox pacem & salutem populo referret?

Amantissime JEsu! Cognosco ex hac figura figuratum, & ex umbra veritatem, nam per hanc & similes hostias pacificas ordinariè Tu, mi Redemptor, velut agnus Matutinus aut Vespertinus præfiguratus es: *Ut per hoc*, ait Cornelius à Lapide, *significaretur Christus, qui quasi victima expansus, mactatus est in cruce pro redemptione hominum.* O bonum Numen! Si jam olim prædicta hostia tempore pestis à Davide oblata, potuit placare Deum, quia in umbra repræsentabat Christum: quid non faciet ipsum vivum, innocentissimum ac divinissimum COR JEsu mansuetissimi illius Agni, si illud æterno Patri pro animæ tuæ salute, præsertim in Sacrificio missæ, aut in sumptione SS. Eucharistiæ ex conscientia pura obtuleris? O quàm sancta, quàm munda, quàm nobilis erit hæc oblatio in conspectu totius curiæ cœlestis! Et nunquid tuorum votorum poterit esse repulsa, si Patri hæc innocens offertur victima?

Cornel. à Lap. in Levit. c. 1, 5.

7. Videtur mihi in hac prima & publica oblatione hujus Divini Infantis Sacratissima Deipara, ut quondam Marcus Antonius, qui Romæ in tumultu civili, cùm plures cives armata manu ad Capitolium ad mactandum ibidem Senatum concurrerent, Lysium puerum innocentem, ac longè formosissimum apprehendit, eùmque utroque brachio in altum attollens, furibundo & rebelli populo ostendit, alta simul, quâ poterat, voce exclamans? *O cives, cives! Puer iste almam proclamat pacem.* Ad quod verbum, & lamentabilem pueri vocem mox omnium civium cordibus mirè sedatis, pax optata eodem adhuc die inter Senatores & cives conclusa est.

O quàm periculosum quondam bellum cœlum inter & terram exarserat? An non terra cœlo bellum indixit, dum contra Deum innumeris vitiis sceleribúsque decertavit: *Omnis quippe caro corruperat viam suam?* Econtra cœlum misit in terram diluvium, ignem sulphureum, ignitos serpentes, grandinem, famem, pestem, bella,

Gen. 6, 12.

bella, aliásque plagas innumeras, quibus justitia Divina omnem animam viventem volebat extinctam. Quid agit SS. Virgo & Mater intemerata? Ecce Patris æterni & suum dulcissimum Filium JEsum è præsepio apprehendit, eúmque inter ulnas suas in templum Hierosolymitanum deportat, quem Patri cœlesti & populo præsenti non sine lacrymis ostendens, pro salute mundi in Victimam pacificam & matutinam offert: *En Pater Æterne! Puer iste, Filius tuus in æternitate, & meus in tempore almam proclamat pacem!* O quis dubitare hîc poterit, quàm gratum, quàm acceptum Divinæ Majestati hoc fuerit Sacrificium Matutinum, dum innocentissimus Infans, & jam tunc ad crucem destinata victima insuper SS. COR suum Patri obtulit: *Offertur COR Virginis*, inquit R. P. Judocus Andries S. I. *in quo plenitudo gratiarum; offertur COR Christi, in quo omnes thesauri Divinitatis inclusi. Si attendo affectum, magnus est Simeonis, major MARIÆ, maximus JESUS. Si finem intueor, est omnium mortalium salus. O quàm sancta, quàm nobilis hæc oblatio!*

P. Jud. Andries de perpetua cruce p. 2.

8. Nec absimile illud est, quod de Albuquercio generoso quondam & orbi notissimo Architalasso recensent probati Scriptores, qui, cùm longâ ac periculosâ navigatione in Indiam Orientalem trajiceret, gravissimáque jactatus tempestate cum sua classe bellica de vita & salute periclitaretur, in medio naufragii discrimine constitutus infantem suum arripuit, & versùs cœlum iratum illum attollens, Deum universorum Dominum supplex rogare cœpit, quatenus propter innocentiam hujus infantis sibi, cæterísque in simili periculo constitutis benignè parcere, mortísque periculum à se dignaretur avertere. Quod factum est.

P. Lohner S. I. in tr. de infir.

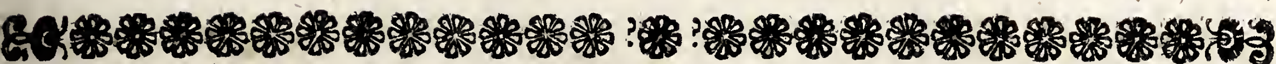
O pientissima Virgo! *Mater Dei, & hominis, Mater Regis & exulis* (ita te appellat mellifluus tuus Bernardus) En quantis calamitatum fluctibus nunc universa jactatur Europa? Bella, bella, horrida bella ubique fulminant, Mars insanit ubique, provinciæ plurimæ devastantur, miscentur omnia rapinis, incendiis, homicidiis, cuncta sus déque vertuntur. Ah Domina fer opem periclitanti Ecclesiæ:

cleſiæ: monſtra & tu Filium tuum dulciſſimum JEſum Æterno Patri, ut ob iñocentiam hujus mitiſſimi Agnelli, ac præſertim ob amabiliſſimum ac innocentiſſimum COR ejus, in quo ſemper Pater ſibi bene complacuit, & in quo requievit Spiritus Sanctus, bella in ultimos Thraciæ fines releget, & tot votis exoptatam pacem denuo Eccleſiæ ſuæ clementiſſimè largiri dignetur &c.

9. Coronidem huic Conſiderationi imponat Theſaurarius & quæſtor ille potens Reginæ Candacis, qui, cùm Hieroſolymâ in Æthiopiam rediret, ſedénsque ſuper currum animi gratiâ Iſaiam Prophetam legeret, & caſu, ſeu potiùs ſic diſponente Divina Providen-
Iſa. 53,7. tia, ad illam ſententiam deveniſſet: *Sicut ovis ad occiſionem ducetur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non aperiet os ſuum:* adeò hic Gentilis ad unicum hunc ſcripturæ textum in CORDE ſuo erga SS. ac mitiſſimum COR JEſu Divini illius Agni commotus eſt, ut ad S. Philippum tunc fortè ſupervenientem con-
Actor. 8, verſus, promptiſſimè fidem in Chriſtum JEſum profiteretur. *Cre-*
27. *do Filium Dei eſſe JEſum Chriſtum:* & quia ſecus flumen in curru cum S. Philippo, de immenſo amore hujus Diviniſſimi CORDIS JEſu plura diſſerente, & myſterium explanante vehebatur, inſtanter ab illo flagitavit, ut quantocyus ſacris baptiſmi undis ablueretur: *Et juſſit ſtare currum, & deſcenderunt in aquam Philippus & Eunuchus, & baptizavit eum.*

O animæ Chriſtianæ! ſi hanc mirandam converſionem in homine Gentili potuit efficere unica ac ſeria cogitatio de innocen-
1. Petr. 1, tiſſimo CORDE JEſu, *Agni illius immaculati & incontaminati,*
18. *præcogniti quidem ante mundi conſtitutionem, manifeſtaſti autem noviſsimis temporibus propter nos.* Quid, obſecro, in nobis non efficere debet ipſa quotidiana, ac realis præſentia hujus Diviniſſimi CORDIS JEſu in SS. Euchariſtia? Clamemus proinde cum S. Jo-
Apoc. 5, anne: *Dignus eſt Agnus, qui occiſus eſt, accipere virtutem & Di-*
12. *vinitatem, & ſapientiam & fortitudinem & honorem & gloriam & benedictionem in ſæcula ſæculorum, Amen.*

CON-

CONSIDERATIO XII.

Consideratur Amor & Passio SS. CORDIS JESU à facie Herodis in Ægyptum fugientis, & cædi SS. Innocentûm intimè condolentis.

Surge, & accipe Puerum & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Matth. 2, 13.

. SAlomon Regum sapientissimus, cùm diversas etiam minimorum animalium naturas consideràsset, summopere lepusculi sapientiam demiratus est, qui, licèt inter minima terræ computetur, talia tamen sapientiæ opera exercere solet, ex quibus etiam homines habent, quod discant: *Quatuor sunt minima terræ, & ipsa sunt sapientiora sapientibus: formicæ populus infirmus, qui præparat in messe cibum sibi: lepusculus, plebs invalida, qui collocat in petra cubile suum, &c.* Miraberis hîc prudens Lector, in quo tandem eluceat illa singularis lepusculi sapientia? Prov. 30, 24.

Adverte: lepuſculus comprimis oculis indormit apertis, quaſ
ſemper de ſalute ſua circumſpectus & providus: in periculis mir
agilitate ſumma montium cacumina petit, quò canes inſequente
eniti non poſſunt: valles econtra prudenter declinat, quia per de
clivia decurrens quaſi globus circumagitur, & ſic facilè hoſti i
prædam cedit. In paupertate & inopia ſua mirè contentus vivit, &
ſi nihil aliud eſcarum invenit, etiam nive contentus eſt. Pro ha
bitatione ſecuriora petræ foramina, montiſque cavernas ſibi eligit
ubi tutus habitat; & ſi ſubinde contingit, ut in patenti campo
canibus infeſtetur, abſque mora ad ſpinoſum dumetum confugit
Unde pro lemmate tulit:

Fugâ ſalutem.

En hîc typum Chriſti JEſu, Verbi illius Incarnati & abbreviati, qu
Cornel. à Lap. in Prov. 30, 26. in præſepio jacens, ejuſmodi lepuſculo & plebi in validæ à Corneli
à Lapide & aliis non incongruè aſſimilatur, dum pro ſua manſion
non aliam, quàm ſpeluncam Bethlemicam etiam in ſummo frigor
elegit: *Qui collocat in petra cubile ſuum.* Et quia neque in hac pe
troſa caverna ſatis ſecurus degebat, ſed ab Herodianis canibus ac i
ſidiantibus vertagis per omnem regionem emiſſis ad necem quæ
rebatur, idcirco de matura ſibi fuga proſpiciens, in Ægyptum cu
SS. Matre ſua & Patre Nutritio S. Joſepho profectus eſt, ubi interi
ſalutem inter idololatras in exilio inveniret, quam neque in ip
patria inter ſuos poterat reperire. *Et ſeceſſit in Ægyptum.*

2. O pientiſſime JEſu! O tenerrime lepuſcule! ad quid adeò Her
dianos canes te inſectantes fugis, & expaveſcis? Ah quid pavet CO
tuum, dum Herodes Aſcalonita, efferatus ille & inſatiabilis lupu
qui cum ætate ſemper deterior factus eſt, tibi mortem intenta
Pſ. 118, 161. *Formidavit Cor meum?* Si fugit refugium noſtrum & virtus, O D
mine, ad quem ibimus? Quis erit imposterum nobis refugii locus
Qui mori venerat, quærit S. Chryſologus, *quare fugit mortem?*
Eccleſ. in hymno de Aſcenſ. Domini. Dux militiæ à facie hoſtis trepidat, & fugam arripit, quid agent mil
tes? quid SS. Martyres? nunquid ideo, O mi JEſu! veniſti in mu
dum, *ut mortem ſubires innocens, à morte te nos ut tolleres?*

Suſpe

Suspende judicium, Anima Christiana! *Dum parvulus est*, inquit sapientissimus Salmeron, *fugit, magnus autem ultrò sese offert petentibus eum ad mortem*; proinde noluit tenerrimum COR JEsu jam tunc in tenella ætate & in tenui corpusculo omnem suum profundere sanguinem, licèt hic modicus cruor pro redimendis mundis millenis sufficiens fuisset, non tamen suffecit immenso illlius amori, quo genus humanum complectebatur; hinc perfectam ætatem expectare voluit. Et sicut primus homo in paradiso non infans, sed in ætate perfecta creatus & lapsus es, ita decebat, ut Christus in tali quoque ætate constitutus hominem lapsum in arbore crucis redimeret. Audi, & considera, quàm benè ad rem nostram loquatur S. Petrus Chrysologus: *Fugere istud est amoris intimi, non timoris & ignaviæ; vult enim in aperto vincere, qui publicam referre cupit de hoste victoriam.* Et quia exiguum ducebat, unico ensis ictu cadere, ideo SS. COR JEsu crucem, spinas, flagra, clavos, & crudelem lanceam expectabat, ut copiosior apud eum esset redemptio, & major in nos amor SS. CORDIS JEsu.

Salm. tom 3. tr. 44.

S. Petr. Chrysol. serm. 152

Et ideo in Lege Veteri mandavit Deus, ne Hebræi hœdum tenellum mactarent, eúmque in lacte matris suæ coquerent: *Non coques hædum in lacte matris.* Per quem hœdum communiter Patres Christum JEsum infantem, adhuc à virgineis uberibus pendentem intelligunt, qui tanquam hædus legalis omnia peccata nostra in se assumpsit in ara Crucis expianda, unde noluit infans gladio Herodis trucidari, atque in lacte matris coqui, & immolari, sed fugit in Ægyptum. Collige ex hoc mirandam SS. CORDIS JESU & MARIÆ magnanimitatem, etiam in rebus quàm maximè arduis. Potuisset utique B. Virgo ad Angelum, fugam intempesta nocte consulentem, dicere, prout discurrit S. Chrysostomus: *Tu paulò antè dicebas, quia salvabit populum suum, & nunc seipsum quidem non potest de periculis liberare, sed fuga nobis est necessaria, & peregrinatio, & transmigratio longinqua: contraria omnino sunt facta promissis.* Sed nihil horum pensabat obedientissimum COR MARIÆ, dum in omnibus quibuscunque difficultatibus se semper promptissimè cum plenissi-

Exod. 23, 19.

S. Chrys. homo. 8. in Matth.

ma resignatione divinæ subjiciebat voluntati. O DEUS! quando denique Cor meum paratum erit ad faciendam tuam SS. voluntatem, *qui salvos facis rectos corde?* Ps. 7, 11.

3. Interim Herodes Rex, cùm vidisset à Magis se delusum, in rabiem actus statuit iram ac furorem suum indomitum in innocentes quosque Infantes evomere, ut cum iisdem pariter & orbis lucernam ac Messiam ante tot sæcula Patribus promissum extingueret. In quem finem parvulos omnes à bimatu & infrà in sua regione conscribi curavit, quos ex qualibet civitate, oppidis ac pagis in unum locum congregatos crudeli & inaudita impietate jussit trucidari: Matth. 2, 16. *Iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros à bimatu & infrà.*

Recordor hîc illius sanguinei balnei, quod Constantino M. Imperatori fœdissimâ corporis leprâ infecto quondam Medici Romani suaserunt. Aderat dies lanienæ destinatus, ubi parvuli ex variis Romani Imperii partibus à matribus Romam comportati, adinstar innocentium agniculorum debebant immolari, ut eorum sanguini Cæsar immersus, & ablutus membrorum salutem reciperet. Sed quid ad hoc Constantinus, licèt tunc temporis adhuc gentilis? *Absit,* inquit, *tanta innocentium strages, præstat mori potiùs, quàm ut tam caro humani cruoris pretio vitam meam redimam.* Unde commiseratione motus parvulos omnes, eorúmque matres optimè præmiatas liberè in patriam remisit: quam summè laudandam Constantini clementiam benignissimus DEus in his terris abundè remuneratus est, dum non tantùm ad agnitionem veri Dei & fidei pervenit, sed & per lustrales baptismi aquas ab omni corporis leprâ mundatus est.

Non sic Herodes impius ille & sacrilegus Deicida, qui ut Dei Filium perderet, in omnes pueros sæviit, & neque lactenti ætati in suo regno pepercit, dum quatuordecim parvulorum millia crudelitate plusquam belluinâ trucidavit, quorum sanguineo balneo necdum satura hæc cruenta bestia etiam proprios filios in palatio enecari jussit, ut adeò de eo Imperator Augustus, cùm de hac inaudita tyrannide audiret, dixisse perhibeatur: *Malle se Herodis porcum, quàm filium esse.*

4. Ve-

4. Verùm quid accidit Pharao ſuperbus ille & induratus Ægyptiorum Tyrannus, cùm univerſam Hebræorum progeniem per immaturam puerorum necem extinguere diu allaborâſſet, tandem damno ſuo, plùs quàm dici poteſt, maximo expertus eſt, quàm turpiter ab uno puero Moyſe, tunc per aquas ſalvato fuerit deluſus, qui non huic duntaxat Regi interitum, ſed & regno univerſo totalem ruinam ac ultimum exterminium intulit: *Eodem modo*, inquit S. Bernardus, *cum Pharaone etiam Herodes deluſus eſt: utrobique pro unius perſona numeroſitas trucidatur puerorum, utrobique, qui quærebatur, evaſit.*

Exod. 1, 22.

S. Bern. ſerm. in octav. Paſchæ.

Sic & impia Athalia, ut univerſum ſtemma Davidicum, cui Dominus regalem ſedem & futurum orbis Meſſiam promiſerat, radicitùs extingueret, per immanem crudelitatem omne ſemen regium occidit, in qua communi laniena regiorum nepotum ſolus evaſit Joas princeps, quem Joſaba filia Regis Joram tanquam nepotem ſuum de medio occiſorum mira dexteritate eripuit: *Et abſcondit eum à facie Athaliæ, ut non interficeretur*, quem exinde poſt ſex annos Jojada Sacerdos de exilio revocavit, & in Regem Judæorum inunxit.

4. Reg. 11, 2.

Ad quid iſta enarro? O Beatiſſima Virgo & Mater Sanctiſſima! Tu es illa fortiſſima Joſaba, ex regia Davidis ſtirpe orta, quæ ex tot millibus parvulorum ab Herode interfectorum ſolum dulciſſimum Filiolum tuum JEſum eripuiſti, & ne in prædam Athaliæ, hoc eſt, impiæ Synagogæ & Herodianæ Tyrannidi cederet, juſſu Angeli & comitè S. Joſepho poſt exantlatas quàm plurimas itinerum & laborum difficultates tandem in Ægyptum propriis ulnis deportâſti, ubi Rex Regum & Dominus univerſorum pro ſuo palatio vix exiguum foramen in medio gentis, cultui idolorum deditæ, invenit, ut ideò non immeritò conqueſtus ſit: *Vulpes foveas habent, & volucres cœli nidos; Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.*

5. Nunc conſidera, anima Chriſtiana, immenſum illum amorem & dolorem SS. CORDIS JEſu, quantis tunc in exilio exæſtuaverit affectibus, & quàm tenerrimo amore compaſſum fuerit tot immo-

latis Martyrum Primitiis, quos ſciebat ſui causâ occidi; qui, licèt tunc adhuc Infans eſſet, & non plus ætatis, quàm annum unum & tres menſes haberet, tamen revelante Verbo ſibi unito, omnia optimè etiam abſens in Ægypto noverat, hinc SS. COR ejus crudeliſſimum hoc infanticidium intimo pietatis affectu deploravit, dum clamor matrum, & vox ſanguinis filiorum uſque in cœlum, & ad illius aures penetravit. Certè optabat tunc mitiſſimum COR JEſu, ſi conveniens fuiſſet, mori pro ſingulis; ſed reſervatum fuit majoribus doloribus, & cruci ignominioſæ, ubi pro omnibus erat immolandum & immiti lanceâ aperiendum.

Nec minùs hanc calamitatem & miſerandam tot parvulorum cladem dolebat mœſtiſſimum COR MARIÆ, ſiquidem ut Prophetiſſa omnium illuminatiſſima clarè vidit, quomodo ob amorem & cauſam Filii ſui tota illa regio Innocentûm ſanguine, & pleræque domus lamentis lacrymiſque parentum replerentur. O quoties memor erat illius vaticinii tunc ad amuſſim adimpleti: *Vox in Rama audita eſt, ploratus & ululatus multus: Rachel plorans filios ſuos, & noluit conſolari, quia non ſunt!* (*Jerem.* 31, 15.)

O Bone JEſu! ô Mater doloris & amoris! hîc in veritate rurſus verificatum eſt illud juſti Simeonis vaticinium: *Poſitus eſt hic in ſignum, cui contradicetur.* Et paulò poſt: *Tuam ipſius animam pertranſibit gladius.* (*Luc.* 2, 35.) Heu! quis exprimet, quanta incommoda, curas, inopiam, contemptus ac ærumnas hoc SS. COR JESU & MARIÆ in hoc diuturno exilio paſſum ſit? O Pater æterne! an non ſatìs fuit dilectiſſimo Filio tuo in frigore abjectóque ſtabulo naſci, in pauperrimo præſepio reclinari, cultro petrino circumcidi, velut ſervum emptitium in templo præſentari, & quinque ſiclis redimi, ſed inſuper oportuit illum in exilium proficiſci? quid in te deliquit Filius tuus?

Audi pro reſponſione Paulum à Palatio: *Voluit Dominus*, inquit, *etiam exulâſſe, ut nihil eſſet amaritudinis in calice, quod non ille guſtaret.* Unde à Puero uſque ad mortem conſtanter & verbo & facto docuit, quòd omnis Chriſtiani vita in hoc brevi

curri-

curriculo nil aliud sit, quàm continuus labor & dolor, crux & persecutio; & si nondum cæpisti ista pati, nondũ cœpisti esse Christianus.

6. Pro confirmatione dictorum venit hîc mihi in mentem pulcherrimum illud judicium, quod olim Salomon, dum vix ad regium thronum erat elevatus, mirâ prudentiâ tulit. Venerunt ad hunc sapientissimum Regem duæ mulieres, quarum una vivum, altera mortuum & in somno oppressum Filium ad tribunal regium deferebat, mirè & acerbè inter se litigantes, cujusnam esset ille filius, qui adhuc sanâ vitæ aurâ fruebatur? Quid ad hoc Rex omnium mortalium prudentissimus? gladium afferri jussit, quo infans vivus per medium dissecaretur: *Dividite*, inquit, *infantem vivum in duas partes, & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri.* Quem fulminantem gladium à milite sublevatum ubi vera Mater conspexit, tam cruentum spectaculum non sustinens, ex intimo corde commota ad Regem dixit: *Obsecro Domine, date illi infantem vivum, & nolite interficere eum.* Ex qua naturali compassione & materni CORDIS affectu (*commota quippe sunt viscera ejus super filio suo*) Rex evidentissimè agnovit, quòd hæc vera ac genuina hujus pueri mater esset: hinc præcepit, ut ille sine mora filius adhuc vivus traderetur: *Date huic infantem vivum, & non occidatur, hæc est enim mater ejus.* 3. *Reg.* 3, 24.

Ecce mirabilem typum in fuga Christi JESU, & cæde SS. Innocentûm adimpletum. Per hunc filium, pro quo olim in judicio contendebant mulieres, Christum Infantulum intellige, verum, vivum & unicum DEI & MARIÆ Virginis Filium. Per primam litigiosam mulierem Synagogam subaudi, de Messia vivo & vero adhuc hodie litigantem. Per judicium Salomonis Justitia divina adumbrata est, quæ decrevit, ut Filius DEI & MARIÆ pro peccatis suæ gentis, & totius mundi vivus divideretur. Et ecce adest in tempore truculentus miles ab Herode infando illo tyranno in hunc finem submissus, hic ferrum levat, inter alios SS. Innocentes etiam Dei filium occisurus, & per medium dissecturus. Hoc cùm audiit SS. Deipara, utpote vera Filii vivi Mater, ô quis dicet, quanto tunc dolore & com-

commiſeratione piiſſimum COR hujus SS. Matris fuerit repletum? cui proinde longè meliori jure illud poteris applicare: *Commota ſunt quippe omnia viſcera ejus ſuper Filio ſuo.* Verùm infinita providentia Divina, ſicut in cæteris omnibus, ita & in hoc graviſſimo caſu exquiſitum invenit remedium: *Date*, inquiebat ad juſtitiæ Divinæ miniſtros, *huic infantem vivum, hæc eſt enim Mater ejus:* Sic *Draco* ille (Herodem puta) qui *ſtetit ante mulierem, quæ erat paritura, & cùm peperiſſet, Filium ejus devoraret*, turpiter confuſus, impietatis ſuæ per fœdiſſimam mortem juſtas pœnas dedit: *Et mulier fugit in ſolitudinem.* Supra quod Cornelius à Lapide: *Nota*, inquit, *alludit ad fugam B. Virginis & Chriſti in Ægyptum &c.*

Apoc. 12, 4.

7. Pro dictorum coronide ad te me converto, O amabiliſſimum & diviniſſimum COR JEſu! Dic, obſecro, in quem finem permiſiſti tam cruentam Innocentium ſtrapem? Quid peccarunt in te, O Princeps pacis, hi tenelli agniculi, quòd tam præmaturè tui causâ debuerint immolari? O mirabilem Divinæ Providentiæ abyſſum! Reſpondet ad hoc Euthymius, quòd hi ipſi infantes, ſi adoleviſſent, inter tot occaſiones & pericula ſine dubio pejores effecti fuiſſent, & ſic in Chriſti paſſione cum cæteris Judæis clamâſſent: *Tolle, tolle, crucifige eum.* Itaque illis melius fuit, ſi maturè gloriosâ morte pro Chriſto occumberent, quàm ſi tandem in ætate profectiore æternùm damnarentur: hinc S. Auguſtinus: *Profanus hoſtis nunquam beatis parvulis tantùm prodeſſe potuiſſet obſequio, quantùm profuit odio.*

Euthym. ſupra hoc Evang.

S. Aug. ſerm. 3. de Innoc.

O mortales omnes! Videte & conſiderate, quàm mirabiliter ludat in humanis divina potentia rebus: *Sæpe*, inquit S. Hieronymus, *putatur pœna, & medicina eſt.* Ingemiſcimus modò ſub tanto tribulationum pondere, urgent nos bella, aſſiduæ exactiones ultimas exhauriunt vires, infeſtant nos morbi, rerum omnium inopia nos affligit; verbo: ubique luctus & triſtis mortis imago. Verùm neque in his oportet animum deſpondere. Aſpicite SS. COR JEſu, & in eo crucem ſemper plantatam, ad cujus unicum aſpectum omnes miſeriæ veſtræ indulcorabuntur &c.

Vide figuram Exod. 15, 25.

CON

CONSIDERATIO XIII.

Conſideratur SS. COR JESU ex omnibus obedientiſſimum, & in vita, tum privata, tum publica, ad labores promptiſſimum.

Et deſcendit cum eis, & venit Nazareth & erat ſubditus illis. Luc. 2, 51.

. PUlcherrimum obedientiæ Symbolum Agnus eſt, qui matris in via quacunque præeuntis veſtigia ſolicitè ſequi aſſolet, & ab ea, etiamſi ad mortem, & ad lanienam ducatur, minimè deflectit. Hinc aliqui pro lemmate agno inſcripſerunt: *equar, quò ierit.* Veneror hunc doctorum Virorum conceptum, ed antiquius eſt illud, quod enarro. *S. Joan. Damaſc. orat. 3. de Imag. in fine.*

Cùm in primitiva Eccleſia furor gentilium in Chriſtianos, præertim Romanæ, crudeliùs ſæviret, non auſi ſunt hi primi Chriſtiani, uorum *Cor unum & anima una erat*, in oratoriis ſuis, vel potiùs *Actor. 4. 32.*

in catacumbis ac cryptis subterraneis, in modum Ecclesiæ excava-
tis, effigiem Salvatoris nostri JEsu in crucem suffixi publico cultu
exponere, ne recèns conversi Christiani, si hanc lamentabilem Re-
demptoris sui in patibulo morientis speciem contuerentur, in fide
vacillarent, aut gentiles pluribus contumeliis & opprobriis eam af-
ficerent; sed loco Christi Crucifixi in ara solùm Crucem quandam
nudam, & sub ea agnum mansuetum, placidè inter instrumenta
passionis recubantem collocârunt, cum inscripto lemmate, quod
Ecclesia etiamnum in Missa Paschali usurpat:

Agnus redemit oves:
Christus innocens
Patri reconciliavit peccatores.

En pulcherrimum primorum Christianorum Symbolum! Liceat
& mihi huic Divino Agno non tantùm Patri suo usque ad mortem
Crucis se obsequiosissimè submittenti, sed etiam temporalibus pa-
rentibus suis in vita privata à duodecimo usque ad trigesimum æta-
tis annum ad omnem nutum obtemperantissimo illud S. Pauli pro
lemmate inscribere:

Philipp. 2, 8.

Obediens usque ad mortem.

2. Mirabatur quondam Orbis universus, quòd serenissimus a-
strorum Princeps Sol se imperio unius hominis mortalis & belli
Ducis Josue tam promptè submiserit, dum ad unicam illius vocem
in medio cœli cursu stetit immobilis: *Stetit itaque Sol in medio
cœli: obediente Domino voci hominis* O portentum! (*Josue 10, 13.*)

Quantùm non oportet nos admirari, quòd divinissimum COR
JEsu, utpote verus & amœnissimus justitiæ Sol, ad tam vilia obse-
quia sese demiserit, & MARIÆ SS. Matri suæ, & Divo Josepho Fa-
bro lignario in quotidianis obsequiis ac laboribus se promptissi-
mum subjecerit? *Attende, quid fecerit magni consilii Angelus*,
ait mellifluus Bernardus, *attende, quomodo consilium suum postpo-
suit consilio, vel potiùs voluntati mulieris unius* (*Beatissimam Vir-
ginem loquor*) *& Fabri pauperis, ipse est Joseph &c.* (*S. Bern. serm. in die Pascha.*)

3. M

3. Miramur obedientiam *Petræ*, dum ad Mosis imperium largas *Exod.* 14.
subministravit aquas: *Maris*, dum ad contactum virgæ illius se- 16.
mitam universo populo in Palæstinam reseravit: *Jordanis*, dum ad *Josue* 3.
præsentiam Arcæ fœderis conversus est retrorsum: *Ignis*, dum ad 16.
imperium Eliæ de cœlo descendit, & victimas holocausti devoravit: 3. *Reg.* 18
Terræ, dum ad mandatum Moysis se aperuit, & deglutivit Dathan, 38.
& operuit super congregationem Abiron. Hæc, inquam, & simi- *Num.* 20.
lia naturæ prodigia, & quòd omnia elementa voci hominis obe- 10.
diant, vehementer in admirationem nos rapiunt. Verum enimverò cur non obstupescimus, cur non summè demiramur, quòd ipse Author naturæ DEus de DEO & Homo Christus imperio Matris pauperis, & Nutritii Patris, Fabri lignarii sese penitissimè subjecerit, illis in omnibus promptè, alacriter, sine excusatione aut murmuratione obtemperaverit, externam & internam præstando obedientiam, cujus unicum obediendi motivum erat charitas, & æterni Patris sui beneplacitum. O portentum omnium maximum!

Imò non parentibus tantùm se SS. COR JEsu, ut perfectissimum obedientiæ exemplar, sed & in passione sceleratissimis Judicibus, cruentis carnificibus, ac quibuscumque atrocissimis pœnis & suppliciis, ipsique neci Crucis se subdidit, &, quod nunquam satis admiraberis, etiamnum quotidie ad vocem unius Sacerdotis, etiam mali ac pessimi peccatoris, de novo solet obtemperare, dum ad verba consecratoria prolata sine mora in sacrificio Missæ sese promptissimè de cœlo demittit, atque se totum arbitrio Sacerdotis in sacra hostia permittit. O miram hujus Divinissimi CORDIS JEsu circa nos dignationem! Ubi nostra obedientia est in divinis perficiendis mandatis? in obtemperando Superioribus & parentibus loco Dei imperantibus? *Disce homo obedire*, ait S. Bernardus, *disce terra* *S. Bern.*
subdi, disce pulvis obtemperare; erubesce superbe cinis; DEus se *hom. sup.*
humiliat, & tu te exaltas? DEus se hominibus subdit, & tu do- *missus est.*
minari gestiens hominibus, tuo te præponis Authori?

4. *Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus il-* *Luc.* 2, 51
lis. Adverte: quàm multa Evangelista paucis verbis complexus

 sit,

ſit, cum de cæteris omnibus operibus heroicis, quæ SS. COR JEſu ſpatio octodecim annorum uſque ad baptiſmum patraverat, altiſſimum tenet ſilentium, & hoc unum de adoleſcentia & juventute Chriſti commemorat: *Et erat ſubditus illis.* Quid ergo toto illo tempore fecit amabiliſſimum COR JEſu? Audi Salmeronem:
Salmer. tract. 47. tom. 3. *Multi igitur hoc deſiderio ſciendi, quid ab anno duodecimo ad trigeſimum fecerit Chriſtus, diſcruciantur, quibus hoc verbo Lucas ſatisfacit: Erat JEſus ſubditus illis. Orabat, jejunabat, ſilebat, pauperibus parentibus collaborabat. Porro JEſus cùm his parentibus eſſet ſubjectus, ſine dubio in perferendis etiam una cum ipſis laboribus morigeram declarabat ſuam obedientiam &c.*

Conſideremus pauliſper hæc verba: *Et erat ſubditus illis.* Nota hîc prudens Lector: *Quis* erat ſubditus? En! infinitus DEus, Dominus univerſorum, fabricator mundi, cujus imperio ſubjecta ſunt omnia, hic ſe infra ſeipſum demitttit, ſéque promptiſſimum ſubjicit creaturis. *Quibus?* Pauperi Matri Virgini, & opifici egeno, qui loco patris ipſi fuerat, his ſeſe Creator omnium humiliter ſubmittit, illorum mandata ſedulò exequitur, & nutus eorum antevertit,
Iſa. 52, 6. clamans diebus ac noctibus: *Ecce, adſum!* Et *cur?* ut tibi exemplum per hanc vitam activam præberet otii vitandi, humilitatem ſectandi, & pro cœlo ac ſalute animarum nulli labori parcendi,
1. Cor. 4, 12. quod exemplum ſibi proponens Gentium Doctor dixit: *Laboramus operantes manibus noſtris &c.*

O Mortales omnes, videte, & ſuſpicite magnum illum cœli & terræ Architectum, quomodo in domuncula Nazarethana (nunc Lauretana) laboret, quomodo in officina fabrili aſſulas colligat, domum everrat, ligna componat, humeris ſuis afferat, ſecuri ſcindat, & ſerram cum Patre nutritio reciprocet. O beatam terram, quæ toties de fronte JEſu laborantis cadentem ſudorem excepiſti! O nos deſides! quid hactenus pro Deo, cælo, & publicâ animarum ſalute laboravimus? Notent hoc ſibi illi omnes, qui pinguibus fruuntur beneficiis, & laborem aliis relinquunt, audi Apoſtolum:
2. Theſſ. 3, 8. *Neque gratis panem manducavimus ab aliquo, ſed in labore & fati-*

fagitatione, nocte & die operantes. Et paulò pòst addit: *Si quis non vult operari, nec manducet.* Audis? Verùm pergamus ulteriùs.

5. Adam generis humani Author, Princeps, ac cæterorum hominum parens, postquam hanc à Deo sententiam accepit, ut terram spinis & tribulis refertam excoleret, & in sudore, miseriis, multìsque laboribus panem ac victum sibi compararet, mox obedientissimum se divinis mandatis exhibuit, dum manũ ad ligonem applicavit, & in omni patientia, fame & siti, frigore & æstu humum aravit, occavit, seminavit, & messuit: *In sudore vultûs tui vescêris pane.* *Gen. 3, 16*

Verùm alium ac longè innocentioris vitæ Adamum tibi monstro, anima Christiana, qui per veterem juxta S. Paulum non obscurè præsignatus fuit: *Qui est forma futuri*, hoc est, typus Christi. *Rom. 5, 14.* En! quomodo tui causâ & amore hoc obedientissimum COR JEsu in officina fabrili defatigetur! En! quomodo innocentissimus hic Adam in sudore & labore, in fame & siti, in curis & ærumnis pane suo vescatur. Vide & considera, quomodo pariter ligonem (crucis typum) apprehendat, ut terram per peccatum maledictam à spinis & tribulis noxarum purget. O SS. COR Redemptoris mei toties pro me laboribus fractum & lassatum! quàm bene de te vaticinatus est Regius ille Vates: *Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea.* *Psal. 87, 16.* Supra quod Bellovacensis: *Ecce*, inquit, *pius Dominus laborare non desistit usque ad diem mortis.* Unde in medio bovis & asini in lucem nasci voluit, tanquam inter animalia omnium laboriosissima, ut ostenderet, quàm impensè diligeret laborem ac laborantes: & ideò posthabitis terræ Principibus nativitatem suam priùs pastoribus, rusticis, & agricolis annuntiari voluit, quia hi vigiliis & laboribus, illi econtra otio, stratísque mollibus assueti & intenti erant.

6. Et hæc causa est, ait devotissimus Gerson, quòd SS. COR JEsu non virum nobilem, Principem, orbísque monarcham, sed pauperem artificem ac fabrum lignarium in socium laborum & in patrem elegerit, ut semper añte oculos in officina crucem ligneam & alia passionis suæ futuræ instrumenta haberet: *Quia ex ligno*,

Gerſon. de nat. Mar. conſid. 1. ſunt verba Gerſonis, *natura humana eſt perdita, ideo conveniebat ut Pater lignarius diceretur, Pater recuperationis & reſtaurationis, & ſic faber lignarius Joſeph eſſet Deo conformior, qui eſt omnium fabricator.*

Imò veriſimile eſt, Chriſtum etiam poſt mortem S. Joſephi adhuc aliquo tempore per ſe ſolum artem fabrilem exercuiſſe, ut ſuo ſe labore, & dulciſſimam Matrem ſuam aleret. *Ipſe JEſus*, ait S. Juſtinus Martyr, *faber putabatur, fabrilia namque, cùm in hominibus eſſet, faciebat opera, & juga conficiens, & carpenta, quibus nos in cœlum eveheret.* Unde paſſim apud vulgus, & concives Nazarethanos audiebatur illud ex contemptu objectum *Nonne hic eſt fabri filius? nonne Mater ejus dicitur Maria.*

S. Juſtin. M. lib. de relig. Chriſt.

Matth. 13. 55.

O anima Chriſtiana, perpende ex hoc iterum obedientiſſimum juxta ac laborioſum COR JEſu, ecce quàm bene omnia ordinaverit in finem, dum priùs in vita privata, antequam ſe mundo manifeſtaret, artificium fabri lignarii exercere voluit, in quo, ſicut Noë ſibi arcam fabricatus eſt, per quam ſalvaret genus humanum in diluvio, ſic SS. COR JEſu ſibi tunc crucem in arcam ſelegit, per quam genus humanum denuo à peccati diluvio, & ab æternæ damnationis barathro ſervaret. En quàm rectè illi quadret hoc nomen fabri, *qui fabricatus eſt auroram & ſolem!*

Pſal. 73. 26.

O Bone JEſu! quis hæc audiens & attentiori mente conſiderans, non ſummè miretur ſacratiſſimi CORDIS tui obedientiam, patientiam, humilitatem? Potuiſſes in cœlo & in terra ſupremo frui honore, & immenſis affluere deliciis; & ecce meæ ſalutis causâ factus es obediens uſque ad mortem, elegiſti opprobrium pro honore, egeſtatem pro opibus, ærumnas pro voluptatibus, dolores pro deliciis, ipsámque ignominioſiſſimam mortem, & quidem mortem crucis; & ut aſſiduam crucis memoriam per 30. annos ante oculos haberes, fabrum lignarium pro Nutritio Patre aſſumpſiſti? O immenſa charitas, ô bonitas infinita diviniſſimi CORDIS tui! Confundor ô mi JESU! quando in contrarium Cor meum introſpicio, quam inobediens & refractarium hactenus fuerit divinis man-

mandatis & inſpirationibus tuis ſuperiorum juſſis. Deteſtor vecordiam meam ac rebellem voluntatem, veniámque erroris admiſſu humiliter flagito, & per merita SS. & obedientiſſimi CORDIS tui rogo, ut Cor mihi largiri digneris ſanctis mandatis tuis ſemper in omnibus obedientiſſimum. Ita ô mi JESU!

7. Recordor hîc, quàm ſeveram obedientiam ſuis Ducibus præſtare debeant milites. De Scipione Majore recenſet Plutarchus, quòd hocce laudis ſuis militibus attribuerit, nullum in exercitu ſuo repertum iri, qui non ad unicum verbum ac nutum ſuum de altiſſima turri promptè ſe in terram præcipitaret, aut in profundum maris ſe demitteret.

Verus Princeps, ut ſuorum militum obedientiam probaret, unum de celſa turri, in qua excubias ſolebant agere, ad ſe in terra conſiſtens evocavit, mandans, ut citò per aërem ad ſe deſcenderet, qui nihil cunctatus mox ſe præcipitem in terram dedit, confractíſque membris ante pedes Ducis expiravit.

Laudat ſcriptura obedientiam militum, qui quondam ſub Duce Achimelech ſtipendia meruerunt, qui cùm vidiſſent, quòd ipſe belli Dux arrepta ſecuri arboris ramum præcidiſſet, & impoſitum humeris ad expugnandum Sichimorum præſidium portâſſet, mox omnes tam illuſtre Ducis ſui exemplum ſecuti ſunt: *Igitur certatim ramos de arboribus præcidentes, ſequebantur ducem, qui circumdantes præſidium ſuccenderunt.* *Jud.* 9. 49.

En Dux ac Salvator tuus cum ligone crucis & inſtrumentis paſſionis, quæ arma hactenus ſemper in SS. CORDE ſuo geſtavit, nunc publicè non tantùm in officina S. Joſephi, ſed etiam in aliis conſtruendis ædibus ac manſionibus tibi præcedit, & in ſumma obedientia, ſudoréque vultûs ſui pane veſcitur. Et tu delicate miles ſine obedientia ſine labore, ſine onere, ſine difficultate audeas ad cœleſtem gloriam aſpirare? qui fabricatus eſt auroram & ſolem, ille tantus ac talis triginta pluréſque annos in ſummo labore explevit, & tu tempus, quod ad ſalvandam animam tuam miſeratio Conditoris tibi indulget, otiando, jocando, ludendo, potando, & ne dicam,

cam, aliquid aliud agendo cōſumis? O ignavum pecus! de quo dici poteſt, quod ad Nabuchodonoſor Regem quondam dictum eſt,
Dan. 4, cùm Cor ejus in cor beſtiæ mutaretur: *Cor ejus ab humano com-*
14. *mutetur, & cor feræ detur ei.* Evigila tandem, & penſa, quòd nulla nux ſine duro cortice, nulla margarita niſi in concha, nulla roſa niſi cum ſpina: aurum è mineris ſummo labore extrahitur, & granum, frumenti flagello excutitur &c. Et tu tepide & inobediens Chriſtiane (ſi tamen hoc nomine dignus es) ſtas otioſus & vix pedem pro cœlo vis levare, ſalutis tuæ immemor, cùm natus ſis ad laborem? *Via cœlorum patet*, ait S. Thomas de Villanova, *janua cœli aperta eſt, quid ergò ſtatis? tanta vos gloria manet, & ſtatis? tantum vobis præmium repoſitum eſt, & hæretis?*

8. Diſcite igitur, quicunque tandem eſtis à SS. CORDE JEſu
Hebr. 13, obedire & laborare: *Obedite præpoſitis veſtris, & ſubjacete eis.*
17. Certè Sanctus Auguſtinus obſervat & cum eo Cornelius à Lapide, DEum nunquam graviùs à populo Hebraico fuiſſe offenſum & exacerbatum, quàm cùm in Corde ſuo ſuperioribus ſuis loco Dei imperantibus inobedientes extiterunt, aut contra illorum mandata vel leviter murmurârunt.

Num. 21, Iſraëlitas illos conſulite Moyſi inobedientes, & obloquentes, &
6. hanc ob cauſam ab ignitis ſerpentibus punitos. Mariam Moyſis ſo-
Num. 12, rorem interrogate, ob levem inobedientiam & murmur, abomina-
10. bili leprâ caſtigatam. Acham conſiderate ob inobedientiam quam
Joſue. 7, erga Joſue exercuit, lapidibus obrutum. Nunquid Saul, quia DEO
25. in Corde ſuo non obtemperavit, à regno rejectus, & æternùm ab
1. Reg. 15 illo reprobatus eſt? Jonas denique, quia refugiebat DEO obedire,
11. in profundum maris projectus eſt. Videte, obſecro, quantum SS.
Jonæ. 1, CORDI JEſu diſpliceat Cor inobediens, & vel leviter remurmu-
15. rans! O charæ animæ! tam immenſo Sanguinis Divini pretio re-
Deut. 11, demptæ, aperite oculos: *En propono in conſpectu veſtro hodie be-*
26. *nedictionem & maledictionem: benedictionem, ſi obedieritis mandatis Domini Dei veſtri: maledictionem ſi non obedieritis.* O chara, ô bona obedientia! eſto obediens, & ſalutis tuæ ſecurus es.

CON-

CONSIDERATIO XIV.

SS. COR JEſu licèt mitiſſimum, honoris tamen divini, in templo erga Patrem promovendi, zeloſiſſimum fuit.

Nolite facere domum Patris mei domum negotiationis. Joan. 2, 26.

OBſtupeſco, & extra me rapior, quoties conſidero ingentem illum zelum, quo diviniſſimum COR JEſu exarſit, dum aſſumpto flagello ſolus ingentem negotiantium turbam cum columbis, ovibus, & bobus è Templo Hieroſolymitano ejecit, & numulariorum menſas, & æs non tantùm ſubvertit, ſed & cuncta eorum mercimonia in momento diſturbavit. Ubi adverte, quòd juxta Ariſtotelem ira ſit *ſuccenſio ſanguinis circa cor*, ex qua ſuccenſione & ardore etiam facies mitiſſimi JEſu adinſtar fulguris uſque adeo coruſcare cœpit, ut ad ejus conſpectum nullus Judæorum & profanatorum domûs Dei auderet muſſitare,

ſed omnes velut tacti fulmine, relictis omnibus, ſuas latebras quæ-rerent, ac ſeſe à facie irati Numinis abſconderent. Cujus SS. COR-DIS JEſu inſoliti ardoris ac zeli non ſine admiratione etiam poſt re-
Joan. 2, *17.* ſurrectionem glorioſam Diſcipuli ejus recordati ſunt, dum inter ſe loquentes illud Regii Pſaltis vaticinium in teſtimonium adduce-
*Pſ.*68,10 bant: *Zelus domûs tuæ comedit me.*

Sed dic, obſecro, benigniſſime JESU! cur adeô exarſit COR tu-um? & cur ipſemet vindictam de ejusmodi ſacrilegis templi profa-natoribus ſumere non abhorruiſti? An non hoc contra dignitatem & reſpectum tuæ Divinæ Majeſtatis fuit? & quare non Angelos delegâſti, qui hos impios negotiatores de templo ejicerent, eóſ-que pro merito caſtigarent? Olim Luciferum primum prævarica-torem per Michaëlem militiæ cœleſtis Archiſtrategum è cœlo in in-fernum præcipitâſti. Adamum per Cherubinum, igneo atque ver-ſatili gladio inſtructum, de paradiſo ejeciſti. Pentapolim, primo-genita Ægyptiorum, & Pharaonem pariter per Angelos ſubvertiſti. Davidem peccantem, & univerſum exercitum Sennacherib Regis unâ nocte pari ratione per Angelum caſtigâſti. Et cur non ſimili modo hîc Angelum conſtituiſti, qui memoratos domûs Dei profa-natores mulctaret, & in fugam, imò & in infernum, ſi illum ſint promeriti, diſpelleret?

S. Vinc. Ferr. ſer. 3. de Incarnat. Rationem aſſignat S. Vincentius Ferrerius: *Hinc apparet*, inquit, *quantûm diſpliceat ei, qui tangit Eccleſiam ſuam*, dum non per An-gelum ſacrilegos transgreſſores punire, ſed ipſe DEUS & HOMO Chriſtus proprias manus adhibere voluit, ut honorem Patris ſui de-fenderet, & ſic luculentiſſimum exemplum omnibus mortalibus ac præſertim Chriſtianis præberet, quanto in honore habere debeant loca ſacra & templa, ubi DEus ipſe cum Angelorum curia habitare
S. Chryſ. ſerm. de Euchar. ſolet. *Neque enim tonſtrina*, ſunt verba S. Chryſoſtomi, *aut un-guentaria taberna Eccleſia eſt, aut officina forenſis, ſed locus Ange-lorum, regia cœli, cœlum ipſum, &c.*

2. Pro Emblemate Arcam Dei conſiderate, quâ nihil ſanctius olim in lege habebant Judæi quámque profani ne quidem mani-

bu

bus tangere, vel prope illam stare, vel etiam solùm oculis curiosiùs intueri audebant. Et hanc ob causam Bethsamitæ subitaneâ morte à Deo puniti sunt, quòd curiosiùs Arcam Domini inspexerint: *Percussit autem de viris Bethsamitibus, eò quòd vidissent Arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis.* Hinc lemma: 1. *Reg.* 6, 19.

Procul este profani.

Vel, si magìs placeat illud à Verbis Christi mutuatum:

Noli tangere.

Dum Sancta sanctè sunt tractanda, sed templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei ædificatio est. *Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum DEus.* 1. *Cor.* 3. 17.

2. De zelosissimo Corde Phinees filii Eleazari recensent Sacræ Paginæ, quàm ingenti divinum honorem tuendi zelo fuerit incensum, dum Zambri hominem lascivum cum Madianitide uno ictu confoderit, quod cor zelosum adeò Deo placuit, ut ei in perpetuum dignitatem sacerdotalem consignaret: *Dixitque Dominus ad Moysen, Phinees filius Eleazari, filii Aron Sacerdotis avertit iram meam à filiis Israël, quia zelo meo commotus est.* Similem figuram habes de Mathathia legem Dei zelante, &c. *Num.* 25, 10. 1. *Mach.* 2, 24.

Plus hîc in templo, quàm Phinees in campo. Considera hunc Dei Filium, quomodo flagellum arripiat, & impudentes prævaricatores, templúmque Patris sui protervè profanantes non invadat tantùm, sed & pluribus tergo inflictis ictibus per portam templi eliminet. Vigebant tunc, teste vel ipso Josepho, Hierosolymis quàmplurima vitia; Palatia plena erant injustitiis, officinæ fraudibus, ædes invidiis, odiis, detractionibus, tabernæ ebrietatibus, lupanaria spurcitiis, &c. Et tamen mitissimum COR JEsu ob hæc scelera non tanto æstuabat zelo, ut flagellum apprehenderet, & cives ex urbe eliminaret. Sed ubi vidit Domum Dei per negotiantes profanari, ipse manus adhibere statuit, ut cognoscat orbis universus, quantùm Divinissimo CORDI JEsu displiceant, qui cultum Dei dehonorant, vilipendunt, interturbant.

Et hoc est, quod Salomoni quondam Deus, cùm illi secundò
3. Reg. 9, 3. dignatus est apparere, gravibus & patheticis verbis insinuavit: *Sanctificavi*, inquit, *domum hanc, quam ædificâsti, ut ponerem Nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei, & Cor meum ibi cunctis diebus.* Observa, quisquis es, quàm attenti sint oculi Dei in templo, quàm lustrent, quàm videant omnia, ut tandem adducant ea in judicium, & quàm zelosum sit insuper SS. COR JEsu, de quo
Ps. 118, 139. Vates Regius: *Tabescere me fecit zelus meus, quia obliti sunt verba tua inimici mei.* O utinam & Cor nostrum, O Sacerdotes Dei, simili vero ac discreto zelo tabesceret, ut nihil aliud, quàm honorem Divinæ Majestatis, præsertim in templo, & salutem anima-
Rom. 9, 3. rum ubique locorum quæreret. Audite simile Cor zelosum: *Tristitia,* inquit Apostolus, *mihi magna est, & continuus dolor cordi meo: optabam enim ego ipse anathema à esse Christo pro fratribus meis.*

7. De Arca Domini refert ulteriùs Sacra Scriptura, quòd non potuerit unà secum tolerare impurum Dagon, quod idolum à se lon-
1. Reg. 5, 4. gè projecit, confregit, & eliminavit: *Invenerunt Dagon jacentem super faciem suam in terra.* Collige ex hoc, quantùm ille Divinæ Ma-
S. Chrys. tom. 3. serm. de Euchar. & tom. 3. hom. 24. jestati displiceat, qui in templū DEI peccat. *Mensa mysteriis instructa est,* interponit hîc iterum Os Aureum, *& Agnus DEI pro te immolatur: Seraphin adstant, ... Et non erubescis, non revereris, non confunderis, neque DEum tibi propitium facis? Adest Rex, exercitū recenset, tu sub illius oculis stas ridens, & risum despicis?* Nonne vides eos, qui terrestri Regi assistunt, quàm sint attenti in ejus obsequio, coram quo stant imobiles, parati ad omnia, non loquentes, aut oculos huc vel illuc mittentes; quantò magis oportet, ut nos in templo sursum Corda habeamus, & Regi sæculorum immortali & invisibili, sed tamen per cancellos in SS. Eucharistia omnes nostros actus intuenti, cum omni timore & animi attentione inserviamus?

5. Cùm Abraham Patriarcharum decus singulare, summo quondam DEO, vitæ necísque Domino, proprium filium in sacrificium oblaturus, montem Moria conscenderet, priùs duobus servis suis, hactenus in itinere per triduum se comitantibus, seriò præcepit, ut inte-

interim cum asino ad radices montis expectarent, nec ulteriùs ascenderent, donec sacrificio completo ipse ad eos rursus esset descensurus. *Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul, dixitque ad pueros suos: Expectate hîc cum asino, ego autem & puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos.* Quid agis, pientissime Pater? cur non permisisti, ut asinus hactenus ligna holocausti ferens, & servi tui pariter tecum hunc montem conscenderent? *Gen. 22, 4.*

Relinquamus, & nos paulisper hos servos Abrahæ cum asino suo inferiùs expectantes, interim videamus, quo ritu Abraham Isaacum filium suum DEO statuerit immolare: *Cùmque alligâsset*, ait Scriptura, *Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum.* Et cur alligavit illum, qui se ipsum voluntariè DEO in Sacrificium obtulit? Respondet objectioni Cajetanus, ne Isaac in præsentia Dei, & in ipso actu jugulationis incompositum aliquem motum, aut aliam indecentiam Sacrificio non convenientem committeret. Et hæc pariter causa fuit, quòd Abraham durante oratione & sacrificio servos & asinum ad montis radices reliquerit, ne sibi in hoc summo negotio impedimento essent, & COR à devotione distraherent, neque decebat, asinum in illo loco sancto esse præsentem, ubi DEus ipse & innumeri Angeli aderant, hoc sacrificium (Christi JEsu in monte Calvariæ super struem lignorum SS. Crucis olim immolandi pulcherrimum typum) admirabundi spectantes, proinde asinum procul jussit facessere: *Expectate hîc cum asino.* *Gen. 22, 9.* *Cajet. in hunc locum.*

Adverte: Jam non ampliùs in templo DEO O. M. offertur sanguis hircorum & taurorum, ovium & arietum, caprarum & columbarum, sed ipsum SS. COR JEsu quotidie per manus Sacerdotum DEO in gratissimum Sacrificium in altari litatur. O quanta hîc requiritur reverentia in præsentia Dei! quanta puritas & attentio CORDIS humani tum in sacerdote offerente, tum in Christiano præsente? Apage igitur, quisquis es, cum asino, hoc est, cum omnibus curis terrenis, distractionibus, & negotiis, & dic cum Abrahamo, quoties templum intrare soles: *Expectate hîc cum asino, donec*

vadam & adorem, dein revertar ad vos: porro unum est modò necessarium, ut DEO meo fideliter in templo & ex toto Corde inserviam, qui Cor, & nil aliud à me in Sacrificium petit: *Sacrifica mihi primogenitum tuum*, hoc est, Cor tuum.

6. Si Moyses quondam in Monte Horeb calceamenta sua debuit
Exod. 3, 6 exuere, priusquam ad DEum in rubo præsentem accederet: *Ne appropies huc, solve calceamentum de pedibus tuis.* Quantò magis cuncti terreni & animales affectus, qui per calceamenta ex corio animalium facta indicantur, sunt exuendi, dum in Templum ad
Ps. 29, 7. ipsum DEum adorandum nos conferimus; an non *domum Dei decet sanctitudo?*

Si Joseph de obscuro carcere post biennium captivitatis suæ eductus, priùs lotus, tonsus & mundissima veste indutus est, antequam
Gen. 41, 14. in conspectu Regis Pharaonis & Magnatum appareret: *Protinus ad Regis imperium eductum de carcere Joseph totonderunt, ac veste mutata obtulerunt ei.* Quantò magis oportet nos habere COR purum ac conscientiam mundam, si in conspectu summi Dei & in aula sancta Regis cœlestis preces ac vota nostra desideramus offer-
Eccli. 18, 23. re? *Ante orationem*, inquit Siracides, *præpara animam tuam, & noli esse quasi homo, qui tentat DEum.* Nec enim sufficit in templo orare cor nostrum, prout optimè observat S. Bernardus, velut molendinum vacuum, cui frumentum non est appositum, quod molat ac
S. Chrysost. in Ps. 7. terat, sed oportet bene orare, & cor purum ae DEum levare: *Non solùm oremus*, ait S. Chrysostomus, *sed etiam oremus, ut exaudiamur.*

Si David Rex, antequàm in Tabernaculum Dei intraret, ut ibidem preces ac vota sua DEO persolveret, priùs manus lavare con-
Ps. 25, 6. suevit: *Lavabo inter innocentes manus meas.* Si in hunc finem sapientissimus Salomon in magnificentissimo templo suo mare fusile, seu concham ingentem ex ære fusam constituit, ubi priùs Sa-
3. Reg. 7, 23. cerdotes ministrantes manus ac pedes abluerent: *Fecit quoque Salomon mare fusile.* Si & ipsi Gentiles pagani & Turcæ etiamnum piè orâsse ac sacrificâsse opinantur, si priùs se studiosè lavent. Quantò

tò magis Christiani excitari debent ad interiorem CORDIS emundationem, si ad templum se se conferant, verum ac vivum DEum ibi adoraturi. Hinc Jeremias ait: *Lava à malitia Cor tuum Jerusalem, ut salva fias: usque quo in te morabuntur cogitationes noxiæ?* *Jerem.* 4, 14.

7. De Salomone perhibent Divinæ paginæ, quòd Aulicis hoc consilium suggesserit, ut, si fortè assiderent regiæ mensæ, cultrum gutturi suo apponerent, ne videlicet in præsentia Regis aliquid indecori agerent, aut quid sinistri loquerentur, ex quo illius gratiam perderent: *Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter attende, quæ apposita sunt ante faciem tuam, & statue cultrum in gutture tuo.* *Prov.* 23, 2. Quantò magis oportet te esse circumspectum, cum te campana ad templum vocat, ut ibidem non tantùm convivio divino & Angelorum mensæ intersis, sed ut etiam cum Sacerdote immaculatum illud ac diviniſſimum COR JEsu æterno Patri in condignam satisfactionem pro peccatis tuis offeras? Hîc statue cultrum in gutture tuo, ne garrias, ne rideas, ne mente vageris, circumspicias, aut quid aliud indecori agas: *Hîc COR*, ait S. Augustinus, *debet miles Christi ante omnia solicitâ custodiâ servare.* Audis? *S. Aug. serm.* 248 *de temp.*

Sed O tempora! O mores! *Quid est* (ita etiamnum hoc tempore lamentatur Jeremius Propheta) *quòd dilectus meus in domo mea fecit scelera multa?* MARIA Virgo & Mater cum S. Josepho JEsum per triduum amissum tandem summo animi cum gaudio in templo invenit. *Luc.* 2, 46. Heu! quot sunt modò Christiani, qui per scelera sua de novo in templo perdunt JEsum? Publicanus ob COR contritum & humiliatum à clementiſſimo Numine in templo veniam impetravit: *Descendit hic justificatus in domum suam.* *Luc.* 18, 14. O quot sunt, qui in templo non vitam emendant, sed potiùs culpam & pœnam sibi adaugent? Petrus & Joannes ascenderunt in templum ad horam orationis nonam, ut ibidem humiles ad DEum preces funderent. *Actor.* 3, 1. Nunc multi ascendunt in templum, ut ibidem videant & videantur, garriant & confabulentur, rideant & detrahant. *Stas ridens?* inquit citatus S. Chrysostomus, *etenim non esset mirum, si fulmen demitteretur, non solùm in illos, sed etiam in nos: digna enim fulmine sunt hæc.* *S. Chrysost. hom* 24. *in acta*

Pau-

Luc. 21, 1. Paupercula illa vidua in templum venit, ut DEO Cor suum, omnémque substantiam offerret: hinc duo minuta misit in Gazophylacium, & sic ipsâ Veritate attestante, plus omnibus misit. Nunc multi impudentes veniunt in templum, non ut Cor DEO suo præbant (cor enim eorum longè ab illo est) sed ut dorsum altari ostendant, & vultum ac animum ad meretricem convertant: *O horrendam abominationem*, exclamat S. Chrysostomus, *in templo oculos non servare, sed ad mulierem convertere.* *S. Chrysost. loco cit.*

Claudus ille ab utero matris suæ in templum bajulari voluit, ut ibidem non tam eleemosynam ad portam speciosam colligeret, quàm etiam salutem corporis & animi à Deo reciperet, quod utrumque tandem per SS. Nomen JESU, mediante S. Petro, obtinuit: *In nomine JEsu Christi Nazareni surge, & ambula.* *Actor.* 3, 6. Heu! nunc multi æternam suam salutem in templo perdunt, dum non verentur, sacrilego corde & animo ad pœnitentiæ tribunal, sed ad ipsam quoque diviniss. mensem pollutâ conscientiâ accedere? O miseri! siccine domum Dei facitis *speluncam latronum?*

8. Cæterùm mirantur nonnulli, quare infinitus DEus, cum Unigenitus Filius ejus ex Virgine Matre in tugurio Bethlemico nasceretur, hanc admirabilem Christi nativitatem inter omnes mortales primò pastoribus voluerit insinuare, cur non Regibus aut terræ Principibus? aut cur non aliquem Angelum Romam ad Augustum tunc imperii clavum tenentem, vel ad Herodem, aut alios mundi monarchas ablegavit, qui de hac gratiosa Salvatoris Nativitate illis nuntium ferret? *Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator?* *Luc.* 2, 10. Respondet ad hanc quæstionem Eucherius: *Ea causa esse videtur, ut potiùs pastoribus hæc verba Angelus nuntiaret, ne quasi incauti stabulum intrarent, in quo Puer positus erat.* *Eucherius hom. de nat. Christ.* Erat enim hæc spelunca ob præsentiam JEsu Filii Dei tunc in Ecclesiam consecrata, ubi enim Papa ibi Roma est, & ubi SS. COR JEsu, ibi templum est, in quo SS. Trinitas conquiescit, & in quo habitare solet omnis plenitudo Spiritûs Sancti, oportuit ergo pastores ob præsentem DEum cautè & cum animi ac corporis compositione hanc novam Ecclesiam Dei intrare, ne illam fortè incompositi profanarent, quod & Sancti Magi fecerunt: *Et intrantes domum, invenerunt Puerum cum Maria Matre ejus & procidentes adoraverunt eum.* *Matth.* 2, 11. Ecce exemplum hîc & forma tibi præscribitur, qualiter templum intrare, & quomodo ibidem in præsentia ipsius Supremi Numinis te gerere debeas. Offer preces tuas in unione illius intentionis, qua SS. COR JEsu in his terris ad Patrem oravit. Talis *oratio humiliantis se nubes penetrabit, & non discedet, donec Altissimus aspiciat &c.* *Eccli.* 25, 21.

CON-

CONSIDERATIO XV.

SS. ac diviniſſimum COR JEſu etiam cùm iratum nobis videtur, miſericordiæ tamen ſuæ recordabitur.

Benedictum eſt Nomen tuum DEUS, qui, cùm iratus fueris, miſericordiam facies. Tob. 3, 13.

1. QUis non obſtupeſcat, Anima Chriſtiana, in ſanctiſſ. ac diviniſſimo CORDE JEſu mirabilem illum procedendi modum, dum ſimul & iraſcitur, & miſeretur? Quid eſt ira? *Eſt ſuccenſio ſanguinis circa cor*, ait Ariſtoteles: *Ira eſt ebullitio ſanguinis in corde*, ait S. Joannes Damaſcenus, *hinc exiſtens, quòd ad ſuperiores partes exhalet, aut certè perturbetur: unde & bilis & indignatio dicitur.* Econtra quid eſt miſericordia? ℞. S. Thomas Aquinas: *Dicitur miſericordia ex eo quòd aliquis habet miſerum cor ſuper miſeria alterius.* Et S. Antiſtes Hipponenſis: Quid

S. Joan. Dam. lib. 2. de fide orth. c. 16
S. Thom. 2.2. q. 30. art. 1. in Corp.

P

S. Aug. lib. 9. de Civ. Dei. cap. 5. *Quid est misericordia, nisi alienæ miseriæ quædam in corde compassio, quâ utique, si possimus, subvenire compellimur?* Et ecce mirandum agendi modum SS. CORDIS JEsu dum nunc peccatoribus justè irascitur, & mox iterum motos iræ fluctus in summam componit misericordiæ tranquillitatem? O stupendam metamorphosin!

Luculentum de hac veritate habemus in SS. Paginis exemplum, dum Hierosolymam quondam & flagellavit, & deploravit; Flagellavit, inquam: *Et cùm fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejecit de templo.* (Jo. 2, 15.) Econtra prævidens alio tempore ejusdem civitatis futuras miserias, ex intimo Corde illi condolens, in amatas lacrymas solutus est: *Videns civitatem flevit super illam.* (Luc. 19, 41.) O mirabile COR JESU! flagellat, & deplorat?

Observat hîc S. Matthæus, postquam hoc divinissimum COR JEsu severitatem aliquam & justissimam iram in vendentes, & ementes in templo ostendisset, quòd mox *accesserint ad eum cœci & claudi in templo, & sanaverit eos*, (Matth. 21, 14.) & pueri, licèt Christum flagello adhuc armatum viderent, pariter cum gaudio ad eum accurrerint, læta voce decantantes: *Hosanna Filio David!* O res stupenda! quid agis, O mi JEsu! quòd severitatem & benignitatem simul in corde conjungas?

2. Videtur hîc mihi amabilissimum COR JEsu nunc iratum, nunc subitò iterum misericors, ut nubes quædam atra, tenebrosa, stridentibus horrida nimbis, fulgetris & fulminibus plena, quæ regioni proximum minatur interitum. Et ecce! dum omnia jam videntur, ruente æthere, in antiquum abitura chaos, subitò per flammãtes Solis radios tota imminens tempestas dissipatur, & nubes in fœcundas resolvitur pluvias, quæ exustos calore agros, sicca prata, & languentes hortos mirè recreant, atque fœcundant; unde pro lemmate simili obscuræ nubi illud Regii Vatis non incongruè inscribere poteris:

Ps. 134, 7.

Fulgura in pluviam fecit.

Talem, inquam, nubem SS. COR JEsu se hactenus Diœcesi nostræ Augustanæ, ac præsertim ejusdem Metropoli exhibuit, dum ob demerita nostra meritò regioni & urbi per diversas plagas, bella, obsidiones, cruentos conflictus, annonæ caritatem, morbos, &c. ingentem

tem

rem quidem incuſſit terrorem. Sed DEO O. M. ſint laudes, & grates immortales, poſtquam omnis populus Orthodoxus ad idem SS. COR JEſu, tanquam ad ultimum calamitatum noſtrarum aſylum, & ſecuriſſimum omnium afflictorum Cordium ſolatium, humiliter confugit. Ecce! inſperato nobis lux de cœlo oriri viſa eſt, dum urbs & regio ab hoſtili incurſu miſericorditer liberata, nunc laudes & miſericordias hujus diviniſſimi CORDIS JEſu grata mente decantat: *Fulgura*, inquit le Blanc, *in pluviam facit JEſus, cùm minas vertit in benignitatem & beneficentiam ſuam, atque in lacrymas noſtras*, ſic ſcilicet hoc ſacratiſſimum COR *non delectatur in perditionibns, quia poſt tempeſtatem tranquillum facit.* *Le Blanc. in pſ. 134.* *Tob. 3. 22.*

3. Videamus modò, quid Davidi Regi feré in ſimili caſu acciderit. Peccaverat populus in Iſraël, dum cum Seba contra Davidem conſpiravit: peccavit & Rex David, dum ex vanitate & præſumptione populum juſſit numerari. Hinc iratus Deus trium pœnarum optionem illi obtulit, famis ſcilicet, belli, & peſtis, qui tamen judicans tolerabilius eſſe in manus Dei, quàm hominum incidere, peſtem elegit: *Levánsque David oculos ſuos, vidit Angelum Domini ſtantem inter cœlum & terram, & evaginatum gladium in manu ejus.* Væ regioni! væ omni populo! quis impedire poterit hunc gladium Domini, ut non devoret omnem carnem: *Et gladius meus devorabit carnes?* Quid ergo conſilii? quid remedii in re tam ardua, ac tanti momenti? Audi Scripturam: *Et ceciderunt tam ipſe* (hoc eſt David) *quàm majores natu veſtiti ciliciis, proni in terram.* Et quid ſequitur? *Et convertit gladium ſuum in vaginam.* O miſericors ira SS. CORDIS JEſu jam tunc in umbra & figura communi populorum calamitati intimè condolentis, dum mox peſtem trium dierum in ſex tantùm horas mutavit: *Et ceſſet interfectio.* O clemens ira! *O ira miſericors*, exclamat Berengoſius, *O ſalubris indignatio! quæ ſic iraſcitur, ut ſubveniat, ſic minatur, ut parcat, ſic aufert, ut reſtituat, ſic tradit, ut eripiat, ſic deſtruit, ut muniat, ſi abjicit, ut recipiat.* *1. Par. 21. 16.* *Deut. 32. 42.* *2. Reg. 24. 21.* *Bereng. ſerm. in Nat. Mart.*

Et quid dico? conſiderate, quæſo, moderпnm Europæ noſtræ

ſtatum, & quid aliud hactenus ab initio hujus currentis ſæculi ſpectavimus, quàm

Regnorum clades, & triſtia funera Regum,
Bella, famem, peſtes, morbos, ſubitóſque tumultus,
Et clandeſtinis ſurgentia fraudibus arma? &c.

S. Greg. Mag. Verùm confidite filii! etiam in his publicis calamitatibus infinita adhuc relucet SS. CORDIS JEſu miſeratio, quia *mala illa, quæ nos premunt, ad Deum ire compellunt.* O quot miſelli ſub hæc calamitoſa tempora corde contrito & humiliato ad SS. ac diviniſſimum COR JEſu ſuſpirârunt, atque ex toto animo ad Dominum Deum ſuum cum filio prodigo reverſi ſunt, qui aliàs in deliciis & voluptatibus æternùm petiiſſent! ſubmittamus ergo nos divinæ voluntati hujus SS. CORDIS, quód ſolùm ex malo ſcit eruere bonum. Arcam Noëmicam nonniſi feri fluctus Oceani in ſummos Armeniæ montes extulerunt, unde lemma: *Surgit ſurgentibus undis.* Aromata ſi non conterantur, vel ſupra ignem ponantur, fragrantiam ſuam non exhalant; unde iterum lemma: *Dum flagrant, fragrant.* Chryſopraſus gemma pretioſiſſima ſolùm in tenebris & in obſcuro ſplendet, de quo Italus: *Oro è di giorno, e nella notte è fuoco*, hoc eſt: *Aurea per diem, noctu reſplendet ut ignis:* Aurum in ardenti fornace probandum eſt, de quo lemma: *Non læditur, ſed probatur.* Corona aurea Imperatorum ac Regum nonniſi tunſionibus, igne & preſſuris perficitur, hinc rurſus lemma: *Me ferrum, me perficit ignis,* Eja animæ Chriſtianæ! ſurſum Corda ad SS. COR JEſu, & ad Patrem miſericordiarum, & Deum totius conſolationis, qui, licèt nos corripiat, Pater tamen noſter eſſe perſeverat.

1. Cor. 10 13. *Fidelis eſt DEus*, inquit Apoſtol. *qui non patietur nos tentari ſupra id, quod poſſumus, ſed faciet etiam cum tentatione proventum, ut poſſitis ſuſtinere,* Et ecce! vidimus proventnm, vidimus & finem aliquem noſtrarum miſeriarum. Agite filii, pulſate ulteriùs januam SS. CORDIS JESU, *plura dabit, plures ſi dabis uſque preces.*

4. Et adhuc dubitatis? dicite, cur DEUS quondam Adamo primo prævaricatori, priusquàm in illum ſententiam ferret, ſignum

adven-

adventûs ſui dederit, dum deambulans in paradiſo ad auram pomeridianam terribilem ſtrepitum inter arbores excitavit, ad quem fragorem Adam tremefactus, mox ad denſiſſimas arbores cum uxore ſua confugit, & ibidem ſub medio paradiſi ligno ſeſe ocultavit: *Et cùm audiſſent vocem Domini Dei ambulantis in paradiſo ad auram poſt meridiem, abſcondit ſe Adam & uxor ejus à facie Domini in medio ligni paradiſi.* Res miranda! ſi DEUS Adamum punire voluit, quare illum per hanc arborum concuſſionem præmonuit? Cur illi ſignum dedit, ut fugeret à facie arcûs? Ad hanc quæſtionem reſpondet Le Blanc celeberrimus Pſalmorum interpres: *ut illum excitaret ad dolorem, & quia cum dolore crimen confeſſus eſt, veniam meruit*, in tantum, ut non æternis cum Lucifero deputaretur ſuppliciis. En quomodo mens Divina jam tunc in umbra iram cum miſericordia conjunxerit! Et quis neget inſignem fuiſſe typum Sacratiſſimi CORDIS JEſu, ad mundi veſperam juxta S. Irenæum ad redimendum Adam ejúsque poſteros venturi, & pro illorum ſalute ſe ipſum in lytrum & hoſtiam oblaturi? Hinc pretioſiſſimus ille Redemptor à S. Joanne quidem Leo de tribu Juda, ſed mox & Agnus appellatus eſt: *Leo*, inquit Richardus à S. Victore, *malos puniendo, Agnus bonus redimendo.* Hinc etiam à Sponſa *candidus & rubicundus* nuncupatus! *Rubicundus*, ait de Ponte, *propter juſtitiam, & candidus propter miſericordiam:* Hinc in ſupremo illo judicio priùs dicet: *Venite Benedicti*, & tandem: *Diſcedite maledicti*, quia SS. COR JEſu paratius eſt ad miſericordiam, quàm ad juſtitiam.

Gen. 3, 8. Cornel. hic. le Blanc. in pſ. 59. verſ. 7. S. Iren. lib. 1. Apoc. 5, 5. Rich. à S. Vict. l. 2. in Apoc. 3. Cant. 5, 10. De Pont. Exh. 19. §. 3.

5. Perlegite de hac veritate ſcripturus, & invenietis, quomodo Divina Mens ſemper in ira conſuetæ ſuæ miſericordiæ meminerit. Cùm univerſa caro corruperat viam ſuam, mitis DEUS nonniſi coactus ad ſupplicium proceſſit: *Et tactus dolore Cordis intrinſecùs, delebo, inquit, hominem, quem creavi.* In hunc finem non ſimul, ſed ſenſim, hoc eſt, per continuos 40. dies ac noctes de cœlo pluvias miſit: *Pluam quadraginta diebus &c.* Et cur tanto tempore? quare non uno die, imò uno momento has induxit pluvias?

Gen. 6, 6. Gen. 7, 4.

S. Chrys. hom. 24. in Gen. ad quid tanta mora? ℟. S. Chrysostomus: *Hoc deditâ operâ fecit, volens simul & timorem & occasionem præbere, qua possent pœnam, quæ jam in foribus esset, effugere.* Vide hic iterum typum & umbram SS. CORDIS JEsu, etiam cùm justissimè indignatur, ad

Ps. 2, 96. misericordiam exhibendam pronissimi: *Ira,* inquit Psaltes, *in indi-*

S. Aug. tr. 27. in Joan. *gnatione ejus, & vita in voluntâte ejus.* Et S. Augustinus: *Repellis nos à te? da nobis alterum te: Ad quem ibimus, si te relinquamus?*

6. In eodem universali diluvio præter octo personas, quæ per arcam salvatæ sunt, mortalas omnes, & quidquid animam habebat

Gen. 7, 22. viventem, extra arcam Noëmicam perierunt: *Cuncta in quibus spiraculum vitæ est, in terra mortua sunt.* O qualis hæc ira & quidem

1. Pet. 3, 20. justissima Divini Auminis fuit? Audi S. Pettum: *In qua* (loquitur de arca Noë) *pauci, id est, octo animæ salvæ factæ sunt per aquam.* O bone DEUS! quis hæc audiens non omnibus artubus contremiscat?

Erro, misericordia, non ira fuit, dum plurimorum adhuc animæ, cùm diluvium inundare senserunt, ad DEUM conversæ, ac pœnitentes salvatæ sunt, quæ ad limbum interim cum reliquis justis relegatæ, tandem à Christo JEsu, illuc post mortem descendente, cum cæteris justis eductæ, & in cœlestem paradisum deductæ sunt. Quod exemplum ideo S. Petrus in medium adducit, ut demonstret, etiam justissimam iram Divini Numinis cum summa misericordia esse cunjunctam. Collige prudens Lector ex hoc typo, quàm misericors ira SS. CORDIS JEsu, hactenus in nos fuerit, de quo lemma, *Sauciat & sanat.*

7. Similis rerum facies in extinctione Pentapolis fuit, dum DEus

Gen. 19, 24. ob enormia scelera istas civitates igne cœlesti castigavit: *Dominus pluit sulphur & ignem à Domino de cœlo, & subvertit civitates has, & omnem circa regionem, universos habitatores urbium, & cuncta terræ viventia.* Bone DEUS! si hîc adulti fuerunt nocentes, prout erant nocentissimi, quid autem parvuli peccârunt? Cur etiam innocentes tam severo plectuntur igne? Nunquid justus es Domine, & rectum judicium tuum? Dixi: etiam cùm iratus fuerit Do-

minus:

minus, SS. COR ejus miſericordiæ recordabitur; inter quos Sodomitas, teſte S. Hieronymo, non pauci fuerunt, qui ſentientes ultrices has flammas, ſeriò & ex animo pœnituerunt, & ſic adhuc ſalvati ſunt. Parvulis quoque hoc ignis ſupplicium in ſalutem ceſſit, ſi enim ſuperſtites manſiſſent, ſine dubio Parentum veſtigiis inſiſtentes æternis fuiſſent addicti ſuppliciis, ubi ſic per ignem temporalem & momentaneum evaſerunt incendium ſempiternum. Hinc Regius Vates: *Non obliviſcetur miſereri Deus, nec continebit in ira ſua miſericordias ſuas.* Pſ. 76, 10

S. Hier. hîc apud Cornel.

8. Deſideratíſne de hac veritate adhuc plura exempla & conceptus ex ſacra ſcriptura petitos? Revocate vobis in memoriam illud mirabile Pharaonis ſomnium, in quo ſtans ſuper Nilum 7. boves craſſas, & 7. macie confectas vidit Obſtupeſcit Rex ad hoc portentum, & ignarus, quidnam conſilii in hac re capiendum, varios ariolos accerſit, ut ex ipſis hujus ſomnii interpretationem intelligeret. Tandem cùm nullus, qui hoc myſterium interpretaretur, in univerſo regno inventus eſſet, Joſeph è carcere eductus, prædictam Regis viſionem de ſeptennio fertilitatis & ſterilitatis futuræ explicavit: *Reſpondit Joſeph: ſomnium Regis unum eſt, quæ facturus eſt Deus, oſtendit Pharaoni &c.* Mirabilis DEus, ſi Ægyptum & reliquas terræ regiones communi inopiâ ac fame propter hominum delicta voluit caſtigare, quare priùs hanc univerſalem orbis calamitatem Regi per Joſephum revelavit? ℞. S. Nilus in Paraneſi, quia Deus Pater noſter eſt: *Caſtigat ut pater*, & ſimul inter caſtigandum amoris ſui ſigna impendit; ſicut, qui vineam putat, vires quidem adſtringit, purgat & ſecat uſque ad lacrymas, ſed tantùm in hunc finem, ut plus fructûs afferant: unde lemma: *Ut gaudeas mero, ſcindo.* Audiamus & Oleaſtrum in hunc locum: *Adverte*, inquit, *Patris pietatem, qui, cùm vellet Ægyptum fame diſcruciari, priùs hoc oſtendit, ut ſuccurrere poſſent, quod ſæpius facere ſolet, ut homines fugiant à facie arcûs.* En iterum mirandam Div. Numinis benignitatem, quod, dum nobis ob demerita noſtra juſtiſſimè iraſcitur, diverſíſque nos exercitat calamitatibus, nunquam tamen,

Gen. 41, 25.

S. Nilus in Paraneſi.

Oleaſter.

etiam

Pſ. 59, 3. etiam in medio indignationis æſtu immenſæ ſuæ clementiæ oblivisci ſolet; pro
An. 1704 inde meritò Propheta Regius: *Deus repuliſti nos, iratus es, & miſertus es nobis.*
menſe Ita mi JESU! *repuliſti nos*, & juſtiſſimè quidem, quia peccavimus tibi, ide
Julio & meritò nos & regionem noſtram dediſti in manus inimicorum: *Deſtruxiſti nos*
Auguſto. dum bona noſtra temporalia dediſti in direptionem, & multorum ædes in com
Sim. Caſſ. buſtionem. *Iratus es*, ſed *ira Dei non eſt*, ait Simon de Caſſia, *cùm temporalite*
l. 2. Joan. *punit, ſed cùm damnat æternè.* Et iterum *miſertus es nobis*, dum ſicut fratres Jo
3, 36. ſeph culpam noſtram agnovimus: *Meritò hæc patimur, quia peccavimus in*
Gen. 42, *fratrem noſtrum*, dum publicis votis ad SS. ac Diviniſſ. COR JESU confugi
21. mus, illud ſingulare propitiatorium noſtrum DEO Patri in pacificam Hoſtiam præſentantes. Et ecce! *miſertus es nobis*, O mitiſſimum Numen, dum poſt tot ac tantas exantlatas calamitates adhuc tibi vivimus, ſub umbra alarum tuarum ſpiramus, & ſub ficu pacifica veri Salomonis, hoc eſt, ſub tutela SS. & Thaumaturgi noſtri Crucifixi vivimus, judicium & miſericordiam SS. COR
Iſa. 54, 7. DIS tui æternùm decantantes; ſic nimirum apud nos verificatum eſt: *In puncto ad medicum dereliqui te, & in miſerationibus magnis congregabo te.*

9. Eja igitur Animæ Chriſtianæ! quid moramini? venite ad hoc SS. ac diviniſſ. COR JESU, & invenietis præſentiſſimum veſtris calamitatibus remedium. Ad Arcam quondam fœderis ſub pœna mortis nullus audebat de plebe
Joſue. 3, accedere, nullus ne quidem curioſiùs aſpicere: *Sit inter vos & arcam ſpatium*
4. *cubitorum duûm millium.* Non ſic in hac vivente Arca SS. CORDIS JEſu, non ſic
Marc. 4, ſed ultrò omnes etiam peccatores deſperatiſſimos ad ſe benignè ivitat: *Venite ad*
38. *me omnes &c.* O mitiſſ. Cor JEſu! liceat & mihi peccatorum miſerrimo loco omnium unicum ad te dicere verbum: *Magiſter, nonne ad te pertinet, quia perimus.* Ah omnino, O mi JESU, ad te pertinet, quia tui ſumus ex creatione, tui ſumus ex redemptione, tui ſumus ex juſtificatione, tui ſumus ex vocatione ac conſervatione, ac tandem tui ſumus, & in æternum tui ex glorificatione. Ecce mi Redemptor! O Amor Crucifixe! habes confitentes reos, ante te humiliter
Dan. 3, proſtratos, & cum Daniele confitentes: *Quia in veritate & in judicio induxiſti*
28. *omnia hæc propter peccata noſtra.* Sed ecce paratum Cor noſtrum, ad tibi de novo ex totis viribus inſerviendum! Parce ergo, mi JESU, populo tuo, & ne des hæreditatem tuam in perditionem. Conſolatur nos denique Mellifluus tuus Bernardus, qui pariter ex SS. CORDE tuo aquas ſalutis cum gaudio hauſit:
S. Bern. *Gemina*, inquit, *dulcedo ſuavitatis in PECTORE Domini JESU, longanimitas*
ſer. 9. in *videlicet in expectando, & in donando facilitas.* Expectâſti hactenus noſtram
cant. pœnitentiam, nunc pœnitentibus tribue veniam, ac tandem gloriam æternam, quia miſericordia tua ſuperexaltat judicium.

CON-

CONSIDERATIO XVI.

SS. COR JESU ex omnibus misericordissimum, in quo peccatores omnes veniam & gratiam possunt invenire.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Matth. 11, 28.

1. SÆpius annotavi, & mecum ipse Sacras volutando Scripturas demiratus sum, quare Christus Dominus, immensa illa Patris Sapientia, cùm in hac carne humana inter mortales mortalis versaretur, non alio se nomine appellare consueverit, quàm *Filium hominis?* Lege novum Testamentum, & in solo Matthæo reperies, quòd hic mitissimus orbis Servator vigesies octies se hoc nomine vocaverit: *Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.* Et cur, O mi Salvator! non potiùs te *Filium Dei* nominâsti? Nunquid à potiori solet fieri denominatio? Re- *Matth. 8. 20.*

 spon-

Cajetan. in idem cap. 8. spondet Cajetanus, ideo se Christum non Filium Dei, sed homini appellâsse, ut demonstraret, quòd ipse totus esset hominis, & quòd totum COR suum atque seipsum pro homine dederit; ad hoc enim venit in mundum, ut hominem salvum faceret, & seipsum dare redemptionem pro homine. O immensus! O stupendus amor hujus suavissimi CORDIS JEsu! quo totum se homini dedicavit, & nil, nisi gratiam & misericordiam etiamnum in omnes spirat. Coloss. 2, 3. *In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei absconditi*: velut Sol omnibus beneficentissimus, dum non in uno firmamenti loco affixus hæret, sed quotidie omnes quatuor mundi plagas lustrare solet, stellis superiùs suum lumen, & inferiùs rebus ac creaturis omnibus, sive bonis, sive malis, suum splendorem, calorem, & vegetationem communicans! hinc pro lemmate illud Redemptoris ei meritò inscribes:

Super bonos & malos.

Matth. 5, 45. *Ut sitis*, inquit Veritas, *filii Patris vestri, qui in cœlis est, qui Solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos.* Talis, inquam, Sol mysticus SS. COR JEsu est, omnibus benefaciens, omnia illustrans, & divinos misericordiæ suæ radios tum superiùs in cœlo in omnes cœlestes spiritus ac Beatorum animas, tum inferiùs in terra in miseros mortales, atiam pessimos peccatores longè latéque, ubique locorum diffundens, à quo divinissimo CORDE JEsu omnia quoque ejus membra misericordiam hauserunt.

2. Progrediamur pro confirmatione hujus veritatis ad Scripturam. Considera comprimis amantissimos oculos JEsu, nil nisi summam clementiam in peccatricem animam spirantes; Matthæum notissimum illum Publicanum consule: Matth. 9, 9. *Vidit JEsus hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine, & ait illi: sequere me & surgens secutus est eum.* Luc. 19, 5. Vidit quoque JEsus Zachæum in ficulnea, & Petrum in atrio, quem utrumque, ut aspexit, erexit: Luc. 22, 61. *Et conversus Dominus respexit Petrum, &c.* En virtutem oculorum JEsu!

In

Intuere aures illius, quàm pronæ ac paratæ semper fuerint in vita ad exhibendam miseris mortalibus clementiam. Vix latro in cruce os suum aperuit, & attraxit spiritum dicendo: *Domine memento* Luc. 23,
mei! Et ecce sine mora exaudita est deprecatio ejus: *Hodie me-* 43.
cum eris in paradiso. Observa, non petiit pœnitens latro paradisum, neque ausus fuisset memor suorum delictorum illum unquam petere, sed tantùm ut aures JEsu fierent intendentes in vocem deprecationis suæ cum unico *Memento*, & obtinuit plus à benignissimo JEsu, quàm unquam speravit: *Hodie &c.*

Perpende linguam & labia illius, in quibus pariter nil, nisi amorem & clementiam in omnes diffusam cernes, ejus etiam saliva surdo & muto perfectam sanitatem, & cœco nato visum restituit: *Et* Marc. 7.
expuens tetigit linguam ejus. Et in alio loco: *expuit in terram, &* 33.
fecit lutum ex sputo, & linivit lutum super oculos ejus. Jo. 9, 6.

Vide manus illius in cruce apertas, perforatas, tornatiles, aureas, & plenas hyacinthis, quàm benevolæ ac liberales in omnes, ac præsertim in miseros & ægros mortales extiterint, qui à Christo nullam aliam gratiam solebant petere, quàm ut manus sibi imponeret: *Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret;* Et in alio Matth.
loco: *Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedice-* 19, 13.
bat eos. Marc. 10

Attende pedes illius, ad quos humiliter procumbens Magdalena, 16.
eósque lacrymis suis abluens, mox à Christo plenissimam omnium peccatorum absolutionem impetravit: *Et stans retrò secus pe-* Luc. 7,
des ejus, lacrymis cœpit rigare pedes ejus &c. 38.

Contemplare denique totum Corpus JEsu, de quo refert Lucas: *Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes*: quæ virtus etiam per Luc. 6,
fimbriam vestimenti se diffudit, dum mulierem duodecim annis 19.
sanguinis fluxum patientem momento sanavit: *Acessit retrò, &* Luc. 8,
tetigit fimbriam vestimenti ejus: & confestim stetit fluxus sangui- 44.
nis ejus.

Sed unde, obsecro, hæc virtus & clementia in omnia Christi membra diffusa? O Anima Christiana! SS. COR JEsu inspice, hîc

fontem, venam, & primam ſcaturiginem omnium bonorum & gratiarum invenies. Quemadmodum à Corde hominis cætera ejus membra motum, vitam, omnémque vigorem participant: ſic à SS. CORDE JEſu omnis gratia & miſericordia in myſtica membra, quæ ſunt fideles, ubertim promanat. *Quia in ipſo*, ait Apoſtolus, *complacuit omnem plenitudinem inhabitare.* Quis igitur deſperet, ſi tam benignum, tam gratioſum, tam miſericors eſt SS. COR JEſu? O peccator! accede ad hoc divinum propitiatorium cum omni fiducia & contriti animi teneritudine, & videbis, ac miraberis, & dilatabitur Cor tuum præ amaris magnitudine: *Stat ante filium Mater*, ait S. Bernardus, *oſtendens ei pectus & ubera, ſtat ante Patrem Filius, oſtendens ei LATUS & vulnera, quis dubitet de venia, ubi tot exiſtunt meritorum patrocinia?*

Coloſſ. 1, 19.

3. Nondum credis hujus diviniſſimi CORDIS JEſu ſuavitatem ac clementiam? Revoca in memoriam Samaritanam illam Mulierem, quæ ad JEſum ex itinere laſſum, & ſitibundum juxta fontem Jacob in Sichar ſedentem venit, à qua mitiſſimus Salvator orbis unicum aquæ potum de dicto fonte petiit: *Da mihi bibere.* Quid ad hanc inſolitam petitionem Mulier illa Samaritana? indignabunda, & elato frontis impudentis ſupercilio reſpondet: *Quomodo tu Judæus cùm ſis, bibere à me poſcis, quæ ſum Mulier Samaritana?* Vos Judæi ne quidem dignamini cum Samaritanis habere commercium, & quomodo tu ſervitium meum hîc ad fontem depoſcis? Vide hîc obſecro, prudens Lector, Cor ſuperbum & elatum impudentis hujus Samaritanæ: *Tu:* ita JEſum compellat, nullo prorſus habito reſpectu Majeſtatis, quæ ex hac divina Perſona etiam exteriùs promicabat? Quid verò ad hoc manſuetiſſimum COR JEſu? Ecce benignè compatitur illius infirmitati, & diſcurſum cum ea ulteriùs proſequens, ſic placido vultu hanc lupam alloquitur: *Si ſcires donum DEI, & quis eſt, qui dicit: da mihi bibere, tu forſitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam vivam.* (per quam aquam vivam ſub metaphora gratiam Spiritûs Sancti, animam à peccatis adinſtar fontis abluentis, & æſtum concupiſcentiæ, aliarúmque paſſionum

Jo. 4, 7.

ſionum refrigerantis juxta S. Cyrillum deſignavit.) Hîc vidiſſes quaſi momento hanc leænam totem mutatam, & ſicut pavonem, cùm deformes conſpicit pedes, ſuas criſtas & ſtellatam caudam deponentem: *Domine*, reponit, *da mihi hanc aquam, &c.* neque aliter illum imposterum quàm Dominum appellavit. Unde talis & tam feſtina hujus impudentiſſimi cordis mutatio? ℟. Cajetan. quem ſuperiùs citavi: *Audita manſueta reſponſione Chriſti, incipit honorare JEſum, priùs enim dixerat? Quomodo tu? nunc verò dicit: Domine.* Vide hîc, & conſidera manſuetiſſimum & planè miſericordiſſimum COR JEſu quomodo velut Sol ſuper bonos & malos oriatur, nullámque hominum conditionem à ſe excludere ſoleat, unde ad ſe invitans omnes, dicit: *Venite ad me omnes, qui laboratis &c.* O bonitas SS. CORDIS JEſu! Notent hoc ſibi Confeſſarii nimiùm auſteri. *Cajet. hîc.* *Matth. 11, 28.*

4. Verùm ut hujus SS. CORDIS JEſu in nos miſericordiam & amorem adhuc clariùs valeatis penetrare, ad id attendite, quod enarro. Joſue Hebræorum Dux glorioſiſſimus, cùm jam in procinctu ſtaret, ut univerſum populum Iſraeliticum ex deſerto in Palæſtinam per Jordanem traduceret, nec pontem aut naves ad manus haberet, quibus tam immenſum exercitum per vehementiſſimam aquam, nunc ob nives in vicinis montibus liquatas, ſummopere exundantem, trajiceret, Dei juſſu Arcam fœderis Domini à Sacerdotibus ad ripam fluminis applicari curavit, ad cujus adſpectum & præſentiam mox Jordanis contremiſcere, & retrogredi cœpit, ſtetítque ex una parte omnino immobilis, & ex altera parte decurrens, liberum omni populo tranſitum paravit: *Ingreſſisque eis Jordanem, ſteterunt aquæ, & ad inſtar montis intumeſcentes apparebant.* O prodigium inauditum! ad quid, obſecro, adeò contremiſcis, ô Jordanis? ad quid fugis? cur arcam pertimeſcis? Quis hîc non cum Pſalte Regio exclamet: *Quid eſt tibi mare, quòd fugiſti, & tu Jordanis, quia converſus es retrorſum?* Magnum hîc latet myſterium, animæ Chriſtianæ! ſed relinquamus hunc Jordanem pauliſper in ſuo curſu præ horrore & ſtupore ſtantem, & *Joſue. 3, 15.* *Pſ. 113, 5*

interim à figura ad figuratum nos convertamus. Cùm jam expletis triginta ætatis annis amantiſſimus Redemptor noſter ſe mundo vellet manifeſtare, rectà ad Jordanem ſe contulit, ubi à Joanne inter
Matth. 3, turbas eò confluentes, publicè baptiſmum petiit: *Tunc venit JEſus*
13. *à Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo.* Et ecce! cùm mitiſſimus Dominus jam ſe pararet, ut in flumen deſcenderet, ſtat Jordanis omnino quietus, non reformidans præſentiam ſui Creatoris, nec ampliùs, ſicut olim ad conſpectum arcæ fœderis convertitur retrorſum. Nova admiratio! novum prodigium! Si umbram timuiſti & figuram (quia hæc arca Chriſtum Dominum præſignabat) cur nunc ad præſentiam JEſu in te baptizandi non expaveſcis? non converteris retrorſum O Jordanis?

5. Adverte: per arcam fœderis DEus quondam rigidam juſtitiam exercuit. Philiſtæos, Bethſamitas, & Ozam conſule, quantùm ab arca Domini fuerint afflicti, ad cujus etiam remotum ad-
1. Reg. 5, ventum jam trepidabant populi: *Adduxerunt ad nos arcam Dei*
10. *Iſraël, ut interficiat nos & populum noſtrum.* Hinc ad aſpectum illius Jordanis quoque præ timore ſtetit attonitus, & arcæ liberum venerabundus conceſſit tranſitum. Verùm ubi venit plenitudo temporis, & DEus miſit filium ſuum in mundum, factum ex muliere, factum ſub lege, non ampliùs DEus in tali rigore juſtitiæ popu-
S. Chryſ. lum ſuum gubernare, cœpit, *ſed DEus,* ait S. Chryſologus, *Domi-*
ſerm. 7. *num mutavit in Patrem, & ab eo tempore amari maluit, quàm timeri.* Sed quid ita Patris iram placavit?

O Sanctiſſimum! ô amabiliſſimum COR JEſu! diu in veteri lege æternus Pater virum quæſivit, qui murum & ſepem inter DEum ira-
Ezech. tum & hominem peccatorem interponeret: *Quæſivi de eis vi-*
22, 30. *rum, qui interponeret ſepem, & ſtaret oppoſitus contra me pro terra, ne diſſiparem eam, & non inveni.* Et ecce! ô mi Redemptor! talem virum in te ſolo invenimus, dum Sacratiſſimum COR tuum pro ſcuto, pro muro, & ſepe interpoſuiſti, quod ſolùm irati Patris iram placare & terram peccatricem cum Creatore ſuo reconciliare
Hebr. 9, poterat. Hanc igitur veram, vivam, ac divinam ſalutis Arcam (SS.
4. COR

COR JEsu intelligo, in qua mystica Arca pariter virga Aronica, id est, Crux & Eucharisticum Manna absconditum fuerat) ubi secundò ad se accedentem vidit Jordanis, non ampliùs præ timore conversus est retrorsum, sed gaudens & exultans tam benignum ac misericordem Dominum suum excepit: *Quoniam ante carnis assumptionem*, sunt verba S. Cyrilli, *mare vidit illum, & fugit, & Jordanis conversus est retrorsum; assumpsit corpus Dominus, ut mare videns sustineret, & Jordanis illum sine timore susciperet.* S. Cyrill. Hieros. Catech. 12.

6. O mortales omnes, quid agitis? *Quare aggravatis corda vestra, sicut aggravavit Ægyptus & Pharao cor suum?* Quid timetis ad hoc SS. COR JEsu accedere, cum nihil in eo durum, nihil austerum, nihil terribile sit? Quoties potuisset vos propter tot ac tanta demerita æternùm reprobare, & vel uno nutu ad inferni barathrum deturbare, & non fecit? cùm quanta, obsecro, patientia vos hactenus non sustinuit? Profectò misericordia Dei est ac SS. CORDIS JEsu, quia non sumus consumpti. *DEus meus, misericordia mea!* inclamat Regius ille Vates: *DEus Cordis mei, & pars mea DEus in æternùm!* 1. Reg. 6, 6. Ps. 58, 18 Ps. 72, 26

Audite, quid Sauli acciderit. Collegit is exercitum, ut Davidem in deserto caperet, & occideret, quod explorans David, cum Abisai propinquo suo de nocte surrexit, & clàm ingressus illius castra, invenit Saulem in tentorio suo dormientem, hastàmque in terra ad caput ejus fixam. Quid ad hoc Abisai? *Perfodiam*, inquit, *eum lanceâ in terra semel, & secundò opus non erit.* Nequaquam, reponit David, interficietur Saul: *Propitius sit mihi Dominus, ne extendam manum meam in Christum Domini. Nunc igitur tolle hastam & scyphum aquæ, & abeamus.* Quod & factum est. Et quare David inimicum suum à Deo in manus suas traditum non interfecit? Observa: David vir mitissimus sicut in aliis, sic etiam in hoc generoso facinore typus Christi fuit, quid de se ipso testatur: *Discite à me, quia mitis sum & humilis Corde;* Saul autem Davidem injustè persequens, figuram peccatoris sustinet. Per Abisai, quod nomen interpretatur, *Rugitus ejus*, Justitia divina denotatur, quæ rugiens 1. Reg. 26, 7. Matth. 11, 29.

giens ſuper peccatorem ſtat cum lancea parata ad eum perfodiendum, & cum corpore ac anima perdendum, Verùm quid ad hoc mitiſſimum ac clementiſſimum COR JEſu? Nequaquam, reponit, morietur peccator, nolo mortem peccatoris, quia Chriſtus Domini eſt, id eſt, meo ſanguine redemptus: *Filius enim hominis non venit animas perdere, ſed ſalvare.* In hunc finem latus meum lanceâ permiſi reſerari, ut liberum ad COR meum haberet introitum. Et ſi nondum per hanc immenſam charitatem meam, quâ eum uſque in finem dilexi, ad veram converſionem & dignos pœnitentiæ fructus movetur, compellam ipſum intrare, quia in hoc diviniſſimo CORDE adhuc locus eſt; auferam illi haſtam & ſcyphum, hoc eſt, ſanitatem corporis, facultates mundi, & voluptates carnis, in quibus me hactenus velut Saul oppugnavit, ut ſic agnoſcat peccatum ſuum, & adhuc gratiam inveniat & vitam. *O homo,* inclamat mellifluus Bernardus, *quis illud COR tam vulneratum non diligat? quis tam amantem non redamet?* Ah! quis non redamet?

Luc. 9. 56.

S. Bern. de paſſ. cap. 3.

7. Coronidem huic conſiderationi imponat S. Mechtildis, de qua in ejus vita refertur, quòd aliquando ſpecioſiſſimam Virginem miro ſplendore circumfuſam ex Sacratiſſimo CORDE Chriſti JEſu Crucifixi egredientem conſpexerit, quæ in dextera ſua duriſſimum adamantem tenuit, quem ſæpius in apertum Redemptoris latus immiſit, atque in ſanguinem & aquam SS. CORDIS ejus immerſit. Obſtupuit ad hanc viſionem S. Mechtildis, & cùm ab amato Sponſo ſuo JEſu ſignificationem hujus viſionis vehementer deſideraret, hanc divinam vocem de cœlo ad ſe delapſam audivit: *Specioſa hac Virgine amor Dei in homines deſignatur: adamas verò Cordis humani ſymbolum eſt, quod licèt ſit duriſſimum, tamen tandem rumpitur, ac emollitur, dum pretioſiſſimo Chriſti JEſu ſanguini immergitur.* O peccatores omnes, ſi poſuiſtis hactenus Cor veſtrum ut adamantem, reſipiſcite tandem, in SS. CORDE JEſu, & in Sanguine Agni lavate animas veſtras. Huc, huc venite, omnes, qui laboratis. *Requies hîc certa laborum.*

P. Matt. Neul. in Sanct. feſt circumciſ. in fine.

CON-

CONSIDERATIO XVII.

SS. COR JESU puteus aquarum viveutinm, ad quem Samaritana, hoc eſt, prævaricatrix Anima gratiam & ſalutem conſequitur.

Domine, puteus altus eſt, unde ergo habes aquam vivam? Joann. 4, 10.

1. SI Dominum liceat cum ſervo ſuo comparare, videtur mihi SS. COR JESU, ut quondam ſitibundum Cor Eliezer ſervi Abrahami, primarii ac fideliſſimi, qui, cùm in Meſopotamiam à Domino ſuo mitteretur, ut ibidem Iſaaco optatam ſponſam procuraret, ex itinere laſſus, & æſtu fatigatus, ad puteum juxta urbem Nachor ſedens, à Rebecca puella potum aquæ poſtulavit, quæ mox depoſitâ hydriâ ipſi & camelis officiosè & liberaliter aquam tribuit, cujus puellæ ſedulum & beneficum animum conſiderans Eliezer, mox in ſignum gratæ mentis duas ei aureas inaures

Gen. 24, 46. & armillas in manus dedit, & ita in ſponſam Iſaaci elegit: *Quæ feſtinans depoſuit hydriam de humero, & dixit mihi: & tu bibe, & camelis tuis tribuam potum.*

Anima Chriſtiana! conſidera nunc amantiſſimum Redemptorem tuum JEſum, à Patre ſuo cœleſti in hanc terram ablegatum, ut ſponſam, hoc eſt, animam tuam, ſibi quæreret, quam per triginta & ampliùs annos in fame & ſiti, in æſtu & frigore, in aſſiduis curis & laboribus, non curru aut equo vectus, ſed pedibus vicos & caſtella circumiens, quæſivit. Et ecce! cùm ex diuturno itinere & æſtu meridiano defatigatus ad puteum Jacob in Sichar ſederet, non Rebeccam, ſed Photinam mulierem Samaritanam & peccatricem, cum hydria ad fontem properantem conſpexit, à qua adinſtar Eliezer potum aque frigidæ, quo laſſum & tabeſcens COR ſuum
Jo. 4, 6. refrigeraret, inſtanter petiit: *Mulier da mihi bibere.*

Mitiſſime JESU! quid ſitit diviniſſimum COR tuum? ſi Fons ſalutis ipſe ſitit, à quo anima noſtra arida reficietur? David quon-
Pſ. 101, 5 dam de ſeipſo teſtatus eſt: *Aruit Cor meum*, dum præ nimia ſiti humore vitali tunc Cor ejus deſtitutum, & quodammodo exſiccatum erat, in quem finem ad refocillandam animam de puteo Bethlemico unicum aquæ frigidæ potum vehementer exoptabat. Audierunt hoc ardens Regis ſui deſiderium tres fortiſſimi milites, & ut ſuam in eum fidelitatem ac promptum animum oſtenderent, ipſo inſcio per media Philiſtinorum caſtra penetrârunt & hauſtam
2. Reg. 23 16. de eodem puteo aquam ſitienti Regi attulerunt: *At ille noluit bibere, ſed libavit eam Domino.* Cur ergo, O Rex, tanto deſiderio hanc aquam poſtulâſti, ſi nunc eam recuſas bibere?

S. Ambr. apol. 1. David. c. 7. Subintrat hîc S. Ambroſius: *Non aquam*, inquit, *ſitiebat*, *ſed ſanguinem Chriſti*, & quidem ex fonte vivo SS. CORDIS JEſu, adquem unicé velut cervus ſitibundus anhelabat, ut Conſideratione VI. mentionem fecimus.

Et hoc eſt, Anima Chriſtiana! quod pariter SS. COR JEſu ad fon-
Jo. 4, 6. tem Jacob ſitiebat: *JEſus ergo fatigatus ex itinere ſedebat ſic ſupra fontem, quaſi horâ ſextâ*; ſupra quod magnos ille Hippo-

nen-

nensium Antistes: *Jam*, inquit, *incipiunt mysteria, non enim frustra fatigatur JEsus, non enim frustra fatigatur virtus Dei: fatigatur ab itinere, & sedet, & juxta puteum sedet, & horâ sextâ fatigatus sedet: omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid.* Et quid ergo indicant? Horâ sextâ sitit SS. COR JEsu: *Cùm Eva*, sunt verba S. Chrysostomi, *mandatum in paradiso transgressa est.* Horâ sextâ sitit, quâ horâ, prout observat Simon de Cassia, peccavit homo, & de paradiso ejectus est. Horâ sextâ sitit: *Ista est hora*, inquit S. Antonius Paduanus, *quando, O mi JEsu! sedisti in fonte misericordiæ super Crucem*, ubi pariter sitiebat SS. COR tuum, dum exclamâsti: *Sitio.* Et quid sitiebas? *Certè illorum salutem*, reponit idem S. Antonius, *pro quorum salute tuum sanguinem fudisti.*

S. Aug. tr. 15. in Joan. *S. Chrys. tom. 6. hom. de Samar.* *Simon de Cass. l. 11. c. 1.* *S Anton. Pad. hic.*

Non ergo ampliùs mirare, anima Christiana! quòd à fœmina Samaritana lassum & aridum COR JEsu potum aquæ postulârit: *Plus sitivit*, ait Beatus Albertus Magnus, *salutem fœminæ, quàm potum aquæ;* quam mulierem peccatricem mirabili & suavissimo modo ibidem ad clathros putei sedens ad frugem & ad salutem reduxit, sic, quæ priùs lupa vaga fuerat, nunc ex corde pœnitens placida Christi ovicula effecta est, ac demum pro fide Christiana Martyr, cujus sacrum caput Romæ in Basilica S. Pauli pro memoria religiosè asservatur. O animæ sitientes & peccatrices, venite & vos ad hunc fontem vivum, medicum ac saluberrimum, SS. COR JEsu: *Ego sitienti*, ait hoc divinissimum COR, *dabo de fonte aquæ vitæ gratìs.* Unde lemma:

B. Alb. M. in Jo. *Apoc. 21, 6.*

Hauriar, non exhauriar.

2. Parvus quidem & exiguus erat ille fons, quem quondam Mardochæus in quadam visione conspexerat; sed qui fons paulò pòst in fluvium prægrandem, & in aquas plurimas redundavit: ac tandem in lucem & solem conversus est: *Parvus fons, qui crevit in fluvium, & in lucem, solémque conversus est.* Bone DEus! quàm paradoxa & hieroglyphica erat hæc Mardochæi visio? quomodo, obsecro, ex aquis lux & sol?

Esth 10, 6.

Per hunc parvum fontem primò in ingentem fluvium converſum appoſitè in ſenſu allegorico Sacratiſſimum COR JEſu intelliges. *Quid hoc eſt? O bone JEſu!* exclamat Mallonius, *quid hoc eſt? En parvum fontem ſanguinem CORDI CHRISTI concluſum, ſed poſtquam lancea latus ejus aperuit, impletum eſt, quod DEus dixerat Moyſi: Percute petram, & exibit aqua, poſtquam enim myſtica petra, Chriſtus, lanceâ percuſſus eſt, parvus fons crevit in fluvium, effluxit enim ſanguis & aqua, quæ cum impetu fluunt de Libano.*

Mallon. c. 20 apud mef. 265.

Sed quomodo, dices, fluvius hujus ſacroſancti Sanguinis & aquæ ex diviniſſimo CORDE JEſu profluens in lucem, ſolémque converti potuit? Audi, bone Vir! nunquam vidiſti ſolem in pellucido fonte aut criſtallino flumine, quomodo per reflexionem radiorum ſuam quodammodo effigiem aquis imprimat? ubi parelium, hoc eſt, ſeipſum & alterum quaſi ſolem exprimere aſſolet, ut ſic ipſe fons fulgidus quidam ſol eſſe videatur.

Inſpice diviniſſimum COR JEſu, & habebis in eo non tam gratiarum fontem, ex quo omnia Eccleſiæ Sacramenta, & omnia bona in orbem promanârunt, ſed & pariter Solem habebis myſticum, gratiarum ſuarum radios circumquaque, & uſque ad extremos orbis terrarum fines (ubi hæc ſacra devotio de SS. CORDE JEſu jam paſſim implantata eſſe perhibetur) mirificè ſpargentem. O quàm igitur mirificus, quàm gratioſus, quàm fœcundus eſt ille fons SS. CORDIS JEſu! O mortales omnes, ite, ite, properate ad hunc divinum fontem. Heu miſeri! *Quare duo mala fecit populus meus? me derelinquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt ſibi ciſternas diſſipatas, quæ continere non valent aquas.*

Jerem. 2, 13.

3. Occurrit hîc mihi cœcus ille natus, cujus oculos benigniſſimus JEſus luto & ſalvâ ſuâ illinivit, & ſic ad fontem Siloë amandavit, ut ibidem in aquis viventibus cœcos oculos lavaret, & viſum reciperet: *Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Miſſus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns.* O bone JEſu! quis non miretur inſolitum hunc medendi modum? Et nunquid in momento

Jo. 9, 7.

huic

huic cœco nato viſum reſtituere poteras? quare ergo illum ad hunc puteum Siloë, ad radices montis Sion profluentem, ubi Salomon quondam in Regem inunctus eſt, amandâſti.

Obſerva! *Omnis Chriſti actio noſtra fuit inſtructio.* Cœcus ille à nativitate adumbravit genus humanum, originali Adami peccato à nativitate ob cœcatum, quem myſticum cœcum JEſus prætериens & videns, benignè illius miſertus eſt, atque à ſua cœcitate innata miſericorditer liberavit, & illuminavit, ſed quomodo? Miſit cœcum illum ad fontem Siloë, qui fons juxta SS. Patres erat typus ipſius Chriſti JEſu Crucifixi: *Chriſtus*, inquit Cornelius à Lapide, *eſt Siloë, id eſt, fons aquæ ſalientis in vitam æternam*, dum enim in Cruce SS. COR ſuum voluit adaperiri, fons quoque omnium gratiarum & benedictionum pro genere humano reſeratus eſt, de quo divino fonte Zacharias Propheta: *In illa die erit fons patens domui David & habitantibus Jeruſalem in ablutionem peccatoris.* O anima Chriſtiana, cœca & peccatrix, quid agis? Imitare & tu hunc cœcum natum ſummo animi cum gaudio ad hunc gratiarum fontem properantem, & licèt cum illo à Phariſæis & ſciolis, qui hanc devotionem erga SS. COR JEſu parvi pendunt, irridearis, perge tamen, quo cœpiſti pede, in hac enim ſaluberrima natatoria non tantùm tuorum poteris lavare peccatorum ſordes, ſed inſuper novum gratiæ lumen recipies: *Et illuminabit te Chriſtus*, quia *apud te*, inquit Pſaltes, *eſt fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.* Audi & S. Thomam: *Si volumus*, inquit, *mundari à cœcitate Cordis, oportet, quòd ſpiritualiter lavemur juxta Iſaiam c. 1. Lavamini, mundi eſtote.* Non eſt autem magis ſalutare animarum lavacrum, quàm SS. COR JEſu; hîc ergo lavamini in ſanguine Agni, quid de ſe ipſo ait: *Ego ſitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratìs.*

S. Greg. Mag. — *Cornel. hîc in Jo.* — *Zach. 13, 1.* — *Ad Eph. 5, 14.* — *Pſ. 35, 10* — *S. Thom. in Joan.* — *Apoc. 21, 6.*

4. Permagni tum à Chriſtianis, tum ab ipſis Machometanis in hodiernum uſque diem æſtimatur puteus ille ſalutaris B. Virginis in Ægypto, ubi hæc SS. Deipara lineam ſupellectilem dulciſſimi Filii ſui lavare, & in facie ſolis ſiccare conſueverat, qui fons non balſami duntaxat hortum illìc locorum mirè fœcundat, ſed & febribus Chriſtianorum, imò & Paganorum, mirificè medetur. Nec

Bagatta tom. 1. l. 3 c. 8. n. 3.

Sozomenus l. 5. c. 20. Nec in minori pretio apud Chriſticolas & Turcas eſt puteus ille celeberrimus ante urbem Emaus prope trivium conſtitutus, in quo mitiſſimus orbis Redemptor poſt ſuam reſurrectionem fertur cum Cleopha & ſocio pedes laviſſe, ex quo tempore aquæ illæ vim medicinalem hausêre, unde etiamnum variis hominum infirmitatibus mirè medetur.

Baron. An. 68. num. 24. Celebratiſſimus eſt fons ſeu puteus S. Petri, qui Romæ in carcere Mamertino ad radices Capitolii quondam ex petra prodigiosè prorupit, ut hoc ſalutari latice Princeps Apoſtolorum Proceſſum & Martinianum cum cæteris carceris cuſtodibus recèns ad Chriſtum converſis baptizaret, ex quo fonte etiamnum hodie ſalubres aquarum venæ ſcaturiunt, ſic, ut nec foràs exundet aqua, nec etiam quantumlibet inde hauriatur, aliquando deficiat.

Baron. An. 69. num. 13. In eadem alma Urbe celebrantur tres prodigioſi fontes, ſeu putei S. Pauli Ap. qui, cùm ſub Nerone in valle pugilum decollatus fuit, non tantùm lac pro ſanguine dedit, ſed etiam ſacrum caput illius à cervice reſciſſum tres ſaltus fecit, ad quos ſemper novus fons mirabiliter prorupit, de quibus ſacris fontibus hodie peregrini in memoriam & honorem S. Pauli, à quo gentes lumen fidei ut plurimûm receperunt, dulces & ſalutiferas aquas devoto animo haurire ſolent.

Bagatta tom. 1. fol. 196. In dicta civitate Romana pariter in pretio habetur & veneratione puteus S. Laurentii Martyris, ubi hodie Eccleſia in honorem hujus Sancti, vulgò ad fontem S. Laurentii dicta, ædificata eſt. In hoc loco glorioſus ille Chriſti Martyr olim in diro carcere detentus, S. Hipolytum, Lucillum & plures alios baptizavit, ad cujus preces hic fons mirabiliter exortus eſt, unde illius aquæ ad ſannadas plures infirmitates etiamnum Romanis & exteris mirificam opem præſtant.

5. Mitto plures alios prodigioſos & ſimiles medicos fontes inter quos omnes longo, imò infinito intervallo præeminet fons ille vitæ (SS. ac diviniſſimum COR JEſu) divide, & introſpice Cor cujuslibet hominis, & in medio ejus fontem vivum, ſanguinis ſcilicet jugiter ſcaturientis invenies, à quo omnis vita noſtra procedit, & exinde

inde omnia membra vivificantur, ac conſervantur. O quàm bene igitur SS. COR JEſu ejusmodi puteo aquarum viventium ſeu fonti vitæ aſſimilatum eſt: *Quoniam apud te eſt fons vitæ?* *Pſ. 35, 10*

Conſule Magdalenam mulierem peccatricem in civitate, quæ ad ſacros Chriſti pedes fontem vitæ invenit: *Et ſtans retrò ſecus pedes ejus lacrymis cœpit rigare pedes ejus, & capillis capitis ſui tergebat, & oſculabatur pedes ejus, unguento ungebat.* *Luc. 7, 38*

Conſule filiam Jairi Archiſynagogi, quæ in civitate Capharnaum in manibus JEſu ſimilem vitæ fontem reperit: *Et cùm ejecta eſſet turba, intravit, & tenuit manum ejus, & ſurrexit puella.* *Matth. 9, 25.*

Conſule Petrum, Chriſtum veram petram in atrio Pontificis negantem, & mox ad frugem ſeriámque pœnitentiam revertentem, qui gratioſum vitæ fontem in oculis ejusdem pientiſſimi Salvatoris expertus eſt: *Et converſus Dominus reſpexit Petrum.* *Luc. 22, 61.*

Conſule Lazarum in monimento poſitum, qui in lingua & voce Chriſti fontem vitæ habuit: *Hæc cùm dixiſſet, voce magna clamavit: Lazare veni foras &c.* *Jo. 11, 45.*

Conſule mulierem illam, quæ ab annis duodecim ſanguinis fluxum paſſa, cùm Chriſti fimbriam attigiſſet, ſine mora ab infirmitate ſua ſanata eſt, & ita vitæ fontem etiam in extrema illa veſtimenti parte invenit: *Dicebat enim intra ſe: ſi tetigero tantùm veſtimentum ejus, ſalva ero.* *Matth. 9, 21.*

Ecce totus Chriſtus Fons vitæ erat, omnibus benefaciens, & in omnes (quia *fons* dicitur à *fundendo*) gratiarum ſuarum fluenta diffundens; ſed quàm maximè inter cætera corporis membra Sacratiſſimum COR JEſu verus fons vitæ nobis extitit. Dilectum illum Diſcipulum conſule, iu SS. PECTORE JEſu placidè quieſcentem, ex quo divino fonte quid non hauſit? *Fluenta ſapientiæ*, ait Beda, *ut poſſet dicere: In principio erat VERBUM &c.* O felicem Diſcipulum! Quàm bene de te Vates Regius: *Benjamin in mentis exceſſu.* Verè in mentis exceſſu tunc erat dilectus ille Benjaminus; quis enim illum amoris exceſſum & incomparabilem animi dulcedinem explicare poterit, quam tunc temporis Filius hic amoris *V. Beda cit. à Manſ. in diſc. 3.* *Pſ. 67, 28*

ris

S. Bern. serm. 1. de Nativ. Domini. ris & doloris de amabiliſſimo CORDE JEſu potavit? Meminit S. Bernardus quinque fontium Salvatoris, primum vocat *fontem miſericordiæ*, ſecundum, *fontem ſapientiæ*, tertium *fontem gratiæ*, quartum *fontem charitatis*, & quintum, hoc eſt, SS. latus & COR JEſu *fontem vitæ* appellat, in quo non ſolùm à peccatis ablui, ſed & in vitam novam poſſumus regenerari. S. Ambr. in pſal. Ab hoc fonte, ait S. Ambroſius, *non tabes mortis, ſed fons vitæ ſcaturivit æternæ.* O mortales! ad quid bibitis de Mara aquas turbulentas aquas fœtidas mundanarum voluptatum? Jer. 2, 12 & quare derelinquitis *fontem aquæ vivæ?* An non veriſſimum eſt, quod Poëta Chriſtianus de hoc SS. CORDE JEſu decantat:

Plaga, fames, morbi procul hinc exeſte, ſcaturit
Nam vena hìc medicis plena ſalutis aquis?

6. Vultis videre ſimilem gratiarum venam, ex SS. CORDE JEſu, in ſalutem hominum ſcaturientem? De Imit. J Eſu pat lib. 2. c. 4. Audite hiſtoriam memorandam. Fæmina quædam (prout Lyreus auctor eſt) apud Lakenſes ſacratiſſimam Synaxin ſuſceperat, quam Judæo Bruxellenſi & prece & pretio ſolicitè exoptatam vendidit. Et ecce cùm viam ad ſacrilegum ſordidúmque Hebræum capeſſit, SS. Hoſtiam illi traditura, miris cruciatibus & mentis ſacrilegæ ſtimulis agitata, divinum hoc pignus in proximum puteum dejecit. Per biennium res hæc alto ſilentio ſepulta fuit. At poſtquam febres malignæ ac diverſa morborum genera per aquam ex hoc puteo hauſtam mirabiliter cœperunt perſanari, res hæc inſolita & prodigioſa hominibus in urbe occaſionem præbuit, plura pluribus de hoc medicinali fonte indagandi. Hæc inter præfata fæmina aut proprio motu, aut potiùs conſcientia urgente, ultrò omnem veritatem aperuit. Igitur exhauſtæ ſunt aquæ illæ ſalubres, & in fundo putei loco SS. Euchariſtiæ illuc projectæ imago Chriſti JEſu in cruce pendentis inventa eſt, quæ ex fundo ejuſdem fontis cum fibris ſeu venulis ex Vulneribus Crucifixi prominentibus, & virtutem medicam aquis tribuentibus, mirabiliter & non ſine ingenti prodigio excrevit. Cæterùm hæc SS. Crucifixi JEſu imago per aliquot centenos annos ibidem in Templo Lakenſi piè honorata, & religiosè aſſervata eſt, donec tandem bellis civilibus Religio concuſſa, & hæc ſacra Crucifixi effigies cum aliis Sanctorum lipſanis ſubducta interiit. Vide hìc, obſecro, anima Chriſtianà, quàm gratioſus ſit fons DEus Euchariſticus & Crucifixus, ac præſertim SS. Ezech. 36, 25. COR ejus, de quo vena omnium gratiarum ac benedictionum profluxit. O quàm bene igitur DEus per Ezechielem: *Effundam ſuper vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris.* S. Ambr. in Pſal. Et S. Ambroſius: *Exilivit ergo de latere aqua & ſanguis, ut nos abluеremur, & biberemus ſalutem.*

CON

CONSIDERATIO XVIII.

SS. COR JEſu verum ſalutis oſtium eſt, per quod ſecurè ac proſperè poſſumus intrare ad vitam.

Ego ſum oſtium, per me ſi quis introierit, ſalvabitur. Joann. 10, 9.

1. Cùm univerſa terra innumeris malis ac peccatis cœpit repleri, ſtatuit juſtus Deus per univerſale diluvium orbi ſuum intentare excidium. In hunc finem Noëmo man-lavit, ut de lignis lævigatis ſibi arcam pararet, in qua ipſe cum fami-ia & animantibus terræ à communi orbis interitu ſalveretur. Noë ic à Deo edoctus, mox ligna ſcindi, ac cætera omnia ad hoc gran-le opus parari curat, arcamque conſtruit tribus contignationibus eu tabulatis diviſam.

Prima & infima contignatio pro animalibus terreſtribus (quo-um 157. ſpecies numerantur) parabatur. Secunda contignatio

S pro

pro annona conſervanda in gradu altiori ædificata fuit, in quâ vitæ neceſſaria cum pro hominibus, tum pro jumentis reponebantur. Tertia contignatio, ſeu humum tabulatum pro hominibus, & avibus (quarum 150. ſpecies fuiſſe cenſentur) parata fuit, &, quod mirabile eſt, hæc arca tam grandis unicam in ſummitate tecti feneſtram, & unam tantùm ex latere portam habebat: *Oſtium autem* Gen. 6, 19. *arcæ pones ex latere.*

Hæc inter adventat ſuprema illa dies à Deo hominum animaliúmque excidio decreta. Hîc vidiſſes, quomodo ex omni parte animantia ad hanc Noëmi arcam ſeſe conferrent, quæ ſine omni excitata diſcordia, quaſi orbis interitum præſcirent, arcam ingreſſa, locum ſuum pro quavis ſpecie deſtinatum occupârunt. Demum & ipſe Noë cum conjuge & tribus filiis, eorúmque uxoribus ſecutus eſt, cæteris omnibus, ipsíſque fabris lignariis, qui hanc arcam tanto Gen. 7, 16. tempore conſtruxerant, excluſis: *Et incluſit eum Dominus de foris.*

Dum hæc fiunt, ſubitò tempore Maij. ubi mortales omnes nil niſi læta ſibi polliceri poterant, adventat diluvium, ruptis undique aquarum fontibus & marium abyſſis, ipsíſque cœli cataractis apertis. Quid interim, dum cœlum & terra contra inſenſatos inſurgunt, agunt miſeri mortales? Horrendum ſpectaculum! ſurgunt & currunt ad montes tremuli ſenes, timore pedibus alas addente: ejulant deſertæ matres, cum parvulis refugium in tectis ædium quærentes: ad altiſſimas turres evadunt juvenes; alii in proceros arborum ramos aſcendunt, lamentantur, vociferantur, & plorant omnes: ubique luctus & triſtis mortis imago. Interea magìs magíſque accreſcunt omnes undæ, & conglomerantur fluctus. Tunc primùm aperti ſunt oculi inſipientium, quòd Noë non audierint, & cum ſua arca toties irriſerint. O quàm libenter tunc omnes volebant eſſe in arca; ſed fruſtra ac ſerò nimis: *Conſumptàque eſt omnis caro, quæ movetur ſuper terram &c.* Verbo: quidquid per portam illam lateralem non intraverat in arcam, periit, proinde non incongruè huic arcæ pro lemmate inſcribes:

Nu

Nulla ſalus extrà.

& ſupra portam arcæ hanc epigraphen affiges:

Una ſalutem.

Per hanc arcam S. Auguſtinus Crucifixum Salvatorem noſtrum, & per unicum ac quidem ampliſſimum oſtium ex latere hujus Noëmicæ arcæ fabricatum, cunctísque eam ingredi volentibus apertum, SS. laterale Vulnus ejus, ac præſertim SS. COR JEſu intelligit: *Oſtium,* inquit, *quod accepit in latere Arca Noë, profectò illud Vulnus eſt, quando latus Crucifixi lanceâ vulneratum eſt &c.* Sicut enim Noë per lateralem arcæ portam cum ſuis ingreſſus vitam in diluvio conſervavit, cæteris non ingreſſis miſerè pereuntibus. Sic quisquis viva fide, & in animo contrito in dulciſſimum COR JEſu Crucifixi ingreditur, ſecurus erit à diluvio æternæ damnationis, illis econtra miſerandum in modum intereuntibus, qui hoc vitæ oſtium, SS. COR JEſu hîc in vita ingredi recuſârunt. *S. Aug. de Civit. Dei c. 26.*

2. Notatu dignum eſt, quòd DEUS quondam ante portam paradiſi poſt eliminatos protoparentes noſtros Cherubinum quemdam cum flammeo gladio atque verſatili collocaverit, qui ab ejus aditu non tam Adamum, quàm poſteros illius arceret, ne paradiſum deliciarum denuo ingreſſi, fructum de arbore vitæ decerperent: *Et collocavit ante paradiſum voluptatis Cherubim & flammeum gladium.* *Gen. 3, 24.*

Non ſic mitiſſimus JEſus in lege gratiæ, non ſic. Et nunquid hortus omnium deliciarum & paradiſus voluptatis amœniſſimus eſt cuilibet animæ devotæ ſacratiſſimum ac diviniſſimum COR JEſu? Verùm non hîc video Cherubinum cum gladio ignito atque verſatili excubantem. ſed omnibus ultrò ſeſe pandit hæc pretioſa paradiſi porta, neminémque á ſe quantumvis viliſſimum excludit, ideo in publico præſepio reponi, ideo in publico cum hominibus converſari, & ideo in publico extra portam Solymæam in monte pati, & crudeli lanceâ, quaſi ferrea clavi, reſerari voluit, ut omnes ad illud liberum invenirent acceſſum. O quàm bene de

Pſ. 117, 19. hac ſalutis porta jam olim vaticinatus eſt Vates Regius: *Hæc porta Domini: juſti intrabunt in eam.*

le Blanc. in pſ. 117. v. 18. & 19. 3. Olim S. Theopompo Nicomediæ Epiſcopo in medio fornacis ardentis incombuſto ac prorſus illæſo porta ad aulam & ad cubile Imperatoris Diocletiani ultrò patefacta eſt, cui Imperatori à ſomno tunc excitato dixit: *Ego ſum Theopompus Epiſcopus, homo JEſu Chriſti, non ſum mortuus, ut præceperas, ſed ecce vivo.*

S. Genovefæ Pariſienſi ultrò aperta eſt porta civitatis Pariſienſis, ut vinctos, qui juſſu Regis ad ultimum ſupplicium ducebantur, à morte poſſet liberare.

S. Wenceslao, Bohemiæ Duci ac Martyri, de nocte intempeſta nudis pedibus per nivem & glaciem Eccleſias circumeunti, ultrò patebat templorum oſtia, ut Deo eò liberiùs ſic ab hominum comitatu abſtractus, inſerviret, & illi vota ſua redderet.

S. Deicolæ Abbati Lutrenſi, licét à malevolis illi ſpinis, vepribus & tribulis via ad Eccleſiam obſtrueretur, ultrò tamen templi janua per ſpinas tranſeunti patefacta eſt, ubi coram Deo ſuo Euchariſtico totum Cor ſuum de nocte ſolebat effundere.

Et quid dico, Anima Chriſtiana! nunquid & tibi janua vitæ & oſtium ſalutis per militis lanceam reſeratum eſt? quid ergo times, aut moraris accedere ad SS. COR JEſu, licèt vepribus ac ſpinis

Pſ. 117, 19. cinctum? *Aperite mihi portas juſtitiæ*, obſecrabat quondam cœleſtes ſpiritus Propheta ille Regius, *& ingreſſus in eas confitebor Domino.* Hæc autem juſtitiæ porta quid aliud denotavit, quàm ſanctiſſimum vulneratum & apertum COR JEſu Crucifixi, per quod

P. Spinol. Med. 51. facta eſt juſtitia? *Ecce*, inquit Venerab. P. Ambroſius Spinola, *quanta fecerit, & paſſus ſit pro te! ſimul COR tibi aperuit, ut videas, quantò jam antè pro amore tuæ ſalutis illud impenderit, quantò ſemper affectu te dilexerit, & ut per iſtud Vulnus fiduciam habeas acceſſûs facilis ad ardentiſſimum COR illud, ſejunctus à tumultu rerum conditarum &c.*

4. De Jacob Patriarcha recenſent ſacræ litteræ, quòd, cùm mirabilem illam ſcalam vidiſſet, cujus ſummitas uſque ad cœlum

pertin

pertingebat, & per eam Angelos Dei descendentes & ascendentes, tandem etiam observârit ipsum cœli Dominum dictæ scalæ incumbentem, & quasi utrâque manu eam, ne caderet, tenentem: *Vidit Dominum innixum scalæ:* proinde stupore & admiratione plenus exclamavit: *Verè non est hîc aliud nisi Domus Dei & porta cœli!* *Gen. 28, 17.*

Attende hîc prudens Lector ingens quoddam mysterium, singula enim denotant aliquid. Per scalam appositè Crux Dominica intelligitur, per quam Christus & omnes Electi ad cœlestem illam patriam ascenderunt. Dominus autem scalæ incumbens juxta Cornelium est Christus in cruce pendens, qui utrâque affixâ manu nobis hanc scalam tenet, ut facilior sit nobis ad eum accessus. Per portam verò cœli apertam, quàm tunc Jacob in extasi conspexerat, quid aptiùs intelliges, quàm SS. ac divinissimum COR JEsu Crucifixi, quod omnibus factum est salutis ostium, & tuta porta cœli: *Veré non est hîc aliud, nisi domus Dei & porta cœli!* *A Lap. hîc.*

Ad hoc videtur allusisse ipse orbis Servator Christus: dum enim non levis quondam inter Philosophos quæstio fuisset exorta, per quam portam mortales tutò ac securè ad æternam beatitudinem possent introire, ipse palàm vitæ ostium se suis fidelibus denominavit, dicens: *Ego sum ostium, per me si quis introierit, salvabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet*, vitámque habebit, & abundantiùs habebit hîc per gratiam, dum in his terris agit, & abundantiùs ibidem per gloriam, cùm exuerit hanc mortalitatem. O anima Christiana! Vide & considera, quàm bonum Dominum habeas, ut meritò dicere possis: *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocavit*, dum SS. & amabilissimum COR suum non in cibum tantùm, sed & in vitæ ostium tibi offert. O felix paradisi ostium SS. COR JEsu, per hoc nunc intra devota meditatione, ut tandem in illo invenias æternam mansionem. *Jo. 10, 9.* *Ps. 22, 1.*

5. In magno quondam pretio fuit Porta illa Orientalis, quæ in templo Hierosolymitano versus orientem solem extructa, soli Re-

Ezech. 44, 2. gi in Israël patebat, sub qua stans sacrificia Levitarum spectabat & orationem ad Deum fundebat: *Porta hæc clausa erit, non aperietur.*

Nec in minore pretio etiamnum est Porta illa sacra Romæ in Sancto Sanctorum asservata, quæ olim in palatio Pilati Romani Judicis Jerosolymis extabat, per quam verus Rex Israël mitissimus JEsus in passione sua aliquoties dicitur pertransisse, hanc sacram portam S. Helena Imperatrix per mare mediterraneum Romam transvexit.

Quis ignorat, quanto in pretio in eadem Alma Urbe habeatur Porta illa sancta, quæ anno Jubilæi summa cum pompa & veneratione in Vaticano à Pontifice Maximo adaperiri, & finito anni circulo rursus claudi solet? Per quam portam Christi fideles & peregrini è toto orbe, congregati, etiam poplitè flexo & reptando genibus in templum se conferunt, ut ibidem plenarias peccatorum indulgentias consequantur. Cui Sanctæ Portæ olim Gregorius XIII. pro lemmate inscribi voluit: *Nil coinquinatum*: allu-
Apoc. 21, 27. dens ad illud Apocalypseos: *Non intrabit in eam aliquid coinquinatum, aut abominationem faciens.*

Verum enim verò longè sanctior, longè gloriosior, atque securior est illa vitæ porta SS. COR JEsu: *Longiuus*, inquit S. Au-
S. Aug. in Manual. c. 23. gustinus, *aperuit mihi latus Christi lanceâ, & ego intravi, & ibi requiesco securus, in SS. CORDE JEsu.* O porta felicissima! Hîc vivo, hîc morior.

3. Reg. 6, 31. 6. Olim summus Sacerdos in sanctuarium per portam Olivæ solebat ingredi: *Et in ingressu Oraculi fecit ostiola, de lignis olivarum.* Per olivam autem pax & misericordia adumbrata est. Unde
S. Ambr. lib. de arca Noë. in diluvio juxta mentem S. Ambrosii exterminatis aliis arboribus sola oliva à DEO conservata est, ex qua columba Noëmica ramum viridem decerptum in signum pacis ac misericordiæ ad arcam portaverit. O Porta Olivalis, porta pacifica? verè porta misericordiæ, quia per eam introivit Rex Gloriæ, & per quam portam, omnes debemus introire ad vitam. Et quid dico?

O Sacratiſſimum COR JEſu, tu in veritate es illa porta olivæ, oſtium pacis ac miſericordiæ, per quod oſtium ſi quis devoto & contrito animo intraverit, abundanter paſcua inveniet, & vitam æternam poſſidebit.

Nota eſt illa porta aurea ac ſpecioſa, ita appellata, quia decore, pretio, & honore cæteras portas omnes in templo ſuperabat, per quam principalis in idem magnificentiſſimum templum patebat introitus; proinde ad radices hujus portæ plures mendici ſtare ſolebant, ut ibidem ab introëuntibus vitæ neceſſaria obtinerent. *Act.* 3, 2.

O Suaviſſimum COR JEſu! Tu es illa porta ſpecioſa & aurea charitate! cætera ſalutis oſtiola ſunt quidem reliqua SS. Vulnera in Corpore JEſu, ſed COR tuum, ô mi Salvator, oſtium illud magnum ac ſpecioſiſſimum eſt, quod omnibus patet, & neque pauperes ac debiles, nec claudos & mendicos à ſe excludit. O venerandi Domini Parochi, & Verbi Dei Præcones omnes, ite ad exitus viarum, & quoſcunque inveneritis bonos & malos, vocate ad hanc auream ſalutis portam, & ſi noluerint venire, etiam compellite eos intrare per veram pœnitentiam in hoc SS. COR JEſu. Ite, inquam, in plateas & vicos civitatis, imò exite etiam in vias & ſepes, & compellite miſellos illos intrare in SS. COR JEſu, quia ibidem adhuc locus ſupereſt etiam pro miſerrimis & deſperatiſſimis peccatoribus. Ah ite!

7 David quondam in ſummis animæ anguſtiis conſtitutus, & moleſtiſſimis malæ conſcientiæ ſtimulis ob perpetrata delicta agitatus, neſciebat, quem in locum à facie irati Numinis confugeret, ut ibidem ſecurum animæ aſylum inveniret: *Converſus ſum*, inquit, *in ærumna mea dum configitur ſpina.* Levabat quidem hic Rex oculos in cœlum, ſed neque ibidem ob ultricem Juſtitiam ſe tutum arbitrabatur: *Si aſcendero in cœlum, tu illic es*, ut inde me præcipites. Deſcendebat exinde in mente ſua uſque ad inferni abyſſum, ut ibidem tutas latebras in extimis terræ cavernis reperiret: ſed etiam ibidem ultorem ac vindicem ſuorum ſcelerum deprehendit: *Si deſcendero in infernum, ades.* Optaverat proinde *Pſ.* 31, 4.

pen-

pennas, ut cum ſole exurgente in extremas occidentis plagas profugeret, ſi
forſan ibidem ſecurum locum inveniret. Verùm neque ibidem ſibi requiem
invenit. *Et dixi: forſitan tenebræ conculcabunt me.* Ah erras, O Rex! ne-
Pſ. 138, 6 que omnes tenebræ Cymmeriæ tui operient peccati turpitudinem. *Quo ibo*
igitur, reponit idem Rex, ô mi JEſu, *à ſpiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?*
Ah quò ibo?

O mi David, ſi tu eo temporum intervallo vixiſſes, ubi SS. COR JEſu in
Calvariæ jugo clave lanceæ apertum fuit, ſecuriſſimum refugii locum & veræ
Prov. 30, vitæ oſtium reperiſſes. Sic lepuſculus meticuloſus, ubi periculum à canibus
26. ſibi imminere cernit, ad oſtium notæ ſibi cavernæ in petra exciſæ confugit.
Unde lemma: *In petra una ſalus.* Sic herinacius, cùm à moloſſis undique
Pſ. 103, impetitur, unicum ſuum perfugium in oſtio petræ collocat: *Petra refugium*
19. *herinaciis.* Sic columba timida & profuga, cùm milvum inſequentem vel
etiam ex umbra cognoſcit, ſine ulla mora ad notum ſibi hoſpitium, quod in
Cant. 2, petra ſibi elegit, ſe confert: *Columba mea in foraminibus petræ, in caverna*
14. *maceriæ:* O anima mea cur doles? En habes pariter refugii locum & vitæ
oſtium apertum, SS. ac ſuaviſſimum COR JEſu Crucifixi; hîc in omnibus
mentis anxietatibus, perſecutionibus, periculis, adverſitatibus, & tentatio-
Iſa. 2, 20. nibus ſecurum invenies aſylum: *Ingredere,* ait Iſaias, *in petram, & abſcon-
dere in foſſa humo à facie timoris Domini.* Ubi gloſſa habet: *Confuge ad Chri-*
S. Greg. *ſtum*, & Hugo, *Abſconde te in Vulneribus Chriſti.* Quibus adjungo S. Grego-
hic apud rium: *Per foramina petræ*, inquit, *Vulnera manuum & pedum Chriſti in cruce*
Cornel. *pendentis libenter intellexerim, per cavernam verò maceriæ Vulnus lateris*, ſeu
SS. COR JEſu. O quàm bonum eſt hîc nos habitare in SS. CORDE JEſu!
O bona caverna maceriæ!

Beatum Elzearium conſule, comitem ditiſſimum, ſed & pientiſſimum, qui
aliquando ad Delphinam caſtiſſimam conjugem ſuam ſcripſit: Si me videre
cupis, quære me in Vulnere lateris Chriſti, & in SS. CORDE JEſu, ibi me
Menol. ſolùm poteris reperire. Ita & S. Bernardum, cùm aliquando coram effigie
Ciſterc. Crucifixi JEſu vehementiùs oraret, Chriſtus Dominus ſeparatis à cruce bra-
23. *Mar.* chiis, quaſi ſuum dilectum Benjaminum peramanter amplexus eſt, eúmque
SS. CORDI ſuo blandè adſtringens, locum oſtendit, quonam ſecurè & in
Pſ. 117, vita & in morte ſe reciperet. O animæ Chriſtianæ quid agitis? *Omnibus hic*
19. *requies alias cur quæritis umbras?* Ite ergo ad SS. COR JEſu: *Hæc porta*
Domini, juſti intrabunt in eam.

CON-

CONSIDERATIO XIX.

SS. COR JESU salutis nostræ sitientissimum: unde illi pro anima omnis labor levis, & dolor dulcis videbatur.

Et cùm invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens &c. Luc. 15, 3.

1. OBstupesco, imò & pudore suffundor, dum mecum ipse perpendo in gentem illam curam ac vigilantiam, quam olim Jacob in custodiendis & pascendis ovibus Labani Soceri sui adhibuit: *Die noctúque*, inquit ad Labanum, *æstu urebar & gelu, fugiebátque somnus ab oculis meis: sicque per viginti annos servivi tibi*. Si tanta cura de irrationali pecude, quid nos de anima rationali & ovibus Christi? O notent sibi hoc omnes animarum curam gerentes! Gen. 31, 40.

De Davide, antequam à caula ad aulam veniret, perhibent Re-

gum fasti, quòd pro incolumitate suarum ovium generosè vitam posuerit, sic enim ipse, cùm in conspectum Regis Saulis fuisset adductus, ut ab eo arma contra Goliathum reciperet, publicè testa-
1. Reg. 17 tus est: *Pascebat servus tuus patris sui gregem, & veniebat leo vel*
34. *ursus & tollebat arietem de medio gregis, & persequebar eos, & percutiebam, eruebámque de ore eorum, & illi consurgebant adversùm me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam interficiebàmque eos: nam & leonem & ursum interfeci ego servus tuus. Erit igitur & Philistæus hic incircumcisus quasi unus ex eis.* En typum veri ac sinceri animarum pastoris, Christi oves, post habito omni labore, ac vitæ periculo, ab inferni faucibus eruentis!

Luc. 15, 5. Quis ignorat de fidelissimo illo Pastore, de quo Veritas ait, quòd 99. oves in solitudine reliquerit & in fame ac siti, in æstu & gelu, in multis curis ac laboribus tam diu amissam oviculam inquisierit, donec tandem summo animi gaudio eam invenerit, quam licèt propriâ culpâ perditam, tamen non punivit, non dire tractavit, aut flagello castigavit, sed summâ cum benignitate exceptam in humeros suos imposuit, & ad reliquum gregem clementer portavit. O ingens amor hujus soliciti Pastoris! ad quid, obsecro, tantus labor, tanta cura ac vigilantia in unica hac scabiosa quærenda ovicula impenditur? An operæ pretium fuit, totum lanigerum gregem manifesto exponere periculo, ut ingratum hoc pecus servaretur? Vadat, si vitam non velit, in suum interitum ac præcipitium: quid importat una hæc ovis ingrata? vadat, vadat!

Verumenimverò alia sunt Dei, alia hominum judicia. Collige ex hoc, quisquis es, O mortalis homo! quàm intenso & immenso amore SS. COR JEsu animam tuam amaverit, dum ob illius causam 99. oves, hoc est, 9. Angelorum choros in cœlo reliquit, & ad hæc mundi imundi deserta sese demisit, ut ovem hanc perditam (animam tuam) toto cœlo aberrantem denuo in viam salutis reduceret, & vel propriæ vitæ dispendio ab æterna damnatione eriperet. O per quot arduas vias, per quot angustias, per quot tormenta à stabulo usque ad crucem te non quæsivit sacratiss. COR JEsu! *Et cùm*

inve-

invenerit eam, imponit in humeros ſuos gaudens. Supra quod pulcherrimè S. Bonaventura: *Humeri iſti*, inquit, *ſunt brachia Crucis, in hos humeros ovem perditam impoſuit, quia ibi peccata noſtra portavit.* Proinde huic divino Paſtori, cui ob amorem animæ omnis labor ac cruciatus levis ac dulcis videbatur, non immeritò illud, quod ipſe ſibi quondam fecit, pro lemmate inſcribes: *S. Bonav. in Luc.*

Onus meum leve. *Matth. 11, 30.*

2. Hunc infinitum amorem Sacratiſſimi CORDIS JEſu in animam humanam, dum aliquando attentiore intellectu & juſtâ ponderatione conſideràſſet Gentium Doctor Paulus, non poterat ampliùs præ admiratione ſe ipſum tenere, quin ſtupens ad Galatas exclamaret: *In fide vivo filii Dei, qui dilexit me, & tradidit ſemetipſum pro me.* Quid dicis, Magne Apoſtole! quòd SS. COR JEſu adeò te dilexerit, ut pro te ſolo ſeipſum in Cruce tradiderit? Et nunquid pro omnibus mortuus eſt Chriſtus? Et nunquid pro omnium ſalute hæc porta cœli (SS. COR Redemptoris noſtri) aperta fuit, ut omnis, qui introierit per eam, non pereat, ſed habeat vitam æternam? An fortaſſe non es memor ampliùs illorum verborum, quæ ipſe ad Romanos ſcripſiſti: *Qui etiam proprio Filio ſuo non pepercit, ſed pro nobis omnibus tradidit illum?* Si ergo pro omnibus traditus eſt, cur tu dicis: *Et tradidit ſemetipſum pro me?* Quare facis tibi particularia, quæ ſunt omnibus communia? *Gal. 2, 20* *Rom. 8, 32.* *S. Bern. ſerm. 42. in Cant.*

Han cD. Pauli ſententiam pulcherrimè declarat Mellifluus Bernardus: *Tradidit*, inquit, *ſemetipſum pro me, quia eâdem charitate, quâ mortuus eſt pro omnibus, mortuus eſt pro ſingulis.* Et Angelicus Doctor: *Totum, quod omnibus eſt impenſum, unusquisque debet ſibi adſcribere.* Et antiquiſſimus Tertullianus: *Erat & una paſtoris ovicula, ſed grex unâ charior non erat, una illa requiritur, pro omnibus deſideratur.* Ex quibus neceſſariò ſequitur, quòd tantum, O pie Lector! SS. CORDI JESU debeas, ac ſi pro te ſolo hæc omnia tormenta ſuſtinuiſſet, quæ per omnem vitam pro ſalute univerſorum exantlavit: *Adeò*, ſunt verba S. Joan Chryſoſtomi, *ſingulum quem-* *S. Thom. de Beat. opuſc. 63. c. 7.* *Tertull. l. de pœn. c. 8.* *S. Chryſ. ibid. ad Gal. 2, 20*

 que

que hominem pari charitatis modo diligit, quo diligit orbem uni verſum. O homo Chriſtiane! agnoſce vel ex hoc dignitatem & pretium animæ tuæ!

Matth. 13, 46. Hæc eſt enim illa *Margarita* pretioſa, pro qua Mercator cœleſtis vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam. Hæc eſt *theſaurus* *Matth. 13, 44.* ille abſconditus in agro, quem, qui invenit homo, abſcondit & præ gaudio illius vadit, & vendit univerſa, quæ habet, & emit agrum *Matth. 21, 33.* illum. Hæc eſt illa *Vinea* electa, quam ſummus Paterfamilias in viridario Eccleſiæ ſuæ plantavit, quam Filius Dei proprio cruore rigavit, & Spiritus S. cœleſti gratiarum influxu fœcundavit. Torcular in hac vinea Crux eſt Dominica, per quam redempta eſt anima: ſepes ſunt Angeli, quibus Deus mandavit de te: Turris eſt fides ſu- *Luc. 15, 8.* pra firmam petram fundata, &c. Hæc eſt *drachma* ſeu gemma illa regia: quam mulier Evangelica, id eſt, Sapientia Divina amiſſam tanto ſtudio & indefeſſo labore quæſivit, nec antè ab inquiſitione deſtitit, quàm tandem per accenſam lucernam illam invene- *S. Bonav. ſerm. 2. in Dom. 22.* rit. Hæc denique eſt pretioſum illud *Numiſma* censûs, Dei imagine inſignitum: *Nummus iſte*, ait S. Bonaventura, *eſt anima ad imaginem Dei facta.* Expergiſcere igitur O homo, & dignitatem *2. Cor. 4, 7.* tuæ cognoſce naturæ: *Habemus*, inquit Apoſtolus, *theſaurum iſtum in vaſis fictilibus*, pro quo comparando pientiſſimus Servator orbis non omnem duntaxat ſanguinem, ſed & ipſum diviniſſimum COR ſuum in pretium tradidit, O immenſa dignitas animæ; quæ tantùm vales (ut ita loquar) quantùm ipſe Deus, qui pro illa *Euſebius Emiſſ. hom. 2. de ſymb.* mori dignatus eſt: *In trutina ergo Crucis*, ait Euſebius Emiſſenus: *non aurum vel Argentum, non aliquid Angelicum, ſed ſemetipſum paſſus eſt Author ſalutis appendi.*

3 Deſideràſne plura de hoc amabiliſſimo CORDE JEſu argumenta, quàm immenſa charitate animam tuam dilexerit, & etiamnum diligat? Jacobum Iſaaci Patriarchæ filium conſidera, quomodo in ſummis laboribus ſeptem annis pro formoſa illa Rachele *Gen. 29, 20.* ſervierit, & tamen *videbantur illæ dies pauci præ amoris magnitudine.* O bone JEſu! Tu non ſeptem annis, ſed triginta quatuor an-

nis

nis à tempore puriſſimæ Conceptionis tuæ pro anima, venuſtiſſima illa Rachele in frigore & æſtu, in fame & ſiti, atque in aſſiduis laboribus ſerviiſti, & tamen videbantur amantiſſimo CORDI tuo *dies pauci præ amoris magnitudine.*

Samſon ardenti amore in Dalilam Philiſtæam flagrabat, ob cujus dilectionem nullis laboribus, nullis parcebat periculis, in cujus etiam ſinu captus, excœcatus, & in mortem traditus eſt: *Poſt hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec, & vocabatur Dalila.* O anima Chriſtiana! plus te amavit pretioſiſſimus Salvator tuus JEſus, quàm unquam Samſon perfidam ſuam Dalilam. Vide manus ejus trabalibus clavis perforatas, in quibus deſcripſit te. Vide pedes ejus immiti ferro in patibulario ligno transfixos, qui triginta & ampliùs annis duris paſſibus pro te fuerunt fatigati. Vide amabiliſſimum COR ejus, in bonum tuum crudeli lancea perfoſſum, in quo tibi habitaculum paravit, in quo ſumma ſuavitate in vita & in morte, imò etiam poſt mortem & per omnem æternitatem habitares. O amor!

Jud. 16. 4.

David regiam illam Saulis filiam, cui nomen Michol, tanto amora proſequebatur, ut ob illius gratiam omnia vitæ diſcrimina illi levia viderentur, & jucundiſſimum huic amanti accidit, vitam pro ſua amata millenis exponere periculis; hinc non dubitavit cum ducentis Philiſtæis generoſum certamen inire tantùm ut dilectâ ſuâ ſponſâ potiretur: *Et percuſſit ex Philiſtiim ducentos viros, & attulit eorum præputia, & annumeravit ea Regi, ut eſſet gener ejus: dedit itaque Saul ei Michol filiam ſuam uxorem.* O anima! ſi millies pro te mori potuiſſet amantiſſimus Servator JEſus, ſi millies pro tua ſalute SS. COR ſuum crudeli lanceæ, ſpinis & clavis potuiſſet objicere, nullum profectè certamen ob tui amorem detrectâſſet, quia ubi verus & ſincerus amor eſt, labor & dolor non eſt, hinc pro te *propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem.*

1. *Reg.* 18 27

Hebr. 12 2

4. Verùm aſcultate adhuc majora. Dicite, quare Diviniſſimum COR JEſu tanto cum amore ac patientiâ per tres annos & quid amplius perfidiſſimum proditorem ſuum Judam unà ſecum in con-

ſortio ſuo ſuſtinuit? Quare eidem traditori ſuo cum cæteris Apoſtolis ſurdidos pedes tam humiliter lavit, & dulcem Panis buccellam in cœna cum reliquis porrexit? Cur illum, cùm jam in manus peccatorem traderetur, adhuc amicum vocavit: *Amice ad quid veniſti?* Et econtrà Petrum fideliſſimum Diſcipulum, cui paulò antè cœlorum claves, ac ſupremam in terris vicariam poteſtatem conſignaverat, Satanam appellare non dubitavit: *Vade poſt me Satana!* Quid hoc eſt, ô mi JEſu? attonito hæreo animo, nec me ipſum poſſum capere præ inſolita admiratione. Et cur, obſecro, Judam omnium mortalium peſſimum, tuum amicum, Petrum verò Apoſtolorum Principem ſatanam appellâſti? An non utriusque cordis intima intimè quoque luſtraveras: *Scrutans Corda & renes DEus?*

Matth. 26, 50. *Matth. 16, 23.* *Pſ. 7, 10.*

Deſine mirari anima Chriſtiana hunc rarum in Chriſto procedendi modum. Petrus ideo ſatanas à JEſu vocatus eſt, quia animarum ſaluti ſe fortiter oppoſuit, cùm enim Chriſtus Paſſionem ſuam ac Redemptionem animæ Diſcipulis prædiceret: *Cœpit JEſus oſtendere Diſcipulis ſuis, quia oporteret eum ire in Jeroſolymam, & multa pati &c.* Petrus ſolus paſſioni reſtitit indignum judicans, ut Filius Dei tanta ac tam indigna pro viliſſima anima patiatur: *Abſit à te Domine*: & idcirco ſatanas, id eſt, adverſarius meritò à Chriſto nominatus eſt, cùm ſatanæ munus & officium ſit animarum ſaluti ſeſe opponere. Econtrà Judæ tot ac tanta pietatis officia Chriſtus exhibuit, ut illius Cordis duritiem adhuc emolliret, & animam illius ad imaginem Dei creatam ab æterna perditione eriperet; hinc eum amicum appellavit, non obſtante, quòd ab illo in mortem traderetur: *quia hic*, prout obſervat Manſius, *licèt modo quodam impio, ad redemptionem adeò dilectarum ſibi animarum cooperabatur.* Ecce! quanti æſtimaverit SS. COR JEſu unius hominis animam? *Vis ſcire*, ſubintrat hîc Os Aureum, *quantum ſit pretium animarum noſtrarum? redempturus eam Unigenitus, non mundum dedit, non hominem, non terram, non mare, ſed ſuum pretioſum ſanguinem: quocirca dicebat Paulus: Empti eſtis pretioſo magno &c.*

Matth. 16, 21. *Manſi. Bibl. tom. 1. tr. 7. diſc. 14.* *S. Chryſ. hom. in Pſal. 48.*

5. Cæterùm non parùm miratur ſacer ille & eloquentiſſimus Græcia

ciæ Orator S. Chrysostomus, Cur DEus Pater Unigenitum ac dilectissimum Filium suum JEsum in Cruce morientem adeò deseruerit, ut nullum ei prorsus solatium ac refrigerum submiserit, qui tamen plerumque Sanctos suos in martyrio & agone per Angelos misericorditer jussit confortari. Hinc in Cruce pendens piissimus Redemptor ad Patrem quasi ab omnibus derelictus exclamavit: *DEus meus, DEus meus, ut quid dereliquisti me?* Heu! quid agis *Matth.*
ô Sancte Pater? an oblitus es usque in finem amantissimi Filii tui *27, 46.*
in quo tamen tibi semper bene complacuisti? Cùm in primo & cruento illo agone in monte Olivario ad te in terram procidens humiles preces funderet, submisisti illi de cœlo Angelum consolantem: *Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum.* Et *Luc. 22,*
cur non etiam in Cruce? Solvit hanc pulcherrimam quæstionem *43.*
S. Doctor per sententiam affirmativam, quòd omnino Pater cœlestis etiam in Cruce morientem Filium suum consolatus sit, & quidem singulari solamine, quod de novo afflictissimum COR JEsu in ultimo agone quodammodo erexit, confortavítque, ut omnes cruciatus læto animo sustineret, cùm vidit, quòd tanta passio sua non foret frustranea. Et quodnam illud fuit solatium? Audite cœli, quæ loquor, & audiat terra verba oris mei; & vos creaturæ omnes obstupescite immensum SS. CORDIS JEsu amorem: *In* *S. Chrys.*
horto, inquit citatus S. Pater, *Christus confortatus fuit ab Angelo* *de Bono*
apparente, & in cruce à latrone pœnitente. O immensum amorem! *latrone.*
Unica hæc anima illi majori fuit solamini, quòd eam per sanguinem suum è Tartareis faucibus eripuerit, quàm si DEus Pater Angelorum myriades, imò omnes eorum choros de cœlo ad se in Cruce consolandum amandâsset. Hinc summopere, prout eleganter observat Seraphicus Bonaventura, Sacratissimum COR JEsu doluit de morte nimis properè appropinquante, & ideo ad Patrem suum isthanc lamentabilem vocem in Cruce emisit: *DEus meus, DEus meus, ut quid dereliquisti me!* quia hoc SS. COR JEsu paratum erat usque ad supremum Judicii diem omnes istos cruciatus pro anima tua sustinere: *Christus tanto desiderio exarsit patiendi, ut*

S. Bonav. de med. pass. *ut tribus horis in cruce exsaturari non potuerit, sed expetierit in ea pati usque ad finem mundi.* O prodigium amoris! O immensum animæ pretium! *O anima erige te, tanti vales!* inquit D. Augustinus.

Et quis, quæso, pretium animæ meliùs noverat æstimare, quàm ipse Dei Filius? Audi, quid sentiat de anima: *Quid*, inquit, *prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?* quàm? quam, obsecro, dabit commutationem? Diabolus pro anima offert omnia regna mundi: *Hæc omnia tibi dabo.* Mundus offert pro anima omnem suam gloriam & pompam: Caro suas illecebras, vitæ commoda ac voluptates; sed apage hos stultos mercatores. Dic amantissime JEsu! Amor Crucifixe! quid tu vis dare pro anima? *Matth. 16, 26.* *Matth. 4, 8.*

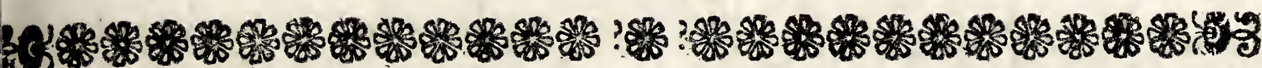
Lyreus fol. 69. Ego, reponit pretiosissimus Redemptor, offero pro anima 97305. guttas Sanguinis in monte Olivario decurrentes super terram. Offero in flagellatione mea 6666. ictus, hoc est, integram legionem. Offero in coronatione 1000. punctiones spinarum, quarum tres fuêre lethales. Offero & vulnera corporis mei universa, hoc est, 5475. quæ pro salutæ animæ sustinui. Offero denique cæteras Sanguinis mei guttas in passione effusas, quæ fuerunt 230005. O ingens, ô immensum, ô inauditum pretium! *Palæot. apud me fol. 146. Mallon. f. 63.*

Sed veniam humiliter rogo, dulcissime JEsu! nondum pro hoc, licèt infinito pretio, tibi vendo animam! adhuc plus ultrà; adhuc unum restat, & quodnam illud? Veni miles, veni Longine; apprehende lanceam, aperi thesaurum totius mundi, hoc est, Sacratissimum COR JEsu, hoc enim desidero, quia Cor suum alteri in pugnus dat, & omnia sua illi dare videtur. Et ecce! adest in tempore truculentus miles, qui lanceâ latus ejus aperit, SS. COR JEsu bipartitur, de cujus intimo fonte adhuc reliquus & ultimus Sanguis & unda fluit. *Jam pretium solvit*, subintrat hic S. Augustinus, *sanguinem fudit unicus Dei Filius: O anima erige te, tanti vales*, ultimâ videlicet sanguinis & aquæ guttâ SS. CORDIS JEsu. *S. Aug. in Ps. 102.*

Nunc sede, & computa sumptus animæ, quicunque tandem es, O homo Christiane! dic mihi, amabo, quomodo tu hactenus animam tuam æstimâsti? & quanti illam etiamnum æstimas? Ah pudet me dicere, vix dignam teruntio aut crucifero, dum eam ob rem vilissimam diabolo devoves, & ob voluptatulum unius momenti perdis? O animæ pretium, quàm leve pondus habes! *Cadit asina*, ait S. Bernardus, *& est, qui sublevet; perit anima, & nemo est, qui reputet?* O curatores animarum! hîc attendite, & pretium vestrorum laborum considerate. *S. Bern. ad Eug. Pap. l. 4. c. 6.*

CON-

CONSIDERATIO XX.

SS. COR JESU, Amatoris noſtri maximi, tanquam optimum objectum noſtri cordis meditationi præfigitur.

Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur DEUS. Pſal. 63, 8.

1. QUantùm poſſit in anima pia ac ſeria de SS. ac diviniſſ. CORDE JEſu meditatio, vel ex ipſis irrationabilibus animantibus habemus, quod diſcamus, & imitemur. Refert Sacer Codex, quomodo Jacob hanc ſe ditandi artem invenerit, & felici ſucceſſu probaverit. Iniit is cum Labano, homine aliàs avariſſimo, hunc contractum, quatenus oves unicolores ad ſocerum ſuum, oves verò diverſicolores ad ſe Jacobum impoſterum loco debitæ mercedis pertinerent. Quid agit hîc Jacob, ut majorem ovium partem ad ſe traheret? Virgas aliquas populeas, & amygdalinas cœpit decorticare, ita, ut ex una parte candidæ, & ex altera ſubrubicun-

dæ apparerent, quas variegatas, & ſemicorticatas virgas canalibus, ex quibus oves aquam pro more haurire ſolebant, impoſuit, unde factum eſt, ut oves ferè omnes ob illarum virgarum diverſicolorem conſpectum, fortémque imaginationem ſimilis fœtus conciperent: *Poſuitque eas in canalibus, ubi effundebatur aqua, ut cùm veniſſent greges, ante oculos haberent virgas.* Quibus pro lemmate inſcribimus:

Gen. 30, 38.

Similem dant vulnera formam.

Per has virgas variegatas, candidas, & rubicundas meritò illum intelligimus, de quo Sponſa ait: *Dilectus meus candidus & rubicundus,* Candidus propter eminentem cordis puritatem, rubicundus propter paſſionem, & ſanguinem in ſalutem animarum effuſum. Per canalem autem, ex quo bibebant oves, videtur non incongruè fuiſſe præſignatum ipſum ſacratiſſimum COR JEſu, de quo ſanguis & aqua in redemptionem ovium fidelium non guttatim, ſed magno cum impetu, nec mixtim, ſed diſtinctè, ac ſeparatim profluxêre: *Cúm extraheretur lancea de corpore,* ait B. Virgo ad S. Brigittam, *ſtatim abundanter exibat de vulnere illo cum impetu, quaſi quidam fluvius ſanguinis.*

Cant. 5, 10.

In Revel. ad S. Bri. c. 15.

O bone DEUS! ſi unicus aſpectus, & contemplatio prædictarum virgarum in canali poſitarum tam mirabilum effectum in ovibus concipientibus potuit producere; quid, obſecro, in nobis, tanquam ovibus rationalibus non faciant Chriſti JEſu in Cruce ſuffixi, & inter latrones morientis vulnera, ac præſertim mitiſſimum, ac diviniſſimum COR ejus, utpote omnium cœleſtium donorum inexhauſtum gazophylacium, ſi illud per piam contemplationem, ac meditationem ad mentem reducamus? *Si Chriſtum Dominum,* ſunt verba doctiſſimi Quareſmii, *electam virgam de radice Jeſſe nudatam, & decorticatam, in tótque partibus rubricatam, & livore aſperſam contemplabimur, fieri haud poterit, quin ſui memoriam menti noſtræ non imprimamus, & ſanctos paſſionis fructus pariamus.*

Franc. Quareſ. t. 1. c. 6. ſect. 3.

2. Et hoc eſt, ad quod Propheta Regius alludit: *Accedet homo ad*

ad cor altum, & exaltabitur DEUS: Hoc Cor altum SS. COR JEſu Crucifixi eſt, ad quod homo tunc accedit, quando hæc terrena linquit, ac devitat, & Cor ſuum cum hoc amantiſſimo CORDE JEſu per piam meditationem conjungit, atque conformat. Unde Magnus ille Avila: *Ingrediamur carcerem amoris DEI, qui ingreſſus eſt carcerem amoris noſtri. Funes corpus, amor Cor illi ſtrinxit; ligetur Cor noſtrum amore illius: In CORDE Chriſti vulnerato manebit noſtrum, & ad flammam amoris illius caleſiet.* *Avila de caſto connubio c. 5. p. 1. ep. 36*

De S. Catharina Senenſi refert vita illius, quòd aliquando hunc pientiſſimum Sanguinum Sponſum amabiliet interrogaverit, quare ſibi poſt mortem ſacratiſſimum COR ſuum voluerit aperiri? cui Chriſtus inter alias rationes etiam hanc, & quidem inter cæteras præcipuam inſinuavit: *Ut per lateris aperturam ſecretum CORDIS mei homini manifeſtaretur, indéque ediſceret, amorem meum, quo hominem diligo, eſſe infinitum.* *Manſit. 3. tr. 59. diſc. 19.*

En objectum meditationis tuæ SS. COR JEſu, amoris tui centrum! O anima! accede & tu ad hoc COR altum, & ſi COR tuum ſuperbum & arrogans eſt? Ecce COR JEſu, ex omnibus humillimum, & uſque ad Mortem Crucis ſe humilians. Si Cor tuum avarum eſt? en COR JEſu liberaliſſimum, dedit enim omnia pro te. Si Cor tuum laſcivum eſt? ecce COR JEſu ex omnibus puriſſimum, ac mundiſſimum. Si Cor tuum invidum eſt? en COR JEſu ex omnibus manſuetiſſimum, ſinceriſſimum, patientiſſimum, &c. &c. Talis ſincera comtemplatio in Corde tuo pravam exuret ſcoriam, educétque aurum electum, & probatum, & conflabit ex Corde tuo *vas in honorem.*

3. Et tu hanc veritatem magis roboremus, attende ad id, quod Salomon, omnium mortalium ſapientiſſimus, & per os ejus ipſe Spiritus S. tibi, O Anima Chriſtiana, tam ſeriò præcepit, & ſingulari quâdam energiâ inculcavit: *Sapientis*, inquit, *oculi in capite ejus.* Quaſi dicere vellet: qui veram in hoc mundo vult ſectari ſapientiam, & animæ ſuæ deſiderat obtinere ſalutem, hic ante omnia procurare debet, ut oculos ſuos in capite habebat: *Sapientis oculi in* *Eccl. 2. 14.*

capite ejus. DEUS bone! quàm mirabilis est hæc sententia? quid ais sapientissime Monarcha! Homo sapiens oculos suos in capite habeat? ubi ergo stultus suos habet oculos? nunquid pariter in capite? & quis hominum unquam oculos suos in pedibus habuit? Suspende judicium tuum, prudens Lector! hic enim sapientissimus Ecclesiastes longè aliud caput prævidit, in quod continuò cum sacra Sponsa oculos nostros figamus; hoc autem caput non aliud est, quàm Christus JEsus & hic Crucifixus: *Caput autem est Christus*; in quo sacratissimo Capite, & in sanctissimis ejus vulneribus, ac præsertim in divinissimo CORDE ejus nos, utpote indigna membra & oves pascuæ ejus, per devotam meditationem mentis oculos sæpius habeamus oportet: *Oculi sapientis*, ait S. Gregor. M. *tunc in capite ejus sunt, dum Redemptoris sui opera, quæ imitari debeat, contemplatur.* Quid autem imitandum, colendum, & amandum magìs nobis est, quàm COR JEsu? huc oculos, mentémque nostram feramus, & gratiam hujus fidejussoris nunquam obliviscamur, dedit enim pro nobis animam suam. *Accedamus*, inquit Seraphicus Bonaventura, *ad Latus ejus, & sugamus sanguinem ejus, quia hoc beneplacitum ejus est.* Et in alio loco de SS. CORDE JEsu hæc verba habet: *Ecce, aperta est apotheca! præ nimio amore aperuit sibi latus, ut tibi tribuat COR suum; sibi etiam voluit pedes & manus perforari, ut tuæ manus intrent, & pedes tui. Inflammabitur Cor tuum. O Vulnera, corda saxea vulnerantia, & mentes congelatas inflammantia, & corda adamantina liquefacientia, præ amore!*

Ephes. 4, 15.

S. Greg. l. 20. Moral. c. 4.

S. Bonav. stim. p. 1. c. 19.

Idem stim. div. amor. p. 1. c. 1.

4. Enimverò dicet aliquis, quomodo possum de SS. CORDE JEsu cum animæ fructu meditari? audi facilem modum. Num consideràsti aliquando nobilem illum Centurionem, cui à Pilato Romano Judice custodia innocentissimi JEsu in Cruce pendentis demandata est? Ecce, cùm hic pientissimus Redemptor noster supremâ mortis horâ appropinquante Patri spiritum suum commendâsset, & valido cum clamore expirâsset: *JEsus autem emissâ voce magnâ expiravit.* Cúmque ulteriùs hic Centurio observâsset, solem obscurari, petras findi, monumenta reserari, orbem terræ motu

Marc. 15, 37.

con-

concuti, & dextrum JEſu Latus (ubi lancea per COR, & pericardium ejus tranſierat) à milite transfodi, ex quo mox ſanguis & aqua copiosè emanavit, DEO mentem illuminante clarè agnovit, JEſum pluſquàm hominem eſſe, idcirco coram omnibus ibidem in Golgothæa rupe circumſtantibus exclamavit: *Verè hic homo Filius Dei erat.* Neque ſolùm illic Crucifixi Deitatem publicè confeſſus, ſed & teſte Baronio, poſt Chriſti reſurrectionem, relictâ militiâ, in Cappadocia DEO unicè militans, ob fidei orthodoxæ profeſſionem à Judæis trucidatus eſt. Res ſtupenda, quæ non immeritò in admirationem me trahit, quòd hic Centurio inter tot millia adſtantium tunc ſolus Crucifixi Deitatem agnoverit, & ſine mora ad illum converſus fuerit. Et nunquid etiam alii Chriſtum in patibulo morientem viderant, & conſiderabant? cur hic convertitur, cæteris ad peccata priſtina redeuntibus?

Hîc advertas, rogo, prudens Lector, quod mox S. Marcus ſubjungit, qui hunc Centurionem ex adverſo ſtantem, & Chriſtum Crucifixum contemplantem inducit: *Videns autem Centurio, qui* *Marc.* *ex adverſo ſtabat.* Nota hîc tò *STABAT*, non præteribat, cæteri *15. 39.* enim erant prætereuntes. *Et prætereuntes blaſphemabant eum.* Aſpiciebant quidem Crucifixum JEſum cum extremis doloribus luctantem, ſed obiter tantùm: intuebantur quidem SS. Vulnera, & apertum COR JEſu, ſed per transennam: hic verò in ipſo conſpectu Redemptoris *ſtabat*, perpendens altiùs luctuoſiſſimam morientis faciem, profundiſſima ſuſpiria, amaras lacrymas, cruciatus immenſos, patientiam infinitam, & purpureum ſanguinem ex omnibus vulneribus copiosè promanantem, ac denique, quòd ipſum COR ſuum tradiderit transfigendum; hic ſerius Crucifixi aſpectus, & contemplatio vulnerum prædictum Centurionem non aliter, quàm magnes ferrum ad SS. & amoroſum COR JEſu pellexit, ut non abhorreret publicè coram omnibus Deitatem Crucifixi JEſu profiteri: *Verè hic homo Filius Dei erat.*

Audis hoc, anima Chriſtiana, quid unica meditatio, ac ſerius Crucifixi Salvatoris aſpectus in Centurione potuerit? imitare, ſi

ſalutem tuam amas, hoc pulcherrimum militis exemplum, quod Pſ.83,10 tibi in monte Calvariæ monſtratum eſt. *Sta* pariter ex adverſo cum hoc centurione, *& reſpice in faciem Chriſti tui;* demitte exinde oculos tuos ad ſacratiſſimum, & vulneratum COR JEſu, ac conſidera, *quis* ſit ille, qui tam indigna patitur. *Sta*, & meditare, *quid* patiatur. *Sta*, & perpende, *pro quibus*, & quàm ingratis hominibus patiatur. *Sta*, & contemplare, *cur*, & in quem finem tanta ſuſtineat tormenta. *Sta*, & recogita, quid hactenus pro tot beneficiis tuo Redemptori, Patri amantiſſimo, Benefactori maximo, ac tandem Judici integerrimo rependeris, nec diſcede priùs ab hoc Crucifixo tuo Servatore, & ſacra ejus effigie, donec pium aliquem affectum, & motum in mente tua ſenſeris: ſic fieri non poterit, quin Cor tuum, licèt petrâ, & ſaxis durius per talem piam, ac ſeriam meditationem, præſertim diviniſſimi CORDIS JEſu fragatur, & oculi tui in compatientes lacrymas ſolvantur. *Nemo*, inquit Bloſius, *Chriſti Crucifixi effigiem oculis compaſionis aſpicit, quin ab ipſo Crucifixo reſpiciatur oculis pietatis.*

Bloſius in Inſtit. ſpiric.c.6.

Stradiera Italicè inganni. tr. 4.c.8.

5. Occurrit hîc mihi, idque ad intentum meum, quod refert Franciſcus Stradiera de Raphaële Urbinate pictore, qui, cùm in hac arte pictoria inter omnes illius ævi pictores ſolum Michaëlem Bonarotam obſervâſſet ſummè excellere, ejúſque manum, ac modum pro ſuo modulo in arte pingendi diſcuperet imitari, quid fecit? In abſentia Bonarotæ importunis precibus, ac pretio non levi à ſervis ejus impetravit, ut cubiculum Bonarotæ ad tempus aliquod poſſet introire. Hæſit in hoc cubiculo ſine cibo & potu Raphaël integro die, conſiderans attentiore animo è diverſis, & necdum abſolutis ejus imaginibus modum, artíſque ingenium, quo in pingendo Bonarota ſolebat uti, & quomodo pari modo illam pingendi methodum impoſterum poſſet pro viribus imitari. Et ecce! unica hæc dies dum in quiete ad ſingula attendebat, tantùm illi profuit, ut impoſterum Raphaël Urbinas factus ſit pictor celeberrimus, & altero die pingens ſe ipſum vicerit, & velut alterum Bonarotam in hac arte induerit.

Hoc

Hoc tibi suadeo, quisquis es, prudens Lector, ingredere de die semel cubiculum tuum, in quo tibi imaginem crucifixi Redemptoris tui pro objecto tuarum meditationum propones; hîc pinge per memoriam, intellectum, & voluntatem, tanquam tres animæ potentias, adjungendo affectus commiserationis, gratiarum actionis, contritionis, admirationis, amoris, fiduciæ, & imitationis. Hic labora juxta illum S. Pauli locum: *Ante quorum oculos JESUS Christus præscriptus est in vobis crucifixus,* Ubi Syrus in Bibliis maximis habet: *Ecce quasi pingendo depictus fuerat JEsus Crucifixus.* Hîc imitare naturam, ac sedulitatem apum ad conficiendum tibi mel devotionis, nunc volando ad sacrorum pedum vulnera, nunc te elevando ad SS. manuum foramina, nunc transeundo ad ipsum dilectissimum, ac divinissimum COR JEsu, ideo apertum, & in æternum apertum permansurm, ut optatum ibi repeias animæ asylum, in laboribus requiem, & dulce manna, quo n tot curis, miseriis, ac tentationibus animam deficientem possis eficere. Audi in hanc rem mellifluum Bernardum, verbo & exemplo tibi præeuntem: *Accede,* inquit, *tandem ad COR humillimum altissimi JEsu per januam lateris lanceati, ibi thesaurus neffabilis charitatis latet, ibi nova devotio invenitur, inde larymarum gratia extrahitur, discitur mansuetudo, patientia in dversis, compassio in afflictis, & præcipue COR contritum, & umiliatum ibi invenitur.*

Gal. 3, 1.

S. Bern. Tr. de pass. D. N. c. 44.

6. Perpendamus pro dictorum confirmatione, quod aliquanlo Augusto Imperatori evenit, ad quem miles quidam non infinæ conditionis, cùm in jus vocatus esset, & de capite periclitaetur, accessit, supplicem libellum illi porrigens, ac humiliter flaitans, quatenus sibi in judicio adesse dignaretur. Ad quem Cæar: *Commendavi causam tuam alteri,* inquit, & vicarium constiui, qui mei loco defensionem, & patrocinium tuæ personæ aget. *ed non ego, ô Cæsar,* reponit miles vociferans, *commendavi caum tuam alteri.* Cùm enim in bello Actiaco de vita, honore, & egno periclitareris, non alium vicarium quæsivi, sed ipse pro te pugna-

Le Blanc. in Ps. 129 v. 6.

pugnavi, ſimúlque cicatrices vulnerum in pectore ſuo oſtendit, quæ pro ſalute Cæſaris quondam ſuſtinuiſſet. Erubuit ad hæc vehementer Auguſtus, & ne apud cæteros ſuperbus, aut ingratus haberetur, ipſe cum hoc milite in advocationem deſcendit, ejúſque cauſam defendit, & illi vitam conſervavit.

Age, anima Chriſtiana! ad te hic pertinet ſermo meus. Cùm de tua æterna ſalute in Judicio Divino ageretur, DEUS in tui auxilium non Angelum, aut alium quemdam legatum ſubmiſit, ſed Filium ſuum unigenitum de cœlo amandavit, qui tuus Advocatus fieret, & per paſſionem: ac mortem ſuam in cruce ab interritu te redimeret. Et tu anima ingrata! pro honore Euchariſtici, aut Crucifixi Redemptoris tui vix pedem de terra levare, vix unicam injuriolam illius causâ tolerare, vix in adverſis vel levem patientiam exercere vis? En! monſtrat tibi pretioſiſſimus Redemptor tuus etiamnum ſacratiſſima ſua Vulnera, & per apertum latus ipſum diviniſſimum COR ſuum, unicum Patris gaudium, habitaculum Spiritûs Sancti ſuaviſſimum, Primogenitum Matris Virgineæ, & delicioſiſſimum animarum ſanctarum paradiſum. Et hæc omnia tepidum ac durum Cor tuum ad redamandum ex toto Corde hoc SS. COR JEſu non permoveant? Nunquid ſi centum, ſi mille, ſi infinita haberes Corda, ea omnia, ac ſingula pro honore, & exaltatione hujus SS. CORDIS JEſu te oporteret impendere? *Si haberem COR unum*, ait S. Bonaventura, *quod majus eſſet, quàm ſi ſimul eſſent omnia corda filiorum hominum, & omnes Angelorum affectus: adhuc tanto Domino munuſculum parvum, imò quaſi nihil eſſet: quantò magis ergo illam parvam ſcintillam cordis, quam habeo, tibi dabo.*

S. Bonav. Stim. p. 2. c. 3.

7. Imitare denique naturam pullorum, qui, cùm vel umbram accipitris in aëre circumvolitantis advertunt, ſine mora ad matrem ſuam gallinam recurrunt, ſub cujus alarum præſidio non tam proteguntur, quàm & mira charitate foventur, unde lemma: *Fovet, atque tuetur.*

Solent autem proles illæ, quæ Cordi Gallinæ matris ſuæ viciniores adhærent, cæteris ſub alis tantùm degentibus, longè eſſe vivaciores, quia plus caloris à Corde illius, quàm reliquæ de pennis tantùm recipiunt.

O anima Chriſtiana! vide hîc & conſidera pulcherrimum typum SS. CORDIS JEſu, qui ſe ipſum ejuſmodi gallinæ aſſimilavit: *Quemadmodum gallina congregat pullos ſuos ſub alas &c.* Si vis ergo ab inſidiis infernalis accipitris, mundi, & carnis defendi, ſub pennis quidem ejus in cruce extentis tutum aſylum reperies; ſed longè vivacior in SS. amabiliſſimo illius CORDE efficieris. Proinde ad hoc COR altum Euchariſtici & Crucifixi JEſu tui ſæpius per devotam meditationem accede, & invenies in eo optatam requiem ac tandem vitam æternam.

Matth. 23, 37.

CON-

CONSIDERATIO XXI.

SS. COR JESU, quod uſque in finem dilexit nos, parem quoque amorem & Dei & proximi à Corde noſtro requirit.

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, ſicut dilexi vos: Joan. 13, 34.

1. POſtquam David plenius per experientiam didicit, DEum per ſuam eſſentiam, præſentiam, ac potentiam ubique exiſteret, & intima cordis humani abſcondita rimari, ut omnes impoſterum peccandi occaſiones, quibus aliàs Principum Aulæ ſcatere ſolent, ex integro evitaret, virtutémque cum ardore ſequeretur, pennas à DEO Cordi ſuo impensè poſtulavit, quibus inſtructum ab hominum conſortio ſe elongare, & ſuper mare in deſertam quandam inſulam poſſet transvolare, ubi ſolum per reliquum vitæ curriculum cum Deo ſolo ageret, & admiſſa delicta

Ps. 54, 7. expiaret: *Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, &*
Ps. 138, 8 *requiescam.* Et in alio loco: *Si sumpsero pennas meas diluculò & habitavero in extremis maris &c.*

Quærunt hîc Sacrarum Litterarum Periti, quidnam per has pennas, quas sibi Cor Davidis quondam tot ardentibus votis optaverat, propriè ac genuinè intelligatur? Respondet ad intentum Le Blanc illustris Psalmorum Interpres: *Duæ alæ Sanctorum sunt duplex Charitas, Dei scilicet atque* proximi. His duabus alis si Cor nostrum instructum est, rectà sursum in cœlum volabit: *Dilectio* subintrat hîc S. Bernardus, *habet duas alas, ala dextra est dilectio Dei, ala sinistra est dilectio proximi, nec sola dilectio proximi sine dilectione Dei valet.*

le Blanc. in Ps. 54. v. 7.

S. Bern. tract. de. diligendo Deo fol. 297.

Et sicut avis unâ tantummodo alâ nequaqum volare, aut in altum se levare potest, sed omninò necesse est, ut duas habeat pennas: sic *nullus homo*, pergit in alio loco idem mellifluus, *cum una ala poterit volare ad cœlum, quare? quia nec sola dilectio Dei sine dilectione proximi, nec sola dilectio proximi sine dilectione Dei valet ad consequendam æternam beatitudinem.*

Idem ser. 13. de modo bene vivendi.

Proinde non immeritò columbæ unâ tantùm alâ instructæ, & ab hac terra volatum suum in cælum sed frustrà dirigenti, imponere in Schemate:

Non sufficit una.

2. Et hoc est, quod SS. ac diviniſſimum COR JEsu à corde nostro requirit, ut si pariter alatum, & duabus his pennis instructum: unde cùm jam ad Patrem ex hoc mundo per Passionem suam transire vellet, arcem hunc stimulum pro singulari valedictionis memoriâ nobis reliquit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Et quomodo, dices, mandatum novum hoc esse potest? Et nunquid in Veteri Testamento hoc idem mandatum à Deo impositum fuit? Consule Librum Deuteronomii c. 6. v. 5. & Levit. c. 19. v. 18.

Joh. 13, 34.

Respondent ad hoc Interpretes, non ideo à Christo dici novum man

mandatum, quia recenter impositum, sed quia semper in novitate sua conservandum est, ut nunquam in nobis quasi vetus obsolescat lex enim cùm nova est, strictè solet observari. Et sicut ignis, nisi novo alimento nutriatur, facile & citò extinguitur, ita charitas Dei & proximi in Corde nostro novis semper accessibus crescere & augmentari debet. De qua veritate figuram subministrat Leviticus, ubi DEus præcepit, ut ignis in altari, perpetuò arderet, & per Sacerdotem sedulò nutriretur, qui manè ac vespere per dies singulos nova itendidem ligna subjecit, &c. *Levit.* 6, 12.

Et quemadmodum SS. COR JEsu sine ullis nostris meritis priùs dilexit nos, sic pariter Cor nostrum proximum diligat necesse est, mutuóque amore illum præveniat, ac vitam, si opus erit, pro salute animarum impendat: *Mandatum habemus à DEO, ut qui diligit DEum, diligat & fratrem*: hoc enim ille præcepit, qui de se dixit: *Ego sum Via, Veritas, & Vita*: Via in exemplo, Veritas in promisso, & Vita in præmio. 1. *Jo.* 4. 21. *Jo.* 14, 6.

3. Hanc gemminatam dilectionem Dei & proximi, quo jugiter Cor nostrum flagrare debet, pulcherrimè adumbrârunt duo illi aurei Cherubini, ad utrumque Propitiatorii latus collocati, quorum unus alterum assiduò respexit, & nec latum quidem unguem ab illio deflexit: *Extendentes alas, & tegentes propitiatorium, séque mutuò & illud aspicientes.* *Exod.* 37, 9.

Per Propitiatorium rectè intelliges SS. COR JEsu, quia factum est apud Patrem propitiatio pro peccatis nostris, ad hoc ergo divinissimum COR JEsu respiciat amor Cordis nostri tum in Deum, tum in proximum: *Habeto*, inquit S. Augustinus, *charitatem in Deum, & in proximum, & eris sedes Dei, pertinebis ad Cherubim.* *S. Aug. in Ps.* 98.

Hanc utramque charitatem præsignavit scala illa miranda, per quam Jacob Angelos Dei ascendentes & descendentes observavit, supra quod eleganter S. Laurentius Justinianus: *Per dilectionem Dei ascenditur, & per dilectionem proximi descenditur*, & tamen eadem charitas est, quâ proximus in Corde nostro amatur propter Deum, quia ejus imago est, ut non solùm comparativè, aut appre- *Gen.* 28, 12. *S. Laur. Just. lib. de obed. c.* 28.

 tiati-

tiativè ſuper omnia diligatur, ſed etiam ut omnes quoque noſtræ actiones ad eum finaliter referantur.

Hunc geminũ amorem præfiguravit pretioſus ille Thronus à pacifico Salomone ex puriſſimo auro & candidiſſimo ebore præparatus, cujus ſedile duæ manus ſibi invicem incluſæ tenebant: *Et duæ manus hinc atque inde tenentes ſedile &c.* *Sic*, inquit Dionyſius Carthuſianus, *dilectio Dei & proximi ſe mutuó complectuntur.* Manus dextra charitas Dei eſt, & ſiniſtra charitas proximi. Si ergo tibi vis ſedem æternam, & thronũ regium in cœlo præparare, juxta exemplar SS. CORDIS JEſu, ama Deum & proximum: *Non enim proximum diligit*, ait Innocentius III. *quem inediâ perimit, & egeſtate conſumit, neque DEum diligit ſuper omnia, qui præfert aurum, & præponit argentum.* Vide hîc Lector, quàm falsò tibi de amore in Deum blandiaris, ſi fratrem ac proximum tuum non diligas.

3. Reg. 10 18. *Dionyſ. Carthuſ. ſup. 1. Petri c. 4. a. 8.* *S. Innoc. III. lib. 2. de cont. mundi c. 11.*

4. Auſcultemus majora. Cur Moyſes duas illas ſanctas legis tabulas ex pretioſo lapide manu Angelica elaboratas, cùm populum Iſraëliticum tripudiantem, & vitulum aureum adorantem vidit, ſine mora confregit, & à ſe cum indignatione abjecit: *Iratus valde projecit de manu tabulas, & confregit eas?* Mitiùs Moyſes! ad quid iſta pretioſa perditio; ubi reſpectus in Deum, qui ipſe proprio digito in his tabulis decalogum conſcripſit? quid in te peccârunt geminæ iſtæ & gemmeæ tabulæ? cur ſaltem non unam reſervâſti integram? Obſervate Myſterium. In his duabus tabulis ſcripta erant præcepta, amorem Dei & proximi unicè concernentia, quia ergo populus legem Dei prævaricatus eſt, dum idolum ex auro conflatum adoravit, per facilem & certam conſequentiam Moyſes concluſit. Ergo neque mandata, quæ proximum tangunt, hic populus obſervabit: confringantur itaque ambæ legis tabulæ, cùm una ſine altera nequaquam poſſit conſiſtere, hinc Caſſiodorus: *utrumque conjunctum, utrumque ſociatum, ut nec Deus ſine proximo ametur, nec proximus ſine Deo diligatur.*

Exod. 32, 19. *Caſſiod. ſup. Pſal. 12.*

Amor Dei & proximi circino non eſt abſimilis, qui, ſi circumducitur, in eodem puncto, à quo inceperat, iterum terminabitur,

ut

ut orbem perficiat. En, Anima Christiana! sic proximus in Corde tuo amari debet puré propter Deum, in quo puncto ac centro omnia præcepta terminantur, cæteræ leges ac virtutes sunt circumferentia, sed amor punctum est: *Qui enim diligit proximum, legem implevit*, & in eodem loco: *Plenitudo legis est dilectio.* Rom. 13, 18.

Amor Dei & proximi sunt duo luminaria, majus & minus, Sol & Luna, post solem enim sequitur luna, & iterum post lunam sol: *Sed scito*, ait Oliva, *in lunam à sole lucem esse refundendam, non placet amor in proximos, qui aliunde, quàm à Dei amore emanat.* *Oliva tom. 2. strom.*

5. Vultis adhuc plura ejusmodi geminæ charitatis Symbola? Dicite, cur olim Deus præcepit, ut omne Sacrificium sale condiretur: *Quidquid obtulerit Sacrificii, sale condies?* Ad quid sal in omni Sacrificio? Advertite. Sal ex duobus elementis componitur ex igne & aquâ. En typum veræ charitatis, nullum enim opus SS. CORDI JEsu ita placet, quàm si ex charitate fiat, unde monet Veritas. *Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.* *Levit. 2, 13.* *Marc. 9, 49.*

Cur olim Deus voluit, ut Pontifex vestimentum ex cocco bis tincto gestaret: *Facient autem Superhumerale de auro & hyacintho & purpurâ coccòque bis tincto?* Respondet S. Gregorius Magnus, quòd per illum coccum charitatis Cordis nostri subaudiri debeat. Erat autem pretiosus ille coccus bis tinctus, qui geminam dilectionem, & Dei & proximi in Cordibus nostris indicat. *Exod. 28, 6.* *S. Greg. hom. 16. in Ezech. c. 40.*

Cur quondam animalia illa non tam ab usu sacrificii, quàm etiam ab esu ut immunda fuerunt rejecta, quæ non divisam ac bisulcam habebant ungulam: *Omne, quod habet divisam ungulam, & ruminat in pecoribus, commedetis?* En iterum eleganter typum geminati amoris, qui per fissam animalium mundorum ungulam adumbratus est: *Quamvis multùm jejunes*, ait devotissimus Blosius, *quamvis eleemosynas largiter tribuas, quamvis templum assiduè ingrediaris, jugitérque ores, quamvis cœleste illud sacrificium quotidie in altari offeras; si fratrem odisti, non es de numero filiorum Dei. Charitate filii Dei à filiis diaboli secernuntur.* O *Levit. 11 2.* *Blos. par. an. c. 31.*

notent sibi hoc Sacerdotes, Religiosi, & sæculares omnes! O notent sibi hoc! De quibus Osee: *Divisum est cor eorum.*

Osee. 2, 10.

6. Transeo ad novum Testamentum. Dicite, cur optimus ille Samaritanus pro peregrino Jerichuntino sanando & alendo duos hospiti denarios exsolvit: *Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario?* Rationem assignat S. Augustinus: *Duo denarii*, inquit, *sunt duo præcepta charitatis.* Quare Christus Dominus ad prædicandum & disseminandum sacrosanctum Evangelium binos Discipulos hinc & inde in diversa castella, pagos & oppida dimisit: *Et misit illos binos ante faciem suam.* Causam adstruit S. Gregorius, ut per hoc duplex charitatis præceptum insinuaretur: *Dominus binos in prædicationem Discipulos mittit, quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor & proximi.*

Luc. 10, 35. *S. Aug. in quæst. Evang.* *Luc.* 10, 1. *S. Gregor. hom.* 17. *in Evang.*

Quare mitissimus orbis Redemptor Christus viduam illam pauperculam adeò dilaudavit, quòd plus in gazophylacium templi, quàm cuncti cæteri divites miserit, cùm tamen solùm duo minuta, aut duos quadrinos (ex quibus quinque unum bajocum aut cruciferum faciunt) in ærarium projecerit: *Et convocans Discipulos suos ait: Amen dico vobis, quoniam vidua hæc plus omnibus misit.* Rationem assignat Bessæus & alii, quia hæc duo minuta geminum amorem, Dei videlicet & proximi præfigurabant; hic enim omnia dat, qui Cor suum DEO præbet, atque ex toto Corde suo juxta exemplar sacratissimi CORDIS JEsu Deum ac proximum amat.

Marc. 12, 42.

Quare quinque illæ Virgines fatuæ à cœlestibus nuptiis à Divino Sponso fuerunt exclusæ: *Amen dico vobis, nescio vos?* Causam indicat ipse sacer Scriptor; *Non sumpserunt oleum secum:* per quod oleum Lyranus charitatem in Deum & proximum subaudit, quod in earum lampadibus, hoc est, in Corde earum, velut in amoris sede erat extinctum.

Matth. 25, 12.

7. Collige ex his dictis Christiane Lector, quàm necessariò Cor tuum Deum amare debeat & proximum. Amor hic est primum illud mobile, quod omnes reliquos inferiores virtutum cœlos com-

commovet; Sol est, qui omnes stellas ac cœli mystici sidera illuminat. Vestis nuptialis est, quâ qui indutus est; sine dubio ad nuptias Agni perveniet, quia domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Mons ille est, in quo cum Lotho te oporteat salvari, si cum Sodomitis æternùm non velis comburi: *In monte salvum te fac.* Auriga est, ipsum Cor amantis in cœlum vehens. Experto crede Augustino, sæpius ita ad DEUM & ad SS. COR JEsu suspiranti: *Amor meus, pondus meum, illuc feror, quocunque feror:* de cujus Corde scribitur, quod adhuc certis temporibus ad Deum, velut si adhuc viveret, æstuare, aspirare, & quibusdam motibus subsilire soleat, at tunc præsertim, quando in solenni hymno *Te DEum &c.* Sanctus, Sanctus, Sanctus decantatur.

Nadas. in Anno cœlest. 28. Augusti.

Idem Sanctus à S. Gertrude quondam visus est in cœlesti paradiso singulari pulchritudinis gloriâ decorus, de cujus Corde ad SS. COR JEsu splendores ignei emittebantur, per quos ejus ignita eloquentia, quâ corda hominum ad amorem Dei inflammabat, ei divinitus manifestata est. Aliâ vice eadem Sancta Divum illum Antistitem vidit Cor suum divino dilectionis jaculo transfixum DEO in modum pulcherrimæ rosæ ambabus manibus offerentem. O utinam Cor nostrum simili amore & ardore in Deum ac proximum arderet! O divinissimum COR JEsu! accende denuo hunc amoris ignem in Cordibus nostris. Expelle, ah expelle amorem proprium, qui quasi quibusdam catenis Cor nostrum vincit & adstringit, ne Deum, sicut tenemur, ex toto Corde, & proximum sicut pupillam oculi nostri diligamus.

Idem loc. cit.

8. In hac dilectione Dei & proximi eminebat fidelissimum Cor dilecti JEsu Discipuli & dilecti MARIÆ Filii S. Joannis Evaugelistæ, qui jam senex 99. annorum, cùm ante obitum suum omnium concionum de dilectione proximi epilogum peculiarem faceret, hanc medullam addidit: *Filioli diligite alterutrum.* Rogatus, cur eandem semper clausulam in collectis suis ingeminaret? respondit: *Quia præceptum Domini est, & si solum fiat, suffiicit.* Audis hoc, *sufficit?*

S. Hier. in ep. ad Gal.

Vide

Vide ergo & considera, anima Christiana, qualem charitatem dilectus ille Apostolus è dulcissimo CORDE JEsu hauserit. Proinde existimat Divus Ambrosius, quòd non solùm Joannes in SS. PECTORE Christi JEsu, sed & JEsus vicissim in pectore S. Joannis recubuerit. Vis in eodem SS. CORDE JEsu æternùm quiescere, ama Deum & proximum.

S. Ambr. serm. 1. de Epiph.

Alterum exemplum tibi Cor S. Ignatii Societatis JEsu Fundatoris gloriosissimi exhibet, suis moribus & virtutibus ac præsertim dilectione Dei & proximi SS. COR JEsu accuratissimè in se depingentis, cujus ignita charitas totum terrarum orbem complexa est, dum omnium salutem & conversionem flagrantissimè desideravit, qui quandoque sublimis à terra inter orandum splendidâ apparens facie, auditus est dicere: *O Deus! O Domine! si te homines nossent! Deus amor cordis mei &c.*

Nadas. in an. cœl. die 31. Jul.

Recentius illud est, quod cum V. P. Rocho Gonsalez ex eadem Societate JEsu accidit, qui Vir planè Apostolicus zelo animarum impulsus usque in Americam penetravit, ut ibidem gentiles ad fidem Christi converteret. Tandem post ingentem collectam animarum segetem à barbaris captus, vinculis adstrictus, & crudelem in modum interfectus est, dum caput ejus crebro verbere contusum, tandem immiti ferro resecuerunt, corpus autem truncum & exanime cum devota quadam crucifixi imagine, quam è pectore gestaverat, in ignem projecerunt. Et ecce ingens prodigium! Postridie cùm gentiles ad crudelitatis suæ spectaculum redirent, non tantùm sacram illam Crucifixi JEsu effigiem in ignibus illæsam, sed & cadaver ejus truncatum, penitus innoxium invenerunt, reliquis rogo & lignis in cinerem resolutis, ubi novum miraculum accidit, dum vox Cordis venerandi illius Sacerdotis gentiles attonitos & in obtutu defixos sic allocuta est: *Cur occidistis me, qui vos dilexi, qui vos quæsivi, qni solum vestræ salutis causâ huc usque peregrinatus sum? Occidistis corpus meum, & ossa mea contrivistis, at non animam, quæ jam inter Beatos versatur in cœlo: veniam ad opem vobis in vestris calamitatibus ferendam.* Vide hìc & attende prudens Lector, veram charitatis victimam! O mortales omnes discite, ac vos præsertim, quibus animarum cura à Deo ac Superioribus demandata est, qualiter Deus & proximus amandus sit: *Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi, & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis.*

P. Joan. Weyer S. I. in Fil. Adopt. to. 3. l. 1. c. 6. §. 6.

Ephes. 5. 1.

CON-

CONSIDERATIO XXII.

SS. COR JESU propter ſcelera noſtra attritum, Cor quoque contritum & humiliatum à nobis exigit.

Qui ſanat contritos corde, & alligat contritiones eorum. Pſ. 146, 5.

1. SAcrificia quondam diverſa Deus diverſis anni temporibus à populo ſuo electo exigebat. Pro Paſchate agnum immaculatum ſibi à populi multitudine voluit immolari. Pro Pentecoſte primitias panum exegit. In Feſto Tabernaculorum cæterarum frugum primitiæ offerebantur. In Feſto Expiationis à ſummo Pontifice vitulus & aries; à ſenioribus verò populi duo capri ad oſtium tabernaculi offerendi erant, quorum unus pro peccatis totius gentis immolatus, & alter liber in deſertum dimiſſus eſt. Tempore partûs & purificationis à parentibus duos turtures, aut duos pullos columbarum poſtulavit, &c. Verùm inter omnia

Exod. 12, 3. *Levit.* 23 17. *Levit.* 23 40. *Levit.* 16 3. *Levit.* 12 8.

hæc

hæc ſacrificia, & oblationes nullum Divinæ Majeſtati adeò acceptum fuit, ac Cor contritum & humiliatum hominis vere pœnitentis. Quid enim Deus bovis, ovis, aut hirci occiſionem, & concremationem curat, ſi Cor offerentis longè ab illo eſt? unde David pœnitens:
Pſ. 50, 18 *Si voluiſſes Sacrificium, dediſſem utique*, ſed per experientiam ſcio, quia *holocauſtis non delectaberis.* Aſt ubi idem Rex DEO ſuo Cor contritum & humiliatum, atque ad omnem ſatisfactionem paratum obtulit, & veniam, & gratiam meruit obtinere. Proinde lætus decantavit, & pro ſolatio noſtro ſcriptum reliquit illud orbi decantatum: *Cor contritum & humiliatum, DEUS, non deſpicies.*
Pſ. 146, 3 Et in alio loco: *Qui ſanat contritos corde, & alligat contritiones eorum*, hoc eſt, ſanans Corda contrita à morbo lethali peccatorum
Luc. 10, 34. & velut bonus Samaritanus appropians alligat vulnera, *infundens oleum & vinum.* Quod optimus Deus in Cruce tunc fecit, quando
Joan. 19, 34. militis lancea dextrum ejus latus uſque ad diviniſſimum Cor, & pericardium penetravit, ex quo *continuò exivit ſanguis & aqua*: ſanguis, ut Martyrium ſignaret; aqua verò, ut Baptiſmum & pœnitentiam exprimeret, ubi Cor contritum ob offenſum Deum, tanquam ſummum & unicum Bonum, in amaras lacrymas effunditur:
Lib. 3. ſup. lám. Hier. c. 2. *Nullum munus*, ait S. Hieronmyus, *Deo acceptabilius eſt, quàm compunctio cordis, prolata ex radice veræ dilectionis.*

2. Hanc veritatem de Corde contrito & humiliato per aliqua Emblemata conati ſumus non tam adumbrare, quàm & magis dilucidare. Finge tibi Genium, qui botrum maturum manu continet, eúmque uſque ad lacrymas in phialam exprimit cum Lemmate: *Quàm dulce dolere!* Finge tibi pro alio Emblemate pretioſa aromata, quæ, ſi integra permaneant, nullum ſuavem emittent odorem, ſed, ſi piſtillis in mortario contundantur, fragrantiam miram per aëra ſpargent cum Lemmate: *Contuſa fragrant.* Aut pone tibi ob oculos fornaculam Chymicam, ſeu fornacem ſtillatoriam, in qua igne intùs agente pretioſus liquor, ſeu quinta eſſentia ad inſtar lacrymarum copioſè emanat cum Lemmate: *Eſt honor & lacrymis.* Vel conſidera pro Symbolo vineam, tempore veris falce & cultro

cultro adunco à vinitore putatam, de cujus vitibus lacrymarum rivuli ubique profluunt cum Lemmate Italorum: *Doppo le lagrime i frutti.* aut Latinè: *Post lacrymas jam fundet opes.* Vel denique finge tibi (prout hîc ad propositum nostrum in schemate tibi exhibemus) aliqua corda humana, gravissimo saxo molari pressa & coangustata, quibus Cordibus non incongruè illud Picinelli pro Lemmate inscribes: *Contrita placebunt.* Aut, si fortasse magìs tibi ad intentum arridet:

Cœlo contrita resurgent.

O Anima Christiana! vide, quàm gratum SS. CORDI JEsu sit Sacrificium Cor contritum & humiliatum. *Nullum*, ait Blosius, *in hac vita charius digniúsque Sacrificium Deo Omnipotenti offerri potest, quàm Cor humile atque obediens.* Ejusmodi enim Cor contritum & humiliatum uva pressa, aroma contusum, fornax distillatoria, divino amoris igne intûs accensa, & vinea dilecta Domini Sabaoth est, quæ, licèt ab initio ex consideratione gravitatis peccatorum, & ob offensum tantum, ac tam infinitum Bonum animam amaritudine repleat: *Potâsti nos vino compunctionis:* attamen in fine Cor plenum cœlesti consolatione relinquit. Hinc omnes Psalmi Pœnitentiales, prout observat S. Bonaventura, incipiunt à lacrymis, & terminantur in exultatione. *O quantùm in se dulcoris habet pœnitentia*, exclamat S. Antiochus Abbas, *quàm est suavis! eò maximè, quia suavis est Dominus noster malè à nobis commissorum facilè immemor, benignus, miserator humani generis; imò animarum amantissimus, modis omnibus prospiciens nostræ omnium saluti.*

In Apol. pro Thaulero. c. 6.

Ps. 59, 5.

S. *Antiochus Abbas hom. 77.*

5. An observâstis aliquando, quod probati Authores de sanguinatione cadaverum ad præsentiam homicidarum commemorant? Certè sanguis innocui Abelis, quem Cain in agro interfecit, absque ulla mora à Deo, justissimo omnium malorum Vindice contra impium suum interfectorem vindictam expetiit: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* imò & ossa arida per ejusmodi sanguinationem sæpe visa sunt contra suos persecutores vindictam postulare. Ita refertur de Reliquiis & aridir ossibus Tho-

Gen. 4, 8.

mæ Herofordiensis in Anglia quondam Episcopi sanctitate celeberrimi, quæ Reliquiæ, postquam longo post mortem ejus intervallo in conspectum Comitis Gloverniæ, priùs hunc pium Antistitem ob Catholicæ fidei constantiam extremè persequentis, venissent, subitò copiosum cruorem effuderunt.

Non absimilem casum recenset Beyerlinck in Theatro Vitæ Humanæ quòd Faber quidã cultrarius non procul à civitate Viennensi in Austria turpis lucri gratiâ peregrinationis suæ socium interfecerit, & in densa sylva occisi cadaver sepeliverit. Accidit, ut post 20. annos Nobilis quidam Austriacus in venatione secretiora nemoris illius antra lustraret, & canes cuncta dumeta, sylvæque latebras pervestigarent, qui tandem ad hujus interfecti cadaver penetrantes, illud insolito cum latratu è terra pedibus eruerunt: & quia hæc arida ossa nive candidiora erant, dictus Vir Nobilis aliqua sibi in usus manubriorum reservare voluit. Et ecce! dum ea Viennam reversus ad prædictum Cultrarium defert, sine mora ad attractionem, & contactum homicidæ largissimum sanguinem effuderunt, & publicè latronem prodiderunt, qui conscientiæ stimulis agitatus, ultrò patratum scelus confessus, & justô magistratûs judiciô ad condignam mortis pœnam condemnatus est.

Consideremus nunc homicidium innocentis Uriæ, Davidis quodam jussu in acia derelicti, & occisi: *Posuit Uriam in loco, ubi sciebat, viros esse fortissimos, egresśique viri de civitate bellabant adversùm Joab, & ceciderunt de populo servorum David, & mortuus est etiam Urias Hethæus.* Cæterùm nihil hîc in Scriptura insinuatur, quòd sanguis hujus viri innocentissimi à Deo justissimo omnium Arbitro contra Davidem vindictam expetierit. Res notatu & admiratione digna! cur unius interfecti sanguis, & non pariter alterius à Deo ultionem de homicida exegit? Respondet S. Ambros. *Quia Cain non confitebatur, David autem confessus est: Dixi, confitebor adversùm me injustitiam meam Domino.* Nec nudè hoc suum delictum confessus est, sed Corde contrito & humiliato, atque in imbrem lacrymarum ob offensum Deum, & gravitatem delicti

2. Reg. 11 16.

S. Ambr. cit. à Vega.

Ps. 31, 5.

lar-

largissimè effuso, unde ait: *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.* Has lacrymas (Cordis contriti indices ac testes) tanquam pretiosas margaritas & gemmas benignus Deus *in conspectu suo posuit*, unde sanguis Uriæ, licèt innocenter effusus, vindictam clamare non potuit. Econtra, quia Cain nec unicam lacrymulam pro delictis suis effudit, imò per omnem vitam impœnitens corde permansit, idcirco justo Dei judicio à sanguine Abelis accusatus, & condemnatus fuit. Disce ex hoc, quàm gratum apud Deum sit Sacrificium Cor contritum & humiliatum! *Ps. 118, 136.* *Ps. 55, 9.*

4. Nondum recedo à Davide. Revocate, obsecro, in memoriam miserandam stragem, quam quondam civitas Hierosolymitana spectavit, dum vindex Divinæ Justitiæ gladius intra paucas horas septuaginta hominum millia per vehementissimam pestem devoravit. Et ecce, dum furit vindicta, David Rex videns Angelum truci vultu, & stricto mucrone horridum, mox cum suis supplex in terram procidit. Et quid sequitur? *Misertus est Dominus, & ait Angelo percutienti populum: sufficit.* Unde, & quam ob causam tam subita Divinæ Justitiæ mutatio? O mortales omnes! videte hîc, & considerate, quàm benignum, ac misericors sit COR Divinum his, qui contrito sunt corde! David vix culpam suam agnoverat, & confessionem suam ex animo contrito publicè inchoaverat: *Ego sum qui peccavi, ego iniquè egi.* Et ecce! mox Angelus furentem gladium in vaginam reclusit. *Et propitiatus est Dominus terræ.* O quàm igitur salutare verbum: *Ego sum, qui peccavi*, si ex intimo CORDIS dolentis sinu ad DEUM progreditur! O salutaris contritio! *O beata pœnitentia*, exclamat S. Laurentius Justinianus, *tu es refugium humilium, contritorum levamen, veniæ porta, spes indulgentiæ, propriæ agnoscendæ infirmitatis magistra, terror dæmonum, virtutum nutrix, gratiarum custos, orationis incentivum, lacrymarum origo, consequendæ misericordiæ præcursor, amica Angelorum, & spiritualis disciplinæ norma præcipua.* *2. Reg. 24 16.* *De gradibus perfect. c. 3.*

5. Dicite, quid Ninivitas, cum jam ultimum civitati instaret excidium, adhuc servavit incolumes? Nonne Cor eorum contritum,

Jonæ. & humiliatum? *Vidit DEUS opera eorum, quia conversi sunt de via*
3, 10. *sua mala, & misertus est*: etiam ringente Jonâ, qui noluit Prophe-
ta mendax haberi. O quàm satiùs est confugere ad Dei, quàm ho-
minum tribunal! Quid impium Manassen cum Deo reconciliavit?
2. *Paral.* nónne COR illius contritum, atque humilatum? *Egit pœnitentiam*
33, 11. *valde coram Deo Patrum suorum, & exaudivit orationem ejus;*
reduxitque eum in regnum. Quid Samariam à fame, bello, & ulti-
mo excidio liberavit? nónne Cor contritum & humiliatum Regis
4. *Reg.* 6. ac populi? *Viditque omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad*
& 7. *carnem intrinsecus.* Quid ignitos serpentes, ne universum murmu-
rantem populum inficerent, in deserto sustulit? nónne Cor eorum
Num. 21, contritum & humiliatum? *Venerunt ad Moysen, atque dixerunt:*
7. *peccavimus, quia locuti sumus contra Dominum, & te,* ora, *ut tol-*
lat à nobis serpentes.

Quid Petrum in atrio, Paulum in campo, Matthæum in telonio, Magdalenam in convivio, Zachæum in Sycomoro, Publicanum in templo, Filium prodigum in agro, & latronem in crucis ligno divinæ gratiæ restituit? nónne Cor eorum contritum, & humiliatum?

Et quid dico? Cor contritum non tantùm homines, sed etiam ju-
Ps. 48, menta salvat. Unde Vates Regius: *Homines & jumenta salvabis*
13. *Domine.* Et quæ jumenta, ais? num & bruta in cœlum venient?
Ps. 48, Audi bone vir, an non peccator jumentum est? Ita Psaltes: *Com-*
13. *paratus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.* An
non superbus splendidum pavonem præ se fert? an non avarus canis naturam imitatur? An non libidinosus hircum olet? invidus serpentem; gulosus porcum; iratus leonem; desidiosus asinum! Et tamen, ô admirabilem Cordis contriti virtutem! & tamen, inquam, unica lacrymula de Corde verè contrito promanans, hæc jumenta in homines, bruta in Angelos, & bestias in Dei amicos transmutat. O stupendum prodigium!

Nondum credis, & dubiùs hæres? Regem Nabuchodonosorem
consule per peccatum in ferum bovem, seu bisontem mutatum:
Dan. 4, *Cor ejus ab humano commutetur, & cor feræ detur ei.* In quo
13. statu,

ſtatu, ut fera, nudus imbri & rori aliíſque cœli injuriis obnoxius, & humi manibus ac pedibus reptans, comedénsque fænum, ut beſtia, ſeptem annos conſumpſit, donec tandem ad ſe reverſus, Altiſſimum cognoverit, à quo toto corde contritus, compunctus, & humiliatus veniam, & regnum, ipsámque denique ſalutem æternam conſecutus eſt, ut apud & cum Cornel. à Lapid. cenſent multi. O quàm verum igitur eſt, quod in hanc rem S. Chryſoſtomus inſinuat: *Nihil ita Cor Philoſophicum facit, ſicut tribulatio.* Et S. Bernardinus Senenſis, ubi peccatum ut lethale animæ vulnus, & ut peſtiferum apoſtema conſideravit, tandem hanc ſalùberrimam medicinam nobis præſcribit: *Contritio*, inquit, *apoſtema pungit, confeſſio aperit, & ſaniem emittit, ſatisfactio cataplaſmata apponit; per hanc igitur punctionem conteritur cor humanum, & tunc peccati delectatio totaliter effunditur.*

S. Chryſ. ſ. 24. in Ep. ad Epheſ. *S. Bern. Sen. tom. 1. ſerm. 12. a. 1. c. 2.*

7: Occurrit hîc mihi memorabile factum, quod Ferrariæ celeberrima Italiæ urbe contigit. Cùm adoleſcens quidam, viribus robuſtus vegetus ac ſanus ibidem plateas animi gratiâ obambularet, accidit, ut humi prolapſus inopinata morte extinguueretur. Mirantur omnes in homine juvene ac ſano tam inexpectatam necem; advocantur Medici, cogunt conſilium, rimantur, & ſcrutantur cum chirurgis omnia hominis membra, ſed neque in pulmone, neque in jecore, neque in ſplene, aut in aliis inteſtinis aliquid lethale reperiunt. Tandem, cùm ad cor veniſſent, illúdque medium cultra diſſecuiſſent; ecce in imo cordis fonte vivum vermem inveniunt, qui adoleſcenti ima cordis rodendô tam inopinatam mortem attulit; quem malefactorem vermem cùm Medici nulla arte, liquore, aut medicinâ poſſent occidere, tandem illum in ſucco, ab alliis, & cepis expreſſo, necârunt.

P. Zehenter de verme malæ conſc. f. 38.

O Chriſtiane! ſi Cor tuum ſimili verme malefactore laborat, ſi malæ conſcientiæ ſtimulo à ſimili occulto latrone jugiter Cor tuum roditur atque compungitur, non certius remedium, aut ſalubriorem medicinam invenies, quàm ſimilem ſuccum ceparum, hoc eſt, lacrymarum, quæ ex Corde contrito, compuncto, & humiliato exprimun-

S. Thom. Villan. conc. 1. de judicio. primuntur, quibus amoris lacrymis solùm ille vermis infernalis potest necari: *Peccavimus fratres*, ait S. Thomas Villanovànus, *aut pœnitendum, aut ardendum* (non datur hìc medium) *quantò ergo melius est modicùm pœnitere, quàm perpetuò ardere.* O quantò melius!

8. Neque adeò difficilis est, prout multi arbitrantur, contritio, cùm amor super omnia non habeat tantam in exercitio difficultatem, sed difficultas nostra potissimùm in ignorantia radicem figit, dum optimum DEUM, ac tam infinitam ejus majestatem, bonitatem, amabilitatem, sanctitatem &c. non, sicut oportet, æstimamus, sed sæpe sæpius, ô miseriam nostram sanguineis lacrymis non satis deplorandam! etiam rebus vilissimis postponimus; hoc, inquam, si peccator magis perpenderet, quantùm Deum inter & cæteras res omnes discriminis intersit, sine dubio sæpius, & faciliùs, ad veram contritionem (quæ est filialis dolor, & detestatio peccati, proficiscens ex motivo sinceri amoris erga DEum offensum) excitaretur.

Neque existimo, facilius motivum ad excitandam perfectam contritionem inveniri posse, quàm considerationem SS. amabilissimi, ac divinissimi CORDIS JEsu Crucifixi. De Protoparentibus nostris referunt antiquæ Hebræorum traditiones, quòd tam seriò, & animo verè contrito, & humiliato pœnituerint, amarisque lacrymis tam enorme scelus suum, olim in paradiso in Deum admissum, deplorârint, quando Abelem dilectum, & priùs speciosissimum filium suum, nunc autem à fratre proprio tam perfidè vulneratum, occisum, sanguine conspersum, & in agro deformatum jacentem invenerunt, ex cujus deformitatis, & mortis per peccatum in orbem inductæ consideratione oculi amborum longè magis aperti sunt, quàm ex jactura paradisi, à quo fuerunt eliminati: hinc seriò peccatum suum detestati sunt, & quia animo contrito, & humiliato ad Christum JEsum, futurum Messiam in umbra jam tunc suspirabant, ideo ad veniam, & gratiam meruerunt pervenire. Age, quisquis es, ô mortalis homo! En ostendo tibi longè innocentioris vitæ Abelem, pariter occisum, vulneratum, deformatum, sanguine conspersum, & in cruce propter te suffixum, vis scire tam nefarium homicidam, qui Authorem vitæ innocentissimum JEsum interemit? ah quid circumspicis? quid miraris? tu es ille vir mortis, tua superbia caput JEsu spinis coronavit, tua libido clavis illum affixit, tua gula illum felle & aceto potavit, tua invidia illum flagellavit &c. ac tua denique scelera SS. COR JEsu tam crudeliter sauciârunt: sic scilicet sustinet DEUS, quod committit homo. Quid ergo consilii anima peccatrix? Ecce non habes aliud medium, quàm SS. Vulnera, quàm divinissimum COR JEsu! huc, huc Corde contrito, & humiliato confuge, non deerit gratia, quamdiu COR ejus erit apertum. Dic proinde: O JEsu, summum Bonum meum, super omnia amo te, ideóque ex animo doleo, quòd te unquam offenderim, propono seriam emendationem, confessionem, & satisfactionem &c.

Gen. 4, 8.

CON-

CONSIDERATIO XXIII.

SS. COR JESU ex omnibus amabilissimum est, cujus immensa charitas præsertim ex institutione SS. Eucharistiæ mirè relucet.

Cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Joann. 13., 1.

1. EGit quondam Sapientissimus Deus in Veteri Testamento, ut pictor quidam peritus agere solet, qui imaginem aliquam artificiosam posteritati consignaturus, non statim à principio operis ad vivos solet transire colores, sed priùs illam imaginem nigro carbone designat, & quasi in umbra describit, dein penicillum, sed adhuc rudem, adhibet; demum cùm omnia juxta propositam sibi ideam adumbravit, primùm vivos adhibere colores solet, quibus imaginem mirè illustrat, ac tandem ad vivum perficit. Ita, inquam, à primordio creationis mundi, ac per totum Ve-

tus Teſtamentum egit benigniſſimus DEus, dum divinam imaginem unigeniti Filii ſui, aliquando in SS. Euchariſtia, & in ara Crucis pro noſtra omniúmque ſalute immolandi, non ſtatim à principio ad vivum, ſed quaſi in obſcura adhucumbra per varios typos ac figuras illi populo Hebraico voluit delineare, ubi tandem, cùm venit plenitudo temporis, ad vivos colores progreſſus eſt, dum ex puriſſimo CORDE & Sanguine B. Virg MARIÆ, cooperante Spiritu S. hanc divinam imaginem (unigenitum Filium ſuum JEſum Chriſtum) non tantùm ad vivum produxit, ſed & illius SS. COR, tanquam perfectiſſimam Divini in nos Amoris ac virtutum omnium ideam, tum in SS. Euchariſtia, tum etiam in Cruce (quod idem Sacrificium eſt, ſolâ offerendi ratione diversâ) nobis proponere voluit ad amandum, colendum, & imitandum, imo etiam ad percipiendum, ac intimè cum corde noſtro conjungendum.

2. Hanc SS. Euchariſtiam ex Sacratiſſimo CORDE JEſu principaliter promanantem adumbravit quondam illud ſalutiferum vitæ lignum in paradiſi medio plantatum, quod vitam humanam (hu-
Gen. 2, 9. mido etiam radicali deperdito) adhuc longiſſimè protraxiſſet: *Produxitque Dominus lignum etiam vitæ in medio paradiſi &c.* Hanc præſignavit Manna illud cœleſte, populo quondam Iſraëlitico per quadraginta annos in deſerto communicatum, per quem panem medicinalem per omne illud tempus omnis populus etiam à cor-
Pſ. 104. poris infirmitate ſervatus eſt immunis, hinc illud Regii Vatis: *Et*
37. *non erat in tribubus eorum infirmus.* Hanc ſignificârunt Panes Propoſitionis, Deo quondam in aurea menſa oblati, qui ſolùm à puris
Exod. 25, & ſanctificatis mentibus poterant manducari: *Et pones ſuper men-*
30. *ſam Panes Propoſitionis in conſpectu meo ſemper, &c.* Hanc præfiguravit Agnus ille Paſchalis, & Agnus Matutinus, ac Veſpertinus,
Exod. 29, quotidie pro ſalute populi in templo oblatus: Hoc *eſt, quod facies*
38. *in Altari: Agnos anniculos duos per ſingulos dies jugiter, unum agnum manè, & alterum veſpere, &c.* Hanc expreſſit in umbra Panis ille ſubcinericius, in cujus fortitudine quondam Elias Prophe-
3. Reg. 19 ta ambulavit uſque ad Montem Dei Horeb: *Et ecce ad caput ſuum*
6. *ſub-*

ſubcinericius panis &c. Item farina Eliſæi, quæ omnem amaritu-
dinem in olla mortis ſuſtulit: *Et non fuit ampliùs quidquam amari-* 4. Reg. 4,
tudinis in olla. Item pulmentum Habacuc, in quod panem intrive- 41.
rat, quo Danielem in lacu à morte liberavit: *Dixitque Angelus Do-* Dan. 14,
mini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Da- 33.
nieli, &c.

Mitto plures alias figuras & umbras, quibus infinitus DEUS imaginem unigeniti Filii ſui Euchariſtici quondam illi populo Iſraëlitico quaſi adhuc in umbra deſcripſit, ſed poſtquam Verbum incarnatum fuit,& denuò,explanatâ lege Evangelicâ ad Patrem,unde exierat, redire cupiens quid fecit? O ingenioſus amor Sacratiſſimi CORDIS JEſu! Ecce in ſignum ac teſſeram ſummæ charitatis ſuæ, quâ uſque in finem nos conſtantiſſimè dilexit, ſeipſum non in umbra ampliùs, ſed in ipſa veritate, in SS. ſcilicet Euchariſtiæ Sacramento, tanquam vivam imaginem propoſuit ſumendam adorandam, & amandam, per quam admirandam hujus SS. & auguſtiſſimi Sacramenti inſtitutionem omnes umbræ ceſsârunt, proinde pro Lemmate ejusmodi ſuperiùs deſignatis figuris impones:

Umbram fugat veritas.

3. Fateor, magnus fuit ille amor in Corde Jonathæ Principis erga Davidem humili loco natum, quo eum in omni periculo, ac vitæ diſcrimine ſemper conſtantiſſimè uſque ad finem vitæ dilexit, adeo ad conteſtandum hunc ſuum amorem propriâ etiam tunicâ ſe exuit, & quodammodo ſic dignitatem perſonæ ſuæ exinanivit,
ut amicum ſuum optimum ac maximum contegeret, atque à Patris
irâ, modo quo poſſet, protegeret: *Inierunt autem David & Jo-* 1. Reg. 18
nathas fœdus: diligebat enim eum quaſi animam ſuam, nam expo- 4.
liavit ſe Jonathas tunicâ, quâ erat indutus, & dedit eam David.

Ceſſent umbræ! Major fuit ille amor SS. CORDIS JEſu erga animam tuam & Cor tuum, O Chriſtiane! quando eo ipſo tempore, quo Crucem tu illi parabas, non tantùm tunicam ſuam, ſed & ſeipſum tibi in SS. Euchariſtia tradidit ſumendum. Perpende, ſi po-

 teris,

teris, divinæ hujus charitatis amplitudinem, quâ SS. COR JEsu te indignum amavit, & etiamnum non cessat amare, dum toties ad te dignatur venire, quoties tu cupis ad hunc gratiæ thronũ accedere.
Isa. 5, 4. O amor! *quid est, quod debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci ei?*

4. Elias in cœlum per turbinem ascensurus Elisæo discipulo suam pellotem seu pallium candidum in singularem sinceri amoris tesseram reliquit, quo ille mox mira patravit prodigia, dum aquas Jordanis per illius contactum divisit, & viam sibi ab una ad alteram fluminis ripam paravit: *Et levavit pallium Eliæ, quod ceciderat ei.* (*4. Reg.* 2, 13.) Plus Dominus noster in SS. Sacramento, quàm Elias in plaustro: cùm enim per turbinem Passionis jam iter in cœlum pararet, non pallium suum, sed seipsum & SS. COR suum sub candido pallio specierum panis & vini in SS. Eucharistia in singulare animarum nostrarum solatium & futuræ gloriæ pignus reliquit.

O anima Christiana! perpende hîc mirandam divini amoris abyssum. Mari quondam DEus suos terminos posuit: *Usque huc venies, & non procedes ampliùs*, (*Job.* 38, 11.) sed amor SS. CORDIS JEsu in SS. Eucharistia nullum novit habere modum: *Verè*, infert hîc S. Chrysostomus, (*S. Chrys. hom.* 6. *in Joan.*) *in finem dilexit eos, hoc est, ad finem amoris, quia quid amplius pro amore nostro præstare potuit, quàm ut seipsum traderet nobis?*

Multum amavit Joseph fratres suos, licèt perfidos proditores, omnìque amore indignissimos, quos non tantùm tempore sūmæ egestatis benigno vultu & cum lacrymis excepit: *Osculatúsque est Joseph omnes fratres suos, & ploravit super singulos*, (*Gen.* 45, 15.) sed & illos ad regalem suam mensam admisit: *Ponite panes, &c.* Vide hîc & considera in Josepho Cor planè regium, ac plus quàm humanum, quod non solùm omnium injuriam oblivis cebatur, sed & pessimos hostes suos, nunc amicos optimos ultro pane & vino abundè refecit, frumentóque pro viatico in abundantia stabilivit: *Ubique gratiosus Joseph*, inquit Petrus Cellensis, (*Pet. Cell. de panibus c.* 1.) *sed in convivio magis; in convivio etiam venditus non negat negatam sibi germanitatem &c.* Sed quid hæc umbra respectu illius immensi amoris, quo divinissimum COR JEsu in SS. Eucharistiæ Sacramento & Discipulos suos & nos omnes

licèt

licèt omni amore indigniſſimos, etiam cùm inimici eſſemus, dilexit, & necdum hodie amare ceſſat: *Quis loquetur potentias Domini*, exclamat præ admiratione Os illud Aureum, *& quis paſtor oves proprio paſcit cruore!* *S. Chryſ. loc. cit.*

5. Aman ſupremus Aulæ Perſicæ Miniſter magno ſibi quondam honori ac gloriæ duxit, vel unicâ vice in Regis menſa eſſe convivam, unde ad amicos dixit: *Cras cum Rege pranſurus ſum.* Prande tu cum Rege tuo, & cras ſuſpenderis in patibulo, hic mundi favor eſt, & ſimul interitus. Nos alium Regem habemus: qui non ad regiam duntaxat, imò divinam ſuam menſam affectu planè plus quàm paterno nos invitat, ſed & ſeipſum dulciſſimúmque COR ſuum nobis apponit, atque in cibum potúmque tradit, ac ſic quodam̃odo COR unum facit. O bone JEſu! *Quid eſt homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum Cor tuum?* O extaſin amoris? & quid non cogis ſacer amor? DEum ipſum extra ſe rapis, ut planè in hoc ſanctiſſ. amoris Sacramento nobiſcum intimè uniatur: *Sicuti*, ſunt verba S. Cyrilli Alexandrini, *ſi quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commiſceat neceſſe eſt. Sic qui carnem & ſanguinem Domini recipit, cum ipſo ita conjungitur, ut Chriſtus in ipſo, & ipſe in Chriſto inveniatur.* O felix unio SS. CORDIS JEſu cum Corde noſtro! Etquin aliquando Cor noſtrum amore liqueſcet erga hoc amabiliſſ. COR JEſu, præſertim in SS. Euchariſtiæ Sacramento? *O dulciſſime & benigniſſime JEſu!* exclamat devotiſſimus Kempenſis, *quanta tibi reverentia & gratiarum actio cum perpetua laude pro ſuſceptione Sacri Corporis tui debetur, cujus dignitatẽ nullus hominũ explicare potens invenitur?*

Eſth 5, 12

Job. 7, 17.

S. Cyrill. Alex. cit. à P. Leone à S. Laur. f. 557.

Thom. à Kemp. l. 4. de Imit. Chr. c. 2.

6. Ad roborandam magis hanc veritatem, occurrit mihi, quod ſcriptura de Eliſæo commemorat. Venerant eo temporis intervallo in Samariam milites Regis Syriæ, in hunc finem ab eo in illam regionem ablegati, ut Eliſæum Prophetam aut vivum caperent, aut mortuum Regi ſuo adducerent. Quid agit optimus Eliſæus? Cùm Rex Iſraël nunc per accom̃odam occaſionem nactus, de hoſtibus ſuis à DEO cœcitate percuſſis, vindicare ſe vellet: *Nunquid percu-*

tiam eos Pater mi? Non permiſit Propheta, ut vel unus illorum militum occideretur, ſed ultionis loco eos ex longo itinere famelicos abundanti pane, magnóque ciborum apparatu refecit: *At ille ait: non percuties, neque enim cepiſti eos gladio & arcu tuo, ut percutias, ſed pono panem & aquam coram eis, & comedant & bibant, & vadant ad Dominum ſuum.* Et ſequitur: *Appoſitáque eſt eis ciborum magna præparatio, & comederunt & biberunt, & dimiſit eos, abierúntque ad Dominum ſuum, & ultrâ non venerunt latrones Syriæ in terram Iſraël.* Quis hîc non obſtupeſcat ingentem Eliſæi amorem erga latrones? Verumenimverò infinities major fuit SS. CORDIS JEſu amor erga te, ô anima ingrata; cùm enim ipſi lignum crucis pro pane præparares: *Mittamus lignum in panem ejus;* cùm ei acetum & fel amariſſimum in potum propinares: *Fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile;* cùm inſtanter hunc innocentiſſimum Agnum ad mortem crucis poſtulares: *Morte turpiſſimâ condemnemus eum.* Ecce mitiſſimum COR JEſu harum omnium oblitus injuriarum, non gladio juſtitiæ te percuſſit, ſed appoſuit tibi panem & vinum, imò propriam carnem & ſanguinem in cibum & potum in SS. Euchariſtia toties, quoties tibi placet, ſumendum. O pulcherrimum vindictæ genus! ô amor nullis unquam ſæculis auditus! *Aſpicite & videte, admiramini & obſtupeſcite, quia opus factum eſt in diebus veſtris, quod nemo credet, cùm narrabitur.* O mi JEſu! leo ille à Samſone occiſus in ore ſuo favum mellis proprio ſuo interfectori ſubminiſtravit: *Ecce in ore leonis favus mellis!* Tu ô mi Redemptor, tanquam leo de tribu Juda pro immenſa tua benignitate etiam infenſiſſimis inimicis, imò & interfectoribus tuis diviniſſimum manna SS. Corporis & Sanguinis tui in cibum & potum ſubminiſtras, quid dulcius hoc Euchariſtico melle? & quid fortius hoc leone? O quàm magna eſt multitudo dulcedinis Sacratiſſimi CORDIS tui? O animæ Chriſtianæ guſtate & videte, quàm ſuavis ſit Dominus, & quàm dulce diviniſſimum COR JEſu: *Cujus vel ferreum pectus,* exclamat S. Laurentius Juſtinianus, *aut adamantina mens non liqueſcat præ devotione, cùm Deum ſibi & ſe Deo*

4. Reg. 6, 22.

Jerem. 11, 19.

Deut. 32, 33.

Sap. 2, 20

Habac. 1, 5.

Judic. 14, 12.

S. Laur. Juſt. de diſcip. Monaſt. cap. 9.

Jen-

ſenſerit corporaliter unitum? non capit cor, lingua deficit, humanus ſopitur ſenſus ad inveſtigandum tanti arcana myſterii. O quantæ ibi deliciæ, quantus ardor, qualia verba, quam caſti amplexus guſtantur &c.

7. Num aliquando conſiderâſti prudens Lector illam benedictionem, quam Iſaac Patriarcha morti vicinus filio ſuo Jacobo natu minori impertiit? Miſerat hic optimus Senex Eſau filium majorem in ſylvam, ut de venatione ſibi cibum pararet, & ſic ſupremam patris benedictionem acciperet. Audiit hoc Rebecca mater, & filiũ, quem diligebat, Jacobum veſtimentis optimis fratris ſui Eſau indutum, pellibúsque hœdinis circa colli nuda contectum ad patrem in cubiculum amandat, cui mox pater, cùm ab eo cibum recepiſſet, vinúmque propinatum delibâſſet, largiſſimam benedictionem impertiit: *Det tibi DEus de rore cæli & de pinguedine terræ abundantiam frumenti & vini.* Gen. 27. Tandem & Eſau de ſylva domum redit, ac præparatis cibis, ſicut velle patrem ſuum noverat, ſupremam ab eo benedictionem expoſcit: *Surge pater mi, & comede de venatione filii tui, ut benedicat mihi anima tua.* Quid ad hoc optimus parens? *Expavit*, ait ſcriptura, *ſtupore vehementi*, & Eſau clamore magno quaſi leo in ſylva de erepta præda *irrugiit*: & cùm vehementiùs ſaltem pro aliqua paterna benedictione inſtaret, ad eum pater converſus dixit: *frumento & vino ſtabilivi eum: & tibi poſt hæc, fili mi, ultrà quid faciam?* quaſi diceret: nihil ampliùs habeo pro te, dedi fratri tuo omnia. Bone Deus, quis hîc non obſtupeſcat? quis non miretur tam inexpectatam boni hujus Senis reſponſionem? Et nunquid mi Pater ſimilem quoque benedictionem filio tuo Eſau potuiſſes impertire? minimè, reponit Iſaac, jam *frumento & vino ſtabilivi eum*, pro Eſau autem nil ampliùs occurrit: *At tibi poſt hæc, fili mi, ultrà quid faciam?* Reſpondet ad rem appoſitè Abbas Paſchaſius, quòd per illud frumentum & vinum, quo Iſaac diſceſſurus nunc ex hoc mundo filium ſuum Jacob ſtabilivit, optimè SS. & Anguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum intelligatur: *Hoc eſt*, inquit, *apertè dicere: firmavi eum pane Corporis Chriſti, vino ſanguinis;* *Paſchaſ. de Corp. & ſang. Chr. c. 21.*

guinis; tibi autem filio ultrà quid faciam? Hîc non ampliùs datur: *Plus ultra* quia inter omnia opera divina ac mirabilia, quæ unquam patravit, aut patrare poterat divina potentia, hoc longè maximum eſt, dum diviniſſ. COR JEſu quodammodo ſeipſum exinanivit, exhauſit, atque eviſceraverit, ut ſe nobis in cibum

S. Bern. cit. à Manſi tom. 2. diſc. 47. ac potum præberet: *Ultimus gradus amoris eſt*, ait S. Bernardinus, *cùm ſe dedit nobis in cibum, quia dedit ſe nobis ad omnimodam unionem & transformationem, ſicut cibus & cibans invicem uniuntur; ſic dignè illum recipiens in ipſum per ardentiſſimum amorem totaliter transformatur.*

8. Magnus, fateor, fuit amor illius viri pauperis in unicam oviculam ſuam, quam tam tenerè amabat, ut de menſa propria participaret, & ex eodem calice cum ipſo biberet, quam parabolam quondam Nathan Propheta Regi Davidi

2. Reg. 12, 3. peccanti, ut illum ad frugem reduceret, in faciem objecit: *De pane illius comedens, & de calice ejus bibens.* Sed ad quid hæc enarro? Plùs & infinities plùs te amavit.

Joan. 13, 1. O Anima Chriſtiana! SS. COR JEſu: *In finem dilexit eos;* & ut jugem hujus immenſi amoris haberes memoriam, ecce quotidie in SS. Euchariſtiæ Sacra-

Epheſ. 1, 14. mento tibi COR ſuum tradit in pignus futuræ gloriæ: *Qui eſt pignus hæreditatis noſtræ in redemptionem acquiſitionis.*

9. Quid igitur ſupereſt, quàm ut debitum cultum ac dignam venerationem huic Diviniſſimo CORDI JEſu in SS. Sacramento deferamus? Si olim Hebræi umbram & figuram hujus ſacroſancti Myſterii, hoc eſt, Arcam fœderis tanto proſecuti ſunt honore, ut David mandaverit, coram illa victimas & ſacrificia

2. Reg. 6, 17. ſolenniter immolari: *Et introduxerunt Arcam Domini, & impoſuerunt eam in loco ſuo, in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David: & obtulit David holocauſta & pacifica coram Domino.* Si Rex Salomon eidem Arcæ fœderis templum magnificentiſſimum immenſis propemodum ſumptibus curavit ædificari, pro qua Arca ob peculiarem illius dignitatem ſingulare ac pretioſiſſimum tabernaculum

3. Reg. 8, 6. extrui juſſit, quod Sanctum Sanctorum voluit appellari: *Et intulerunt Sacerdotes Arcam Fœderis Domini in locum ſuum, in Oraculum templi, in Sanctum Sanctorum.* Quali igitur honore & adoratione dignum erit ipſum vivum ac Diviniſſimum COR JEſu in SS. Sacramento, ubi diu noctúque præſens tibi. O Anima! pro omni tempore paratum ſe exhibet, ut in rebus adverſis tibi ſolamen,

3. Reg. 9, 3. in dubiis conſilium, & in periculis optatum ferat auxilium? *Et erunt oculi mei & COR meum ibi cunctis diebus.*

Accede igitur cum omni fiducia ad hunc thronum gratiæ, memor ſemper,

Act. 5, 15 quòd etiam Petri umbra plures à ſuis curaverit infirmitatibus: *Ut in plateas ejicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut veniente Petro ſaltem umbra illius obumbraret quenquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus ſuis.* Quid igitur non faciet mitiſſimum ac diviniſſ. COR JEſu in SS. Euchariſtia, ſi illud debito cultu & adoratione ac in animo contrito & humiliato viſitaveris?

CON-

CONSIDERATIO XXIV.

SS. CORDIS JESU singularis effectus fuit institutio SS. Sacrificii Altaris, quod prorsus idem est cum Sacrificio Aræ Crucis.

Vespere autem facto discumbebat cum duodecim Discipulis suis. Matth. 26, 20.

QUod Sol est inter sidera, hoc SS. COR JEsu est inter cætera humana & omnium prædestinatorum Corda. Sol ideo situs est in medio planetarum, ut eis non præsit tantùm, ed & singulis lumen suum impertiat. *Sol*, inquit S. Ambrosius, *est oculus mundi, jucunditas diei, pulchritudo cœli, mensura temporum, & vigor omnium stellarum*; quo surgente omnia vivificantur, quo abeunte omnis natura languescit. Verbò: universus terrarum orbis participat de beneficio Solis, sine quo omnia sunt mortua, infructifera, cœca, & atra tecta caligine. Proinde haud immeritò

S. Ambr. in Hex. die 4.

 huic

huic sereniſſimo aſtrorum Regi, poſt illuſtratum orbem terraru paulatim ad occaſum properanti illud S. Petri pro Lemate inſcribe

Pertranſiit benefaciendo.

Per hunc Solem omnibus in ſuo curſu diurno benefacientem, a tandem magnis paſſibus ad vitæ occaſum properantem non inco gruè Sacratiſſ. COR JEſu intelliges, de quo S. Petrus comemora

Actor.10, 38. quòd *pertranſiit benefaciendo, & ſanando omnes oppreſſos à diab lo.* O quis poterit enumerare omnia ac ſingula beneficia, quæ m ſeris mortalibus hoc diviniſſ. COR JEſu per omnem vitam contuli ac etiamnum nobis confert? quæ ſi connotarentur, arbitratur

Joan.21, 25. Joañes, *nec ipſum mundum capere poſſe eos, qui ſcribendi ſunt, libro*

Et ecce! ut tandem epilogum ſuæ omnipotentiæ demonſtrare & affectum infiniti amoris ſui pleno impetu in nos effunderet, qui

Matth. 26, 20. fecit? *Veſpere autem facto*, inquit S. Matthæus, *diſcumbebat cu duodecim Diſcipulis ſuis, &c.* Et S. Paulus: *In qua nocte tradeb*

1.Cor.11, 23. *tur, accepit panem, & dixit: Hoc eſt Corpus meum, quod pro v bis tradetur &c.* Ubi ingens ac planè ſtupendum amoris cert men in hoc amabiliſſimo CORDE JEſu exortum eſt: *Duo amore*

Didacus Stella in c.22. Luc ait Didacus Stella, *ad invicem oppoſiti COR Chriſti expugnaban unus eorum abire hortabatur, alter manere. Maximus amor quem erga nos habebat, abire accumbentem agitabat, quandoqu dem mors ejus in noſtram vitam & redemptionem cedebat, & Diſcipulis dixit: Expedit vobis, ut ego vadam, neceſſarius eni erat nobis ejus tranſitus. Itaque unus amor dicebat, ut abiret, & redimeret nos, ſed alius erat amor maximus, quo nos proſequeba tur, qui ſuadebat manere, cùm enim nos maximo proſequeretur a more, à nobis abeſſe renuebat, nam qui multùm diligit, ſemper re ſibi amatam præſentem eſſe, & in conſpectum dari maximè de derat. Utrique amori ſapientiſſimè Chriſtus ſatisfecit, nam adiit & nobiſcum manſit.* Abiit videlicet ad paſſionem, Crucem, & mo

Concil. Trid. ſeſſ. 13. c. 2. tem, & nobiſcum manſit in SS. Euchariſtiæ Sacramento, *in quo* prout loquitur Sacra Synodus Tridentina, *divitias ſui erga hom nes amoris velut effudit.*

2. Pl

2. Placuit autem SS. CORDI JEſu hoc amoris Sacramentum
ıſtituere, ac primum incruentum Miſſæ Sacrificium Deo Patri ſuo
fferre circa veſperum, ubi Sol aut jam occubuit, aut certè ad oc-
aſum properabat: *Veſpere autem facto.* Et cur veſpere ad Solis
ccaſum dulciſſimum COR JEſu hoc divinum Epulum & incruen-
ım Sacrificium inſtituit? cur non manè, aut in meridie? Obſerva,
rudens Lector, quòd mitiſſimus Redemptor tuus non venerit ſol-
ere legem, ſed adimplere; non enim voluit, ut jota unum, aut
nus apex de lege præteriret, donec omnia adimplerentur. Hujus
tem SS. Sacrificii perfectiſſimum typum quondam geſſit Agnus
e Paſchalis, veſpertino quoque tempore ante tranſitum maris ru-
i à Patribus immolatus: *Tollat unusquisque agnum per fami-* Exod. 12,
ıs ... Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & azymos panes cum 3.
ctucis agreſtibus; quò manducato, mox populus ſe ad iter per
are rubrum in Paleſtinam paravit.
Patrem typum geſtavit Agnus ille veſpertinus, quotidie ad ſolis
ccaſum pro peccatis totius populi, tanquam juge Sacrificium im-
olatus: *Alterum verò Agnum offeres ad veſperam juxta ritum* Exod. 29,
ıtutinæ oblationis, & juxta ea, quæ diximus, in odorem ſuavi- 41.
tis. De eodem Agno legali ſingulis diebus ad Solis occaſum in
mplo oblato etiam mentionem facit Daniel Propheta, dum illi
nc pro ſalute populi oranti Gabriel Archangelus circa veſperum,
durante adhuc illo Sacrificio verſpertino apparuit, eúmque cla-
ſimè edocuit, quomodo ex hac figura figuratum deberet cogno-
ere, & quomodo poſt hebdomades ſexaginta duas Chriſtus eſſet
cidendus: *Tetigit me in tempore Sacrificii veſpertini &c.* Daniel. 9,
Vide hîc, & admirare, quomodo SS. COR JEſu Patri per omnia 21.
ctum ſit obediens uſque ad mortem, & quàm exactè ſimiles de ſe
ædictas figuras impleverit. Et hæc cauſa eſt, quòd non manè aut
meridie, ſed veſpere hoc SS. Sacrificium Altaris, ut verum pro-
atoriúmque holocauſtum, & hoſtiam pacificam voluerit inſti-
ere. Alludebat nimirum hoc benigniſſ. COR JEſu ad illud cru-
tum Sacrificium, quod ſequenti die in Ara Crucis pro omnium

 ſalute,

ſalute, etiam circa veſperam ad Solis occaſum eſſet completurum, demonſtrans per hoc univerſo orbi, idem planè eſſe Sacrificium & Altaris & Crucis, atque unam eandémque eſſe hoſtiam ſub hoc ſolo discrimine, prout inſinuat Sacra Synodus: *In hoc divino Sacrificio,* inquit, *incruentè immolatur, qui in Ara Crucis ſemel ſeipſum cruentè obtulit.*

Seſſ. 22. cap. 2.

3. Ex adductis hactenus rationibus capio, quod uſque huc capere non potui, quod ſcilicet impii illi ac ſcelerati Judæi amantiſſimo Servatori noſtro lignum in panem voluerint miſcere: *Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.* Et quid lignum ad panem, & panis ad lignum? quomodo hæc poſſunt convenire? Deſine mirari, Anima Chriſtiana! cùm hæc & plura alia illis contingerent in figura, nobis autem ad correptionem. Lignum Crucem Dominicam & panis in lignum miſſus SS. Euchariſtiam præſignavit, qui Panis Euchariſticus ſemper ligno Crucis eſt conjungendus, vix enim amantiſſ. JEſus hunc Panem in ultima cœna conſecravit, & Apoſtolis ſuis præcepit: *Hoc facite in meam commemorationem.* Ecce mox & impii Judæi hunc Panem vitæ qui de cœlo deſcendit, comprehenderunt, & in Crucis ligno confixerunt: *Panis,* ſubintrat hîc Hugo Cardinalis, *quem ego dabo caro mea eſt, quam ego dabo pro mundi vita; Panem hunc ligno confixerunt, qui putabant, ſe memoriam illius extincturos.* Eſt ergo SS. Sacrificium Miſſæ vera Dominicæ Paſſionis commemoratio, non tantùm in repræſentando, ſed etiam, prout Scholæ loquuntur, in eſſendo.

Jeremiæ 11, 19.

Luc. 22, 19.

Joan. 6. Hugo Card. ibidem

4. At verò de fornace etiam inquires, in qua hîc panis vitæ coctus & paratus ſit, & de menſa, ſeu Altari, in quo pretioſiſſimus Servator Orbis hoc SS. Sactamentum inſtituerit? Quod menſam concernit, videbis illam Romæ in Templo Lateranenſi S. Joannis religioſè aſſervatam, quàm ſingulis annis in die Cœnæ venerationi fidelium exponunt. Verùm non de materiali hac menſa, aut de illa fornace mihi ſermo eſt, ſed aliam ac myſticam menſam & fornacem inquiro. Ad hanc cogitationem magìs enucleandam apprimè

P. Rup. Ludvvig. in apothec. ſpirit. p. 4. c. 5. §. 3.

mihi

mihi inſervit, quod de S. Luciano Antiochenæ Eccleſiæ Epiſcopo ac Martyre glorioſiſſimo Sanctorum referunt Faſti: qui, cum præclariſſima ſui ingenii reliquiſſet monumenta, in perſecutione Maximi Nicomediæ nobile Martyrii genus conſummavit, dum poſt varia exantlata tormenta tandem in carcere duodecim diebus inediâ afflictus, & ſupra acutiſſimas teſtas extenſus, imminente jam morte adhuc ante finem vitæ SS. Miſſæ Sacrificium celebrare voluit, ut ſalutifero Viatico ſe, ſuóſque Diſcipulos communiret, & ad ultimum Martyrii agonem fortiter ſuſtinendum animaret. Verùm non aderat in ſqualido illo carcere aut menſa aut altare, in quo Sanctus Epiſcopus divina hæc myſteria conſecraret: quid igitur fecit? Audi, & admirare. Pedes ejus gravi catenâ erant conſtricti, ille verò jacebat ſupinus in terra ſupra teſtas & vitrorum fragmina, manibus tamen liber pectus ſuum denudare cœpit, mox converſus ad cœteros Chriſti Martyres concaptivos: *Hoc*, inquit, *COR meum, ô fortes Chriſti Martyres, erit altare, & vos Templum Dei: in hoc CORDE DEO ſacrificabo Hoſtiam laudis.* Dixit, miſſam inchoavit, & SS. Euchariſtiam ſuper altare CORDIS ſui conſecravit, quâ non tantùm ſe ſed & reliquos SS Martyres refecit, ac paulò pòſt, conſummato feliciter martyrio glorioſus in cœlum migravit, cujus feſtum ſeptimo Januarii ab Eccleſia in Martyrologio celebratur: ejus etiam laudes mirè celebrat S. Chryſoſtomus. Ex hoc colligo, quodnam altare fuerit, in quo Chriſtus Sacrificium miſſæ Deo Patri obtulit. Aderat jam decretoria & fatalis illa dies, quâ JEſus traderetur in manus peccatorum. Quid fecit? O prodigium ſummi amoris! *Accepit JEſus panem, & benedixit, ac fregit, deditque Diſcipulis ſuis, & ait: accipite, & comedite: Hoc* *Matth. 26, 26.* *eſt Corpus meum.* Quod ergo altare adhibuit? Ecce ſacratiſſimum COR JEſu! hoc, inquam, erat altare, in quo panem illum Angelicum conſecravit. Erat & fornax, in qua vehementiſſimo amoris igne hic Panis Euchariſticus erat excoctus, ſed ubi lignum? Aſpice crucem in SS. & ardente CORDE JEſu, quibus mediantibus lignis hic Divinus Panis coctus, & præparatus fuit. O mortales omnes

videte, & conſiderate, quæ poſuit prodigia Dominus ſuper terram!

5. Placuit autem huic ſummo animarum noſtrarum Epiſcopo Chriſto JEſu ſub ſpecibus panis & vini hoc Auguſtiſſimum Sacrificium peragere & inſtituere. Et cur ſub ſpeciebus panis & vini? Utrumque bene, prudens Lector; panis enim confirmat, & vinum lætificat COR hominis. Solet autem panis ex tritico flagellato moláque contrito fieri. Quis verò *contritus eſt propter ſcelera noſtra*, niſi Chriſtus DEus noſter? De vino notum eſt, quòd in torculari ex maturis botris exprimatur. An non *Botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi?* Accedunt & veſtimenta Sacerdotis & ceremoniæ omnes, quæ in Miſſa ab Eccleſia adhiberi ſolent, nunquid hæc omnia in memoriam tibi revocant, quod reverà SS. Sacrificium miſſæ ſit perpetuum memoriale vitæ paſſionis & mortis Domini? Hinc illud Apoſtoli: *Quotiescunque manducabitis Panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis.* Quod in viſione quadam clariſſimè conſpexit S. Elzearius, qui cùm in miſſa, quæ de S. Cruce cantabatur, introitum audiret: *Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini noſtri JEſu Chriſti, in quo eſt ſalus, vita, & reſurrectio noſtra*, mox à principio hujus Sacrificii totam Dominicam paſſionem renovari, & ad vivum in Corde ſuo repræſentari advertit: hinc factum eſt, ut Cor ejus erga Chriſtum JEſum & hunc Crucifixum, præſertim ſub miſſa, miris affectibus inflammaretur; unde ab eo tempore nil aliud petiit, quàm unicè habitare in aperto latere & SS. CORDE Chriſti JEſu Crucifixi. Eandem gratiam à SS. CORDE JEſu impetravit B. Eliſabetha Schonaugienſis, de qua Hadrianus Cyræus recenſet, quòd durante Sacrificio miſſæ in Cœna Domini totam Chriſti paſſionem ad vivum de novo repræſentari conſpexerit, & dum ſacerdos calicem exaltavit, vidit ſupra illum Chriſtum Dominum in cruce diris clavis confixum, de cujus perforato latere & ſacratiſſimo CORDE divinus ſanguis in calicem defluebat. O quis dicet, quanto animi cum ſolatio, amore & mixto dolore hujus pientiſſimæ Matronæ? Et ſi quondam Sacrificium Abrahæ,

Pſ. 103, 15. *Iſ. 53, 5.* *Cant. 1, 13.* *1. Cor. 11, 26.* *Lyranus de Imit. JEſu patientis l. 5. c. 9.* *Idem f. 399.*

brahæ, ubi DEO T. O. M. unigenitum filium suum imolare statuit, tanti valoris extitit, ut de eo dictum sit: *Quia non pepercisti unigenito filio tuo propter me, benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ.* Quid non efficiet ipse Dei Filius ac SS. COR ejus, si Patri æterno in missa offertur? Eundem SS. CORDIS sui amorem tum in SS. Missæ Sacrificio, tum in sacra comunione repræsentavit Crucifixus JEsus dilectæ suæ sponsæ Gertrudi, cui pientissimæ Virgini, sumpto S. Epulo, Christus Dominus in forma amantissimi Pellicani, rostro sanguinem è Corde suo prolicientis, apparuit: *Vide,* inquiebat, *quàm excellenter anima tua hoc pharmaco vivificatur in vitam æternam, quemadmodùm pullus Pellicani vivificatur in sanguine cordis paterni.*

Gen. 22, 18.

Idem Lyraus fol. 403.

6. Ex his collige anima Christiana immensam dignitatem hujus divinissimi Sacrificii & communionis tum actualis, tum spiritualis. Proinde si huic Mysterio per Manus Sacerdotum quotidie offerri solito præsens cum devotione assistis, idem est, ac si cum B. Virgine & Matre dolorosa aliisque Crucifixi amatoribus in Calvario Monte stares, participans de SS. CORDE & Sanguine Christi. Et si tunc in cruento illo Sacrificio mansuetissimum COR JEsu tam benignum, ac clemens fuit, ut etiam pro transgressoribus, suisque Crucifixoribus, imò & pro ingratissimis peccatoribus Patrem exoraret, *& exauditus est pro sua reverentia:* quid, obsecro, non sperandum per SS. missæ sacrificium, ubi eadem passionis memoria recolitur, mens repletur gratiâ, & futuræ gloriæ nobis pingus datur? Et quid majus dici, imò verò quid excellentius potest excogitari, quàm quòd DEus ille, qui jam semel introivit in Sancta Sanctorum, atque pro omnium salute in Cruce mori dignatus est, denuo de novo pro te in missa offeratur? Et *si sanguis hircorum,* ait Apostolus, *& taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quantò magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis?*

Hebr. 5, 7.

Hebr. 9, 13.

7. Et

Segneri in Homine Christiano. dis. 12. 7. Et ut magis adhuc capere possis hujus divini mysterii dignitatem ac valorem, imaginare tibi, ac si per cœlum apertum videret ipsam Dei Matrem, augustissimam illam cœlorum Reginam, universâ Angelorum multitudine stipatam, ac Beatorum omnium cœtu comitatam, ad Thronum SS. Trinitatis accedere, eique ad augendum cultum & amorem omnia sua & cunctorum Sanctorum merita offerre. Ex altera parte tibi pauperculum Sacerdotem statue, in Sacratissimo missæ Sacrificio Agnum illum immaculatum SS. Triadi offerentem: talis, inquam, etiam pauperculus Sacerdos plus gloriæ & honoris per hoc SS. Sacrificium DEO tribuet, quàm universa Beatorum curia licèt collectivè sumpta. Ratio est, quia ipse Christus est principalis offerens, verus DEus & homo, major cunctis creaturis ab eo infinitè differentibus &c. Hîc sta, & considera, an aliquid majus dici possit? Et tu ô mortalis homo, quomodo æstimas hoc Sacrosanctum nimisque tremendum Sacrificium? quomodo (si Sacerdos DEI es) ad illud peragendum ritè te paras? Nunquid maledictus ille, qui facit opus Dei negligenter aut fraudulenter? O quàm multi hîc sunt imbecilles, & dormiunt multi? Plura Viro sapienti non addo. Si verò laicus es, qua devotione huic tremendo mysterio assistis? Heu! quàm malè timeo, ne etiam SS. COR JEsu tibi possit objicere, sicut quondam ingratis Judæis in faciem improperavit: *Populus hic labiis me honorat, Cor autem eorum longè est à me.*

Jerem. 48, 10. *1. Cor. 11, 30.* *Matth. 15, 8.*

8. Quid ergo in re tanti momenti consilii? Imitare, quisquis es, pauperem illam Ruth Moabitidem, in agro divitis Booz deciduas spicas colligentem, cui Booz in æstu ad sedandam sitim, & Cor lassum confortandum præcepit, ut panem suum in aceto intingeret: *Comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto.* Sic, inquam, & tu fac anima Christiana, cùm tempus est, ut in agro divitis Booz Christi JEsu, ac præsertim de SS. CORDE ejus in SS. Sacrificio missæ deciduas gratiarum spicas colligas. Ecce cum Pane Eucharistico simul & acetum amarissimæ Passionis Domini conjunge, est enim memoriale mortis Domini: *Hæc quotiescunque feceritis, mortem Domini annuntiabitis.* Imitare & Sponsam, unicè ac ex toto Corde Dilecti sui amores exposcentem: *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.* Et vis videre, Anima devota, hunc myrrhæ fasciculum? leva in circuitu oculos tuos. En, in SS. Eucharistia est JESUS CRUCIFIXUS adinstar unius fasciculi omnium amaritudinum passionis ejus. Hunc, inquam, fasciculum ac Dilectum tuum intra Cor tuum porta jugiter, ac præsertim dum Missam audis, aut ad Sacram Synaxin te disponis, O quàm dulcis erit Cordi tuo hic licèt amarissimus fasciculus! Si modicum farinæ quondam ollam mortis potuit indulcorare: *Mors in olla:* quid non faciet divinissimum ac vivum COR JEsu in SS. Eucharistia, & in SS. Sacrificio Missæ Panis ille Angelicus, & Manna esurientibus?

Ruth. 2, 14. *Cant. 1, 12.* *4. Reg. 4, 39.*

CON-

CONSIDERATIO XXV.

S. COR JEſu ex omnibus puriſſimum, purum quoque Cor à nobis requirit, præſertim in adminiſtratione & ſuſceptione SS. Euchariſtiæ.

Lava à malitia Cor tuum. Jerem. 4, 14.

Rectè Seraphicus Doctor & S. R. E. Cardinalis S. Bonaventura ingentem hominum mundanorum ſtultitiam, miſeriámque jam ſuo ævo admiratus eſt, cùm eos obſervaret magìs de munditia corporis quàm Cordis eſſe ſolicitos: hinc ſtupore plenus exclamavit: *O ſtultitia mirabilis! mundat homo faciem, manus, pedes, imò etiam calceos, & miſerum Cor non mundat?* O quàm mundum eſſe Cor illud oportet, quòd Deum ſuum ſuſcipit! O quàm mundum! O quàm mundum! *S. Bonav. ſerm. 2. fer. 2. poſt Paſc.*

Juſtus ille ac magnus Patriarcharum Princeps Abrahamus, ubi

tres cœlestes hospites de longinquo ad se properantes vidit, eis no
tantùm in occursum venit, sed & amicissimè ad suum hospitiur
invitavit, quibus, antequam ad convivium sese accingerent, rar
Gen. 18, humilitatis exemplo pedes lavit: *Afferam pauxillum aquæ, & la*
4. *ventur pedes vestri.* Quod olim Abraham suis hospitibus, hoc m
tissimus JEsus suis Discipulis fecit, qui, antequam eos ad cœnam illar
magnam, in qua propriâ suâ Carne & Sanguine hospites suos vel
novus Pelicanus amoris erat refecturus, admitteret, priùs ipse ill
Joan. 13, rum pedes à sordibus abluere voluit: *Misit aquam in pelvim, &*
5. *cœpit lavare pedes Discipulorum.*

O bone JEsu quid agis? An omnino oblitus es dignitatis tuæ? cœli obstupescite! En Creator vester ante pedes Discipulorum suc rum jacet prostratus, lutum eorum abluit, pedes linteo tergit, & d mum affectuosissimo osculo dignatur omnes! Ad quid, obsecr O mi Redemptor, hæc pedum lotio? Nunquam solitus eras hact nus Discipulorum tuorum lavare pedes, quando eos in Monte Thaboræum ad gloriam, vel in Montem Olivarium ad meditati nem, vel in templum ad orationem duxisti. Nunc verò in hac Co na suprema post Agnum Paschalem oblatum & comestum de me sa surgis, & ipse non abhorres eorum mundare sordes? O cœ obstupescite!

Causam hujus Mysterii communiter assignant SS. Patres, ut p istam pedum lotionem mitissimum COR JEsu orbi universo in nuaret, quàm eximia & exquisita ad dignam SS. Corporis & Sa guinis sui perceptionem requiratur Cordis puritas, ut non solù anima recipientis ab omni peccato mortali sit libera, sed etiam peccati venialis affectu, ac præsertim ab omni amore sensuali in
Thom. munis existat: *O quàm mundæ debent esse manus illæ*, ait devotis
Kemp. l. mus Kempensis, *quàm purum os, quàm sanctum corpus, quàm in*
4. c. 11. *maculatum erit Cor Sacerdotis, ad quem ingreditur Author piet*
1. Reg. 7, *tis &c.* Ecce cor parandum, cor priùs mundandum erit: *Præpar*
3. *te corda vestra Domino.*

2. In hunc finem pro Symbolo Reverendissimus Aresius Episc

p

pus Tortonensis Cygnum sibi pingi curavit, inter crystallina aquarum salientium fluenta se se lavantem, cum Lemmate ex hoc Evangelio de lotione pedum mutuato: *Mundus totus.* Alius Recentior ejusmodi cygno ante comestionem, ut solet, se in fonte mergenti, & ab omni sorde se abulenti, pro Lemmate inscripsit illud Jobi: *Joan. 13. 10.*

Antequam comedam. *Job. 3. 24.*

Utrumque bene & mundum Cor illud esse debet, quod ad hoc tremendum divinissimúmque Eucharistiæ Sacramentum accedit, & antequam comedat, oportet illud pariter cum Jobo ob præterita delicta suspirare: *Antequam comedam, suspiro, & tanquam inundantes aquæ, sic rugitus meus.* Hoc est, ad quod allusit quondam Gentium Doctor Paulus: *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat & de calice bibat.* Probet, inquam, se homo per veram priùs contritionem, integram noxarum confessionem, firmum emendationis propositum, humilitatem sinceram, vivam fidem, spem solidam, & quàm maximè per ardentem erga SS. COR JEsu charitatem, quæ est vinculum perfectionis: *In Christi Corpore*, ait S. Augustinus, *vita nostra consistit; mutet ergo vitam, qui vult accipere vitam.* *1. Cor. 11. 28.* *S. Aug. serm. 1. de temp.*

3. Si olim in Veteri Lege Sacerdotes, cùm in Tabernaculum ingredi vellent, ut ibidem in Altari Deo suavissimum thymiama offerrent, priùs in labro æneo manus ac pedes lavare debuerunt, ut sic legaliter purificati, digni coram Deo apparerent: *Et missâ aquâ lavabunt in ea Aaron & filii ejus manus ac pedes.* Quantò magis Cor oportet esse mundum & Sacerdotum, hoc Divinissimum Mysterium offerentium, & Laicorum illud recipientium? *Quo igitur solari radio*, ait S. Chrysostomus, *non puriorem ac splendidiorem esse oportet manum, carnem hanc dividentem? linguam, quæ tremendo nimis sanguine rubescit?* Si quondam Arca Testimonii ex lignis Setim incomputribilibus magnâ prorsus & accuratissimâ diligentia fabricari, auróque purissimo ac splendidissimo foris & intus vestiri debuit, ut ibidem Manna ex nubibus cœli delapsum, & duæ Tabulæ Mosaicæ condignè reponerentur: *Arcam ex lignis* *Exod. 30. 18.* *S. Chrys. hom 83. in Matth.* *Exod. 25. 10.*

Setim compingite & deaurabis eam auro mundissimo intus & fo ris &c. Quàm longè majore studio Arca Cordis nostri paranda purissimóque charitatis auro ac virtutum omnium splendore ac ornanda erit, dum in ea non cœleste Manna, sed ipse Panis vivu qui de cœlo descendit, nec duæ legis tabulæ, sed ipse supremus Le gislator DEUS & HOMO CHRISTUS divertere desiderat?

4. De Davide recensent Sacri Regum Annales, quòd jam omni bus necessariis ad ædificationem Templi Solymæi paratis, unive sos Regni Principes paulò ante obitum suum ad se vocaverit, ei que in unum congregatis totum cor suum de ædificando in hono rem Summi Dei magnificentissimo Templo aperuerit, in hæc ec
1. Paral. 29. 1. verba allocutus: *Salomonem filium meum unum elegit Deus adhu puerum & tenellum: Opus enim grande est, neque enim homini præ paratur habitatio, sed DEO, ego autem totis viribus mei præparav impensas Domûs Dei mei &c.* Audis hoc prudens Lector? Hoc tibi applica, quoties ad sacratissimam Communionem te accingis hîc prius paulisper in corde tuo subsiste, & computa sumptus, qu necessarii sunt: Opus enim grande est, neque enim homini præpa ratur habitatio, sed DEO: *Cogitemus*, subinfert hîc iterum Os au
S. Chrys. hom. 3. ad pop. S. Bonav. in spec. discipl. p. 2. c. 6. reum, *quòd illius Corpus & Sanguinem gustamus, qui in cœlestibu sedet, qui ab Angelis adoratur, qui proximè assistit immortali De potentiæ &c.* O quanta hîc requiritur præparatio! quanta menti probatio! ac Cordis nostri dispositio! *Puritas cordis*, ait S. Bona ventura, *via est regia, per quam ad Sponsi amplexus, per quam tan dem ad patriam pervenitur, &c.*

5. De Nabuchodonosore potentissimo Babyloniorum Rege & expugnatore Jerosolymæ refert Daniel Propheta, quòd ex omnibu captivis filiis Israël, quos cum Joachim Rege eorum in Persidem in durissimam servitutem abduxerat, solùm illos ad sua obsequia dele gerit, in quibus nulla erat macula, quique præ cæteris & raræ forma elegantiâ, & mentis sapientiâ eminebant; hos regio cibo ac vino enutriri jussit, ut expeditiores in palatio ac vivaciores ad regalem
Dan. 1, 5. suam mensam ministrarent: *Et constituit eis Rex annonam per sin gulo.*

gulos dies de cibis suis & de vino, unde bibebat ipse. Adverte & perpende. Plus hîc in altari est, quàm olim in palatio Nabuchodonosoris, Rex Regum videlicet & Dominus universorum, qui, cùm sit potentissimus, sapientissimus, justissimus juxtà ac purissimus, nihil magis, quàm à sordibus Cordis tui abhorrere solet: proinde speciosas formâ ac decoras animas desiderat, quæ ad mensam Eucharisticam non tam sibi inserviant, quàm & de cibo ac vino regio, hoc est, de SS. carne ac cruore suo nutriantur. Esther neptis Mardochæi, priusquam in sponsam regiam à potentissimo Persarum Monarcha Assuero admitteretur, per integrum annum adornari debuit, dum sex mensibus oleo myrrhino, & aliis sex mensibus aliis quibusdam pretiosis pigmentis & aromatibus inuncta fuit, sic *formosa valde* Esther. 2,
& incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur. 12.
O anima mea tu es illa Ehster, à summo Rege Christo JEsu in tantùm amata, ut te unicè SS. CORDIS sui Sponsam desideret: *Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in justitia* Oseæ. 2,
& judicio & in misericordia & in miserationibus: & sponsabo te 19.
mihi in fide, & scies, quia ego Dominus sum. Quantâ igitur præparatione omniúmque virtutum ornatu opus erit, ut ad COR JEsu & Eucharisticas nuptias digna admitti queas?

6. Centurio Evangelicus, vir in paucis egregius omnino indignum se reputabat, ut in domum suam pretiosissimus Salvaror diverteret; hinc humiliter se excusans, & indignitatem suam ingenuè profitens, dixit: *Domine non sum dignus &c.* Joannes Magnus ille Matth. 8,
Præcursor Domini, quo major inter natos mulierum non surrexit, 8.
prorsus indignum se pensabat, ut Christo Redemptori vel solùm corrigiam calceamentorum solveret; proinde missis ad se ex urbe Hierosolymitana Sacerdotibus respondit, & hoc illustre de Christo testimonium tulit: *Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me fa-* Joan. 1,
ctus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calcea- 27.
menti. Elisabeth Sancta Præcursoris Mater, cùm B. Virginem ac Matrem Domini per montana ad se properantem conspexit, præ admiratione se ipsam non capiens, exclamavit: *Unde hoc mihi, ut ve-* Luc. 1,
niat Mater Domini mei ad me? 43.

Angellus ille, quem quondam Iſaias aperto cœlo ad altare Dei volantem viderat, non auſus eſt pretioſum calculum (SS. Euchariſtiæ typum) nudis manibus de altari tollere, ſed ob peculiarem reverentiam aureâ eum forcipe tulit, quo polluta Iſaiæ Prophetæ
Iſa. 6, 6. labia mundaret: *Et volavit ad me unus de Seraphim, & in manu ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari.*

David, cùm arcam fœderis inſigni pompâ in urbem regiam cuperet invehere, & Ozam ob levem irreverentiam, eidem arcæ illatam, percuſſum audiret, non ſolùm vehementer extimuit, ſed nec quidem auſus eſt ulteriùs cum arca progredi: unde eam in domo
2. Reg. 6, 9. Obededom depoſuit: *Quomodo ad me ingredietur arca Domini?*

O anima mea! quomodo tu digna eris, ut ad Cor tuum non arca Domini, ſed ipſe Dominus univerſorum divertat? quomodo tu anguſtiis pectoris tui concludere poteris, quem cœli & terra capere non poſſunt? An non ille omnipotens Creator eſt, & tu viliſſima creatura, quos infinita diſtantia diſtinguit? An non ille DEUS eſt infinitè perfectus, id eſt, omnes omnium rerum exiſtentium & poſſibilium perfectiones formaliter & eminenter in ſe continens? Et tu plaſma imperfectiſſimum infinitis repletum miſeriis, cœnum, lutum, eſca vermium, & filius putredinis? An non ille ipſa Bonitas & Sanctitas eſt; & tu abyſſus omnium miſeriarum, ipſo nihilo vilior & abjectior? Et præſumis ad tam immenſum Bonum accedere? ſi etiam in Angelis reperit pravitatem, quomodo tu ſtabis dignus in conſpectu Dei?

7. Quid ergo conſilii in re tanti momenti? Audi, quid dives ille & verè nobilis decurio Joſephus ab Arimathæa fecerit. Cùm obſervâſſet Chriſtum in cruce mortuum, ſolémque ad occaſum declinantem, ſepoſito omni metu, audacter introivit ad Pilatum, & petiit ab eo Corpus JEſu, quod & ultro ei Judex conceſſit. Unde abruptâ omni morâ, mercatus eſt ſindonem mundiſſimam, in qua venerandum Corpus ejus de ligno depoſitum involvit: *Tunc Pilatus juſſit*
Matth. 27, 59. *reddi corpus, & accepto corpore Joſeph involvit illud in ſindone munda.* Nota hîc prudens Lector myſterium & doctrinam moralem:

sem: Joseph involvit SS. Corpus JEsu *in sindone munda*; mundum COR Sponsus cœlestis, qui inter lilia pascitur, à te requirit: *Foris canes & impudici*, & immundi corde. Foris, foris! *Apoc. 22, 15.*

Idem Joseph decurio studiosè curavit, ut Sacratissimum Corpus JEsu jam sepulturæ mandandum, optimis aromatibus, ac præcipuè pretiosâ myrrhâ condiretur: *Acceperunt ergò Corpus JEsu, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus &c.* *Joan. 19, 40.* Cæterùm myrrha pœnitentiam denotat, & seriam peccatorum detestationem, aromata autem suavem virtutum odorem designant. Hâc igitur mysticâ myrrhâ & his aromatibus unge COR JEsu, dum ad SS. hanc mensam te confers, atque simul in spem magnam consurge, te ab illo in gratiam recipiendum, qui pro te nec infame patibulum crucis aspernatus est. Dic ergo cum omni fiducia & in Corde contrito: Domine *qui latronem exaudisti, mihi quoque spem dedisti &c.*

8. Deinde offer purissimo CORDI JEsu ex integro Cor tuum in novum & vivum sepulchrum, & non aliter ad illum accede, ac si ex sacris Salvatoris tui vulneribus, præsertim ex Divinissimo CORDE, apertóque ejus latere manantem adhuc sanguinem delibares: dic proin animæ tuæ illud Isaiæ: *Amodò hauries aquas in gaudio de fontibus Salvatoris &c.* *Isaiæ. 12, 3.*

Imitare denique exemplum illius Filii Prodigi, denuo ad frugem redeuntis, qui, dum famelicus, lacrymans, ac pœnitens in brachia dulcissimi Patris sui convolat, ipse vicissim *miser cordiâ motus, cecidet super collum ejus, & osculatus est eum.* Ubi observandum, quòd pœnitens Filius præcipuè ad COR Patris sui accessum quæsierit, à quo veniam sperabat & gratiam. Siste hîc parumper prudens Lector, & considera filium in terram prostratum, gementem, & dulce *Luc. 15, 20.* COR Patris sui cum lacrymis osculantem; econtra patrem expansis in modum crucis brachiis filium benignè amplexantem, & in pristinam gratiam eum recipientem. Hoc, inquam, & tu imitare exemplum, si ad Mensam Eucharisticam accedis, ubi ad ipsum COR JEsu penetrandum erit.

Eja igitur, surge fidelis anima, & magna cum fiducia ad hoc SS.

COR

COR JEſu accede: Si eſuris? *Panis vitæ* eſt, *qui manducat hunc panem, vivet in æternum.* Si ſitis? *Fons vitæ* eſt, qui bibit ex hoc fonte, non amplius ſitiet. Si ægrotas? *Medicamentum* eſt ad ſanandas omnes infirmitates tuas. Si vulnerata eſt? *Balſamum vitæ* eſt, depellens omnes tuos languores, & ſanans omnia vulnera. Si triſtis es? Ecce *vinum*, quod lætificat cor hominis! Si debilis es? Ecce *menſam*, quam paravit Deus adverſus eos, qui tribulant te. Si cœca es? Ecce candidam *columnam* nubis & ignis, ſecuriſſimam viæ tuæ ducem: Si demum moribunda es? En *Viaticum*, ex cujus virtute tranſibis uſque ad montem Horeb, & terram illam promiſſionis, perpetuo melle & lacte manantem.

3. Reg. 19 7.

Surge igitur, *& comede, grandis enim tibi reſtat via.* non equidem ad montem Horeb, in cujus demum faſtigium ſubcinerici panis alimoniâ ſaginatus Vates Elias evaſit, Deúmque *in ſibilo auræ tenuis* videre eſt commeritus: ſed ad conſummatæ virtutis apicem, & ad illos denique montes, ad quos terrena nauſeans toties auxilia petiturus oculos mentémque levavit Rex Solymæus:

Pſ. 102, 1.

Levavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi. Quò haud gravatè pervenies, ſi in vita ſæpius conſcendas montem Sion, unde divinum hoc amoris Epulum nobis allatum eſt, per frequentem devotámque Communionem: uti & montem Golgothæum per compaſſivam Crucifixi JEſu contemplationem. Si hæc præſtiteris, obtinget tibi fortè ſimilis favor ex CORDE divino, quem expertus eſt Ven. P. Joannes Cardim è Societate JEſu, qui Anno Chriſti 1615. die 18. Febr. ſanctè obiit. De hoc magno ſervo & amico Dei refertur, quòd Cor ejus, dum viveret, ingenti charitatis flammâ in Deum exarſerit. Hinc pro viribus allaboravit, ut ſe ſe amabiliſſimo CORDI JEſu Crucifixi penitus conformaret, totóque in illud affectu ſe transferret. Unde accidit ipſi aliquando, ut ſub ardentiſſimis ad Deum precibus ſublimis à terra quaſi in aëre pendulus à Collegii Rectore conſpiceretur. Tandem cùm ſuprema obitûs ejus inſtaret hora, Sacro Viatico ad beatæ æternitatis iter jam optimè inſtructus, totum Cor ſuum, omnéſque, quæ morituríenti adhuc ſupererant, animi corporiſque vires in Crucifixum Amorem convertit, eíque intenſiſſimis inflammati amoris actibus animam ſuam ſéque ipſum totum ex aſſe conſignavit. Et ecce ingens prodigium! veneranda Crucifixi Imago manus ſuas de crucis ligno reſolvens fidelem hunc famulum ſuum benignè amplexus eſt: ipſe verò in hoc ſuaviſſimo mutui amoris complexu felicem animam in SS. COR JEſu expiravit, cujus corpus etiam poſt mortem cœleſti luce colluſtratum apparuit. Sequere hunc præeuntem anima Chriſtiana. En expectat te COR JEſu, ut ſe cum corde tuo conjungat. O vis amoris! O prodigium Divinæ Bonitatis!

P. Joan. Weyer in Fil. Dei adopt. to. 3. l. 1. c. 7. §. 5.

CON-

CONSIDERATIO XXVI.

SS. COR JESU prævidit omnes injurias ſibi in SS. Euchariſtia inferendas; & tamen Amor vicit, & inſtituit.

Charitas omnia ſuffert, omnia ſuſtinet. 1. Cor. 13, 7.

1. ANtequam Moyſes Dux ac Legifer virgâ ſuâ, ingentium prodigiorum operatrice, ſibi & omni populo Iſraëlitico viam per mare rubrum in Palæſtinam adaperiret, priùs ipſe & populus univerſus Agnum Paſchalem cum panibus azymis & lactucis agreſtibus manducavit, cujus cibi typici virtute roboratus, ipſe & populus lætus hoc iter, licèt remotiſſimum ac periculis plenum ingreſſus eſt, ac tandem ſuperatis difficultatibus omnibus, & fruſtra allatrantibus canibus Ægyptiis, tunc in mari ſubmerſis, ad locum optatum pervenit, quam terram deſiderabilem exinde Joſue omni populo in funiculo diſtributionis diviſit: *Et eâdem die eduxit Dominus filios Iſraël de terra Ægypti &c.* Exod. 12, 51.

 Non

Non Moyſes, ſed qui per Moyſen in typo præſignatus eſt, tibi hîc exhibetur, Anima Chriſtiana, hoc eſt, Chriſtus JEſus, Dei hominisque Filius, Dux ac Legifer noſter, qui, cùm ex hoc mundo ad Patrem tranſiturus virgâ SS. Crucis (quam ſemper hactenus non ſicut Moyſes in manu, ſed in SS. CORDE ſuo geſtavit) viam per mare rubrum amariſſimæ paſſionis ſibi & nobis ad cœleſtem Palæſtinam vellet reſerare, priùs Agnum Paſchalem ſimili ritu imolatum cum Diſcipulis ſuis manducavit: *Et paraverunt Paſcha.*

Matth. 26, 19. 2. Nunc conſidera, & intimiùs inſpice SS. COR JEſu, quo affectu & animi teneritudine hunc Agnum Paſchalem, veru ligneo affixum, igne aſſatum, & juxta S. Juſtinum M. per bacillos in modum Crucis expanſum (ſui ipſius typum) contemplatus fuerit. Audi in hanc rem Cornelium à Lapide: *In eo*, inquit, *quaſi in viva ſui imagine intuebatur ſuam crucifixionem, in qua ipſe ſimili modo diſtendendus, clavis affigendus, & igne tum doloris tum magis amoris poſtero die aſſandus erat in Cruce &c.* Hunc igitur Agnum ſtans JEſus, & cum Diſcipulis ſuis baculum tenens in manu, renibúsque accinctus quaſi peregrinus cum panibus azymis & lactucis agreſtibus feſtinanter comedit: ubi poſt lotos Diſcipulorum pedes de novo mitiſſimus Salvator menſam in cœnaculo repetens, accepit panem in manus ſuas, & elevatis in cœlum oculis, *benedixit ac fregit, deditque Diſcipulis ſuis, & ait: Accipite, & comedite: HOC &c.*

Cornel. in Matth. c. 26. v. 19.

Job. 7, 17. O Domine JEſu! ſiſte, quid agis? *Quid eſt homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum COR tuum?* Ad quid te totum & omnem potentiam tuam (dando nimirum te ipſum in SS. Euchariſtia) vis exinanire, &, ut ita dicam, eviſcerare? Quid boni aut beneficiorum unquam tibi præſtitit Mundus? Cùm natus eſſes in Bethlehem, pro palatio tibi ſordidum ſtabulum præbuit. Cùm pertranſires regiones benefaciendo omnibus, & ſanando oppreſſos à diabolo, tibi injurias ac millenas paravit inſidias, nunc in egreſſu tuo tibi Crucem fabricat, infame illud, contemptibile ac patibula-

Sap. 2, 20 rium lignum: *Morte turpiſſima condemnemus eum.* Et tu, O mi JEſu! huic ingratiſſimo mundo teipſum & carnem tuam Deificatam

tam in perpetuam Paſſionis tuæ memoriam, & in pignus æternæ ſalutis relinques? O amabiliſſimum COR JEſu quid cogitas? quid penſas? An non prævides injurias tibi in SS. Euchariſtia à diverſis hominum ſtatibus inferendas, qui hoc ſummum donum ac beneficiorum omnium maximum ne quidem agnoſcent? Et quid dico, agnoſcent? imò & perſequentur, & millenis afficient opprobriis, blaſphemiis, contumeliis: & tu hoc ſanctum vis dare canibus?

3. Verùm nihil evinco, Animæ Chriſtianæ! nihil evinco per objectionem meam; pergit Amor SS. CORDIS JEſu, & pronunciat: O cœli obſtupeſcite! quid? *HOC EST CORPUS MEUM.* *Matth. 26, 26.* Poſtea ad Diſcipulos, quos unà ſecum hâc divinâ eſcâ refecerat, converſus ait: *Hoc facite in meam commemorationem.* *Luc. 22, 19.* O Pelagus Divini Amoris! quantumvis latrent canes impudici & immundi (prout Emblema exhibet) evomat orcus omnem furorem ſuum in SS. COR JEſu in SS. Altaris Sacramento verè præſentiſſimum, pergit tamen hæc myſtica luna in ſuo curſu, contemptis omnium adverſariorum dicteriis, opprobriis, & maledictis. Proinde ejusmodi furioſo cani lunam in ſuo curſu fruſtra de nocte allatranti pro Lemmate pones:

Inanis impetus.

Ita eſt: *Inanis impetus:* Vicit Amor SS. CORDIS JEſu: *Super omnia autem vincit Veritas, & prævalet.* Et ſicut olim Petra illa, virgâ Moſaicâ bis, hoc eſt, per modum Crucis percuſſa, etiam populo ingrato, murmuranti, & totâ die contradicenti abundantes ex ſuo reſerato corde ſubminiſtravit aquas, qui fons vivus inde emanans populum per deſertum in omni itinere uſque in terram Chanaan ſecutus eſt: *Bibebant autem de ſpirituali* (hoc eſt, typicâ) *conſequente eos petrâ; Petra autem erat Chriſtus.* *1. Cor. 10, 4.* Sic amabiliſſimum COR JEſu in SS. Euchariſtia ſemper ad inſerviendum nobis præſto eſt, imò etiam nos ſequitur, dum nunc prodit ad ægrotos etiam per viliſſima tuguria; nunc per vicos & plateas civitatis in publicis defertur ſupplicationibus; nunc in prælio fauciis medicina

 eſt,

eſt, nec ullam ſpernit mortalium conditionem. O infinita bonitas hujus SS. CORDIS JEſu! quod neque Magdalenam peccatricem à ſe rejecit, nec leproſum repulit, nec mulierem cum ſanguinis fluxu contempſit, nec claudos ac cœcos, nec debiles & infirmos à ſe
Pſ. 22, 6. excluſit. Verè Domine *Miſericordia tua ſubſequetur me omnibus diebus vitæ meæ*, dum gratiarum fontem ſingulis diebus ex SS. CORDE tuo per hoc Divinum Myſterium nobis ſubminiſtras.

4. Revocate hîc in memoriam Animæ Chriſtianæ ſplendidiſſimum illud convivium, quod Aſſuerus Rex ad oſtentationem potentiæ ac gloriæ ſuæ omnibus provinciarum ſuarum Optimatibus ac Satrapis toto ſemeſtri exhibuit, ad quod cùm perhumanè etiam Reginam Vaſthi accerſiſſet, ut coram univerſa nobilitate regio ornata amictu, & diademate coronata appareret, recuſavit ipſa venire. Unde meritò ex conſilio Sapientum repudiata, & loco illius for-
Eſther. 1, 12. moſa Eſther in Reginam electa eſt: *Quæ renuit, & ad Regis imperium, quod per eunuchos mandaverat, venire contempſit.*

Quid per hanc Reginam Vaſthi meliùs intelliges quàm ſuperbam Synagogam Judaicam? Hanc quidem pretioſiſſimum COR JEſu ad Convivium Euchariſticum inter omnes nationes primò in-
Joan. 6, 61. vitavit; ſed renuit illa venire: *Durus eſt hic ſermo, & quis poteſt eum audire?* Et ſicut eadem Synagoga jam olim cœleſte illud ac ſapidiſſimum Manna, quod omnem ciborum ſuavitatem in ſe con-
Num. 11, 6. tinebat, protervè contempſit: *Anima noſtra arida eſt, nihil aliud reſpiciunt oculi noſtri niſi Man*: Sic & hoc diviniſſimum Epulum ex SS. CORDE JEſu immediatè promanans, impiè aſpernata eſt; imò verò omnibus allaboravit modis, & adhuc allaborat, ut hoc Sacroſanctum Myſterium extinctum eat. Hinc proh dolor! tot tragicæ hiſtoriæ (prout in SS. Hoſtiis Deggendorffii in Bavaria, Paſſavii, Budorgi, & plurimis aliis in locis videre eſt) integros libros complerunt, ex quibus abundè patet, quàm capitales inimici hu-
Pſal. 24, 19. jus auguſtiſſimi Sacramenti etiamnum exiſtant Judæi: *Odio iniquo oderunt me.* Et tamen his non obſtantibus pergit SS. COR JEſu in inſtitutione hujus ac tanti Myſterii, & ſeipſum nobis in cibum

ac potum præbet? O amor! O amor! *Quis pastor oves proprio pascit cruore? &c.* S. Chryf. Hom. 6. in Joan.

5. Orbi decantatum est, quod de filio prodigo enarrant Sacræ Litteræ, qui, postquam lautissimam optimi parentis mensam nauseare ac contemnere cœpit, acceptâ bonorum suorum substantiâ in regionem longinquam abiit, ubi brevi temporis intervallo eò miseriarum redactus est, ut tempore famis vix inter porcos paucas siliquas reperiret, quibus malesuadam famem satiaret? *Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant.* En optima & justa retributio. Ille, qui priùs magnificam Patris mensam ejúsque delicias in Corde suo aspernatus est, nunc ut canis famem patitur. O notate hoc voluptuosi, gulosi, luxuriosi, mundani, quibus hæc Divina Mensa Eucharistica pariter fastidio est, ut eò liberiùs in cœno voluptatum vitam possitis transigere. Sed veniet profectò tempus, quando cum prodigo famem patiemini ut canes: *Dico autem vobis; quòd nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.* Luc. 15, 16. Luc. 14, 24.

Sed etiam ad vos, ô hæretici, ô sectarii, ô tepidi Christiani, hic pertinet sermo meus; dicite, quæ origo vestrarum sectarum aut depravatæ vitæ extitit, nònne hujus Divinæ Mensæ & deliciarum Eucharisticarum vilipensio? dum enim paulatim de veritate hujus SS. Sacramenti ambigere, & rarius ad id accedere cœpistis, tandem eò devenistis miseriarum, ut nunc cum prodigo vix aliquas siliquas habeatis, quibus ventrem & mentem inaniter soletis implere, cùm in vestra secta nec sit Sacerdos, & consequenter nec verum ibidem Sacramentum altaris existat. O quàm longè recessistis à SS. CORDE JEsu!

6. Et quid dubitatis miseri de illo, quod os Domini locutum est? An non ipse dixit, & facta sunt omnia? an non ipse mandavit, & creata sunt omnia? Et ipse pariter dixit: *Hoc est Corpus meum*, non dixit: hoc significat Corpus meum, vel hic panis figuratè est Corpus meum, prout volunt Calvinistæ. Nec dixit: hic panis est simul panis, & erit Corpus meum primùm in sumptione & in usu,

prout opinantur Lutherani, ſed hoc eſt Corpus meum de præſent
per transſubſtantiationem videlicet & converſionem ſubſtantiæ pa-
nis & vini in ſubſtantiam Corporis & Sanguinis Chriſti, ſolis acci-
Exod. 4, 3. dentibus panis & vini remanentibus ſine ſubjecto; qui enim virgam
Moyſis potuit mutare in ſerpentem, aquas Ægyptiorum in ſangui-
Exod. 4, 9. nem, & aquas in Cana Galilææ in optimum vinum, ipſe quoque in
ultima cœna mutavit ſubſtantiam panis in carnem ſuam & vinum
Joan. 2, 9. in ſanguinem ſuum, dum dixit: *Hoc eſt Corpus meum, quod pro
vobis tradetur*: Et *hic eſt ſanguis meus, qui pro vobis effundetur*;
ſed non nuda figura Corporis Chriſti pro nobis in cruce tradita eſt,
ſed verum Chriſti Corpus, verúsque ſanguis illius pro ſalute mun-
di effuſus eſt. Ergo &c.

Collige ex hoc rurſus prudens Lector infiniti amoris argumen-
tum in Sacratiſſimo CORDE JEſu, quod non in cruce duntaxat, ſed
etiam in SS. Sacramento altaris poſitum eſt in ſignum, cui ubique
ab hæreticis contradicitur, & in quod tot adverſantium tela & blaſ-
phemiæ etiamnum hodie emittuntur. O quanta tulit hoc Divi-
niſſimum COR optimi Redemptoris noſtri in SS. Euchariſtia ha-
ctenus ab inſania Judæorum, à perfidia hæreticorum, à furore pa-
ganorum, & ab impietate malorum Chriſtianorum? Quoties im-
mundis canibus, imò dæmonibus à ſagis fuit objectum, à ſacrile-
gis raptoribus in fornaces & cloacas immiſſum, pugionibus & cul-
tris uſque ad ſanguinem confoſſum, pedibus proculcatum, à ſpur-
cis Sacerdotum Sacrilegorum manibus tractatum, & ab indignè
communicantibus in fœtulentiſſimum ſterquilinium injectum?
Horreſco plura enarrare: hæc, inquam, & innumera alia oppro-
bria & indignitates optimè in primæva inſtitutione prævidit SS.
COR JEſu, vicit tamen immenſus amor, dum etiamnum in SS. Eu-
chariſtia & uſque ad finem mundi deſiderat manere. O bone JEſu!
S. Chryſ. hom. 60. ad pop. Antioch. *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus*,
ac præſertim SS. CORDIS illius?

7. Ex quibus clarè & evidenter patet, quàm ſubmiſſo, & humili
latriæ cultu à nobis ſit colendum & adorandum SS. COR JEſu in

SS.

SS. Eucharistia, quantó magis ab aliis ingratis homuncionibus blasphematur & vilipenditur: *Dominum DEum tuum*, inquit Veritas, *adorabis, & illi soli servies.* Si ergo Christus in SS. Eucharistia non minùs DEUS est, quàm qui est in cœlo, ergo non minùs ibidem adorandus erit. In hunc finem SS. COR JEsu inflammatum supra Tabernaculum Dei, ubi in Templo habitare solet cum hominibus, jam in pluribus locis Augustanæ Diœceseos erectum cernitur, ut sic Corda Sacerdotum offerentium & laicorum in divinis præsentium eò fortiùs ad DEum verum & vivum, ibi in spiritu & veritate adorandum attrahantur, cui pro lemmate illud Apocalypseos inscribes: *Hîc DEum adora.* Vel illud Patriarchæ Jacobi: *Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam*: Aut illud Sapientis: *In simplicitate cordis quærite illum.* Vel denique illud Regii Vatis: *Sperate in eo omnis congregatio populi: Effundite coram illo corda vestra: DEus adjutor noster in æternum.*

Matth. 4, 10. *Apoc. 22, 9.* *Gen. 28, 16.* *Sap. 1, 1.* *Ps. 61, 9.*

8. O Christiane, ô Catholice! quid adhuc stas otiosus? *Interroga jumenta*, ait Job, *& docebunt te, & volatilia cœli & indicabunt tibi.* Vis aliqua & luculenta de hac veritate exempla? *Job. 12, 7*

Interroga agnellum S. Francisci Seraphici, quem hic Sanctus Pater ex tenero affectu erga Divinum illum Agnum pro nostra salute in cruce immolatum, prece & pretio à macello liberavit: hic, inquam, agnus, quoties cum liberatore suo ad rem Divinam aut in Ecclesiam se contulit, toties SS. Sacramentum humili inclinatione adoravit. *In vita S. Franc. Seraph.*

Interroga equum, de quo refert Pepinus, quòd SS. Hostiam, à Sacerdote in pyxide ad ægrotum per vicum deportatam poplite flexo in confusionem sui insessoris submissè veneratus sit, qui impius eques miraculo commotus, mox ab infidelitate ad DEum conversus est. *Pepin. serm 2. de Ven. Sac.*

Interroga tauros & vaccas, quæ jumenta pariter ad S. Salvatorem prope Ingolstadium in Bavaria augustissimum altaris Sacramentum, quod pastor quidam simplex tempore paschali in baculo suo pastorali pro sua privata devotione incluserat, flexis genibus *Ex actis & pictur. illius Ecclesiæ.*

nibus

nibus per circuitum humiliter adorârunt, in quo loco postea Ecclesia ad Salva torem dicta, variis in miseros mortales beneficiis illustris, erecta est.

Bagatta tom. 2. fol. 103. *Interroga* oves & capras prope Gandavium in Flandria SS. Hostias in cibori à furibus ex templo PP. Augustinianorum asportatas, & in agro defossas, lugu bri balatu ac positis genibus honorantes, quas Sacrosanctas Hostias in sanguin purpureo natantes Venerabilis Clerus anno 1354. cum solennissima processio ne in dictum Templum intulit, in quo loco in memoriam hujus ac tanti prodi gii celeberrima quædam Sodalitas sub titulo SS. Sanguinis JEsu erecta est.

In vita S. Anton. Paduan. *Interroga* asinum Bonovilli hæretici Bononiæ in Italia SS. Hostiam à Div Antonio Paduano monstratam, humiliter & prociduo genu adorantem, qu miraculo Divus Thaumaturgus illum hæreticum, qui priùs SS. Eucharisti omnem cultum negaverat, ad saniorem mentem revocavit, & ad orthodoxan fidem convertit.

Stengel. in lib. de spe & fiducia in Deum. *Interroga* deniquem canem, Ulissipone semper ad primum campanæ signum dum SS. Eucharistia ad ægros deportanda erat, in Ecclesia apparentem, & cu gaudio SS. Hostiam usque ad destinatum locum comitantem, & si fortè conti git, ut ingrati quidam homines huic divinissimo mysterio debitum cultum no exhiberent, illos vi & dente mordaci in terram attraxit, ut sese coram tant Domino humiliarent.

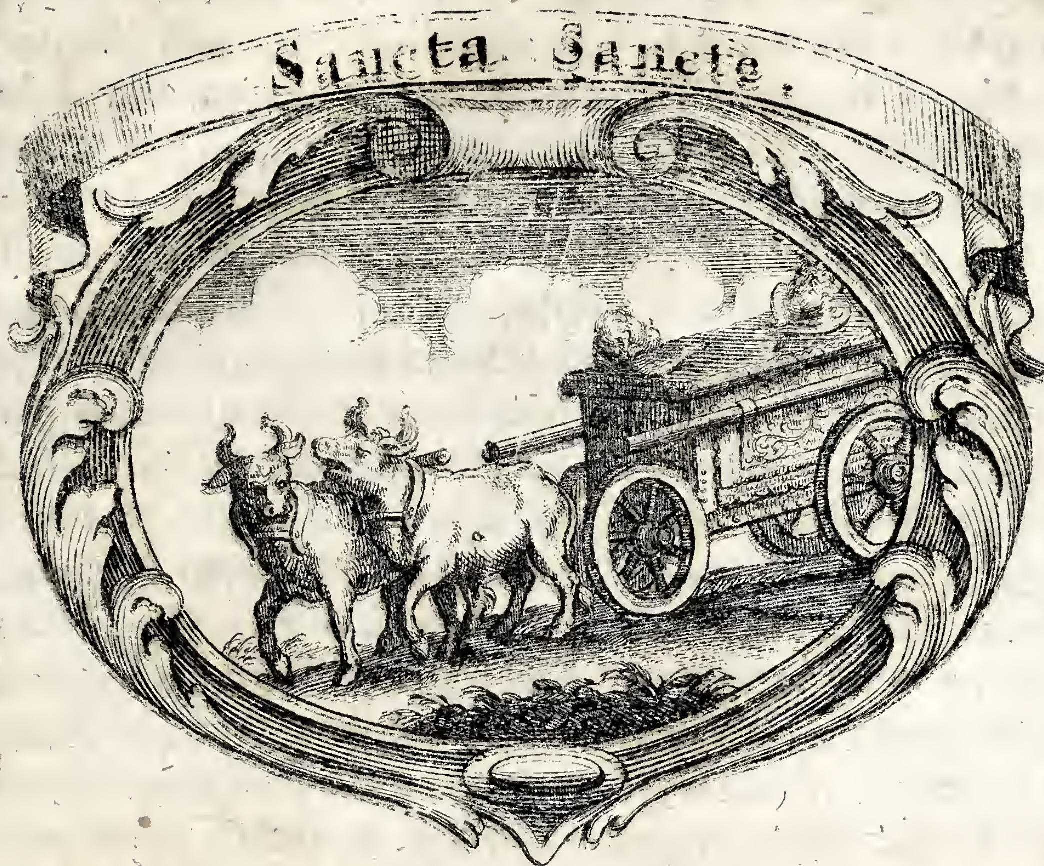
9. En anima Christiana! Etiam stupida animalia docent te, quo cultu ado randa sit SS. Eucharistia, & in ea primariò SS. COR JEsu supremo semper di gnum honore. Quid igitur nunc restat, quàm ut talibus provocata exempli eò allabores, quomodo imposterum honorem SS. CORDIS JEsu Eucharisti & Crucifixi pro viribus, tum comprimis in te, tum etiam in aliis promovea *Lyræus lib. 7. c. 1.* Imitare illustre exemplum S. Bonaventuræ, qui cupiebat loco illius lanceæ fui se, quo miles Sacratissimum COR JEsu transfixit, de quo divino CORDE no luisset ampliùs exire, sed perpetuum ibi figere domicilium. Tandem cùm vi ribus destitutus ad agonem devenisset, & ob vomitum ac stomachi debilita tem, quâ vehementer affligebatur, SS. Viaticum sumere non posset, instante petiit, ut saltem Corpus Domini in Ciborio ad se deferretur, cujus divinâ præ sentiâ roboratus felicem sortem & mortem inveniret. Factum id ex voto es & ecce cùm Sacrosancta Hostia pyxidi inclusa lateri ejus admoveretur, non sin ingenti miraculo illa pars pectoris, quæ Cor solet contegere, in formam pur pureæ rosæ reserata est, per quam SS. Corpus Domini è pyxide in illius Cordi intimum sese ultro immisit; sic lætus & solamine plenus illud Simeonis d cantans: *Nunc dimittis servum tuum Domine &c.* beatam animam in dulcissi mum COR JEsu expiravit. Si vis similem beatam obire mortem, ama SS. COR JEsu, & invenies.

CON-

CONSIDERATIO XXVII.

ss. COR JESU Euchariſtici indignè cum Juda communicantes ſummâ injuriâ afficiunt, & dè novo in mortem tradunt.

Et poſt buccellam introivit in eum Satanas. Joann. 13, 27.

QUàm ardenti deſiderio pientiſſimum ac Sanctiſſimum COR JEſu ante amariſſimam paſſionem ſuam deſideraverit cum Diſcipulis ſuis Sacrum Paſcha manducare, in uo ſeipſum tanquam verum Agnum edendum in menſa apponet, patet ex ipſis benigniſſimi Redemptoris verbis, quibus jam ad enſam conſidens duodecim Apoſtolos eſt allocutus: *Deſiderio* Luc. 22, *ſideravi hoc Paſcha manducare vobiſcum, antequam patiar.* Et 15. cce paulò pòſt, cum Sacro Epulo Diſcipulos ſuos jam refeciſſet, ex timo Corde ingemiſcere, ac publicè coram omnibus ſuſpirare œpit: *Cùm hæc dixiſſet, turbatus eſt ſpiritu.* Quid, obſecro, O mi Jo. 13, 21.

Redemptor! adeò in ſuprema illa cœna Cor tuum turbavit? priùs ingenti deſiderio ad hanc divinam menſam, in qua vitale nobis epulum parares, memoriámque mirabilium tuorum relinqueres, ſæpius in vita tua anhelâſti. Nunc cùm optatum illud tempus advenit, conturbaris ſpiritu, doles, & ingemiſcis Corde?

Cauſam inſoliti hujus mœroris Sacri Scriptores aſſignant, quia tunc in Menſa Euchariſtica præſentem convivam habuit Judam Iſcariothem, impiiſſimum proditorem ſuum, quem pariter hoc divino Pabulo ac vitæ Ferculo refecit, hinc illa ſuſpiria: *Turbatus eſt ſpiritu, & proteſtatus eſt, & dixit: Amen, amen dico vobis: quia unus ex vobis tradet me*: de novo enim ille Chriſtum in mortem tradit, qui Corde inquinato ac conſcientiâ pollutâ, velut alter prodi-
1. Cor. 11 tor, præſumit ad hanc divinam Menſam accedere: *Itaque quicum-*
27. *que manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè reus erit Corporis & Sanguinis Domini*, quod idem eſt, interprete
S. Chryſ. in hunc locum. S. Chryſoſtomo: *Ita reus erit Corporis & Sanguinis Domini, ac ſi Chriſtum occidiſſet, & ejus Sanguinem effudiſſet.* Quod idem Os Aureum in alio loco affirmat. *Multò igitur dæmoniaco pejor eſt, qui peccati ſibi conſcius accedit, quoniam æternis tradetur tormentis. Nullus igitur communicet, niſi ex Diſcipulis ſit, nullus impuro animo, ſicut Judas, panem cœleſtem aſſumat, ne ſimilia patiatur.*

2. Hanc veritatem per aliquod Emblema vobis ob oculos ponimus, ubi in horto ex una parte apiculam adumbrari curavimus, quæ ex corde liliorum, roſarum, floſculorum & herbarum dulciſſimum ſibi mel exſugit. Ex altera verò parte ſordidum ſcarabæum collocavimus, qui ex iiſdem fragrantibus floſculis & viridantibus in gramine gemmis non dulce mel, ſed lethiferum venenum, nec longiorem vitam, ſed mortem præproperam ſibi haurit. Simile quid narratur de aranea, quæ dulcem floſculorum ſuccum in toxicum & mortiferum venenum convertit: Hinc Lemma:

Hæc mel, ille venenum.

2. Reg. 6, Vel ponamus pro Symbolo Arcam Dei, ab impuro Oza non impu-
7. nè attactam, cum Lemmate Eccleſiæ:

Mor

Mors malis: Vita bonis.
Vel
Sancta sanctè.

En hîc genuinum typum illorum, qui benè & conscientiâ purâ cum cæteris Christi Discipulis, & qui malè cum Juda sordido ac impuro corde ad hoc diviniſſimum Epulum & Cibum Angelorum accedunt: Hinc Ecclesia: *Vide paris sumptionis, quàm sit dispar exitus!*

3. Sic candida illa columna nubis & ignis Israëlitis in omni periculo certæ saluti, Ægyptiis verò sequentibus ruinæ extitit: *Respiciens Dominus supra castra Ægyptiorum per columnam nubis & ignis interfecit exercitum eorum.* Exod. 14, 24. Sic Arca fœderis domui Obededom omnem benedictionem, Philistæis verò incredibilem stragem tulit: *Fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus, & gravissima valde manus Dei.* 1. Reg. 5, 11. Sic panis ille subcinericius Gedeonis ex hordeo devolutus, & in castra hostilia descendens, Madianitis infallibilem interitum, Israëlitis verò insignem victoriam annuntiavit: *Cùmque pervenisset ad tabernaculum, percussit illud, atque subvertit, & terræ funditus coæquavit.* Judic 7, 3. Sic fornax Babylonica tribus pueris suavissimo rori similis videbatur, econtra Chaldæos flamma ex illa erumpens momento temporis consumpsit: *Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdenago, interfecit flamma ignis.* Dan. 3, 22. Sic per scalam illam admirandam, quam olim Jacob conspexerat, aliqui Angelorum in cœlum saliebant, alii verò ad terram descendebant: *Vidit Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam.* Gen. 28, 12. Collige ex his figuris figuratum. Similis facies illorum est, qui dignè aut indignè communicant, ubi piis ac ritè dispositis Sacratissima Eucharistia est Panis Vitæ, certa salus, medicina cœlestis, & futuræ gloriæ pignus; impiis verò ac tepidis, & sine dispositione sumentibus ruina & judicium, imò ipse infernus. Audi rursus S. Chrysostomum: *Nolimus, obsecro, fratres, nolimus impudenter nos ipsos interimere, sed cum omni honore & munditia ad Deum nostrum accedamus, ut sic immortalem vitam, Angelorum sedem, & Christi consuetudinem acquiramus.* S. Chrys. in 1. Cor. hom. 24.

4. In hunc finem non ſine ſingulari Myſterio pretioſiſſimus Salvator in eadem ſuprema cœna duos gladios ad latus parietis ſu-
Luc. 22, ſpenſos ſecum habere voluit: *Domine, ecce, duò gladii hîc.* Ita
38. quondam in figura Abimelech Sacerdos gladium illum, quô David Goliæ caput in valle Terebinthi amputaverat, juxta auream menſam, in qua panes propoſitionis Deo offerebantur, involutum pallio
1. *Reg.* poſt Ephod ſuſpendit: *Ecce hîc gladius Goliath Philiſtæi.* Ita S. Jo-
21, 9. annes, dilectus ille Diſcipulus Chriſtum, Dei hominíſque Filium
Apoc. 1, conſpexit acutiſſimo gladio inſtructum: *Et de ore ejus gladius*
16. *utraque parte acutus exibat.* Ad quid, obſecro, hi gladii?

O tepidi Chriſtiani! O fratres Judæ! O Deicidæ! qui cum hoc traditore, anteſignano veſtro non horretis ad diviniſſimum COR JEſu ſordido animo accedere. Vos, vos, inquam, eſtis, quos uterque ille gladius in ultima cœna præſens concernit, dum per indignam communionem non tam pœnam Eccleſiaſticam, quàm civilem, non tam temporaneam, quàm æternam incurritis. Ita
Marcell. de Piſ. in hunc locum. Marcellinus de Piſis: *Hos duos gladios moraliter expendo de duplici modo vindice temporalis & æternæ pœnæ, qui indignè ſurgentes ab hac cœna in utrumque gladium incurrunt.*

5. Indignamur, dum audimus, aut legimus horrendum illud ſcelus, quo ſe à mundi primordio impiiſſimus Cain contra unicum fratrem ſuum Abelem contaminavit, dum ſine ulla cauſa invidus fratricida illum è medio ſuſtulit, cujus innocuus ſanguis ſupra terram effuſus mox á cœlo de tam ſcelerato capite vindictam expoſtu-
Gen. 4, lavit: *Quid feciſti? vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra.*
10. Et quid dico? An non multò magis indignemur illis impiis & execrandis Chriſtianis, qui impuris manibus, ſordido ore & corde non verentur ipſis Angelicis Spiritibus veneranda Sacramenta indignè reſipere ac contrectare? an non tales tigrides innocentiſſimum ſanguinem veri & juſti Abelis Chriſti JEſu de novo profundunt, & SS. COR ejus pedibus proculcant? Audite Venerabilem Bedam:
Ven. Beda hîc. *In ſempiternum væ homini illi, qui ad menſam Domini indignè accedit, ille enim in exemplum Judæ Filium hominis tradit.*

Iraſci-

Irascimur Joabo, dum in memoriam nobis revocatur, quàm falso ac subdolo Corde hic perfidus siccarius cum innocente Amasa egerit, dum eum blandè apprehensum, suóque pectori adstrictum, & quasi amicum optimum osculo honoratum, interim gladio in cor ejus adacto interemit, omniáque ejus intestina in terram effudit: *Porro Amasa non observavit gladium, quem habebat Joab, qui percussit eum in latere.* Et quid aliud facit indignè communicans, sive Sacerdos ille sit, sive laicus, quàm ut pariter COR JEsu de novo proditorio modo occidat, mactet, & perdat? An non hoc grande nefas est morte æternâ piandum? *Dic*, ait S. Hieronymus, *quisquis fueris, qui Sacramenta sumis, qualiter cum eis labiis Filium Dei oscularis, quibus osculatus es labia meretricis? O Juda! Filium hominis tradis!*

2. Reg. 20, 10.

S. Hier. in quadam epistola ad Sacer.

6. Cæterùm succensemus Pilato, quando in mentem nobis venit, quòd abominandus hic Deicida, sententiam mortis in Christum Dei Filium fulminaturus, priùs sacrilegas manus suas coram omni populo abluerit, per quam actionem & ritum cor suum omnino voluit probare innocuum: *Acceptâ aquâ lavit manus coram populo, dicens: innocens ego sum â sanguine justi hujus: vos videritis.* O impiissimum sycophantam!

Matth. 27, 24.

O Ministri & Mystæ summi Dei! qui *offertis super altare* Domini *panem pollutum*, ad vos pariter hic pertinet sermo meus. Dicite, si in mortali constituti, nec satis contriti, aut per seriam pœnitentiam cum DEO reconciliati, ad Sancta Sanctorum & ad hoc augustissimum nimísque tremendum Altaris Sacramentum præsumitis accedere, an non cum impio Pilato noxias manus vestras coram cuncto populo Christiano lavatis, & interim de novo Christum immaculatum illum Agnum ad mortem crucis condemnatis? *Et quidem Judæi*, ait Madridius, *si Regem gloriæ cognovissent, nunquam utique crucifixissent. Tu verò quoties indignè sumis hoc salutare Sacramentum, quantùm in te est, & sciens & volens toties Christum cruci affigis.* Ah absit à vobis! absit, obsecro, Cordis ista perversitas: priùs contingat mille

Malach. 1, 7.

Madrid. de Ven. Sacram.

 subire

ſubire neces, quàm ita reum fieri SS. Corporis & Sanguinis Domini.

7. Olim in Lege Veteri ſeveriſſimè cautum ac præceptum erat, ut, qui de carne pacificorum, aut de adipe illius, qui DEO in incenſum offerri debebat, aliquid comediſſet, non ſolùm indignationem Summi Numinis, ſed & temporalem mortem incurreret;

Levit. 7, 15. *Si quis adipem, qui offerri debet in incenſum Domini, comederit, peribit de populo ſuo.* O Bone DEus! quantò magis ille Chriſtianus omni ſupplicio dignus erit, qui in graviori noxa, quam ex verecundia inani in ſacro tribunali abſcondit, ſciens & advertens de Pacifica Hoſtia Sacratiſſimæ Carnis ac Sanguinis Unigeniti Filii Dei & Mariæ Virginis participat? An non hoc eſt SS. COR JEſu projicere canibus, & gemmam pretioſiſſimam porcis? *Cogita*,

S. Chryſ. hom. 83. in Matt. ſubintrat hîc iterum Divus Chryſoſtomus: *Quantùm adverſus proditorem indigneris, & contra eos, qui illum crucifixerunt; itaque conſidera, ne tu quoque ſis reus Corporis & Sanguinis Chriſti: illi Sanctiſſimum Corpus occiderunt, tu autem polluta ſuſcipis animâ poſt tot beneficia?*

8. De Joſepho ab Arimathæa nobiliſſimo illo Decurione, viro juſto ac pio, qui nunquam concenſerat conſilio & actibus Judæorum, recenſent Sacri Scriptores, quòd cordatè & ſine ulla formidine in die paraſceves ad Pilatum Romanum Judicem fuerit ingreſſus, à quo Corpus JEſu in cruce mortui inſtanter expetiit:

Marc. 15, 43. *Audacter introivit ad Pilatum, & petiit Corpus JEſu: Pilatus autem mirabatur, ſi jam obiiſſet: & accerſito centurione interrogavit eum, ſi jam mortuus eſſet, & cùm cognoviſſet à centurione, donavit Corpus Joſeph.* Quid agis mi Joſeph, vir clariſſime? ſummo hîc odio & certæ vitæ periculo apud perfidam gentem tuam te expones? Edic nobis, in quem finem exangue & inanime Corpus Chriſti à Pilato tanto cordis ardore & zelo poſtulâſti? Reſpondent nonnulli Sacri Interpretes, ideo Joſephum Corpus JEſu tanto deſiderio expetiiſſe, ne hoc SANCTUM à Sacrilegis Judæis in turpem cloacam, aut in fœtidum ſterquilinium (prout cæteris duorum

Italus quidam recentior in medit. de paſſ. Dom.

rum

rum latronum cadaveribus accidit) denuo indigniſſimè projiceretur. Hinc poſthabito omni vitæ, aut famæ perdendæ periculo, ſolicite curavit, ut idem Sacratiſſimum Corpus Domini honeſtæ ſepulturæ mandaretur. Et quid, inquit S. Bernardus, ille Chriſtianus aliud agit, qui mortiferi ſceleris ſibi conſcius ad SS. COR JEſu accedit: An non *præſtantiſſimum ſæculi pretium in conſcientiæ ſuæ fœtidum ſterquilinium projicit?* O væ homini illi, meliùs enim eſſet, ſi natus nunquam fuiſſet. *S. Bern. decl. de bonis deſer.*

9. Recordor hîc illius impudentis convivæ, qui olim ſine veſte nuptiali, ſolùm ſuis conſuetis centonibus contectus ad regias illas nuptias, quas æternus Pater Filio ſuo paraverat, penetrare, & inter cæteros ornatiſſimos convivas Regiæ menſæ aſſidere non erubuit, quem ubi Rex conſpexit, abſque mora eum tortoribus tradidit cruciandum: *Tunc dixit Rex miniſtris: ligatis manibus & pedibus ejus mittite eum in tenebras exteriores.* Et quid, obſecro mi Domine, hic miſer peccavit? An quia non habuit veſtem nuptialem? Sed pauper erat, & indigus, & tu æquè pauperem quàm divitem reſpicis, quia apud te non eſt reſpectus perſonarum? Advertite: per carentiam hujus veſtis nuptialis defectus debitæ diſpoſitionis denotatur. Non erat ergo hic impudentiſſimus homuncio dignus, ut de hac Regia & Euchariſtica Menſa participaret, quia peccator erat, pluribúſque pravis habitibus deditus. Proinde optimè in hanc rem Magnus ille Auguſtinus: *Ecce,* inquit, *qualem ſententiam merebitur audiſſe, qui ad convivium nuptiale, id eſt, ad altare Domini aut ebrioſus, aut in corde ſuo odium retinens, præſumit accedere?* Addo ego: & qui in amore ſenſuali & impudiciis vivens, ait injuſtè acquiſita non reſtituens, aut blaſphemiis, perjuriis, & detractionibus deditus (cùm ejuſmodi peccatores non facilè ad cor redire ſoleant) non veretur ad Diviniſſimum COR JEſu accedere? Heu! quàm formidabilem ſententiam iſti indigni non merebuntur? *Matth. 22, 13.* *S. Aug. ſerm. 1. de dedic. Eccleſ.*

10. De Chriſto denique habemus, quòd poſt menſam mox ad cœlum glorioſus migraverit: *Et conveſcens præcepit eis &c.* *Act. 1, 4.*

Econ-

Dan. 5, Econtra Rex Balthaſar & dives epulo cum hoc conviva Evangelico rectà poſt
30. menſam ad infernum deſcenderunt. Hæc eſt facies illorum, qui dignè aut
Luc. 16, indignè communicant. Cave, quisquis es, ſi imparato corde aliquando ad
22. hanc tremendam & Euchariſticam Menſam acceſſiſti, ne ſimiliter illud audire
debeas: *Amice, quomodo huc intrâſti*: crimen enim hoc ſummæ læſæ Majeſtatis
eſt, nec majori injuriâ SS. COR JEſu poteris afficere, quàm ſi puriſſimum
2. Cor. 6, hoc COR cum impuriſſimo Corde tuo conjungis; *quæ enim conventio Chriſti*
15. *ad Belial?*

Quid igitur conſilii in re tanti momenti? Audi, quid Petrus fecerit; de hoc refert Evangelium, quòd poſt glorioſam Chriſti reſurrectionem ad mare Tiberiadis cum ſociis ſuis ſe contulerit, ut ibidem copioſam piſcium multitudinem concluderet. Et ecce, cùm per totam noctem nihil prehendiſſet, manè facto, ſtetit JEſus in littore, quem omnium primus Joannes agnovit, dicens
Joan. 21, Petro in aurem: *Dominus eſt.* Quod cùm audiſſet Petrus, ſine mora *tunicà*
7. *ſuccinxit ſe (erat enim nudus) & miſit ſe in mare.* Quid agis me Petre? an non veſtes te magis in natando impedient? & quid tunica in aquis? nunquid ſic meliùs per mare ad Chriſtum poteris venire? Non, inquit Petrus, non, non: neutiquam enim decet, ut ſic nudus coram tanto cœli & terræ Domino compaream. Reſpectus, reſpectus hîc habendus eſt &c. Audis hoc Sacerdos tepide, qui nec calidus nec frigidus es? Audis & tu laice? antequam ad SS. COR Euchariſticum accedendum eſt, oportet priùs tunicam, veſtémque
Levit. 11 nuptialem, hoc eſt, primam innocentiam induere: *Sancti eſtote, quia ego Sanctus*
45. *ſum, ne polluatis animas veſtras.*

Vidit aliquando Zacharias Propheta JEſum Sacerdotem ſtantem coram Angelo Domini: hoc bene, ſed quale monſtrum ſtipabat latus ejus, & quidem
Zach. 3, dextrum? *Et Satan ſtabat à dextris ejus*, inquit Propheta: hoc malum omen:
1. peſſimum verò, quod ſequitur: *Et JEſus erat indutus veſtibus ſordidis.* Has
v. 3. non potuit tolerare cœleſtis Genius. Hinc cum indignatione circumſtantibus
v. 4. dixit: *Auferte veſtimenta ſordida ab eo.* Qualia autem hæc veſtimenta fuerint, indicant verba protinus ſubjecta: *Ecce abſtuli à te iniquitatem tuam.* Sacerdos Chriſtianus ad aram faciens ſtat & ipſe ſine dubio coram Angelo Domini: imo non uno tantùm, ut ſcribit, & vidit S. Chryſoſtomus, ſed coram multitudine Angelorum, cum ſummâ reverentiâ altare ambientium. Væ illi, ſi cum veſtibus ſordidis accedat, hoc eſt, conſcientiâ impurâ, graviùmque ſcelerum, quin & levium culparum maculis ſordidatâ, quæ faciunt, ut & dœmonem ſacrificaturus comitem habeat & ſtipatorem. Abſit hoc probrum à te, Sacerdos ſancte, vel Laice Euchariſtico Epulo ſaginande! Abſit, abſit!

CON-

CONSIDERATIO XXVIII.

SS. COR JESU Euchariſtici eſt verus ille Cypri Botrus, in torculari Crucis in ſalutem omnium ſitientium animarum expreſſus.

Botrus Cypri Dilectus meus. Cant. 1, 13.

1. NOn ſine ſingulari myſterio SS. COR JEſu à dilecta illa Sponſa ſuaviſſimo Cypri Botro aſſimilatum eſt: *Botrus Cypri Dilectus meus*; ſicut enim Botrus Cypri cæteras terrarum uvas & dulcedine & magnitudine longè antecellit, & dum in torculari exprimitur, mirum quendam odorem, quaſi flos odoratiſſimus per aëra ſpargere ſolet; ſic SS. COR JEſu in torculari Crucis expreſſum, tanquam Botrus Cypri ſuaviſſimus & odoratiſſimus per univerſum terrarum orbem odoris ſui ſuavitatem & paſſionis dulcedinem longè latéque diffudit, & etiamnum in SS. Euchariſtia, (quod prorſus idem Sacrificium cum Cruce eſt) per omnem Cant. 1, 3.

Cornel. à Lap. in Iſaiam hic.

Eccleſiam in cunctas fidelium animas benigniſſimè diffundit. Prœlum ſeu torcular, in quo hic Botrus myſticus (SS. COR JEſu) ad ſupremam uſque ſanguinis ſtillam pro ſalute mundi expreſſus eſt, juxta mentem SS. Patrum Crux Dominica extitit, de qua Iſaias

Iſa. 63, 3. in perſona Chriſti Crucifixi ait: *Torcular calcavi ſolus, & de gentibus non eſt vir mecum*, quam cruentiſſimam vindemiam ac preſſuram cùm Angeli pacis attoniti ſpectâſſent, præ compaſſione in hac voces ſoluti ſunt: *Quis eſt iſte, qui venit de Edom tinctis veſtibus de Boſra? Et quare rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcantium iu torculari?*

O Sionidæ! O Animæ Chriſtianæ! invito vos omnes hodie ad hanc cruentam, & nullis unquam ſæculis auditam vindemiam, heu! quis hanc conſiderans preſſuram non contremiſcat? quis non animitus huic SS. CORDI condoleat? cui ſub prœlo gementi pro Lemmate affigo:

Premitur, ut exprimat.

2. Ita eſt: *Premitur*, heu! noſtris graviſſimis peccatis, quæ quaſi onus grave ſuper hoc SS. COR JEſu gravata ſunt, *ut exprimat* ſuaviſſimum illud Manna ac dulciſſimum falernum, quod nunc quotidie in SS. Euchariſtiæ Sacramento ſuis fidelibus propinat. O immenſus Amor! O inæſtimabilis dignatio charitatis!

Lyr. de imit. Jeſ. pat. fol. 276.

Et hoc eſt, quod Ven. P. Hieronymus Petruccius è Societate JEſu de hoc Sanctiſſimo ac Diviniſſimo CORDE JEſu Romæ in ſacro Palatio coram Urbano VIII. Pontifice Maximo, & in præſentia Purpuratorum Patrum in publica oratione ingenti zelo prædicavit, dum præſentem Pontificem, antequam Jubilæum univerſo orbi aperiret, hiſce verbis allocutus eſt: *Mucro ille diræ lanceæ Pontificalem mutatus in clavem, ad apertum vitæ oſtium* (SS. COR JESU CRUCIFIXI) *nos invitat, & ideo miles ille latus aperuit, ut tu largâ potentique manu, ſuperfuſis in ſubjectos populos indulgentiæ divinæ donis, exulanti mortalitati cœlum aperires.* Vide hîc, obſecro, Anima Chriſtiana! & perpende, quàm infinita, quàm im-

immenſa, quàm inenarrabilia bona ex hoc CORDE JEſu (myſtico Cypri Botro in torculari Crucis preſſo) profluxerint, à quo omnis poteſtas Clavium Eccleſiæ, indulgentiæ omnes, & tota remiſſio peccatorum ſuam trahunt vim & originem: *Et ſine ſanguinis effuſione non fit remiſſio.* Et licèt Chriſtus Dominus hoc SS. CORDIS vulnus primùm poſt mortem acceperit, illud tamen à prima conceptionis hora prævidit, liberè acceptavit, & pro peccatis omnium æterno ſuo Patri in lytrum Redemptionis noſtræ obtulit. O animæ peccatrices! annuntio vobis gaudium magnum, adhuc veſtræ ſupereſt ſpes ſalutis; ite, ite animo contrito & humiliato ad SS. COR JEſu Euchariſtici & Crucifixi, *& ſi fuerint peccata veſtra ſicut coccinum, quaſi nix dealbabuntur, & ſi fuerint rubra, quaſi vermiculus, velut lana munda erunt.*

Hebr. 9. 22. *Iſa. 1, 18.*

3. Recordor hîc illius prægrandis & ſuaviſſimi Botri, quem quondam duo Viri Iſraëlitæ, cùm Chanaan terram illam deſiderabilem, à fructu frumenti, vini, & olei ubertim à Deo ſtabilitam, explorarent, in abitu cum racemo abſciderunt, & ex vecte ſuſpenſum ad caſtra, tunc in ſolitudine Arabiæ locata, deportârunt: *Pergentéſque uſque ad torrentem botri, abſciderunt palmitem cum uva ſua, quem portaverunt in vecte duo viri.* Celeberrima eſt hæc figura, multíſque referta myſteriis.

Num. 13. 24.

Per Botrum illum ſuaviſſimum ex terra promiſſa, hoc eſt, ex puriſſimo CORDE B. Virginis progerminantem, haud immeritô SS. ac diviniſſimum COR JEſu intelliges, per vectem autem, in quo Botrus ille pependit, Crucem Dominicam, & per racemum, quem ſimul cum Botro abſciderunt, racemum ſpinarum SS. COR JEſu cingentium accipies. Per duos autem viros hunc Botrum portantes, duo teſtamenta, vel populus Judaicus & Chriſtianus intelligitur, ubi Judæi quidem in fide in Chriſtum Meſſiam præibant, ſed in Crucifixum credere noluerunt; Chriſtiani verò Botrum illum Myſticum ſecuti, ſalutem & vitam obtinuerunt; ubi in expoſitione hujus elegantis figuræ ſubintrat S. Auguſtinus: *Laboremus ergo, ne à cervicibus noſtris tam ſanctam ſarcinam deponamus.* Quin imò labo-

S. Aug. ſerm. 100 de temp.

laboremus, ut hanc ſacram ſarcinam (SS. COR JEſu) in ipſo Cord
noſtro portemus, ut ſic COR JEſu & Cor noſtrum unum Cor fiat
Nadaſ. an. cœl. die 30. April. juxta exemplar S. Catharinæ Senenſis, quæ Cor ſuum in apertun Chriſti latus intrare, atq; ibidem cum SS. CORDE JEſu in unũ con flari vidit. O quàm felix es, Anima Chriſtiana! ſi in SS. Euchariſtia quam percipis, Cor tuum cum SS. CORDE JEſu in unum coaleſcat

4. O quàm felix fuit Pincerna ille Regius cum Joſepho quondan in Ægypto incarceratus, dum in ſomno divinitùs immiſſo viten quandam fertiliſſimam vidit, de qua maturas uvas collegit, & in ca
Gen. 40, 9. licem Regis expreſſit: *Videbam coram me vitem, in qua erant tre propagines, creſcere paulatim in gemmas, & poſt flores uvas matu reſcere, calicémque Pharaonis in manu mea: Tuli ergo uvas, & ex preſſi in calicem, quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni.* Pla cétne videre, Anima Chriſtiana! hanc figuram ad amuſſim exple tam? Converte oculos tum corporis tum mentis ad SS. Cor JEſu ſupra Tabernaculum Sanctiſſimi ac Diviniſſimi Sacramenti publi cæ devotioni expoſitum. En, hîc habes vitem, tres propagines & uvam! Vitis Crux eſt, dum quaſi vitis in medio CORDIS JEſu plan tata fructificat ſuavitatem odoris. Tres propagines ejus ſunt cru enti illi & rigidi ſpinarum racemi, quibus afflictiſſimum COR JEſu per omnem vitam perfodiebatur. Uva, quæ ex hac vite pendet, SS COR JEſu eſt. O uva ſuaviſſima! quid dulcius hac uvâ Euchariſti câ? Per gemmas autem & flores inde progerminantes, non incon gruè divini illius cruoris & aquæ ſtillas, ab imo CORDE JEſu pro fluentes, intelliges. O pretioſæ gemmæ! quæ pretium ſolverunt to tius ſæculi! quòd denique Pincerna hanc uvam in calicem expreſ ſerit, & poculum Regi ſuo in menſa tradiderit, quid aliud præſigna vit, quàm idem SS. COR JEſu, in Menſâ Euchariſticâ nobis in cibum & potum præbendum? Botrus enim non tantùm ad edendum, ſed etiam ad bibendũ accom̃odatus eſt; & ſicut vinum, quod eſt ſanguis terræ, lætificat cor hominis, eúmque inebriat, ac confortat: ſic Caro & Sanguis SS. CORDIS JEſu totam Eccleſiam, & Cor fidelium mirè exhilarat, confortat, & Divino Amore ebrios facit.

Hi

His conſideratis non miror ampliùs, quòd Pincerna ille regius n priſtinum dignitatis gradum reſtitutus, atque in Regis gratiam eceptus ſit. *Et reſtituet te in gradum priſtinum, dabisque ei ca- icem juxta officium tuum*: quia totam ſuam ſpem & vitæ fiduci- m, licèt in umbra tantùm in hoc myſtico Botro, Crucifixo & Eu- hariſtico JEſu, videtur collocâſſe. O animæ amantes venite & os ad Divinas has Epulas! Venite ad SS. COR JEſu Euchariſtici. n Sapientia hîc ædificavit ſibi domum, poſuit menſam, miſcuit inum: Venite, venite &c. Gen. 40, 13.

5. Et hoc eſt, quod in Spiritu Prophetico quondam prævidit acob Patriarcha, qui moriturus omnes filios ſuos convocavit, qui- us non paternam duntaxat ac ſupremam benedictionem ſuam im- ertiit, ſed & ſingulis præſentibus ac eorum poſteris, quæ bona aut nala illis eſſent eventura, annuntiavit. Cùm igitur ad Judam de- eniſſet, illi non tam adventum, quàm etiam Regnum Chriſti, quod n cruce erat erigendum, ſub ſymbolo uvæ ſeu botri declaravit, at- ue jam tunc clariſſimis verbis ad SS. COR JEſu Redemptoris no- ri alluſit. Audiamus illius verba: *Non auferetur*, inquit, *ſce- trum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat, qui mittendus ſt, & ipſe erit expectatio gentium*, ubi mox ad paſſionem Chriſti anſit: *Ligans ad vineam pullum ſuum, & ad vitem, ô fili mi, ſinam ſuam: lavabit in vino ſtolam ſuam, & in ſanguine uvæ allium ſuum.* Et quid hoc eſt, dices, nondum capio hujus vati- inii myſterium? Audi, rem paucis dilucidabo: Gen. 49, 10.

Ex hoc vaticinio comprimis Judæi clariſſimè convincuntur, uòd Meſſias jam pridem in mundum venerit, ísque non alius, uàm Chriſtus Dominus fuerit, qui tempore Herodis à Virgine na- ıs, ubi ſceptrum de Juda defecit, & regale eorum imperium ex- iravit. Convincuntur ſimiliter & de Chriſti paſſione ac morte rucis, quam hîc Jacob moriturus filiis ſuis non obſcurè ſub typo nguinis uvæ adumbravit: *ligans*, inquit, *ad vineam pullum ſuum, & ad vitem aſinam ſuam.* Per quam vineam Patres Eccleſiam telligunt, ad quam Chriſtus pullum ſuum, id eſt, populum gen-

tium, qui jugum legis nondum tulerat, per paſſionem ſuam alliga-vit; per vitem veró SS. Crucem ſubaudiunt, ad quam Chriſtus aſi-nam, hoc eſt, populum Judæorum jugo legis aſſuetum & attritum adſtrinxit, quas duas gentes exinde in unam conjunxit & adunavit Eccleſiam.

Et ſequitur: *Lavabit in vino ſtolam ſuam, & in ſanguine uvæ pallium ſuum.* Per hanc ſtolam Tertullianus, S. Ambroſius, & communiter alii carnem Chriſti innocentiſſimam & candidiſſi-mam accipiunt, in vino ſanguinis ſui, in vitę crucis effuſi, rubrica-tam & lavatam: per pallium verò in ſanguine uvæ dealbatum & lotum rurſus Eccleſia adumbrata eſt, per uvam SS. COR JEſu; ita

S. Ambr. ex Tertull lib. de Bened. Patriarch. c. 4. Divus Ambroſius. *Et bene*, inquit, *uvam dixit, quia ſicut uva pendit in ligno. Ipſe eſt vitis, ipſe eſt uva; vitis ligno adhærens, uva, quia lanceâ militis apertum latus* (hoc eſt, SS. COR JEſu) *emiſit aquam & ſanguinem, aqua ad lavacrum, ſanguis ad pre-tium: aqua nos abluit, ſanguis nos redemit.* O Sacratiſſimum COR JEſu quid ulteriùs dicam de te?

6. Occurrit hîc mihi, & quidem ad propoſitum meum, quod in libro Machabæorum refertur, ubi graviſſimum bellum inter for-tiſſimos Machabæos, & Regem Antiochum Eupatorem exortum fuit, in quo duo ſupra triginta robuſtiſſimi Elephantûm applica-bantur, quorum quilibet turrim ligneam cum 32. armatis mili-bus in dorſo portabat. Verùm quia elephantes ex ſua natura mites ſunt atque miſericordes, nec facilè iraſci ſolent, niſi viſo ſanguine ad iracundiam & vindictam proritentur, idcirco milites, ut ad ge-neroſum certamen dicti elephantes accenderentur, in conſpectu illorum uvas ac moros expreſſerunt, quo viſo botri ſanguine, la-elephantes atque feroces ad fundendum hoſtium ſanguinem inter

1. Mach. 6, 34. arma & enſes, inter tela & haſtas decurrebant: *Et elephantis oſten-derunt ſanguinem uvæ & mori ad acuendos eos in prælium*, unde Lemma: *Acrior in prælia: Vel: Sanguis robur adauget.*

O animæ Chriſti ſanguine redemptæ! Deſideratíſne ſimilem ex-preſſum intueri botrum, ad cujus conſpectum velut generoſi ele-

pha-

hantes ad pugnam ſpiritualem contra omnes animæ veſtræ hoſtes roritemini? Ecce SS. COR JEſu ſupra Tabernaculum Altiſſimi Numinis hîc ad venerationem & ſequelam veſtram expoſitum, & uid amabò aliud denotat hoc Diviniſſimum COR JEſu, niſi ut ex onſpectu illius ad paria audenda generosè accendamini: *Si enim,* it Cornelius à Lapide, *ſanguis uvæ accendit elephantem, ut memor eneficii & curationis per illum ab hero acceptæ, pro eo depugnet, & in gladios haſtáſque proruat: quid nos facere oportet intuen-s Chriſtum, qui pro nobis omnem ſuum ſanguinem, vitámque in ruce profudit?* Hinc juxta mentem S. Chryſoſtomi ab illa Menſa ucharistica non aliter, quàm *leones ignem ſpirantes recedamus, cti diabolo terribiles, & caput noſtrum* (addo & ego SS. COR JEſu) *ente revolventes, & charitatem, quam erga nos oſtendit &c.*

Cornel. à Lap. hîc.

S. Chryſ. hom. 61. ad pop. Antioch.

7. Ad Sponſam venio, quam Sponſus ſanguinum aliquando pe-micè ad cellam ſuam vinariam invitavit: *Introduxit me in cellam inariam: ordinavit in me charitatem.* Quænam, obſecro, ô ponſa, hæc tua cella vinaria fuit, in qua tam generoſo falerno po-ta es? Sunt, qui per hanc cellam vinariam Myſterium Incarnatio-s Divini Verbi intelligunt, ita Theodoretus &c. Sunt, qui per ndem cellam vinariam congregationem primorum fidelium in onte Sion ſubaudiunt, cui plenitudo Spiritûs Sancti in die Pen-coſtes de cœlo data eſt; hinc Apoſtoli quaſi divino muſto ebrii ntopere magnalia Dei tunc cœperunt eructare. Ita S. Bernardus: unt inſuper, qui per dictam cellam vinariam altare accipiunt, in 10 Sacerdotes Dei conſecrant, hauriunt, & vinum Euchariſticum, oc eſt, Carnem & Sanguinem Chriſti diſtribuunt. Ita Nyſſenus. Verùm cum bona pace & ſumma veneratione dictorum Patrum timâ ſuffultus ratione, audeo dicere, quod per hanc cellam vi-riam clariſſimè præfiguratum fuerit SS. COR JEſu & Euchariſti-& Crucifixi, ſub cujus umbra tunc Sponſa ſedebat, & fructus Cru-; deguſtabat: cùm ferreâ Longini clave hæc myſtica cella vinaria latere Chriſti aperta fuit, & rubrum ac candidum vinum, hoc eſt, nguis & agua, velut novus vitæ fons de hoc ſaucio CORDE JEſu abundè

Cant. 2, 4.

Theod. hîc.

S. Bern. ſerm. 49. & ſerm. 3. Pentec.

Nyſſen. hom. 4.

abundè profluxit, memorata Sponſa ad hanc divinam cellam & ſuaviſſimum Divinitatis vinum exinde delibandum admiſſa eſt, ubi Sponſus ſinceram in ea ordinavit charitatem. Hinc Guarricus Abbas: *Ideo*, inquit, *latus ſuum pius & miſericors aperuit, ut cruor te vulneris vivificet, calor corporis refocillet, Spiritus CORDIS quaſi patenti & libero meatu aſpiret.*

Guarricus ſerm. 4. in Ram. palm.

8. O quot piæ animæ ab hac divina cella vinaria SS. CORDIS JEſu omnem ſuam & temporalem & æternam hausêre ſalutem? Sanctum Edmundum Archiepiſcopum Cantuarienſem perpendite, qui, poſtquam ſupremum vitæ ſuæ diem & ultimum jam agonem adeſſe cognovit, Crucifixi JEſu pientiſſimi Redemptoris ſui effigiem fortiter apprehendit, quam ori & pectori ſuo devotiſſimè appreſſit, & cùm Sacratiſſimum COR JEſu, in quo unicè poſtulabat animam ſuam efflare, devotiſſimo oſculo veneraretur cum Sponſa ingeminans: *Oſculetur me oſculo oris ſui*, ſubitò cœleſti ſolamine plenus & inſolito gaudio ſuperfuſus, exclamare cœpit: *Amodo haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris:* quibus dictis inter brachia Crucifixi ſui Amoris placidè animam ſuam in SS. COR JEſu efflavit. O beatam, ô felicem ſortem!, ſic aliquando poſſe obire mortem!

Ex faſc. Myrrh. P. Vinc. Caraffæ. S. J. Gen. Cant. 1, 1. Iſ. 12, 3.

Recentius illud eſt, quod Paulus Barry de pio quodam Sacerdote, qui anno à Chriſto nato 1636. Romæ vivere deſiit, commemorat. Hic qualis ac quantus fuerit SS. CORDIS JEſu amator & cultor, ſatis luculenter demonſtrant, quæ poſt beatum ejus obitum acciderunt; cùm enim illius exanime corpus amicorum juſſu & operâ chirurgorum & anatomicorũ incideretur, ut exemptis inteſtinis illud balſamo condiretur, perluſtratis ſedulò membris omnibus, Cor nullum repererunt. Tandem cùm adſtantium quidam oculos ad vicinam Crucifixi JEſu imaginem conjiceret, ad pedes illius Cor hujus defuncti Sacerdotis, quaſi roſam purpuream jacere advertit. Accurrunt omnes in domo ad tam inſolitum prodigium: *Miraculum, miraculum!* exclamantes. Quo prodigio ſine dubio DEus magnam hujus Servi ſui ſanctitatem & amorem, quô erga SS. COR Crucifixi Filii ſui in vita ferebatur, declarare voluit, ut, qui in vita cum CORDE JEſu unum Cor habuit, neque poſt mortem ab illius amore ſepararetur. Audi pro fine S. Bernardum: *Ideo*, inquit, *Sanctiſſimi CORDIS intima furoris lancea perforavit, & vulneratum eſt latus tuum, ut nobis pateat introitus: vulneratum eſt COR tuum, ut in illo & in te ab exterioribus perturbationibus liberati, habitare poſſimus: vulneratum eſt, ut per vulnus viſibile vulnus inviſibile videamus.* O charæ animæ! Venite, venite ad hanc cellam vinariam, guſtate & videte &c.

Paul Barry. tom. 1. anni Sacri 6. 8.

S. Bern. tract. de paſſ. c. 3.

CON

CONSIDERATIO XXIX.

S. COR JESU Euchariſtici eſt verus Theſaurus abſconditus omnium gratiarum & benedictionum.

Ubi enim eſt theſaurus tuus, ibi eſt & Cor tuum. Matth. 6, 21.

NOn equidem miror, quòd aurum per jocum poëticum *pallidum* dicatur, dum in continuo angore verſari, ſibíque ſemper timere debet, ne modò ab hoc, modò ab lio patiatur inſidias. Vidimus hactenus per experientiam in moterno bello, quomodo aurum nec in ipſis rerræ viſceribus reconitum à rapacibus milvis ſatis tutum fuerit. O auri ſacra fames, uid non mortalia cogis pectora? *Nolite*, inquit Veritas, *theaurizare vobis theſauros in terra, ubi ærugo & tinea corrumpit, 5 ubi fures effodiunt, & furantur.* Ergo ſi verè divites eſſe cuitis, veras divitias amate, ac pretioſiſſimum animarum theſaurum *Matth. 6, 19.*

quærite, qui non alius est, quàm Sanctissimum ac divinissimun
Matth. COR JEsu, quod est ille thesaurus Evangelicus, in mystico agr
13, 44. Corporis Christi Eucharistici & Crucifixi absconditus, ex quo tan
quam ex divite vena optimum aurum omnium spiritualium bono
rum, gratiarum, ac benedictionum eruere possumus. Et si verun
illud est, prout verissimum est, quòd inveniens amicum fideler
Eccli. 6, thesaurum sibi effodiat, ita Ecclesiasticus: *Amicus fidelis protecti*
14. *fortis, qui autem invenit illum, invenit thesaurum.* Et quis, obse
cro, fidelior Amicus nobis esse potest, quàm JEsus Eucharisticus &
Crucifixus, ubi totum SS. COR suum nobis præbet in pignus æter
næ gloriæ, omnésque potentiæ suæ thesauros in animæ nostra
commodum explicat?

Matth. 2. Et pergit Veritas: *Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & Co*
6, 21. *tuum.* Sic gulosus Cor suum in ventre & in epulis habet, ibi quo
Luc. 16, que est thesaurus ejus: divitem Epulonem consule, qui *epulabatu*
19. *quotidie splendidè.* Sic immundus & lascivus Cor suum in obscœ
nis & spurcissimis carnis voluptatibus ponit, & illic quoque est the
Judith. saurus ejus: Holofernem militiæ Ducem interroga, cujus cor &
16, 11. oculos rapuerunt sandalia Judithæ. Sic avarus Cor suum inter pe
cunias, prædia, ac bona temporalia recondit, ubi pariter est thesau
3. Reg. 21 rus ejus: Achab Regem Jsraël considerate, dum ob negatam vine
13. am Naboth virum innocuum lapidibus obrui jussit. Notum e
orbi, quod diviti illi usurario in Italia accidit, cui S. Antonius Pa
duanus ab amicis ejus rogatus, concionem funebrem fecit, in qu
Cornel. in præfixum nostrum thema applicavit: *Ubi enim est thesaurus tuus*
Matth. *ibi est & Cor tuum:* &, si vultis amici, subjungebat hic Divus Thau
6, 21. maturgus, habere hujus Evangelicæ Veritatis clarissimam experi
entiam? ite ad thesaurum ejus, & inter medias pecunias reperieti
Cor ejus adhuc calidum: quod ita in veritate accidit.

Ecce ibi magìs est Cor tuum, ubi amat, quàm ubi animat: si erg
Cor tuum magìs amat immunda, vana, terrena, ac transitoria, si
gnum evidentissimum est, quòd Cor tuum non sit rectum cum SS
CORDE JEsu, qui totum COR à te requirit. Rem per elegans Sym
bolum clariùs exponimus.

3. V

3. Videtur mihi hoc diviniſſimum COR JEſu ut malum quod-
dam punicum, ſeu nobile granatum, quod non tantùm intra ſe cru-
cem includit, ſed inſuper rigidam coronam geſtat, & ſi paulatim
matureſcit, ſponte ſuâ latus reſerat, ubi totum theaſaurum, imò &
Cor ſuum pandit, dum purpurea grana, velut totidem pretioſos
rubinos nobis exhibet carpendos, ſicque ſeipſum, ac Cor ſuum no-
bis in cibum ac potum tradit, unde Lemma Italorum:

Quanto poſſo donar', tutto vi dono.

Vel, ſi magìs arridet.

Vulneribus profundit opes.

O bone JEſu! O Amor Euchariſtice & Crucifixe! nunquid ſa-
cratiſſimum COR tuum ejuſmodi granato ſeu malo punico aſſi-
milare poſſumus: *Sicut fragmen mali punici*: in quo pariter Crux Cant.4,3.
medio ejus implantata, & corona ſpinea ac rigidiſſima cum late-
rali vulnere ſpectatur?

Et hoc eſt, quod in Epithalamio Sponſus ait: *Sub arbore malo* Cant.8,5.
ſuſcitavi te, non deſignans, qualis ſpeciatim hæc malus fuerit: per
quam tamen Lyranus & aliiex voce Hebræa malum granatum in-
telligunt, cujus fructus Crucifixi & Euchariſtici Amoris ſunt Sym-
bola, dum expreſsè Crucem, Coronam ſpineam, ac Vulnus latera-
le, ſeu SS. CORDIS JEſu ad vivum præ ſe ferunt, & hominem non
tam cibare, quàm & potare aſſolent. Hinc ipſe Chriſtus dilecto
ſervo ſuo Beato Joanni à DEO, hoſpitalitatis Fratrum miſericordiæ
fundatori, ſimile pulcherrimum & apertum malum granatum ſeu
punicum porrexit, in cujus viſceribus Crux ſpectabilis erat dicens:
Granada farà la tua Croce.

4. De Tiberio Imperatore Chriſtiano, Viro magnæ Religionis *Manſi in*
ac in pauperes liberaliſſimo referunt Authores, quòd, cùm ærari- *feſt. Inv.*
um ſuum in publicos, ac præſertim in egenorum uſus, ferè penitus *S. Crucis*
exhauſiſſet, deambulans poſthæc in palatio ſuo, crucem quandam *diſc. 6.*
in lapide pavimenti efformatam adverterit. Hæret attonitus ad
hoc ſalutis ſignum pientiſſimus Imperator. Et nunquid, *Domine*,

 inquit,

inquit, *Cruce tuâ frontem noſtram munimus & pectora? Et ecce crucem ſub pedibus conculcamus?* Igitur mox lapidem iſtum tolli & in alium decentiorem locum transferri jubet. Et ecce rem admiratione dignam! mox illo lapide ſubmoto, alium ſimilem lapidem cruce ſignatum offendit, quo iterum in honeſtiorem locum tranſportato, tertium ſimilem lapidem cruce inſignitum reperit, ſub quo ingentem ac pretioſiſſimum theſaurum latentem invenit; quo effoſſo pius Imperator non ſuæ duntaxat, ſed & ſubditorum neceſſitati ac temporum calamitati abundè providit. En ſub Cruce quantus lateat theſaurus?

Gaudete, Animæ Chriſtianæ, deſertæ ac pauperes! iterum dico gaudete, modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus, ſcio, & video, in quantam egeſtatem per iniquam fortunam hoc ærumnoſo belli tempore redacti ſitis; ſed vos, O charæ animæ! ne cedite malis, ecce Crucem in SS. CORDE JEſu, veluti in lapide illo angulari plantatam, & quid aliud hæc Crux Dominica denotat, quàm intus latere immenſum theſaurum omnium bonorum, gratiarum ac benedictionum? hîc quærite, hîc fodite, hîc eruite, & invenietis præſentiſſimum calamitati veſtræ remedium: *Qui me habet,* dicebat quondam potentiſſimus ille ac ditiſſimus Rex Galliæ Henricus VII *nullius eget.* O quantò veriùs de SS. CORDE JEſu hoc dicitur *Qui me habet, nullius eget:*

Hunc theſaurum abſconditum impii Judæi per varia quæſierunt inſtrumenta. In hunc finem Chriſti JEſu foderunt manus & pedes duriſſimis ac ferreis clavis, & non invenerunt: dilacerârunt inſuper innocentiſſimum Corpus JEſu in flagellatione uſque ad coſtas, & dinumeraverunt in crucifixione omnia oſſa ejus, & illum non invenerunt. Applicârunt quoque pungentiſſimas ſpinas, quibus ſacrum ejus caput feriebant, crucem, quâ innocuum onerabant &c. ſed neque hîc reconditum theſaurum poterant inveſtigare. Et ecce! tandem poſt mortem JEſu accurrit crudelis quidam miles lanceam vibrat, & SS. COR JEſu reſerat; O Bone DEus! hîc inventus eſt theſaurus totius univerſi, ex quo Eccleſia Triumphans

Mil

Militans, & Purgans abundantiſſimè ditata eſt: Audite Danielem Mallonium: *Occultum theſaurum*, inquit, *in morte nondum invenit impius perſecutor, accurrit ergo miles, lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit ſanguis & aqua. Egreditur theſaurus abſconditus, panditur cœleſte ærarium, funditur ſanguis, conſecratur Eccleſia, &c.* O infinitus, ô immenſus theſaurus! *Dan. Mallon. de S. Sindon. c. 20.*

5. Et hoc eſt, quod S. Joannes inſinuavit. Cùm impii ac ſcelerati Chriſticidæ tot ac tanta in morte Crucifixi JEſu portenta vidiſſent, ob pudorem tanti ſceleris commoti ſtatuerunt, crucifixorum corpora adhuc ante ſolis occaſum de infami ligno deponere, in hunc finem novam militum catervam ex urbe in montem Golgotheum amandârunt, ut fractis crucifixorum cruribus eorum cadavera ad radicem Calvarii ſepelirent. Et primi quidem & alterius latronis fregerunt crura, ad JEſum autem cùm veniſſent, eùmque jam mortuum obſervâſſent, non ampliùs illius crura fregerunt, *ſed unus militum lanceâ latus ejus aperuit.* *Joan. 19, 34.*

Obſerva hîc prudens Lector ſingularia Evangeliſtæ verba, non dixit: Transfodit, transfixit, transverberavit, trajecit, tranſpunxit latus ejus, ſed *aperuit*. Ad quid, obſecro, *aperuit?* Janua, feneſtra, arca, porta, oſtium, & ſimilia aperiuntur, non autem Cor hominis crudeli lanceâ aperitur, quod prorſus inſolitum eſt, ſed transfigitur. Cur ergo dicit Evangeliſta, *aperuit?*

Rationem aſſignat S. Chryſoſtomus, quia ſummus theſaurus noſter & pretium totius ſæculi SS. ac diviniſſimum COR JEſu adhuc in latere velut in arca quadam reconditum erat, in hunc finem miles applicat lanceam tanquam clavem, arcam divinam reſerat, & theſaurum totius mundi & Sanctorum omnium feliciter, licèt ſemicœcus, pandit: *Lanceâ*, ait citatus S. Chryſoſtomus, *tanquam clave in arcam injectâ, dediſti pretium ex paterno theſauro.* O immenſum pretium! O theſaurum pretioſum, cujus una ſtilla ſalvum facere totum mundum poteſt ab omni ſcelere! *S. Chryſ. in Pſ. 14.*

6. Ad petram Moſaicam venio. Laborabat quondam populus in deſerto graviſſimâ aquarum penuriâ, & erant putei & fontes in

 Cades

Cades penitus exsiccati, idcirco non leve murmur & contradictio contra Moysen exorta est, nec multùm absuit, quin tota populi multitudo in seditionem versa fuisset. In hoc periculoso tumultu Moyses ad Oraculum Divinum se confert: *Domine DEus*, inquit, *audi clamorem hujus populi, & aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.* Quid expectatis? mox universa populi multitudo, jubente DEO, ad prægrandem quandam petram, præ cæteris in deserto eminentem, congregatur, quam cùm Moyses binâ vice & per modum Crucis virgâ suâ percussisset, mox *egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut populus biberet & jumenta &c.* Unum est, quod in celeberrima figura hac in admirationem me rapit, quòd Moyses vivas has aquas ex petra promanantes thesaurum Dei appellaverit: *Aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.* Cur quæso profluentes aquas thesaurum DEI hic Propheta vocavit?

Num. 20, 6.

Observa: per hanc petram Christus JEsus & hic Crucifixus intelligitur: *Petra autem erat Christus*; per thesaurum verò in hac mystica petra latentem meritò SS. COR JEsu subaudimus, quod miles virgâ lanceæ percutiens, simul & thesaurum omnium sæculorum aperuit, ex quo continuò exivit sanguis & aqua, iste qui redimat, hæc quæ diluat: *Dei thesaurum*, ait B. Petrus Damianus, *aquam illam procul dubio nominavit, quæ è latere JEsu lanceâ transfixo cum sanguine continuò exivit, junxitque se manuum ac pedum perforatorum fontibus.* O immensus, ô inexhaustus thesaurus SS. COR JEsu, ex quo juxta S. Augustinum *Sacramenta Ecclesiæ manârunt, sine quibus ad veram vitam non intratur.*

1. Cor. 10, 5.

B. Dam. tract. de exalt. S. Crucis.

S. Aug. serm. 120 in Joan.

Ex hoc ergo perforato SS. CORDE JEsu prodiit imprimis Baptismus, per quem nata est Ecclesia; prodiit Confirmatio, per quam in fide confortata est; prodiit SS. Eucharistia, per quam nutrita & educata est; prodiit pœnitentia, per quam ab infirmitate animæ sanata est; prodiit extrema unctio, per quam contra hostes infernales in supremo agone defensa est; prodiit Ordo, per quem hactenus gubernata est; prodiit denique Matrimonium, per quod in toto terrarum orbe propagata est. O anima Christiana

ide & conſidera, quàm immenſi gratiarum theſauri ex SS. COR-
DE JEſu ſint orti!

7. De Virga Corylacea, quæ naturaliter ad fontes ſubterraneos
ad metalla ſe inclinare dicitur, ac latentes ſub humo prodere the-
uros, multi multa enarrant. Scinditur hæc virga bifurcata de co-
ylo, quæ ſupra aliquam venam fontanam aut metallicam crevit,
 duos bacillos, quæ deinde utrique manui imponitur, ita ut
igiti nec nimis leviter, nec nimis fortiter compreſſi cœlum ſpe-
ent. Sic Metallici per montes & rupes alpium diſcurrentes,
conditas metallorum venas ac latebras, latentéſque ſub terra
eſauros, aut etiam fontes non infeliciter indagant, quos tunc
veniſſe ſe credunt, cùm virga verſari, & verſus terram inclina-
 incipit, hanc autem inclinationem Metallici linguâ vernaculâ
rcuſſionem appellant, & dum inclinatur, dicunt eam *percutere*,
l non *percutere.*

Hunc virgarum uſum ſuperioribus annis experta eſt, cum graviſ-
ma jactura noſtra Germania, dum Sueci milites ac Livones per
usmodi virgas divinatorias in occupatis à ſe civitatibus, pagis,
mplis & ædibus magnam opum vim corraſerunt, dum videli-
t, ubi levis ſuſpicio latentis theſauri aderat, ejusmodi virgas ap-
icârunt, quarum beneficio ſæpius aureos, argenteóſque cali-
s, ac pretioſam ſupellectilem, ſub terra aut intra privatos pa-
etes abſconditam, in lucem & in apricum produxerunt; unde
rſus ille promanavit: *Suecus, Lycum penetrans, magnam per-
rtit opum vim.*

Aliam hîc tibi, ô anima Chriſtiana, monſtro virgam, illâ Cory-
ceâ, quam metallici uſurpant, longe feliciorem; virga hæc bi-
rcata & in duos bacillos diviſa CRUX eſt, ſtans in SS. CORDE
ſu, hîc indeſinenter *percutit*, & quid indicat? Quære, & indaga;
invenies theſaurum omnium pretioſiſſimum, per quem omnia
a debita, imò & totius mundi poteris exſolvere. O quàm bene
 hoc SS. CORDE JEſu illud Jeremiæ applicari poteſt: *Aperuit* *Jerem. 50, 25.*
ominus theſaurum ſuum!

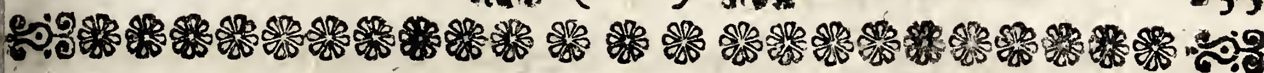
8. O

8. O amabiliſſimum ac Diviniſſimum COR JEſu! tu es illa gemma &
margarita pretioſa, pro qua Evangelicus Negotiator omnia dedit, & com-
Matth. paravit eam: *Simile eſt regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas mar-*
13, 45. *garitas, inventâ autem unâ pretioſâ margaritâ, abiit, & vendidit omnia, quæ*
habuit, & emit eam. O pretioſa: ô inæſtimabilis margarita, omnibus mun-
di divitiis ac Regum opibus longè & infinité præſtantior! Ah miſeri! ad quid
ita temporalibus bonis & fugacibus inhiamus divitiis? Nunquid etiamnum
Pſ. 48. 11 verum eſt, quod Pſaltes Regius decantat: *Et relinquent alienis divitias ſuas:*
& ſepulchra eorum domus eorum in æternum? Ergo potiùs quæramus unum Bo-
num, quod eſt omne Bonum, hoc eſt, SS. COR JEſu. O quàm dives eſt
illa anima, quæ hunc Divinum Theſaurum poſſidet! Audi Doctorem Melli-
S. Bern. fluum: *Quia ſemel*, inquit, *venimus ad COR dulciſſimum JEſu, & bonum*
tract. de *eſt nos hîc eſſe, nec ſinamus nos facilè ab eo avelli. O quàm bonum & quàm*
paſſione *jucundum habitare in CORDE hoc? Bonus theſaurus, bona margarita COR tuum*
Dom. c. 3. *Bone JEſu, quam foſſo agro tui Corporis invenimus.*

Eja Animæ Chriſtianæ, relinquamus huic mundo divitias; relinquamus &
Cleopatræ Reginæ ſuas Margaritas, quarum una, quam in aceto liquefecit
& in amorem Antonii potando hauſit, plùs quàm centum millibus aureorum
conſtitit. Sufficiat nobis una Margarita Sanctiſſimum COR JEſu, de quo
S. Franc. pro coronide S. Franciſcus Saleſius: *COR Salvatoris*, inquit, *verus orientalis*
Saleſ. *unio; unicè unicus & pretii inæſtimabilis, jactum in mare incomparabilium ama-*
tract. div. *ritudinum, diebus ejus paſſionis ſeipſum in ſeipſo liquefecit, & reſolvit in dolo-*
amor. l. 6. *rem, vi & vehementiâ anguſtiarum mortalium undique prementium.* O SS.
c. 6. COR JEſu! quis te non amet? Et tu, O Anima! ſi SS. COR JEſu eſt the-
Rom. 13, ſaurus tuus, ergo & ibidem ſit COR tuum: *non in comeſſationibus & ebrieta-*
3. *tibus, non in cubilibus & impudicitiis, non in contentione & æmulatione &c.*
ubi quondam Cor ſuum fuiſſe S. Auguſtinus lamentatur: non in magnis &
mirabilibus ſuper ſe, nec in venenato calice meretricis Babylonicæ, aut opu-
lentis aurifodinis Reginæ Ægyptiacæ: ſed in divite Sinu CORDIS Dominici
Pſ. 39, 5. *Beatus vir, cujus eſt Nomen* (& COR) *Domini ſpes ejus, & non reſpexit in*
Pſ. 4, 3. *vanitates & inſanias falſas. O filii hominum, uſquequò gravi corde? ut quid*
diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? quærite veritatem: verùmque
Prov. 8, Theſaurum in CORDE JEſu: *qui me invenerit*, inquit ipſum,
35. *inveniet vitam, & hauriet ſalutem*
à Domino.

CON

CONSIDERATIO XXX.

Ad SS. COR JESU Euchariſtici & Patientis, tanquam ad ideam propoſitam omnis noſtra actio & intentio dirigatur.

Porro unum eſt neceſſarium. Luc. 10, 42.

1. REferunt de Jonatha Regum faſti, eum tam peritum extitiſſe ſagittarium, ut ſagitta ab illo directa nunquam incaſſum vibraretur, quin validis lacertis agitata hoſtium corda, imò & ſcuta eorum perfoderet, thoraces penetraret, & adipem cum ſanguine ac intima viſcera ſcrutaretur: unde de hac ſagitta Jonathæ David amicus ejus intimus, cùm immaturam hujus inclyti Herois mortem amaris deploràſſet lacrymis, cantare conſuevit: *A ſanguine interfectorum, ab adipe fortium ſagitta Jonathæ nunquam rediit retrorſum.* 2. Reg. 1, 22.

Anima Chriſtiana! ſi Cor tuum arcus eſt, amor ſagitta ſit; neceſ-

ſe enim eſt, ut amor Cordis in aliquod objectum feratur, dum au mundum, aut carnem, aut dæmonem, vel Chriſtum debet diligere Sed quid, obſecro, tibi prodeſt amor ille inſanus ſine JEſu! Cur nor hoc Sacratiſſimum COR pientiſſimi Redemptoris tui in ſignum & metam tibi proponis, ad quod omnis amor & affectus tuus tan quam ad finem ultimum feratur?

Imitare generoſos Lacedæmones, qui quondam parvulis ſuis pa nem aut alias cupedias in ſublimi pyramide, aut in ſummis arborun ramis, vel in ipſo domûs tecto ſolebant collocare, quibus unà ſimu arcum & ſagittam in manus porrigebant, ut, ſi vellent panem & ſi miles cupedias, ſagitam illuc mitterent, & dejicerent, alioquin fa mem ut canes paſſuros. Ex quo factum eſt, ut Lacedæmones ab ejusmodi ſagitarum exercitio ex omnibus populis in optimos eva derent ſagittarios.

En, pie Lector! proponitur & tibi hîc in Eccleſia SS. COR JEſu ut Panis vivus & Euchariſticus, quò pariter ſagittas amoris tui diri gas, omnésque cogitationes, verba, & opera, velut ad finem tuum & ad propoſitam ideam diſponas, nec ampliùs ab hac ſagittation deſiſtas, donec cum illo genio, qui tibi in Symbolo & ſchemate ex hibetur, hoc SS. COR JEſu, velut ſupremum tuum ſcopum con tingas, unde Lemma:

Donec attingam.

Luc. 10, 42. 2. Et hoc eſt, quod Veritas inſinuavit, dum Marthæ ob nimia temporales curas perturbatæ, & in varias partes diſtractæ, hoc uni cum remedium ſuggeſſit: *Porro unum eſt neceſſarium.* Et quod nam illud unum eſt, O mi JEſu?

Cornel. à Lap. hîc *Caſſ. coll. 1. c. 8.* Hoc unum, reſpondet Cornelius, & unicus DEI ac æternæ ſa lutis cognitio. Hoc unum, ait Caſſianus, eſt unicus DEI intuitus & contemplatio. Hoc unum, inquit S. Gregorius Magnus, eſt ultimu finis, & ſummum hominis bonum, ad quod Cor noſtrum eſt diri gendum. Hoc unum, ſubintrat Mellifluus, eſt ipſe DEus: *Vide* inquit, *miſer homo, quia totum eſt vanitas, totum ſtultitia, quia*

S. Greg. l. 1. in. 1. Reg. c. 4. *S. Bern. ſerm de hum. miſ.*

qui

uid facis in hoc mundo, præter id ſolum, quod in DEum, & propter DEum, & ad honorem DEI facis? Audi & Epictetum: *Oportet,* inquit, *ut omnia principia, quaſi converſo orbe, redeant ad unum principium, omnia pulchra ad unum pulchrum, omnia divina ad unum DEum, omnia una ad unum Ter Unum.* Ergo pariter oportet, ut omnia hominum prædeſtinatorum Corda redeant ad ſuum principium & finem, hoc eſt, ad Sanctiſſimum ac diviniſſimum COR JEſu, quod primum eſſe debet in intentione, & ultimum in executione. *Epictetus ad Arrianum.*

Hoc ergo eſt illud unum neceſſarium, ut per hoc Sanctiſſimum COR JEſu quæramus ipſum DEum, & unicum illius in omnibus ſanctiſſimum beneplacitum. Sic, O Chriſtiane! quietè ac ſuaviter tuas perages functiones, & facilè cæteras à te reſcindes ſuperfluas curas. Aſſueſce igitur imposterum in eadem intentione DEO T. O. M. tuas offerre actiones, quemadmodum hoc amabiliſſimum COR JEſu in his terris cum hominibus converſatum ſimiles actiones DEO Patri ſuo Omnipotenti præſentavit. Proinde dic ante orationem, imò ante quamlibet actionem: *Domine, in unione illius divinæ intentionis, quâ Sanctiſſimum COR JEſu in terris tibi laudes perſolvit, ita quoque, O mi DEus! tibi hanc vel illam actionem perſolvam.*

3. Talis Cordis tui intentio ſimilis eſt illi virgulæ fumi, ex aromatibus myrrhæ & thuris & univerſi pulveris pigmentarii paratæ, quæ ob miram fragrantiam uſque in cœlum ſuper omnes Angelorum choros ad ipſum SS. COR JEſu aſcendit, & ibidem terminatur. *Cant. 3, 6.*

Talis intentio ſimilis eſt aureæ illi virgulæ Mydæ, quæ omnes actiones tuas etiam indifferentes, quæ ex ſe non eſſent meritoriæ, in optimum aurum ſolet commutare.

Talis intentio ſimilis eſt oculo puro & ſimplici, ſemper ad Sanctiſſimum COR JEſu directo, unde David dicere ſolebat: *Oculi mei ſemper ad Dominum.* Et mox addit hujus ſuæ intentionis ſinceræ effectum: *Quoniam ipſe evellet de laqueo pedes meos.* *Pſ. 24, 15*

Talis intentio ſimilis eſt Virgæ Moſaicæ, quæ, cùm in terram

 pro-

Exod. 4, projecta fuit, ſine mora *verſa eſt in colubrum*; ſed cum à Moyſ
2. elevata eſt, rediit in florentem virgam ac tantorum operum mira-
bilium operatricem, cujus ope mare rubrum diviſit, & populun
electum DEI in Palæſtinam feliciſſimè traduxit.

Talis denique intentio ſimilis eſt numero primo, ſeu I. ſcriban-
tur, 0000000000, & dic, quid faciant? Repones: *Nihil*, qui
omnia vana, nulla ſunt. Verùm adde his nullis unicum & primun
numerum ſeu cifram I. & ecce! mox numerum habebis long
maximum: Unde Lemma Bovii: *Addito minimo maximum*:
10000000000. Ecce! talis rerum facies eſt cum tua Cordis inten
Pſ. 72, 22 tione! Omnia in mundo ex ſe nihil ſunt: *Ad nihilum*, ait Pſaltes Re
Pſ. 58, 9. gius, *redactus ſum, & neſcivi*: Et in alio loco: *Ad nihilum dedu*
Pſ. 38, 6. *ces omnes gentes*. Et rurſus: *Subſtantia mea tanquam nihilum an*
Philipp. 3 *te te*. Audi & Doctorem Gentium: *Verumtamen exiſtimo, omni*
8. *detrimenta eſſe, propter eminentem ſcientiam JEſu Chriſti Domin*
mei, propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut ſtercora
ut Chriſtum lucrifaciam, & inveniar in illo; hoc eſt, in Sanctiſſi
mo CORDE JEſu, in quo omnes ſuos fideles unà ſecum animitu
Philipp. 1, optat inhabitare: *Teſtis enim mihi eſt DEus, quomodo cupiam omne*
8. *vos in viſceribus JESU CHRISTI*. Et hoc ſolum aliquid eſt, e
quo puncto unica tua ſalus dependet, tendere ad Sanctiſſimun
COR JEſu. O quàm benè igitur memoratus Pſaltes de ejuſmod
Pſ. 104, 3 cordibus pronuntiavit: *Lætetur Cor quærentium Dominum*. E
econtra væ illis, quorum Cor à ſanctiſſimo CORDE JEſu diviſun
Prov. 10, eſt, de quibus Sapiens: *In Cordis egeſtate morientur*.
21. 4. Cauſam non immeritò inquirunt Sacri Doctores, quare i
Exod. 13, Veteri Lege aſinus ab omni Sacrificio fuerit rejectus: *Primogenitun*
13. *aſini mutabis ove: quòd ſi non redemeris, interficies?* Cur, obſecro
DEus hoc animal indignum cenſuit, ut ſibi immolaretur? Et quic
peccavit aſinus? Nunquid dignus æſtimatus eſt, qui Chriſti recèn
nati præſepio adſtaret? Et nunquid obſequium illi ſuum exhibuit
cùm à facie & gladio Herodis fugeret in Ægyptum? Nonne ipſ
orbis Salvator Chriſtus ut Rex Sionis aſino vectus, Jeroſolymam in-
greſſu

greſſus eſt? His tamen non obſtantibus repudiatur à Sacrificio aſinus, & econtra bos admittitur, imo verò jubetur à DEO in gratum ſibi & acceptabile Sacrificium litari? *Levit.* 1, 2.

Adverte pro ſolutione argumenti Iſaiæ vaticinium: *Cognovit*, inquit, *bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe Domini ſui.* Nota: *Cognovit* bos poſſeſſorem ſuum, Dominum ac DEum ſuum, fixè nimirum eum in præſepio intuendo, illi ſe inclinando, halitu calefaciendo, & fœno tegendo: *Cognovit* & innocentiſſimum COR JEſu Creatoris ſui pro ſuo brutali modo ut beneficentiſſimum, unde ſe ei perlibenter in Sacrificium & holocauſtum ſubmiſit. Econtra aſinus, ſtupidum animal ſolùm *cognovit præſepe Domini ſui*, tantùm pabuli & commodi ſui curam gerens; ideo meritò à ſacrificio ejectus eſt. Audi in hanc rem Sanctum Baſilium: *Bos*, ait, *Dominum ſuum novit, nec præter illum aliud quidquam ſpectat: aſinus verò non Domini, ſed præſepis, ſed pabuli & commodi ſui rationem habet &c.* O mortales omnes! vel ab ipſo bove ſtante ad Domini præſepe diſcite, ad quid in hac vita quàm maximè debeatis mentis oculos dirigere, ut nimirum Dominum ac DEum noſtrum, & quem miſit Filium ſuum JEſum Chriſtum agnoſcatis, honoretis, eique ſervientes tandem ſalvi fiatis. Hîc, inquam, rerum cardo volvitur, ut præter SS. COR JEſu nil aliud quidquam ſpectetis, ſed omnia ad hunc ſupremum finem referatis: *Cor humanum*, ait S. Bernardus, *ad hoc factum eſt, ut videat ſuum Creatorem.* Et Divus Baſilius: *Omnis actio*, inquit, *ſermóque Servatoris noſtri JEſu Chriſti, pietatis ac virtutis norma quædam nobis eſt. Nec ob aliam cauſam homo ad imaginem DEI altiſſimi factus eſt, quàm ut aliquid geſtus in eum tanquam archetypum exemplárque aſpiciens, modum etiámque virtutis imitari conaretur.*

Iſa. 1, 8. *S. Baſil. citatus à Didaco Niſſ. dom. 4. quadr. §. 3.* *S. Bern. ſerm. 16.* *S. Baſil. ſerm. quomodo Deus orandus.*

5. Occurrit hîc mihi ad propoſitum pulcherrima illa quæſtio, quam quondam Pſaltes Jeſſæus mundo propoſuit, in quonam tandem centro vera hominis felicitas ac beatitudo conſiſteret?

Arbitrabantur aliqui, veram hominis beatitudinem, dum hac mortali aurâ veſcitur, in illo conſiſtere, ſi cum Amano ad ſummos

 exal-

exaltaretur honores, & suprema conscenderet dignitatum culmina: Sed vulgi hæc sententia est, non penetrantis, quòd omnis hono mundanus gravem quoque post se trahat servitutem. Blandum quidem nomen est honos, ait Divus Paulinus, sed, si res meliùs per-
Philo lib. pendatur, misera profectò servitus est. *Cogitet*, inquit Philo, *qu*
de Joseph. *honorem affectat, tempestatem se affectare.* O quot ex summi honoribus in hanc tempestatem delapsi sunt, qui, si in humili stat suâ sorte contenti vixissent, sine dubio in æternum salvati fuissent Hinc meritò David DEO gratias agit, non quia ab illo ad regiam dignitatem summósque honores exaltatus, sed quia ab ipso humi-
Psal. 118 liatus fuit: *Bonum mihi Domine, quia humiliâsti me.*
71. Alii censebant, summam hominis felicitatem in hac terra obti-neri, si genio indulgeret, & fœdis corporis voluptatibus innataret Sed pestilens hic avernus est, Holofernem, Balthasarem, divitem epulonem, & alios de grege Epicuri porcos consule, qui in hoc no-mine *felicitas* statim in prima syllaba *fel* invenerunt. Vide, ub voluptuosa sit illa Jezabel, quæ nutriebatur in croceis, oculos & fa-
4. Reg. 9, ciem pingens stybio & cerussâ ornans caput suum, & sequitur: *No*
35. *invenerunt nisi calvariam, & pedes, & summas manus &c.*

Erant, qui hominis felicitatem in terrenis istis bonis, magnis di vitiis, & prædiis terræ collocabant; si nimirum *promptuaria eo rum essent plena, eructantia ex hoc in illud: si oves eorum fœtosæ abundantes in egressibus suis: Si boves eorum crassæ, & nulla ru na maceriæ in vineis &c.* Hunc, inquit David, dicebat mundu
Psal. 143 beatum: *Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt.* Sed ego long
15. aliter respondeo, subintrat citatus Vates Regius: *Beatus populu cujus Dominus DEus ejus*; in hoc enim unico posita est vera, so lida, ac tota hominis felicitas, DEUM ac SS. COR JEsu pro fine
Ps. 72, 28 scopo suarum actionum præfigere: *Mihi autem DEO adhære bonum est, & ponere in Domino Deo spem meam.*

6. Vis anima Christiana, ut per exempla tibi adhuc planiore viam ad hoc SS. COR JEsu demonstrem? De B. Jacobo Mevan ensi ex ordine S. Dominici, insigni SS. CORDIS JEsu amatore

culto

cultore recenset Bzovius, quomodo coram imagine Crucifixi Redemptoris sui aliquando DEum enixiùs precatus sit, ut ab illo in numerum prædestinatorum & electorum reciperetur. Et ecce! cùm ita in terram prostratus ferventes ad DEum preces fundit, audit ab ore Crucifixi JEsu hanc vivam, omníque consolatione plenissimam vocem: *Sanguis*, inquit, *sit tibi in signum.* Ubi mox (ô rem stupendam) ad hanc Christi vocem copiosus fons de latere & CORDE JEsu prosiliit, qui non tantùm hujus Servi DEI faciem, sed & vestes rubentibus guttis abundè conspersit; cùmque Sacrosanctus Cruor in labia quoque ejus deflueret, tantâ dulcedine Cor ejus perfusum est, ut ab eo tempore nil aliud optârit, quàm citò ab hoc mortali corpore dissolvi, & in æternum esse cum Christo. *Eccl. an. 1301. num. 11.*

Nec absimile illud est, de quo refert Cæsarius, & ex eo Quaresmius de quodam Juvene Religioso, qui quotidie totam Christi passionem legendo & meditando percurrebat; cùm hic aliquando scire vehementer discuperet, an SS. CORDI JEsu grata hæc esset sua devotio, JEsum in altari quasi Crucifixum præsentem advertit, qui piissima brachia sua de Cruce revellens, hunc dilectum servum suum mirâ suavitate amplexatus est, *& tanquam*, prout loquitur Quaresmius, *præcordialem sibi in signum mutuæ familiaritatis eum ad Pectus suum attrahendo strinxit.* O quantâ cum animi dulcedine hujus devotissimi Juvenis! Certè ex illa hora nil ampliùs cogitabat, quàm SS. COR JEsu, pro quo millies sanguinem optabat profundere. Similem gratiam habuit Religiosissimus quidam Pater è Societate JEsu, de quo refert Le Blanc, quòd Christus Dominus visibiliter in Cor ejus ingressus sit, ac miro Divini amoris ardore illud succenderit. Idipsum Beatæ Angelæ contigit, quæ etiam extra SS. Synaxin Christum Cordi suo illabentem sensit. Vide ex his anima Christiana, quanti meriti sit, amare & colere SS. COR JEsu, illúdque sibi pro meta & scopo suæ devotionis proponere. Et tu quid agis? *Quaresm. Tom. 5. cap. 8. exempl. 4.* *Le Blanc in Ps. 117 vers. 20. f. 1503.*

7. Ex his forma tibi argumentum, quanta debeat esse felicitas illius Cordis humani, si cum SS. & amabilissimo CORDE JEsu

prorsus

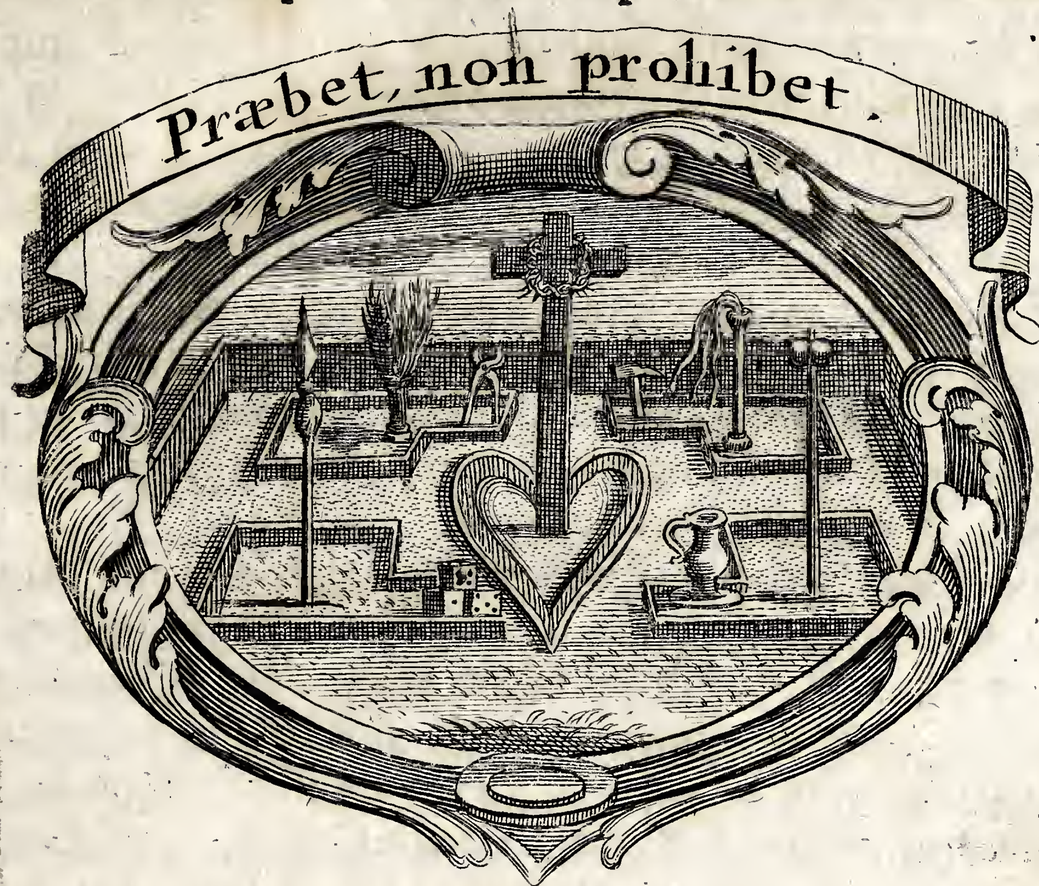
prorsus ad DEum Patrem eundem finem habeat, & quasi unum Cor cum illo Divinissimo CORDE efficiatur? O summa beatitudo! Et nunquid quotidie videmus, quomodo omnes creaturæ tendant ad suum finem, ad quem à DEO creatæ & ordinatæ
Gen. 1, 16. sunt? *Creavit* DEUS luminare majus, ut præesset diei, & divideret annum ac tempora &c. Et ecce hoc facit. *Creavit* DEUS luminare minus, ut præesset nocti, & hoc facit. *Creavit* DEUS stellas, & posuit eas in firmamento, ut lucerent super terram, & hoc faciunt. *Creavit* DEUS terram, ut germinaret herbam virentem, & hoc facit. *Creavit* DEUS cæteras creaturas, hanc ad illum, alteram ad alium finem, & ecce! *obe-*
Matth. 8, 27. *diunt ei.* Vide, quàm citò lapis ad suum centrum tendat! Vide, quomodo jumenta ad laborem suum exeant, & revertantur. Vide & considera, quomodo omnia faciant verbum ejus, & ordinatione illius perseveret dies, & quomodo omnia serviant ei. Et tu solus, ô homo inanis & vanus, qui ad imaginem DEI creatus es, cujus Cor sigillatim finxit DEus ad normam & ideam Unigeniti sui, cujus finis tandem est ipse DEUS, & tu, inquam, solus homo DEO tuo non inservias? non quæras, non ames? non obedias? ubi ergo est Cor tuum, si illud non
Prov. 15, 32. referas ad SS. COR JEsu? nunquid ipse *Possessor est Cordis*! Nauta in mari ante omnia sibi portum statuit ac figit, quò securè cursum suum cum navi dirigat. Si ergo hic mundus mare magnum ac spatiosum est, cur miseri non pro portu nobis præfigimus SS. ac Divinissimum COR JEsu, ne æternum patiamur naufragium?

CON

CONSIDERATIO XXXI.

SS. COR JESU hortum ſibi eligit, in quo in oratione ad DEUM effunditur, & ob peccata noſtra uſque ad mortem triſtatur.

Egreſſus eſt cum Diſcipulis ſuis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit. Joann. 18, 1.

1. IN hortum te invito, Anima Chriſtiana! Non in illum hortum, ubi diabolus habitum ſerpentis indutus, Cor primi hominis ſeduxit, ac per unicum heu! nimiùm fatalem pomi morſum in ſummam animi corporiſque perniciem totam mortalium progeniem præcipitavit: *Tulit ergo Dominus Deus hominem, & poſuit eum in paradiſo voluptatis.* Cui horto pro Lemmate inſcribimus: *In fauſtis infauſtus.* Gen. 2, 15.

Neque in illum hortum te invito, in quo formoſa illa, ſed incauta Bethſabea, Uriæ Hethæi viri fortiſſimi conjux ſe quondam lavare

conſueverat, ubi vagos Regis Solymæi oculos, imò & cor ejus, qui
2. Reg. 11 tamen vir priùs erat ſecundùm Cor Dei, miſerè abſtulit: *Vidit mu-*
2. *lierem ſe lavantem ex adverſo ſuper ſolarium ſuum.* Unde Lem-
ma: *Ut vidit, periit.*

Nec in illum hortum te voco, in quo cor duorum peſſimorum Senum in concupiſcentia honeſtiſſimæ illius Suſannæ turpiſſimè
Dan. 13, exarſit: *Et videbant eam Senes quotidie ingredientem, & deam-*
8. *bulantem, & exarſerunt in concupiſcentia ejus:* quibus duobus aridis titionibus, igne laſcivo adhuc turpiter fumantibus, pro Lemmate feres: *Etiam ex arido?*

Nec denique in illum feraciſſimum hortum te invito, propter quem innocens Naboth ab impio Rege Achab tam crudeliter &
3. Reg. injuſtè lapidibus obrutus eſt: *Da mihi vineam tuam, ut faciam*
21, 2: *mihi hortum olerum:* Cui fœcundiſſimo horto hanc Epigraphen inſcribes: *Nocet eſſe feracem.*

Sed in illum hortum te invito, ad quem ſalutis tuæ Author &
Cant. 5, 1. Sanguinum Sponſus jam olim te invitavit: *Veni in hortum meum Soror mea Sponſa, meſſui myrrham meam cum aromatibus meis.* Et qualis iſte hortus omnibus patens, nullámque hominum conditionem excludens? cui pro Lemmate illud affigimus, quod olim Eminentiſſimus S. R. E. Cardinalis Camertes, ut liberalem ac benevolum animum ſuum erga omnes monſtraret, ſuo excultiſſimo horto inſcribi voluit:

Præbet, non prohibet.

2. Videſis, Anima Chriſtiana! hortum hic habes patentem; ſacratiſſimum ac diviniſſimum COR JEſu, in cujus medio arbor vitæ, id
Brev. R. eſt, Crux plantata cernitur, de qua S. Mater Eccleſia cantat: *Hæc eſt*
3. Maij. *arbor digniſſima, in paradiſi medio ſituata, in qua ſalutis Author propriâ morte mortem omnium ſuperavit.* Loco myrrhæ & aromatum, florum ac fructuum reliqua circumſtant paſſionis inſtrumenta; ſepis vicem corona ſpinea adimplet, & in medio hujus ſaluberrimi horti fons ſalit in vitam æternam. O fortunatiſſimum hortum!

De horto Burgheſiano norunt illi, qui Romæ fuerunt, quem

nob

nobiliſſimum hortum, omnes exteros tum ob amœniſſima viridaria, tum ob elegantiſſimas florum gemmas, tum ob diverſos ſalientes lucidiſſimorum fontium meatus in ſummam admirationem rapientem, Scipio Cardinalis Burgheſius, Pauli V. nepos, magnis impenſis erexit: in cujus foribus, ut demonſtraret orbi, quòd non ſuo, ſed aliorum commodo hunc cultiſſimum hortum extruxerit, hæc verba inſcribi voluit: *Ito, quò voles, carpito, quæ voles.*

O Anima Chriſtiana! Veni nunc unà mecum in hortum Gethſemani, quod idem eſt, ac *vallis pinguedinis*, & carpito ibidem, quæ voles, de fructibus & floribus amariſſimæ paſſionis Chriſti JEſu, dulciſſimi Sponſi tui. En tibi patet liberrimus ingreſſus: *præbet, non prohibet.*

3. Sed dic, obſecro, O mi JEſu! cur SS. CORDI tuo placuit in horto illo adeó tædere, pavere, & in manus tradi nocentium, eandémque acerbiſſimam paſſionem in horto finire? *Egreſſus eſt trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit*: Et poſt conſummatam paſſionem ſubjungit idem Evangeliſta: *Erat autem in loco, ubi crucifixus eſt, hortus, & in horto monumentum novum, ibi poſuerunt JEſum.* Quid hoc eſt, O mi JEſu! quare paſſionem cruentam in horto exordiris, & eandem in horto terminas?

Joan. 18, 1.

Jo. 19, 41.

De Bajazete Turcarum Imperatore referunt, quòd hortum ſibi conſtruxerit, in quo diverſas arbuſculas ipſe propriis manibus animi gratiâ plantavit, quarum curam pretioſus hic hortulanus in ſeipſum ſuſcepit. Accidit, ut plantæ iſtæ primos progerminarent fructus, inter illas & arbor erat conſpicua, odoratis referta pomis, de qua Imperator legem ſanxit, ne quis mortalium ſub pœna capitis ex hac malo fructum decerperet. Tranſiit fortè Ephebus quidam nobilis, & ſpecie pomorum illectus, unum de ramuſculo decerpſit, ac comedit. Advertit Bajazetes poſt meridiem in horto deambulans, unum deeſſe pomum, & mox omnes Ephebos in quæſtionem vocat; cúmque nullus furtum fateretur, eorum ventres cultro diſſecari juſſit, ubi fortè accidit, ut in primi Ephebi ſtomacho, de quo

Manicor de filio prodigo & alii.

maxima erat ſuſpicio, reliquiæ hujus infelicis comeſti pomi invenirentur. En quantum malum ex uno malo.

Altiùs nunc erige oculos, Anima Chriſtiana! hortúmque illum voluptatis conſidera, in quo Deus unicam ſibi arborem ſcientiæ boni & mali reſervavit, ne ex illius fructu protoparentes noſtri ſub comminatione mortis fructum comederent: ſed quia miſeri, callidi ſerpentis aſtu, & dulcedine fructûs ineſcati, legem Dei prævaricati ſunt, ideo gratiâ divinâ excidentes, cum poſteris omnibus mortem animæ & corporis incurrerunt. Nemo hîc aut Angelorum aut
Gen. 3, 8. hominum tantis malis opem ferre poterat. Et ecce mitiſſimum ac planè miſericordiſſimum Dominum! ille ipſe, qui quondam in paradiſi horto ad auram poſt meridiem deambulabat, ut tanquam diſtrictus judex ſententiam in protoplaſtos ferret, nunc eorum medicus & advocatus factus eſt; & ut culpam pœnámque æternam ab illis commeritam expiaret, ipſe in aſſumpta carne paſſibili in hortum Gethſemani ſe contulit, ut reperiret, quod in horto amiſſum
Cant. 5, 1. eſt, pomum: *Veniat Dilectus meus in hortum ſuum, & comedat*
Jerem. *fructum pomorum ſuorum.* O pomum infauſtum! de quo *filio-*
31, 29. *rum dentes adhuc obſtupeſcunt.* O pomum non aureum, ſed ferreum, quia ſæcula ferrea in mundum intulit: pomum putridum, quia ex eo tota natura noſtra corrupta & putrefacta eſt: Unde Lemma: *A malo omnè malum.*

Venit igitur JEſus in hortum, *ut comederet fructum pomorum ſuorum*, triſtitiam ſcilicet, dolorem, ſanguineum ſudorem, flagra,
S. Cyrill. ſpinas, crucem, ipsámque mortem: *Venit in hortum*, ait S. Cyrillus,
Alex. *ut, ubi hominum ruina cœperat, ibi ejuſdem reparatio exordium ſu-*
lib. 1. in *meret.* Venit in hortum, ut, ubi Adam Deo bellum indixerat, ibi
Joan. c. Adam ſecundus rurſus pacem Deum inter & hominem repararet.
31. Venit in hortum, ut, ubi primus homo per inobedientiam Deum offenderat, Chriſtus Patri obediens fieret uſque ad mortem. Venit in hortum, ut, ubi malus Angelus ſub ſpecie colubri Evam ſeduxit, in altero bonus Angelus Chriſto appareret, eúmque ad imminentē luctam confortaret. Venit in hortum, ut, ubi protoparentes noſtri

manus

nanus ad vetitum fructum extenderant, Christus in oratione manus in cœlum ad Patrem & ad oblatam Crucem porrigeret. Venit n hortum, ut, ubi Adam sub medio paradisi ligno se absconderat, lter palam & voluntariè pro salute hominum se in manus offerret nimicorum. Venit denique in hortum, in quo passionem suam & nchoaret, & finiret, *ut unde mors oriebatur, inde vita resurgeret.* Ecce mirabilem Divinissimi CORDIS JEsu dispositionem: *ad pristinum enim,* ait S. Cyrillus, *omnia recurrere oportebat.* Et hæc sunt mi JEsu! *illa poma nova & vetera,* quæ tibi Sponsa tua, ah ingrata anima, servavit in hoc fatali olivarum horto degustanda: *Vetera poma*, inquam, quæ Patres nostri tibi reliquerunt pec- Cant. 7, cata in hoc horto expianda, & *nova* sunt eheu! nostra delicta, 13. quibus Sacratissimum COR tuum incessanter affligimus. O dura poma!

4. Sed progrediamur ulteriùs: *Et cœpit JEsus pavere, & tædere, & ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem.* Ita quoque contristatus est corde fortissimus Judas Machabæus, cùm in prælio advertit, vires suas tam valido hostium exercitui esse longè impares: *Et vidit Judas, quòd defluxit exercitus suus, & bellum* 1. Mach. *perurgebat eum, & confractus est corde.* Ita Cor Jacob vehementi 9, 7. terrore perculsum est, cùm intellexisset, quòd Esau quasi rabidus lupus cum quadringentis viris sibi in occursum properaret: *Timuit* Gen. 32, *Jacob valde, & perterritus divisit populum.* Ita Cor Ezechiæ cœpit 7. expavescere, cùm ab Isaia hoc fatale nuntium audivit: *Præcipe do-* 4. Reg. *mui tuæ, morieris enim tu &c.* Ita Cor fortissimi Samsonis, cùm à 20, 1. Dalila importunitate nimiâ torqueretur, ut mentis suæ arcana panderet, usque ad mortem lassatum est: *Defecit anima ejus, & ad* Judic. *mortem usque lassata est.* Ita Cor Davidis vehementi pavore con- 16, 16. tremuit, cum Angelum Domini stricto gladio super Hierosolymam vidit, sibi & populo interitum minitantem, unde exclamavit: *Angustiæ me premunt &c.* Ita Cor Eliæ timere & palpitare cœpit, 1. Par. cùm ab impia Jezabele ad necem quæreretur: hinc unicum suum 21, 13. refugium sub Junipero quæsivit, ubi à DEO *petivit animæ suæ, ut* 3. Reg. 19, 4.

 more-

Dan. 13, *moreretur.* Ita Cor Suſannæ, cùm injuſtiſſimè ad mortem con-
22. demnaretur, ingemuit: *Anguſtiæ ſunt mihi undique &c.*

Et quid dico de amabiliſſimo CORDE JEſu in montem oliva-
Matth. rum ſe conferentis? *Cœpit contriſtari & mœſtus eſſe.* Unde hæc in-
26, 37. ſolita triſtitia amantiſſime JEſu? ſi bellorum Princeps trepidat, quid cæteri agent milites? ſi contriſtatur lætitia Angelorum, & gaudium univerſæ terræ, quid nos miſelli agemus? ſi ſolatium omnium afflictorum eſt ſine ſolatio, quid agent in hoc exilio animæ afflictæ? ſi pavet ad mortis nuntium ipſa Virtus, & contremiſcit
Prov. 12, Fortitudo, quid nos imbecilles agemus in agone? *ſi non contriſta-*
21. *bit Juſtum, quidquid ei acciderit*: cur ergo timet & mœrore con-
Jer. 23, ficitur *Dominus Juſtus noſter?*
6.

5. Verùm non obſtante hâc veſtrâ interpellatione, afflictum & mœrore plenum eſt COR JEſu, & quidem uſque ad mortem:
Job. 37, hinc apud Jobum ait: *Super hoc expavit Cor meum, & emotum*
1. *eſt de loco ſuo.* Erátque tantus pavor & mœſtitia Sacratiſſimi CORDIS JEſu in horto Olivario morantis, quem omnium mortalium corda, ſi in unum conflarentur, portare non poſſent, sed ſubitò horroris & doloris vehementiâ extinguerentur. Proinde ex hoc inſolito CORDIS JEſu mœrore & cætera corporis membra in Chriſto cœperunt contremiſcere, genua ad invicem collidi, vultus
Jer. 23, expalleſcere, & ipſa oſſa trepidare, ita Jeremiâ atteſtante: *Contritum*
9. *eſt cor meum in medio mei, contremuerunt omnia oſſa mea.* Pro Deum immortalem, ad quid iſte inauditus pavor in CORDE JEſu! *Triſtis eſt anima mea uſque ad mortem!*

Et nunquid ô mi JEſu! ô mi Redemptor! plerique Sanctorum Martyrum læto & intrepido animo ad martyrium, ad agonem, ad ſummos cruciatus properabant? Nunquid Apoſtoli *ibant gaudentes á conſpectu concilii, quoniam digni habiti ſunt pro nomine tuo contumeliam pati?* Sic SS. Marcus & Marcellianus fratres Romani
Brev. Ro. cùm maximis afficerentur tormentis, & pedibus clavis confixi
18. Ju- ad ſtipitem alligati, telis peterentur, læti exclamârunt: *Nunquam*
nii. *tam jucundè epulati ſumus.*

S

Sic S. Theodorus miles, cùm ad supplicium traheretur, & denu-
latis costis, ferreis ungulis toto corpore dilaceraretur, lætus inter
ormenta canebat: *Benedicam Domino in omni tempore.* *Brev. Ro. 9. Nov.*

Sic S. Laurentius in ipsis mediis & exquisitissimis tormentis in
gne semitostus ad impiissimum Tyrannum jucundo & alacri ani-
no exclamavit: *Assatum est jam, versa & manduca.* *Brev. Ro. 10. Aug.*

Sic S. Ignatius Martyr & Ecclesiæ Antiochenæ tertius post D.
Petrum Episcopus, cùm Romæ in amphitheatro ad bestias damna-
etur, gaudio & solatio plenus coram omni spectante populo ex-
lamavit: *Frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, ut
anis mundus inveniar.* *Brev. Ro. 1. Febr.*

Sic S. Barlaam Martyr Cæsareæ, cùm thus idolo in manu super
gnem deberet adolere, & si vel unica thuris mica de manu in i-
nem subjectum caderet, fidem Christi negâsse videretur, non tan-
ùm fortissimè dextram immotam super ardentes prunas tenuit, sed
z lætus illud Davidis decantavit: *Benedictus Dominus Deus meus,
ui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.* *Martyr. Rom. 19. Nov. & alii.* *Ps. 143, 1.*

Sic Edmundus Campianus ex Societate JEsu gloriosissimus fi-
lei defensor, cùm Londini in Anglia ob fidem Orthodoxam strigo-
o vectus equo, de carcere ad ultimum supplicium duceretur, & ab
mpia Calvini turba cachinnis sibilísque exciperetur, quòd in pileo
nortis suæ sententiam hisce majoribus scriptam characteribus:
Campianus Jesuita seditiosus, gestaret, ipse solus in tumultu stetit
mmobilis, & lætus stans in patibulario ligno illud Ecclesiæ decanta-
it: *Hæc dies, quam fecit Dominus, exultemus, & lætemur in ea.* *Max. Sandæus in Stauroph & alii.*

Et tu ô amantissime JEsu! Rex Martyrum, & omnium desolato-
um Solamen maximum, cùm nunc in horto calix passionis biben-
lus offertur, doles, tristaris, ac penè mœrore conficeris? *super hoc
xpavit cor meum, & emotum est de loco suo?* *Job. 37, 1.*

6. Respondet S. Augustinus non abs re esse, quòd *multi Marty-
es, talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quomodo Caput Martyrum:
bi meliùs intueamur, quod illi experti sunt.* Quia ergo Christus
Caput erat omnium, & proprium capitis est condolere corpori, & *S. Aug. in Ps. 63.*

com-

compati infirmitati membrorum, sic Christus prævidens in hoc horto & suam amarissimam & omnium Martyrum ac Christianorum passionem, Ecclesiæ Sponsæ suæ acerrimas persecutiones, Apostolorum dispersionem, proditionem Judæ, Templi devastationem, Patris iram, Matris compassionem, super omnia autem tot ac tanta mortalium peccata, quorum singula distinctissimè SS. COR JEsu cum suo authore cognoscebat, & in se onus satisfaciendi susceperat. Insuper cùm prævideret tot millionum animarum æternam ruinam, & quòd ipsa passio, mors crucis, ac Sanguis Divinus tam copiosè effusus in tot ingratissimorum peccatorum millibus foret frustaneus &c. &c. Hæc, inquam, & similia SS. COR JEsu vivaci repræsentatione præsentiens, tanto mærore, ac insolitâ tristitiâ repleverunt, ut ipsam mortem jam ante mortem crucis in ipso horti ingressu
Ps. 21, 15 sentiret. Hinc ad Discipulos dixit: *Tristis est anima mea usque ad mortem.* & apud Psalten: *factum est COR meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.*

Et tu interim quid agis Cor meum? quid cogitas? fierine potest, ut, sic hoc afflictissimum COR JEsu Salvatoris tui in horto illo fatali ob peccata tua agonizans consideras, non pariter illi ex toto corde & in animo contrito condoleas? Heu! quid erit, si similis agonia Cor tuum aliquando occupabit? Tunc enim verò aliter de hac vita tua, quam modò degis, tam tepidâ, tam indevotâ, tam dissolutâ incipies sentire. Tunc tibi tuæ voluptates ac deliciæ *fel draconum*, erunt, & *venenum aspidum insanabile.* Et quid erit, si denique imminens judicium & pœnæ æterna peccatis tuis debita agonizanti cordi tuo repræsentabuntur? *O si cognovisses & tempus visitationis tuæ, & quidem in hac die tua quæ ad pacem tibi?*

(Deut. 32, 33. Luc. 19, 24. P. Fineti de pass. c. 13. num. 11.)

Imitare pulcherrimum Theodori adolescentis exemplum. Hic nobilissimis parentibus in Ægypto natus, & inter mundanas delicias educatus, cùm semel in parentum aula simulacrum Christi ad montem Oliveti agonizantis, vidisset, mox de convivio surgens, ad illud se cubile retraxit, ubi coram hac imagine in genua provolutus, multis profusis lacrymis Deum rogavit, quatenus se veram salutis viam edoceret, se quidem omnino cum Christo paratum ad crucem constanter portandam, timere autem, ne inferiori homini & passionibus suis succumberet. Diu inter lacrymas hæc interior cordis pugna duravit. Interim in aula quæritur Theodorus, & à Matre ibidem in terra prostratus invenitur, quæ modis, quibus potuit, cor ejus conabatur avertere, sed gratiâ divinâ & Christi sanguinem sudantis exemplo confortatus statuit aut Deo servire, aut non ampliùs vivere. Unde seipso superior mundo, parentibus, divitiis, carnisque illecebris valedicens sine mora in vastissimam eremum secessit, in qua multis annis Deo ex toto corde serviens, & mortificationem crucis jugiter in corpore suo portans, tandem vitam cum beatissima morte mutavit. Tantùm illi profuit, vel semel afflictissimum COR JEsu in horto agonizantis, considerâsse! Et tu quid agis, qui hujus
Job. 10, 20. tristitiæ causa fuisti? cur non dicis cum Job. *Dimitte me, ut plangam paululum dolorem meum &c.*

CON

CONSIDERATIO XXXII.

SS. COR JESU cum divina voluntate conjunctissimum unicè cœlestis Patris sui voluntatem in omnibus fieri desiderat.

Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Matth. 26, 19.

1. Cùm cor Regis Davidis in summis versaretur angustiis, & impius ille parricida, rebellísque filius Absalon ubique locorum patri necem machinaretur, aliud refugium optimus Rex invenire non potuit, quàm ut in montem olivarum se conferret, ubi sub condensis & virentibus olivis nocte intempesta inter lacrymas redundantes Cor suum totum in DEum effudit. O quoties tunc suspirare, & in cœlum hanc ingeminare vocem auditus est: *Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me! Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.* Ps. 54. 5.

2. Reg. 15, 30. Porro David, ait Scriptura, *ascendebat clivum olivarum, scandens & flens, nudis pedibus incedens, & operto capite*: quem afflictissimum Regem inter paucos alios servos fideles comitatus est Ethai, constantem exilii socium sese illi adjungens: *Vivit Dominus*, inquit, *& vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocumque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*

En elegantem typum sacratissimi & afflictissimi CORDIS JEsu! qui cùm ab ingratissimo Ischariothe & impiis Deicidis ad necem quæreretur, pari modo ad eundem olivarum montem cum David

Luc. 22, 39. de se conferre voluit: *Et egressus ibat secundùm consuetudinem in montem olivarum*; ubi priùs toties in oratione Dei pernoctavit; ubi duodecim Apostolos elegit; ubi descendens omnes ægros sanavit, & paulò antè civitatem Hierosolymam amaris deplorabat lacrymis, ibi & calicem passionis haurire, in cruentas peccatorum manus tradi, & divinissimum COR suum erga Deum Patrem suum effundere placuit. Imitemur nos fidelem Ethai, & comitemur JEsum per fidelem cordis nostri oblationem, ac devotam amarissimæ passionis ejus meditationem, dicamúsque Salvatori & Regi

2. Reg. 15, 21. nostro: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*

2. In hunc finem pro Symbolo nostro heliotropium seu solsequium statuimus, qui flos regius non tantùm cœlo sereno, sed etiam nubilo ac turbido solem suum ubique sequitur; imò & de nocte cùm sol in suo hæmispherio etiam infra nos cursum suum accelerat & ab Intelligentiis cœlestibus circumagitur, Cor suum juxta solis cursum intorquet, ac demum eundem astrorum principem de purpureo thalamo suo resurgentem cum gaudio salutat. Proinde hoc Lemã tulit: *Quò se cunque movet.* Vel illud Joañis Feri: *Et abeuntem quoque.* Vel quod magis ad nostrum propositũ servit illud Davidi

Ps. 42, 2.

Usque ad Occasum.

En perfectissimum Symbolum SS. CORDIS JEsu, Patri suo cœlesti per omnia *usque ad Occasum*, hoc est, ad mortem usque Cru-

cis obedientiſſimum, & ad voluntatem ejus faciendam promptiſſimum. Hinc non obſtantibus infinitis difficultatibus, cùm nunc calix amariſſimæ paſſionis ad fæces uſque eſſet exhauriendus, cum omni tamen reſignatione ad Patrem oravit: *Pater mi, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte: Verumtamen non ſicut ego volo, ſed ſicut tu.* Ex quo S. Chryſoſtomus hoc pulcherrimum eruit argumentum: *Eo,* inquit, *quod dixit, tranſeat, ſi poſſibile eſt, humanitatem ſuam oſtendit; eo veró, quod, non ut ego volo, ſed ut tu, ſublimem admirabilis philoſophiæ virtutem tradidit, cùm exemplo nos doceat, etiam naturâ abhorrente ac renitente, DEum eſſe ſequendum.* Attende hîc, Anima Chriſtiana, in quo vera ac ſolida oratio conſiſtat, nimirum in hoc, ſi Cor tuum paratum eſt; ut in te per omnia impleatur divina voluntas ac cœleſte beneplacitum. Hîc totius rei cardo vertitur, ut in omnibus, & per omnia SS. Dei voluntas perficiatur. Rem per inſignem figuram adhuc magìs dilucidamus.

Matth. 26, 39.

S Chryſ. in hunc loc.

3. Cùm David à facie irati Saulis profugus ad ſaxoſos montes & ſpeluncam Engaddi ſe contuliſſet, ut ibidem contra hoſtes inſequentes in obſcuro antro vitam tueretur, unà ſecum dulciſſimam ſuam citharam (unicum etiam in rebus deſperatiſſimis ſolatium) tulit, quam ibidem in hoc tenebroſo & ſaxeo carcere conſtitutus, inter ſumma vitæ pericula, cùm undique ab inimicis ſuis cingeretur, confidenter ſolebat arripere, & in ea ſæpius de die illud divinum Canticum lætâ voce decantare: *Paratum Cor meum DEus: paratum Cor meum.* Quid agis, David? an non muſica in luctu importuna narratio? per hanc citharam tuam adverſitates, & perſecutiones tuas non tolles, multò minùs iratum hoſtem placabis? Verumenimverò aliud hîc latet myſterium. Per hanc Davidicamcitharam S. Auguſtinus orationem & conformitatem Cordis noſtri cum Corde divino pulcherrimè interpretatur, hæc eſt enim ſuaviſſima illa cithara, quæ tam in proſperis, quàm in adverſis Deum ſemper laudat, eíque gratias in omnibus agit, ſéque penitus ejus voluntati ſubjicit. Ita David in ſummis anguſtiis facere

Pſ. 56, 11

 con-

conſuevit, lætus ſemper decantans: *Paratum Cor meum DEus*: Paratum ad ferendam perſecutionem, famem, ſitim, infamiam, egeſtatem, morbos, ipsámque mortem. Fiat, mi Domine, in omnibus ſanctiſſima voluntas tua. Ecce, quâm benè David in cithara ſua myſtica, hoc eſt, in Corde ſuo citharizaverit: Audi nunc
S. Aug. in Pſ. 32. memoratum S. Auguſtinum: *Confitere*, inquit, *Domino in cithara, ſive cibi abundet aliquid, gratias age illi, qui dedit; ſive tibi deſit, ſive fortè damno tibi auferatur aliquid, cithariza ſecurus: non eſt enim ille tibi ablatus, qui dedit. Etiam ſic, inquam, cithariza ſecurus, certus in DEO tuo, tange chordas in Corde tuo, & dic tanquam in cithara in inferiore parte benè ſonante: DOMINUS DEDIT, DOMINUS ABSTULIT: SICUT DOMINO PLACUIT, ITA FACTUM EST: SIT NOMEN DOMINI BENEDICTUM.* O quàm benè ad modernum tempus! ubi ædes noſtræ ab hoſte combuſtæ, aut expoliatæ, pecora abacta, &c.

4. Nunc à Davide ad Davidis Filium, Chriſtum JEſum in monte olivario ad Patrem in ſummo Cordis dolore & mœrore orantem transeamus. Qui, cùm jam ſæpius ad mortem fuiſſet quæſitus:
Joan. 5, 18. *Et quærebant eum Judæi interficere*, & nunc tempus paſſionis inſtaret, ubi propriâ morte mortem omnium deleret, pariter ad montes ſaxoſos & ſpeluncas, non Engaddi ſed Oliveti ſe contulit, ubi in concava petra versùs cœlum apertâ SS. COR JEſu, divina illa ac luctuoſa cithara, ad voluntatem Patris ſemper intenſa & perfectiſſimè concordans, de novo illud Davidicum tertia vice decantavit: *Paratum Cor meum DEus*: Fiat voluntas tua! quaſi diceret:

Si vis, O Pater! ut tanquam innocens Joſeph triginta argenteis
Gen. 37, 28. jam in mortem venditus, nunc tradar in manus peccatorum: *Extrahentes eum de ciſterna, vendiderunt eum Iſmaëlitis viginti argenteis, qui duxerunt eum in Ægyptum*: Fiat voluntas tua.

Si vis, O Pater! ut falſo oſculo perfidi Iſchariôthis nunc prodar
2. Reg. 20, 9. militibus, & velut Amaſa à Joab proditoriâ ſiccâ interficiar: *Dixit itaque Joab ad Amaſam: Salve, mi frater! & tenuit manu dextra mentum Amaſæ, quaſi oſculans eum &c.* Fiat voluntas tua.

Si

Si vis, O Pater! ut tanquam alter innocuus Daniel à principi-
bus falsò accuser, & ad lacum crudelium leonum condemner, ibi-
dem velut agnus immaculatus impiorum dentibus devorandus:
Tunc respondentes dixerunt coram Rege: Daniel de filiis captivita- *Dan. 6,*
tis Juda, non curavit de lege tua & de edicto, quod constituisti, &c. 13.
Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut velut cœcus Samson à Philistæis illudar, & ob-
ducto super faciem velamine colaphizer, conspuar, & vilipendar:
Quem cùm apprehendissent Philistiim, statim eruerunt oculos ejus, *Judic.*
& duxerunt Gazam vinctum catenis, & clausum in carcere mo- 16, 21.
lere fecerunt: Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut velut insanus ac fanaticus albâ veste induar, &
sicut olim David in aula Achis ut stultus ejiciar, contemnar, & irri-
dear: *Ait Achis ad servos suos: Vidistis hominem insanum, qua-* 1. *Reg.* 21
re adduxistis eum ad me? Fiat voluntas tua. 14.

Si vis ô Pater! ut toto corpore flagris, catenis, & loris imma-
niter cædar, ut quondam patientissimus Job à Satana ulcere pes-
simo erat percussus: *Percussit Job ulcere pessimo à planta pedis* *Job.* 2, 7.
usque ad verticem ejus: Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut cruentis vepribus cingar, & ut victima corona-
ta in ara crucis, ut quondam aries Abrahami in holocaustum pec-
catorum tibi offerar: *Levavit Abraham oculos suos, viditque* *Gen.* 22,
post tergum inter vepres arietem hærentem cornibus, quem assu- 13.
mens obtulit holocaustum pro filio: Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut bajulans mihi crucem, exeam in eum, qui di-
citur, Calvariæ locum, sicut quondam Isaac ligna holocausti pro-
priis humeris ad montem Moria deportavit, ibidem paternis ma-
nibus immolandus: *Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit* *Gen.* 22, 6
super Isaac Filium suum: Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut maledictum pro omnibus fiam, & ut suspen-
dar in cruce velut olim serpens à Moyse in palo suffixus, ut in me
aspicientes ab animæ vulneribus sanentur, & vivant: *Fecit Moyses* *Num.* 21,
serpentem æneum, & posuit eum pro signo, quem cùm percussi aspi- 9.
cerent, sanabantur: Fiat voluntas tua.

Si vis ô Pater! ut in arbore crucis COR meum, velut Cor Absa lomis in quercu pendentis, tribus lanceis, amoris scilicet, doloris
2.*Reg.* 18 & furoris transfigatur: *Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & in*
14. *fixit eas in Corde Absalom*: Fiat voluntas tua.

Si vis denique ô Pater! ut post mortem exantlatam de ligno de ponar, & per triduum corpus meum in corde terræ quiescat, & in sepulchrum inferatur, ut quondam Jonas in cor maris projectus, in
Jonæ. 2, ventre piscis per triduum fuit sepultus: *Erat Jonas in ventre pi*
11. *scis tribus diebus & tribus noctibus*: Fiat voluntas tua. Ecce pa ratum Cor meum DEus! paratum Cor meum.

5. O anima Christiana! disce à SS. CORDE JEsu, quomodo im posterum adversa omnia divinæ voluntatis dispositioni ex integro committas; si enim homo medico suam solet comittere salutem, lites & jura suo procuratori, & quandoque ipsam vitam, si oculo rum lumine orbatus est, domestico suo cani, ut ab illo in via secur deducatur. Et cur, obsecro, homo Christianus DEO Creatori su qui ipsa Bonitas est, nec illi malum velle potest, non totum Cor a voluntatem suam in omnibus subjiciat: Fiat voluntas tua! *Hæc vo*
S. Leo *Capitis*, ait S. Leo, *salus est totius corporis, hæc vox omnes fidele*
serm. 7. *instruxit, omnes Confessores accendit, omnes Martyres coronavi*
de pass. *Nam quis mundi odia, quis tentationum turbines, quis posset per secutorum superare terrores, nisi Christus in omnibus & pro omni bus patiens, Patri diceret: Fiat voluntas tua.*

In exemplum adduco, relictis mille aliis, purissimum COR Do lorosæ Virginis & Matris DEI MARIÆ, de qua refert Dilectu
Joan. 19, Christi Discipulus: *Stabat autem juxta crucem JEsu Mater eju*
25. Quid dicis Evangelista? *Stabat*? cùm totus ferè terrarum orbis i passione Christi susque deque verteretur, MARIA immobilis *sta bat* sub cruce? Cùm elementa dissoluta sunt, petræ scissæ, sol ob scuratus, velum Templi disruptum, sepulchra aperta, mortui resu rexerunt, & Vita ipsa cum morte duello conflixit mirando; & in terim MARIA *stabat*? Et sub cruce *stabat*? Et sub JESU mor ente *stabat*? Ah quomodo hoc possibile fuit, quòd purissimu illu

llud & afflictiſſimum COR MARIÆ non in mille partes fuerit liſruptum?

Audi anima Chriſtiana hujus Sacroſanctæ Virginis ac Doloroſæ Matris reſponſum: *Fiat mihi*, ita inquiebat ad Archangelum *ſecundùm verbum tuum.* Hæc verba: *Fiat voluntas tua Domine!* ſemper n ore, ſemper in corde, illius verſabantur, nec aliud unquam expetebat, quàm ut in omnibus expleretur voluntas DEI; hinc dum omnia in morte JEſu cadere videbantur, hæc tamen *ſtabat*, pleniſſimè cum SS. CORDE JEſu Crucifixi in voluntatem Patris reſignata: *Beata Virgo*, ait Gerſon, *juxta crucem ſtans, altiſſimum actū obedientiæ habuit, offerendo Patri Filium, & conformando ſe in omnibus cum divina voluntate.* O mortales omnes! diſcite à SS. CORDE JEſu & MARIÆ, quomodo in omni difficultate & afflictione Cor veſtrum divinæ voluntati ſubmittatis. *Diſcite habere in Corde*, ait S. Auguſtinus, *quod habet omnis homo in lingua: Quod vult DEUS, hoc agat.*

Luc. 1, 58

Gerſon in Magnificat.

S. Aug. in Pſ. 32.

6. Subjungamus huic pulcherrimo Chriſti & Mariæ exemplo hiſtoriam planè mirandam. S. Epictetus Sacerdos jam propè ſexagenarius, & S. Aſtion Vir religioſiſſimus, imperante Diocletiano Imperatore, à Latroniano Almiridenſium Duce ut Chriſtiani capti, & in vincula conjecti ſunt. De nocte ineunt conſilium, quid Tyranno reſpondere velint, ſi poſtero die ad quæſtionem & judicium eſſent rapiendi; concludúntque, quòd in tormentis nil aliud velint dicere, quàm: *Chriſtiani ſumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Sequenti die ad tribunal trahuntur, & à Judice, populo univerſo inſpectante, interrogantur, de qua domo, gente aut patria? *Chriſtiani*, reſpondent, *ſumus, JEſum adoramus, fiat voluntas Dei in nobis.* Quibus auditis, Judex excandeſcens SS. Martyres veſtimentis ſpoliari, & virgis crudeliter cædi imperat. Illi verò ſublevatis in cœlum oculis nil aliud in tormentis ingeminârunt, quàm: *O Domine JESU! tua voluntas fiat in nobis.* In equuleum exinde attolluntur, & ferreis ungulis immaniter cruciantur, & quaſi in fruſta diſcerpuntur. Quid hîc iterum fortiſſimi Martyres? *Chriſtiani ſumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Quibus gene-

Vide le Blanc in Pſ. 56. v. 9.

generoſo Corde exantlatis tormentis, denuo in vincula & in carcerem re-ducuntur.

Cæterùm audiit hoc fortè Vigilantius in illo judicio aſſeſſor, & hæc verb[a] miræ virtutis incantamentum ratus, quæ omnem dolorem in tormentis ene[r]varent, illa ſemper ſtans, aut ſedens, aut ambulans ſecum repetebat: *Chr[i]ſtiani ſumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Triduum taliter exegit, quartâ luc[e] vi ſupernâ motus ad SS. Martyres in carcere detentos properat, & Sacru[m] Baptiſma cum orthodoxa fide ab illis recipit. Tum tyrannus velut efferatu[s] Leo de novo in rabiem actus, SS. Martyres iterum in judicium vocari jube[t] illorúmque vulnera aceto & ſale conſpergi, ora ſaxis coutundi, & virgis fr[a]xineis crudeliſſimè toto corpore cædi. Quid ad hæc omnia iſti fortiſſimi at[h]letæ? Nihil aliud inclamant, quam aſſiduò ingeminando, *Chriſtiani ſumu[s] fiat voluntas Dei in nobis.* Demum ubi vidit Latronianus, quòd nihil prof[i]ceret, SS. Martyres ſecuri plectendos denuntiat, quâ auditâ ſententiâ læ[ti] decantârunt: *Laudate nomen Domini, quia facta eſt voluntas Dei noſtri in n[o]bis per omnia.* Ubi ad locum ſupplicii perventum eſt, nobile inter utrumqu[e] certamen ortum eſt, quisnam prior gladium exciperet? quam piam litem Epictetus ob auctoritatem ſenii & ſacerdotii diremit, cupere ſe, inquiens, pr[æ]mitti Aſtionem. Nec diu iſte moratus: *O mi Pater*, inquit, *O Sacerdos D[ei] venerande, fiat voluntas Dei & tua.* Dixit, & caput amputandum licto[ri] præbuit, quod ubi vidit S. Epictetus, in Aſtionis cadaver pronum ſe abjeci[t] & illud amiciſſimè amplexatus, pari conſtantiâ caput ſuum præbuit licto[ri] amputandum, quæ Sacra Corpora Vigilantius honorificè terræ mandavit.

Quid ad hæc pie Lector? Nunquid etiam tu impoſterum pro tua teſſe[ra] militari, cùm adversùs animæ hoſtes ac præſertim contra rebellem volunt[a]tem tuam erit pugnandum, illud uſurpabis: *Chriſtianus ſum, fiat volunt[as] Dei in me!* Ità quondam dixit Heli, cùm ei interitus, & totius domûs rui[na]
1. *Reg.* 3, 18. indicaretur: *Dominus eſt: quod bonum eſt in oculis ſuis, faciat.* Ita Job a[d] omnes caſus adverſos ingeminavit: *Sicut Domino placuit. ita factum eſt.* I[ta]
Job. 1, 21 Ezechias Rex, cùm ab Iſaia Propheta ei clades totius Regiæ Familiæ, &
4. *Reg.* 20 17. omnium bonorum jactura prædiceretur: *Ecce dies venit, & auferentur omnia quæ ſunt in domo tua:* genoroſo animo reſpondit: *Bonus ſermo Domini, que[m] locutus eſt.* Hoc fac & tu, & vives. Dic ergo ſæpius cum S. Philippo Nere[o] *Sicut tu ſcis ac vis, ita fac mecum Domine*, & tu ô SS. ac diviniſſimum CO[R] JEſu, cui Cor meum ex omni parte reſigno, fac mecum in omnibus, ſicut tibi placuerit.

CON

CONSIDERATIO XXXIII.

SS. COR JESU in horto in sanguineum imbrem se se diffundit, ut tuorum eluat peccatorum maculas.

Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrenti sin terram. Luc. 22, 44.

. CUm quondam tempore Eliæ Prophetæ iratum cœlum tribus annis ac sex mensibus non daret pluvias, & terra ob tam diuturnam siccitatem exusta, propemodum in pe-ram induruisset, tandem ad preces ejusdem Eliæ nubecula quæ-am parva super Mare Mediterraneum apparuit, quæ exiguo tem-ore in aëris regione dilatata, largissimum imbrem miseris morta-bus profudit, universùmque terrarum orbem mirè fœcundavit: *cce, nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari:* 3. Reg. 18, 44.
: quid sequitur? *Cœli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, &*

 facta

facta est pluvia grandis. Cui fœcundissimæ nubeculæ pro Lemmate eleganter inscribes:

Tandem resoluta venit.

Vel, si magis arridet:

Sese diffundit ubique.

Vel denique illud S. Pauli ad Romanos:

Rom. 10, 12. Dives in omnes.

Per hanc nubeculam parvam, tanquam pluviarum fontem meritò SS. COR JEsu intelliges, in monte Olivario ob immensum peccatorum nostrorum pondus ad eas luctæ & mœroris angustias redactum, ut, licèt non adesset tortor qui sanguinem ejus per flagella, spinas, clavos, crucem, & lanceam exprimeret, ultrò tamen hoc divinissimum COR JEsu præ nimio amore & pavore adeò sese diffuderit, ut sanguis, qui priùs ex vehementi concepto mortis timore ad hoc SS. COR corroborandum confluxerat, nunc ab eo ingenti amoris vi repulsus, patefactis ubique poris per omnia corporis membra, velut imber serotinus copiosè difflueret, terrámque aridam ubertim sub se irrigaret: *Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.* O gratiosa nubecula! O pluvia salutaris! verè *Dives in omnes*, dum per eam terra nostra arida hoc est, anima (de qua Regius Vates: *Anima mea sicut terra sine aqua tibi.*) non tantùm irrigata & fœcundata, sed etiam à peccatorum sordibus abluta est: *Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo*

S. Aug. ser. 201. *de temp.*

Lucc. 22, 44.

Ps. 142, 6.

Apoc. 1, 5.

2. O pientissime JEsu! ex hoc colligo, qualis ille fuerit baptismus, ad quem antea tot ardentibus votis sacratissimum COR tuum anhelavit: *Baptismo autem habeo baptizari, & quomodo coarctor usque dum perficiatur.* Hic nimirum sanguineus imber in Monte Olivarum illud exoptatum baptisma fuit, in quo COR dolorosissimi JEsu, tanquam inter duos prægrandes lapides molares positum, & amore & dolore, ac præsertim peccatorum nostrorum pondere adeo coarctatum fuit, ut, nisi Deus illud sustentâsset, millies sub tanto pondere periisset, unde tandem præ amoris & doloris

Luc. 12, 50.

magn

magnitudine COR ejus lacrymatum eſt: *Et cataractæ cœli apertæ ſunt, & facta eſt pluvia ſuper terram.* *Gen. 7, 11.*

Hoc idem inſinuare voluit Jeremias Propheta, cùm de hac cruenta Sacratiſſimi CORDIS JEſu agonia in horto ita vaticinatus eſt: *Effuſum eſt in terra jecur meum*, ſeu COR meum, quod fons vitæ & officina ſanguinis eſt, atque amoris & affectuum receptaculum. Hoc ergo ſuaviſſimum & amabiliſſimum COR JEſu, cùm nunc Pater *poſuit in eo iniquitates omnium noſtrûm*, ob tam immenſum peccatorum pondus non tantùm in terram proſtratum, *Iſa. 53, 6.* ſed & in ſanguineum imbrem ſolutum eſt.

Repræſentabantur nimirum tunc huic SS. CORDI JEſu omnia peccata ab Adamo & Cain perpetrata, & uſque ad finem mundi perpetranda, de quibus apud Regium Prophetam: *Et ſicut onus* *Pſ. 37, 5.* *grave gravata ſunt ſuper me.* Videbat inſuper abominandam plurium mortalium ingratitudinem, pro quibus divinus ille ac pretioſiſſimus Sanguis incaſſum & inutiliter profunderetur: *Sicut* *Pſ. 21,* *aqua effuſus ſum.* Cernebat inſuper corda humana ipſo adamante duriora, quæ neque per hunc calidiſſimum puriſſimi Agni San- *15.* guinem emolleſcerent, ſed in contemptum hujus divini cruoris audacter peccata peccatis accumularent. *Et ſuper dolorem vulne-* *Pſ. 68,* *rum meorum addiderunt.* Hæc, inquam, & ſimilia SS. COR JEſu *27.* adeo in horto illo fatali gravabant, ut, antequam tortores & carnifices adventarent, jam in ſanguineas pluvias profunderetur.

3. Collige ex hoc, Anima Chriſtiana! quàm grave pondus & onus intolerabile debeat eſſe peccatum, quod SS. COR JEſu in illo *S. Ambr.* horto adeo depreſſit, ac tandem in Cruce atrociſſimâ morte occi- *epiſt. ad* dit: *Nullum gravius eſt onus*, ſunt verba S. Ambroſii, *quam pec-* *Simplic.* *catorum ſarcina, & pondus flagitiorum deprimit ad terram, ne ſe* *S. Chryſ.* *erigere poſſit.* Et S. Joannes Chryſoſtomus: *Nullo pondere gravius* *hom. 39,* *premitur anima, quàm peccati.* Interroga robuſtiſſimos Angelos, *in Matt.* quid illos dehiſcentibus cœlis adeo in imum inferni barathrum de- *In epiſt.* preſſerit, niſi immane illud pondus peccati? Conſule Core, Dathan, *Judæ v. 6.* & Abiron, cur in conſpectu totius populi à terræ hiatu fuerint ab- *Num. 26, 10.*

sorpti, atque in ipso inferni centro vivi sepulti, an non horrendum peccati pondus illos adeo depressit? Considera Jonam, quomodo ob peccati pondus usque in profundum maris fuerit præcipitatus:
Jon.2,4. *Et projecisti me in profundum in corde maris?*

Ecce! omnia elementa, cœlum, terra, ignis, aër, mare, & ipse Deus & Homo Christus testantur, quàm intolerabile pondus sit peccatum, sub cujus mole ipse mundi Conditor & Salvator JEsus in horto pavet, contremiscit, in terram procidit, & ad mortem usque SS. COR ejus agonizat. Et tu sordide ac inveterate peccator, adhuc imposterum in ipso conspectu Summi Dei & Judicis tui audeas peccare? Si adeo Pater æternus in dulcissimo CORDE JEsu aliena peccata corripuit, quid erit de te, anima misera, tantâ peccatorum mole gravata? Heu! ergóne etiam de te illud verificabitur, quod jam pridem Ezechiel de hoc sanguineo sudore JEsu prædixit:
Ezech. 24, 12. *Multo calore sudatum est, & non exivit de ea nimia rubigo ejus, neque per ignem: immunditia tua execrabilis est, quia mundare te volui, & non es mundata à sordibus?*

4. Recordor hîc illius virgæ planè admirandæ, quâ Moyses quondam tot ac tanta prodigia patravit, inter quæ non minimum illud est, quòd ope ejusdem virgæ omnes aquas in Ægypto, imô & ipsum celeberrimum ac septemfluum Nilum in sanguineum com-
Exod. 7, 20. mutaverit: *Et elevans virgam, percussit aquam fluminis coram Pharaone & servis ejus, & versa est in sanguinem.* O portentum inauditum!

Et quid dico? placétne videre anima Christiana hanc virgam tanti prodigii operatricem? Leva in circuitu oculos tuos, & inspice SS. COR JEsu, ut apparuit Ven. Margarithæ, effigiatum. Et quid cernis in hoc divinissimo CORDE? Ecce virgam crucis & salutis jam à primo conceptionis momento eidem implantatam. Hanc ergo virgam cùm nunc Pater æternus in monte Olivarum levaret, humerísque Unigeniti Filii imponeret ferendam, mirabile dictu! mox aqueus sudor JEsu versus est in sanguinem, in quo cruento profluvio juxta mentem Doctorum benignissimus Redemptor

pl

plus, quàm nonaginta septem millia guttarum emisit, donec tandem post complures sanguinum effusiones ipsa ultima cruoris stilla ex hoc Sacratissimo CORDE virga lanceæ percusso, pro salute nostra profunderetur. O extasin amoris! videte DEUM cruentum, & super faciem terræ in proprio sanguine natantem! Et quis, obsecro, crederet auditui nostro, nisi veritas Domini hoc revelâsset? O Dolorosissime JEsu! *Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua, sicut calcantium in torculari? quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?* O anima mea, quid moraris, *Quid stas* inquit S. Anselmus, *recurre, & suavissimas illas guttas lambe &c.* *Is. 63, 1.* *S. Ansel. in spec. Evang.*

5. In mentem hîc mihi venit sanguinea illa pluvia, quæ anno salutis nostræ 778. orbi universo ingentem terrorem incussit; cùm enim tunc temporis universalis Synodus, quæ fuit Nicæna Secunda, per 350. Episcopos celebraretur, subitò in meridie Sol mundi oculus altâ caligine obduci, & insolitis tenebris obscurari cœpit, ad quam obtenebrationem mox sanguineus imber de cœlo descendit, ubi & variæ crucis figuræ in vestimentis hominum apparuerunt. Quod insolitum portentum omnium mortalium corda gravissimo metu perculsit, dum paulò pòst cruenta bella, fames, ac pestilentia plures orbis provincias pervagata, eas ferè penitus devastârunt. *Alphons. Ciacon. de sig. Cruc. c. 17.*

Verùm non sic imber ille sanguineus in horto Olivario è SS. CORDE JEsu promanans, ac per omnia ejus membra exinde se diffundens, orbi Christiano fatalis fuit, de quo imbre saluberrimo Ezechiel illud vaticinium tulit: *Et deducam imbrem in tempore suo, & pluviæ benedictionis erunt.* Et Vates Regius: *Pluviam voluntariam segregabis hæreditati tuæ.* Item & Dilectus ille Discipulus: *Hic est, qui venit per aquam & sanguinem JEsus Christus: non in aqua solùm, sed in aqua & sanguine.* O salutares pluviæ! ubi *de plenitudine CORDIS JEsu omnes accepimus.* O pientissime JEsu! O mi Redemptor! Ah si vel unica stilla de hoc imbre divino etiam in animam meam caderet! O felix illa terra, quæ *Ezech. 34, 26.* *Ps. 67, 10.* *1. Jo. 5, 6.* *1. Jo. 2, 2.*

tam pretiosum Salvatoris nostri cruorem absorbuisti, nunc in veritate non ampliùs maledicta, sed benedicta tu eris à Domino.

6. O anima Christiana veni, vide, & considera, quousque devenerit tui causâ SS. COR JEsu! veni, inquam, in Oliveti hortum, & vide, quomodo ibidem Novus Adam & melioris vitæ origo Christus nunc in multo labore & sudore vultûs sui terram illam spinis ac tribulis peccatorum refertam, incipiat purgare, excolere,
Jo. 15, 2. & proprio cruore suo fœcundare, *ut fructum plus afferat.*

Vide, & considera unicum illum ac dilectissimum summi Patrisfamilias Filium, quomodo nunc in sterilem vineam, spinas & labruscas ferentem, mittatur, ut eam ligone crucis excolat, &
Isa. 5, 1. proprio suo sanguine irriget: *Vinea facta est dilecto in cornu filio olei, & sepivit eam &c.*

Vide, & considera, quomodo Botrus ille Cypri dilectus, antequam torculari crucis subjiciatur, jam sponte à se ipso purpureum liquorem ac pretiosissimum vinum germinans virgines, emittat:
Gen. 49, 11. *Lavans in vino stolam suam, & in sanguinæ uvæ pallium suum.*

Vide, & considera Rosam illam mysticam ac Jerichuntinam, quomodo in furno campano & in igne amoris intus in SS. CORDE JEsu agente, in pretiosas lacrymas distillet, & in odoriferum liquorem dissolvatur, Patri Cœlesti pro salute totius mundi in odo-
Eccli. 50, 8. rem suavitatis offerendum: *Quasi flos rosarum in diebus vernis &c.* Proinde ejusmodi fornaculæ chymicæ ad propositum nostrum pro lemmate adjicies: *Interno sudor ab igne.*

Vide denique, & considera hîc optimum Samaritanum, ideo montem Oliveti pro primitiis cruentæ passionis suæ eligentem, ut ibidem oleum & vinum in vulnera animæ tuæ, à latronibus Tartareis tam crudeliter sauciatæ infundat, eámque ab infir-
Isa. 53, 5. mitate curet, & à perpetua morte liberet: *Et livore ejus sanati sumus.*

O Sacratissimum, ô amabilissimum COR JEsu! quis has considerans veritates, non tecum doleat? non præ compassione deficiat? Ecquid est ô mi JEsu! ô mi Amor! cur non pari modo præ dolore & amore

more rumpitur, & effunditur Cor meum in terram, quia hujus
ui mœroris immensi & sanguinei sudoris auctor sum? Ego, ego
um, qui peccavi, ego, ego sum reus mortis, filius iræ, & hæres
ehennæ, & tu innocens pro me plecteris? Sic scilicet, quod de-
quit servus, luit Dominus. Ah fluite lacrymæ, Cor meum
isrumpere, & præ dolore ac pœnitudine peccatorum anima mea
ontabesce: *Non feriebant*, ait Eminentissimus Cardinalis Bellar
inus, *Dominicum Corpus in horto gladii impiorum, ut erant
agella, vel spinæ, quæ sanguinem elicerent, sed scelera mea, hæc
rant spinæ, quæ cerebrum ejus crudelissimè penetrabant: hæc erant
rcina illa gravis, quæ Dominum premebat, & quam sine sudore
nguineo portare non poterat.* O pientissime IEsu! petra illa, in
ua ad Patrem in horto orans, & agonizans sanguinem sudâsti,
ræ teneritudine liquefacta, genuum tuorum figuram, quasi cera
quescens in se suscepisse dicitur. Et cor meum ipsis saxis & petris
dhuc durius sit? Ah fluite lacrymæ! fluite!

Bellarm. conc. in pass. Domini.

7. Cùm idem dilectissimus Redemptor meus Lazarum amicum
uum de sepulchro à morte ad vitam revocare vellet, testatur
criptura, quòd SS. COR ejus pariter in copiosas lacrymas sese
fuderit: *Et lacrymatus est JEsus.* Hoc cùm Judæi monumen-
um Lazari circumstantes adverterent, Christúmque lacrymantem
ntuerentur, mox invicem hoc argumentum & quidem non in-
ongruè fecerunt: *Ecce quomodo amabat eum?*

Jo. 11, 35.

Ergo lacrymæ sunt signum veri & cordialis amoris? Nunc col-
ge anima mea, quantùm te amaverit Divinissimum COR JEsu,
um non externis duntaxat oculis, sed & omnibus membris,
orporísque poris tua peccata in horto deploravit: *Ibi quidem*,
unt verba Melliflui Bernardi, *non solis oculis, sed quasi membris
evisse omnibus videtur, ut totum corpus ejus, quod est Ecclesia,
otius lacrymis corporis purgaretur.* Et Taulerus: *Flevitque
marissime non aquam tantùm, sed & sanguineas lacrymas.* Et
u sordide peccator, ingratissime & miserrime homuncio, quid
gis? adhuc ludes & deludes lacrymas JEsu? *Compatitur*, subin-
trat

S. Bern. serm. 3. in Dom. Palm.
Tauler. in exer. de vita & pass. Christ.

trat hîc rurſus S. Bernardus, *Filius Dei, & plorat, & homo ridebit?*

O ſuaviſſime JEſu! nunc tandem intelligo, quod jam olim in typo Sponſæ tuæ Dilectæ ad oſtium cordis locutus es: *Aperi mihi ſoror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum eſt rore, & cincinni mei guttis noctium:* Qualis, obſecro, amantiſſime JEſu, eſt hic ros, quo caput tuum & cincinni (hoc eſt, crines tui intorti & calamiſtrati) plen[i] ſunt?

Cant. 5, 2.

Obſerva anima Chriſtiana! Ros eſt vapor noctis frigore concretus, & in guttas reſolutus, qui tempore ſereno in corda florum, herbarum ac plantarum ſuaviter diſtillat, illáſque humectat, irrigat & mirè fœcundat: *Ita*, inquit Daniel Mallonius, *Chriſti Sanguis nocturno perſecutionis tempore ad nos fluxit*, dum in monte Oliveti aridum Cor noſtrum mirè irrigavit &c. O anima, quæ iſta legis, aperi & tu Sponſo ſanguinum, Chriſto JEſu, pro te ſanguinem ſudanti, juxta exemplum Seraphicæ Matris Thereſiæ oſtium Cordis tui, quæ de ſe ipſa fatetur, quòd ex conſideratione hujus ſanguinei ſudoris JEſu omnem profectum ſpiritualem conſecuta ſit. Aperi, inquam, tu ei Cor tuum, & videbis, & miraberis & dilatabitur Cor tuum &c.

Mallon. c. 11. apud me. fol. 127.

Ribera in vita S. Thereſ.

CON-

CONSIDERATIO. XXXIV.

SS. COR JESU nil magìs averſatur, quàm propriam Cordis noſtri voluntatem: unde eam acerbè in Petro caſtigat.

Converte gladium in locum ſuum, omnes enim, qui acceperunt gladium, gladio peribunt. Matth 26, 52.

. NArrant hiſtoriæ de Mario generoſo quondam milite Romano, quòd, antequam bello nomen conſecraret, artem fabri cultrarii exercuerit, gladióſque pro militia confe-erit. Accidit, ut extincto Imperatore idem Marius, ob præclara uædam facinora, à militibus primo impetu in Ducem & Impera-orem Romani exercitûs proclamaretur, in qua ſumma dignitate nâ die regnavit, & alterâ luce à gregario quodam milite proprio, uem ipſe priùs ut faber cultrarius confecerat, gladio occiſus eſt, um dicto: *Hic eſt gladius, quem ipſe feciſti.*

Et quid, obsecro, aliud est propria cordis nostri voluntas, quàm similis gladius, quo ipsimet nobis vitam animæ adimimus? Petrum consule, ob propriam cordis voluntatem à Christo sæpius increpatum, & durè castigatum; primò dum sese futuræ opposuit passio-
Matth. 16, 21. ni & morti Crucis: *Absit à te Domine, non erit tibi hoc:* ubi tanquam adversarius & inimicus Crucis à Christo vix non repudiatus est: *Vade post me Satana, scandalum mihi es.* Secundò in lotio-
Jo. 13, 8. ne pedum, ubi, cùm de novo voluntati divinæ resisteret: *Non lavabis mihi pedes in æternum*, rursus à Christo acerbè correptus est: *Si non lavero te, non habebis partem mecum.* Ac tunc præsertim propria cordis voluntas in Petro reprehensa fuit, dum in horto, velut alter zelosus Phinees, gladium arripuit, quo se solus tantæ ar-
Matth. 26, 51. matorum multitudini opponeret: *Exemit gladium suum, & percutiens servum Principis Sacerdotum, amputavit auriculum ejus.* Cui Petrino gladio meâ quidem opinione non incongruè pro Lemmate feres:

Cædo, non cedo.

Verùm quàm emphaticis verbis hîc denuo Petrus à Christo castigatus sit, ex illa patet invectiva: *Converte gladium in locum suum, omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Stat hîc attonitus Magnus ille Hipponensium Antistes: *Mi Domine*, inquit, *si prohibes ferire gladio, cur emere præcepisti, qui non habet, vendat tunicam, & emat gladium.* Et nunquid Petrus ex singulari amore & zelo hanc strenuam & justissimam Christi defensionem in se susceperat?

S. Aug. l. 22. cont. Faust. Audi ejusdem Divi Augustini præclarum responsum: *Dominus jusserat*, ait, *ut ferrum Discipuli ejus ferrent, sed non jusserat, ut ferirent. Exemit gladium authoritate propriâ extendens manum non voluntate divinâ.* Ecce, Petrus tunc non erat rectus corde. Et
Cornel. à Lap. in Matth. 26, 51. juxta Cornelium hîc dupliciter peccavit, non conformando Cor suum cum SS. CORDE JEsu, sed propriam quærendo Cordis sui voluntatem, & quòd hæc percussio Petri per gladium potiùs temeritas & vindicta, quàm justa defensio fuerit: *Erat ergo*, sunt hujus illu-

llustris Interpretis verba, *hîc geminum Petri peccatum: primum, quod percuteret contra voluntatem Christi; secundum, quód percussio hæc non tam erat defensio, quam vindicta, quâ Christum tantæ turbæ militum eripere non poterat, sed potiùs illam acrius in Christum concitabat, séque evidenti mortis periculo temerè exponebat.* Discant hîc mortales omnes, quàm nociva sit ac periculosa propria Cordis voluntas.

2. Et quid aliud est propria voluntas Cordis humani, quàm Echeneis seu remora, admodum parvus in mari pisciculus, sed magna exaltans, dum integræ navis mercibus onustæ medium & velocissimum cursum in æquore sistit, hinc Lema: *A modico non modicum?*

Quid aliud est propria Cordis voluntas; quàm lepra damnosa, quæ corpus & animam hominis inficit, & Cor illius, licèt aliis bonis operibus abundans, Deo tamen, qui scrutatur corda & renes, exosum & abominabile reddit? Sororem Moysis consule ejusmodi leprâ percussam: *Ecce jam medium carnis ejus devoratum est à leprâ &c.* *Num.* 12, 12.

Quid aliud est propria Cordis voluntas, quàm dux cœca, quæ se sequentem in foveam æternæ damnationis præcipitat: *Cœcus autem*, sunt Æternæ Veritatis verba, *si cœco ducatum præstet, nonne ambo in foveam cadunt?*

Quid insuper est propria Cordis voluntas, quàm pruina nociva, teneros virtutum flores & plantulas unâ nocte comburens? quàm grando infestus, omnes bonorum operum fructus unâ vice & tractu devastans? quàm vermis sordidus, ipsum Cor hominis, & siquid aliàs boni in eo latet, corrodens, atque corrumpens? O grande malum propria voluntas!

De lasciva illa filia Herodiadis constat, quòd posthabito dimidio regni solùm caput S. Joannis Baptistæ petierit: *Volo, ut protinus des mihi in disco caput Joannis Baptistæ.* O perversum Volo! Heu! quàm innumera mala hæc unica vox, *Volo*, pessima illa fera, rapacissima lupa & leæna sævissima hactenus non in orbem invexit? Hinc bella, hinc jurgia, hinc lites, & omnis generis mala in regna & provincias, in communitates & domos, quasi pleno impetu *Marc.* 6, 25. *Marc.* 6, 26.

petu solent effundi, dum propria Cordis voluntas judex est & con-siliaria cœca: *Sic volo, sic jubeo.*

Sueton. c. 25. De Augusto Imperatore recenset Suetonius, quòd aliquando ad Senatum Romanum, diu in aliqua re permagni momenti consultantem, ferocem quendam ac temerarium legatum submiserit, qui ut citò cathegoricam resolutionem à dicto Senatu ad Cæsarem deferendam extorqueret, in publico Patrum consessu fulminantem gladium de vagina extraxit, quem in aëre stringens exclamavit: *Hic faciet, si vos non feceritis.* En similem rerum modernarum faciem: Sic volo, sic jubeo: *Cesset*, inquit S. Bernardus, *voluntas propria, & infernus non erit, in quem enim ignis ille desæviet, nisi in propriam voluntatem?* Audiant, & timeant servi propriæ voluntatis.

S. Bern. serm. 3. de Resurr.

3. Cur formosa illa Rachel in partu filii sui Benjamini tam luctuosum in modum periit? Causa est propria Cordis illius voluntas, quam cum Corde divino non voluit conformare: *Da mihi*, inquiebat, *liberos, alioquin moriar.* Porro exaudivit eam DEus, sed in fine experta est, quàm nociva sit potentia propria cordis voluntas.

Gen. 35, 18. Gen 30, 1.

Cur Judæi tempore Isaiæ Prophetæ in gravissima & publica necessitate à Deo non fuerunt exauditi, cùm tamen rigido jejunio, cilicio & cinere corpus suum humiliârint: *Jejunavimus, & non aspexisti: humiliavimus animas nostras, & nescîsti?* Causam idem Propheta assignat, quia Judæi tunc propriam Cordis sui voluntatem secuti sunt: *Ecce, in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra.* O grande malum voluntas propria in Corde: *quâ fit*, ait S. Bernardus, *ut bona tua tibi bona non sint.*

Isa. 58, 3.

Cur in navigatione Jonæ Prophetæ tam periculosa tempestas in mari Mediterraneo exorta est, & omnia elementa in illius perniciem conspirârunt? Causa est, quia Cor Jonæ non erat rectum cum Corde Dei, dum illi propriam ac tortuosam voluntatem suam noluit penitus submittere: *Et surrexit Jonas, ut fugeret in Tharsis à facie Domini*, contra expressam Numinis voluntatem, quæ voluit, ut Ninivitis pœnitentiam prædicaret: *Quid tam superbum*

Jonæ, 3.

ait S. Hieronymus, *quid tam ingratum, quàm adversus ejus vivere voluntatem, qui ideo aliquid imperat, ut occasionem habeat remunerandi? neque enim obsequiis nostris Deus indiget, sed nos illius indigemus imperio.* *S. Hier. ep. ad Celantiam.*

Cur Saul Israëlitarum Rex à DEO tam citò rejectus est: *Pœnitet me, quòd constituerim Saul Regem?* Causa est, quia voluntatem divinam in destruendo Amalec neglexit, & propriam Cordis sui voluntatem secutus est, ideo audire debuit: *Pro eo, quòd abjecisti sermonem Domini, abjecit te Dominus, ne sis Rex.* En anima Christiana justissimam refractariæ voluntatis vindictam! quia Dei voluntati subesse noluit, & regno & vitâ spoliatus, & æternum reprobatus est. *1. Reg. 15. 11.*

Cur Christus Dominus aliàs mansuetissimus olim Scribis & Pharisæis, signum aliquod à se petentibus, tam severè respondit: *Generatio mala & adultera signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophetæ?* Causa est propria & obstinata Cordis eorum voluntas: *Magister*, inquiunt, *volumus à te signum videre.* O execrandum, ô abominandum *volumus*! O volumus! tu causa es omnium malorum in hoc mundo, & tandem æterna animæ perditio. Audiamus Paulum de Palatio: *O si nunquam hæc vox volumus à nobis prodiret! O si nunquam voluntas nostra, nostra esset! O si solùm vellemus, quod vult DEus: hæc nostra voluntas est, quæ nos in infernum præcipitat.* *Matth. 12, 38.* *Paul. à Palatio in c. 12. Matth. c. 3.*

4. Non sic laudatissimus ille Ægyptiorum Prorex Josephus, qui optimè noverat non propriam Cordis voluntatem, sed semper in omnibus divinam sequi, unde cuncta adversa & prospera pari vultu sustinuit, Deíque voluntati in omnibus se conformavit. Hinc & fratribus suis, veniam à se ob commissum scelus precantibus dixit: *Nolite timere, num Dei possumus resistere voluntati?* O quàm bene! *Gen. 50, 19.*

Talis fuit & David, qui, cùm à Semei contumeliis imò & lapidibus peteretur, nullo tamen modo illi rebelli homuncioni indignatus est, sed in arcanam Dei voluntatem hæc & similia adversa omnia transmisit. Unde & Abisai, qui jam paratus erat, ad caput huic rebel-

2 *Reg.* 16, rebelli calumniatori amputandum, præcepit, ne feriret: *Dimitte*
10. *eum, ut maledicat, Dominus enim præcepit ei, ut malediceret David: & quis est, qui audeat dicere, quare sic fecerit?* O virum
Actor. 13, ineffabilem! de quo DEus per os Apostoli attestatur: *Inveni Da-*
22. *vid Filium Jesse, virum secundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.* O utinam & nos!

Talis fuit & Jephtias, quæ, cùm à Patre ex prælio domum redeunte audiisset, quòd DEO in victimam ex voto esset destinata, sine mora in re tam ardua Cor suum voluntati ac dispositioni divinæ
Judic. commisit: *Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad*
11, 30. *Dominum, fac mihi, quodcunque pollicitus es, concessâ tibi ultione atque victoriâ de hostibus tuis.*

Vide hîc, obsecro, prudens Lector! quàm virili animo hæc tenera filia se voluntati divinæ tradiderit. Poterat hæc sine dubio Patri in contrarium objicere. Ego nullum votum feci, quod DEO me vellem in holocaustum consecrare, neque teneor tuis sic factis promissis ô Pater! quæ prorsus inconsultis arbitris fecisti, neque vitæ meæ tu es Dominus, sic jure merito votum tuum irritum reddere possum. Verùm nihil horum replicabat prudentissima Jephtias, sed generoso animo divinam amplexa voluntatem, constanter necem in flore juventutis subiit, ubi gladio jugulata DEO, vitæ necísque Domino in acceptissimum holocaustum oblata est. O mortales omnes! hîc discite, quàm grata sit DEO victima COR divinæ voluntati se submittens: *sicut nihil ditius*, sunt verba S. Anselmi, *aut melius offertur DEO, bonâ voluntate, ita nihil execrabilius possidetur propriâ voluntate.*

5. Quid dico de Tobia seniore? Cùm de sepultura mortuorum fatigatus, domum rediens, juxta parietem se jactâsset, & præ membrorum lassitudine obdormisset, ex nido hirundinum calida stercora in oculos ejus deciderunt, ex quibus cœcus effectus, tristem
Tob. 2. & derelictam vitam vivere cœpit. Sed quid ad hæc & plura alia
& 3. adversa Cor Tobiæ? *Domine*, inquiebat, *secundùm voluntatem tuam fac mecum.* Ecce! quàm bene in utraque fortuna cor Tobiæ

piæ cum divina voluntate se potuerit conjungere? O quàm bene S. Augustinus tales *Recticordes* appellat, qui semper satagunt divinam voluntatem in omnibus explere. Audiamus illius verba, quæ digna sunt, ut intimis Cordis nostri medullis imprimamus: *Quod sæpe*, inquit, *diximus, illi sunt recticordes, qui sequuntur in hac vita voluntatem Dei. Voluntas Dei est aliquando, ut sanus sis, aliquando ut ægrotes. Si, quando sanus es, dulcis est voluntas DEI, non recto corde es, quare? quia non vis voluntatem tuam dirigere ad voluntatem Dei, sed Dei vis curvare ad tuam: illa recta est, sed tu es curvus: voluntas tua corrigenda est ad illam, non illa curvanda est ad tuam, & rectum habebis cor &c.* *S. Aug. in Psal. 36.*

6. Percipiamus in hanc rem memorabile exemplum: B. Blonda ex Ordine Servitarum priùs in matrimonio honestam ac piam vitam duxerat, in omni fortuna cum voluntate divina Cor suum conformans. Accidit, ut maritus immaturâ morte decederet, & paulò post unicus ejus filius à siccariis proditorio modo interficeretur; ex cujus occisi cadavere dicti siccarii Cor avulserunt, & matri Blondæ, per speciem singularis amicitiæ ad convivium invitatæ, inter reliquas epulas comedendum apposuerunt, cui ignoranti quid comederet, post cor filii jam penitus absumptum significârunt, quòd non communes cibos sed propriam suam carnem & cor unigeniti sui manducâsset. Quid ad hanc barbaram crudelitatem B. Blonda? Num vindictam de cœlo petiit, ut quondam Elias, ut ignis de cœlo descenderet, & nefarios istos homines devoraret? An fortasse in mille maledictiones & in rabiem more aliarum mulierum in hoc luctuoso casu effusa est? Minimè gentium. Quid ergo fecit? Audi & obstupesce, juxta exemplar Divinissimi CORDIS JEsu Crucifixi non tantùm nefariis istis hominibus ex animo ignovit, sed & Cor suum in divinam ejus voluntatem penitus resignavit. Hinc se ipsâ fortior, relicto sæculo, in quo tam malè habita fuit, rectà ad SS. Deiparam & Matrem Dolorosam, quæ in Ordine Servitarum peculiari religione colitur, avola- *P. Paul. de Barry S. I. in anno Mar. 2. sept.*

avolavit, ubi benignè acceptata, per reliquam vitam DEO & MARIÆ fideliter usque in finem deservìit. Tantùm profuit B. Blondæ, Cor suum cum SS. CORDE JESU & MARIÆ conformâsse. O Christiani discite, ut pari Ratione tum in adversis tum in prosperis voluntatem Cordis vestri ad Divinissimum COR JEsu tanquam heliotropium ad Divinum Justitiæ Solem dirigatis: *Benedicam Dominum*, inquit David, *in omni tempore*, non solùm dum mihi bene est, dum sanus, dum dives, dum in honoribus sum, sed etiam dum à Deo derelictus sum, dum *tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt*, dum flagellor & millenis obruor adversitatibus: *In omni tempore.*

Ps. 33. 2.
Ps. 24. 17

7. Hanc nostram considerationem claudat S. Polycarpus Apostolorum Discipulus & Episcopus Smyrnensis. Hic, cùm immanis Gentilium persecutio in selectissima Christianorum capita in Ecclesia Dei, ac præsertim tunc Smyrnæ desæviret, amicorum consilio ex civitate sua Smyrnensi in quandam villam se recepit, ubi triduo, antequam pro fide in vincula raperetur, hanc visionem habuit. Videbatur ipsi, tunc quietem carpenti, cervical, subitâ flammâ succendi & consumi, ex quo non obscurè agnovit, post triduum se pariter pro Christi fide igne consumendum. Interim fit rumor de adventantibus Imperatoris satellitibus, ipsum ad necem ubique locorum quæritantibus. Rogant amici, ut saltem ob aliorum salutem se in fugam proriperet, aut saltem in aliam domum se conferret, quid ad hoc S. Polycarpus? *Fiat voluntas Dei*, inquit, *sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat.* Paulò pòst cùm milites jam adesse intellexisset, proprio motu à superiori domûs parte descendens, eos humano ac placido vultu suscepit, mensámque actutùm apponi mandavit, in qua proprios tortores suos lautè ac pro viribus tractavit, solùm ab illis flagitans, quatenùs unicam sibi horam concederent, in qua Deo agonem suum commendaret, quod & facilè ab illis impetravit. Sic strigoso asino impositus ad amphitheatrum Smyrnense deductus est, ubi à Proconsule rogatus, ut Christum desereret, ac mores gentium sectaretur, intrepidè respondit: Octoginta sex annis hactenus Christo servivi, qui nunquam me læsit, quomodo ergo hunc Regem ac Dominum meum possum offendere? *Sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat.* Itaque igni traditus est, &, cùm ab eo non læderetur, ab impio milite gladio per Cor transfixus, palòque velut cruci alligatus generoso certamine cursum Martyrii feliciter consumavit sub Imperatore Marco Antonio, quartâ post Neronem persecutione. Ecce, quid sit voluntatem Dei facere. Tu, si sapiens es, super hanc petram ædifica.

Euseb. l. 4. histor. Eccles. c. 4. Le Blanc. in Ps. 56.

CON

CONSIDERATIO XXXV.

Conſideratur patientiſſimum COR JESU, in cruenta flagella, ut nos ab æternis illis flagellis redimeret, paratiſſimum.

Ego in flagella paratus ſum. Pſ. 37, 18.

INter alias olim Gentis Hebrææ Leges atque ſtatuta etiam hoc erat conſignatum, ut, ſi quis ob delicta dignus flagellis cenſeretur, non ſtans ad palum vel ad columnam alligatus, ſed ronus & humi proſtratus virgis in dorſo tantùm cæderetur: *Sin* Deut. 25, *m, qui peccaverit, dignus viderint plagis, proſternent* (illum 3. dices) *& coram ſe facient verberari.* Cauſam ſubjungit Scriura: *Ne fœdè laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus.* Veim mitiſſimus JEſus non Lege Judaicâ, ſed Romanâ, & â Roma- Judice atque à militibus Romanis flagellatus eſt, ubi in prætorio ilati non pronus aut humi proſtratus, ſed ad columnam marmo-

 ream,

ream, albis nigrisque conspersam maculis, triúmque palmorum altitudinem non excedentem (in cujus vertice annulus fixus erat, cui reorum manibus insertis corpora in omnem partem versari, & velut canis virgis ac scuticis circumagi poterant) crudelissimè, & supra omnem humanum modum cæsus est, in qua cruentissima
Ps. 128, 3 flagellatione non tantùm *supra dorsum ejus*, velut supra incudem, *fabricaverunt peccatores*, sed & sacratissimum PECTUS JEsu juxta
S. Hier. in Matt. S. Hieronymum, acerbissimè est flagellatum: *Et illud sacratissimum Corpus, PECTUSQUE DEI capax flagella secuerunt, &c.*

O quis dicet, quantam tunc SS. COR JEsu passum sit amaritudinem, & corpus quot dolores ac cruciatus? dum velut incus fortissima impiis serviebat fabricatoribus, supra quam omnia peccata sua exonerarent, crebrísque ac validis flagellorum ictibus percuterent, quæ tamen tormenta omnia pretiosissimum COR JEsu invictâ patientiâ, velut incus validissima sustinuit, unde pro Lemmate tulit illud Picinelli:

Ferendo, non feriendo.

2. O Anima Christiana! considera hîc DEum tuum ad columnam nudum ac inermem, velut reum loris alligatum! Olim in candido illo & simplici ævo Reges & terrarum Principes se invicem ad tonsiones suarum ovium solebant invitare: *Ecce*, inquit
2. Reg. 13, 24. Absalom ad Davidem, *tondentur oves servi tui, veniat, oro, Rex cum servis suis ad servum tuum.* Verùm ego te hodie ad longè acriorem tonsionem invito, ubi in prætorio Pilati ipsi Agno Divino & incontaminato, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, non lana duntaxat & vestis ab efferatis lupis exuetur, sed & ipsa pellis & caro usque ad costas & ossa per horrendam & inauditam flagellationem detondebitur. Heu! quàm probrosa fuit SS. CORDI JEsu illa denudatio, quam coram tanta hominum multitudine oportuit sustinere!

3. Vide hîc Arcam illam Fœderis à Bethsamitis impudentibus

igno

ignominiosè nudatam, vilipensam, & curiosiùs inspectam: *Et elevantes oculos viderunt Arcam, &c.* *1. Reg. 6, 13.*

Vide hîc novum Jerichuntinum Viatorem, qui in latrones incidens, omnibus vestibus spoliatus, plurimísque vulneribus affectus est: *Incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt, semivivo relicto.* *Luc. 10, 30.*

Vide hîc innocuum Josephum, à propriis fratribus tunicâ talari nudatum, & in cisternam veterem missum: *Confestim igitur ut pervenit ad fratres suos, nudaverunt eum tunicâ talari.* *Gen. 37, 23.*

Vide hîc novum Noëmum in vinea sua recèns plantata ignominiosè nudatum, & à Cham impio & ingratissimo filio protervè illusum: *Quod cùm vidisset Cham, &c.* *Gen. 9, 22.*

Vide hîc Davidem, chlamyde suâ regiâ exutum, & ob nuditatem à Michol (quæ typus Synagogæ fuit) turpiter irrisum: *Quàm gloriosus fuit hodie Rex Israël, discooperiens se, & nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.* *2. Reg. 6, 20.*

Vide hîc denique novum Adamum ob nuditatem suam rubore confusum, licèt tunc temporis ferè nemo in mundo fuerit; hinc in paradiso se abscondit, faciens sibi perizomata ex foliis ficûs, quibus suam nuditatem tegeret: *Timui, eò quòd nudus essem.* *Gen. 3, 10.*

4. Ex his perpende, Anima Christiana! quám probrosa fuerit SS. CORDI JEsu, Virginis Filii ac pretiosissimi Redemptoris tui hæc denudatio, dum coram tanta hominum & militum turba ignominiosissimè vestibus suis privatus, ac columnæ alligatus est; hîc reverà dicere poterat: *Operuit confusio faciem meam.* Et in alio loco: *Tota die verecundia mea contra me est.* Atque in hunc finem ipse apud Psalten ait: *Congregata sunt super me flagella, & ignoravi.* O pientissime JEsu! O mi Salvator! quomodo possibile fuit, ut hanc lanienam ignoraveris, cùm omnia nuda & aperta sint oculis tuis? *Sciens omnia*, inquit dilectus Discipulus tuus, *quæ ventura erant super eum?* *Ps. 68, 8.* *Ps. 34, 16* *Ps. 34, 15* *Jo. 18, 4.*

Ita est, exponit Divus Anselmus: Congregata sunt super me flagella, & ignoravi præ verecundia scilicet CORDIS mei, & præ ni- *S. Anselm. tract. de pass.*

nimia confusione nuditatis, vix illos immanissimos flagellorum ictus persensi. Audi & SS. Deiparam ita ad B. Birgittam loquentem: *Ad columnam alligatus nihil omnino operimenti habebat, sed sicut natus est, sic stabat, & patiebatur erubescentiam nuditatis suæ.* O verecundissimum COR! quis tuam hîc explicet amaritudinem, confusionem, & ignominiam? *Aspice*, ait devotissimus Taulerus, *ut Rex gloriæ, qui cuncta vestit, ac tegit cœlum nubibus, arbores foliis, terram herbis & floribus, ipse ad cutem usque totis despoliatur vestibus!* O Sol, quid agis? cur non in obsequium Conditoris tui subductâ luce illam velas nuditatem? Heu! Sidera qui vestit lumine, veste caret! O superbi! O delicatuli! O impudici & lascivi! quid, quæso, vos ad hoc spectaculum? En, quomodo luit Dominus, quod vos per lascivias vestras deliquistis?

Revel. S. Birgittæ lib. 1. c. 10.

Tauler. de vita & pass. c. 33.

Jo. 19, 1.

5. *Tunc ergo apprehendit Pilatus JEsum, & flagellavit.* Cùm enim cerneret huc usque justus, sed nunc injustus Præses Romanus, quòd populus ex sola liberatione Barrabæ non vellet acquiescere, sed constanter Christum ad crucis supplicium postularet: ut tumultuanti plebi aliquam satisfactionem præstaret, sententiam tulit, ut JEsus flagellaretur: *JEsum Nazarenum, virum seditiosum, & Mosaicæ Legis contemptorem, per Pontifices & Principes suæ gentis accusatum, expoliate, ligate, & virgis cædite: i lictor, expedi virgas.* Quâ latâ sententiâ, milites & plebs ab aula judiciaria certatim ad supplicii locum concurrunt, expediuntur virgæ, flagra & catenæ, denudatur optimus JEsus, & columnæ tam fortiter alligatur, ut, teste Taulero, sanguis ex digitorum unguibus copiosè erumperet. Tum accedunt, prout refert S. Hieronymus, sex carnifices, à quibus virginis spineis, loris nodosis & catenis ferreis tam horrendum in modum flagellatur mitissimus Agnus, ut in toto corpore, prout asserit Divus Anselmus, nec una remanserit portiuncula illæsa, quantùm acus pungere posset, ubi millies mortuus fuisset, nisi divinitas ejus humanitatem sustentâsset. O afflictissimum COR JEsu, quomodo possibile fuit ut non in mille partes dilrumpereris!

Adrichomius in descript. Hierosol. num. 57.

S. Hier. relatus à gloss. ord. S. Anselm in cap. 27. Matt

6. Ju

6. Juvat hîc audire Dolorosam Christi Matrem, hanc cruentissimam flagellationem Unigeniti Filii sui S. Birgittæ hisce verbis referentem: *Flagellabant*, inquit B. Virgo, *corpus ejus ab omni macula mundum. Ad primum ictum ego, quæ stabam propinqua, cecidi quasi mortua, & resumpto spiritu vidi corpus ejus verberatum & flagellatum usque ad costas, ita ut costæ ejus viderentur; & quod amarius erat, cùm retraherentur flagella, carnes ipsis flagellis sulcabantur. Cùmque Filius meus totus sanguinolentus, totus sic lauratus staret, ut in eo non inveniretur sanitas, nec quid flagellaretur, tunc unus concitato in se spiritu quæsivit: Nunquid interficietis eum sic injudicatum? Et statim secuit vincula ejus. Inde Filius meus induit se vestibus suis; tunc locum, ubi stabant pedes Filii mei, totum repletum vidi sanguine, & ex his vestigiis Filii mei cognoscebam incessum ejus.* *Lib. 1. Revel. c. 10.*

Eadem SS. Deipara in alio loco refert, dilectissimum Filium suum tam diu ac tam atrociter à carnificibus in flagellatione fuisse cæsum, donec tandem omnibus viribus exhaustus, cùm ampliùs insistere pedibus non posset, in proprium cruorem columnæ marmoreæ circumfluum prolapsus decubuerit. O anima Christiana! quis unquam suum canem tam crudeliter tractavit, prout hîc tractatur Veritas? Heu! si brutum videres tot millenis excoriatum plagis, & fustibus usque ad costas sauciatum, aliquâ saltem commiseratione tangereris. Et Agnus ille innocentissimus usque ad ossa excarnificatus non te ad commiserationem, ac seriam peccatorum præsertim sensualium detestationem commoveat? O brutum & non homo! SS. COR JEsu præ summo dolore & mœrore propemodum in flagellatione expirat, & Cor tuum præ illius amore non suspirat? Fluit undique purpureus cruor ex cunctis membris ejus, & tu nullam lacrymulam ob amorem JEsu pro te flagellati fundis ex oculis? O cautes! O rupes! *Lib. 4. Revel. S. Birg. c. 70.*

7. Jobum virum illum patientissimum Satanas in toto corpore & à plantâ pedis usque ad verticem capitis crudeliter flagellavit: *Percussus est Job ulcere pessimo à planta pedis usque ad verticem.* *Job. 2, 7.*

2. Mach. 3, 26. Heliodorum duo juvenes ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. Paulus ter virgis cæsus fuit, 2. Cor. 11, 24. & à Judæis quinquies, quadragenas unâ minus accepit, &c.

Sed quid hæc fustigatio ad cruentam illam flagellationem, quâ tenerrimum corpus Virginei JEsu dilaniatum est? Si juxta Scripturæ effatum *pro mensura delicti erit & plagarum modus*, hîc reverà (Deut. 25, 2.) nullum oportet fuisse modum, quia *propter scelus populi mei percussi eum.* (Isa. 53, 8.) Fuerunt autem scelera ac peccata nostra innumera: ergo subinfert Didacus de Stella, (Didac. Stella in Lucam.) *innumerabiles fuerunt plagæ ejus: nam Christus flagellatus fuit pro peccatis nostris, quæ fuerunt innumerabilia.* Hinc Isaias ait: *posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrûm.* (Isa. 53, 6.) Verbo, hæc cruenta & inaudita flagellatio JEsu à Romanis militibus per Judæos pecuniis animatis ita peracta est, ut toto corpore unum esset vulnus, exceptis labiis, quibus in cruce pro peccatoribus ad Patrem oraret.

Hinc collige anima Christiana! quantum te SS. COR JEsu amaverit, pro te per omnem vitam in flagella paratum. Sed ubi econtra est amor Cordis tui reciprocus? ubi patientia tua, dum non verbera, sed nec unum verbum minùs tuo respectu dignum potes tolerare? ubi mortificatio tuorum sensuum, dum corpus tuum tam delicatè, tam molliter, ne dicam, effæminatè tractas? ubi verecundia in quinque sensibus? David cùm Angelum flagello armatum vidit, dolens ex intimo corde de peccatis suis, publicè exclamavit: (2. Reg. 24, 17.) *Ego sum, qui peccavi, ego iniquè egi; vertatur, obsecro, manus tua contra me:* Et quare tu non facis similiter, cùm ob tui causam vides hîc JEsum tam indignè flagellari? *Ingredere COR Domini*, ait Spinola, (P. Spinol. hîc.) *vide sitim fundendi pro te sanguinem: vide amorem, quô vult satisfacere pro tuis voluptatibus. Ama, erubesce, dole, gratias age! offer te &c.*

Ps. 20, 3. 8. Hîc in veritate adimpletum fuit illud Regii Vatis: *Desiderium CORDIS ejus tribuisti ei.* Et quale, obsecro ô mi JEsu! hoc SS. CORDIS tui fuit desiderium?

Luc. 22, 15. Audi ipsum loquentem: *Desiderio*, inquit, *desideravi hoc Pascha*

scha manducare vobiscum, & pro salute humani generis, non tantùm flagella, sed & crucem subire: *Ego autem in flagella paratus sum.* Et hoc, ait Cassiodorus, erat CORDIS JEsu desiderium pro animæ tuæ salute tam indigne pati, ac tam acerbè flagellari, ut ab æternis flagellis te redimeret: & quia multa in hoc mundo sunt, flagella peccatoris, ut ea tibi alleviaret: *Hoc factum est*, subintrat S. Hieronymus, *ut quia scriptum erat: Multa flagella peccatorum, illo flagellato nos à verberibus liberaremur &c.*

Ps. 37, 18
Cassiod. in Ps. 20.
S. Hier. in Ps. 31, 10.

O anima Christiana! quomodo possibile est, ut tam horrenda laniena, in qua mansuetissimus Agnus usque ad ossa excarnificatur, Cor tuum non ad pietatem ac commiserationem flectat? Petra illa Mosaica in Horeb bis virgâ percussa est, & sine mora largissimas omni populo & jumento subministravit aquas: *Percussit petram, & fluxerunt aquæ.* Et ecce Petra vera, quæ Christus est non binos sed 6666. ictus in cruenta illa flagellatione, virgis, loris ac catenis pro te accipit, ex cujus plagis undique divinus profluit cruor, & tu ingratissima etiamnum pergas millies ac millies peccando has plagas repetere? O cor durum! *Ecce*, inquit S. Augustinus, *pro impio Pietas flagellatur: pro stulto sapientia illuditur: pro mendace veritas necatur: damnatur justitia pro iniquo: Misericordia affligitur pro crudeli, pro misero: repletur Sinceritas aceto: inebriatur felle Dulcedo: addicitur Innocentia pro reo: moritur Vita pro mortuo.* Et hæc omnia Cor tuum non moveant ad sincerè ac fideliter amandum SS. COR JESU?

Ps. 77, 20
S. Aug. ser. 114. de temp.

9. O mi JESU! quis hanc cruentam lanienam tuam attentiori mente considerans, non cum Habacuc Propheta inclamet: *Aspicite in Gentibus, & videte: admiramini, & obstupescite, quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet, cùm narrabitur.* O spectaculum grande mundo, Angelis, & hominibus, videre DEUM ac Dominum universorum à vilissimis servis peccati tum servilibus modis cædi, & cane pejùs tractari. O grande spectaculum! Quis crederet auditui nostro, nisi Veritas Domini hoc revelâsset? O anima mea! vide, ac perpende, quomodo frumen-

Habac. 1, 5.

mentum Electorum propter ſcelera tua horriſonis atteratur flagellis & ſcuticis: *Attritus eſt propter ſcelera noſtra.* Vide & conſidera, quomodo ſuaviſſimus Cypri Botrus in hoc ſtridente torculari usque ad pretioſum Sanguinem prematur & impiorum pedibus proculcetur! *Sicut enim*, ait Sylveira, *è calcata uva ſub torculari exprimitur vinum, ſic ex calcato Chriſto expreſſus Sanguis pretioſus, quo mundus redemptus.*

Sylveira in Jo. 15. ſ. q. 1.

Vide inſuper, quomodo tunica illa polymita caſtiſſimi Joſephi, hoc eſt, Humanitas Chriſti, dilaceretur, & in proprio ſanguine ac purpurâ intingatur: *Tulerunt autem tunicam ejus, & in ſanguinem hædi, quem occiderant, tinxerunt.*

Gen. 37, 31.

Vide Columnam ignis & nubis, quomodo intus in Sanctiſſimo CORDE ardeat flammâ charitatis indeficiente, & foris ut nubes fœcundiſſima in ſanguineum imbrem largiſſimè in omnes profundatur!

Exod. 14, 24.

Vide Sponſum tuum, verè candidum & rubicundum, candidum in palatio Herodis: *Et illuſit indutum veſte albâ*: rubicundum verò in Prætorio Pilati: *Tunc ergo apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit.* O mi JESU! quomodo *indutus es veſtibus ſordidis*, ut nos veſtias ſtolâ jucunditatis?

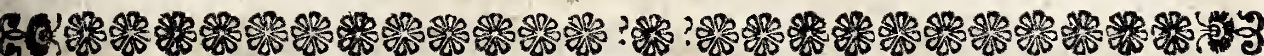
Luc. 23, 11.
Jo. 19, 1.
Zach. 3, 3.

Vide denique fideliſſimum Fidejuſſorem tuum, loco tui percuſſum, ut ſolveret debitum, quod tu per demerita tua contraxiſti. Audi denique, quid tibi hoc afflictiſſimum COR JESU etiam ſine voce ad Cor tuum duriſſimum loquatur.

En homo, quæ pro te patior tormenta Redemptor!
Et potes Authoris non meminiſſe tui?

CON-

CONSIDERATIO XXXVI.

Perpenditur Spinea Corona, quâ SS. COR JEſu per omnem vitam & nunc in paſſione ſacrum quoque Caput ejus redimitum fuit.

Milites plectentes coronam de ſpinis, impoſuerunt capiti ejus. Joan. 19, 2.

1. OLim non tam apud Romanos, quàm etiam apud Hebræos moris erat, ut DEO O. M. victimas coronatas immolarent, quas in ſolemnioribus feſtivitatibus vidi ſerto in capite redimitas uſque ad altare deducebant, ubi per manus Sacerdotum & Levitarum mactatæ, ſupremo Numini in ſuave holocauſtum, vel in gratiarum actionem ob reportatam ab hoſte victoriam, vel in peccatorum expiationem, aut pro alia communi populi neceſſitate offerebantur. Ita Iphigenia filia Agamemnonis, cùm ad Sacrificium immolanda duceretur,

Cornel. in act. Ap. 14, 12.

retur, priùs in ſignum gloriæ & victoriæ viridi ſerto corona-ta eſt.

Exod. 12, 6. In hunc finem etiam Agnus ille Paſchalis à Patribus quondam in plenilunio circa veſperam in memoriam Ægyptiacæ redemptionis quotannis oblatus, priùs florenti ſerto cinctus erat, ubi ſtatuto tempore mactatus, ac veru ligneo affixus, lento igne cremabatur. Ita quoque Abraham Patriarcharum decus Agnum illum maſculum in implexu veprium ac ramorum cornibus hærentem, ſpiniſque coronatum DEO, loco filii ſui, in gratiſſimum holocauſtum in Monte Moria ſacrificavit: *Levavit Abraham oculos ſuos, viditque poſt tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem aſſumens obtulit holocauſtum pro filio, &c.* Cui meâ quidem opinione non incongruè pro Lemmate inſcribes:

Gen. 22, 13.

Victima coronata.

O Benigniſſime JESU! quid Sacratiſſimum COR tuum jam a primo conceptionis tuæ inſtanti aliud fuit, quàm talis *Victima coronata*, jam tunc in utero materno peccatorum ſentibus ſauciatum, cinctum, & ad mortem Crucis deſtinatum? David Rex de corde ſuo palam fatetur, quòd toties ſpinarum aculeis compunctum fuerit, quoties in ærumna ſua memor ſuorum delictorum in aliam partem ſe verſavit: *Converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.*

Pſ. 31, 4.

Verùm longè major fuit ille dolor Sacratiſſimi CORDIS JEſu, dum ſpinarum & peccatorum noſtrorum pungentes aculeos non tunc demum, ubi actu ſpineâ coronâ Sacrum Caput ejus redimitum fuit, in ſe perſenſit, ſed dolor ille ac mœror ex viva & perfectiſſima apprehenſione per omnem vitam continuatus eſt. *Debent nos commovere*, ait P. Joannes Euſebius Nierenbergius in Regia Academia Madritenſi Sacrarum Litterarum Profeſſor, *qui paſſus eſt per totam vitam in uno membro, ſanctiſſ. ſuo CORDI, cùm dolor immenſus fuit à primo inſtanti conceptionis, & duravit quàm diù vixit.* Audi & Doctiſſimum Salmeronem: *Acceptavit*, inquit, *coronam, quia moris erat apud Romanos, & etiam apud Judæos, victimas coronatas immolari.* Erat autem juxta eundem Salmer-

Nierenb. l. 2 c. 5 de adorat. in ſpir. & verit. Salmer. to. 10. tr. 30.

meronem hæc corona in modũ pilei contexta, venerandum Caput JEsu ex omni parte contingens, & acutissimis aculeis mille puncturis perfodiens, ita, ut Sanguis copiosissimus per faciem & genas ejus deflueret. O afflictissime JEsu! quis hîc non cum Poëta illo exclamet:

Indignum diadema geris Rex maxime Regum:
Debetur meritis ista corona meis?

2. Hîc adimpletum fuit illud, quod de spinoso rhamno Sacræ literæ perhibent, qui in comitiis arborum solus inter omnes plantas etiam relictis vite, olivâ, ficu, cedro, &c. in Regem unanimi consensu electus, & proclamatus est: *Dixerunt omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos.* Causam mysticam subjungunt Patres, quia solus Rhamnus inter cætera arborum genera ac species dignus inventus est, qui Regem sæculorum coronaret. *Jud. 9. 8.*

De Moyse refert Liber Exodi, quantùm admiratus sit, cùm Dominum vel potiùs Angelum quendam inter medias pungentes & ardentes spinas conspexit, unde præ admiratione rei tam insolitæ exclamavit: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam.*

O Moyses! quid adeo obstupescis Angelum inter inflammatas spinas consistentem? Quid, quæso, dixisses, si Verbum Incarnatum, infinitam Patris Sapientiam, si ipsum DEUM & Hominem Christum toto corpore plagatum, & nunc durissimis spinis ac cruentis vepribus coronatum spectâsses? Plus dico: si ipsa interiora Sacratissimi ac Divinissimi CORDIS JESU introspexisses, non spinis duntaxat circumdati, ferro crudeli perforati, cruce onerati, sed & divino igne immensi in nos amoris jugiter ardentis? O visio magna SS. COR JESU spinis per omnem vitam redimitum, ardens & incombustum! O visio magna!

Miratur orbis Christianus, quòd in corde B. Claræ de monte Fachio post mortem ejus corona spinea cum pluribus aliis Dominicæ Passionis instrumentis fuerit prodigiosè reperta. Vide, & introspice SS. COR JEsu, & in illo non auream aut carneam, sed rigidissimam, & mille spinis armatam coronam reperies: *Quid Deus in carne,* ait S. Thomas Villanovanus, *nisi ignis in rubo? An non rubus* *S. Thom. Vill. s. 2. in die Nat. D.*

bus spinosa caro, quam assumpsit, plena doloribus, plena punctionibus, plena pœnalitatibus?

O Anima Christiana! Ecce, quomodo amaverit te Pastor ille Bonus, & quanto labore ac dolore te perditam oviculam in deserto hujus mundi etiam inter medias pungentes sentes ac durissimas spinas quæsierit? Ita ex S. Augustino pereleganter Quaresmius, dum in persona Christi spinis coronati sic te alloquitur: *Cùm inter sylvas & montes errares, quæsivi te, laboravi, sudavi, caput meum spinis opposui, laceratus sum, humeris meis portavi te, Patri meo reddidi te, &c.*

Quaresf. de SS. Vul. to. 1. c. 13. sect. 7.

3. Hanc spineam coronationem & contumeliam nunquam à sæculis auditam Jessæus Vates in spiritu prævidens, ita descripsit: *Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis.* Cur, obsecro, hic Propheta Regius Judæos & milites Christum coronantes, apibus assimilavit? Adverte: apes, dum circumdant & libant flores, eos subinde aculeis suis fœdè perforant, depascuntur, & decore suo expoliant. En mitissimum COR & Caput JEsu, verum illum *Campi florem, & lilium convallium* nunc undique à circumvolitantibus, pungentibus, & aculeatis apibus obsessum: *Judæi*, inquit Le Blanc, *velut apes in Christum Nazarenum, id est, floridum involârunt, eùmque pupugerunt, sed inde mel non sibi, sed gentilibus expresserunt.*

Ps. 117, 12.

Cant. 2, 1.

Le Blanc in hunc Psal.

Et exarserunt sicut ignis in spinis. Ignis spinarum citissimus, acerrimus juxtà ac vehementissimus est, mirè stridèt, & resonat. *Ignis in spinis*, ait Hugo Cardinalis, *strepitum & crepitum facit. Sic Judæi contra Christum invidiâ & irâ succensi illum deridebant, eò quòd regnum eorum affectâsset.* In hunc finem totâ diabolica cohorte ad prætorium Pilati convocatâ, coram ea pretiosissimum Orbis Redemptorem, chlamyde coccineâ, seu sordidâ & attrita militari veste indutum super lapidem sedere fecerunt, eique diadema regium de horridis ac pungentibus spinis plexum non leviter, sed fortiter imposuerunt, cannis ac fustibus, ne contactu læderentur in caput ejus adactum. Heu! quanto cum dolore innocentissim

Hugo Card. in Ps. 117.

simi JEsu? *Quis satis cogitare potest*, ait S. Vincentius Ferrerius: *quantus dolor venerandum illud caput, tot aculeis confixum affecerit, cùm nos vel ad unius spinæ puncturam intolerabili dolore vexemur?* O immensus amor crucifixi CORDIS! *S. Vinc. Ferr. hîc de Coronat.*

4. O Bone JEsu! *quare sic attenuaris macie Fili Regis?* Quid commisisti amantissime Redemptor, ut sic tractareris? Non sufficit tibi, spineam istam coronam à puncto conceptionis tuæ jugiter in SS. CORDE tuo portare, quin nunc eam quoque feras in capite?

Audi ab illo responsum: *Dixitque ei Amnon--Amo.* O amo! ô immensus amor! ô novus & antiquus amor divinissimi CORDIS! Ergo amas ô Sanctissimum COR JEsu? Et quid amas? O nos felices! Amat corda nostra SS. COR JEsu, ideo pro nobis etiam spineam coronam non recusat. O mi JEsu! fac me intelligere istam veritatem, ut amori amore respondeam, & nullas adversitatum spinas amore tui recusem: *Hîc maximè*, inquit S. Bonaventura, *apparet charitas ejus, quæ corda nostra totaliter deberet concremare.* *2. Reg. 13, 4.* *S. Bonav. medit. vitæ Chr. c. 74.*

O terra! quæ sanguinem tam copiosum ab hoc innocentissimo Abele hausisti! O terra! non amplius eris maledicta in opere tuo, neque ampliùs *spinas & tribulos germinabis.* Non, inquam, ampliùs maledicta eris, quia coronatus est de tribulis tuis ipse Rex tribulatorum CHRISTUS JESUS, qui nunc tibi pro maledictione rependet omnem benedictionem. *Propterea*, ait S. Cyrillus Jerosolymitanus, *JESUS accepit spinas, ut solvat hanc maledictionem.* O felix terra sic à SS. CORDE JEsu benedicta! *Gen. 3, 18.* *S. Cyrill. Jerosol. catech. 13.*

O felix Vinea Ecclesia! quam ille cœlestis Agricolæ Filius Christus JEsus triginta & ampliùs annis in sudore vultûs sui indefessè excoluit, & nunc quoque sepe eam circumdedit, ut sic eam contra omnes hostiles incursus muniret, fructùmque redderet temporibus suis: *Plantavit vineam, & sepem circumdedit ei.* *Matth. 21, 23.*

5. O mi JESU! an non ipsemet dixisti: *Nunquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus?* Ecce hîc uvam suavissimam inter medias pendentem spinas, & ficum dulcissimam de tribulis *Matth. 7, 16.*

 pro-

progerminantem intueor. Et quænam hæc uva aut ficus?

O anima Christiana! converte oculos tuos ad SS. ac Divinissimum COR JEsu horridis spinis cinctum, sentibus & crudeli lancea cruentatum! En hîc in veritate uvam purpuream de spinis & de tribulis dulcem ficum poteris colligere.

Imitare exemplum illius Novitii Capucini, etiam dum cibum sumeret Christum JEsum coronâ spineâ redimitum meditantis, accidit, ut Parens hujus Tyronis in conventu Mediolanensi cum P. Isaia Novitiorum Magistro & cæteris Patribus mensæ accumberet, ubi ad Patrem Isaiam conversus: *Videre se*, inquit, *quòd suus filius Novitius vesceretur spinis.* Negat id Novitiorum Præfectus, juvenem spinis vesci, sed aliis appositis cibis, quibus & cæteri in triclinio vescerentur. Finitâ mensâ remotis arbitris solus Novitius interrogatur, num reverà spinas manducâsset? Minimè, reponit Novitius, sed cibos se prout alii comedisse. Quid autem subintrat de novo P. Isaias, inter vescendum in Corde tuo tractâsti? Spineam coronam, inquit, quæ tot cruentis puncturis Sacratissimum Caput JEsu perforavit. Ex quibus facilè agnovit Parens, quantopere placeret unica pia de spinea corona JEsu meditatio.

P. Nadas. in 2. Eremo Divini amoris c. 18.

O quàm rari sunt modò, qui de hac spinea corona JEsu, quam semper in SS. CORDE suo portavit, seriò meditantur! Vide, qualis sit nunc abusus capillamentorum, & galerorum in viris effæminatis? Vide, quàm mirabiles turres Babylonicas sibi nunc in capite struant mulieres, quomodo crines mulceant, ornent, dealbent, in varios meandros & in cippum contorqueant? Ah miseræ animæ! Considerate SS. COR & venerandum Caput JEsu spinis acutissimis compunctum, arundine percussum & omni ludibrio expositum! Sic videlicet luit Justus, quod peccat iniquus: *Per agrum hominis pigri transivi*, ait Sapiens, *& ecce totum repleverant urticæ, & operuerant superficiem ejus spinæ.* Ager hic neglectus cor vestrum est, plenum peccatorum spinis, quibus de novo SS. COR JEsu sauciatis: *in morem spinarum*, ait S. Athanasius

Prov. 24. 30.

naſius *pupugerunt eum peccata mundi*. Heu! quomodo non VERBUM DEI hîc cecidit inter ſpinas & *exortæ ſpinæ ſuffocaverunt illud!* O ſpinæ crudeles! O peccata! ſiccine tractatis Regem Gloriæ? qui vos coronat in miſericordia & in mille miſerationibus, ſiccine illum tractatis? ah ſiccine?

S. Athanaſ. q. 136. ad Antioch.
Luc. 8, 7.
Pſ. 102, 4

6. De Rege Antiocho perhibent Machabæorum faſti, quòd Jonathæ Hebræorum Duci veſtem purpuream & coronam auream per legatos ſubmiſerit cum epiſtola, in qua illum ad ſuam amicitiam & amorem peramicè invitavit: *Et miſit ei purpuram & coronam auream.*

1. Mach. 10, 20.

O anima Chriſtiana! En transmittit tibi doloroſiſſimum COR JEſu coronam ſuam, non auream ſed ſpineam, ut tecum faciat amicitiam, & tu illam non vis amplecti? *Oſtenditur*, inquit S. Bernardus, *nobis caput noſtrum ſpinis circumdatum non floribus, ut illud imitemur &c.* Et tu refugis ab eo? *Coronemus nos roſis*, dices cum iſtis mundi ſectatoribus, *antequam marceſcant*, corporis ſectemur voluptates, & indulgeamus genio, dum tempus eſt. Sed audi iterum Doctorem Mellifluum: *Pudeat*, inquit, *ſub capite ſpinoſo membrum eſſe delicatum*, conforma te Capiti tuo, aut non habebis partem cum illo.

S. Bern. ſer. 5. de omn. SS.
Sap. 2, 8.

Hinc S. Catharina Senenſis, cùm à Chriſto aureâ & ſpineâ coronâ donaretur, ut unam ex his ſibi ſeligeret, ſine cunctatione ſpineam ſibi reſervavit, & capiti ſuo impoſuit, non ignorans, quantùm in hoc ſæculo nobis prodeſſe ſoleant tribulationum ſpinæ, dum æternæ vitæ ac gloriæ pondus in nobis operantur. Unde Poëta: *Spinas fert præſens, vita futura roſas.*

7. Recordor hîc illius miraculoſi Crucifixi, qui in civitate Burgos in Templo PP. Auguſtinianorum piè aſſervatur & colitur, cui nobilis quidam Eques ob ſingulare ab eo receptum beneficium coronam auream donavit, quam loco coronæ ſpineæ ſacro Chriſti vertici impoſuit, coronam autem ſpineam Patres conventûs tribus clavibus arcæ incluſam ſolicitè cuſtodiebant. Quid hîc expectas pie Lector? Ecce mox altero die Crucifixus Dominus auream coronam

Bonherb. apud me fol. 623.

ronam à se abjecit, & econtra coronam spineam licèt arctè inclusam, prodigiosè tertiâ vice reassumpsit. Mirabantur omnes, & dum boni Patres de aurea corona circumspiciunt, illam in clavo sacrorum pedum Crucifixi pendentem inveniunt. O Bone JEsu! itáne amat SS. COR tuum coronam spinis horridam, & flocci pendet coronam auream? O quàm alius est nunc mundi stylus? O anima Christiana! Regis ad exemplum disce, quàm indignum sit, sub tali ac tanto Rege spinis coronato, molle ac delicatum membrum fieri?

Lyr. de imit. Chr. pat. fol. 148.

8. Non sic Serenissimus Dux Godefridus Bullonius, non sic, qui, occupatâ & in libertatem assertâ Terrâ Sanctâ, juxta exemplar spinis coronati JEsu potiùs spineâ, quàm aureâ gemmísque coruscante coronâ Hierosolymis à suis Christianis militibus coronari voluit.

Ex actis SS. MM.

Non sic decem illa SS. Martyrum millia cum Sancto Duce suo Achatio, non sic, qui omnes jussu Maximini impii tyranni in monte Ararath propè Alexandriam in contemptum Christi JEsu spinis redimiti, pariter acutissimis spinis coronati, & lanceis præacutis in latere transfixi sunt, & sic nobile martyrii genus consummârunt.

Ex Nadas. in anno cœlesti 23. Martii.

Non sic Beatus ille Christophorus, parvulus octo annorum natus, non sic, qui, cùm fidem orthodoxam palam profiteretur, ab impiis juxta exemplar Christi JEsu non flagellatus duntaxat, sed & spineo serto coronatus est; & cùm demùm in crucem ageretur, ac carnifex latus ejus dexterum lanceâ aperire pararet, generoso animo ad illum dixit: *Si cor quæris, alterum latus mihi effodias, & scruteris.* Quô tandem sinistro latere immiti ferro transverberato, & Corde ejus avulso, Sanctus Puerulus innocentissimam animam DEO suo reddidit. O grata victima pro JEsu flagellari, spinis coronari, ac tandem in cruce pro illius honore cor suum posse offerre! O grata victima! Ah Divinissimum COR JEsu spinis per omnem vitam coronatum! confige & COR meum spinâ salutis, ut discam magno animo te Regem meum amare, & tecum quascunque adversitatum spinas pati &c.

CON-

CONSIDERATIO XXXVII.

Consideratur SS. COR JESU, imposito funesto Crucis patibulo, & nostro peccatorum pondere gravatum.

Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum. Joan. 19, 17.

1. NUnc tandem, O mi JEsu! adest illa hora, tot ardentibus votis hactenus à te desiderata, in qua Crucem humeris ad Calvarium Montem feras, quam hactenus à primo vitæ tuæ momento jugiter in Sacratissimo CORDE tuo portâsti. Terrentur quidem latrones, prout observat S. Bernardus, dum patibulum, infame illud lignum primò intuentur, in quo ipsis pro admissis sceleribus luendum ac moriendum est. Verùm non sic SS. COR JEsu, dum longè majori cum desiderio, quàm S. Andreas Apostolus crucem suam amplexabatur, ut in ea nostra crimina ac

totius mundi peccata ad locum deferret expiationis. Vix enim
ſententia mortis in hunc innocentiſſimum Redemptorem lata erat
ſtatim Crux illa prægrandis, tot figuris præſignata (quæ ad mini
mum quindecim palmos in longitudine, in octo in ligno tranſ
verſo continebat) à miniſtris oblata eſt, ut eam, licèt jam fractis hu
meris & corpore toto dilacerato, ad locum ſupplicii deportaret
Quid ad hoc manſuetiſſimus Agnus? Levat in cœlum ad Patrem
oculos, crucem ſibi oblatam peramanter, &, ut multi volunt, etiam
genu flexo accipit, eámque Sacratiſſimo PECTORI ſuo non ſine
profuſis lacrymis admovet, humerísque impoſitam admirabili hu
Jo. 19, militate ac patientiâ ad locum ſupplicii deportat: *Et bajulans ſibi*
17. *crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum.* O amoris pro
digium, videre JEſum cruce oneratum!

O Anima Chriſtiana! vide, & conſidera, quomodo hîc verifi
Iſa. 35,7. catum ſit illud Iſaiæ: *Sicut ovis ad occiſionem ducetur.* Cerne, quo
2. Petr. 2, modo peccata noſtra ipſe perferat in corpore ſuo ſuper lignum
4. O graviſſimum pondus peccatum, quo onuſti etiam fortiſſimi An
geli, cœlis ipſis dehiſcentibus, ad infimum inferni barathrum ſun
Num. 16, detracti! Core, Dathan & Abiron immani terræ hiatu abſorpti, &
24. ſub quo ipſe curvatur, qui portat orbem: proinde noſtro Emble
mati, in quo Agnus ille Divinus, ſeptem peccatis mortalibus, quaſi
graviſſima cruce onuſtus, ſpectatur, hanc Epigraphen præfigere
placuit:

Oneratur, & exonerat.

Vel:

Quàm grave portat onus.

2. Ita, O mi JEſu! quàm grave portas onus! Sed age amantiſ
Jo. 5, 8. ſime Redemptor! Age, inquam: *Tolle* nunc *grabatum tuum, &*
ambula ſuper unum montium, quem Pater tuus monſtrabit tibi
Grabatum illud & dulciſſimus lectulus jam à primordio vitæ tuæ
tibi aſpera Crux, cervical autem ſuaviſſimum ſpinea corona extitit
Dormi jam, & indormi, O bone JEſu, in hoc florido lectulo, quia
Cant. 1, Nazarenus es: *Lectulus noſter floridus.*
15.

Ac

Ad Adam quondam dictum est: *In sudore vultûs tui vesceris pane*, qui à paradiso eliminatus, mox ligonem & aratrum apprehendit, quo terram foderet, eámque ad progerminandos fructus aptam redderet. *Gen.6,19*

En hic novum Adamum è civitate sua ejectum, qui ligonem & aratrum crucis ultro in humeros suos suscepit, quo terram universam repararet, atque à spinis & tribulis peccatorum purgatam, in vineam sibi electam converteret. Hîc in veritate benignissimus JEsus in sudore vultûs sui vescebatur pane suo, dum Judæi & Gentiles illi lignum mittebant in panem ejus: *Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.* O durus & artus panis! sed tamen SS. COR JEsu confirmans, & per triginta quatuor annos sustentans. *Jer. 11, 19.*

O anima Christiana! observa hîc immensum pientissimi Redemptoris tui in te amorem; postquam jam copiosè pretiosissimum sanguinem per crudelissimam flagellationem & coronationem profuderat, suscepit tamen, licèt cunctis destitutus viribus, in dilaniatos humeros suos trabale illud, probrosum, & maledictum lignum, ut te ab æterno maledicto liberaret. O quàm grave hoc SS. CORDI JEsu tormentum fuit? quid dico tormentum? summa jucunditas illi Crux fuit. Sed longè gravior pœna sunt illi tua peccata, quibus hactenus tam impudenter, tam protervè, tam ingratè hoc afflictissimum COR JEsu offendisti. Et quid dico, O Anima Christiana! ergóne de novo audeas aliquod peccatum committere, quod adeo affligit hoc Divinissimum COR JEsu? An ignoras, quòd omnis peccator toties crucifigat, & occidat quasi de novo Filium Dei, quoties voluntariè noxam lethalem perpetrat? Rationem hanc pulcherrimam assignat Cornelius, quia novo peccato novam dat causam Crucis & Mortis Christi; facit enim rursum id, propter quod Christus crucifixus est. Audi Apostolum: *Et prolapsi sunt*, inquit, *rursus renovari ad pœnitentiam, rursum crucifigentes sibimetipsis Filium Dei, & ostentui habentes.* *Hebr.6,6*

3. Venit hîc mihi in mentem Abraham, insigne illud Patriarcha-

rum fidus, qui, ubi mandatum à Deo acceperat, ut filium suum unigenitum Isaac supremo Numini, tanquam Domino vitæ & necis in holocaustum immolaret, mox intempesta nocte surgens, omni studio se ad hoc grande opus paravit: in quem finem (quod prorsus mirabile est) dilectissimo filio suo funestam illam ac gravem lignorum struem debilibus humeris usque ad locum immolationis
Gen. 22, 6 ferendam imposuit: *Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum, ipse verò portabat in manibus ignem & gladium.* O res stupenda! asino, quem stravit, parcit Abraham, nec illi hanc gravem lignorum sarcinam imponit, parcítque duobus suis vernaculis in hoc luctuoso itinere se comitantibus, & totum pondus dulcissimo ac tenello filio suo imponit ferendum. O crudelis Pater! quid peccavit in te hic innocens filius?

1. Cor. 10 Desine mirari, Anima Christiana! siquidem *hæc omnia in figura*
11. *contingebant illis, scripta sunt autem ad correptionem nostram:* per Isaac enim obedientissimum Abrahami filium, ipse Dei Filius, propriis humeris crucem ad montem Calvariæ gestans, adumbratus fuit, per Abraham verò Pater cœlestis, *qui proprio Filio suo non*
Rom. 8, 32. *pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Unde crucem non duobus latronibus, tanquam vernaculis, neque Asino commisit ferendam, sed ipsi proprio Filio suo unigenito velut lignum holocausti consignavit: *Ibi offeres eum in holocaustum.* Supra quod Hugo
Hugo C. hic. Cardinalis: *Cæteri Sancti,* inquit, *dicuntur Sacrificia, quia partim pro se passi sunt, sed Christus dicitur holocaustum, quia nihil pro se, sed pro nobis omnibus incensus est.* Et quomodo incensus? Inspice SS. COR JEsu, supra Tabernaculum Divinissimi Sacramenti expositum, & in eo videbis cum lignis holocausti ignem & gladium: per ligna Crucem, per ignem charitatem, & per gladium lanceam
Gen. 22, 13. ferream subaudi, quâ SS. COR JEsu transfossum est. Nec desunt spinæ ac vepres hoc amabilissimum COR cingentes: *Viditque*
S. Isidor. in Gen. c. 18. *post tergum arietem inter vepres hærentem,* quæ *spinæ,* juxtà S. Isidorum, *iniquos & peccatores significant, qui suspenderunt Dominum in Cruce.*

4. De

4. De Naboth optimo illo & innocuo Viro testantur Regum fasti, quòd propter vineam suam à majoribus quondam hæreditate acceptam, dolo impiæ Jezabelis falsò accusatus, ad mortem condemnatus, ab urbe eliminatus, ac tandem palo alligatus, & lapidibus obrutus sit: *Quamobrem eduxerunt eum extra civitatem &c.* 3. Reg. 21

En iterum pulcherrimum typum in Christo JEsu adimpletum, 13. quem impia Synagoga dolo accusavit, & ad mortem damnato ponderosissimum crucis palum imposuit, ad quem alligatus, imò ferreis clavis affixus, omnium Judæorum linguis lapidatus est. Et certè cùm mitissimus Servator orbis ex urbe educeretur, attestante S. Anselmo, plures in eum lapides & lutum projiciebant: alii eum calcibus urgebant, alii innumeris convitiis eum onerabant, ut quondam Davidem Semei: *Egredere, egredere vir sanguinum & vir Belial &c.* 2. Reg. 16 7.

Hîc considera humilitatem ac patientiam SS. CORDIS JEsu, qui, cùm malediceretur, non maledicebat, nec præ impatientia à se crucem abjecit, sed constanter cum ea & in ea usque in finem perseveravit, ut tu disceres in cœpta virtute constantiam, fortiter pati adversa, & crucem à DEO Patre humeris tuis non sine causa impositam, cum Salvatore tuo non in transversum NB. (sic ubique cum illa impinges) sed secundùm rectum & longum, quamdiu ipsi placuerit, portare: *Semper mortificationem JEsu in corpore nostro circumferentes, ut & vita JEsu manifestetur in carne nostra mortali.* 2. Cor. 4, 10.

5. Recordor hîc illius Angeli pacifici, tempore Gedeonis in salutē populi pœnitentis à Deo submissi, qui, cùm Gedeon carnes & azymos panes in petra offerret, sumitatem virgæ suæ extendit, ignémque ex calida collisione petræ ope hujus suæ virgæ excutiens, sine mora holocaustum in petra accendit: *Extendit Angelus Domini summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes & panes azimos, ascenditque ignis de petra, & carnes azymósque panes consumpsit.* Judic. 6, 21. Quis, obsecro, hîc non obstupescat, quòd virga lignea petram percutiens, ignem ex ea excitaverit? Moyses ex petra durissima per virgam suam copiosam aquam produxit, sed hic

Angelus mediante virgâ ſuâ ex petra ignem elicuit, & functus Sacerdotis officio, Deo acceptabile holocauſtum obtulit, quo peracto in auras abiit, & in cœlum rediit? O mirabile myſterium!

Per hunc Angelum Chriſtum JEſum, illum magni conſilii Angelum ſubaudi: per virgam crucem ejus intellige; per holocauſtum attactu hujus virgæ accenſum, non incongruè Diviniſſimum COR JEſu nobis adumbratum eſt, de quo & Pſaltes in typo: *Pſ. 72, 21* *Inflammatum eſt Cor meum*, quod SS. COR JEſu tunc quàm maximè & intenſiſſimo amoris igne erga genus humanum inflammatum fuit, ubi crucem aſcendit: *Jam tunc*, ait in hunc locum Divus Ambroſius, *in myſterio declaratum eſt, quia Dominus JEſus in carne ſua totius mundi peccata Crucifixus aboleret.* *S. Ambr. proëm. l. 1. de Spir. Sancto.* O mi Redemptor! extende & nunc temporis hanc prodigioſam virgam tuam, & percute Cor meum, ut ex hac petra duriſſima copioſi fluant lacrymarum fontes, qui te ô ſummum, ô infinitum, ô immenſum meum Bonum, omnium bonorum fontem tot hactenus offendi peccatis. Percute, inquam, Cor meum, ut ſimul veri ac ſinceri in te amoris ex eo oriatur incendium, quod Cor meum totum in flammas, & in acceptabile tibi holocauſtum redigat.

Nadaſi S. I. in eremo divin. amor. fol. 138. 6. Audi in hunc finem hiſtoriam planè mirandam, quam P. Nadaſi de homine peccatore morti & deſperationis abyſſo jam vicino commemorat, cui pro ultimo ſalutis remedio amici imaginem quandam Chriſti JEſu crucem bajulantis & ſpineâ corona redimiti ad lectum vicinam appenderunt, ad cujus ſacræ iconis aſpectum æger primô collacrymari, & mox animitùs de peccatis ſuis conteri cœpit. Et ecce rem admiratione dignam! cùm lacrymaretur æger, collacrymatus eſt & JEſus, eúmque amanter conſolatus, juſſit, ut generalem ac plenam noxarum ſuarum confeſſionem perageret, quam ubi apud P. Julium Mancinellum Soc. JEſu præſtitit, plenam mentis tranquillitatem & æternam, uti ſperamus, ſalutem conſecutus eſt. Tantùm huic inveterato peccatori profuit, vel ſemel Chriſtum pro nobis crucem bajulantem conſiderâſſe. Vide hîc immenſam bonitatem ac clementiam SS. CORDIS JEſu,

quo-

quomodo nostris compatiatur miseriis ac lacrymis, neque mortem nostram & interitum, sed unicè salutem animarum nostrarum desideret, quis hîc non in novam se erigat spem & fiduciam erga hoc mitissimum juxtà ac dolorosissimum COR JEsu, quod est peculiaris propitiatio peccatorum, munimen tentatorum, & ultimum solamen afflictorum?

7. Siste hîc paulisper anima Christiana, & inspice pio quodam mentis affectu amabilissimum ac clementissimum COR JEsu pro te spineam coronam & crucem bajulantis! Vide, quomodo is sub gravissimo crucis pondere inclinetur, qui tribus digitis appendit molem terræ? Vide, quomodo pretiosissimus Salvator tuus toto corpore sit dilaniatus, consputus, lacrymis rigatus, spinis cruentatus, signans ipsas platearum semitas roseo Sanguine, per quas trahebatur? &c.

Vide, quomodo innocentissimus Amasa conspersus proprio sanquine in media via prostratus jaceat, nec ullus sit, qui immensis ejus cruciatibus condoleat: *Amasa autem conspersus sanguine, jacebat in media via.* 2. Reg. 20, 12.

Vide, quomodo Sacerdos, Magnus ille Onias mole malorum prægravatus ante altare humi sit jactatus: *Jam verò qui videbat summi Sacerdotis vultum, mente vulnerabatur, facies enim & color immutatus declarabat internum animi dolorem.* 2. Mach. 3, 16.

Vide quomodo Jacob ex itinere lassus, deficientibus viribus super lapides in terra jaceat, & scalam cœli (hoc est crucem) tibi paret, per quam, ô anima, ad æternam conscendas beatitudinem: *Tulit de lapidibus, qui jacebant & supponens capiti suo dormivit in eodem loco, viditque in somno scalam stantem super terram.* Gen. 28, 11.

Vide, quomodo ille Fabri Filius in sudore vultûs sui duo ligna humeris lassatis comportet, ut nobis novam salutis arcam construat, & Ecclesiam suam supra petram ædificet: *Nónne hic est Fabri Filius? Nónne Mater ejus dicitur Maria?* Matth. 13, 55.

Vide denique, quomodo Sacerdos secundum ordinem Melchisedech duobus stipatus latronibus, ipse ligneum altare ferat, S. Thom. 3. P. q. 46. a. 4.

in

in quo ipse pro salute totius mundi in monte Golgothæo non tam erit sacrificans, quàm & cruentum Sacrificium. O Bone JEsu! ô Divinissimum COR JEsu! quis hanc perpendens veritatem, non tibi ex animo condoleat? quis te non amet ô afflictissimum COR JEsu! quis non doleat propter te ô summum Bonum toties offensum? ah mi JEsu! quis non?

8. Ex his collige anima Christiana, si prudens es, quòd non sit alia in cœlum via, quàm via regia SS. Crucis: *Tota vita hominis Christiani*, ait
S. Max. hom. 2. de SS. Mar. S. Maximus, *si secundùm Evangelium vivat, Crux est & Martyrium.* Audi, & imitare, quid S. Symphoriano Christi Martyri acciderit.

Cùm hic præclarissimus Juvenis Augustoduni in florentissima ætate post jam varia à Tyrannis exantlata tormenta denique ad ultimum supplicium traheretur, pia Mater in via ei occurrit, quæ hunc filium suum corde plùs quàm virili ad supremum certamen fortiter pro Christi JEsu Crucifixi causâ & amore perferendum, hísce verbis adhortata est: *Nate, nate, memento*
Martyrol. 22. Aug. *æternæ vitæ: Cœlum suspice, & ibidem regnantem intuere.* Quâ pientissimæ Matris voce Sanctus Adolescens de novo animatus, fortiter pro fide Christi collum carnifici præbuit.

Hoc idem á te peto optime Lector: *Cœlum suspice, & ibidem Regnantem intuere.* Leva oculos tuos ad Orientem & Occidentem, & à Meridie ad Septentrionem, sic in amplissimo cœli campo oculis tuis NB. magnam crucem efformabis, & in veritate nec aliam ad cœlum viam, quàm crucem invenies. Observa insuper, quòd ille nunc regnet in cœlo, qui quondam pro nobis pependit in ligno, qui de se ipso ait: *Nónne hæc*
Luc. 24, 26. *oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?* Ita nimirum ab æterno decrevit SS. Trinitas: ita præsignârunt tot in lege figuræ; ita vaticinati sunt omnes Prophetæ: Ita requirebat ipsum exemplum, quo SS. COR JEsu tanquam perfectissimum omnium Electorum exemplar Apostolis, Martyribus, Confessoribus, Virginibus Sanctísque universis & omni statui Ecclesiæ præiret; Ita denique ex ipsa ratione decebat, ut tanta ac tam immensa gloria non alio, quàm crucis pretio compararetur; ideo etiamnum nobis proponitur SS. COR JEsu cruce signatum &c.

Et tu delicate miles quid agis? qualem tibi viam DEus in cœlum pinget? Ergo tu solus sine cruce, sine labore, sine tribulatione ad æternam illam requiem ac felicissimam cœli portam pervenies? Absit, *absit gloriari*
Gal. 6, 14 *nisi in cruce Domini nostri JEsu Christi &c.* Absit, absit! Aman gloriabatur in honoribus, Salomon in voluptatibus, Nabuchodonosor in divitiis &c. Tu autem non aliam gloriam quæras quàm in cruce D. N. J. C.

CON-

CONSIDERATIO XXXVIII.

Cur in SS. CORDE JESU Crux plantata cernitur, & cur ad redimendum orbem non aliud remedium, quàm crucem elegit?

Ipse lignum tunc notavit, damna ligni ut solveret. *Ecclesia in hymno de S. Cruce.*

Miratur cœlum, & orbis obstupescit universus, quòd DEus summæ Majestatis non aliud remedium ad salvandum deperditum mundum, quàm durissimam Crucem, infame illud & patibularium lignum elegerit? Inspice SS. ac divinissimum COR JEsu, & etiamnum in medio ejus crucem plantatam cernes. Et cur, obsecro, hanc feralem arborem sibi elegit Sacratissimum COR JEsu in Sponsam, ut eam in Calvario sibi duceret in uxorem, à qua non aliud loco dotis sperare poterat, quàm cruentissimam necem? Nunquid uno suspirio,

unâ lacrymulâ, aut unâ pretiosâ cruoris stillâ millenos ac millenos mundos à perditione potuisse redimere? Omnino: *sed quod sufficiebat redemptioni*, subintrat hîc S. Chrysostomus, *non satis erat amori*. Plùs & infinities plùs hoc SS. COR JEsu nos amavit, dum omnem sanguinem ad extremam usque guttulam pro nostra salute voluit profundere, ut sic copiosior apud eum esset redemptio: *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.*

S. Chrys. hom. 126.

1. Tim. 2, 6.

Quærebatur hoc SS. COR JEsu jam in tenerrima vitæ ætate ab impiissimo Herode, ut gladio innocens victima caderet, & noluit per ejusmodi mortem mundum ab interitu salvare, proinde nocte intempesta *fugit in Ægyptum*. Irruebant aliquando Nazaræi, quasi impetu facto in eum, ut ipsum perderent, & è medio tollerent, ideo ejecerunt eum extra civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, ut inde præcipitarent ipsum in profundum. Verùm noluit Diviniss. COR JEsu hoc necis genus pro salute mundi eligere, quapropter *transiens per medium illorum ibat*. Tollebant aliâ vice sacrilegi Judæi lapides in atrio templi ut jacerent in eum, sed venerandum COR JEsu neque hoc morti genus voluit subire, idcirco *abscondit se JEsus & exivit de templo*. Multoties idem pientissimus Redemptor quærebatur ad mortem: *Et quærebant eum Judæi interficere*: sed noluit cum Joanne Baptista capite truncari, cum Isaia secari medius, cum Jeremia & Stephano impetu crepitantium saxorum obrui, &c.

Matth. 2, 13.

Luc. 4, 29.

Jo. 8, 59.

Jo. 5, 8.

Verùm postquam paratum fuit Crucis lignum, mortis genus longè crudelissimum, infame, probrosum, & universo mundo abominandum; ecce, sine ulla mora & tergiversatione hoc gravissimum pondus in se suscipit, & osculans ambabus manibus eam amplectitur: *Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum.* O amantissime JEsu! an non aliud divinissimo CORDI tuo superfuit remedium, mundo deperdito succurrendi? Inspice Schema præfixum, & solutionem habebis: *Mors per arborem* ait S. Ambrosius, *vita per Crucem*; in ligno enim scientiæ boni & mali per protoplastos mundus deperditus, in ligno ve-

Jo. 19, 17.

S. Ambr. in Luc. 4.

vivi-

vivificæ crucis à Secundo & Meliori Adamo recuperatus eſt. In hunc finem Emblemati illud Eccleſiæ inſcripſimus: *Eccleſ. in Præf. in Miſſa de S. Cruce.*

Unde mors, inde vita.

2. Vides nunc, anima Chriſtiana! cur mitiſſimum COR JEſu, optimi Redemptoris tui lignum crucis, quod in hunc finem in medio illius plantatum cernitur, & non aliud mortis genus elegerit, quo orbem redimeret, *ut, unde mors oriebatur, inde vita reſurgeret.* Et quia cor humanum ſcaturigo omnium malorum fuit: *Senſus enim & cogitatio humani cordis in malum prona ſunt ab adoleſcentia ſua.* Et in alio loco dicit Veritas: *De corde exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falſa teſtimonia, blaſphemiæ, &c.* Ideo jam à prima conceptionis hora benigniſſimus JEſus *tactus dolore Cordis intrinſecus*, Sacratiſſimum COR ſuum pro nobis tradidit in ligno Crucis diriſſimâ lanceâ perforandum, *ut, ubi abundavit delictum, abundaret & gratia.* Hinc ipſe clementiſſimus Dominus poſt lapſum Adami jam tunc in umbra dignatus eſt ad auram poſt meridiem in paradiſo deambulare, & Adamum præ timore abſconditum, velut oviculam à via ſalutis aberrantem quærere: *Adam ubi es?* ut ſic eum non tantùm in ſpem erigeret, ſed & ad meliorem frugem reduceret, ac pœnam æternæ damnationis, quam commeritus erat, in temporaneam miſericorditer commutaret; cætera luenda, & ut juſtitiæ divinæ copiosè ſatisfieret, ipſum SS. COR JEſu ſuo tempore in ſe ſuſcepit, hinc Deus deambulans in paradiſo jam tunc in typo vitæ arborem notavit, in qua ſuo tempore (hoc eſt, poſt quatuor millia annorum) mundum deperditum erigeret: *Ipſe lignum tunc notavit*, canit Eccleſia, *damna ligni ut ſolveret.* Et quia per lignum ſcientiæ boni & mali mors in orbem venit, per lignum vivificum S. Crucis iterum nobis vita recuperata fuit: *Ut medelam ferret inde, hoſtis unde læſerat.* O mitiſſimum, O ſuaviſſimum Numen! quis non miretur immenſam tuam benignitatem? Potuiſſes Adamum Protoparentem noſtrum, & nos omnes

Gen. 8, 21. — *Matth. 15, 19.* — *Gen. 6, 5.* — *Rom. 5, 20.* — *Gen. 3, 9.* — *Eccleſia in hym. de SS. Cruce*

cum Angelis apoſtaticis meritò in æternum perdere, & ecce, miſericorditer eruiſti nos ab ipſo damnationis barathro per mortem, crucem, & paſſionem Unigeniti Filii tui Crucifixi. O infinitam Bonitatem! quis te non amet? quis te non æſtimet ſuper omnia creata ſimul? O lugendam mortalium cœcitatem! Amant hi miſelli in corde ſuo divitias, honores, ac voluptates momento perituras, & cur non amatis DEUM, & SS. COR JEſu, ſolum omni amore digniſſimum.

3. Aliam rationem, cur SS. ac diviniſſ. COR JEſu pro redemptione mundi non aliud remedium aut mortis genus, quàm diriſſimam crucem elegerit, aſſignant SS. Patres & Interpretes, ut pretioſiſſimus Redemptor ſe verum ac unicum Mediatorem Deum inter & homines demonſtraret; priùs enim quaſi continuo & acerrimo bello inter ſe cœlum & terra dimicabant, hæc vitiis, illud ſuppliciis. Conſidera ſtatum ante diluvium, ubi *omnis caro corruperat viam ſuam.* Et quid hîc juſtiſſimus Dominus ſcelerúmque Vindex DEus aliud facere poterat, quàm ut mundum in peccatis demerſum quadraginta dierum imbribus terrarúmque omnium illuvione caſtigaret? Perpende inſuper impiam Pentapolim ſulphureo imbre ſubverſam, ſerpentes ignitos in peccantem populum immiſſos, Dathan, Core & Abiron vivos in inferno ſepultos, aliáſq; ſexcentas plagas, quibus olim Juſtitia Divina in peccatores animadvertit, &c. Verumenimverò ubi venit plenitudo temporis, & Chriſtus Homo factus eſt, tunc etiam inter Deum & Hominem peccatorem Mediator ac ſequeſter fieri voluit; proinde in cruce & in aëre (quod elementum omnibus commune eſt) inter cœlum & terram medius, ſe inter utrumq; interpoſuit, & pacem univerſalem tanquam ſummus & unicus in ordine redemptionis Mediator propriâ morte reconciliavit, in quem finem & SS. COR ſuum in pignus tradidit. Scio, quòd olim DEus tot peccatis hominum offenſus, ſæpius virum juſtum ac perfectum quæſierit, qui indignationem divinam à mundo averteret, & virgam è manibus, ne peccatores hujus ſæculi pro meritis puniret, eriperet. *Quæſivi de eis virum, qui interponeret ſepem, & ſtaret oppoſitus*

Gen. 6, 12.

Ezech. 22, 30.

poſitus contra me pro terra, ut non diſſiparem eam, & non inveni. Et apud Iſaiam: *Vidit DEus, quia non eſt vir, & aporiatus eſt, quia non eſt, qui occurrat.* Ubi nota tò *aporiatus eſt*; hoc eſt, ait Chaldæus, quaſi anxius, & quaſi perplexus, dum juſtitia urgebat ad pœnas, & econtra retrahebat miſericordia. Sic Abner militiæ Princeps optabat, ut mediator aliquis inter ipſum & Azaëlem, juveniliter exultantem, interveniret, ne ipſum cum impare congredientem, cogeretur interficere; ſed quia nullus intervenit, qui certamen dirimeret, coactus eſt Abner, illum aversâ haſtâ confodere: O quàm multi fuerunt, & etiamnum ſunt, qui peccando ſtultiſſimum certamen contra DEum inierunt. Et ecce! cùm inter cuncta creaturarum corda nullum inveniretur dignum, quod ſe huic periculoſo certamini exponeret, obtulit ſe SS. ac diviniſſimum COR JEſu, utrique parti (quod ad mediatorem pertinet) amicum, DEO, quia COR Filii DEI erat, & hominis ſtudioſum, quia Filii Hominis COR erat, honorem & gloriam Dei & ſalutem hominum quærens: *Unus eſt Mediator Dei & hominum Homo Chriſtus JEſus, qui dedit redemptionem ſemetipſum pro omnibus.* Et ideo crucem elegit, & in cruce præ magnitudine dolorum ac multitudine peccatorum crepuit COR JEſu: *Tandem,* ſunt verba Chriſti ad S. Birgittam, *Cor crepuit præ violentia paſſionis, & anima egrediebatur.* Et in alio loco: *Pauci cogitant, quàm doloroſius ſtarem in ligno crucis, quando COR meum crepuit &c.*

Iſ. 59, 16. 2. Reg. 2, 19. 1. Tim. 2, 5. Lib. Extravag. Revel. c. 51.

4. Crucem inſuper hoc SS. ac diviniſſimum COR JEſu elegit, quia idem SS. COR Patri cœleſti erat futurum ſacrificium omnium maximum, gratiſſimum, & completivum cunctarum victimarum ac holocauſtorum; hæc autem holocauſta & victimæ DEO, ſupremo vitæ neciſque Domino immolanda, & in odorem ſuavitatis offerenda, non niſi per ligna in modum crucis diſpoſita concremabantur. Unde & Iſaac in ejusmodi victimam deſtinatus, propriis humeris ligna holocauſti ad montem Moria deportavit: *Tulit quoque ligna holocauſti, & impoſuit ſuper Iſaac Filium ſuum.* O anima Chriſtiana vide nunc Iſaacum lignis oneratum, ſed ipſum

Gen. 22.

ſummè venerandum COR JEſu ligno crucis gravatum. De Pontifice Maximo, Chriſtíque in his terris Vicario orbi notum eſt, quòd crucem auream in dextero ſuo pede gerat. Ratio eſt, quia hic Summus Sacerdos ut petra & fundamentum Eccleſiæ per crucem magis confirmatur, ſolidatúrque, ne fortè offendat ad lapidem pedem ſuum, fiatque petra ſcandali; Crux enim eſt ſolidum & fidei & Eccleſiæ fundamentum.

Max. Sand. S. J. in ſuo Staurop. l. 39. tit. 13.

Imperator Romanorum crucem gerit in corona & globo ſuo imperiali, item in ſceptro (prout Rudolphus I. Habſpurg. ſibi ejuſmodi ſceptrum fieri curavit) quam crucem etiam in gladio ſuo geſtat, ut cognoſcat, quòd crux ſit gladius Domini & gladius Gedeonis, ſceptrum regale, per quod Reges imperant, & corona, quæ magis verticem Imperatoris, quàm omnes gemmæ, condecorat: *A loco ſupplicii*, ait S. Auguſtinus, *crux fecit tranſitum ad frontem Imperatorum.*

5. Sed SS. COR JEſu Crucem in medio ſui plantatam portat, & cur in medio Cordis? Adverte. Cùm Adam ſerpentis aſtu & uxoris voce ſeductus, ac quàm maximè deitatis amore ineſcatus: *Eritis ſicut Dii*, de arbore ſcientiæ boni & mali vetitum fructum deguſtâſſet, mox conſcientiæ remorſu, acerrimè animum ſtimulante, cognovit, in quam immenſam miſeriarum voraginem ſe, & univerſum genus humanum tam vilis eſcæ gratiâ præcipitâſſet, itaque cum conjuge, ne à Divina Nemeſi ob tantum ſcelus uno momento adinſtar apoſtatæ Luciferi ad inferni barathrũ præcipitaretur, condignas ibidem per omnem æternitatem pœnas daturus, ad arborem quandam in medio paradiſi ſituatam, tanquam ad ultimum calamitatis ſuæ aſylum confugit: *Abſcondit ſe Adam & uxor ejus à facie Domini Dei in medio ligni paradiſi.* Obſerva: *in medio ligni paradiſi*, per quem paradiſum in ſenſu allegorico S. Bernardus appoſitè humanitatem Chriſti intelligit, quæ paſſim etiam ab aliis SS. Patribus paradiſus omnium deliciarum & hortus voluptatis ſolet appellari: *Pro paradiſo*, ait Mellifluus, *quem amiſimus, Chriſtus nobis datus eſt.* Fugit verò Adam ad medium ligni paradiſi; ergò fugit

Gen. 3, 5. — *Gen. 3, 8.* — *S. Bern. in parvis ſerm. 66.*

fugit jam tunc in umbra ad SS. ac Diviniſſimum COR JEſu, quod eſt centrum ac medium in ejus humanitate; *ut ſic*, prout loquitur S. Leo, *quod cecidit in Adam primo, erigeretur in Secundo.* Vide nunc, cur SS. COR JEſu in medio ſui crucem geſtare ſoleat. Audi Eccleſiam: *Hæc eſt arbor digniſſima in medio paradiſi ſituata, in qua ſalutis Author propriâ morte mortem omnium ſuperavit.* O felix Adam! jam non miror ampliùs, quòd in medio ligni paradiſi, ad quod olim confugiſti, pro te & omni humano genere adhuc tantam gratiam ac miſericordiam conſecutus ſis, ut pœna æterna in temporalem tantum fuerit cōmutata, age gratias SS. CORDI JEſu, per cujus prævisa merita paſſionis ab æterna damnatione tam miſericorditer erutus es: *Impulſu quodam*, ait antiquiſſimus Origenes, *primi parentes ad arborem ſe coutulerunt, ut ſignificaretur, jam tunc unicum perfugium in arbore crucis eſſe conſtitutum.* Et quod memoriâ, admirationéque dignum videtur, illud eſt, quod Adam in illo Calvariæ loco fuerit ſepultus, ubi Chriſtus poſt quatuor annorum millia erat cruci affigendus. Hinc exiſtimat Molanus illum morem in Eccleſia Dei provenire: quòd ſub Crucifixi iconibus ac ſtatuis quædam Calvaria appingi, vel ſculpi ſoleat, quam calvariam ſeu cranium Adami S. Hieronymus aſſerit, per ſanguinem ſtillantem de cruce Secundi Adami Chriſti JEſu à peccatorum ſordibus mundatam, unde & illud: *Sub arbore mali ſuſcitavi te, &c.*

S. Leo ſerm. de paſſ. D.
Eccleſ. in officio de S. Cruce.
Orig. hom. 1. in Geneſ.
Molan. c. 78. de imagin.
S. Hieron. epiſt. 27. ad Marcellam.
Cant. 8, 5.

6. Et ſi placet ulteriùs cauſam inveſtigare, quare SS. COR JEſu ſibi crucem deſponſaverit, reſpondet S. Auguſtinus, *ut Martyres firmaret exemplo*, omnibúſque Chriſtianis fortè præberet, ac relinqueret exemplar, omnia pro Deo, fide, veritate & juſtitia tolerandi: *Nihil enim*, pergit idem Sanctus Eccleſiæ Doctor, *ſic elucet, quomodo Caput Martyrum, ubi meliùs intuemur, quod illi experti ſunt.* Sic videmus in cervis, cùm primus & fortiſſimus in trajiciendo flumine præcedit, abſque mora & cæteri longo ordine ſequuntur, ubi unus alteri caput imponit, primus verò & cæterorum anteſignanus, quaſi ſolus totum onus & periculum ſuſtinet, unde lemma: *Inſtruit exemplo.* Sic pariter in ovibus experientiam habemus, ubi prima tor-

S. Aug. in Pſ. 63.

torrentem, a quo priùs omnes abhorrebant, ingreſſa eſt, facilè & reliquas ſuo exemplo ſecum trahet, ideo lemma: *Omnes pendemus ab una.* Sic & in gruibus, cùm una quaſi dux cæterarum per mare volatum tentat, mox cæteræ omnes pulchro & miro ordine præcedentis veſtigia ſequentur, proinde iterum lemma: *Una dirigit omnes.* Ita SS. ac Diviniſſimum COR JEſu, poſtquam præivit exemplo, mare rubrum paſſionis ingrediens, ac tandem in cruce ſeipſum in hoſtiam Sanctam & immaculatam offerens, omnes SS. Martyres ad ſui ſequelam allexit, & fortiſſimo exemplo Electos omnes ad ſe attraxit, ut cum gaudio cuncta hujus mundi adverſa, & immaniſſima tyrannorum ſupplicia generoſo animo ſuſtinerent: *Stat Martyr tripudians, & triumphans*, ait S. Bernardus, *licèt lacero corpore, & rimante latera ferrô; non modò fortiter, ſed alacriter ſacrum è corpore ſuo circumſpicit ebullire cruorem: Ubi ergo tunc anima Martyris? nempe in tuto, nempe in petra, nempe in viſceribus, hoc eſt, in CORDE JEſu, vulneribus nimirum patentibus ad introëundum.* Huc reſpexit, ut mittam millenos alios S. Oreſtes, nobilis miles Chriſtianus & glorioſiſſimus Martyr, qui ſub Diocletiano Imperatore militans, auream ſemper crucem in Pectore geſtabat, ut totus ipſi figeretur in Corde, qui totus pro illo fixus erat in cruce. Accidit, ut, cùm ſeſe jaciendis miſſilibus cum cæteris ſuis commilitonibus ad ſcopum, ipſo præſente Lyſiâ exercitûs Duce exerceret, crux illa è pectore pendula ſolutis nonnihil veſtimentis ejus palam appareret. Miratur Lyſias in milite fortiſſimo hoc inſolitum crucis ſignum, cui Oreſtes intrepidè: *Chriſtianus*, inquit, *ſum, & ſervus Crucifixi Domini mei, & geſto hoc ſignum ad omnia mala avertenda, quæ mihi ingruunt.* Ad quam publicam fidei profeſſionem ex mandato Lyſiæ ſine mora comprehenſus, & in vincula conjectus eſt: & cùm JEſum Crucifixum conſtanter prædicaret, poſt varia exantlata tormenta demum in candentem craticulam, velut in ferream crucem proſtratus, lætus inter has voces martyrii curſum conſummavit: *Domine JEſu Chriſte, in manus tuas commendo ſpiritum meum.*

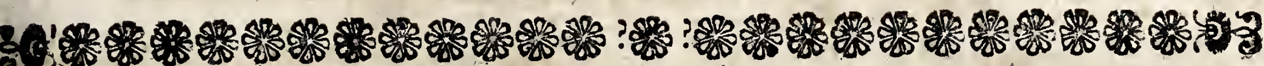
S. Bern. ſerm. 61. in Cant.

Surius 13. Decembr.

7. Crucem denique SS. COR JEſu elegit, ut nos à maledicto legis, teſte Apoſtolo, redimeret, quia ſcriptum eſt: *Maledictus omnis, qui pendet in ligno, ideo Chriſtus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum.* Et quia hoc SS. COR JEſu pro peccatoribus moriebatur, idcirco in monte Calvario, tanquam in loco publico malefactorum inter ipſos latrones expirare, & crudeli lanceâ transfigi voluit. Hunc infinitum amorem dulciſſimi CORDIS JEſu adeo nos diligentis, & adeo propter ſalutem noſtram ſe in Cruce humiliantis, cùm aliquando propenſiùs in animo meditaretur S. Maria Magdalena de Pazzis, ita DEI amore abſorpta fuit, ut nihil loqueretur, ac nihil ageret, niſi ex DEI amore: proinde obvios quoſque & præſertim Sorores ad hunc Divinum Amorem amandum excitabat: *Amate hunc Amorem Sorores, amate hunc Amorem: Amate ô mortales omnes hunc amorem, amate!*

Gal. 3, 13

CON-

CONSIDERATIO XXXIX.

SS. COR JESU est balsamum deficientibus, neque vindictam, sed indulgentiam peccatoribus à Patre postulat.

JEsus autem dicebat: Pater, dimitte illis. Luc. 23, 34.

1. RES mira! quòd DEUS O. M. olim in lege nonnisi per sanguinem victimarum voluerit honorari, & placari. Per sanguinem Agni, super postes Hebræorum in exitu de Ægypto per modum Crucis illitum, domus eorum ab Angelo transeunte & percutiente fuerunt servatæ immunes: *Et sument de sanguine ejus &c.* Per sanguinem Moyses fœdus inter Deum & hominem sancivit; dum mandata DEI populo imposterum servanda, publicè explicâsset, in testimonium hujus fœderis sanguinem victimarum super populum aspersit: *Ille verò sumptum sanguinem respersit in populum &c.* Idem mos erat in offerendis Deo holocaustis

Exod. 12. 7.

Exod. 24. 8.

cauſtis obſervatus, & in victimis pacificis, atque hoſtiis pro peccatis oblatis, ubi ſemper ſanguis victimarum per circuitum altaris & partim ſuper populum, Sacrificio adſtantem, effundebatur: *Immo-*
Lev. 1, 5. *labitque vitulum coram Domino, & offerent filii Aaron Sacerdotes ſanguinem ejus, fundentes per altaris circuitum, &c.* Vide prudens Lector, in his & in pluribus aliis ſacrificiis, quàm mirabiliter Deus unigenitum ſuum Filium ſuo tempore in ara Crucis pro peccatis totius mundi offerendum, præſignaverit; tunc enim Chriſtus vera victima pacifica in Altaris circuitu ſanguinem ſuum fudit, cúm in Cruce pendens Æterno Patri cruento modo in hoſtiam expiationis ſe obtulit, ac demum ipſum Sacratiſſ. COR ſuum pro nobis ſa-
Cornel. hîc. crificavit: *Sanguinem fudit in circuitu Altaris*, ait Cornelius à Lapide, *ut ſciremus omnes orbis terræ nationes participes fore Crucis & Sanguinis Chriſti.*

2. Videtur mihi hîc pientiſſimus JEſus Crucifixus, ſacroſanct. Sanguinem ex quinque vulnerum canalibus, ac præſertim ex ipſo fonte SS. CORDIS largiſſimè in ſalutem animarum deficientium profundens, ut Balſamum aromatizans, quod ferro inciſum pretioſiſſimum liquorem & opobalſamum ex vulnere ſuo in ſalutem & medelam infirmorum, ac vulneratorum abunde ſtillare ſolet, cui nobiliſſimæ arbuſculæ bona pro malis, & medelam pro vulnere reddenti, pro Lemmate rectè inſcribes:

Vulnus vulnere curat.

Vel, ſi magìs arridet:

Præbet quoque læſa medelam:

Aut breviùs:

Et læſa medelam.

S. Aug. ſer. 145. de temp. c. 3. Ita, inquit S. Auguſtinus, *Chriſtus Medicus acceſſit, medicamentum adhibuit, vulnera in cordibus videbat, & unde vulnera cordium curaret, in corpore cicatrices ferebat.* Et in alio loco: *Chri-*
Idem in Pſ. 48. *ſtus ſic voluit mori, ut ſanguine ſuo effuſores ejuſdem ſanguinis redimeret.* O immenſa clementia, quis unquam audivit, aut vidit ta-
li

lia? Vere SS. COR JEſu eſt balſamum & opobalſamum pretioſiſſimum omnibus animabus deficientibus. Ita S. Bernardus: *Filius Dei altiſſimi jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioſo ſanguinis illius balſamo medeatur &c.* *S. Bern. ſer. 4. de Nat. D.*

3. De ſanguine juſti Abelis Sacræ teſtantur Paginæ, quòd ſine mora poſt mortem ob perpetratum tam indignum & immane facinus contra perfidiſſimum fratrem vindictam clamaverit: *Quid feciſti,* ait Deus ad Cain, *vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* *Gen. 4, 8.* Sanguis Zachariæ Prophetæ inter templum & altare à perduellibus quondam Judæis ob ſervatam ab illo juſtitiam & veritatem effuſus, mox poſt necem hujus divini Vatis contra effuſores ſuos ultionem à Deo petiit: *Ut veniat,* ait Chriſtus, *ſuper vos omnis ſanguis juſtus, qui effuſus eſt ſuper terram, à ſanguine Abel juſti, usque ad ſanguinem Zachariæ, quem occidiſtis inter templum & altare.* *Matth. 23, 35.* Sanguis SS. Innocentium Martyrum, ab impiiſſimo Herode injuſtè occiſorum, pariter à Deo juſtiſſimo, omniúmque malorum Vindice contra interfectores ſuos vindictam clamavit: *Quare non defendis ſanguinem noſtrum? & acceperunt divinum reſponſum: adhuc ſuſtinete modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum veſtrorum.* Sanguis S. Wenceslai Bohemiæ Regis & Martyris ab impio Boleslao fratre ſuo, velut alterius Abelis ad templi fores profuſus, pari modo vindictam clamavit, dum paries Eccleſiæ cruore illius aſperſus nullo modo ampliùs à ſcelerum ſociis detergi, & ablui potuit, cujus notæ etiamnum hodie in teſtimonium ibidem apparent: *Sanguis per parietes aſperſus adhuc conſpicitur.* *Æneas Sylv. & Brev. R. 28. Sept.* Mitto hîc plures alios admirandos eventus, ubi ſanguis innocenter effuſus plerumq; contra interfectores ſuos è cœlo vindictam expetiit, & impetravit. Verùm qualem ultionem innocentiſſimus Chriſti Sanguis, in paſſione ad ultimam usque ſtillam ex ipſo intimo SS. CORDIS fonte effuſus, clamavit? qualem ultionem à Deo Patre petiit? Audite cœli, quæ loquor, & audiat terra verba oris mei! Omnia elementa, cum SS. COR JEſu expiravit, ſtabant tunc parata ad condignam contra impios deicidas ſumen-

dam vindictam. Terra mota eſt, & à fundamentis concuſſa, ut omnes peccatores vivos, velut Core, Dathan, & Abiron deglutiret. Velum templi ſciſſum eſt in deteſtationem tanti parricidii. Tenebræ factæ ſunt, quia Sol, mundi oculus, indignos judicavit telluris incolas, quibus ulteriùs lumen & radios impertiret. Luna videbatur ſanguinea, ut ſic ſanguinem pro ſanguine repoſceret. Monumenta aperta ſunt ad devorandos impios Caini fratres. Verbo ut abſolvam uno: Omnes creaturæ tunc in morte JEſu, dum crudelis lancea Sacratiſſ. COR ejus penetravit, ex intimis viſceribus commotæ ſunt ad ſumendam de ingratiſſimo homine vin-
Sap. 4, 18. dictam! *Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum.* Et quid ab hæc omnia SS. COR JEſu? En verum vitæ Balſamum! *Miſe-*
Matth. 9, 13. *ricordiam*, inquit, *volo*, *non Sacrificium*; O amoris prodigium! O quàm meliùs loquitur Sanguis juſti hujus & innocentiſſimi Abelis: *Acceſſiſtis*, ait Apoſtolus, *ad montem Sion*, *&* *teſtamenti novi Mediatorem JEſum*, *&* *Sanguinis aſperſionem*, *meliùs loquentem*, *quam Abel.* Et quid hîc ſecundus Abel loquitur? Inſpice Titulum ſuper Caput JEſu affixum: I. N. R. I. quod idem eſt, ac Jeſus Non Reminiſcitur Injuriarum, proinde dicit: *Pater dimitte illis*, quæ verba mitiſſimus Redemptor, ſanguinolentos & moribundos oculos ſuos ad cœlum convertens, non ſine lacrymis & cum clamore valido de funeſta crucis cathedra locutus eſt. En clamorem SS. CORDIS JEſu! O Anima Chriſtiana adverte hîc! *Pater*, dicit JEſus, non Deus, non Dominus, non Judex, &c. ut ſic dulciſſimum COR JEſu magìs Cor Patris ſui, qui innocentiſſimi Filii ſui pretioſiſſimum Sanguinem vindicaturus, jam paratus & accinctus erat, ad miſericordiam flecteret: *Et impetravit*, ait S.
S. Hier. epiſt. ad Hedib. Hieronymus, *quod petierat Chriſtus*, *multáque ſtatim de Judæis millia crediderunt*, *&* *usque ad quadrageſimum ſecundum annum datum eſt tempus pœnitentiæ.*

S. Bern. ſerm. 4. hebd. Pent. 4. *Vide nunc opera Domini*, ſubintrat hîc Mellifluus Bernardus, *quæ poſuit prodigia ſuper terram: flagellis cæſus eſt, ſpinis coronatus eſt, clavis confoſſus eſt, affixus patibulo, opprobriis ſatura-*

turatus: omnium tamen dolorum immemor, charitatis memor: Ignosce, ait, illis, quia nesciunt, quid faciunt. O infinitus amor! O mansuetudo omnibus retro sæculis inaudita SS. CORDIS JEsu! David quondam de suo mansuetissimo corde in oratione & in Psalmis coram Domino & universo mundo gloriatus est: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus.* Verùm hæc mansuetudo non sine felle & cordis amaritudine fuit; cùm enim tempus mortis instaret, filium suum Salomonem ad se vocari jussit, cui injuriam, à Semei quondam in fuga sibi illatam, ante oculos posuit, ut datâ occasione de eo ultionem sumeret: *Habes*, ait David moriens, *apud te Semei, filium Gera, filii Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessimâ... Tu noli eum pati esse innoxium. Vir autem sapiens es, ut scias, quæ facies ei, deducésque canos ejus cum sanguine ad inferos.* Non sic Filius David, amantissimus JEsus ad Patrem suum Cœlestem, non, inquam, sic, sed pro omnibus etiam infensissimis inimicis, qui ipsum infami crucis patibulo affixerunt, sincero Cordis & amoris affectu rogavit: *Pater ignosce.* O Bone JEsu! non me capio ampliùs præ admiratione tantæ bonitatis Sacratissimi CORDIS tui! Quis, obsecro, ob amorem hujus tui mansuetissimi CORDIS non pariter ignoscat inimicis suis? an servus est major Domino suo?

Ps. 131, 1.

3. Reg. 2, 8.

5. De Moyse refert Scriptura, quòd mansuetissimo Corde fuerit, cùm tot à populo illatas injurias animo planè invicto devoravit, & licèt parùm abfuerit, quin à seditioso illo populo vivus fuisset lapidatus, pro ingratis tamen Hebræis enixè Deum oravit, ut illis parceret, eísque injuriam condonaret. Imò quod plus est, etiam pro illorum salute seipsum Deo in victimam & anathema obtulit: *Aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti.* De Aarone fratre Moysis perhibent sacræ paginæ, quòd, cùm Deus populum murmurantem igne cœlesti decrevisset delere, & ex eo jam 14700. ignis consumpsisset: in mediam plagam & ignem grassantem cum thuribulo thymiamatis irruerit, ut sic indignationem DEI à populo averteret, eùm-

Exod. 32, 31.

Num. 16, 48. que cum Deo suo reconciliaret: *Et stans inter mortuos ac viventes, pro populo deprecatus est, & plaga cessavit.* Nec minori charitate ac mansuetudine Cor Pauli præditum fuit, qui non corpus duntaxat, sed & animam pro salute suorum Hebræorum devovit, optans pro fratribus suis esse anathema, ac loco illorum ex libro vitæ dele-
Rom. 9, 3. ri, & in æternum affligi: *Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis &c.* Et ideo S. Chrysostomus, *Cor Pau-*
S. Chrys. hom. 32. *li COR Christi appellat &c.* Quis ignorat de S. Stephano glorioso illo Christi Protomartyre, quam illustre fortitudinis, patientiæ, mansuetudinis, innocentiæ, charitatis ac cæterarum virtutum exemplum toto orbi dederit, tum in tormentis & in ipso mortis agone constitutus suis infensissimis inimicis ac persecutoribus bene preca-
Act. 7, 59 tus est: *Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* Mitto hîc S. Jacobum fratrem Domini, qui de pinna templi præcipitatus, fractis cruribus, manibus in cœlum elevatis, semivivus pro inimicis suis orabat: *Domine ignosce illis.* Sic & S. Polycarpus Ep. qui antequam igni traderetur, suos interfectores, qui ipsum ad necem quærebant, benignè in hospitio suo excepit, cibavit, atque potavit &c. Verùm inter omnia creaturarum corda nihil sic elucet, quemadmodum SS. ac mansuetissimum COR JEsu, quòd non solùm optabat anathema esse pro salute gentis suæ, sed & pro omnibus hominibus re ipsâ factum est, audi A-
Gal. 3, 13 postolum: *Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum.* Hinc in tota passione ad omnes contumelias semper tacuit. Verùm cùm jam de salute universorum ageretur, omnémque creaturam contra peccatorem armatam & justissimam Patris iram cerneret, seipsum in pacificum Sacrificium & in hostiam
Hebr. 5, 7. expiationis pro totius mundi peccatis obtulit: *Cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia.* O stupenda, ô magna, ô immensa charitas SS. CORDIS JEsu, quam nec flumina persecutionum obruerunt, nec ipsum profundissimum passionum
Cant. 8, 7. mare potuit extinguere: *Nec flumina obruent illam.*

6. Pro confirmatione dictorum audi mirabile factum. In Urbe

Phariæ,

Phariæ, vulgò Leſſina, ingens ſeditio plebem inter & nobiles civitatis exorta eſt, in qua cives unanimi conſenſu coram imagine Crucifixi Redemptoris ſui ſacrilego juramento ſeſe devinxerunt, arma ſeſe priùs non poſituros, quàm omnes civitatis primarios ſibi nimiùm auſteros ac contrarios ad internecionem deleviſſent. Fit igitur tumultus, currunt per urbem armatâ manu furibundi incolæ, cæduntur in primo æſtu aliqui de illuſtrioribus. Et ecce dum hæc fiunt, prædictus Crucifixus ex ſacris quinque Vulneribus copioſum ſanguinem effundere conſpicitur; quod cruentum profluvium ubi in oculos quoque excœcatæ plebis incidit, tũ inaudito hoc prodigio, tum conſcientiæ remorſu perculſi, è veſtigio hanc parricidalem ſeditionem comprimunt, & contrito corde pœnitentes, multis profuſis lacrymis Divinam Bonitatem ad tam immane ſcelus ſibi condonandum implorant. Interim Epiſcopus illius loci ſolemnem proceſſionem adornari jubet, in qua hæc Thaumaturga SS. Crucifixi imago inſigni pompa ac veneratione per plateas ad Eccleſiam Cathedralem illius urbis deportatur, aſſiſtentibus ad utrumque Crucifixi latus duobus Presbyteris, qui ſuppoſitis calicibus fluentem de Vulneribus cruorem exciperent. Et pretioſus hic liquor in multas exinde provinciæ illius Eccleſias diſtributus pluribus ſalutem attulit. Crucifixus verò in hodiernum usque diem in memorata Eccleſia Cathedrali Leſſinenſi magnâ fidelium devotione colitur & aſſervatur.

Bagatta. To. 2. l. 5. c. 2. §. 6.

O anima mea collige vel ex hoc, quomodo pientiſſimum COR JEſu non ultionem, non perditionem, ſed unicè ſalutem tuam deſideret: *Cùm JEſus*, inquit S. Bernardus, *in ſumma crucis eſſet amaritudine, nihil exivit de ejus Corde, niſi dulcedo.* Vide, quàm dulciter & amiciſſimè ſuis inimicis reſponderit, cùm ipſum interrogarent: *Quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum?* Audi & admirare ſuaviſſimum reſponſum: *His plagatus ſum*, inquit, *in domo eorum, qui diligebant me.* Ecce ſuaviſſimum COR JEſu, verè balſamum deficientibus.

S. Bern. l. de paſſ. Dom. c. 12.

Zach. 13, 6.

Hoc tibi ô anima Chriſtiana à Crucifixo & moriente JEſu lacrymoſè dici exiſtima. Ecce quomodo plagatus ſim à te, qui tamen

Jer. 31, 3. adeo, & quidem in charitate perpetua dilexiste. Vide vulnera mea, tot luculenta amoris mei in te testimonia; vide manus ac pedes durissimis clavis perforatos; vide, quomodo superbia tua caput meum spinis cinxerit; vide, quomodo gula tua os meum felle & aceto potaverit; vide quomodo lascivia tua totum Corpus meum innumeris plagis repleverit. Nunc nil restat ampliùs, quàm ut COR quoque meum tibi tradam. Et ecce habes hoc etiam in pignus sinceri amoris mei! Veni Longine, quid moraris? aperi COR meum, ut exinde balsamum vitæ fluat in salutem non tam amicorum, quàm & meorum crucifixorum, omniúmque inimicorum, pro quibus æquè veniam ac misericordiam flagito: *Pater ignosce*, O Bone JEsu! ô amor Cru-
Jer. 2, 12 cifixe! Quis hîc non exclamet cum Propheta: *Obstupescite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer!*

7. His attentiùs consideratis, occurrit mihi, cur Angelus ille, qui in præsentia Ezechielis Prophetæ totam quondam templi fadricam cannâ mensoriâ dimensus est, non etiam ignem sacrum ac perpetuum in altari ibidem die ac nocte ardentem mensuraverit. Mensus quidem est cœlestis Genius longitudinem & latitudinem ædificii, altitudinem portarum, thalamorum, columnarum, fenestrarum, mensarum, vestibulorum, cubiculorum, ac
Levit. 9, 24. graduum, & quidquid in templo erat, peracutè suâ cannâ mensoriâ perlustravit; non tamen ausus est prædictum sacrum ignem, cœlitùs quondam
Ezech. 40, 3. in primo Sacrificio Aaronis submissum, mensurare, sed depositâ suâ cannâ mensoriâ, discessit: *Ecce vir, cujus erat species, quasi species æris, & funiculus lineus in manu ejus & calamus mensuræ in manu ejus &c.* Et quare, obsecro non etiam hunc sacrum ignem dimensus est? an fortasse, quia ignis per suam agilitatem nimiùm inconstans est, nec certam mensuram admittit? Sed Angelus erat, cui non impossibile fuit etiam pondus ignis metiri.

Adverte hîc ingens mysterium. Templum illud typus humanitatis
Joan. 2, 19. Christi JEsu fuit juxta illud: *Solvite Templum hoc, &c.* Quod mysticum Templum tunc mensuratum est, quando in cruce *dinumeraverunt omnia ossa* ejus. Sed ignem sacrum ac perpetuum in altari SS. CORDIS JEsu jugiter ardentem nemo unquam ausus est dimetiri: *hic ignis*, ait Theodore-
Theodoret. in hunc locum. tus, *fuit amor ardentissimus, quo homines* (SS. COR JEsu) *prosequitur*, quem ignem neque Oceanus omnium calamitatum, injuriarum, persecutionum, & omnium peccatorum potuit extinguere. *Igitur*, pergit Theodoretus, *immensus maneat, quia immensus est.* O portæ cœli obstupescite super hoc! Et tu, ô anima mea, exulta ob immensam bonitatem SS. CORDIS JESU.

CON-

CONSIDERATIO XL.

SS. COR JESU Crucifixi fons est in horto paradisi, irrigans omnem terram, & lætificans Civitatem Dei.

Fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ. Gen. 2, 6.

1. POstquam creavit DEus cœlum & terram, omnémque ornatum eorum mirè complevit, placuit Divinæ Bonitati etiam fontem in horto paradisi producere, de quo terra (quia nondum pluviæ descenderant) rigaretur, & ad fructus ferendos impinguaretur: *Fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ.* *Gen. 2, 6.*

Præter hunc fontem benignus DEus etiam fluvium in eodem paradisi horto condidit, qui in quatuor capita sese dividens, longè latéque per sua flumina, hoc est, Phison, Gehon, Tigrim, & Euphra-

Gen. 2, 10 tem ſuperficiem terræ fœcundavit: *Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradiſum, qui inde dividitur in quatuor capita.*

Hujus fontis & fluminis meminit etiam Eccleſia, dum Sacerdos fontem baptiſmatis Sabbato ſancto benedicens, aquam ex eodem fonte luſtrali in quatuor mundi partes dividit, dicens: *Qui te de paradiſi fonte manare fecit, & in quatuor fluminibus dividens, totam terram rigare præcepit.* Pulcherrima eſt hæc figura, ac digna notatu, plurimiſque referta myſteriis, cui interim fonti, in quatuor rivos ſeſe dividenti, omnémque terram cum fœcunditate irriganti, pro Lemmate inſcribo:

Rigat, ut erigat.

Per hunc fontem & fluvium ex horto paradiſi in ſalutem totius univerſi promanantem, omnibúsque copiosè fœcundatis, atque refectis feliciſſimè progredientem, quid in umbra aliud præſignatum fuit, quàm SS. ac diviniſſimum COR JEſu in medio terræ ſeu pe-

Pſ. 35, 10 ctore Crucifixi? Verus *fons vitæ, fons ſignatus, & fons hortorum,*
Cant. 4, 12. qui terram aridam, inanem, & vacuam, hoc eſt, animam noſtram, per ſanguinem & aquam, inde largiſſimè profluentem, de novo erexit, nec erexit tantùm, ſed & mirè fœcundavit, & optatos progerminare fructus fecit.

Quòd autem fluvius ille paradiſi ex venis terræ jugiter manans, ac ſcaturiens tandem in quatuor alia flumina fuerit diviſus, rectè quatuor alia Chriſti vulnera in manibus ac pedibus per illa fuerunt

Vincent. Caraph. in faſc. Myrrhæ. adumbrata: *Voluit Chriſtus*, ſunt verba Ven. P. Vincentii Caraphæ, quondam Societatis JEſu Præpoſiti Generalis meritiſſimi) *poſt mortem COR ſuum aperiri, & transfigi ad reſerandum nobis quintum fontē aquarum ſalientiū in vitam æternam, ſupra alios quatuor antè reſeratos, quibus ablueremur, refocillaremur, & nutriremur, &c.*

2 Hunc ſaluberrimum gratiarum fontem, SS. COR JEſu, cùm Propheta Regius in ſpiritu prævidiſſet, quódve ex illo totum hoc univerſum eſſet reſtaurandum, & in integrum reſtituendum, flumi-

n

ni illud comparavit, læto ac perenni fluxu ex ſacro Dei throno cum impetu decurrenti, & Beatorum civitatem mirè recreanti: *Fluminis impetus*, inquit, *lætificat civitatem Dei.* Et in veritate hic fons (SS. COR JEſu) lætificavit cœlum, dum Angelorum ruinam per Electorum animas reparavit; lætificavit terram in peccatis deperditam, dum eam cum Patre cœleſti reconciliavit, lætificavit limbum ac purgatorium, quorum animas miſericorditer liberavit, earûmque noxas abluit, atque æternæ hæreditati tranſcripſit; lætificavit & Eccleſiam Dei, quæ pariter per hanc civitatem Dei adumbrata eſt, dum hoc SS. COR JEſu in omnes quatuor orbis partes ſeſe diffudit, ad quod etiam velut ad centrum ſuum omnes pii confluunt, & ad illud ſuas operationes referunt; lætificavit denique & animam noſtram, dum eam ſuper carbones denigratam non in ſanguine duntaxat & aquâ mundavit, ſed & impetu gratiarum, hoc eſt, Spiritu ſancto abundè replevit. O quàm bene igitur S. Clemens P. M. cùm Divinum illum Agnum in excelſo monte ſtantem, & ex eo fontem vivum in ſalutem Chriſtianorum promanantem vidit, præ gaudio in medio exilii exclamavit: *Fluminis impetus lætificat civitatem Dei.* O Anima chara! cur triſtatur Cor tuum? Ecce! etiam hîc *apud te eſt fons vitæ*, qui in rupe Calvariæ quondam exortus, necdum hodie manare ceſſat. Accede igitur, & magna cum devotione ſuaviſſimas illas ſanguinis ſtillas ex hoc SS. CORDE JEſu defluentes lambe, & experieris, quàm magna ſit multitudo dulcedinis ejus.

Pſ. 45, 5. *Le Blanc. tom. 3. in Pſ. 45, 5.* *Pſ. 35, 10.*

3. De Ezechiele Propheta refert Scriptura, quòd ad portam Domûs Dei ſalutiferas aquas ex dextro templi latere copioſè in ſalutem hominum & animalium profluentes conſpexerit, ex quibus tandem ingens torrens, qui transvadari non poterat, effectus eſt, qui omnia, ad quæ pertingebat, mirabiliter ſanavit, conſervavítque: *Aquæ autem deſcendebant in latus templi dextrum ad meridiem Altaris.* Et paulò pòſt iterum: *Et ecce aquæ redundantes à latere dextro &c.* Res mira! ad quid hæc aqua in templo, & quidem à dextro ejus latere in commodum tum hominum, tum animalium profluens?

Ezech. 47, 1.

Obſerva, Anima Chriſtiana! per hoc templum Chriſtus JEſus & hic Crucifixus deſignatus fuit, qui de ſe ipſo coram Judæis teſtatus
Jo. 2, 19. eſt: *Solvite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud*, de cujus dextro latere ex ſacratiſſimo perforato CORDE in ara Crucis redundavit unda & cruor: *ut nos lavaret ſordibus, manavit undâ & ſanguine.* O fons lucidiſſime! fons dulciſſime! qui velut torrens juxta Ezechielem ſe effudit: *Et vivēt omnia, ad quæ venerit torrens.*

4. Subnecto huic figuræ aliam non minore conſideratione dignam. Obſtruxerat quondam invidia incolarum Iſaaco obedientiſſimo Abrahami filio viventes puteos, quos priùs Abraham Pater ejus pro familiæ ſuæ commodo effoderat. Verùm Iſaac nec labori, nec induſtriæ parcens, tandem poſt multas cum incolis contentiones alium fontem invenit, ac eruit, ex quo abundantes, & ſuaves aquarū rivuli pro conſervanda familia & cunctis jumentis adaquan-
Gen. 26, 32. dis profluxēre: *Ecce autem venerunt in ipſo die ſervi Iſaac, annuntiantes ei de puteo, quem foderant, atque dicentes: Invenimus aquam, unde appellavit eum ABUNDANTIAM.* Verùm neque hæc res caret myſterio; ſicut enim Iſaac typus Chriſti in Cruce immolandi fuit, ſic & fons iſte omnibus affluenter & in abundantia aquas ſalubres ſubminiſtrans ſingulare quoddam præſignavit Sacramentum.

O bone JEſu! O Amor Crucifixe! Tu es ille fons amoris, benedictionis, & omnium gratiarum, qui in ligno ſuffixus non unam duntaxat ſanguinis guttam, (quæ tamen propter unionem ad verbum millenis orbibus redimendis ſuffeciſſet) ſed omnem cruorem ex Sacratiſſimo CORDE, & quinque SS. Vulnerum canalibus, ceu gratioſis fontibus, tanquam irriguum profluvium abundantiſſimè effudiſti. O quàm meliùs SS. COR tuum vulneratum, & patens omnibus cum Iſaaco appellare poſſumus ABUNDANTIAM, quia
Epheſ. 1, 7. in illo *habemus redemptionem per ſanguinem ejus, remiſſionem peccatorum ſecundùm divitias gratiæ ejus, quæ ſuperabundavit in no-*
Zach. 13, 1. *bis.* Hîc adimpletum fuit illud Zachariæ vaticinium. *In illa die erit fons patens domui David & habitantibus JEruſalem in ablutionem*

tionem peccatoris. O peccatores, quid statis otiosi? quare miseri in peccatis vestris moriemini? Ecce patet fons, assiduó ex perforato Divinissimo CORDE JEsu Crucifixi manans, & vos siti vultis perire? Patet fons medicus ac summè salutaris, & vos non vultis à lepra animæ ac sordibus peccati mundari? *De latere Christi*, sunt verba S. Cypriani, *egreditur fons in vitam æternam, & non in mortem. Ex hoc fonte perennes effluunt rivi misericordiarum, & totius pietatis effectus &c.* *S. Cypr. de pass. Dom.*

5. Venit hîc mihi in mentem, quod Augustæ Vindelicorum vidi Anno post Christum Natum 1690. die 26. Januarii cùm ibidem JOSEPHUS Primus Ungariæ Rex, LEOPOLDI Primi, Magni Romanorum Imperatoris Filius à Serenissimis Imperii Romani Electoribus in templo Imperialis monasterii ad SS. Udalricum & Afram in Regem Romanorum unanimi voce electus, & mox solennissimâ pompâ in Ecclesia Cathedrali B. V. M. coronatus est, ante curiam in foro Berlacensi inter alia visu digna spectacula etiam fons præparatus erat, in cujus summitate aquila biceps prominebat, quæ à prandio tribus horis ex aperto CORDE rubro & albo vino liberalissimè in omnes fluxit. Cui Austriaco fonti pro lemmate impones: *Mea gloria spargi est.* Vel si magis placet illud S. Jacobi: *omnibus afluenter.*

O anima Christiana! leva & hîc in circuitu oculos tuos, & intuere Crucifixum Redemptorem tuum, verè Aquilam bicipitem, quia divinâ & humanâ naturâ constat: vide, inquam, hanc mysticam Aquilam, quomodo in cruce SS. COR ejus duplici vino, rubro & albo, hoc est, sanguine & aquâ in salutem totius generis humani fluat: *Et continuò exivit sanguis & aqua.* *Jo. 19, 34.*

6. De Aquila recenset ulteriùs Moyses, quòd non tantùm pullos suos è nido ad volandum provocare, sed & imbecillem prolem humeris suis portare soleat: *Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum atque portavit in humeris suis.* Addit Job, quòd aquila in pectore seipsam nostro sauciare, & pullis suis cruorem ad sorbendum propinare soleat: *Pulli ejus lambent sanguinem &c.* O *Deut. 32, 11.* *Job. 39, 30.*

O mi JEſu Crucifixe! dixi, tu illa myſtica Aquila es, in trabali ligno expandens alas tuas, atque ad volandum nos provocans, imò propriis nos humeris ad cœlos deportans. Et necdum hîc ſe ſiſtit immenſus amor tuus, dum inſuper pientiſſimum COR tuum aperiri voluiſti, ut nos pullos tuos ex hoc vivo Sacroſancti Sanguinis fonte non tam vivificares, quàm etiam in vitam æternam quotidie
1. Cor. 6, 20. in SS. Euchariſtia enutrires: *Pulli ejus lambent ſauguinem.* O pretium magnum! pretium imenſum! Verè *empti eſtis pretio magno,*
1. Petr. 1, 19. *non corruptibilibus auro vel argento, ſed pretioſo ſanguine, quaſi Agni immaculati Chriſti & incontaminati.* Venite ergo animæ
Iſa. 55, 1. Chriſtianæ! venite omnes peccatôres terræ: *Omnes ſitientes venite ad aquas, & qui non habetis argentum, properate, emite & comedite: venite, emite abſque argento, & abſque ulla commutatione vinum & lac* de aperto & dulciſſimo CORDE JEſu Crucifixi.

7. Dic anima Chriſtiana! quare Diſmas feliciſſimus ille latro à Chriſto in cruce patiente tam citò & quaſi momento fuerit in gra-
Luc. 23, 24. tiam receptus, vix enim dixerat: *Domine memento mei &c.* Et mitiſſimus orbis Redemptor ſine mora annuit: ita, ita, *hodie mecum eris in paradiſo?* Quid, quæſo, boni fecit hic latro, quòd ſine ullo purgatorio ad cœleſtem paradiſum tranſierit? Nonne verum eſt,
1. Cor. 3, 13. quod S. Paulus confirmat: *Uniuscujusque opus manifeſtum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur, & uniuscujusque opus, quale ſit, ignis probabit?* quomodo ergo hic latro tam ſceleſtus tam nefarius ſine igne purgante ad æternam gloriam pervenit? S. Udalricum Epiſcopum Auguſtanum SS. Severinum & Annonem Archiepiſcopos Colonienſes & alios plurimos Sanctitate celebres ob levem culpam ignibus piacularibus ad breve tempus adjudicatos eſſe, ex probatiſſimis hiſtoriis non ignoramus. Et hic latro, totus quantus in ſceleribus enutritus, ſine ullo igne piaculari ad paradiſum recipiatur? quæ cauſa myſterii?

Pſ. 35, 7. Suſpende judicium anima chriſtiana: *Judicia Dei abyſſus multa.* Latro hic primus fuit, qui ad vivificum gratiarum fontem, hoc eſt, ad SS. COR JEſu, cùm in cruce crudeli militis lanceâ transfode-

foderetur, tanquam sitibundus cervus, veneno lethali infectus, pervenit. Et ecce! cùm sanguis & aqua ingenti impetu inde prosiliret, corpus ejus unicâ stillâ aspersum fuit, quæ ab omni sorde illum mundavit, & animam ab omni culpa & pœna tum temporali, tum æterna misericorditer liberavit. Ita Hugo: *Sacratissimo Sanguine latro ille aspersus est, ideo in ictu oculi paradisum intravit.* *Hugo lib. de anim. regress. & alii.*

8. Nunc pro dictorum coronide historiam accipe. Anno 765. Cùm Constantinus Junior & Irene Mater ejus feliciter regnare cœpissent, accidit in civitate Beritho, quæ in finibus Tyri Antiochensi ditioni subjacet, sequens stupendum miraculum. Christianus quidam non longè à Synagoga Judæorũ conductum inhabitaverat domicilium, in quo venerandam quandam Christi in cruce patientis imaginem habebat, in pariete contra faciem lectuli sui affixam, quam quondam Nicodemus vir integerrimus, qui cum Joseph ab Arimathæa Dominum de ligno depositum magnificè sepelierat, utpote artis sculptoriæ peritissimus elaboraverat: hanc, inquam, antiquissimam Crucifixi statuam, quæ integram Redemptoris nostri effigiem exhibebat, cùm Christianus domicilium suum cum Judæo commutâsset, per oblivionem, vel potiùs ex Divina Providentia, rem sic mirabiliter ad Crucifixi cultum & animarum salutem disponente, ibidem in cubiculo reliquit. Accidit ut Hebræus quidam ingressus, S. Iconem adhuc in pariete affixam spectaret, quam mox variis injuriis & maledictis (prout hi impii deicidæ etiamnum facere solent) affecit, incusans novum domûs inquilinum, quòd, cùm Judæus esset, JEsu Nazareni Crucifixi effigiem in suis ædibus clam retineret. Hospes se purgare studèns, jurejurando constanter affirmabat, se hactenus memoratam iconem nunquam conspicatum esse. Quid hîc expectas optime Lector? Mox Judæi in civitate certatim, quasi facto impetu domum illam concurrunt, Hebræum, qui ignorans hæc fecerat, è Synagoga ejiciunt; tum in Crucifixi imaginem furore & plùs quàm caninâ rabie debachantur, quam millenis convitiis & opprobriis affectam in terram detrahunt, de Cruce deponunt, fœde conspuunt, *Macin. S. J. de pass. Dom. l. 4. diss. 8. f. 387.*

pedibus

pedibus proculcant, flagellis onerant, ac demum de novo ferreis & acutis clavis cruci affigunt; & ne quidquam opprobrii omitterent, poſtquam fel & acetum in ſpongia ori illius appoſuerunt, crudeli lanceâ SS. Latus ejus transfodiunt, ex quo, O ſtupendum prodigium! ſine mora fons geminus ſanguinis & aquæ copioſiſſimè defluebat. Quo ſpectaculo Judæi variè affecti & attoniti ut rei exitum contemplarentur, hydriâ laterali ejus vulneri appoſitâ, promanantem inde cruorem & aquam exceperunt, eandémque hoc ſacro liquore repletam ad ſynagogam ſuam deportârunt.

Hæc inter in urbe ad prædictam Synagogam convocantur ægroti, languidi, cœci, claudi, paralytici, febriculoſi, & diverſis infirmitatibus affecti, qui omnes & ſinguli, cùm à Judæis hoc SS. Sanguine & aquâ perungerentur, confeſtim ſanitati divinitus reſtituti ſunt. Hinc tantus factus eſt populi concurſus, ut locus, quamvis ampliſſimus, omnes capere non valeret, omnes tamen ſanitate donati, magno exultantis animi jubilo, & unanimi voce Chriſtum JEſum mundi Redemptorem deprædicantes, abibant. Exortus eſt ſubinde fletus magnus in populo & admiratio omnium. Hebræi cuncti utriusque ſexûs perfidíam ſuam deteſtantes, ſine mora Chriſto JEſu Crucifixo ſua nomina dederunt, & ad pedes Epiſcopi provoluti, ſcelera ſua humiliter & cum lacrymis confeſſi ſunt, qui poſt triduanum peractum jejunium in fide orthodoxa inſtructi, in aqua & Spiritu S. regenerati ſunt. Et quia Venerab. Antiſtitem humiliter rogabant, ut Synagogam ſuam in Eccleſiam conſecraret, acquieſcens eorum petitioni Epiſcopus, eam ſolemni ritu cum Clericis ad honorem Redemptoris mundi conſecravit, dedicavítque: Sanguinem verò & aquam, ex Pectore Chriſti prodigiosè promanantem, quantum adhuc in hydria ſupererat, vitreis ampullis exceptum, in diverſas Eccleſias per Aſiam, Africam, & Europam diſtribuit, feſtùmque publicum inſtitutum fuit, quod ad hujus ſtupendi miraculi memoriam 9. Nov. dignâ obſervatione & annuâ celebritate tam in Orientali, quàm in Occidentali Eccleſia impoſterum recoleretur. De quo inſigni miraculo etiam Martyrologium Rom. hiſce verbis atteſtatur: *Berythi in Syria commemoratio Imaginis Salvatoris, quæ à Judæis crucifixa tam copioſum emiſit ſanguinem, ut Orientales & Occidentales Eccleſiæ ex eo ubertim acceperint.*

Baronius in annot. ad Martyrol. 9. die Nov.

O bone JEſu! quis non miretur SS. CORDIS tui bonitatem! O verè fons omnium bonorum! Sonant alapæ, ſputa volant, armant ſe ſpinæ, flagra crepant, clavi intonant, cruci affigitur de novo à perfida gente optimus JEſus, ejúsque SS. COR immiti transfigitur lanceâ; & ille, O cœli obſtupeſcite! fit Medicus, imò Pater omnium, bonúmque pro malo reddit, ipſóſque ſuos perſecutores in gratiam ac paternos recipit amplexus? Quis unquam audivit talia? *O duri*, inquit S. Bernardus, *& indurati filii Adam, quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris?* O duri! O duri!

S. Bern. ferm. 2. Pentecoſt. in fine.

CON

CONSIDERATIO XLI.

SS. COR JESU vera Propitiatio peccatorum, ad quod amandum & colendum omnes hominum ſtatus invitantur.

Redite prævaricatores ad Cor. Iſaiæ. 46, 8.

1. TRadunt, qui naturæ abdita ſcrutantur, quòd aquila non aquam, ut aliæ volucres, ſed ſanguinem bibere ſoleat; hinc nullus cibus illi magis in oculis, nulla eſca magis in deliciis eſt, quàm cor, ad quod avidiſſima advolat, quia in eo aliquod vaſculum cruore vivo redundans (quod eſt venarum fons & principium cæterorum motuum) invenit, ex quo puriſſimo hauſto ſanguine non ſitim duntaxat extinguit, ſed & ſolidâ ac ſapidiſſimâ illius carne famem depellit.

Hoc idem ardentiſſimum deſiderium erga cor in Falcone experimur, qui, licèt volatu directo nulliſque diſtorto ambagibus ad præ-

dam acceleret, ad unum tamen aucupis nutum, dum cor animalis illi de longinquo oſtendit, ſine mora relictâ prædâ ad ejusmodi cor redire ſolet, & ſic ultro præ amore cordis ad ſua vincula redit, cui pro lemmate inſcribes illud Areſii: *Oſtendere ſufficit*; vel potiùs ad propoſitum:

Redibit ad Dominum.

Agite Animæ Chriſtianæ! Exhibet & nobis dulciſſimus JEſus in SS. Euchariſtia, & in Cruce SS. COR ſuum amore noſtri, & lanceâ militis ſauciũ, tanquam veram propitiationem pro peccatis noſtris: *Et*
1. Jo. 2, 2 *ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris, non pro noſtris autem tantùm, ſed etiam pro totius mundi.* Et in alio loco habet idem dilectus Chri-
1. Jo. 4, 10. ſti Diſcipulus: *Miſit Filium ſuum propitiationem pro peccatis noſtris.* Imitemur igitur Aquilam & Falconem, & ad amabiliſſ. ac diviniſſ. COR Jeſu, relictis omnibus temporalibus rebus ac curis, magno animi affectu, zelo ac devotione contendamus, hîc enim omnes in hoc SS. CORDE JEſu habemus veniam, gratiam ac miſericordiam. S.
Jo. 20, 20. Thomam Apoſtolum conſulite, & nunquid propter incredulitatem ſuam ferè ut præda in laqueos diaboli incidiſſet? Verùm ubi SS. ac pretioſiſſ. COR JEſu intuitus eſt, mox in ſe reverſus, & in alterum virum mutatus eſt; unde amore divino penitus colliqueſcens, corde intimè contrito & humiliato exclamavit: *Dominus meus, & Deus meus!* O peccatores omnes, ſi hactenus ſecuti eſtis Thomam erran-
Iſa. 46, 8. tem, ſequimini & pœnitentem: *Redite prævaricatores ad COR.*

2. Communiſſima apud Theologos ſententia eſt, quod pro ſalute mundi, eóque cum Patre cœleſti reconciliando, atque ad ſatisfaciendum ex condigno Juſtitiæ Divinæ, omnibúsque hominibus gratiam & gloriam promerendam unicus virtuoſus actus SS. CORDIS JEſu, v. g. unicus gemitus, unicum ſuſpirium, &c. ſuffeciſſet. Ratio eſt, quia quælibet actio SS. CORDIS JeſuTheandrica erat, ſive *Hominis Dei*, & idcirco infiniti meriti ac valoris. Ad quid ergo tam abundans redemptionis noſtræ pretium?

An obſervâſtis aliquando, Animæ Chriſtianæ! quod in morte hujus SS. CORDIS JEſu Crucifixi præ doloris & amoris vehementia

diſrupti;

diſrupti, univerſa terræ machina adeo contremuerit, ut totus terræ globus è centro ſuo convulſus videretur: *Terra mota eſt*, inquit S. Matthæus. Et cur mota eſt? an fortaſſe, quia terra compatiebatur Creatori ſuo nunc in ligno extincto? an, quia impios & execrandos deicidas in tartarum vivos voluit præcipitare? aut, quia non potuit ampliùs tantum ac tam immenſum peccatorum pondus ſuſtinere? Omnia bene & rectè, ſed alia adhuc & majori digna admiratione latet cauſa. Audite, quæſo, pulcherrimam rationem Didaci de Caſtillo, quam, rogo, ut omnes intimis ſui cordis penetralibus imprimant: *Emanârat*, inquit hic Vir & doctrinâ & pietate inſignis, *largiter per Vulnera ſanguis, & forſan aliqua ejus portio ob gravitatem nativam in ima parte PECTORIS remanebat, unde exire non poterat, niſi excuteretur artificiosè: ideo inuſitato fragore terra concutitur, ut illo etiam crux moveatur, & ſanguinis illud reliquum in pectore agitatum per Vulnus Lateris foràs proflueret, quia ſi vel guttula remaneret, conquereretur amor, vel minimam ſanguinis guttulam pro humana ſalute non oblatam & effuſam.* O bone JEſu! O amor! O totus amor! dum enim COR tuum nobis præbuiſti, omnia ſimul tribuiſti, nec ſuffecit amori tuo etiam COR præbuiſſe, ſi non etiam minima ejus ſanguinis ſtillula per terræ motum excuteretur. O abyſſus divinæ charitatis! O prodigium amoris omnium maximum! utpote qui unicâ & primâ ſanguinis guttulâ in Circumciſione potuiſſes millenos ac millenos mundos redimere, tandē in cruce dediſti ultimam? O amor! O amor! contremiſcit manus, dum hæc ſcribit, mens præ ſtupore tantæ bonitatis ſtat attonita, nec ſe ipſam ampliùs poteſt capere ob tantam bonitatem. Hoc ſolùm cum B. Jacopono poteſt dicere: O amor! O amor! quàm parùm te cognoſcunt mortales! *ah amor non amatur*! *ah amor non amatur*! O amantiſſimum COR JEſu verè non agnoſcunt te homines, ah non agnoſcunt: *O filii hominum usquequò gravi corde?*

Matth. 27, 51.

Didac. de Caſtillo Illat. 46.

Pſ. 4, 3.

3. En efficaciſſimum medium, apud patrem æternum impetrandi, quidquid cor veſtrum deſiderat, ſi illi SS. COR Unigeniti Filii ſui in condignam ſatisfactionem pro veſtris demeritis offeratis. Et

 nun-

nunquid poteſt eſſe Orator facundior & efficacior in cœlo, quàm apertum, ſaucium, & amabiliſſ. COR JEſu! quod vobis non tantùm per viam miſericordiæ, ſed etiam per viam juſtitiæ (obſervate me bene) poterit impetrare veniam ac ſalutem; per viam juſtitiæ dico, quia SS. CORDI JEſu & Sanguini ejus debitum eſt, hoc enim illud promeruit, & per viam gratiæ, & hanc SS. COR JEſu nobis impetravit. Quis igitur peccatorum deſperet? Certè ego non, etiamſi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, ſi SS. COR JEſu mecum eſt, quia propitiatio eſt pro peccatis meis.

Joſeph. l. 3. de bello Jud. c. 8. Occurrit hîc mihi generoſus ille Antipater, qui, cùm injuſtè apud Julium Cæſarem accuſatus fuiſſet, quòd partes Pompeji ſecutus contra Imperatorem conjurationem adornâſſet, Romam ex cruenta pugna rediens, pectus ſuum cicatricibus ac vulneribus plenum publice oſtendit: *Hæc* inquiebat, *O Imperator! non perduellionis ſed ſummæ in te fidelitatis ſunt indicia. Aſpice in generoſo pectore vulnera adhuc ſanguine ſtillantia, quæ ob tui cauſam ac defenſionem accepi.* Quibus verbis & oſtenſo pectore vulnerato commotus & placatus Imperator, Antipatrum utpote innocuum non modò à falſa accuſatione abſolvit, ſed & procuratorem illum universæ Judææ conſtituit. O Animæ Chriſtianæ! non Antipatrum, ſed ipſum pientiſſimum Salvatorem veſtrum JEſum, nunc ut glorioſiſſimum de morte Triumphatorem vobis propono, quomodo in cœlo poſt cruentum in Calvario conflictum nunc patri æterno non tantùm ſua SS. Vulnera in manibus ac pedibus, ſed principaliter ac primariò etiam Sacratiſſ. ac Diviniſſ. COR ſuum crudeli quondam ferro perfoſſum, exhibeat. Et quomodo poteſt eſſe repulſa, ſi hæ literæ noſtræ credentiales, hoc eſt, SS. COR JEſu pro nobis & loco noſtri ad Patrem æternum loquuntur? ſine dubio, quidquid ad ſalutem noſtram neceſſarium ac conducens eſt, per illas conſequemur. Petite ergo, O Mortales, petite, & per Nomen ac COR JEſu petite, & accipietis *propitiationem per fidem in Sanguine ipſius &c.* *Rom. 3, 25.*

4. O pretioſiſſimum COR JEſu, cui ulterius te poſſum aſſimilare? *Æthna amoris* es, ſub niveo & candido tegmine in SS. Euchariſtia

im-

immenſum charitatis tuæ ignem tegens, animámque ſanctam inflammans, ac omnia noſtra peccata comburens atque conſumens. S. Gertrudem Virg. honoris erga SS. COR JEſu zeloſiſſimam conſulite, quæ, cùm aliquando poſt ſacram Synaxin receptam coram Crucifixi imagine ardentiùs oraret, & ob tam im̃enſum beneficium Deo ſuo gratias perſolveret, derepente ex aperto hoc divini amoris Vulnere, hoc eſt, de SS. CORDE JEſu ſplendorẽ quendã mirabilem ac planè divinum egredi conſpexit, quo quaſi telo ignito COR ejus percuſſum eſt: unde tota in amorem Redemptoris ſui Euchariſtici & Crucifixi exarſit, nec ullis unquam tentationibus ac difficultatibus ab ejus amore avulſa eſt. Ad quod ſubjungit devotiſſimus Abbas Ludovicus Bloſius: *O beatos illos, qui hujus ſunt Vulneris participes, quorum corda ſic configit amoris Chriſti lancea ac ſagitta, ut deniceps perenni charitatis ardore ferveſcant!* *Bloſ. in marg. ſp. c. 9.*

Quis ignorat de S. Philippo Nerio, cujus Cor hæc divini amoris flãmma adeo dilatavit, ut aliquæ coſtæ illius tanto ardori ferendo omnino impares, è ſtatione fuerint dimotæ, ut locum ampliorem cordi ejus pararent ad SS. COR JEſu totâ cordis latitudine amandũ.

Nec minori admiratione dignum eſt, quod in vita S. Thomæ Villanovani de piiſſimo quodam Aſceta Ordinis S. Auguſtini Eremitarum Religioſo refertur, quòd ſingulis ferè noctibus Sacratiſſimum laterale Vulnus Crucifixi JEſu adinſtar lampadis luciſſimæ totum ejus cubile illuminaverit, ad quam divinam lucem Aſcetes ille ſtudebat, orabat, meditabatur &c, ô quanto animi cum ardore & amore erga SS. COR JEſu! *Pronum autem cogitare eſt*, adjungit hîc doctiſſimus Hadrianus Lyræus, *lucem hanc, uti aliàs ex ardore pronaſci ſolet, ita & hîc Cor boni Aſcetæ flammis ſuis fortiter, ſuavitérque uſtulâſſe*. O peccatores omnes! ad hanc quoque divinam lucem & vos accedite, *accedite*, inquam, *& illuminamini, & facies veſtræ non confundentur.* *Lyr. de Imit. Jeſ. pat. l. 5. c. 6.*

5. Sed attendite, majora referam. Et nunquid aberrabo à ſcopo, ſi hoc Sacratiſſimum & Diviniſſimum COR JEſu cum Calvariæ monte comparavero? Et quid eſt mons Calvariæ? An non locus & theatrum omnium tormentorum, ubi rei torquebantur, cruciaban-

tur, occidebantur, & ipſe Dei Filius crudeliſſimam mortem ſubire voluit? O verè locus tormentorum? Sed & locus omnium gratiarum ac miſericordiarum fuit, & etiamnum eſt idem Calvariæ mons, ubi Iſaac quondam, jam jam ſuper ſtruem lignorum immolandus, benignè ab Angelo liberatus fuit, Adam ibidem ſepultus, Redemptoris ſanguine de cruce ſtillante ad gratiæ vitam revocatus, ubi tot milleni ac milleni alii ſalutem ſuam & propitiationem delictorum invenerunt, totúsque terrarum orbis per mortem Filii Dei cum Patre æterno miſericorditer reconciliatus eſt.

O pientiſſimum COR JEſu, tu, inquam, non abſimile fuiſti huic Calvariæ monti, quia locus & theatrum pariter eras omnium tormentorum, quia in medio tui per omnem vitam crux plantata fuit,
Iſa. 53, 6. & quia Pater *in te poſuit iniquitates omnium noſtrûm*, per tam infamem crucis necem expiandas. O verè locus tormentorum! ſed & locus ac fons ſimul es omnium gratiarum, beneficiorum, & benedictionum, per quod credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte; ex te omnis ſalus totius Eccleſiæ omniúmque fidelium unicè promanavit; ex te omnia merita Sanctorum ſuum hausêre, & hauriunt valorem; ex te ſpongiam habemus, per quam chirographum damnationis æternæ, mortisque characteres poſſumus delere & extinguere; ex te denique omnia habemus in uno cumulo congregata: *Totum præbetur in uno.*

O quàm bene igitur optavit, milliésque deſideravit Seraphicus
S. Bonav. p. 1. ſtim. c. 1. ille Doctor, & amator SS. CORDIS JEſu zelantiſſimus S. Bonaventura, ut loco illius lanceæ fuiſſet, quò per latus JEſu Crucifixi uſque ad intima SS. CORDIS ejus penetraret! Invidebat nimirum hic tantus Pater ſacrâ quadam invidiâ lanceæ illi crudeli tantam felicitatem, proinde, proinde admirabundus exclamavit: *O beata lancea, ac beati clavi, qui apertionem hujusmodi facere meruerunt. O ſi fuiſſem loco illius lanceæ, exire de Chriſti latere noluiſſem, ſed dixiſſem: Hæc requies mea in ſæculum ſæculi, quoniam elegi eam.*

S. Antonin. 3. p. tit. 24. c. 9. §. 7. 6. Deſideratis fortaſſe, ut per exempla hanc veritatem magìs vobis demonſtrem, quàm pronum ſit SS. COR JEſu ad condonandos errores, & ad noſtram promovendam ſalutem? Audite rem admira-

ratione dignam. Ordinem Seraphicum S. P. Franciſci Juvenis quidam doctiſſimus ingreſſus fuerat, ut in illo ab hominum turba ſemotus feliciùs Crucifixo Redemptori ſuo in paupertate ſuíque abnegatione ſerviret. Audiit hoc mater ejus, quæ egeſtatis ſuæ titulum prætendens, & injuſtitiæ RR.PP. Franciſcanos accuſans, à ſuperioribus illius Sacri Ordinis inſtanter petiit, quatenus filium ſuum, unicum ſenectutis ſolamen & baculum ſibi reſtituerent. Flexus tandem matris lacrymis hic Novitius, cùm jam jam abitum è ſacris clauſtris in mundum hunc im̃undum pararet, priùs ad Crucifixi Redemptoris ſui effigiẽ contendit, ubi in genua procumbens, atque ſpecioſum illum titulum maternæ inopiæ ſublevandæ prætendens, à Chriſto Domino diſcedendi veniam poſtulavit. Quid hîc expectatis amici? Ecce mitiſſimus JEſus in cruce pendulus SS. COR ſuũ lanceâ perfoſſum, de quo purpureus cruor copiosè promanârat, ei oſtendit, ſimúlque in has voces ſolutus eſt: *Ego te cariùs nutrivi, quàm Mater tua, non me debes deſerere propter matrem*, quod audiens Juvenis, prodigio attonitus, in priori propoſito non tantùm de novo confirmatus eſt, ſed & in religione ſacra conſtanter Deo usq; ad vitæ finẽ ſervivit. Tantúm profuit huic Novitio, ad SS. COR JEſu confugiſſe. *Si tentationum ſentis aculeos*, monet hîc Mellifluus Bernardus, *exaltatum in ligno ſerpentem æneum intuere, & ſuge non tam vulnera, quàm ubera Crucifixi. Ipſe erit tibi in matrẽ, & tu eris illi in filiũ &c.* *S. Bern. ep. 351. ad Hug. Novit.*

7. Non abſimile huic eſt, quod B. Lutgardi Tungrorum urbe oriundæ contigit. Sedebat hæc Virgo aliquando cum proco ſuo in cubiculo, cum quo familiarem non inhoneſtum miſcebat diſcurſum, quo finito & proco abeunte, apparuit ei Chriſtus in ea forma, quâ inter homines quondam converſatus eſt, & à pectore veſtem ſuã nonnihil removens, oſtendit ei apertum ac vulneratum COR ſuum, recenti ſanguine purpuratum, híſce eam verbis alloquens: *Blanditias inepti amoris poſthac vide, ne requiras; hîc jugiter contemplare, quod diligas, & quam ob rem diligas? hîc ego totius puritatis delicias tibi polliceor obtinendas.* Quo miraculo ſtupefacta Lutgardis, nihil imposterum ampliùs, quàm JEſum & hunc Crucifixum cogitare cœpit. Unde abſque mora omnem mundi vanitatem à ſe *Hadr. Lyr. de imit. Jeſu pat. l. 5. c. 6.*

aman-

amandavit, ordinémque Cistercienſium Sanctimonialium ingreſſa, piiſſimè vixit, ac tandem à Chriſto impetravit, ut in pignus ſalutis æternæ ei proprium SS. COR ſuum conſignaret, & ipſa viciſſim Chriſto Cor ſuum traderet. Quam gratiam & S. Jutta Vidua à Chriſto JEſu obtinuit, cui dulciſſimus Dominus ſub oratione plenam dedit poteſtatem, è pretioſiſſimo ærario Diviniſſimi CORDIS ſui, quemcunque vellet, theſaurum depromendi. Item S. Margaritha pœnitens, ad quam aliquando Chriſtus: *Nulli cor tuum præbeas, niſi mihi dilecto tuo, ſolum me dilige.* Sic & B. Angela Fulginienſis, quia hoc SS. COR JEſu tenerrimo ſemper amore proſequebatur, ad ſuaviſſimum oſculum ejusdem SS. CORDIS invitata, & admiſſa eſt, quis dicet cum quanta animi dulcedine?

Nil. Myſt p. 4. Exhort. 10. in fine Jacobill. de Sanctis Umbriæ.

8. Hæc cùm ita ſint, quid agimus mortales? quare in noſtris tum animæ tum corporis neceſſitatibus non ex totó corde ad SS. ac Diviniſſ. COR JEſu confugimus? Agite, venite omnes, ac vos conprimis, qui judicatis terram, Reges, Principes, Illuſtres, Nobiles omnes, venite, inquam ad SS. COR JEſu, vos enim ad augendum ejusmodi honorem divinum peculiariter deſiderat. Unde in vita pauperes quidem piſcatores ſibi ſocios elegit, ſed ubi hoc dulciſſ. COR JEſu in ligno crucis ferro Longini publicè apertum fuit, Principes, Nobiles ac divites (Nicodemum videlicet Principem Judæorum & Joſephum ab Arimathæa nobiliſſ. ac divitem Decurionem) ſecum habere voluit, qui intima Sacratiſſ. CORDIS ſui ſcrutarentur, exanime Corpus cum aromatibus honorificè ſepelirent, ſuóque illuſtri exemplo orbi Chriſtiano oſtenderent, quo amore & honore dignum ſit SS. COR JEſu Crucifixi. Venite & vos Sacerdotes Dei, illuſtrior pars gregis Dominici, ac vos præſertim, qui curam animarum geritis, venite, inquam, ad SS. COR JEſu & Euchariſtici & Crucifixi, & tanquam apes argumentoſæ ex hoc purpureo Campi Flore & transfixo CORDE JEſu ſuaviſſ. mel veræ devotionis vobis, & aliis veſtræ curæ commiſſis colligite, juxta exemplum illius Venerandi Sacerdotis Antonii Martinii, viri honoris Dei & proximi ſalutis zelantiſſimi, cui JEſus ut tenellus Puer apparuit arcu & pharetrâ inſtructus, & in cor ejus ſagittam jaculatus, vulnus in eo amoris reliquit. Quod & B. Angelo del Paz ex Ordine Minorũ Sacerdoti accidit, qui, cùm in corde ſuo ferè nil aliud niſi dolores patientis JEſu meditaretur, ab eo hanc gratiã obtinuit, ut Cor ejus pari vulnere, ac lanceâ transfixum fuiſſet, ſauciaretur, quod poſt beatum ejus obitum aperto ejus corpore omnibus (ſicut SS. COR JEſu vulneratum) non ſine prodigio palam apparuit. Obiit hic Beatus Dei Servus Anno 1596. die 13. Aug. Venite denique vos cives atque Villani, divites & pauperes, omnes in unum. Venite & vos peccatores terræ, nemo enim à SS. CORDE JEſu excluditur. Venite, venite, & *redite prævaricatores ad COR.* Si Cor veſtrum ferro & chalybe durius eſt, per hoc inflammatum SS. COR emollietur. Si Cor veſtrum poſuiſtis ut adamantem, per ſanguinem & aquam SS. CORDIS JEſu edomabitur. Si Cor veſtrum ut glacies friget, per ardentes hujus SS. CORDIS JEſu radios in ſalubres lacrymas diffluet, &c.

Engelgr. Dom. 12. poſt. Pent. Had. Lyr. de Imit. Ieſu pat. l. 5. c. 6.

Iſa. 46. 8.

CON-

CONSIDERATIO XLII.

SS. COR JESU ex omnibus summè pacificum, in Cruce pacem universalem cœlum inter & terram composuit.

Pacificans per sanguinem Crucis, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Col. 1, 20.

1. P*Acificúsne est ingressus tuus*, O amabilissimum, ac divinissimum COR JEsu? & pacificus est egressus tuus? Audio divinum responsum: *Pacificus, ad immolandum Domino veni*; ideo cùm vix nascerer in mundum, mox pacem universalem in orbem proclamari volui: *Pax hominibus, &c.* Ideo ad Herodem venire non recusavi, licèt ab eo nil nisi injurias, contemptus, & irrisiones palatinæ illius familiæ præsentirem, ivi tamen, ut pacem inter ipsum & Pilatum redintegrarem: *Nam antea inimici erant ad invicem.* Ideo in Monte Calvario in medio terræ inter mortuos & vivos,

1. Reg. 16, 5. *Luc. 2. 14* *Luc. 23, 12.*

atque in aëre cœlum inter & terram medius exſpirare volui, ut tanquam ſummus & in ordine redemptionis unicus Mediator inter utramque partem litigantem ſepem ponerem, & tot ſæculis exoptatam pacem denuò ſtabilirem: *Pacificans per ſanguinem Crucis, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt.* Ideo in paſſione os nullum in corpore meo comminui volui, licèt caro innumeris laniaretur vulneribus, quia per oſſium compagem Eccleſia mea adumbrata eſt, quã unam, concordem, ac pacificam, & non in partes diviſam eſſe volo: *Os non comminuetis ex eo.* Ideo inclinato capite tradidi ſpiritum, ut non tam dilectiſſimæ Matri, quam & hominibus univerſis ultimum valde dicerem, & denuo oſculum veræ ac divinæ pacis offerrem: *Et factus eſt in pace locus ejus.* Ideo denique latus meum lanceâ aperiri volui, ut mundo in pignus pacis exhiberem ipſum SS. COR meum, quia per illud & in illo æterno Patri *complacuit reconciliare omnia in ipſum.*

Col. 1, 20. *Jo. 19, 36.* *Pſ. 75, 3.* *Col. 1, 19.*

O mi JEſu! O Amor Crucifixe! quàm dulce, quàm amabile, ac quàm pretioſum hoc pacis pignus fuit Sacratiſſ. ac Diviniſſ. COR tuum! Olim in Lege pacis typus ac pignus columba Noëmica fuit, cùm enim *rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, & cataractæ cœli apertæ ſunt*, ubi diluvium univerſum terrarum orbem per annum ferè integrum inundavit, tandem ceſſantibus aquis ad Arcam Noëmicam in monte Armeniæ tunc quieſcentem, columba virentem olivæ ramum in ſignum reconciliationis Deum inter & hominem deportavit: *Et illa venit ad eum ad veſperam, portans ramum olivæ*: Cui pro Lemmate inſcripſerunt: *Divinæ nuntia pacis.*

Gen. 7, 11 *Gen. 8, 11.*

Verùm nos Chriſtiani poſt cruentum illud Dominicæ Paſſionis diluvium (in quo pari modo *rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ* in manibus ac pedibus Chriſti JEſu Crucifixi, ac demum poſt mortem ejus ipſæ *cataractæ cœli apertæ ſunt*, dum venerandum COR JEſu ferreâ lanceâ perforatum fuit) nunc longè meliori jure pro pacis Symbolo ipſum SS. ac Diviniſſ. COR JEſu ſtatuimus, cujus virtutem & opem etiam in ipſo medio belli tumultu hactenus in regione noſtra admirabundi ſpectavimus. Faxit benignus Deus, ut per infinita

ta merita hujus SS. CORDIS JEsu Eucharistici & Crucifixi paulò pòst in Ecclesia universalem pacem inter omnia Christianorum regna videamus. In quem finem huic vulnerato & transfixo CORDI JEsu supra Crucem jacentem collocato, ex cujus hiante vulnere virens olivæ ramusculus excrescit, pro Lemmate inscribere placuit:

Pignus amabile Pacis.

2. Perelegantem de hac veritate figuram nobis exhibent Sacræ Litteræ, quam paulò fusiùs explicabimus. Achab Rex in Israël contra Syros in prælium profecturus Josaphato regia insignia & vestes elegantiores induendas reliquit, ipse verò vulgari & plebejo habitu iudutus currum conscendit. Contigit autem, cùm pugnæ ex utraque parte initium daretur, & Syri ex industria eò allaborarent, ut unum Regem Israël aut vivum aut mortuum in suam potestatem redigerent, cæteris ab interitu conservatis; ecce vir Syrus quasi ludibundus sagittam in altum emittit, quæ, Deo sic mirabiliter disponente, in pectus Regis Achab directa, ei lethale vulnus inflixit, ita, ut sanguis inde copiosè ebulliens undequaque regium currum, ipsámque humum conspergeret: quod ubi hostis advertit, mox tubâ receptui cantatum, totúmque prælium subitò in optatam pacem ac mutuam populorum concordiam mutatum est; Audi Scripturam: *Rex Israël stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere: fluebat autem sanguis plagæ in sinum currûs, & præco insonuit in universo exercitu, antequam sol occumberet, dicens: unusquisque revertatur in civitatem & in terram suam.* 3. Reg. 22. 35.

Quòd omnia hæc contigerint illis in figura, extra controversiam est. Per hunc Regem Christus JEsus in cruce moriens, & per sanguinē suum mundū cum Patre suo pacificans, adumbratus fuit. Audiamus elegantem inter utrumque & Christum & Regem Achab analogiam.

3. Achab Rex Israël extra castra in patentem campum, ubi in patulo cum hoste pugnaret, se contulit: Christus verus Rex Israël, *ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est.* Hebr. 13. 12. Achab in prælium profecturus currum regium conscendit: Christus crucem, quam S. Ambrosius triumphalem Salvatoris currum S. Ambr. in Luc. 23. lib. 1.

 appel-

appellat: *Currum ſuum Triumphator aſcendit.* Achab veſtes regias cum vulgari indumento comutavit, ne à Syris agnoſceretur: *Porro Rex Iſraël mutavit habitum ſuum*: Chriſtus, cùm in forma Dei eſ-
Philip. 2, 6. ſet, ſemetipſum exinanivit, formam ſervi accipiens, *& habitu invẽtus eſt ut homo.* Achab ob depoſitum habitum regium & exutum ſplendidum ornatum non ut Rex Iſraël à Syris agnitus fuit. Nec Chri-
1. Cor. 2, 8. ſtus à Judæis: *Quem ſi cognoviſſent, nunquam Dominum gloriæ crucifixiſſent.* Achab ſtabat in curru ſuo regali contra Syros usque ad veſperam: *Et mortuus eſt occidente ſole:* Chriſtus ſtans in curru
Matth. 27, 50. regali SS. Crucis ſuæ, ſole ad occaſũ vergente, *emiſit ſpiritum.* Achabi ſanguis ex perforato pectore largiter in ſinum currûs defluebat: Sanguis Chriſti JEſu ex SS. CORDE ejus lanceâ militis transfoſſo, per currũ crucis ad ſaluberrimum animarum lavacrum largiſſimè
Jo. 19, 34. promanavit: *Continuò exivit ſanguis & aqua.* Achabi Regis ſanguinem per currum copioſè in terram profluentem lambebant canes: *Et laverunt currum ejus in piſcina Samariæ, & linxerunt canes ſanguinem ejus.* Nec in morte Chriſti defuerunt canes, qui ſanguinem illius lambebant, imò & pedibus proculcabant: *Sanguis ejus*
Pſ. 21. 17 *ſuper nos*, quod & in ſpiritu prævidit Vates Regius: *Quoniam circumdederunt me canes multi.* Achabi pectus telum à milite Syro in
3. Reg. 22, 31. incertum emiſſo, inter pulmonem & ſtòmachum penetravit: *Percuſſit Regem Iſraël inter pulmonem & ſtomachum.* Textus Hebraicus habet: *Inter juncturas & thoracem.* Sed nec hoc caret ſingulari
S. Vinc. Ferr. in ſerm. de paſſ. D. myſterio, ita enim exiſtimat S. Vincentius Ferr. adducens pro ſe Alexandrum Alenſ. & alios, quòd haſta Longini militis non inter coſtas, ſed paulò inferiùs, ubi coſtæ deſinunt, & caro tenera eſſe incipit, SS. Pectus JEſu à latere dextro perforaverit, & ſurſum usque ad Diviniſſ. COR pientiſſimi Redemptoris noſtri, quod ad lævam propendet, penetraverit. Rationem hujus aſſertionis memorati PP. iſthanc adducunt: quia mitiſſ. Salvator ſublimis in cruce pendebat, miles verò in terra ſtans in altum lanceam vibrabat, quæ ſi per coſtas ſacratiſſimi Pectoris JEſu penetrâſſet, ob magnitudinem ſuam oſſa ejus diffregiſſet, quod contra Scripturam eſſe videtur, ubi DEus ex-

preſsè

presse in libro Exodi mandavit, ut Agno Paschali ad ignem assato (Christi amore nostri in cruce passi pulcherrimo typo) nullum os comminueretur: *Nec os illius confringetis.* Ad quod pariter allu- *Exod.* 12, 46.
dit Dilectus ille Discipulus, huic præsens transfixioni SS. CORDIS JEsu: *Os non comminuetis ex eo.* *Jo.* 19, 36.

Achab denique per mortem suam & ob hoc pectorale vulnus omne bellum ac populi dissidium finivit, & exoptatam Syros inter & Israëlitas pacem reconciliavit; cujus Cordiali plagæ duo regna pacificanti ac populos ab interitu servanti pro lemate inscribimus: *Fert plaga medelam*: Christus per mortem & sanguinem suum non unum regnum sed universum mundum pacificavit: *Reconcilians* *Col.* 1, 20.
omnia in ipsum, cujus SS. COR vulneratum omnibus comunis salus ac medela factum est, cui pro lemmate longè meliore jure inscribes: *Omnibus una Salus.*

4. In hac quoque transfixione Sacratissimi CORDIS JEsu adimpletum fuit illud Regii Psaltis vaticinium: *Misericordia & Veritas* *Ps.* 84, 11
obviaverunt sibi: Justitia & Pax osculatæ sunt. Solet autem Misericordia adumbrari cum olea, Veritas cum candido lilio, Justitia cum libra, & Pax cum cornucopia, fruges & flores liberaliter spargente. Omnia hæc Symbola in SS. CORDE Eucharistici & Crucifixi JEsu pulcherrimè conveniunt; ubi enim major Misericordia eluxit, quàm dum JEsus dulcissimum COR suum nobis in pignus gratiæ & salutis obtulit? *Gratia*, inquit S. Bonaventura, *influit in nos per VERBUM* *S. Bonav.* *serm.* 2. *hexam.*
CRUCIFIXUM, de cujus Latere exiit profluvium gratiarum habens vim sanativam &c. Proinde meritò & rectè nomen Misericordiæ à CORDE promanat, quod idem est ac *Miserum COR*, oleam clementiæ omnibus, qui eam acceptare volunt, benignè ferens: *Non possum terreri multitudine peccatorum*, ait S. Augustinus, *si* *S. Aug. in man. c.* 23.
mors Domini in mentem meam venerit, quoniam peccata mea illum vincere non possunt: Clavi & lancea clamant mihi, quòd reconciliatus sum Christo, si eum amavero.

Ibi, hoc est, in SS. CORDE JEsu Crucifixi & *Veritas* cum candidissimo lilio apparuit; quid enim magis verum. quàm ipsa VERITAS? quid magis candidum ac fidele, quàm ipsum suavissimum

COR JEſu, dum tam fideliter omnia adimplevit, quæ de ipſo omnes Prophetæ vaticinati ſunt? Hinc S. Joannes poſt transfixio-
Jo. 19, nem hujus SS. CORDIS JEſu mox ſubjungit: *Facta ſunt hæc, ut*
36. *Scriptura impleretur*, alludens ad illud Zachariæ vaticinium: *Et*
Zach. 12, *aſpicient ad me, quem confixerunt.* O verus ac ſincerus Pelicanus
10. amoris! Dicitur aliàs in proverbio: Ecce do tibi cor meum: habes cor meum: præbeo tibi in pignus cor meum &c. Per hæc verba bonus amicus omnia ſua ac ſeipſum vult alteri amico fideliter comūnicare.
2. *Cor.* 7, Talis fuit S. Paulus cum ſuis Corinthiis: *In CORDIBUS*
3. *noſtris eſtis ad commoriendum & convivendum.* Verùm non invenietis fideliorem amicum, quàm SS. ac fideliſſimum COR JE-
Luc. 11, ſu. Egenus ille, qui de media nocte oſtium amici ſui pulſavit, &
5. tres ab eo panes petiit, omnes domeſticos ac ſervos ejus in cubili dormientes invenit, ſolus Dominus ad ſalutem ſuam vigilans ab eo inveniebatur, qui mox neceſſitati pulſantis optatam opem tulit. En typum SS. CORDIS JEſu ex omnibus fideliſſimi & in promiſſis ſinceriſſimi. O anima Chriſtiana! pulſa, pulſa in omni neceſſitate tua hoc divinum gratiarum oſtium, quod ſemper pro tuo commodo in SS. Euchariſtia, in cruce & in cœlo eſt apertum, & impetrabis ab eo tot panes, quotquot habes neceſſarios.

5. Sed & in Sacratiſſimo CORDE JEſu *Juſtitia* & pax quaſi in
Pſ. 84, 11 una ſede morantur: *Juſtitia & pax oſculatæ ſunt.* Dic, obſecro, ubi major juſtitiæ rigor, quàm in libra crucis fuit? In hac ſtatera corporis poſtquam mitiſſimus Redemptor orbis omnia noſtra peccata ex una parte, & ex altera ſeipſum appendit, tandem conſumatis om-
Euſeb. Emiſſen. cit. à Manſi in Bibl. to. 1. *f.* 258. *S. Cypr. ſerm. de publ. M.* nibus, etiam poſt cruentam mortem SS. COR ſuum bilanci imponi voluit: *In trutina ergo crucis*, ait Euſebius Emiſſenus, *non aurum vel argentum, non aliquod Angelicum, ſed ſemetipſum paſſus eſt Author ſalutis appendi*, & ut copioſa, imò & copioſiſſima apud eum eſſet redemptio, ſuperaddidit COR ſuum. Ex quo ait S. Cyprianus, *totum effudit ſpiritum, ut nos reſpiraremus; quidquid erat humoris aquei reliquum, expreſſit, ut nos ablueremur: quidquid reſederat in CORDE ſanguinis, emiſit, ut nos confirmaremur.* O rigida Juſtitia Patris, quæ & SS. CORDI non pepercit Unigeniti Filii

lii ſui! Hinc Apoſtolus: *Ex ipſo vos eſtis in Chriſto JEſu, qui factus eſt nobis ſapientia à DEO, & juſtitia & ſatisfactio & redemptio.* *1. Cor. 1, 30.* O anima! collige ex hoc gravitatem peccatorum &c.

Supereſt modò alma *Pax* ex eodem SS. CORDE JEſu cum virenti oliva progerminans. Conſidera anima Chriſtiana pientiſſimum Redemptorem tuum, nunc & glorioſiſſimum de morte, diabolo, & peccato Triumphatorem, quomodò poſt reſurrectionem ſuam in medio Diſcipulorum ſteterit, eiſque pacem annuntians, ſimul SS. Vulnera ac COR ſuum apertum monſtraverit: *Oſtendit eis manus & latus.* *Jo. 20, 20.* Et quid ſequitur? *Dicit ergo eis iterum, Pax vobis.* Ecce bis dilectis ſuis pacem annuntiat JEſus, dum eis glorificata Vulnera ac COR clarificatum monſtrat. Supra quod Gloſſa: *Pacem offert, qui propter pacem venerat, iterat, ut monſtret per ſuum ſanguinem pacificata, quæ in cœlis, & quæ in terra.* *Gloſſa apud Cornel. hic in Jo.* O felix pax! ô duplex pax cum Deo & hominibus à SS. CORDE JEſu promanans! pax interna & externa: *Pax cum terra,* ait Petrus Bleſenſis, *quam quærimus*, hoc eſt, cum cœlo: *pax cum terra, quam gerimus*, hoc eſt, cum conſcientia & corde noſtro, & *pax cum terra, quam terimus*, hoc eſt, cum proximo noſtro. Ideo pacificum COR JEſu, cùm ad mortem crucis nunc voluntariè ſe offerret, in teſtamento & ultima voluntate ſua inter alia bona etiam pacem legare voluit: *pacem relinquo vobis.* *Jo. 14, 27.* Vide ex his dictis argumentis & rationibus, quàm bene Pſaltes Regius de hoc SS. CORDE JEſu vaticinatus ſit: *Pſ. 84, 11* *Miſericordia & Veritas obviaverunt ſibi: Juſtitia & pax oſculatæ ſunt &c.*

6. De Jehu à Deo recèns electo Iſraëlitarum Rege teſtantur Regum volumina, quòd, cùm in Samariam ad condignam ibidem de impiis Baali cultoribus vindictam ſumendam proficiſceretur, in publica via obvium habuerit Jonadab, virum probum ac juſtum, quem humanè ſalutans, interrogavit de integritate animi, mentiſque candore, an reverà ab ipſo amaretur, ſicut & ipſe viciſſim eum diligeret: *4. Reg. 10, 15.* *Nunquid eſt cor tuum rectum, ſicut cor meum cum corde tuo?* Quid ad hæc Jonadab? non multis utitur ſermonum ambagibus, ſed unico, tantóque viro digniſſimo verbo reſpondet: *Eſt.* Bene, benè reponit

ponit ad hæc Jehu Rex: *Si eſt? da manum tuam*, & ſic illum manu ſtipulatâ ad ſe traxit in regium currum: *At ille levavit eum ad ſe in currum &c.* Per hunc Jehu Regem Iſraëlitarum in curru triumphali ſedentem, Chriſtum JEſum ſubaudi, qui, ubi in curru triumphali SS. Crucis cruentum conflictum cum filiis Baali & diaboli complevit, tandem & Sacratiſſ. COR ſuum amore noſtri ſaucium in pignus veræ & æternæ pacis nobis conſignare voluit. Proinde etiamnum de cruce ad te ô pie Lector clamat: *Nunquid eſt cor tuum rectum, ſicut COR meum cum corde tuo?* COR meum humile ac manſuetum eſt, puriſſimum ac candidiſſimum eſt, & ex omnibus ſummè pacificum. Eſtne & tale cor tuum? COR meum patientiſſimum eſt, non habens ob illatas injurias redargutionem, nullam quærens vindictam, nullam fovens invidiam aut rancorem. Eſtne & tale cor tuum? COR meum amore in Deum & proximum pleniſſimum eſt, erga omnes ſinceriſſimum, fideliſſimum, ac liberaliſſimum, ideo omnibus ſemper in SS. Euchariſtia & in cruce apertum. Eſtne & tale cor tuum? *Si eſt? da manum tuam.* Ah quid moraris optime Lector? Repone citò cum Jonadab: *Eſt*, eſt mi Domine Rex, *Amore, More, Ore, Re*, ad omnia cum SS. CORDE tuo paratum; ſic te pariter amantiſſ. Servator tuus levabit in currum ſuum regium, ineundo tecum veram pacem & nullis unquam ſæculis delendam amicitiam.

7. His conſideratis conſiderandis, quid tibi nunc reſtat anima Chriſtiana, niſi ut omni affectu & conatu eò allabores, quomodo & tu hanc divinam pacem à dulciſſ. CORDE JEſu, omnium bonorum fonte, valeas impetrare. Anxia quondam & inquieta in corde ſuo de futura ſalute S. Mechtildis extitit, quæ, cùm aliquando in miſſa, quæ feria 2. poſt *Invocabit* in Quadrageſima legi ſolet, in Evangelio hæc verba Veritatis à Sacerdote cantari audiiſſet: *Venite benedicti Patris mei &c.* ad dilectiſſ. animæ ſuæ Sponſum, candidum & rubicundum, in cruce ſuffixum, oculis mentis & corporis converſa, in hæc pia vota & verba ſoluta eſt: O ſi & ego una ex his benedictis forem, quæ dulciſſimam hanc vocem tuam ô JEſu in ſupremo illo vitæ agone, ac præſertim in judicio auditura eſſem: *Venite &c.* O amabiliſſimum, ô ſuaviſſimum COR JEſu, quis unquam ad te venit, aut gratiam à te flagitavit, & repulſam tulit? Audite à benigniſſ. Redemptore reſponſum: *Certò*, inquit, *ſcias, te ex illis eſſe, & ut non dubites, ecce tibi do COR meum in ſignum & pignus amoris & domum refugii, ut ſemper ibi & maximè in morte conſolationem invenias.* O quis dicet, quàm ſuavi & quàm amœnâ Cordis pace tunc Cor S. Mechtildis per reliquum vitæ curſum perfrueretur! Videbantur tunc illi omnes hujus peregrinationis dies pauci præ amoris magnitudine erga SS. COR JEſu, hinc ſæpius dicere ſolebat: *Si ſcribi deberent omnia bona, quæ à SS. CORDE JEſu accepi, nullo vel magno volumine poſſent comprehendi.* O anima! ſi ſimili cordis pace frui deſideras, & in numero eſſe Electorum, en ſignum prædeſtinationis tuæ: Ama SS. COR JEſu, & in æterna pace erit locus tuus.

March. in horto Paſtor. & vita S. Mechtil.

CON-

CONSIDERATIO XLIII.

SS. COR JESU refugium noſtrum & virtus in tempore tribulationis, & munimen forte in tempore tentationis.

Columba mea in foraminibus petræ, & in caverna maceriæ. Cant. 2, 14.

1. Cùm David Rex à facie Abſolonis perfidiſſimi Filii ſui profugus, relictâ urbe regiâ, cum paucis ſuorum ad Jordanem fluvium, itinere & metu fatigatus, perveniſſet, nec pontem ibidem aut naves ad manus haberet, quæ ad trajiciendũ flumen erant neceſſariæ, à Deo ardentibus votis flagitavit, ut ſibi pennas columbæ donaret, earum adminiculo Jordanis aquas trajecturus, ibidémque in antro petræ, velut columba, quietam ſtationem captur⁹: *Et dixi: quis dabit mihi pennas ſicut columbæ, & volabo, & requieſcam.* Pſ. 54, 7. Mirabitur hîc nonnemo, cur S. Rex columbinas & non corvinas aut alias poſtulaverit pennas, quarũ ope Jordanem trans-

mittens ad optatam requiem perveniret: *Volabo, & requiescam.* Observa: Columba seu palumbes juxta mentem S. August. propter gemitum suum Symbolum est pœnitentis & ad DEum suspirantis animæ, quæ, si vel umbram accipitris, vitæ suæ insidiantis, advertit, mox celeri volatu ad notum sibi hospitium in sum̃is petrarũ jugis à natura excisum, solet contendere, in qua caverna securè cõtra omnes hostiles incursus vitam degit. Corvus econtra propter suum *cras, cras*, putridisq; adhærens cadaveribus, procrastinatorũ typũ gerit. Apage cum similibus corvis! Columba gemens & pavida, casta, & contrita Christo JEsu placet, quæ à tumultibus hujus sæculi procul remota *in foraminibus petræ*, hoc est, in SS. Vulneribus Christi, & *in caverna maceriæ*, hoc est, in diviniss. CORDE JEsu unicum suum perfugium ac munimẽ in tempore tribulationis & tentationis quærit, & cum Davide (Christum vulneratum tunc prævidente) invenit. O pie Lector! En forma hîc tibi proponitur, quomodo contra omnes tentationes, & hostiles tum mundi, tum Satanæ, tum carnis (hostis tui domestici) assultus te gerere debeas: *Esto quasi columba nidificans in summo ore foraminis*, hoc est, in dulciss. CORDE JEsu Crucifixi, in hoc nidum animæ tuæ construe, in hoc optatam in omni angustia opem invenies; in hoc pari modo cum Psalte Regio, etiamsi cœlum & terra ruant, lætus ac securus poteris decantare: *Hæc requies mea in sæculum sæculi; hîc habitabo, quoniam elegi eam.* Audi & devotissimum Landspergium, ita de hoc SS. ac divinissimo CORDE JEsu disserentem: *Disce*, inquit, *habitare in hoc Vulnere Lateris: si enim amica aut sponsa est anima tua, ubi suavior illi thalamus dormiendi, quàm in hoc Vulnere? si columba es, ibi locus est tibi ad nidificandum: si passer esse decrevisti, nusquam tibi magìs conveniens erit locus, ubi abstractam ac solitariam vitam agas, quàm in SS. CORDE Christi: si turtur es, & castis, variisque gemitibus ad DEum suspiras, hîc locus requietionis erit. Hîc esuriens manna invenies; ubi bibas, hîc enim est fons paradisi, & de paradisi medio egrediens, & in fidelium se corda diffundens: Est hîc ostium arcæ, per quod intrant non perituri diluvio.* Huc usque mellifluus Landspergius; quid amabo dulciùs de hoc suaviss. & vulnerato

S. Aug. tom. 10. serm. 16. de verb. D. c. 10.

Jer. 39, 27.

Psal. 131, 14.

Landsp. hom. 54. de pass. D.

COR-

CORDE JEſu dicere, aut ſcribere poterat Amator Crucifixi tam inſignis? Proinde huic myſticæ noſtræ columbæ, à facie inimici & perſequentis milvi rapido volatu ad ſimilem cavernam properanti, pro Lemmate inſcribes:

Hoc tuta ſub antro.

2. De S. Petro recenſent Sacri Scriptores, quòd, cùm in monte Thabor mirandam illam Verbi Divini transfigurationem attonitus ſpectâſſet, quaſi lumine gloriæ & majeſtate divinâ ebrius ſine mora petierit, ut in illo amœniſſimo deliciarum loco tria tabernacula ædificarentur, quò ſic jugiter in hoc voluptatis paradiſo cum Chriſto JEſu glorificato & cum Moyſe & Elia viſibili ſpecie ſe tunc in monte exhibentibus poſſet converſari: *Domine*, inquit, *bonum eſt nos hìc eſſe, ſi vis, faciamus hìc tria tabernacula &c.* Verùm bonus ille Petrus præ dulcedine hujus div. viſionis quaſi delirans *neſciebat, quid diceret*; oportuit enim tunc primùm Chriſtum pati, ac infami cruci affigi, & ita intrare in gloriam ſuam, cùm crux ſit unica ac tutiſſima via ad æternam felicitatem: *ſic oportuit pati Chriſtum, &c.* Verùm quidquid ſit, non adeo ineptè & ſine omni ratione Petrus ibidem tria tabernacula erigere voluit. Relinquamus, mi Petre, ad modicum tempus Thaboræum Montem, & ad Calvarium nos transferamus, ibi hæc tria, quæ tanto affectu deſideras, tabernacula invenies. Primum tabernaculum in SS. JEſu manibus apertis, ac ferreis clavis immaniter perforatis, crucíque affixis reperies. Scio equidem, quòd Apoſtolus ad Hebræos obſtinatos, ut eos tandem ad frugem reduceret, ſcriptis ſuis emphaticè exaggeraverit: *Horrendum eſt incidere in manus Dei viventis*, omnia ſcientis, omnia judicantis, & vindictâ de peccatis etiam minimis ſumentis: ô quàm duræ, ô quàm aggravatæ erunt hæ manus Domini homini peccatori pœnitentiam differenti! Sed confide, Anima Chriſtiana! iterum dico, confide, ſi ab auditione mala in illa die ſuprema non velis timere, cura nunc maturè incidere *in manus Dei mortui* & in cruce ſuffixi, in his enim ſecurum tabernaculum & domum refugii SS. ejus Vulnera tibi præbebunt: *Clamat clavus*, ait Doct. Seraph.

Matth. 17, 4.

Luc. 24, 26.

Hebr. 10, 31.

S. Bonav. ſerm. de Exalt. S. Crucis. Pſ. 21, 17 *clamat vulnus, quod miſericordiæ non eſt numerus.* Secundum tabernaculum SS. pedes ejus, trabalibus clavis transverberati, tibi ſubminiſtrabunt, de quibus Pſalt. *Foderunt pedes meos*, non dixit: transfixerunt, aperuerunt pedes meos &c. ſed *foderunt*, neque hoc ſine myſterio: terra enim, ſi ligone foditur, deſideratum fructum affert, varióſque germinat fætus. Sic SS. Vulnera pedum Chriſti, clavis ferreis foſſa, ô quam ſalutarem redemptionis fructum in Eccleſia attulerunt? Magdalenam pœnitentem conſule, ad pedes JEſu peccatorum veniam, gratiam amiſſam, & animæ ſalutem reperientem: *Peccavi*, ait S. Bern. *peccatum grande! turbatur conſcientia, ſed non perturbatur, quoniam Vulnerum Domini recordabor.* Tertium ac longè ſecuriſſ. Tabernaculum invenies, in ipſo ſacratiſſ. ac diviniſſ. CORDE JEſu, in quo ſimul invenies, quidquid delicioſum eſt in cœlis, quidquid pretioſum in terris, quidquid amabile in toto univerſo eſſe poteſt, hæc & plura alia im̃enſa bona in hoc SS. CORDE JEſu ſummè adorando infinities melius ac perfectius invenies. Audi iterum pro confirmatione hujus noſtri conceptûs, quid in hanc rem diſſerat citatus D. Seraph. *Bonum eſt*, inquit, *hîc eſſe, & faciamus hîc tria tabernacula, unum in pedibus, unum in manibus, aliud continuum in Latere, ubi volo quieſcere, & vigilare, bibere, comedere, legere, adorare, & omnia mea negotia pertractare, ubi loquar ad COR ejus, & ab ipſo, quod voluero, impetrabo.* O quàm dulcis hæc requies in SS. CORDE JEſu! quàm tutum refugium in tempore tribulationis ac tentationis SS. COR JEſu! ah quàm dulce! ô ſi noviſſent homines ac mortales omnes! ô ſi noviſſent!

S. Bern. ſerm. 61. in Cant.

S. Bonav. Stim. am. c. 1. & P. Vinc. Caraffa in Faſc. Myrrh. conſ. 1.

Manut. l. 7. apoph. teg. num. 125.

3. Occurrit hîc mihi, ídque ad propoſitum peraccom̃odè, quod Manutius de Calcedonenſibus commemorat. Cùm hi populi in publico quondam campo ſua celebrarent comitia, ex improviſo jucundum ſpectaculum omnibus in planitie ibidem præſentibus fuit præſentatum; videbant tunc in aëre profugum paſſerculum, quem milvus rapax pernici volatu inſequebatur; in hoc certo vitæ diſcrimine cùm miſer paſſerculus nullum aliud refugium, quò ſe à rapacibus milvi unguibus tutaretur, inveniret, quàm in aperto ſinu Xenocratis Philoſophi tunc fortè in comitiis præſentis, rectà ad eundem

dem tanquam aſylum confugit, ubi in pectore hujus viri prudentis ſe non tam abſcondit, quàm & furorem accipitris dexterrimè declinavit. Hoc, ut vidit Xenocrates, abblandiens aviculæ, illam manu de ſinu ſuo extraxit, populóque palam oſtendens, exclamavit: *Oportet profugum & ſupplicem protegere.* Age, quicumque es, pie Lector! en, forma & exemplum hîc tibi præſcribitur, quod in omnibus occaſionibus, periculis & tentationibus ſecurè imiteris. *Interroga volatilia cœli, & indicabunt tibi*: Dic, quæſo, an non anima tua ſimilis ejusmodi paſſerculo eſt, à dæmone, tartareo illo milvo, ex omni parte vexata, & fortaſſe (quod DEus avertat) etiam nunc in præſentiſſimo æternæ ſalutis periculo conſtituta? Si ergo vis in omni tentatione ac tribulatione tua ſecurum invenire aſylum? En apertum SS. COR JEſu Crucifixi: hîc invenies *civitatem refugii*, quam DEus quondam delinquentibus in lege ſtatuit: hîc invenies *vitæ oſtium*, per quod ſi introieris, paſcua invenies, & ingredieris, & egredieris: hîc paſcêris in deliciis, & Supremi Regis mamillâ lactaberis. O SS. COR JEſu! verè *locus deliciarum*, exclamat S. Laurentius Juſtinianus, *de iſto enim Lateris medio fons omnis dulcoris & ſuavitatis emanat.* Quam veritatem & S. Catharina Senenſis ſuo Confeſſario intimavit, cui inter alia in Epiſtola quadam hæc verba ſcripſit: *Rogo, ut te concludas in aperto Chriſti Latere, ibi pia anima quieſcit, in lecto ignis & ſanguinis: ſanguinis, ut lavetur, ignis ut accendatur &c.*

Job. 12, 7. *Joſ.* 21, 36. *Jo.* 10, 9. *Iſa.* 16, 16. *S. Laur. Juſtin. de inc. div. am. c.* 4. *In vita S. Cath. Senens.*

4. Revertamur ad Scripturam, & obſervemus inſignem aliquem locum. Poſtquam Jonathas ſtationem Philiſtinorum percuſſit, Iſraëlitæ audaciores facti, communibus animis ac viribus ſtatuerunt cœptam contra Philiſtæos proſequi victoriam. Et ecce cùm ſeſe jam ad prælium pararent, & eminus in patenti campo triginta millia curruum (ex quibus pugnare ſolebant Philiſtæi) & ſex millia equitum, ac reliquum vulgus innumerabile, velut arenam, quæ eſt in littore maris, obſervâſſent, perterriti tanta gentium multitudine (& quia viribus longè impares erant) decreverunt ad conſervandã vitam conſultius eſſe, ſi ſe in fugam converterent, & in abditiſſimis petrarum ſpeluncis, quibus Judæa abundare ſolet, à facie inimi-

eorum interim, donec felicior aura aſpiraret, ſeſe abſconderent:
1. Reg. *Quod cùm vidiſſent viri Iſraël, ſe in arcto poſitos (afflictus enim erat*
13, 6. *populus) abſconderūt ſe in ſpeluncis & in abditis, & in petris quoq;*
& in antris & in ciſternis. Sic & David à facie Saulis profugus, cùm jam certiſſimū vitæ ſuæ periculum im̄inere advertit, quantocyùs ad deſertum Engaddi & ad ſpeluncam Odollam confugit, ubi in obſcuro petræ antro tutiſſimum aſylum reperit. Et obſervat Scriptura, quòd tunc ad Davidem in caverna latentem plures miſeri & anguſtiati venerint, ut pariter ſub illius præſidio & umbra vitam tue-
1. Reg. rentur: *Et convenerunt ad eum omnes, qui erant in anguſtia con-*
22, 2. *ſtituti, & oppreſſi ære alieno, & amaro animo, & factus eſt eorum princeps.* O anima Chriſtiana! Si in paribus verſaris anguſtiis, ſi tentaris à diabolo, ſi premit carnis tumultus, ſi oppreſſa es à mundo, ſi debita peccatorum apud DEum contracta, conſcientiam tuam ſtimulant, ſi morbis & infirmitatibus aſſiduis gravaris, ſi ubique in arcto poſita es, ſi totus denique infernus contra te dilataverit os ſuum: *Tu ne cede malis, ſed contra audentior ito:* Ito, inquam, non ad Davidem, qui quondam tribulatorum factus eſt princeps, ſed ito ad filium David, Chriſtum JEſum & hunc Crucifixum, hic debita tua levabit, & chirographum peccati diluet. In hac myſtica petra pariter invenies optatas cavernas & ſpeluncas, quinque ejus Sanctiſſ. Vulnera, ac præſertim in Diviniſſ. CORDE JEſu tutiſſimum
Iſa. 2, 10. reperies refugii locum: O anima mea: *Ingredere in petram, & abſcondere in foſſa humo à facie timoris Domini:* Abſcondere, inquam, in SS. CORDE JEſu.

5. Sic centum illi Prophetæ, quod Abdias gladio Jezabelis ſubduxerat, in cavernis & ſpeluncis petrarum ſeſe occultantes, opta-
3. Reg. tum ibi refugii locum in tempore tribulationis invenerunt: *Nam*
18, 4. *cùm interficeret Jezabel Prophetas Domini, tulit ille centum Prophetas, & abſcondit eos quinquagenos & quinquagenos in ſpeluncis.* Sic & Mathatias cum aliis, qui fortes in confeſſione fidei in omni tentatione permanſerant, tempore Antiochi Tyranni in ca-
1. Mach. vernis montium & petrarum latebris ſeſe abdiderunt: *Et fugit ipſe*
2, 28. *& filii ejus in montes, & reliquerunt, quæcunque habebant in civitate*

tate &c. Sic Philomela, ut de nocte obscura sibi infestum evitet bubonem, qui ei assiduó in sylvis ac dumetis insidias struit, ad similem altam cavernam, vel ad arborem concavam, aut inter ipsas densissimas spinas se abscondere assolet, quò damnosus bubo cum grandi suo capite penetrare non valet: sic læta laudem Creatori suo decantans, hostis sui insidias argutè deridet. Hoc fac & tu ô anima Christiana! si bubo infernalis cum omni vitiorum suorum caterva tibi parat & molitur insidias, fuge, fuge cum Philomela ad arborem crucis, fuge ad Redemptoris tui Vulnera & latebras; fuge ad ipsum dulciss. COR JEsu, cruentis cinctum spinis & crudeli lanceâ saucium. Huc bubo ille infernalis & carnalis caput suum inferre non potest, ab hoc enim SS. CORDE diabolus victus & confossus, infernus despoliatus, latro conversus, mundus redemptus, Ecclesia ædificata, cœlum apertum & Angelorum ruina restaurata est. O peccatores! ite, ite ad hoc SS. COR JEsu: *Si fuerint peccata vestra sicut coccinum, quasi nix dealbabuntur, & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana munda erunt.* Testem adduco Sodalem illum Bizontinum nomine, qui horrendum in modum in ultimo agone (à quo pendet æternitas) de salute animæ suæ à Bubone diabolo tentatus fuit: in qua gravissima lucta, cùm non meliorem ac potentiorem sciret effugii & refugii locum, effigiem Crucifixi JEsu apprehendit, & invocato SS. Nomine JEsu & Mariæ, tandem in signum obtentæ victoriæ, crucem JEsu velut triumphale de hostibus suis vexillum manu vibravit, ac ter Victoria! Victoria! Victoria! voce quâ potuit inclamando, exosculans SS. Vulnera & COR JEsu, beatam animam expiravit: *O quàm bene est custoditus*, exclamat devotiss. Thomas Kempensis, *quàm bene armatus contra diaboli insidias & malas cogitationes, qui imaginem Crucifixi habet in Corde fixam, omnia interiora sua penetrantem.* O quàm bene custoditus, quàm bene armatus est talis agonizans! *Christus*, ait Mallonius, *cùm pro nobis moreretur, ut locum nobis apud se pararet, nullum nobis amabiliorem, nullum chariorem locum, quàm in suo CORDE parare potuit.*

Isa. 1, 18. *Span. in Polianth. Tit. tentatio.*

Thom. Kemp. p. 2. *s.* 4. *ad Novit. Mallon. cap.* 20. *apud me f.* 269.

6. Videtur mihi benigniss. JEsus, ut bonus quidam Dux in bello, qui omnes circumstantias prudenter examinat, quomodo & quâ ratione, quibúsve modis, mediis aut insidiis hostem possit superare; proinde in loco abscondito unam validam partem reservat, ut, si opus fuerit, cæteris turmis suis adhuc possit suppetias ferre. Ita in nupero cruento conflictu Hœchstadiano præsentes spectavimus. Et si figuram de hac re lubet intueri, ex sacro Scripturæ fonte petitam, consule librum Josue cap. 8. vers. 3. & seq. Dic anima mea! an non tota vita JEsu continua pugna contra principem tenebrarum diabolum & vitiorum exercitum fuit? Pugna hæc cruenta jam in cunis JEsu inchoaverat, ubi hic gloriosiss. juxtà ac invictiss. Dux noster aliquas legiones contra Satanam præmisit, dum primitias sanguinis in Circumcisione fudit, dum in horto Olivario sanguinem sudavit, dum in prætorio Pilati flagellatus & coronatus, ac tandem in Calvario monte crucifixus est. Verùm in his omnibus cruentis conflictibus Dux

noſter robuſtiſſimam exercitûs partem in *pectore* recluſit. Venit tandem miles, ubi mors & vita duello conflixêre mirando, & quia dubitabat, an JEſus reverà in cruce expirâſſet, lanceam in latus ejus tam validè contorſit, ut per alterum latus illius, ut quidam opinantur, tranſiret; de qua transfixione B. Virgo & Mater Doloroſa hæc ad S. Brigittam verba habet: *Filius meus in Corde punctus erat tam amarè & immiſericorditer, ut ambæ partes Cordis eſſent in lancea.* Ecce! hîc denique optimus Dux noſter Crucifixus JEſus omnes vires ſuas & ultimas validiſſimáſque hactenus per vitam reſervatas ſuppetias contra inferni, mortis, omniúmque diabolorum, ac vitiorum exercitum emiſit, pleniſſimámque victoriam de omnibus inimicis ſuis reportavit, & tutiſſimum nobis refugii locum paravit, quò in omni tentatione ac tribulatione tum in vita, tum in morte confugiamus. Et hæc eſt victoria, quæ vincit mundum, Sanctiſſ. ac Diviniſſ. COR JEſu. Audi S. Laurent. Juſtin. quàm ſincero, devoto ac planè filiali affectû hoc amabiliſſ. COR Redemptoris ſui alloquatur: *O Domine! ferrum creaturam inſenſibilem voluiſti tuum Corpus Sanctiſſ. vulnerando intrare, & me creaturam tuam rationabilem per Vulnera jam facta ingredi non ſines? Quid eſt hoc? nunquid Cor meum durius, aut vilius eſt omni ferro? Audi Domine clamorem meum, quamvis enim intrem per Vulnera tua, & præ amore comedam carnem tuam, ſemper impaſſibilis permanebis, & meus de te ſatiabitur appetitus &c.*

Revel. l. 2. c. 21.

S. Laur. Juſtin. tract. de incendio divini amoris cap. 2.

7. Finem huic conſiderationi faciat Joannes Baptiſta Faventinus, in ſæculo quondam ferox miles, ſed poſtea mirabiliter converſus, ordinem PP. Capucin. ingreſſus eſt, in quo vitam auſteram amplexus, non aliter corpus ſuum flagellis, ac ſi ligneum aut marmoreum foret, tractavit, nullam ei requiem concedens; ſicque brevì per tantam ſui mortificationem obtinuit, ut paſſionum ſuarum victor factus ſit egregius. Accidit, ut à Superiore ſuo in triclinio acri reprehenſione exciperetur, quâ illius natura ad impatientiam & vindictam antè in ſæculo proniſſima adeò commota eſt, ut vena Pectoris rumperetur, quam tamen vehementem paſſionem fortiter ſuperavit; & cùm ſanguis è rupta vena copioſè deflueret, pro more ſuo ad Crucifixi Salvatoris effigiem ſe contulit, ſub cujus umbrâ in genua procumbens: Crucifixo JEſu ſanguinem è Pectore manantem oſtendit, confidenter dicens: *En Domine JEſu, qualia pro tui amore patiar!* Quid hîc expectas? En quàm faciles ſint aures Crucifixo Redemptori tuo! Mox Crucifixus ille dextram manum à ferreo clavo revulſit, quam laterali ſuo Vulneri admovit, transfixúmque SS. COR ſuum hiſcè verbis monſtravit: *Vide Baptiſta, qualia & ego pro te in Cruce ſuſtinui!* Quâ amabili Crucifixi JEſu voce Cor Joannis quaſi cera liquefactum eſt, impoſterum omnes adverſitates læto animo ſuſtinens, illúdque S. Pauli ſecum revolvens: *Recogitate eum, qui talem ſuſtinuit à peccatoribus adversùm ſemetipſum contradictionem, ut non fatigemini, animis veſtris deficientes, nondum enim uſque ad ſanguinem reſtitiſtis &c.*

Vixit anno 1562. de quo Flores Seraphici tom. 1. p. 373. & Staurophil. l. 28. Tit. 130.

Hebr. 12, 3.

CON-

CONSIDERATIO XLIV.

SS. COR JESU centrum amoris noſtri eſſe debet, ad quod tanquam ad metam omnes amoris noſtri ſagittas dirigamus.

Poſitus eſt hic in ſignum. Luc. 2, 34.

1. OLim ſerpens æneus in palo ſuſpenſus Iſraëlitis, venenato ignitorum ſerpentium morſu miſerè vexatis, in deſerto pro unico ſalutis ſigno fuit: *Pone eum pro ſigno.* Nobis *Num.* 21, 8. Chriſtianis pro certo & unico ſalutis ſigno eſſe debet SS. ac diviniſſ. COR JEſu Crucifixi & Euchariſtici, ad quod velut ad metam noſtram cum illo Genio in Schemate præfixo, omnia amoris noſtri tela dirigamus, oportet: proinde haud immeritò pro Lemmate tulit:

Non aliud poſthac.

Vel:

Ad Centrum.

De Jonatha dulci illo Principe, in vita & in morte amabili, referunt Regum faſti, quomodo Davidi optimo & intimo amico ſuo, cùm eum fruſtra cum Saule Patre ſuo reconciliare conatus fuiſſet, hoc conſilium ſuggeſſerit, ut ſe in agro aliquantiſper occultaret, ſe interim tres ſagittas (quaſi ad metam ſe exerceret) miſſurum, ex quibus certò aut amorem, aut odium Patris ſui in ſe cognoſceret:
1. *Reg.* 20 *Si dixero*, inquit, *ecce ſagittæ intra te ſunt*, bene eſt: *pax tibi eſt*,
22. *& nihil eſt mali*, ſi autem locutus fuero: *Ecce, ſagittæ ultra te ſunt*, ſcito, omen hoc eſſe infauſtum, & odium patris mei omnino eſſe implacabile.

Anima Chriſtiana! ſi ſagittæ amoroſæ Sacratiſſ. ac diviniſſ. CORDIS JEſu *intra te ſunt*, ſi amas, ſi æſtimas, ſi colis, ſi imitaris hoc amabiliſſimum COR JEſu, ac omnes actiones & opera tua, quaſi bonus ſagittarius, te ad hoc ſignum exercens, eò quotidie dirigis, ſcito, pacem tibi eſſe, quia cum Deo reconciliatus es, & cum eo in optata vivis amicitia; ſi verò ſagittæ amoris *ultra te ſunt*, ſi fortè ad amorem mundi, carnis, ac dæmonis magìs inclinas, ſcito, hoc omen ſiniſtrum & prorſus infauſtum eſſe, Deúmque tibi eſſe adverſarium; adeóque ad centrum & metam collimandum, quod eſt amabiliſſ. COR JEſu, extra quod, ô mortalis homo! nulla tibi ſalus ſperanda: *Ad centrum! ad centrum!*

2. Et quid dico? nunquid ad hoc diviniſſimum charitatis ſignum, hoc eſt, ad SS. COR JEſu, jam olim in umbra amata illa Sponſa cum omni ſuo amore collimavit, dum uno & fixiſſimo mentis oculo hunc ſuum dilectiſſimum Sanguinum Sponſum in cruce pendentem, & immiti lanceâ transfixum aſpexit? Ad quam tandem benigniſſimus Redemptor de arbore Crucis in hæc verba ſolutus:
Cant. 4, 9. *Vulnerâſti*, inquit, *COR meum Sponſa*: *vulnerâſti COR meum*. Et quomodo, mi JEſu! O Amor Crucifixe! hæc dilecta Sponſa SS. COR tuum potuit vulnerare? *In uno*, reponit amantiſſimus Redemptor, *Oculorum tuorum vulnerâſti COR meum*, alii legunt: *Transfixiſti COR meum.*

Duo

Duo hîc, prudens Lector, occurrunt conſideranda, cur *bis* Sponſus Crucifixus dixerit: *Vulnerâſti COR meum.* Et nunquid unum tantummodo Cordis Vulnus habuit, quod miles lanceâ aperuit? Et quidem vulnerâſti COR meum *in uno oculorum tuorum*, O Soror! O Sponſa! & cur in uno & non ambobus oculis?

Ad primum adverte, quòd duplex Vulnus in CORDE Crucifixi JEſu inveniatur, primum lancea militis, ſecundum amor Sponſæ intulit; ita prædicta verba exponit S. Bernardus: *Quia zelo amoris tui vulnerâſti me, lanceâ quoque militis vulneratus ſum.* *S. Bern. lib. de paſſ. c. 2.*

Et in uno oculorum tuorum. Solent autem ſagittarii, dum ad metam præfixam tela ſua dirigunt, unum, hoc eſt, ſiniſtrum oculum claudere, & dextrum ſolum aperire, in quo oculo dextro omnes potentiæ viſivæ nervos in unum impendunt, ut eò certiùs ad ſuum ſcopum ſagittam poſſint transmittere. Et in hunc finem Naas Ammonitarum Rex olim Hebræis dextrum oculum ſolum eruere voluit, ut eos (quia in arte ſagittandi apprimè experti erant) ex parte cœcos, inutiles, & ad bellum ineptos redderet: *In hoc feriam vobiscum fœdus, ut eruam omnium oculos dextros.* *1. Reg. 11 2.*

Dixi: ſignum noſtrum & centrum SS. COR JEſu eſt, ad quod amore noſtro collimemus: Oculus dexter bona noſtra eſt intentio, quæ unicè ad COR JEſu feratur: oculus ſiniſter ille eſt, qui à centro hoc præfixo declinat, & ad res caducas, vanas, & illicitas ſe convertit, hunc, inquam, oculum oportet nos cum Sponſa claudere, & dextrum aperire ſolum, ut eò meliùs ad verum ſcopum, qui eſt SS. COR JEſu, pertingamus. *Ad centrum! ad centrum!*

3. Oportet nos hîc imitari filios Judæ, qui regnante Saule ſibi metam & certum ſcopum collocabant, in quem juventus ſe in ſagittarum jaculatione ſolebat exercitare, ne à Philiſtæis, qui in hac ſagittandi arte pariter excellebant, impoſterum in bello vincerentur: *Et præcepit, ut doceret filios Judæ arcum.* *2. Reg. 1, 18.*

Ita quoque Perſæ Gentiles ſub Cambyſe Rege tempore pacis in ſagittandi arte ad metam ſe probabant, ut tempore belli eò peritiores invenirentur, de qno Rege refert Herodotus, quòd cùm ali- *Herodot. lib. 1.*

quando à Prexaſpe aulico ebrius æſtimaretur, filium ejus in horto ad arborem alligari juſſerit, ad quem Rex in præſentia Patris, quaſi ſe ad ſcopum exerceret, ſagittam emiſit tantâ cum dexteritate, ut cor ejus medium feriret, tum ad Prexaſpen converſus: *Diſce*, inquit, *impoſterum de Regibus meliùs ſentire & loqui.*

Ex Chron. Helvet. Henrici Suitz, Schönleben & alii.

In hac arte ſagittandi, priusquam bombardarum & ſclopetorum uſus inventus eſt, pariter & Helveti excellebant. Rem memoriâ dignam accipe. Anno à Chriſto nato 1307. Auſtriacus quidam Gubernator & Judex verè indiſcretus in Altorff Helvetiæ Oppido, in medio fori pileum ex ſublimi pertica pendulum erexerat, ſeverè mandans ſubditis, ut tranſeuntes coram hoc pileo non aliter ac coram Duce ſuo ſeſe inclinarent, eíque profundam, quaſi Domino ſuo præſenti, reverentiam exhiberent. Diſplicuit hæc res comprimis Guilielmo Tell, ejus loci incolæ, qui in foro tranſiens, primus huic pileo nullam venerationem exhibuit, quem mox præfatus Judex cum filio comprehendi juſſit, & quia in arte ſattigandi apprimè peritus erat, filium ei in ſcopum propoſuit, ſuper caput ejus pomum collocans, ut aut in hoc pomum illæſo filio, aut in ipſum cor filii ſagittam torqueret; ſed felicior Guilielmus fuit, quàm immitis Judex crediderat, qui dexterrimè pomum, nato prorſus intacto, telo ſuo trajecit, quam rigidam juſtitiam adeo indignè tulerunt Helveti, ut excuſſo illo rigido Gubernatorum jugo, ab Auſtriaca Sereniſſima Domo defecerint, & ſibi privatam Rempublicam conſtituerint.

4. Mitto hîc plures alios peritiſſimos ſagittarios, quales fuerunt Commodus Imperator, cui adeo certa manus fuerat, ut quidquid oculo deſtinâſſet, ſagittâ ſuâ contingeret. De Domitiano Imperatore referunt, quòd etiam in celerrimo curſu cor cervi telo ſuo potuerit trajicere. Notum eſt illud, quod de Sereniſſimo Godefrido Bullionio Duce Lotharingiæ recenſent Auctores; qui, cùm urbem Hieroſolymitanam arctâ obſidione premeret, tres alaudas in turri Davidica conſpexerit, quas ſimul uno telo & jactu confixit, non ſine bono omine, civitatem illam Sanctam paulò pòſt Paganorum manibus eripiendam, quod & contigit; in quem finem Sereniſſimi illi

R. P. Drexel. de lingua detract. in Phaëtonte.

Duces

Duces etiamnum hodie in Scuto ſuo gentilitio tres alaudas uno telo confixas præ ſe ferunt in dignam hujus facti & expugnatæ Hieroſolymæ memoriam.

O anima Chriſtiana! ecce & tu in promptu hîc habes arcum & telum, arcus cor tuum eſt, & telum amor, ſagittandum eſt, & aliquid cor tuum tanquam ratione præditum juxta Angelicum Doctorem amare debet: *Vita cordis*, inquit, *amor eſt*, *& ïdeo impoſſibile eſt, ut ſine amore ſit cor, quod vivere quærit.* Hinc videmus, quòd hic amet unicè aurum, alter mundanos honores, alius arma & bella, alius venationes, et alius voluptates ſuas ſenſuales &c. O miſeri mortales! quid aurum eſt niſi lutum in terræ viſceribus à ſolis radiis induratum & metallum excoctum? Quid omnes honores ſunt mundani niſi fumus inanis? Quid voluptates ſenſuales niſi turpis fœtor & *ignis usque ad perditionem devorans?* Aliud & dignius amoris objectum quærendum eſt, quò tanquam boni ſagittarii amoris noſtri tela dirigamus.

S. Thom. op. 61. de dil. Dei c. 18.

Job. 31, 12.

En oſtendo vobis, quid amare debeatis, & ad quod centrum tendere omnis affectus & amor cordis veſtri. O dulciſſimum, ô pientiſſimum, ô amabiliſſimum COR JEſu crucifixi amoris mei! ô abyſſus omnium bonorum! Tu, tu ſolum & unicum omni noſtro amore digniſſimum es, quia priùs quam eſſemus, amâſti nos & tradidiſti te ipſum pro nobis. O pondus! ô centrum! in quo terminatur omnis amor Sanctorum! Ah miſeri mortales quid agitis? ut quid ita terrenis inhiatis! quouſque claudicabit amor veſter in duas partes? non poteſtis Deo ſervire, & Mammonæ, Chriſto & Belial, luci & tenebris. Surſum igitur corda, ad centrum, ad centrum, hoc eſt, ad SS. COR JEſu: *Si COR Chriſti attendimus*, ſunt verba Richardi à S. Victore, *nihil illo dulcius, nihil illo beatius, nihil uſpiam creaturarum dulcius eſſe poterit illo CORDE.* Audi rem novam. Vidimus, anno 1704. examen apum, relicto ſuo alveari, rectà ad templum S. Nicolai Ep. in Langenreichen prope Biberbacum volans, ubi in cruce Domini conſidere & mellificare cœpit. Simile quid à R. P. Matthia Camphauſen S. J. refertur, quòd examen apum in vul-

Rich. à S. Vict. l. 2. de Emmanuele c. 21.

P. Matth. Camph. de paſſ. D. f. 318.

vulnerato Latere ſeu CORDE Crucifixi JEſu nidificaverit, & ibidem mel ſuum paraverit. O pie Lector! En formam & modum habes, quò tibi tendendum &c.

5. Nunquid in Scriptura annotâſtis animæ Chriſtianæ, quid Regi Joas, Eliſæum ægrotantem inviſenti acciderit? Ad hunc ergo Phrophetam cùm Rex Iſraël deſcendiſſet, ut ab eo conſilium exquireret, quomodo ſe ſuóſque contra Hazaël & Syros impoſterum defenderet, Eliſæus hoc conſilium ei ſuggeſſit: *Affer arcum & ſagittas*, & cum Rex arcum deſideratum & ſagittas ad lectum infirmi Prophetæ attuliſſet, nunc, inquit, aperi feneſtram Orientalem, ut jacias ſagittam victricem contra Syros, & qui hactenus illorum telis *4. Reg. 13 17.* proſtrati eſtis, nunc viciſſim veſtris proſternentur: *Jace ſagittam: & jecit*. Et quid ſequitur? *Et ait Eliſæus: Sagitta ſalutis Domini! & ſagitta ſalutis contra Syriam!* O felix ſagitta! quæ non tantùm Regi, ſed & toti Iſraëli ſalutem tulit! Vultíſne videre hanc ſagittam Domini, & ſagittam ſalutis, per feneſtram ad centrum ſuum transvolantem, pace cum populo feliciter compoſita?

Audite per feneſtram apertam comprimis Sacratiſſimum Crucifixi JEſu COR apertum intelligi poteſt, quod pariter per feneſtram illam à Noëmo in arca poſt diluvium apertam (per quam columba avolavit, & ad veſperam cum pacis oliva rediit) adumbratum fuit; per ſagittam ſalutis Domini inde emiſſam, immenſus ille Diviniſſimi CORDIS JEſu amor, qua cor tuum (antequam tu illũ amares) jam feriebat, præſignatus eſt; & per ſagittam ſalutis contra Syriam amor tuus reciprocus erga SS. COR JEſu ſubaudiri poteſt. O vera *ſagitta ſalutis* contra Syriam & contra omnes inimicos tuos, ſi verè & fideliter amas SS. COR JEſu! O quàm felix igitur eſt illa anima, quæ juxta documentum, quod ipſa Veritas Chriſtus *Vincent. Caraff. in faſciculo Myrrh. l. 2. Conſ. 15.* Sanctæ Mechtildi dederat, in CORDE hoc Divino *tanquam in centro & portu ſecuriſſimo conquieſcit! ſic cor tuum*, ſunt verba Chriſti ad dictam ſuam Sponſam, *cum CORDE meo coaleſcet, ut ferrum cum igne, quo ignefactum eſt &c.*

6. Exemplo nobis ſit fideliſſimus ille patri filius, cui nomen Eumelus

melus, de quo S. Bernardinus commemorat, quod pater quidam Cimerius nomine, regulus Paryſadæ tres filios habuerit, ſed de illis non imprudenter dubitaverit, an omnes ex legitimo connubio fuerint progenerati; idcirco hoc teſtamentum condidit, ut poſt mortem exanime corpus ſuum ad palum publicè alligaretur, & qui propiùs ex illis ad cor patris ſagittam ex arcu miſiſſet, is hæres rerum omnium & regni conſtitueretur. Quid multis? Patris cadaver arbori alligatur, contendunt filii pharetrâ & arcu, ut qui cor parentis telo transfixiſſet, verus regni hæres conſtitueretur. Primus & major natu exonerat arcum, & guttur patris tangit: Secundus & natu minor pectus quidem parentis ſui, ſed tamen illæſo adhuc illius corde transfixit. Tertius & natu minimus, cùm telum aptat, ipſum cor optimi genitoris ſui trajecturus, tantam barbariem execratus, præ animi teneritudine & amoris ſinceri affectu totus in lacrymas abit, telum & arcum diſrumpit, exclamans coram præſente Judice & ſpectatoribus: malle ſe regnum & hæreditatem fratribus cedere, quàm impiè in optimi parentis cadaver ſævire, & cor ejus crudeli jaculo ferire. Quo viſo & audito, Judices uno conſenſu & ore decreverunt, univerſam hæreditatem paternam illi ſoli juniori filio deberi, utpote qui proximè ad cor patris ſui acceſſiſſet, eúmque ut verus & legitimus dilexiſſet.

S. Bernardin. to. 1. ſer. 41. Item Le Blanc. in Pſ. 7. v. 14. & alii.

Et quid dico anime mi? En pater tuus in palo crucis toto corpore nudus, mortuus & exanguis pendet ante te: *Et erit vita tua quaſi pendens ante te,* nec habet, ubi caput vulneribus & ſpinis ſaucium reclinet: *Inſpice,* ſunt verba S. Auguſtini, *vulnera pendentis, ſanguinem morientis, pretium redimentis: Caput habet inclinatum ad oſculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extenſa ad amplexandum, corpus expoſitum ad redimendum.* Et tu heu! ingrate & vilis homuncio, de novo peccatis tuis, quaſi venenatis ſagittis hujus amantiſſimi & dulciſſimi Patris tui SS. COR transfigere & impiè vulnerare non verearis? *Si Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? & ſi ego Dominus, ubi eſt timor meus?* Ah diſce anime mi! ſi verus & legitimus Patris hujus tui cœleſtis filius & hæres eſſe cupis, illum ex toto

Deut. 28, 66.

S. Aug. l. de Virg.

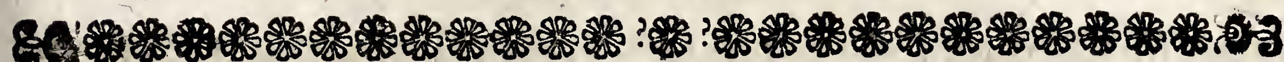
to aliquando animo, ex totis animæ visceribus & ex tota cordis latitudine diligere: *Ut totus*, pergit idem S. Augustinus, *tibi figatur in corde, qui totus pro te fixus fuit in cruce*: Non enim bene hoc verbum *patris* (quod plenum est fiduciâ & amore) usurpas, nisi pariter vivas ut filius amans, reverens & obsequens.

7. Coronidem huic nostræ considerationi imponat Jonathas Princeps Regius, qui & eidem initium dedit, de quo recensent Regum fasti, quòd adeo Davidem dilexerit, ut in signum veri & sinceri amoris sibi propriam togam & vestes exuerit, eúmque his contexerit. Causa hujus amoris, teste Cornelio & aliis, similitudo morum & amorum fuit, quia uterque moribus erat candidus, probus, bel-
1. *Reg*, 18 licosus, & de Philistæis triumphans, hinc *dilexit eum Jonathas, quasi*
4. *animam suam: ideo expoliavit se &c.*

O anima Christiana! plùs hic in cruce quàm Jonathas! Vide & considera, quanto in te amore flagraverit amantissimus JEsus, dum non tantùm tui causâ vestimentis se expoliavit, corpúsque innumeris plagis pro te objecit, sed & seipsum, imò optimam ac pretiosissimam sui partem, hoc est, Sacratissimum ac Divinissimum COR suum in perfectissimi amoris tesseram tibi legavit, & in centrum amoris, tum quotidie in SS. Eucharistia, tum etiam in cruce, ubi *po-*
Luc. 2, *situs est in signum*, tibi proposuit: *præ nimio amoris sui fervore*, ait
34. S. Bonaventura, *voluit lanceâ latus aperiri, ut demonstraret, quòd*
S. Bonav. tradidit tibi COR suum Et in alio loco: *Patet amor CORDIS per*
in stim. amor. *vulnera corporis &c.* O amor! O amor! quis non obstupescat,
Idem ser. quòd ipse DEus, summum illud, immensum & infinitum Bonum
de exalt. voluerit appellari & esse DEUS CORDIS MEI? Ita illum vocat vir
S. Cruc. secundùm COR DEI: *Deus cordis mei, & pars mea DEus in æter-*
Ps. 72, 26 *num.* O quantum solatium non deberet afferre cordi meo hoc unicum verbum: DEUS CORDIS MEI, & CENTRUM AMORIS MEI? O Divinissimum COR JEsu! quid ampliùs habet dicere servulus tuus indignissimus, nisi ut hoc temporis momento tecum hoc pactum ineam in æternum non ampliùs violandum.

COR JESU quoties Cordis mihi vena micabit,
Tu toties posthac sis benedictus AMOR.

CON-

CONSIDERATIO XLV.

SS. COR JESU magnes cordium humanorum, Cor quoque noſtrum ſibi expoſcit cum omnibus affectibus præbendum.

Præbe fili mi cor tuum mihi. Prov. 23, 26.

1. OStendis puero nuces, & trahitur, non vi trahitur, ſed amore trahitur; oſtendis ovi ramum viridem, & trahitur: oſtendis piſci vermiculum hamo affixum, & trahitur: oſtendit ſe ſol heliotropio, & ad motum ejus trahitur: una rota principalior cæteras omnes in horologio ſecum trahit &c. Et ecce! oſtendit tibi mitiſſimus JEſus SS. COR ſuum, velut vivum magnetem in cruce exaltatum, & non trahitur Cor tuum ad reciprocum amorem? De Magnete referunt, & quotidiana probat experientia, quòd per mirabilem ſympathiam etiam duriſſimum ferrum ad ſe trahere, & fortiter in aëre tenere ſoleat, unde perjucun-

dum viſu eſt, quomodo ferrei clavi, acus, cultri, forcipes, & ſimilia ferrea inſtrumenta in altum per aërem attracta, hunc ſuum dilectum magnetem, quocumque ierit, ſequantur, cui hoc Lemma dedêre: *Vis occulta trahit*: Vel: *Solus amor ferri.* Talis magnes amoris SS. COR JEſu eſt, quod in vita & in morte mirâ & occultâ vi duriſſimum ferrum, hoc eſt, ferrea hominum corda ad ſe attraxit. Te-
Matth. 4, 20. ſtes ſunt Apoſtoli omnes, qui ad unam vocem relictis retibus ſecuti ſunt Dominum. Teſtes tot millia hominum, in fame & ſiti per de-
Marc. 6, 34. ſertum Chriſtum ſequentium. Teſtes Diſmas latro & Centurio converſi cum aliis pluribus in monte Calvariæ transfixioni SS. CORDIS
Luc. 23, 48. JEſu Crucifixi præſentibus, de quibus recenſet Lucas: *Et omnis turba eorum, qui ſimul aderant ad ſpectaculum iſtud & videbant, quæ fiebant, percutientes pectora ſua revertebantur.* En mirandam ac
S. Hier. in cap. 9. Matth. planè divinam vim SS. CORDIS JEſu: *Si enim*, ſunt verba S. Hieronymi, *in magnete lapide hæc eſſe vis dicitur, ut ferrum trahat, quantò magis Dominus omnium creaturarum ad ſe trahere poterat, quos volebat?*

Hoc ſummis quondam votis exoptavit Sponſa illa dilecta, dum ex propriis viribus ſe infirmam, & ad ſequelam SS. CORDIS JEſu Crucifixi omnino impotentem ſe agnoverat, niſi ſpeciali gratia traheretur, ideo hunc ſuum amantiſſimum Sponſum impenſiùs rogare cœpit, quatenus velut verus manges cordium humanorum pariter Cor ſuum terrenum ad ſe in crucem trahere dignaretur, juxta illud
Jo. 12, 32. promiſſum Veritatis: *Si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipſum.* Et hoc eſt, O pie Lector, quòd à SS. CORDE JEſu paribus votis flagitare debes, ut Cor tuum ad ſe in crucem velit attrahere. Inſpice Emblema, in quo SS. COR JEſu alatum, ſaucium, ſpinis cinctum, & in cruce ſuffixum, inferiùs autem cor tuum in terra repens ſpectabis, duabus quidem pennis amoris Dei & proximi inſtructum, ſed terrenis adhuc affectibus, & amore proprio nimio implicatum, & idcirco impotens, ut in altum volet, cui pro lemmate illud à Sponſa mutuatum inſcribere placuit:

Cant. 1, 3. Trahe me poſt te.

2. Ta-

2. Talis magnes amoris fuit Cor Eliæ, honoris Dei ſemper zelantiſſimum, quod etiam ſine voce ad ſe cor Eliſæi attraxit. Tranſibat fortè Elias à facie Jezabelis Reginæ profugus agrum Eliſæi, vidénsque illum terram duodecim jugis boum arantem, pallium ſine voce ſuper Eliſæum miſit, quo dato & accepto ſuo ſigno, mox cor Eliſæi in aliud mutatum eſt, dum patrem & matrem, boves & oves, agros & prædia reliquit & pauper pauperem Eliam ſecutus eſt: *Tulit par boum, & mactavit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt, conſurgénsque abiit, & ſecutus eſt Eliam.* Talis magnes amoris fuit & Cor Jonathæ, Principis fortiſſimi, quod ſuo exemplo cor armigeri ſui per eminentes petras & prærupta montium cacumina, contempto omni vitæ periculo, poſt ſe rapuit. *Aſcendit autem Jonathas manibus & pedibus reptans, & armiger ejus poſt eum.* Talis magnes amoris fuit Cor Davidis Regis, qui cor Ethai fideliſſimi ſervi ſui in omni tum proſpera, tum adverſa fortuna probavit, & ad ſui ſuequelam fortiter allexit: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex: quoniam in quocunque loco fueris Domine mi Rex, ſive in morte, ſive in vita, ibi erit ſervus tuus.* Plùs & infinities plùs SS. COR JEſu ad ſe attrahere ſolet ferrea hominum corda, ſi illius divinæ gratiæ excitanti per amorem proprium non ſolent ponere obicem: *Trahuntur homines*, ait S. Aug. *non ut nolentes credant, ſed ut volentes ex nolentibus fiant*, qui perſpectâ veritate de infinitis meritis SS. ac Diviniſſimi CORDIS JEſu, omnia noſtra peccata in ſe ſuſcipientis, propriâque morte ac ſanguine eluentis, miro quodam modo ad amorem illius rapiuntur. Sic miles ducis exemplo fortiter trahitur, ſic paſtorem præcedentem ovicula, ſic umbra ſuum corpus, ſic palea ſuccinum, quocunque ierit, ſequitur: & ſi cani projicis os aridum, ſequi vias tuas ſolet, atque ad nutus tuos paratum ſe exhibet. O Anima Chriſtiana! En, clamat ad te ſine voce SS. COR JEſu, tuo amori, tuo cultui expoſitum: *Sequere me*: ſimúlque promittit æternam felicitatem & cœlum, imò ſeipſum in præmium, & tu hæſitas ingrata? Dic, quæſo, quid ab hac SS. CORDIS JEſu ſequela, & ſincero illius amore cor tuum adhuc retardat,

3. Reg. 19. 21.

1. Reg. 14. 13.

2. Reg. 15. 21.

S. Aug. l. 1. ad Bonif. c. 10.

Jo. 1, 43.

tardat, aut retrahit? an obſervatio præceptorum? At *mandata*
1. Jo. 5, 3 *ejus gravia non ſunt.* An fortaſſe jugum ejus inſupportabile? ſed *ju-*
Matth. *gum meum ſuave eſt, & onus meum leve.* An amor ſæculi, divitia-
11, 30. rum, voluptatum? verùm hæc omnia oportet te aliquando deſere-
1. Jo. 2, re: *Mundus tranſit & concupiſcentia ejus.* Ergo dum tempus eſt, in
27. rem & ſalutem tuam vigila. Quære SS. COR JEſu, dum tempus eſt.

3. De magnete ulteriùs referunt Scriptores, quòd in extremis Indiæ oris integræ cautes magneticæ reperiantur, quæ mirâ vi ingentes naves, ſi quid ferramenti in eis inveniatur, ad ſe etiam remotè attrahere ſolent, ubi ferrei quidem clavi tenaci nexu magneti adhærent, ſed navis laxatis compagibus diſſoluta, in fluctuum ludibria diſpergitur. Juvat hîc audire S. Aug. *Narrant*, inquit, *nautæ noſtrates, in ima India eſſe maritimas cautes magneticas, quæ medio curſu navigia, ſi quid ſit in eis ferri, vel clavus unus, ſiſtant, detineant, attrahant.* Quidquid ſit de his cautibus magneticis, SS. COR JEſu tanquem verus magnes cordium humanorum longè ſuaviori modo ad ſe traxit omnia, & etiamnum trahit corda humana tum ſuo exemplo, tum ſanguinis merito, ac pretio, tum etiam ſummo amore, quod prævidens Jeremias exclamavit: *Et ideo attraxit nos miſerans. Traxit*, inquam, hoc SS. COR JEſu Crucifixi comprimis ipſum Deum, qui per hoc pretioſiſſ. Sacrificium, in cruce oblatum, hominibus rurſus placatus eſt. *Traxit* Angelos, quorum ruinam hoc mitiſſ. COR JEſu benignè reparavit. *Traxit* infernum ſeu limbũ & purgatorium, ex quo Patrum animas miſericorditer eruit, totámque ſimul captivam eduxit captivitatem. *Traxit* cœlos, ſolem & lunam, dum ad aperturam hujus SS. CORDIS JEſu Crucifixi obſtupeſcentes, radios à terra tanquam luce indigna ſubtraxerunt. *Traxit* aërem præ compaſſione denſiſſimâ tenebrarum caligine involutum. *Traxit* terram univerſam à centro ſuo cōmotam, & præ doloris vehementia contremiſcentem. *Traxit* denique creaturas omnes, *tanquam obſtupeſcentes*, ait Cornel. à Lap. *& offerentes ſe ad pugnandum pro eo contra Judæos Chriſticidas, eóſque diſpergendos.* Et nunquid, ô Anima Chriſtiana! & tuum aliquando cor ad majorem

S. Aug. l. 21. de civ. c. 4.
Jer. 31, 3.
Cornel. à Lap. in Jo. c. 12, 32.

jorem cultum, venerationem & amorem hujus SS. & amabiliſſ. CORDIS JEſu ab hoc ipſo div. Magnete, publicæ jam in pluribus diœceſibus veneratione fidelium expoſito, fortiter trahetur? *ſi trahit ſua quemque voluptas*; ubi major voluptas, quàm in hoc dulciſſ. CORDE JEſu? quid amas, ſi hoc SS. COR JEſu non amas?

4. De Marco Antonio ſum̃o quondam Romano Oratore recenſet Cicero, quòd, cùm Cauſam M. Aquilii, injuſtè apud Senatum accuſati, defenderet, nec Judices verborum vi in ſuam ſententiam & ad com̃iſerationem flectere poſſet, ut Aquilium à falſo crimine iniquè delatum abſolverent, demum de cathedra ſua deſcenderit, & reo in medio tunc conſiſtenti coram omni populo pectus aperuit, oſtendens illis denudatum pectus & vulnera ejus, quæ pro ſalute & incolumitate patriæ in variis conflictibus olim accepit. Tum ad Judices converſus: Si mea, inquiebat, hactenus verba, ò Patres Conſcripti, non potuerunt cor veſtrum movere, ut hujus innocentis Aquilii patrocinium in vos ſuſceperetis, moveant vos ſaltem beneficia, quæ in Rempublicam contulit, & vulnera, quæ hactenus pro bono communi ſuſtinuit; non enim ſanguinolentæ iſtæ in pectore cicatrices infidelis animi, ſed viri in Rempublicam optimè merititi ſunt teſſeræ ac luculenta inſignia, quæ magìs, quàm ego, pro eo loquuntur, probántque virum innocuum. Dixit, Judices in ſententiam ſuam flexit, & Aquilius à mortis ſententia abſolutus, priſtinæ libertati reſtitutus eſt. Et quid dico anime mi? Si hæc omnia, quæ de vita & paſſione, amore & dolore SS. CORDIS JEſu Chriſti hactenus per plures conſiderationis diſſerui, cor tuum eò trahere non potuerunt, ut à malo declinares, & faceres bonum, Deúmque tuum & Hominem tui causâ & amore cruci affixum, ex toto corde tuo redamares; trahant & moveant te ſaltem SS. ejus Vulnera ac præſertim Diviniſſimum ac ſauciatum COR JEſu. Inſpice per hoc reſeratum vitæ oſtium usque ad SS. CORDIS intima, & conſidera, quomodo amaverit te, dum non ſolùm in manibus, ſed etiam in ipſis cordis intimis latebris deſcripſit te. Et hic eſt ille magnes amoris, qui cor tuum ſurſum trahere debeat, ut illud totum DEO conſecres juxta illud: *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Ubi ad-

Tull. Cicero act. 7. in Verrem.

Proverb. 23, 26.

advertendum, quòd cor noſtrum non Deo ad tempus commodandum, ſed ex integro, & cum omnibus affectibus præbendum ſit, *ut de cætero*, inquit Hugo Cardinalis, *cor noſtrum nihil juris habeat, nihil velit, nihil ſapiat, niſi quod vult, & ſapit Sapientia.* Et S. Bernardus, *Nihil dignius*, inquit, *cogitari poteſt, quàm cor ad eum referre, qui, ut viveret, mori voluit.*

Hugo Card. hîc.

S. Bern. ep. ad quendam poſtulantem.

5. Nunquam legiſtis animæ Chriſtianæ, quàm varia, inepta ac ſtolida Sacrificia quondam Gentiles Idolis, falsíſque Diis ſuis conſueverint offerre? Ad placandum Jovem Romani coronatum arietem in victimam mactabant. Neptunum pelagi domitorem pingui tauro, viridi ſertò redimito placabant. Appollini Muſarum Præſidii capram, Baccho hircum pampineo ſerto coronatum, Priapo hortorũ cuſtodi ſtupidum aſinum, Æſculapio medicinæ inventori gallinam, Dianæ nemorum cultrici cervam, & Veneri columbam offerebant &c. Apage cum iſtis larvis & falſis numinibus: *Qui ſic credit*, ait S. Aug. *non Pater eum traxit: quem traxit Pater? illum, qui dicit: Tu es Chriſtus Filius Dei vivi*, qui ei primogenitum ſuum in Sacrificiũ offert: *Sanctificate mihi omne primogenitum*; primogenitum eſt Cor noſtrum. Supra quod eleganter Divus Bernardus: *Quid à nobis*, inquit, *requirat DEus? Cor noſtrum, nihil dignius producere poteſt, quàm ut ei ſe reſtituat, à quo factum eſt, & hoc à nobis Dominus expetit, dicens: Fili da mihi Cor tuum &c.* Cur ſacrificium Abelis à Deo tam benignè acceptum, & econtra Caini fratris rejectum fuerit: *Ad Cain verò & ad munera illius non reſpexit?* Cauſam aſſignat Cornelius, quia Abel totum cor ſuum Deo obtulit; Cain verò Cor ſuum diviſit, & partialis fuit. Apage cum tali corde partiali, totum enim Cor tuum deſiderat SS. COR JEſu trahendum. Cur Nadab & Abiu filii Aaronis tam horrendè à DEO fuerunt puniti, ut egreſſus ignis ambos momento devoraret: *Ignis à Domino devoravit eos, & mortui ſunt?* Cauſam aſſignat Scriptura, quia ignem alienum & non Cor ſuum Deo offerebant; non enim placet puriſſimo CORDI JEſu Cor diviſum, & ignis videlicet malarum concupiſcentiarum, & affectuum carnalium ac terrenorum. Apage, apage cum ejusmodi prophano igne, Cor mundũ, Cor caſtum poſtula-

S. Aug. tract. 26. in Joan.

Exod. 13, 2.

S. Bern. loco cit.

Gen. 4, 5.

Levit. 10, 2.

ſtulat à nobis totius Conditor orbis: *Væ duplici Corde*, ait S. Auguſtinus, *qui in Corde ſuo partem faciunt Deo, partem faciunt diabolo: iratus DEus, quia fit ibi pars diabolo, diſcedit & totum diabolus poſſidet*. Cur Ananias & Saphira uxor ejus ob retentum agri à ſe venditi pretium ſubitaneâ morte fuerunt caſtigati? Et nunquid ager ad illos pertinebat? omnino. Et nunquid pecuniæ exinde receptæ ad illorum voluntatem poterant applicari? Et hoc ſine dubio. Quare ergo ambo tam ſeverè puniuntur? Rationem aſtruit S. Auguſtinus: *Quia diviſum fuit Cor eorum, propterea interierunt*. Vides ex his, anima Chriſtiana, Cor integrum, Cor totum cum omnibus affectibus Deo offerendum eſſe, non placet illi partialitas neq; Dagon & arca, Chriſtus & Belial in una ſede morari queunt: unde Magnus ille Auguſtinus, qui totum ac inflamatũ Cor ſuum SS. CORDI JEſu præbuit, dicere ſolebat: *Tu excitas, ut laudare te delectet: quia feciſti nos ad te, & inquietum eſt Cor noſtrum, donec requieſcat in te.*

S. Aug. tr. 7. in c. 1. Joan.
Act. 5, 10.
S. Aug. de verb A-poſt. ſerm. 27.
S. Aug. Confeſſ. l. 1. c. 1.

6. Ad hoc SS. COR JEſu Crucifixi, velut lingua magnetica ad ſuam ſtellam polarem, in omni fortuna reſpexit potentiſſimus ille juxtà ac pientiſſimus Romanorum Rex, & poſtea Imp. Ferdinandus Secundus. Audi rem admiratione dignam. Cùm anno à Chriſto Nato 1619. menſe Junio ex inſperato Henricus Matthæus Comes Turrianus cum valido exercitu ex rebellibus Bohemis & confœderatis Acatholicis conflato, Danubium trajeciſſet, & copias ſuas jamjam in ipſis ſuburbiis Viennæ in Auſtria collocâſſet, ut ibidem Cæſarem aut caperet, aut perderet. Mirum! quantùm tunc temporis jam exultârint iſti rebelles Acatholici: *ſicut exultant victores captâ prædâ quando dividunt ſpolia*, præſertim cùm viderent, quòd & Viennenſes non pauci in ipſa civitate cum Turriano ſuo Duce ad perdendum Ferdinandum conſpirâſſent. Quid in re tam ardua ac periculis plena agit piiſſimus Rex? Cùm nullum ſupereſſet auxilium humanum, ad divinum ſe convertit, & toto Cordis affectu ad Crucifixum JEſum, cujus ſacram effigiem in ſuo conclavi ſummè ſemper venerabatur, confugit, ubi ad pedes illius proſtratus, totóque corpore in terra pronus ſe penitus in oratione divinæ voluntati SS. CORDIS JEſu commiſit, tradidítque. Hæc inter P. Bartholomæus Vil-

Max. Sandæus in ſuo Stauro-philo, & Lyrus l. 6. c. 12.
Iſa. 9, 3.

Villerius è Societate JEſu Sacerdos, Regíque à confeſſionibus in aulam ſe confert, petítque à primo Camerario adventum ſuum Imperatori inſinuari. Et ecce ſpectaculum cœlo dignum, & terræ ſummè admirandum! Cùm Camerarius januam cubilis, in quo degebat Rex tacitus aureâ ſuâ clave reſerat, Ferdinandum non in ſua ſede, ſed humì dejectum, & toto corpore ante SS. Crucifixi imaginem proſtratum conſpicit. Stat ad hoc attonitus Camerarius, & Confeſſario idem cœlo dignum, Angelíſque admirandum ſpectaculum indicat. Paulò pòſt cùm Rex ab oratione ſurrexiſſet vultu in placidam ſerenitatem mutato, Confeſſarium ad ſe introduci jubet: tum ad illum converſus: *Verſabar,* inquit, *mi Pater, in periculis, quæ domi foríſque imminent, recogitandis: Volvebam animo hoſtium in ſuburbiis conatus; Acatholicorum in civitate molitiones, quas exactè novi: Cùm nullum ab hominibus præſens videretur præſidium, ad DEum confugi, quod ſoleo: Dejeci me ante Crucem, meum Dominum adoravi, & ſummâ ſpe plenus fui; miram animo tranquilitatem fecit DEus, irritos conatus hoſtium, ita ſpero, DEus efficiet.* Nec ſpes in Crucifixum JEſum ac mitiſſimum COR ejus hunc piiſſimum Imperatorem fefellit; nam illicò & in tempore adfuit auxilium, dum, copiis Catholicis ſub noctem inopinatò Viennam ingreſſis, hoſtis rebellis confuſus, fractus, & diſſipatus eſt, totúmque Bohemiæ regnum ſequenti anno legitimo Domino ſuo in hac ipſa Dominica, ubi Eccleſia Evangelium legere ſolet: *Reddite, quæ ſunt Cæſaris, Cæſari,* reſtitutum eſt. Cæterùm multorum fama eſt, & gravium virorum authoritate ſcriptíſque confirmata, Crucifixum illum tunc temporis Imperatori fuiſſe locutum: *Ferdinande ego te non deſeram:* in quem finem hæc ſacra imago etiamnum pro veritatis teſtimonio Viennæ inter & Potentiſſimi Auguſtiſſimi Imperatoris JOSEPHI I. pretioſiſſima cymelia aſſervatur, & piè colitur, in cujus ſuavi amplexu & Sanctorum Vulnerum ac Lateris præſertim crebro oſculo pientiſſimus Imperator LEOPOLDUS I. Anno Chriſti 1705. die 4. Maji nobilem animam ſuam ſanctè exhalavit. *O beati, qui ſic in Domino moriuntur!* Quod denique concernit orationem, quam altè præfatus Ferdinandus II. in tantis conſtitutus periculis coram hoc Thaumaturgo Crucifixo humi toto corpore proſtratus, ad DEum fudit, æquum duxi, ut illius compendium tibi candide Lector hìc pariter ſubjungerem: *Domine JEſu Chriſte, generis humani Redemptor! Tu, qui corda intueris, noſti, me non meam, ſed unicam tuam gloriam quærere. Tamen ſi tibi gratum eſt his anguſtiis, & hoc hoſtium conatu me deprimere, pudore ſuffundere, hominibúſque contemnendum dare, non recuſo: Fiat voluntas tua; habes me indignum famulum ad nutum quemcunque promptum paratúmque.* O felix Imperator, cui ſic militat æther! Quid modò reſtat, niſi ut pari devotione ad SS. COR JEſu Euchariſtici & Crucifixi accedamus, ut ab eo pariter auxilium impetremus in tempore opportuno. Finio cum generoſis illi Machabæis, ita fratribus ſuis in Ægyptum ſcribentibus: *Benefaciat vobis DEus, & det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem corde magno & animo volenti.*

Oratio Ferdin. Imp. 2. ad Crucifix.

2. Mach. 1, 3.

CON-

CONSIDERATIO XLVI.

SS. COR JESU verum regenerationis Lavacrum, in quo anima à peccatis suis purgata, ad vitam regeneratur æternam.

Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Apoc. 1, 5.

1. CONstantino M. Romanorum Imperatori tunc temporis adhuc gentili & turpi leprâ infecto ex Medicorum consilio lavacrum parabatur ex innocuis infantium venulis affundendum, in cujus vicem, monente cœlo, sacratius Baptismi balneum substitutum, Imperatori salutem animæ & corporis restituit. Verùm aliud & longè illo salubrius lavacrum nobis paravit Longinus, dum SS. COR JEsu in cruce fuffixi crudeli lanceâ perforavit, ex quo *continuò*, hoc est, mox post retractam lanceam (nam quamdiu ferrum vulnus occupat, parùm aut nihil cruoris effluere solet) sanguis & aqua non guttatim, sed confertim & copiosè profluxit. O quàm lugubre hoc erat spectaculum, videre ex uno eodémque vul-

vulnere SS. CORDIS JEſu ſanguinem & aquam non mixtim, ſed divisim promanantes! Et cur ſanguis & aqua? Supra quod S. Chryſoſt. *Non temerè, aut caſu ſcaturiunt iſti fontes, ſed quoniam ex ambobus Eccleſia conſtituta eſt. Sciunt hoc initiati; per aquam enim regenerati, ſanguine & carne nutriti. Hinc myſteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tanquam ab ipſò latere hauriens accedas.* Cui ſaluberrimo Latici etiam illud Apoſtoli jure merito applicare poſſumus: *Non ex operibus juſtitiæ, quæ fecimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericordiam ſalvos nos fecit per lavacrum regenerationis.* Scio equidem, Apoſtolum ibidem loqui de Baptiſmo, in quo regenerationis lavacro de novo in Chriſto renaſcimur; ſed unde Baptiſmus effectum ſuum habet, gratiámque regenerandi ſpiritualiter, niſi à SS. ac diviniſſ. CORDE JEſu? *Unde rubet baptiſmus*, ait S. Auguſtinus *niſi ex ſanguine Chriſti?* O quàm benè igitur apud Vatem Regium idem pientiſſimus Redemptor noſter in cruce pendens, ferróque immiti ſecundùm COR transfixus, amanti Pelicano ſe aſſimilavit: *Similis factus ſum Pelicano ſolitudinis.* Supra quod eleganter Div. Aug. quòd Chriſtus & hic Crucifixus optimè Pelicano ſolitudinis à Davide fuerit comparatus, *quia in ſolitudine natus, quia ſolus ſic natus, ſcil. à Virgine, & quia in ſolitudine paſſus, quia ſolus ſic paſſus,* dum immemor ipſe ſui, aliorum autem ſalutis memor, *propter nimiam charitatem,* prout loquitur Apoſt. *quâ dilexit nos, cùm eſſemus mortui peccatis, convivificavit nos.* Eſt autem Pelicanus, prout atteſtatur S. Hieron. *Avis Ægyptiaca, in Nili ſolitudinibus commorans, quæ pullos à ſerpente occiſos, lateribus roſtro perforatis, ſuo ſanguine excitat.* Pulchrum reverà de Chriſto JEſu Crucifixo Symbolum! Sicut enim hæc volucris ſibi pectus proprio roſtro adaperire ſolet, ut pullos veneno enectos ſuo cruore vivificet, ita amantiſſ. Redemptor, utpote verus Pelicanus amoris ſacratiſ. ſuum Pectus in nidulo crucis adaperiri ſibi voluit, ut nos peccato mortuos non tam reſuſcitaret, quàm etiam proprio ſanguine & aquâ diviniſ. CORDIS ſui in vitam regeneraret, & enutriret æternam, unde lemma ab ipſa veritate mutuatum:

Ut vitam habeant.

S. Chryſ. hom. 48. in Joan.

Ad Tit. 3, 5.

S. Aug. tr. 2. in Jo.

Pſ. 101, 7

S. Aug. cit. à Caraff. in Faſc. My.

Epheſ. 2, 4.

S. Hier. in ep. ad Præſid.

Jo. 10, 10.

Imò

Imò ut etiam abundantiùs vitam habeant in hoc ſæculo per gratiã, & in futuro per gloriam: *Hactenus*, ait Stengelius, *manſerat COR JEſu illæſum quoad ſubſtantiam: ne itaque præcipuum ſui videretur non expendiſſe ad noſtri redemptionem, permiſit & illud ſauciari, quô declararet, quòd ut COR, ita totum ſe, quantus eſt, nobis dederit.* O infiniti amoris argumentum! O lancea crudelis! ita te appellat univerſa Eccleſia, quia etiam in mortuum JEſum & in SS. COR ejus crudelis fuiſti; imò O lancea dilecta & fidelis! verè clavis regni cœleſtis, de qua haud immeritò jam olim in Eccleſia Dei fer. 6. poſt Octav. Paſchæ poſtulante Carolo IV. Imp. ſingulare feſtum inſtitutum fuit, nunc non ampliùs lancea furoris, ſed amoris eris, unde verſus illi:

Carolus Stengel. in hiſt. de paſſ. c. 98.

Lancea, quæ Martis fueras mortisque miniſtra;
A modò quæ facies vulnera, pacis erunt.

2. Mirantur SS. PP. & ſacrar. Scripturarum Interpretes, cur DEO Creatori univerſorum potentiſſimo quondam placuerit, ex aperto & diſrupto latere Adami protoplaſti, gravi lethargo ac ſopore tunc oppreſſi, Evam efformare: *Immiſit ergo Dominus Deus ſoporem in Adam; cùmque obdormiſſet, tulit unam de coſtis ejus, & replevit carnem pro ea, & ædificavit Dominus Deus coſtam, quam tulerat de Adam, in mulierem.* Quid eſt hoc, Animæ Chriſtianæ! quòd Deus Evam non ex alia parte corporis, quàm ex latere dormientis Adami ædificaverit? Scio, quid cum Aureo Oratore hîc Scripturarum periti ſentiant, quòd Adamo dormiente, ex diſrupto illius latere, & non v. g. ex pedibus Eva fuerit formata, factum eſſe ob utriusque majorem concordiam, amorem conjugalem, & mutuam pacem conſervandam. Verùm hîc aliud myſterium inquiramus oportet. Audite illuſtriſſ. Eccleſiæ Sidus S. Auguſt. qui per Adamum in horto paradiſi & voluptatis ſub opaca arboris umbra indormientem non alium, quàm Secundum & longè innocentioris vitæ Adamum, Chriſtum JEſum in cruce obdormientem intelligit, ex cujus aperto latere & diſrupto SS. CORDE Eva Virgo & cunctorum viventium Mater, hoc eſt, Eccleſia vera cunctorum fidelium genitrix in lucem producta, & in SS. Lavacro divini cruoris

Gen. 2, 21

ris & aquæ, largiter ex SS. CORDE JEſu promanantium, in vitam ſpiritualem & æternam renata fuit: *Aſcendat*, ait prædictus S. Auguſt. *Sponſus noſter thalami ſui lectum, dormiat moriendo, aperiatur ei Latus, & Eccleſia prodeat Virgo: ut quomodo Eva facta eſt ex latere Adæ dormientis, ita Eccleſia formetur ex Latere Chriſti in cruce pendentis.* O Animæ Chriſtianæ! in veritate Sacramentum hoc magnum eſt, *ego autem dico in Chriſto & Eccleſia.*

S. Aug. lib. 12. de Symb. ad Catech. c. 6.

Epheſ. 5, 32.

3. Cæterum mihi videtur hæc Sponſa Eccleſia, omnéſque juſtorum animæ ex hoc div. SS. CORDIS JEſu lavacro ad meliorem vitam renatæ, ut quondam Sanctius Garzias Dux Aragoniæ, qui ex diſſectæ matris laterali vulnere feliciter in lucem prodiit. Res ita ſe habet. Cùm Ennicus Garzias Dux Aragoniæ ad bellum contra Mauros proceſſiſſet, comitem ſe illi ac individuam ſociam Urvea uxor, mulier heroica tunc temporis gravida adjunxit. Infeliciter contra Mauros pugnatum eſt, Dux ipſe trucidatus, cæſus exercitus, & Urvea conjunx in latere hoſtili lanceâ transfixa: & cùm de fuga ſibi conſuleret, in ſylvoſis Navarræ montibus concidens, animam expiravit. Fortè hunc locum tranſit Guevara homo Nobilis, Reginam mortuam deprehendit, in vultu agnitam: & cùm infantulus, quem in utero geſtabàt, per apertum latus manum tremulam protenderet, è matris defunctæ utero illum feliciſſimè cum teſtibus adhibitis excidit, cui in ſacro fonte nomen Sanctii indidit, conjugíque alendum commiſit. Sic in ſummo ſilentio per quindecim annos inter famulorum paſtorúmque miniſteria educatus, tandem cùm Aragoniæ Proceres de novo eligendo Duce comitia celebrarent, à Guevara totius rei ſeriem cum teſtibus exponente, Sanctius productus ac ſummo omnium plauſu communíque populi lætitiâ in Septimum Aragoniæ Ducem electus eſt. Sed ad quid iſta recenſeo? Tu, tu, O Chriſtiane! tu es ille Sanctius ex aperto latere & diviniſſ. CORDE Crucifixi JEſu non tantùm in vitam novam renatus, ſed & in ſanguine & aqua ipſius Servatoris tui à peccatorum ſordibus mundatus: *De Latere tuo, O Domine JEſu* (ſubintrat hîc S. Cyprianus M.) *fons egreditur; ex hoc non ſolùm ablutionis primæ (Baptiſmi ſcilicet) venas haurimus, ſed & compunctionis & lacrymarum peren-*

Lucius Marin. to. 1. hiſt. Hiſp. l. 8.

S. Cypr. M. ſerm. de Reſur. Dom.

ennes effluunt rivi miſericordiarum tuarum, & totius pietatis te-ſtes, quando in peccata relapſis ſecundâ ablutione opus eſt. Ecce, quomodo Sacratiſſimum COR JEſu patria noſtra ſit, & locus noſtræ regenerationis, ac longè melioris nativitatis! Superbiant alii, (per me licet) & ſuper ſidera attollant avitum ſuum ſtemma longámque illuſtrium avorum ſeriem: ſed ſtemma veræ Chriſtianæ nobilitatis & antiquæ proſapiæ noſtræ eſt Sacratiſſ. COR JEſu: *In hoc Latere*, ait S. Antiſtes Hipponenſis, *in veram vitam regenerati ſumus, & regeneramur.* O verè genus electum, genus regale, gens ſancta & populus acquiſitionis! *S. Aug. de Symb. cap. 6.*

4. O SS. COR JEſu, cui ulteriùs te comparabo? Fodina es gratiarum omnium, quia *de plenitudine ejus omnes accepimus.* Apotheca es aromatica contra omnes animæ noſtræ infirmitates, *quia tuo livore ſanati ſumus.* Sigillum es omnium purorum cordium: *Pone me ut ſignaculum ſuper cor tuum.* Urbs es refugii: *In qua ſe*, ut loquitur S. Bernardus, *columba tutatur, circumvolitantem intrepida intuetur accipitrem*: Fons es ſignatus, de quo Hugo à S. Victore: *Lava animam meam, quam tuâ imagine ſignâſti, munda corpus, quod redemiſti.* Lavacrum denique es animarum, *in quo ſecundùm miſericordiam ſuam magnam regeneravit nos in ſpem vivam.* Ita vidit S. Gertrudis, quòd ex CORDE JEſu fons pellucidus in Servos Dei largiſſimè proſiliret, eóſque mirâ ſuavitate reficeret, & mundaret. Ad hoc ſalutare lavacrum pariter alluſit Propheta ille Apocalypticus, dum Beatorum animas vidit, veſtimenta ſua, hoc eſt, conſcientias & corda ſua dealbantes, & ſanctificantes in ſanguine Agni in cruce quondam occiſi: *Hi ſunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt ſtolas ſuas, & dealbaverunt eas in ſanguine Agni.* Sicut enim ſapone maculas & ſordes veſtimentorum ſolemus mundare; ſic ſanguis & aqua ex vivifico fonte SS. CORDIS JEſu profluentes animæ noſtræ ob peccata contritæ maculas penitus abſtergunt, & eluunt. Audi Bloſium Abbatem pro more ſuo omnes fideles piè adhortantem, ut ad hoc SS. COR JEſu cum omni fiducia accedant: *Apertum*, inquit, *eſt Chriſti Latus, ut nobis acceſſum, aditúmque pius JEſus ad COR ſuum patefaceret.*

Jo. 1, 16. Iſa. 53, 5. Cant. 8, 6. S. Bern. in Cant. Cant. 4, 22. 1. Petri 1, 3. Forſterus in lib. de Congreg. Jeſ. Cruc. Apoc. 7, 14. Ludovic. Bloſ. in Mon. Sp. cap. 19.

Unde declaravit ſuum erga nos incomprehenſibilem amorem. Et quid ultrà nobis potuit facere, quàm fecit? ipſum COR ſuum tanquam ſecretiſſ. cubiculum nobis reſeravit: ſunt namque deliciæ ejus eſſe nobiscum, & in ſilenti tranquillitate, & in tranquillo ſilentio voluit apud nos quieſcere. Dedit nobis Cor ſuum dirè vulneratum, ut in eo commoremur, donec penitus expurgati & mundati, ſuóque Cordi conformes, idonei ac digni ſimus unà cum ipſo in æterni Patris COR abduci. Hæc ille.

5. O dulciſſ. COR JEſu favus mellis diſtillans es, præſertim illis, qui, dum ad SS. Synaxin accedunt, non aliter ſe parant, ac ſi in hoc Sacrum Vulnus amoris & in SS. COR JEſu charitate ardentiſſimum
P. Joan. Wey. to. 2. l. 2. c. 19. §. 12. vellent intrare. Tali affectu & cupiditate S. Catharina Senenſis ſolita erat ad Sacram Communionem accedere, quæ non aliter, ac infans uberibus Matris, ſic illa SS. Lateri & CORDI JEſu adhæſit. Et ſi quondam Samſon in occiſi leonis faucibus ſuavem mellis favum invenit, quò ſe & parentes ſuos refecit: *Examen apum in ore*
Judic. 14. 8. *leonis erat ac favus mellis*: quàm dulce erit nutrimentum Diviniſſ. COR JEſu ejuſmodi animæ famelicæ, verè Deum ſuum amanti, & quotidie ſaltem per Communionem ſpiritualem intra cor ſuum re-
Deut. 32, 13. cipienti? Et ſi olim populus ille electus *ſuxit mel de petra oleúmque de ſaxo duriſſimo*; petra autem & ſaxum illud duriſſimum erat Chriſtus Crucifixus in typo præſignatus: quid erit ex ipſo fonte Diviniſſ. CORDIS JEſu ſuaviſſimum omnium gratiarum mel exſugere? Et nunquid *dulciùs ex ipſo fonte bibuntur aquæ?* O peccatores omnes & ſinguli, quid agitis miſeri? & quare cum prodigo de ſiliquis porcorum ventrem & mentem veſtram impletis? ah reſpirate aliquando, & cum S. Thoma pœnitente, animo pariter contrito, ad SS. COR JEſu accedite: & quemadmodum apicula timida & à facie venti diſperſa, optatum nutrimentum ac unicum ſolamen in corde candidi aut purpurei lilii quærit ac invenit, cui impenſiſſimè inhærere, ſuavémque ab illo rorem & mellificum ſuccum exſugere aſſolet, cui apiculæ in corde lilii hærenti Italus quidam pro
P. Boſch. S. I. in art. ſymb. Lemmate inſcripſit: *Dolce albergo mi da nel ſuo cuore*, quod idem eſt, ac *Dulce hoſpitium mihi in corde præbet ſuo*: Ita anima peccatrix, ſi verè

ſi verè nunc de malè actis pœnitens cum lacrymis ad SS. ac Diviniſſ. COR JEſu recurris, ô quàm immenſam dulcedinem ibi non invenies? *Feciſti,* inquit S. Bonaventura, *ô Domine JEſu pro me cœlum & terram, ſolem & lunam, & omnia viſibilia; ſed ſcias Domine, omnia mihi vileſcunt: igitur omnia tibi reſtituo, tantùm da mihi Sanctiſſ. Vulnera tua,* ac præſertim Diviniſſ. COR tuum, hîc cum Davide *in pace in idipſum dormiam, & requieſcam.* *S. Bonav. in Stim. p. 1. c. 15.* *Pſ. 4, 9.*

6. O benigniſſ. COR JEſu! Mare es profundiſſimum & abyſſus omnium gratiarum ac benedictionum, ſicut enim *omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum, unde exeunt flumina, revertuntur, ut iterum fluant:* ſic à te omnes gratiæ fluunt, & denuo ad te velut ad fontem ac centrum ſuum revertuntur. Ab hoc Diviniſſ. CORDE acceperunt Apoſtoli ſuam fidem, Martyres fortitudinem, Confeſſores juſtitiam, Virgines continentiam, & omnes Electi gloriam ſempiternam. O igitur abyſſus omnium bonorum SS. COR JEſu! ad quod ſaluberrimum animæ lavacrum in omni periculo ac tentatione, in cunctis ærumnis & anguſtiis, tum in vita tum in morte nos oportet conferre. Et ſi cor tuum, ô Chriſtiane Lector! eſt abyſſus omnium miſeriarum, en in hoc Diviniſſ. CORDE JEſu invenies abyſſum omnium ſimul gratiarum. Et nunquid *abyſſus abyſſum invocat in voce cataractarum tuarum,* hoc eſt, Sanctiſſimorum Vulnerum tuorum ac præſertim SS. CORDIS JEſu, amoris & lanceæ vulnere ſauciati? O quàm benè de illo Gentium Doctor Paulus: *Ut poſſitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ ſit latitudo & longitudo & ſublimitas & profundum.* Singula autem hæc verba Apoſtoli ſunt obſervanda: *Ut poſſitis,* inquit, *comprehendere,* hoc eſt, animo concipere, *quæ ſit latitudo* hujus SS. CORDIS JEſu, dum illius immenſa charitas ac beneficentia in omnes gentes & homines ſe extendit. *Quæ longitudo,* dum jam à primo conceptionis ſuæ momento in continuo amore dilexit nos. *Quæ ſublimitas,* dum nunc ſuper omnes cœlos & Angelos exaltatum, ab omnibus creaturis adoratur. *Quod profundum,* dum illius virtus uſque ad inferos deſcendit. Vade nunc anima Chriſtiana, & dimetire potentiam hujus SS. CORDIS, in quo omnes Electi ad æternam vitam renati ſunt. O quàm bene igitur Seraphicus Bonaventura mortales omnes ad idem Diviniſſ. COR JEſu invitat: *Accedamus,* inquit, *chariſſimi ad COR altum, & in illa profunditate benignitatis immenſæ totaliter immergamur. Accedamus cum fiducia ad Chriſti Latus, & intremus ipſum: Accedamus chariſſimi, accedamus, moriamur cum ipſo. Accedamus ad Latus ejus, & ſugamus ſanguinem ejus, quia hoc beneplacitum ejus eſt. Non faciamus illum fruſtra talia pati: non permittamus hunc ſanguinem effluere ſuper terram. Fiant ergo corda noſtra receptacula & vaſa ſanguinis Dom. Noſtri JEſu Chriſti, & ejus inebriati doloribus dicamus: Nobis autem abſit gloriari, niſi in cruce Domini noſtri JEſu Chriſti Crucifixi.* Hæc de SS. CORDE JEſu Seraphicus Bonaventura. *Eccl. 1, 7.* *Epheſ. 3, 18.* *S. Bonav. ſtim. div. am. p. 1. c. 13.*

7. Non autem ſemel ſed ſæpius in hoc ſaluberrimo Lavacro SS. CORDIS JEſu

JEſu

JEsu animam nostram, à peccatorum sordibus toties fœdatam, oportet nos la-
Isa. 1,16. vare, *lavamini, mundi estote.* Naaman princeps Syriæ locupletissimus sed lepro-
sus ad verbum Elisæi septies se in Jordanis flumine abluit, & à lepra divinitùs
4. Reg. 5, 14. mundatus est: *Descendit, & lavit in Jordane septies juxta sermonem viri Dei, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli & mundatus est.* Eliæ Sacrificium
3. Reg. 18 34. Deo quondam placuit, & ab eo ratum acceptúmque fuit, quia sæpius illud aquâ superinfusâ rigare ac lavare studuit. *Implete quatuor hydrias aquâ, & fundite super holocaustum, & super ligna,* quod cùm aliquoties Israëlitæ fecissent, tandem ignis de cœlo descendit, & holocaustum illud cum lignis & lapidibus devoravit. David ob adulterium & homicidium innocentis Uriæ non semel, sed sin-
Ps. 6, 7. gulis noctibus cor suum à malitia lavare studuit: *Lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo.* Hinc toties à Deo petiit: *Cor*
Ps. 50, 12 *mundum crea in me Deus &c.* Si cor tuum ô Christiane Lector pariter SS. CORDI JEsu in Sacrificium offerre desideras, oportet, ut nunc illud lacrymis non semel
Jer. 4, 14 sed sæpius laves: *Lava à malitia cor tuum.* Si secutus es errantem, imitare & pœnitentem, quem hîc tibi pro dictorum coronide subjungo. Quidam Juvenis (ut Auctor est Lucas Wadingus) à S. Francisco in Ordinem admissus, cùm paulò pòst variis tentationibus ab humani generis hoste gravissimè tentaretur, tot victus impulsibus instanter à S. Viro licentiam petiit, denuo ad sæculum redeundi. Ad quem S. Pater: Itáne fili mi pro vili terra cœlum deseres? pro parentibus Christum tanta pro te passum? siccine viam salutis relinques, ut viam æternæ damnationis ingrediaris? Crudelis certè in te forem, si in hoc tibi consentirem. Verùm non audiit Juvenis hoc salutare monitum, proinde ad fugam se paravit. Et ecce vix è limine monasterii excesserat, virum gravi & indignante vultu obvium habuit, quærentem ex eo, quò abiret infelix? cui profugus indignabundus: *Quid tibi mecum est, & quid ad te iter meum?* Ad quod Viator ille (qui Christus erat) sine mora pallium removens, quo erat amictus, ei SS. vulnera in manibus ac pedibus recenti sanguine manantia & exinde apertum latus ac dulciss. COR suum ferro transfixum ostendit cum gemitu: *Vide,* inquiebat, *quanti mea intersit, te de hoc itinere interrogare?* Has pro te in cruce sustinui plagas, ut te errantem oviculam à via perditionis ad viam æternæ salutis reducerem. Hæc cùm Juvenis ille audiisset, ac vidisset, tantâ JEsu benignitate intimè commotus, ad pedes ejus provolutus est, viam lacrymarum profundens, veniámque humiliter exorans, qui & postea velut prodigus filius à S. Francisco benigné receptus, per reliquum vitæ curriculum fratribus suis singulari sanctitatis & vitæ religiosæ exemplo præluxit, & assiduò cum columba illa mystica in foraminibus petræ & caverna maceriæ, hoc est, in SS. CORDE JESU habitavit. O anime mi, plus pro conclusione non addo, quàm quod S. Ambrosius ad Theodosium dixit: *Si secutus es errantem, sequere pœnitentem.*

Lucas Wading. ex Chronicis S. Franc. ad an. 1220. & ex eo P. de Wael.

CON-

CONSIDERATIO XLVII.

SS. COR JEſu Infirmorum Salus, & vita morientium, in quo dulce eſt vivere ac tandem ſecurum mori.

In nidulo meo moriar. Job. 29, 18.

1. JOb Rex Idumææ, cùm omnibus bonis ac opibus ſuis excidiſſet, & jam toto corpore, à vertice capitis usque ad plantas pedum, ulceroſus, & à diabolo percuſſus in ſterquilinio ſederet, ſpe tamen plenus à Deo poſtulavit, ut finitis hiſce miſeriis in bona pace, ac in proprio lectulo domûs ſuæ paternæ ſuaviter animam poſſet expirare; quam gratiam, poſtquam adverſa omnia incredibili patientiâ ſuſtinuit, etiam à Deo impetravit, dum illi non ſanitatem duntaxat & cuncta bona dupliciter reddidit, ſed & eum plenum dierum in proprio nidulo, prout deſideravit, in pace quieſcere, & beatam animam exhalare permiſit: *Dicebámque in nidulo* *Job. 29, 18.*

meo moriar, & ſicut palma multiplicabo dies. Perelegantet hîc advertit Pagninus, quòd per hanc palmam & Hebraicum verbum *Chol* etiam Phœnix avis ſubaudiri debeat, qui Phœnix, teſte Pierio, ſibi lectulum mortualem & triumphalem ex aridis ſpinis & bacillis odoriferis parare ſolet, ubi inter flammas ab ardentibus ſolis radiis accenſas, medius non tam comburitur, quàm & de novo ex cinere renaſcitur: unde lemma: *Buſtúmque partúmque.* Vel, ſi mavis: *Uror. morior, orior,* Talem quoque mortem patientiſſ. ille Job à Deo petiit: *In ſimilitudinem avis Phœnicis,* ſubintrat hîc Tirinus, *per mortem in cinere carnis velut in nido ad tempus moriar, ſed inde reſurgam quaſi Phœnix in vitam & gloriam æternam.* Prudens Lector! non dubito, quin pariter unicum votum ac deſiderium tuum ſit, piè aliquando & ſanctè moriendi, quia ſolùm illi *Beati, qui in Domino moriuntur.* Et ecce, oſtendo tibi lectulum ſeu nidulum in quo cum Beato Jobo inter tot adverſa ſecurè valeas vivere, ac tandem beatè mori. Nidulus autem ille ſeu lectulus floridus non alius eſt, quàm apertum Sacr. COR JEſu. Ita devotiſſ. Ludovic. Bloſius: *Nobis,* inquit, *præbet COR ſuum ceu lectulum purpurei Sanguinis ſui rubentibus roſis adornatum, repoſcitque cor noſtrum ceu lectulum candidis mundorum operum liliis condecoratum.* In huuc finem pro Symbolo Phœnicem ſtatuimus in ſpinoſo, odorifero, & ignito ſuo lectulo ſuaviter expirantem inſcripto lemmate:

Tirinus hic. — *Apoc. 14. 13.* — *Lud. Bloſius in Mon. Sp. c. 19.*

Hîc mihi dulce mori.

En pulcherrimum hominis Chriſtiani, Deum verè amantis, & in dulciſſimo CORDE JEſu Crucifixi morientis, typum! ubi enim, ſi totum mundum pertranſis, ſuaviùs vivere, ac ſecuriùs mori poteris, quàm in hoc diviniſſ. CORDE JEſu? *Non poteris fato nobiliore frui.* Unde Job: *Dicebámque, in nidulo meo moriar, & ſicut palma multiplicabo dies.* Ecce, ſic moritur juſtus! O beata mors! O felix ſors! Quis hîc non exclamet cum Sponſa: *Ecce, tu pulcher es, Dilecte mi, & decorus: lectulus noſter floridus.* O verè floridus lectulus SS. COR JEſu, omnium virtutum floribus condecoratum, ex quo denuo, velut ex fonte vitæ refloreſcet caro noſtra, & requieſcet in ſpe: *Refloruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei.*

Job. 29, 18. — *Cant. 1, 15.* — *Pſ. 27, 10*

2. Ve-

2. Verùm ut hujus diviniſſ. CORDIS JEſu immenſam benignitatem, præſertim in infirmos ac morientes largiſſimè effuſam, adhuc clariùs valeatis penetrare, ad id amabò attendite, quod referam. Dilectus ille Diſcipulus, & Verbi Incarnati intimus Secretarius, qui ex SS. CORDE JEſu fluenta Evangelii ſui hauſit, & cui in cruce moriens Dei Filius mœſtiſſimam Matrem ſuam impenſè commendavit, hic, inquam dilectus Domini Diſcipulus, cùm ſub cruce fideliter usque ad mortem Magiſtri ſui divini perſeverâſſet, tandem circa horam diei nonam advertit, quòd pretioſiſſ. orbis Redemptor morte jam jam inſtante ſacrum caput ſuum verſùs terram inclinaret, & ſic inclinato ac demiſſo capite innocentiſſ. animam in manus Patris ſui commendaret: *Et inclinato capite tradidit ſpiritum.* Grande hîc latet myſterium. Et cur benignus Dominus non in cœlum ultimo crucis agone in duriſſ. lectulo ſuo moriens oculos levavit? Ad quid terram reſpexit? De S. Stephano perhibent Apoſtolorum Acta, quòd in medio crepitantium ſaxorum imbre, iminente morte, oculos in cœlum intenderit. Sic S. Petrus Romæ inverſo corpore cruci affigi voluit, ut in cœlum, quò anima nunc pergeret, oculos poſſet levare. Ita S. Martinus jugiter in agone cœlum ſuſpexit, & pia illa Mater à S. Symphoriano filio ſuo. cùm ad lanienam ac martyrium duceretur, unicè flagitavit, ut cœlum ſuſpiceret, & ibidem regnantem intueretur. Verùm Chriſtus Author vitæ nunc moriens in cruce Caput ſuum ſpinis redimitum versùs terram inclinare voluit: *Et inclinato capite tradidit ſpiritum.* Et cur hoc? Attendite ô mortales omnes! *& levate capita veſtra, quoniam appropinquat redemptio veſtra.*

Jo. 19, 30.

Act. 7, 55

Luc. 21, 28.

Omiſſis aliis ac pluribus SS. Patrum rationibus, cur mitiſſ. JEſus in crucis patibulo moriens caput verſùs terram inclinaverit, placet comprimis S. Athanaſius, qui optimè obſervat, quod tunc in agone Chriſti mors (de qua Habacuc: *Ante faciem ejus ibit mors.*) in Calvariæ jugo jam parata ſteterit, arcum ſuum intendens, & telum lethiferum ad SS. COR JEſu, velut ad vitæ fontem dirigens. Sed ipſa mors, cùm videret innocentiſſ. Agnum absque ullo peccato (*quia*

Habac. 3, 5.

Rom. 5. 12. *per peccatum mors*) non auſa eſt propiùs ad agonizantem JEſum accedere, ut huic Authori vitæ vitam adimeret, proinde à moriente Salvatore aliquod ſignum expectavit, qui illi de cruce inclinato capite & ad ſacratiſſ. Pectus demiſſo annuit, ut nunc ad vitæ fontem, hoc eſt, ad diviniſſ. COR ſuum mortiferam ſagittam emitteret; ſe enim paratum eſſe pro redemptione generis humani etiam nunc mortem ſubire: *Sola mors*, ait S. Athanaſius, *reſtabat adhuc, atque hæc quidem ſibi metuens, appropinquare non audebat, ideo Chriſtus inclinato capite vocavit ipſam &c.* Et Mallonius: *Inclinato capite Chriſtus omnes ſui corporis partes luſtrat, an aliqua ſit pars, quæ paſſa non eſſet, vidit latus dextrum, quod non ita paſſum videbatur, & vulneri locum elegit, ut COR feriatur.* Et ecce! vix mors fatale telum emiſerat, ſine mora SS. COR JEſu, præ doloris vehementia crepuit, ita B. Virgo ad S. Brigittam: *Tandem COR crepuit præ violentia paſſionis & anima egrediebatur.* Et in alio loco eadem doloroſiſſ. Virgo S. Brigittæ dixit: *Appropinquante autem morte Filii mei, cùm Cor præ dolorum violentia rumperetur.* Et quemadmodum in ſubito & gravi terrore experimur, quod ſanguis copioſè ad cor patiens fluere ſoleat, quaſi illi ferre ſupetias vellet, ſic in luctuoſiſſimo illo Salvatoris agone reliquus ſanguis ad SS. COR JEſu nunc per mortem ſciſſum confluebat, & quia etiam hunc ſanguinem amor pro nobis effundi voluit, ideo militem evocavit, qui lanceâ latus ejus, ipſúmque dulciſſ. COR JEſu aperuit, *ut illic quodammodo* (ut loquitur S. Aug.) *vitæ oſtium panderetur*, in quo SS. CORDE, velut in purpureo lectulo fideles omnes & ſecurè contra tentationes vivere, & beatè mori poſſent. O feliciſſimam ſortem in hoc amantiſſ. CORDE JEſu poſſe ſubire mortem, juxta exemplar B. V. MARIÆ, de qua refert Laur. Moſelli, quòd hoc diviniſſ. COR JEſu Filii ſui beatiſſ. animam ſuam expirârit.

S. Athan. lib. Dicta & Interp. S. Script. q. 41. Mallon. de Sacra Sindone c. 20. Revel. S. Brigitt. c. 51. lib. 1. Rev c. 10. S. Aug. tr. 120. in Joan. Laurent. Moſelli lib. 6. de B. V.

3. De Moyſe referunt S. Paginæ, quàm ardens habuerit deſiderium, Div. illam faciem, gloriámque Domini videndi: *Oſtende mihi gloriam tuam.* Tandem votorum compos factus in Montem Sinai ſe recepit, ubi à Deo juſſus eſt, interim in cavitate ſeu in foramine

ne petræ expectare, donec Majeſtas Domini tranſiret. Audi ipſum Deum loquentem: *Ecce*, inquit, *eſt locus apud me, & ſtabis ſupra petram, cúmque tranſibit gloria mea, ponam te in foramine petræ, & protegam dextrâ meâ, donec tranſeam, tollámque manum meam, & videbis poſteriora mea, faciem autem meam videre non poteris.* Ad quid, obſecro, Moyſes in foramine petræ abſconſus fuit, ubi gloriam Dei per rimas videre cupiebat? Per petram Chriſtum intellige. *Petra autem erat Chriſtus*: per cavernam petræ, ubi Moyſes ab omni periculo ſecurus & à manu divina protectus latitabat, ne à vibrantibus divinæ faciei ſplendoribus exanimaretur, rectè perforatum latus ac SS. COR JEſu accipies, quod eſt omnibus fidelibus piè in Chriſto morientibus tutiſſ. aſſylum: ita S. Auguſtinus: *Longinus aperuit mihi Latus Chriſti lanceâ, & ego intravi, & ibi requieſco ſecurus.* Per poſteriora Domini, quæ Moyſes ſolùm vidit, teſte Ferdinando, dorſum Chriſti cruentis flagellis cæſum, vulneribus ſaucium, ac graviſſimâ crucis trabe oneratum indicatur, quem immenſum paſſionis & divini in nos amoris exceſſum ubi Moyſes tum adhùc in umbra vidit, præ admiratione, cùm tranſiret Dominus, exclamavit. *Dominator Domine, Deus miſericors & clemens, patiens & multæ miſerationis &c.* O anima Chriſtiana, ſi vis pariter poſt hunc mortalis vitæ curſum cum Moyſe videre faciem & gloriam Domini Dei tui, priùs oportet poſteriora, hoc eſt, paſſionem Domini intueri, in quem finem *ingredere in petram, & abſcondere in foſſa humo à facie timoris Domini, & gloria Majeſtatis ejus.* Foſſa autem illa humus non alia eſt, quàm SS. Latus & COR JEſu Filii DEI & Hominis pro nobis ferro transfixum; ama, inquam, nunc in vita dum ſanus es, hoc SS. ac Diviniſſ. COR JEſu, quod tunc in ultima infirmitate ac ſupremo agone tuo te à facie timoris Domini non tantùm proteget, ſed & Judicem tuum reddet placabilem. Audi Beatum Petrũ Damianum: *Pectus illud*, inquit, *in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ Dei abſconditi, lanceâ militari perfoſſum eſt, ut pectus tuum à pravis cogitationibus mundaretur, mundatum ſanctificaretur, conſervaretur, & conſecraretur ſanctificatũ.*

Exod. 33. 21.

1. *Cor.* 10 5.

S. Aug. Man. c. 23.

Iſa. 2. 10.

B. Petrus Dam. ſer. 1. *de Exalt, S. C.*

4. A veteri rurſus ad novum tranſeamus Teſtamentum. Acceſſit

aliquando nescio, quis locuples & bene nummatus adolescens nostrum amantiss. Servatorem, ut in via salutis æternæ necessaria ab illo monita caperet, ad quem Christns: *Si vis,* inquit *perfectus esse,*
Matth. 19, 24. *vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo.* Non adeo bene hic sermo auribus hujus divitis exceptus est, dum sine mora inconsultis arbitris domum viam suam relegit, & tristis ac perturbatus, multísque inanibus curis intricatus, à Christo recessit: *Erat enim habens multas possessiones.* Et ecce dum mœstus discessit, JEsus ab illius tristitia accepta occasione, ad Discipulos aliósque astantes conversus, gravem illi ac planè tremendam sententiam intonat: *Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cœlorum.* Et ut magis adhuc istam Exangelicam veritatem exaggeraret, & auribus circumstantium, imò & mentibus efficaciter imprimeret, pro singulari verborum pondere addidit: *Iterum dico vobis, facilius est, camelum per foramen acûs transire, quàm divitem intrare in regnum cœlorum.* O Bone JEsu quid dicis? cur divitibus omnem propemodum spem salutis consequendæ irrefragabili veritate præscindis? An non Abraham dives erat valde in pos-
Gen. 13, 2 sessione auri & argenti? an non dives David, Job, Joseph ab Arima-
1. Par. 22, 14. thæa, plures alii, & tamen hi æternam salutem consecuti sunt, & de terrenis ad æternas pervenerunt divitias? O divites ululate & plora-
Job. 1, 3. te, quia os Domini locutum est: *Agite nunc divites,* subintrat hîc
Jacob. 5, 1. S. Jacobus Apostolus, *plorate ululantes in miseriis vestris, quæ advenient vobis, divitiæ vestræ putrefactæ sunt &c.* Suspende hîc judicium prudens Lector, & si dives es, noli terreri, noli desperare, en adhuc remedium & spes planè firma superest tuæ salutis. Adverte: hoc *difficilè* juxta S. Hieronymum, non sumendum est *ut impossibi-*
S. Hieron. apud Cornel. hîc in Matth. 19, 24. *le; non enim impossibilitas prætenditur, sed raritas demonstratur.* Potest itaque dives salvari, sed quomodo? si hic arrogans camelus superfluum suum divitiarum gibbum ac sarcinam in manns pauperum deponit, & intrare studet per foramen acûs, & quondam illud foramen acûs? Ry. S. Paschasius: Acus Christus JEsus & hic Crucifixus est; per acumen acûs divinitas ejus adumbrata fuit, omnia pe-
Joan. 12, 32. netrans, omnia post se trahens: *Et ego si exaltatus fuero à terra,*

omnia

omnia traham ad me ipſum: per oblongum acûs foramen rectè intelligitur SS. Vulnus laterale ac SS. COR JEſu lanceâ transverberatum. Et ſicut foramen acûs filum etiam craſſum vi quodam̃odo ſecum trahere aſſolet, ita dives, ſi introierit per veram peccatorum confeſſionem ac pœnitentiam in SS. COR JEſu Crucifixi paucis dico: *Salvabitur*: non enim amabiliſſ. COR JEſu animæ noſtræ interitum ſed vitam inquirit. *Cujus Divinitas*, ait citatus S. Paſchaſius, *penetrat omnia & humanitas, quia paſſa eſt, trahit poſt ſe omnia, per quod vulnus paſſionis* (hoc eſt per SS. COR JEſu vulneratum) *gentes ingreſſæ ſunt in vitam æternam.* *S. Paſch. cit, à p. Mancino l. 5. diſſ. 2. punct. 3*

5. Olim amicus ille amico ſuo de media nocte fores domûs pulſanti, & tres ab eo panes impenſè flagitanti reſpondit: *Noli mihi moleſtus eſſe jam oſtium clauſum eſt.* Non ſic amantiſſimus JEſus & Euchariſticus & Crucifixus, non ſic, inquam, ſed oſtium, hoc eſt, SS. ac diviniſſimum COR ejus ſemper ſuis amicis imò & inimicis. qui cum graviter peccatis vulnerârunt, apertum manet. O immenſa bonitas! Principes hujus ſæculi ſuas ante oſtia habent cuſtodias, ne quis pauperculus cum ſua ſupplicatione ſtatim ad eos poſſit irrumpere. Non ſic SS. COR JEſu, non ſic, en habes ad illud liberum acceſſum in vita, in ægritudine, & in morte, *Eſtote* ergo *parati in diem tertium*, dicebat olim Moyſes ad Iſraëlitas, ubi inter tonitrua & fulmina legem Dei acceperat. Hoc & ego vobis dico ô mortales! ô Chriſtiani! ô Catholici! *Eſtote parati in diem tertium*: tres enim adhuc vitæ dies habetis, in quibus oportet vos operari, illum, in quo nunc vivitis (imò & de hoc incertum eſt), diem infirmitatis, & diem mortis, hoc eſt, principium, medium, & finem. Diſponite igitur domui veſtræ, & ejusmodi manſionem quærite, in qua æternùm ſecuri ſtabitis, hoc eſt, dulciſſimum & nunquam ſatis venerandum COR JEſu: *Ut ſim tutus*, ait devotiſſimus ille Aſceta P. Jo. Weyer S. I. Theologus in ſuo Filio Adoptivo, *ut ſim tutus*, inquit, *impoſterum contra omnes tentationes, intro in Latus tuum Domine JEſu, quod lanceâ militis mihi aperuit amor tuus in refugium. Hîc habitabo, hîc requieſcam ſecurus, hîc ſingulariter in ſpe conſtituiſti me*, En hîc habes cum Phœnice amoris Divini nidum.

Luc. 11. 7.

Exod. 19. 15.

Jo Weyer de Fil. adopt. to. 2. l. 1. cap. 3.

6. Ve-

Nil. Mist. p. 1. Ex. hort. 12. in fine. 6. Veritatem hanc per exempla adhuc magis solidabimus. Experto crede Roberto Eminentissimo illi S. R. E. Cardinali Bellarmino, qui, sicut in vita sua nihil charius habuit quàm JEsum Crucifixum, sic etiam in agone erga hunc suum Crucifixum Amorem planè singularem affectum ostendit, dum tremebunda manu sibi pileolum detraxit, & Crucifixo Simulacro caput suum iterum iterúmque consignando, illud supra pectus & cor suum collocavit, ut COR JEsu Cor suum evocaret, & in amore in æternum sibi uniret, sicque suavissimè in osculo Domini Cor ejus expiravit.

Idem p. 4. Exh, 10. V. P. Alphonsus Esquiera S.I. Vir singulari sanctimonia præditus, cùm sæpius ardentissimis votus ac precibus à Crucifixo JEsu per intercessionem Dolorosæ Matris ejus postulâsset, quatenus Cor suum sibi adimeret, ac cum Divinissimo CORDE suo uniret, tandem ante obitum vitæ suæ impetravit, quod petiit, dum sensit à B. Virgine Cor suum extrahi, illúdque in apertum Latus Crucifixi Redemptoris sui reponi, & sic COR JEsu ac Cor suum penitus invicem uniri. O felix unio!

His adjungo Joannem de Cespedes ex Ordine S. Dominici, piissimam Sanctimonialem & insignem Crucifixi JEsu cultricem, quæ cùm illi in ultima lucta effigies Christi in Cruce pendentis præsentaretur, maximo, quo potuit, mentis affectu Christum rogare cœpit, quatenus sibi ex sacratissimo CORDE suo unicam pretiosi Sanguinis stillulam ad condignam delictorum expiationem & satisfactionem dignaretur largiri. O immensa bonitas amabilissimi CORDIS JEsu! vix preces finierat; palàm visa est una divini Cruoris gutta ex Vulnere amoris & lateris JEsu recto cursu in pectus hujus Virginis delabi &c. Nec minori admiratione illud dignum est, quod de Ven. Maria Maldonata ex eodem sacro Ordine recenset Lopezius, quæ, cùm in hora mortis exhaustis membrorum viribus vehentissimam sitim pateretur, Crucifixum Dominum impensiùs rogavit, ut vel unicâ sanguinis gutta de SS. Latere & perforato CORDE os suum aridum reficeret. Ad quod Christus Dominus refulsis de ligno crucis manibus sacratissimum suum latus labiis illius applicuit, & haustum de sanguine & aqua ex fonte SS. CORDIS sui promanantibus, illi præbuit, quo accepto, læta animam suam in SS. COR JEsu expiravit.

Lopez. to. 4. l. 1. c. 45. — *Lopez. to. 4. l. 1. c. 46.*

Annal. Eccl. Raym. to. 13. anno 1216. n. 24. Considerationem nostram claudat devotus quidam Dei Servus in Terram Sanctam peregrinatus, qui, ubi omnia sacra loca, Christi præsentiâ aut sanguine sanctificata magna cum devotione & lacrymis visitâsset, tandem cùm ad Calvariam rupem pervenisset, ubi mitissimus Redemptor noster in cruce pro salute mundi animam in manus Patris commendavit, eíque in suavitatem odoris holocaustum SS. CORDIS sui igne amoris totum cum clamore valido & lacrymis obtulit, noluit hic Beatus ulteriùs in terra vivere, sed similem mortem â Crucifixo JEsu petens, ruptis vitalibus cordis venis ad radices crucis sanctissimâ morte expiravit. O quàm dulce est, si mori, ô quàm dulce! Et quomodo tu, ô pie Lector, expirabis.

CON-

CONSIDERATIO XLVIII.

SS. COR JESU Spes ſumma animarum purgantium, idcirco poſt mortem aperiri voluit, ut mortuum mortuis prodeſſet.

In ſanguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu. Zach. 9, 11.

1. QUòd Purgatorium ſit, ſeu locus cœtum inter & infernum medius, in quo animæ juſtorum, in hac vita non plenè purgatæ, poſt vitam iſtam mortalem adhuc ad tempus, antequam ad claram Dei viſionem admittantur, purgari ſoleant, apud Catholicos extra controverſiam, imò & de fide eſt. Hunc ignem purgantem juxta S. Ambroſium, Rupertum, & alios præſignavit ille gladius ignitus atque verſatilis ante paradiſi portam poſt lapſum Adami cum cuſtode Cherubino collocatus, ut animæ necdum ſatis in hac mortali vita purgatæ, poſt mortem per illum ignem tranſeant, & ſic per Cherubim in paradiſum educantur: *Et collo-*

Cornel. hic in lib. Gen. 3. 24. *cavit ante paradisum voluptatis Cherubim & flammeum gladium.* Hinc pœnarum locum præfiguravit carcer ille, de quo ipsa Veritas testatur, & nos præmonet, ut in hac vita, dum locus adhuc est misericordiæ, pro peccatis nostris satisfaciamus, ne aliàs post hanc vitam in illum carcerem mittamur, ubi ad ultimum usque quadrantem & minutissima quæque peccata erit satisfaciendum: *Amen dico tibi, non exibis inde, donec reddas novissimum quadrantem.* (Matth. 5, 25.) Eundem purgatorii ignem in alio quoque loco insinuavit Christus: *Qui autem dixerit contra Spiritum S. non remittetur ei neque in hoc sæculo, neque in futuro.* (Matth. 12, 32.) Ubi manifestè supponitur, quòd peccata aliqua etiam in futuro sæculo quoad pœnam temporalem remittantur: sed non hoc fit in cœlo, in quod nihil coinquinatum poterit intrare, (Apoc. 21. 27.) neque in inferno, quia ibi nulla est redemptio. (Matth. 25, 4.) Ergo dari debet locus tertius, seu purgatorium, in quo post mortem pro pœnis peccatorum, in hac vita non solutis, satisfaciendum est.

2. Hac veritate præmissâ quæritur, quodnam optimum inter omnia sit remedium, quo animabus illis, pœnam damni & sensûs luentibus, possimus in hac vita sucurrere? Judas Machabæus, heros invictissimus pro defunctis illis, qui in bello pro religione suscepto ciderant, pretiosum Sacrificium Jerosolymis offerri voluit: *Et factâ collatione duodecim millia drachmas argenti misit Jerosolymam, offerri pro peccatis mortuorum sacrificium.* (2. Mach. 12, 43.) Verùm inter omnia sacrificia longè præstantissimum est SS. ac diviniss. COR JEsu, si illud in missa aut in sacra Communione Patri æterno pro peccatis mortuorum, adhuc in igne purgante luentium, offerimus, unde ipse mitissimus Redemptor JEsus, postquam consummatâ passione jam in Cruce expiraverat, COR quoque suum immitti Longini ferro objecit, ut ex illo ultimam sanguinis stillam in solamen & levamen illarum purgantium animarum expenderet: *Unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit sanguis & aqua,* (Jo. 19, 34.) & hoc, ut pulcherrimè observat Os illud aureum, *in animarum præsidium purgantium,* (S. Chrys.) ut sic mortuus mortuis prodesset, cui veritati quoque subscribit S. Chrysologus. (S. Chrys. serm. 132) *De Latere,* ait, *fundit, aquam*

aquam, ut paradiſi viam temperet, ignem ex parte Sanctorum extinguat inferni, totum chyrographum debiti diluat & ſolvat antiquum, &c. Collige ex hoc, Anima Chriſtiana! planè infinitum amorem SS. CORDIS JEſu Crucifixi, quem neque mors extinguere, neque flumina paſſionis obruere poterant.

3. Figuram de hac veritate habemus in Agno illo immaculato, ex DEI mandato in exitu Iſraël de Ægypto ab univerſa multitudine populi immolato, de cujus calido ſanguine Hebræorum poſtes & ſuperliminaria in cunctis ædibus per modum Crucis aſpergebantur, ne Angelus tranſiens, ac percutiens Ægyptios, plagam aliquam inhabitantibus Hebræis poſſet inferre: *Et ſument de ſanguine ejus & ponent ſuper utrumque poſtem, &c.* Si ſanguis hujus Agni occiſi ædes Hebræorum à plaga conſervavit immunes, quid non fecit, ac facere potuit cruor ille divinus ac pretioſiſſimus cum unda puriſſima ex ſacratiſſimo fonte diviniſſ. CORDIS JEſu in ara Crucis ad ſalutem & ſolamen piè defunctorum promanans? *Quantò magis ſanguis Chriſti,* ſubinfert Apoſtolus, *qui per Spiritum S. ſemetipſum obtulit immaculatum Deo, emundabit conſcientiam noſtram ab operibus mortuis?* In hunc finem pro clypeo Emblematis noſtri Agnum illum divinum, quem quondam S. Joannes ſtantem & occiſum ſpectaverat, ſtatuere placuit, de cujus transfixo & aperto corde fons vivus ſanguinis & undæ promanat in ſolamen purgantium animarum, cui ſymbolo pro lemmate inſcribimus.

Exod. 12. 7. *Hebr. 9. 14.* *Apoc. 5, 8.*

Purgantes temperat ignes.

4. De luctuoſo Civitatis Jeroſolymitanæ excidio perhibent Scriptores, quòd tanta humani ſanguinis copia per Romanos milites victores effuſa fuerit, ut adinſtar rivulorum ille ex occiſorum corporibus in valles platearum conflueret, & tum milites, tum equi uſque ad genua per hæc cruenta vada incederent. Cùm exinde per milites ingens incendium in variis urbis partibus, ac præſertim in ſumptuoſiſſimo illo Templo exoriretur, horrendum dictu! plures ex defectu aquæ, humano ille ſanguine collecto populatrices flammas conabantur extinguere.

Flav. Joſ. de bello Judaico lib. 7. c. 16.

O luctuoſiſſimam rerum faciem! quis unquam audivit tale, aut huic vidit ſimile, quòd humano ſanguine ſævum incendium extingueretur? Verumenimverò alium vobis, O mortales! oſtendo ſanguinem, longè iſto puriorem, quia de Virgine aſſumptus eſt; longè iſto ſanctiorem, quia ab Agno DEI immaculato effuſus, & pro omnium ſalute in ara crucis oblatus eſt, & etiamnum in SS. Eucharisticо Sacrificio pro ſalute vivorum & mortuorum offertur. Hunc, inquam, O mortales! innocentiſſimum Crucifixi Redemptoris veſtri cruorem & aquam ex ipſo vivo SS. CORDIS fonte profluentem ſumite, & incendium ac flam̃as, in quibus purgantes cremantur animæ, extinguite, non enim efficacius illis remedium per modum ſuffragii applicari poteſt. quàm participatio ſacroſancti ſan-
Zach, 9, guinis JEſu: *In ſanguine Teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de la-*
11. *cu*, quæ verba Aloyſius Novarinus pulchrè de animarum liberatione è purgantibus flammis exponit &c.

Et quemadmodum illi, qui ante obitum ſuum Teſtamentum condere ſolent, res quasdam præſtantiores, ut gemmas, uniones, margaritas, annulos aureos, & ſimilia pretioſa, quæ optimo ſuo amico, aut amantiſſimo filio, vel filiæ in ſingulare amoris pignus legare volunt, dum vivunt interim in aliquo ſcrinio aut ciſtula abſcondunt, ne ſtatim in reliquorum hæredum oculos incurrant, ut exinde poſt mortem talis hæres, ubi legatam ſibi ciſtam reſerat, ob inventum prædivitem & inſperatum teſtatoris theſaurum ſingulari gaudio afficiatur, & vel ex hoc amorem hujus defuncti ſui benefactoris grato animo agnoſcat.

Sic mitiſſimus JEſus poſtquam in Cruce teſtamentum ſuum complevit, crucifixoribus veſtes, peccatoribus veniam, latroni paradiſum. Joanni Matrem, & Eccleſiæ ſuæ SS. Vulnera, crucem ac immenſum ſanguinis, meritorùmque ſuorum theſaurum legans, tandem poſt mortem Arcam pretioſiſſimam divini Pectoris ſui lanceâ Longini, quaſi ferreâ clave reſerari voluit, ubi abſconditus, ultimus, optimus, ac longè pretioſiſſimus omnium theſaurus, ſuper omnes gemmas, aurum & argentum infinities æſtimabilis, dulciſſ.

COR-

COR JEſu adhuc latebat; hunc, inquam, ſummum theſaurum dilectiſſimis & intimis ſuis amicis, ac præſertim etiam illis miſellis & in igne purgante luentibus animabus in maximam ſolamen in ultimo ſuo teſtamento legavit, ut ſic vivis atque defunctis prodeſſet, & copioſior apud eum eſſet redemptio. Imò non ſuffecit hoc Divino Amori Sacratiſſimi CORDIS JEſu, ſed etiam poſt mortem uſque ad infernum, hoc eſt, ad limbum Patrum, & animarum purgatorium ipſe deſcendere voluit, ut illis univerſale jubilæum intimaret, & ad cœleſtia æternáque regna unà ſecum transferret: *Multi probabiliter cenſent*, ait Cornelius à Lapide, *Chriſtum omnibus animabus in purgatorio exiſtentibus ſuo ad eos deſenſu dediſſe primum plenùmque jubilæum, omnéſque à pœnis liberàſſe, & ſecum ad cœlum in triumphum duxiſſe.* O im̃enſum amorem SS. CORDIS JEſu! in quo S. Mechtildis aliquando vidit, dilectas Deo & B. Virgini inhabitare animas, *ut in illo fonte omnem amaritudinem ſuam dulcem redderent.*

Cornel. in Eccli. c. 24. v. 25.

Nadaſ. in An. Cœl. 8. Sept.

5. Nota eſt illa piſcina Probatica, de qua S. Joannes commemorat, quòd ſub ejusdem quinque porticibus multitudo magna languentium, cœcorum, claudorum, & aridorum, velut in publico xenodochio jacuerit. Cujus rei cauſam aſſignat Scriptura, *quia Angelus Domini ſecundùm tempus deſcendebat in piſcinam, & movebatur aqua, & qui primus deſcendiſſet in piſcinam, ſanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate.* Unde, quæſo, hæc aqua piſcinæ, quæ in medio urbis Hieroſolymitanæ ovibus in Sacrificium DEO offerendis pro lavacro ſerviebat, hanc in ſolitam & prorſus mirandam virtutem obtinuit, ut ad Angeli motum quoscunque ſanaret ægrotos? res ſtupenda, & conſideratione digna! Reſpondet Magiſter Hiſtoriarum & alii, quòd in hac piſcina lignum illud reconditum fuerit, ex quo Servatori noſtro Crux fabricata eſt, ex cujus attactu aquæ piſcinæ tam ſalutiferæ factæ ſunt ad quoslibet morbos ſanandos. Quidquid ſit hac de re, aliud myſterium inquiro Addit Ludolphus Carthuſianus, prædictas aquas fontanas ſemper apparuiſſe rubricatas ob copioſum ſanguinem victimatum, qui

Jo. 5, 3.

Magiſter Hiſt. in Hiſt. Ev. c. 21.

Ludovic. Carthuſ. p. 1. c. 77.

per occultos canales ex jugulatione & oblatione holocauſtorum, in atrio templi immolatorum, ad eandem piſcinam probaticam defluebat. S. Antonius Paduanus per eandem piſcinam SS. Chriſti paſſionem, & per quinque ejus porticus quinque SS. Vulnera Redemptoris noſtri intelligit, in quibus omnes infirmæ animæ ſecurè vivere, & tutò poſſunt quieſcere: *Piſcina*, inquit, *& paſſio Chriſti: porticus quinque vulnera ejus &c.* Pulchrè hæc omnia. Sed ſi rem attentiori intellectûs oculo inſpiciamus, per eandem piſcinam probaticam eleganter & fructuoſè Sacratiſſimum ac Diviniſſimum COR JEſu adumbratum fuit. Erat hæc piſcina in medio civitatis: COR JEſu eſt in medio non tam ſui corporis, quàm & myſtici corporis Eccleſiæ, à quo omnia membra vitam, influxum ac vigorem ſuum participant. Piſcina illa, prout volunt Interpretes, à Sapientiſſimo Salomone exſtructa fuit; SS. COR JEſu à Sapientiſſimo Architecto Spiritu Sancto formatum eſt. In illa piſcina fluebat fons aquæ & ſanguinis: & nunquid SS. COR JEſu manavit undâ & ſanguine? Lavabantur autem & Sacerdotes ſacrificaturi & oves offerendæ in illa piſcina per hanc myſticam piſcinam SS. CORDIS JEſu omnes á peccatorum ſordibus in Baptiſmo & pœnitentia abluti ſumus: *qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo.* In dicta piſcina ad Angeli deſcenſum & aquæ motum unus tantùm ſanabatur; ſed in hac piſcina myſtica SS. CORDIS JEſu omnes, quicunque volunt, poterunt ſanari. In illa denique piſcina lignum crucis erat abſconditum. O anima Chriſtiana, vide & contemplare SS. COR JEſu ſuper Tabernaculum SS. Sacramenti hîc expoſitum, & in medio ejus pariter crucem implanatam cernes. Jam non minor ampliùs, quod memorata piſcina Probatica adeo miſeris mortalibus ſalutaris fuerit, & tanta ſemper multitudo cœcorum, claudorum, aridorum, diverſiſque morborum generibus laborantium ibidem aquæ motum expectârit, per quam calamitoſam languentium & expectantium hominum turmam rectè devotiſſimus Quareſmius animas in igne purgatorii exiſtentes intelligit, quæ nil aliud expectant, quàm Magnum illum conſilii Angelum, Chriſtum

S. Anton. Pad. in hunc loc. Jo. 5.

Apoc. 1, 5.

Quareſ. to. 4. l. 2. c. 2. ſect. 8.

Chriſtum JEſum & hunc Crucifixum, ut denuo hanc ſaluberrimam Piſcinam Sacroſancti Sanguinis & aquæ in SS. CORDE ſuo moveat, & ſic *ſanguis ejus pro animæ piaculo ſit*, & vos, ô Chriſtiani deſcendite pariter in hanc myſticam piſcinam, & movete ſanguinem & aquam SS. CORDIS JEſu in Sacratiſſima Synaxi. En expectant languentes & miſellæ animæ cum noto illo Paralytico jam fortaſſe ultra 38. annos ibidem in flammante ſtagno veſtrum auxilium. O quot animæ etiamnum clamant: *Hominem non habeo!* Audite S. Antiſtitem Hipponenſem: *Clamant quotidie, qui jacent in tormentis, clamant, & pauci ſunt, qui reſpondeant.*

Levit. 17. 11.

S. Aug. ſerm. 44. ad Erem.

6. Moveat vos ô Chriſtiani ad ferendam animabus purgantibus opem amabiliſſimum COR JEſu, quod ideo triginta argenteis ab impio Iſcariothe in mortem vendi voluit: *Ad illi conſtituerunt ei triginta argenteos*, ut pro hac pecunia ille ſanguinis pro ſepultura peregrinorum coëmeretur in ſubſidium & ſolatium animarum purgantium: *Iſte locus*, ait S. Vincentius, *dicitur etiam ſepulchrum animarum; emerunt ex illis agrum figuli in ſepulchrum peregrinorum, id eſt, purgantium.* Moveat vos ad hanc charitatem miſeris iſtis animabus ferendam idem dulciſſimum COR JEſu tertiò in monte Olivario ad Patrem orans, ubi obſervandum, quòd in tertia illa oratione, quaſi rupto Sacratiſſ. CORDIS fonte, copioſiſſimum ſanguinem ex omnibus corporis poris ſudaverit: *Et factus eſt ſudor ejus ſicut guttæ ſanguinis decurrentis in terram.* Et cur obſecro in tertia oratione ſanguinem ſudavit? cur non in prima aut ſecunda? Reſpondet S. Auguſtinus, quòd SS. COR JEſu primas ibi preces obtulerit pro omnibus in peccato lethali exiſtentibus, ut ab eo liberarentur, & viverent Secundas Deo Patri præſentârit pro omnibus Juſtis ut in bono & in gratia Dei perſeverarent. Tertias preces fuderit pro animabus in purgatoriis flaminis luentibus, ut è loco pœnarum miſericorditer erutæ, ad æternam pervenirent felicitatem. Et in hac tertia oratione (quod ſingulariter notandum) effuſum eſt affliĉtiſſimum COR JEſu in ſanguineum imbrem: *Factus eſt ſudor ejus ſicut guttæ ſanguinis &c.* O pientiſſime JEſu quid agis?

Matth. 26, 15.

S. Vinc. Ferr. ſer. 2. in die animar.

Luc. 22. 24.

S. Aug. l. de cura pro mortuis agenda. Vide Quareſ. to. 4. de SS. Vul. Chriſti apud me f. 314.

agis? totum corporis, ſanguinis, & vitæ tuæ pretium imò & ſupremam cruo-
ris & undæ guttam ex fonte SS. CORDIS tui ad ſolamen & levamen animarum
purgantium exponis? Et nos ingrati pro illis animabus quid facimus? Heu nos
deſides; Imitamur ſanè ingratum illum Pinceram, cui Joſeph in carcere mul-
ta bona præſtitit, eíque liberationem proximam prædixit, à quo, cùm unam
Gen. 40. gratiam flagitaret: *Tantùm memento mei, cùm tibi bene fuerit, & facias mecum*
14. *miſericordiam*, turpem repulſam & oblivionem tulit: *O quàm grandis crude-*
S. Aug. *litas & inhumanitas*, ait S. Auguſtinus, *clamant ad nos quotidie, qui dum vixe-*
ſerm. 44. *runt, multa mala pro nobis ſuſtinere voluerunt, nec eis ſubvenire curamus?*
ad Erem. 7. Ex quibus hactenus adductis argumentis abunde patet, quòd in verita-
te nil magis purgantes flammas temperet, quàm divinus ille fons SS. COR-
DIS JEſu. O beatæ illæ animæ, quæ ſtolas ſuas lavare poſſunt in Sanguine hu-
jus Agni; olim in expugnatione Jericho funiculus ille coccineus e feneſtra ſu-
ſpenſus toti familiæ Rahab ſignum ſalutis fuit, per quem ab interitu tota domus
Joſ. 2, conſervata eſt: *At illa appendit funiculum coccineum in feneſtra.*
21. Funiculus hic coccineus juxta S. Hieronymum pretioſus ille ſanguis eſt,
S. Hier. è feneſtra aperta Sacratiſſimi CORDIS & Lateris JEſu in ſalutem vivorum
ad Nepot. & mortuorum promanans: *Offertur enim*, ait S. Thomas Aquinas, *in Eccle-*
c. 3. *ſia pro vivis & mortuis, ut omnibus proſit, quod eſt pro ſalute omnium inſtitutum.*
S. Thom. Et ſicut pluvia ſalubris languentes herbulas & flores, calore ſolis exuſtos mi-
in opuſc. rè recreat & reficit, ſic ſanguis JEſu Euchariſtici & Crucifixi mirè purgantes
57. flammas temperat: *Ego dedi illum vobis, ut ſuper altare in eo expietis pro ani-*
Levit. 17. *mabus veſtris, & ſanguis pro animæ piaculo ſit.*
11. Coronidem huic conſiderationi brevis hiſtoria imponat. B. Henricus Su-
Alexis de ſo cum fratre ſuo pium quoddam pactum inierat, quòd poſt illius obitum
Salo par. ſingulis feriis ſextis per annum ſacrum de Paſſione Domini (ubi ſingulari-
2. de pur. ter de transfixione SS. Lateris & CORDIS JEſu Crucifixi agitur) pro ſa-
c. 9. lute defuncti vellet offerre; qui cum paulò pòſt hoc pactum ex incuria
aliqua omitteret, dictus B. Henricus ab anima defuncti fratris ob non ſer-
vatam fidem graviter increpatus eſt. Excuſabat ſe quidem Henricus, quòd
alias preces & intentiones pro illius ſalute ſæpius obtuliſſet, cui anima de-
functi claris viciſſim verbis hæc repoſuit: *Sanguinem, ſanguinem peto ac ſitio:*
ubi ſunt illa miſſæ de paſſione cruenta Domini ejùsque Vulneribus, quæ effica-
ciſſimum ſunt remedium nobis animabus opitulandi? Quæ ſacra ubi B. Henri-
cus perſolvit, animam fratris ad cœlum transmiſit. Agite! ſuccurramus & nos
& ſi illæ animæ decem millia talenta adhuc Domino ſuo debent, en æra-
rium divinum, SS. COR JEſu apertum eſt, ex quo lytrum
pro illis poſſumus exſolvere &c.

CON-

CONSIDERATIO XLIX.

SS. COR JEſu juſtitia ac piis in judicio ſummum ſolatium, injuſtis verò, qui per illud intrare noluerunt, ſummus terror erit.

Ecce, venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Apoc. 1, 7.

1. QUam prodigioſa fuerit illa columna nubis & ignis, quæ quondam Iſraëlitas ſicco pede per mare rubrum, & exinde per deſertum in terram promiſſionis traduxit, ex eo liquet, quòd huic populo electo Dei non tam optatam de nocte lucem, quàm & in æſtu Solis placidiſſimam umbram ſubminiſtrârit; quæ columna è contrario inſequentes hoſtes Ægyptios non tantùm obcœcavit, ſed & fulmine ac fulgure cum Pharaone univerſum exercitum incredibili ſtrage ſubvertit, ac in profundum maris demerſit: *Et reſpiciens Dominus ſupra caſtra Ægyptiorum per columnam* Exod. 14, 24.

lumnam nubis & ignis, interfecit exercitum eorum, & ſubvertit rotas curruum, ferebantúrque in profundum.

Innocent. Pont. in. lib. de miſ. conditionis humanæ. Talis rerum facies in univerſali judicio,& ſecundùm mentem Innocentii Pont. etiam in particulari repræſentabitur, ubi SS. ac diviniſſ. COR JEſu, tanquam vera illa columna nubis & ignis (nubis, inquam, propter humanitatem, & ignis propter divinitatem) piis, juſtis, ac rectis corde erit in umbraculum ab æſtu gehennæ, & in ſignum reſurrectionis: impiis verò ac ſceleratis in ruinam perpetuam: unde lemma: *Illuminat, & obſcurat.* Vel:

Lux recto, fatúmque nocenti.

Luc. 2, 34. *Zach. 12, 10.* Et hoc eſt, quod prædixit ille Simeon à Spiritu S. illuminatus *Poſitus eſt hic in ruinam & in reſurrectionem multorum.* Item, Zacharias Propheta: *Et aſpicient ad me, quem confixerunt,* caput ſcilicet ſpinis,manus & pedes ferreis clavis,latus autem & Cor meum crudeli lancea in cruce. Quæ crucifixionis inſignia ac Vulnera tunc clariſſimè in Chriſto Judice, ſed glorioſa ac ſplendida videbuntur, juſtis quidem in maximum ſolatium,impiis verò, ut dictum eſt, ad majorem confuſionem ac damnationem; quia in vita toties admoniti, per hoc SS. COR JEſu, tanquam veram ac unicam ſalutis portam intrare noluerunt: *Quò ſe tunc,*exclamat Magnus ille Aurelius *S. Aug. lib. 1. de ſymb. c. 8.* Auguſtinus, *peccator convertet? quando illi meritò exprobrabit Salvator: Vide hominem, quem crucifixiſti, vide vulnera, quæ inflixiſti, vide Latus,quod transfixiſti, quoniam per te & propter te apertum eſt, & tamen intrare noluiſti.*

2. Videtur hîc mihi SS. COR JEſu, ut quondam Cor Davidis, *Actor. 13, 22.* qui vir erat ſecundùm Cor DEI: *Inveni David, filium Jeſſe, virum ſecundùm Cor meum:* de quo refert Scriptura, quòd corde mitis *Pſ. 131, 1* ac totus manſuetus fuerit; unde de ſeipſo teſtatur: *Memento Domine David, & omnis manſuetudinis ejus.* Quàm manſuetus fuit *1. Reg. 24 7.* erga Superiores ſibi injurios? Saulem Regẽ conſiderare, quem licèt ſæpius & quidem juſtè potuiſſet interficere, noluit tamen, quia mi- *2. Reg. 18 5.* tis erat & humilis Corde. Quàm manſuetus inſuper erga ſuos domeſticos extitit? Abſolonem filium ejus rebellem in memoriam re-

voca-

vocate, qui, licèt Davidem de throno deturbare niſus ſit, mortíque deſtinaverit, noluit tamen mitis pater, ut à Joabo, aliiſque belli ducibus interficeretur, & auditâ ejus morte vehementer doluit. Quàm *2. Reg.* manſuetus denique erga hoſtes ſuos? Semei cogitate, à quo licèt la- *16, 6.* pidibus peteretur, non tamen ei maledixit, neque permiſit, ut ab Abiſai occideretur. O manſuetiſſimum cor Davidis! quis huic vidit ſimile? Verúm expectate paululùm, & aliam ſcenam videbitis. Cùm idem David, qui priùs, ut vilis & ignobilis paſtor Goliatho in baculo, fundâ & lapide prævaluit, nunc autem, ut Rex à Deo deſignatus, contra Ammonitas in prœlium ſe conferret, illos ob illatam legatis ſuis turpiter raſis injuriam caſtigaturus, quid fecit? non ampliùs vili tunicâ & ſervili habitu paſtoris indutus apparuit, ſed ut Rex potentiſſimus inſolitâ cum pompâ, gloriâ, ac majeſtate, cum numeroſiſſimo exercitu in campum deſcendit: *Congregavit itaque* *2. Reg.* *David omnem populum & profectus eſt adverſùm Rabbath: Cúm-* *12, 29.* *que dimicâſſet, cepit eam, & tulit Diadema Regis eorum de capite ejus, pondo auri talentum habens gemmas pretioſiſſimas, & impoſitum eſt ſuper caput David: ſed & prædam civitatis aſportavit multam valde, populum quoque ejus adducens ſerravit, & circumegit ſuper eos ſerrata carpenta diviſitq; cultris, & traduxit in typo laterum: ſic fecit univerſis civitatibus Ammon.* O quàm horrenda vindicta! quàm barbara laniena! quid agis David aliàs manſuetiſſimus? ubi nunc eſt illa tua toties laudata, ac decantata manſuetudo? An hîc iterum cantas: *Memento Domine David, & omnis manſuetudinis ejus?* *Pſ. 131,*

Verùm aliud hîc latet myſterium. David nullum alium, quàm *1.* verum DEI, Hominíſque Filium, Chriſtum JEſum adumbravit, qui in primo adventu ſuo contra Goliathum (diabolum) pugnaturus, totus humilis, manſuetus, & ſervili tantùm habitu indutus, cum baculo Crucis apparuit. O quàm humilis ac mitis tunc erat corde etiam contra infenſiſſimos inimicos, pro quorum ſalute in cruce ad Patrem oravit, ac pro illis Cor ſuum in victimam obtulit. *Ego quaſi* *Jer. 11,* *agnus manſuetus, qui portatur ad victimam!* Verùm in ſecundo *19.* adventu, cum Ammonitas, hoc eſt; mundi hujus ſectatores, ob in-

 nume-

numeras SS. CORDI ſuo illatas injurias condignè caſtigaturus, velut ſupremus ac diſtrictiſſimus Judex advenerit; O DEUM immortalem! quanta tunc erit rerum metamorphoſis? *Apparebit*, inquit S. Bonaventura, *Dominus JEſus cum Vulneribus ſuis, & clamabit dicens: Videte, quanta à vobis, & in vobis, & pro vobis paſſus ſum, & tamen ingrati omnia contempſiſtis, & pro nihilo duxiſtis: ite maledicti in ignem æternum.* O quàm horrendum tunc erit contemptoribus SS. ac diviniſſ. CORDIS JEſu, incidere in manus DEI viventis, omnia ſcientis, & cuncta diſtrictiſſimè examinantis, ac judicio diſcuſſionis & condemnationis judicantis! Conſule Julium Romanum, amore Hortenſiæ meretricis captum, cui Chriſtus Crucifixus de SS. Latere ſuo cruorem in faciem projecit, &c.

S. Bonav. citatus à Gedeone Forſter in lib. de Cong. JEſu Crucifixi.

Bagatta tom. 2. l. 5. c. 2. §. 6. n. 9.

3. De Samſone refert Liber Judicium, quòd ex ore occiſi leonis mel quidem dulce collegerit: *De forte dulcedo*, ſed & examen apũ in illo invenerit: *Et ecce examen apum!* Quis autem ignorat, quàm acerbum & vulnificum aculeum etiam mellificæ apes gerant, quo ſeſe contra quoscunque invaſores poſſint defendere? proinde non incongruè illis pro lemate inſcribes: *Armata clementia.* Leo hic à Samſone interfectus typum Chriſti JEſu Crucifixi ſuſtinet, per mel inde promanans clementia SS. CORDIS ejus, per apes verò aculeum geſtantes, juſtitia ejusdem SS. CORDIS JEſu præſignata fuit: *Sicut apis*, ait mellifluus Bernardus, *habet mellis dulcedinem, habet etiam aculei punctionem. Hujus apis, quæ Chriſtus eſt, mel & aculeum non ignorat. qui miſericordia & judicium ei decantat cum Propheta dicente: Miſericordiam & judicium cantabo tibi Domine.*

Judic. 14, 8.

S. Bern. ſerm. 2. Advent.

Pſ. 100, 1

De Maximiliano, hujus nominis Secundo, Romanorum Imp. perhibent Scriptores, quòd pro Symbolo ſuo ſibi aquilam per aëra volantem pingi juſſerit, quæ roſtro ſuo fulmen & palmam ferebat, cum inſcripto Lemate: *In tempore utrumque.* Per hoc prudentiſſimus Imperator miſericordiam & juſtitiam, quam pro meritorũ dignitate cuilibet paratus erat adminiſtrare, eleganter adumbravit. Rudolphus I. Habſpurg. poſt diverſa & longa Procerum Germanicorum certamina tandem in Imperatorem electus, ubi Ottocarum Bohe-

Picinelli in mundo Symb.

miæ

miæ Regem ſibi & Imperio rebellem ſubjugavit, pro ſuo Symbolo in ſcuto manum armatam ſibi pingi curavit, quæ fulminantem gladiũ virenti oleæ ramo circumdatũ præ ſe ferebat cũ lemate *Utrum libet?* ac ſi diceret ſapientiſſimus juxtà & bellicoſiſſimus Imperator:

Elige, ſive petis gladium, ſeu quæris Olivam?
Serviet officiis ille, vel iſta tuis?

En ſimilem ferè modum DEus Judex, Regum Dominus in judicio exhibebit, oleam conſolationis illis, qui cum SS. CORDE JEſu recto fuerunt corde, benignè offerens, iis autem, qui cum Pharaone in malo obturaverunt cor ſuum, fulmen, gladium, judicium, gehennam: *Utrum libet?* nunc elige, penes te eſt, nam *in tempore utrumque;* Audi & devotiſſimum Bloſium: *Chriſtus Dominus,* inquit, *in judicio oſtendet vulnera ſua ineffabili decore fulgentia, quia Juſtis quidem dulciſſimam conſolationem, impiis verò horribilem confuſionem afferent, erúntque miſeris veneranda Domini Vulnera æterna futura ſupplicia.* *Ludov. Bloſ. Inſtit. vitæ medit. ſpirit. de jud.*

4. Veniet autem Chriſtus Dominus in illa forma ad judicium, in qua aſcendit in cœlum: *Sic veniet quemadmodum vidiſtis eum euntem in cœlum.* Tunc habebat in manibus ac pedibus fixuram clavorum; tunc dulciſſ. latus ac diviniſſ. COR JEſu lanceâ vulneratum ſpectabatur; tunc facies ejus reſplendebatur ut ſol; tunc veſtimenta ejus erant purpurea ac rubra ſicut calcantium in torculari, unde Angeli obviantes, hunc Dominum ſuum admirabundi interrogabant. *Quis eſt iſte, qui venit de Edom tinctis veſtibus de Boſra, iſte formoſus in ſtola ſua, gradiens in multitudine fortitudinis ſuæ?* Tali, inquam, forma redebit ad judicium: *Veſtitus veſte aſperſâ ſanguine,* quia tunc pretioſum ſanguinem ſuum, toties in paſſione pro ſalute noſtra effuſum à nobis requiret. Tunc quoque veniet fixuris clavorum & aperto latere ac vulnerato Corde, quod & Angelis & hominibus palam oſtendet, quæ ac quanta in illo à primo conceptionis inſtanti paſſus ſit. Tunc ſicut Moyſes, radiante facie, elevabit manum ſuam coram omni multitudine populorum: *Teſtes invoco hodie cœlum & terram, quòd propoſuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem.* Tunc lætabuntur & exulta- *Act. 1, 11* *Iſa. 63, 1.* *Apoc. 19, 13.* *Deut. 30, 19.*

Philip. 3, 20. bunt omnes Juſti; *expectantes beatam ſpem.* Econtra impii, ingrati ac ſcelerati peccatores, qui priùs immemores paſſionis ac SS. CORDIS JEſu, ſummè nobis benefacientis, in vita fuêre, ô quàm flebiliter plangent, & ululabunt, quia mandatis ejus non obedierunt, & maturè in vita ſua per oſtium arcæ, (hoc eſt, per SS. COR JEſu,) ante faciem hujus diluvii non introierunt ad vitam! Cæterùm columba illa Noëmica tempore diluvii non invenit, ubi requieſceret Gen. 8, 11. pes ejus: *At illa venit ad eum ad veſperam &c.* Sed in illo diluvio extremo non erit arca, ad quam confugiant, nec redibit columba, quæ pacis ramum tibi ferat, ô peccator! nec olea erit quæ miſericordiâ efflorescat. Vide nunc & conſidera, quàm amarum ſit relinquere JEſum & SS. COR ejus?

5. De Joſeph, à propriis quondam fratribus in ſervitutem vendito, narrar Scriptura, quòd cùm poſt plures años ac tam vàrios caſus tandem per ſingularem Numinis providentiam Prorex Ægypti proclamatus, famis tempore ab iisdem perfidis fratribus impenſè rogaretur, ut ſibi & patri ſenio confecto frumentũ neceſſarium pro numerata pecunia concederet, ſerio atque ad majeſtatem compoſito Gen. 45, 4. vultu reſponderit: *Ego ſum Joſeph, quem vendidiſtis.* Ad quæ pauca verba dicti fratres ob malæ conſcientiæ remorſum, intus animũ ſtimulantem, adeo cœperunt expaveſcere, ut in terram coram Joſeph poſtrati, totis artubus contremiſcerent, & ne quidem faciem contra illum levare auderent: *Non poterant reſpondere fratres nimio terrore perterriti &c.* O miſeri mortales! quid erit, quando verus ille Joſeph ac Salvator JEſus, quem vos in ſervitutem mortis vendidiſtis, ac tandem morte turpiſſimâ ad crucem condemnâſtis, in ſua gloria & majeſtate ut Rex & Judex à Patre conſtiturus veniet: Joan. 5, 27. *Et poteſtatẽ dedit ei judicium facere, quia Filius Hominis eſt!* Quid, inquam, erit, quando in univerſali Judicio in præſentia omnium Angelorũ & hominum vobis ſum̃am veſtrã ingraditudinem improperabit: *Ego ſum ille Joſeph, quem vendidiſtis* viliſſimo peccati pretio? Egò ſum ille Joſeph, cui in monte Olivario ſanguinem ſine miſericordia extraxiſtis, quem toties concupiſcentiis & ſpurcis carnis illecebris flagellâſtis, quem de novo cruentis delictorum ſpinis coronâ-

ſtis,

ſtis, quem graviſſimo crucis trunco oneratũ ad lanienam, ad mortẽ rapuiſtis.& tandem crudeli ferro COR meum transfixiſtis: *Ego ſum ille Joſeph.* Nunc videte, & *aſpicite ad me, quem confixiſtis?* Quid mali vobis feci? Educavi & enutrivi vos,& vos me deſpexiſtis?Mãna cœleſti in Euchariſtia toties vos pavi, & vos miſiſtis lignũ in panem meum? Quoties per gratiã meam auxiliari vobis volui,& vos noluiſtis? Extendi in cruce manus meas,& non fuit, quia aſpiceret?quid ultra debui facere vineæ meæ,& non feci? nunc igitur perditio veſtra ex vobis eſt: *Ite, ite.* Ite, inquam, ô miſeri, & ulterius DEum. æquiſſimũ veſtrũ Judicem peccatis veſtris ad vindictam provocate. Ite nunc impuri ganeones & laſciva veneris mancipia: *Coronate vos roſis, antequam marceſcant.* Ite nunc blaſphemi & perjuri, & veſtra improba ora, velut inſani ac furibundi canes ulterius in cœlũ ponite: Ite nunc guloſi heluones & gurgites inſatiabilis, *quorum* in vita *Deus venter fuit, & nunc finis interitus.* Ite nunc Pſeudopolitici & hypocritæ, qui ita in mundo DEO ſerviſtis, ut tamen diabolum non offenderetis. Ite nunc rapaces & injuſti, qui vitia vitiis, injuſtitias injuſtitiis,& ſcelera ſceleribus cumulâſtis, ſi modò *juſtitias judicabit DEus,* quid fiet de injuſtitiis? Ite nunc denique peccatores omnes, qui vitam veſtram in omni turpitudine contriviſtis, *& obliti eſtis Dei Creatoris veſtri!* Ecce nunc ultima & noviſſima hora eſt, quæ ad infernum & ad ſupplicia nunquam terminanda vos vocat: *Ite, ite! O Domine JEſu! ne intres in judicium cum ſervo tuo &c.*

Zach. 12, 10. *Sap. 2, 8.* *Pſ. 72, 9.* *Philip. 3. 19.* *Pſ. 74, 3.* *Deut. 32, 18.* *Pſ. 142, 2*

6. De Manlio inſigni viro, & pluribus victoriis nobili recenſet Plutarchus, quòd, cùm Romæ à Senatu ad mortem fuiſſet condemnatus, & jam ad ultimum ſupplicium traheretur, ingratis judicibus capitolium, quod in bello priùs contra Gallos tam generosè conſervaverat, oſtenderit, ſimúlque pectus ſuum denudaverit, in quo cruentas vulnerum cicatrices palam exhibuit, clamans ac vociferans: *Hæc,* inquiebat, *loquuntur pro me, quæ pro tota Republica fecerim.* Ad quæ dicta inexpectata præfati judices conſternati, mox ſententiam mortis revocârunt, Manlium priſtinæ dignitati & honori reſtituerunt. Attolle nunc oculos, quicunque es peccator, & JEſum Crucifixum Redemptorem tuum, hîc ante oculos tuos pendentem conſidera! En quomodo nunc tibi pariter ſua demonſtret Vulnera & COR transfixum: *Hæc,* inquiens, *loquuntur pro me, que pro tua ſaluto fecerim?* Noli ergo ô anima impoſterum ampliùs tam protervè peccare, & me Redemptorem tuum de novo ad mortem crucis condemnare, ne tibi

Plut. in vita Camilli.

tibi in illo judicio aliquid deterius contingat; ſed potiùs cùm tempus adhuc ſalutis eſt, ſecurum tibi refugii locum quære, non autem invenies melius ac nobilius; quàm SS. COR meum, ob tui amorem in perpetuam æternitatem apertum. Audi iterum devotiſſ. Ludovicum Bloſium: *Apertum,* inquit, *eſt Chriſti Latus, ut nobis acceſſum, aditúmque pius JEſus ad COR ſuum pateſaceret, unde declaravit ſuum infinitum erga nos amorem. Et quid ultrà potuit nobis facere, quàm fecit? Ipſum COR ſuum tanquam ſecretiſſimum cubiculum nobis reſervavit. Dedit nobis COR ſuum dirè vulneratum, ut in eo commoraremur, donec penitus expurgati & mundati, ſuóque Cordi conformes, idonei ac digni ſimus, unà cum ipſo in æterni Patris COR deduci.* Ecce quantum ſolatium tunc tibi in judicio feret, fuiſſe amatorem, cultorem, & imitatorem SS. CORDIS JEſu! Tunc certè ab auditione mala non timebis.

Ludov. Bloſ. in Marg. ſp. c. 19.

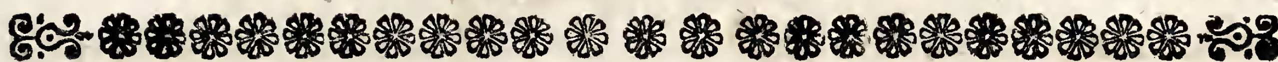
7. Hanc veritatem optimè agnovit Eminentiſſimus S. R. E. Cardinalis Alexander Farneſius, qui hanc Emblematicam picturam eleganti & artificiali penicillo elaboratam, ante oculos ſuos in conclavi appendi curavit. Erat ex una parte Chriſtus JEſus in cruce ſuffixus, mortuus, & hianti Vulnere laterali ſaucius, ad quem varii peccatores, puta, David, Petrus, Matthæus, Zachæus, Filius Prodigus; Diſmas Latro, Magdalena, &c. appropinquabant, delictorum veniam cum lacrymis humiliter deprecantes, cum hac inſcriptione: HIC RECIPIT. Ex altera parte erat depictum Supremum judicium, quomodo idem Salvator orbis non ut in ligno ſuſpenſus, ſed in ſede Majeſtatis inter Angelos & Cœlites locatus, irato vultu ac fulminantibus oculis impios ac ingratos peccatores triſulco fulmine ad Tartarum ableget, æternùm ibi cremandos, cum hac ſcriptione: HIC REIICIT. Ita eſt ô anima Chriſtiana! ita eſt, in cruce te recipit Benigniſſ. Servator JEſus: *Nunc patent,* ait S. Auguſt. *viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit nos oriens ex alto. Vulnera JEſu Chriſti plena ſunt miſericordiâ,* ſed quàm maximè SS. ac Diviniſſ. COR JEſu, quod eſt pignus redemptionis noſtræ, plenitudo gratiæ, perfectio virtutum, Sacrificium juſtitiæ, & porta vitæ. Coronidem huic noſtræ conſiderationi imponat Rex Benadad, qui, cùm ab Iſraëlitis extremam cladem accepiſſet, & ultra centum hominum millia in uno prælio perdidiſſet, in ſummam animi mœſtitiam devenit, cui tamen ſervi ejus hoc optimum ſuggeſſerunt conſilium: *Dixerùntque ei ſervi ſui: Ecce audivimus, quòd Reges domûs Iſrael clementes ſint: ponamus itaque ſaccos in lumbis noſtris, & funiculos in capitibus noſtris, & egrediamur ad Regem Iſrael forſitan ſalvabit animas noſtras.* O Chriſtiani! ſic & nos modò faciamus. En SS. ac Diviniſſ. COR Regis noſtri Crucifixi & Euchariſtici totum benignum, totum clemens, totum miſericors nunc nobis in vita eſt: ergo humiliemus animas noſtras ſub potenti manu DEI, ut miſericordiam conſequamur. Nunc, nunc hoc SS. COR JEſu *peccatores recipit,* ſed tunc in judicio *rejicit.* Venite ergo ô charæ animæ! Venite & procidamus ante Deum, & ploremus coram Domino, quia COR contritum & humiliatum non deſpiciet.

Neub. Dom. 3. poſt Pent.

S. Aug. manual. c. 21.

3. Reg. 20. 31.

CON-

CONSIDERATIO L.

SS. COR JESU ingens Angelorum, Omniúmque Sanctorum gaudium, & paradisus animarum deliciosissimus.

In eo lætabitur Cor nostrum. Ps. 32, 21.

1. QUòd Christus Dominus quinque Sacrorum Vulnerum cicatrices, tanquam gloriosæ victoriæ, de morte, diabolo, peccato, & gehenna in cruce partæ trophæa etiam post Resurrectionem in Corpore suo retinere, ac cœlo inferre voluerit, non tantum Sacri Scriptores insinuant, sed & ipsa fides docet: *Vulnera suscepta pro nobis*, ait S. Ambros. *cœlo inferre maluit, abolere noluit, ut Deo Patri nostræ pretia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dextram locat, trophæum nostræ salutis amplectens.* Quâ veritate suppositâ, perspicuum pariter est, SS. COR JEsu in nostram salutem, summámque Sanctorum gloriam per Vulnus Lateris in omnem

S. Ambr. lib. 10. in Luc. c. 24

omnem æternitatem ſplendididiſſimè emicaturum. Sicut radii, qui à Sole promicant, totum terrarum orbem illuminant, tenebras diſpellunt, & univerſa gaudio replent; ſic diviniſſ. COR JEſu in cœlo radiis divini luminis inde prodeuntibus, univerſam lætificat civitatem Dei. O quàm immenſum, quam ineffabile tunc omnium Angelorum & Electorum erit gaudium, videre, & cominùs poſſe intueri hoc arcaniſſimum totius SS. Trinitatis Sacrarium, SS. COR JEſu? Si aquila, prout Emblema monſtrat, ſummum inde oblectamentum capit, dum irretoris oculis Solem, luminis fontem, propiùs poteſt aſpicere, quale, obſecro, erit animæ beatæ gaudium, jam non ampliùs in ſpeculo & in ænigmate, ſed à facie ad faciem per omnem æternitatem hoc SS. ac diviniſſ. COR JEſu poſſe contemplari? unde lemma ab Apoſtolo mutuatum:

Tunc facie ad faciem.

1. Cor, 13, 12. 2. Et hoc eſt, quod Veritas fideli illi ſervo, cui quondam quinque talenta ad negotiandum tradiderat, & qui quinque viciſſim alia hiſce ſuperlucratus fuit, in ſummum animi ſolatium inſinuavit: *Euge ſerve bone & fidelis ... intra in gaudium Domini tui.* Ubi obſervandum, quod Chriſtus non dixerit: Gaudium intrabit in te, & in Cor tuum, ſed tu intrabis in gaudium Domini tui, per quod gaudium Domini Seraphicus Doctor SS. vulnera, ac præſertim SS. COR JEſu, puod eſt omnium Beatorum ac Cœlitum ſingulare gaudium, & poſt DEum ſuper omnia oblectamenta deliciosiſſimum, rectè & meritò intelligit: *Ecce*, inquit, *apertus eſt theſaurus divinæ Sapientiæ & charitatis æternæ, intra ergo per vulnerum aperturam, & cum cognitione magna delicias obtinebis.*

Matth. 25. 21.

S. Bonav. apud Caraff. l. 3. Conſid. 13.

O immenſum gaudium SS. COR JEſu! Conſidera, anima Chriſtiana! quàm inenarrabili mentis dulcedine nunc Beatiſſimi illi Spiritus, omnésque Angelorum Hierarchiæ in cœleſti gloria perfruantur, cùm hoc diviniſſ. COR JEſu, ut cauſam omnis gratiæ ac gloriæ ſuæ aſpiciunt, ſine quo nec ipſorum ruina fuiſſet reſtaurata, nec Eccleſia ædificata, nec mundus redemptus.

O quàm ineffabili lætitiâ tunc quoque exaltabunt SS. Martyrum Om-

Omnium Electorum ac Prædeſtinatorum Animæ, cùm Regem gloriæ non ampliùs de longè cernent, ſed in propinquo, dum in lumine ejus videbunt lumen & lucernam illam, totum Empyreum cœlum ſuo fulgore illuminantem. Et ſi quinque illę civitates refugii ab Iſaia denominatæ, fuerunt figuræ 5. SS. Vulnerum Chriſti, profectò SS. COR JEſu eſt civitas Solis, cujus ſplendore cuncta illuſtrantur, & vivificantur: *Erunt quinque civitates in terra Ægypti. Civitas Solis vocabitur una, &c.* De S. Franciſca Romana refert ejus vita, quòd in Feſto SS. Omnium viderit è quinque Sacris Redemptoris noſtri Vulneribus, potiſſimùm verò è SS. CORDE JEſu, vibratis radiis, univerſum cœlum & Cœlites omnes mirè illuſtrari, ac illas præſertim Beatorum animas, quæ in hac vita charitate in Deum excellebant, *peculiariter lucere à radiis è CORDE JEſu ſplendentibus*, auditâ hac voce: *Ego ſum amor fidelis.* *Iſa.* 19, 28. *Nadaſ. in An. Cœl.* 1. *Nov.*

3. Solent autem in lucerna tria inveniri: oleum, ignis, & inter utrumque ellychnium, quod ignem cum oleo velut vinculum ſolet unire. O dilecta anima! inſpice SS. COR JEſu, in qua lucerna lucidiſſima pariter hæc tria invenies, ignem Divinitatis, oleum humanitatis, & divinam hypoſtaſin, quæ eſt velut vinculum copulans divinitatis ignem cum oleo humanitatis. Proinde huic myſticæ lucernæ (SS CORDI JEſu) non incongruè illud applicare poſſumus, quod S. Joannes quondam de Agno Dei pronunciavit, quòd inſtar Solis cœlum empyreum illuminaverit, quaquaverſum radios ſuos ſpargendo, & Eccleſiam triumphantem mirè illuminando: *Et civitas non eget ſole, neque lunâ, nam claritas Dei illuminat illam, & lucerna ejus eſt Agnus.* O gratioſa lucerna SS. COR JEſu! ex cujus aſpectu omnes Beatorum Animæ ſingulare gaudium ac jucunditatem longè maximam hauriunt. Et ſi Abraham olim omnia adverſa tam generoſo animo ſuſtinuit, dum hoc myſterium in ſpiritu & in umbra tantùm cognovit: *Vidit, & gaviſus eſt*: quantò magìs exultabunt omnes Sancti in gloria à contemplatione hujus diviniſſ. CORDIS JEſu? O quantum gaudium SS. COR. JEſu! *Apoc.* 21. 23. *Jo.* 8. 56.

4. Noëmo quondam de arca ſua egreſſo, in ſignum fœderis

DEũ inter & hominem pulcherrima iris apparuit, tribus coloribus,
Gen. 9, igneo, purpureo, & viridi conſpicua: *Videbo illum, & recordabor*
16. *bor fœderis ſempiterni*, ait Dominus ad Noë. Et quid dulciſſimum COR JEſu illis beatis Spiritibus in cœlo aliud eſt, quàm ſi-
Deut. 4, milis Arcus ſpecioſiſſimus? Igneus, quia *Deus tuus ignis conſumens*
24. *eſt*; Purpureus propter paſſionem, unde Angeli pacis eum in cœ-
Iſa. 63, 2. lum introëuntem interrogarunt: *Quare rubrum eſt indumentum tuum?* Et viridis, propter ſpem noſtram, dum & nos miſelli, adhuc tanquam viatores in hac lacrymarum valle exiſtentes, ex hoc SS. CORDE JEſu omnem ſalutis ſpem & habemus, & ſingulis momentes haurire poſſumus. Hunc ergo pulcherrimum arcum, quoties Pater Æternus in Filio ſuo aſpexerit, toties recordabitur quoque fœderis ſui ſempiterni: *Videbo illum, & recordabor fœderis ſempiterni*, quòd non ampliùs delere velim omnem carnem & animam viventem, ſed potiùs ex meritis hujus SS. ac diviniſſimi CORDIS JEſu vobis ô mortales! ritè per contritionem ac confeſſionem diſpoſitis, omnia condonem delicta ac demerita. O anima mea! etiamnum in hoc miſeriarum barathro inter millena verſêris pericula, erige te, & Deo tuo infinitas gratias age, quòd in tuum commodum longè maximum adhuc paratum habeas myſticum illum ar-
Eccl. 43, cum, SS. COR JEſu: *Vide Arcum & benedic eum, qui fecit illum:*
12. *valde ſpecioſus eſt in ſplendore ſuo.* O valdè ſpecioſus!

5. Progredior ad Davidem, qui, cùm aliquando in ſpiritu & in umbra tantùm has cœli delicias deguſtâſſet, præ ſtupore attonitus
Pſ. 35, 9. exclamavit: *Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos.* Et quænam, obſecro, hæc domus eſt, in qua Sancti inebriabuntur?

Adverte, domus hæc vinaria, divino ac ſuaviſſimo falerno plena SS. COR JEſu eſt omnibus tum in cœlo exiſtentibus, tum in Sanctiſſima Euchariſtia eum dignè recipientibus. In hanc ergo do-
Cant. 2, 4. mum vinariam ſolet mitiſſimus JEſus animam, dilectam Sponſam ſuam, invitare, & introducere, atque in ea ſuam ordinare charitatem. Alii cum Euthymio per illam ubertatem domûs Dei pretioſiſſ.

Sangui-

Sanguinem intelligunt, qui ex SS. CORDE JEſu transfixo defluxit, & per torrentem aquam illam ſaluberrimam cum divino cruore pariter effuſam. O quàm gratioſus, quàm amabilis & quàm deſiderabilis ille torrens voluptatis eſt! & hoc eſt, ad quod alludit Propheta Apocalypticus: *Et oſtendit mihi fluvium aquæ vitæ, ſplendidum tanquam cryſtallum de ſede Dei & Agni.* Et nunquid SS. Cor JEſu eſt ſedes Dei, in quo Divinitas pleniſſimè inhabitare ſolet, & in quo Pater ſibi unicè complacet, ac Spiritus Sanctus velut in ſuo throno quieſcit? Ex hoc ergo SS. & Auguſtiſſ. CORDE JEſu, tãquam ex fonte in omnes Beatos jugiter promanat fluvius ille aquæ vitæ: *Ecce,* inquit Iſaias, *Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo,* *Iſa. 12, 2.* *quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem: Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.* Ezechiel quondam fluvium vidIt à dextro Templi latere, hoc eſt, de SS. CORDE JEſu (ut alibi explicavimus) incommodum & ſalutem hominum exuberantem: *Aquæ autem deſcendebant in latus Templi dex-* *Ezech.* *trum ad meridiem altaris.* *47, 1.* Sed ille fluvius, quemadmodum obſervat Cornelius, Eccleſiæ militantis erat, hic autem, quem S. Joannes in Civitate Dei vidit, propriè Eccleſiæ triumphantis eſt, inſtar Solis pellucidus, & inſtar criſtalli puriſſimus, per quod puritas ac Sanctitas illius cæleſtis, immenſæ, ac nunquam terminandæ voluptatis indicatur, quam Sancti omnes hauriunt ex hoc Diviſſ. CORDE JEſu, quod poſt Deum perfectè eorum deſiderium explet, & ineffabili voluptate illorum corda perfundit. Unde Iſaias: *Declinabo ſu-* *Iſa. 66, 12* *per eam quaſi fluviũ pacis, & quaſi torrentem inundantem gloriam.*

6. Olim Deus populo ſuo electo promiſit, ſe ex adipe frumenti, hoc eſt, de Manna cœli, eos abundanter ſaturaturum, quod & in deſerto per 40. annos fideliter præſtitit: *Cibavit eos ex adipe frumen-* *Pſ. 80, 16* *ti.* Et ut haberent, quô ſitim extinguerent, illis dulciſſimum mel in potum obtulit, aquam nempe de petra Cades decurrentem, quæ populo in ſiti ad inſtar mellis ſuaviſſimi extitit. Accedit, quòd in ſylvis ac petris copioſiſſimum mel in terra illa deſiderabili ubique reperiebatur, quemadmodum ex facto Jonathæ patet, virgam in

Pſ. eod. melle intingentis: *Et de petra melle ſaturavit eos &c.* Altiùs nunc 1.Cor.10. attolle oculos anima Chriſtiana. *Petra autem erat Chriſtus*, ſub- 4. intrat hîc S. Paulus. Hæc myſtica petra de percuſſo ſuo latere in rupe Calvariæ ex ipſo fonte Sacratiſſimi CORDIS ſui abundantiſſimum gratiarum mel in omnes profudit, & etiamnum in terra illa deſiderabili Sanctorum, hoc eſt, in cœleſti gloria pleno impetu in omnes animas largiſſimè ſpargit. O quàm igitur bene Vates Regius: Pſ. 16, *Tunc ſatiabor, cùm apparuerit gloria tua!* Et ſi beatitudo juxta præ- 15. ſtantiſſimum illum Chriſtianum Philoſophum Boëtium eſt *ſtatus bonorum omnium aggregatione perfectus ſine admixtione ullius mali*, profectò SS. COR JEſu (NB. poſt Deum) eſt illud beatitudinis centrum, in quo Cœlites omnes ſecurè ac cum pleniſſima deſiderii ſatietate conquieſcunt: *O felix unio* (exclamat P. Vincentius Caraffa Soc. JEſu Generalis Præpoſitus meritiſſimus, Vir & doctrinâ & pru- Vinc. Caraff. in faſc. Myrrh. l. 3. conſid. 24. n. 2. dentiâ ac ſanctimoniæ laude clariſſimus) *O felix unio, jucunda poſſeſſio, feliciſſima in CORDE Chriſti commoratio! Vere cor noſtrum ſemper famelicum & inquietum nullo alio ſaturari, in nullo conquieſcere poteſt, præterquam in CORDE Chriſti, ceu centro ſuo.*

7. Nec caret ſingulari myſterio, quòd olim DEus Aaroni ſummo Pontifici mandaverit, quatenus in corde ſuo (Textus Hebraicus legit: *Super cor ſuum*) nomina Tribuum Iſraël pretioſo Rationali inſculpta geſtaret, ad admonendum Pontificem, quòd non tantùm animas commiſſas in humeris, ſed etiam in imo cordis geſtare de- Exod. 28. beat: *Portabitque Aaron nomina filiorum Iſraël in rationali judicii* 29. *ſuper pectus ſuum.* En pulcherrimum typum Sacratiſſimi CORDIS JEſu, ſummi illius Pontificis, qui non tantùm in hac mortali vita, Hebr. 9, cùm *per proprium ſanguinem introivit ſemel in Sancta, æternâ re-* 12. *demptione inventa*, ſed etiamnum ut glorioſus Triumphator in cœlo in SS. CORDE ſuo omnium prædeſtinatorum nomina inſculpta Zach. 3, portat: *Ego*, inquit apud Zachariam, *cælabo ſculpturam ejus*: Vel 9. ut alii legunt: *Aperiam apertionem ejus.* O quàm immenſo tunc gaudio replebuntur Beatorum Animæ, cùm nomina ſua divino Rationali inſculpta viderint! ô quantùm gaudebunt! Hoc experta eſt S. Mech-

Mechtildis Virgo, cui clementissimus Redemptor suavissimum Cor suum pro hora mortis in pignus felicissimæ prædestinatorum æternitatis obtulit: quam gratiam similiter obtinuit: S. Gertrudis Virgo, cui Christus in extremo agone SS. COR suum apertum in arrham futuræ gloriæ monstravit, Angelis interea cantantibus: *Veni, veni, veni, quia te expectant cœli deliciæ, alleluja, alleluja!* Eandem felicitatem S. Gregorius Magnus à Christo impetravit, qui huic Beatissimo Pontifici COR suum obtulit, ut inde thesauros pro Ecclesia Dei depromeret. Et de se S. Margaritha pœnitente refert vita, quòd in Latere Crucifixi SS. COR JEsu intuita, ac complexa, sursum ab eo in cœlum rapta fuerit. O felices animas! O si similis quoque sors & te maneret pie Lector! Ama nunc & Zela honorem Sacratissimi CORDIS JEsu, en adhuc vivit gratiarum Dominus, monstrans tibi apertum COR suum: *O quàm bonum est*, ait Mellifluus Bernardus, *ô quàm jucundum, habitare in CORDE JEsu!* O quàm bonum! Verè *animalis homo non percipit ea, quæ sunt Spiritûs Dei*, & quàm dulce sit hoc SS. COR JEsu! ah! ah! non percepit!

Nadas. in anno Cœl. 19. Nov. & 17. No. Idem 12. Mart. & 22. Febr.

S. Bern. tract. de pass. Dom. cap. 3.

1. Cor. 2, 14.

8. Verùm ut hujus Diviniss. CORDIS JEsu dulcedinem, quâ omnes nunc Beatorum Ordines perfruuntur, clarius adhuc valeatis penetrare, ad id amabò attendite, quod sacer Codex de divite illo Epulone commemorat; qui, cùm maximis & ineffabilibus tormentis tum ardentissimæ sitis, tum etiam ardoribus incendii infernalis cruciaretur, Patrem Abraham (quia Judæus erat ex semine Abraham prognatus(humiliter invocavit, quatenus ad aliquod vel leve solamen ac dolorum levamen Lazarum de sinu suo sibi mitteret: *Miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma.* Tace ingratissimum pecus & titio infernalis! quid te una juvabit aquæ gutta, quam tibi Lazarus nunc felicissimus de cœlo in locum tormentorum ferat? Et si omnes aquæ, flumina ac maria in infernum defluerent nec unam quidem ignis sempiterni scintillam extinguerent. En nunc pœnam Talionis justissimam! priùs noluisti nec unam panis micam Lazaro famelico indulgere, nunc condignum est, ut

Luc. 16. 24.

nec

nec una aquæ frigidæ gutta tibi in ſolamen cedat. Verum enim verò aliud hîc latet myſterium, quòd damnatus ille Epulo unam duntaxat frigidæ guttulam de cœlo flagitaverit, & nec eam impetraverit, cauſam ſubjungit S. Auguſtinus: *Tanta*, inquit, *eſt dulcedo futuræ gloriæ, ut ſi una gutta deflueret in infernum, totam damnatorum amaritudinem indulcoraret.* Ecce una guttula de cœleſti illa ſuavitate dicto Epuloni abundè ſuffecit, non tantùm ad ſuos, ſed & omnium damnatorum cruciatus diluendos.

S. Aug. ſ. de Beat. cœleſt.

O Bone JEſu! non me capio ampliùs præ admiratione! Quid ergo erit amabiliſſimum ac Diviniſſimum COR tuum illis Beatiſſimis Spiritibus in cœleſti paradiſo, dum in illo juxta Apoſtolum inhabitare ſolet *omnis plenitudo Divinitatis?* Ah quid erit? Audi S. Chryſoſtomum: *Si quotidie foret infinities moriendum, ferendum tamen eſſet: præterea gehennam, & tormenta omnia convenit ſuſtinere, ut videre queas Chriſtum venientem in gloria ſua, & conſcribi ordini Sanctorum.* Et quid fiet ô anima! Si ipſe JEſus & Amor tuus dignabitur lacrymas ab oculis tuis abſtergere, & te velut Sponſam ſuam dilectam ad caſtiſſimos amplexus & oſculum SS. CORDIS ſui admittere? O ineffabilis dulcedo! ô ſumma dilectio charitatis habere JEſum, & in ipſo Diviniſſimo CORDE JEſu æternùm poſſe commorari?

Col. 2. 9. S. Chryſ. ad Theodorum lapſum. Idem aſſerit. S. Aug. ſer. 37. de Sanctis.

Ah pientiſſime JEſu! cor noſtrum ſit erga Sacratiſſimum COR tuum, ut quondam fuit cor Magni illius Aurelii Auguſtini, quod tanto amore in te ferebatur, ut poſt beatum obitum hujus Præſulis cor ejus quinque Sacrorum Vulnerum tuorum ſtigmatibus ſaucium fuerit repertum.

Lyr. l. 5. c. 7. f. 296.

Ah benigniſſime JEſu! cor noſtrum ſit erga Sacratiſſimum COR tuum, ut quondam fuit cor S. Franciſci Saleſii, qui in ſuo pectore Cor non hominis, ſed Seraphini abſconditum portabat, quòd aſſiduò per ſuſpiria, per calamum, per colloquia in flam̃as tui amoris erumpebat. Unde cùm intra unius añi ſpatium facilè 25. millia hæreticorum ad veram fidem reduxiſſet, auditus eſt aliquando inter labores anhelans dicere: *O mi Deus! quæſo, ſiſte gratiarum tuarum torrentem: neque enim poteſt capere Spiritus meus abundantiam deliciarum dulcedinis tuæ tantæ.*

Nadaſ. die 28. Decemb.

Ah clementiſſime JEſu! cor denique noſtrum ſit erga Sacratiſſimum COR tuum, ut quondam fuit cor S. Franciſci Xaverii Indiarum Apoſtoli, perpetuâ charitatis flammâ erga te & proximum ardens, proinde te non aliter, quàm Deum CORDIS ſui appellabat: O quoties ingeminabat: *Domine JEſu Chriſte, Deus cordis mei, per quinque illa vulnera, quæ tibi in cruce noſtri amor inflixit, tuis famulis ſubveni, quos pretioſo Sanguine redemiſti.*

Caraff. in faſc. l. 1. conſid. 8.

EPI-

EPILOGUS.

SS. COR JEſu omnibus fidelibus Chriſtianis univerſale & ultimum in vita & in morte Perfugium.

Petra refugium herinaciis: Pſal. 103, 18.

1. OMnia animalia, naturâ duce, de commoda ſibi & opportuna proſpiciunt habitatione, in qua contra inimicorum incurſus, tempeſtatúmque injurias ſecuré commorentur. Sic *Aquila* contra venenatos ſerpentes *in arduis ponit nidum ſuum*: columba contra inſidiantes milvos *in foraminibus petræ & caverna maceriæ* tuta latitat: *lepuſculus plebs invalida* contra canes venaticos *in petra cubile ſuum collocat*: vulpes contra moloſſos *foveas ſuas habent*, & paſſer *invenit ſibi domum, & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos*. Et tu, Anima Chriſtiana! inter tot ac tanta pericula conſtituta, non tibi maturé de aliquo provi- *Job.* 39. 27. *Cant.* 2. *Prov.* 30. 26. *Matth.* 8. *Pſ.* 83, 4.

deas domicilio, ubi tuta contra tot hoſtes, te quotidie infeſtantes, morari poſſis ac degere? Quod autem domicilium ſecurius eſſe poteſt, quàm SS. COR JEſu?

Herinacium, ſeu echinum conſidera, (egregium hominis providi ac induſtrii paradigma) dum non tantùm in autumno ſibi maturè pro inſtante hyeme eſcam parat, & volutatus ſuper jacentia poma in terra, ea aculeis ſuis affixa lætus in cavas arbores, aut in cavernam ſuam deportat, ſed & in globum convolutus, ubi periculum aliquod prævidet, hoſtium inſultus & inſidias tutus deridet. Solet autem herinacius ut plurimùm cubile ſuum in aliquo petræ foramine collocare, ubi commodam ſibi ſtationem pro ratione temporis & venti, nunc ad auſtrum, nunc ad aquilonem eligit, sìcque tranquillus contra quosvis ventorum & hoſtium impetus vivit, cui lemma inſcribes:

Undique tutus.

Vel, ſi ad propoſitum tuum magìs placet illud Picinelli:

Venturi providus ævi.

Anima Chriſtiana! en formam hîc habes & exemplum, quod imiteris, ſemper venturi ævi provida. Nunc ergo, dum tempus eſt acceptabile & dies ſalutis, providè in rem & ſalutem tuam vigila, & tibi de ſecuro illo proſpice domicilio, ubi tuta ac tranquilla in omni tentatione, in quovis periculo, & in ipſo demum agone ac judicio poſſis latitare: *Herinacius*, inquit Le Blanc, *ſpinis ſuis tectus ad petram fugiens, eſt humilis peccator, aculeis peccatorum ſuorum compunctus, in Chriſto ſe abſcondens*, & in SS. CORDE ejus, quaſi in ſecuriſſimo domicilio & aſylo latitans. O felix anima! quæ in hac myſtica petra, & in caverna maceriæ SS. CORDIS JEſu abſcondita inſidiantis inimici declinat aſſultus! *Ideo*, ait Hadrian. Lyræus, *Latus ſuum pius & miſericors aperuit, ut cruor te vulneris vivificet, caro corporis refocillet, ſpiritus cordis quaſi patenti & libero meatu aſpiret: ibi tutò latebis, donec tranſeat iniquitas, ibi nequaquam algebis, eò quòd in Viſceribus Chriſti* (hoc eſt, in SS. CORDE JEſu) *non*

Le Blanc. in Pſ. 103. v. 18.

Hadr. Lyr. de Jeſu pat. l. 6. c. 6.

non frigeſcat charitas, ibi deliciis afflues, ibi gaudiis ſuperfflues, &c. O felix habitatio SS. COR Jeſu!

2. Ingenioſa ac pia, & ad noſtrum propoſitum peraccommoda eſt illa ponderatio S. Hieronymi, quare benigniſſimus orbis Reparator Chriſtus plerumque poſt ſolis occaſum infirmos ac languidos curârit: *Veſpere autem facto, cùm occidiſſet ſol, afferebant ad eum omnes male habentes, & dæmonia habentes, & erat omnis civitas congregata ad januam.* *Marc. 1. 32.* Et cur non manè, aut in meridie eos ſaluti reſtituit? Grande hîc latet myſteriũ, non enim otioſè Sacri Scriptores tempus illud veſpertinum & occaſum ſolis adnotârunt, ita & S. Matthæus: *Veſpere autem facto obtulerunt ei multos dæmonia habentes, & ejiciebat ſpiritus verbo: & omnes malè habentes curavit.* *Matth. 8, 16.* Ubi ſubjungit: *Ut adimpleretur, quod dictum eſt per Iſaiam Prophetam dicentem: Ipſe infirmitates noſtras accepit, & ægritudines noſtras portavit.* *Iſa. 32. 4.* Per ſolem hunc occiduum rectè præfatus S. Hieronymus Chriſtum JEſum, myſticum illum juſtitiæ ſolem in cruce expirantem intelligit, ubi moriens cunctas animarum noſtrarum ægritudines ac languores, in illis corporum morbis præſignatos curavit: *Omnes*, inquit S. ille Eccleſiæ Doctor, *non manè, non meridie, ſed ad veſperam curantur, quando ſol occubiturus erat, quando granum tritici in terra moritur, ut multos fructus afferat &c.* *S. Hier. in cap. 8. Matth.* Obſervat autem S. Marcus, quòd *omnis civitas*, hoc eſt, prout interpretatur Menochius: *Omnes cives oppidi Capharnaum*, ad hæc ſtupenda miracula, quæ Chriſtus ſole occumbente ad januam domûs in curandis illis infirmis & dæmoniacis patrârat, in unum confluxerint, & ad oſtium illud admirabundi ſteterint: *Menoch. in hunc l.* *Et erat omnis civitas congregata ad januam.* *Marci. 1. 33.* Et quid denotat illa janua, non enim fruſtra ab Evangeliſta, qui hæc Spiritu S. dictante conſcripſerat illa quoque janua connotata fuit? Reſpondet ad hanc quæſtionem pereleganter & appoſitè doctiſſ. Franciſc. Quareſmius, quòd per dictam januam non incongruè SS. Latus & diviniſſ. COR JEſu, quod Longinus ſole occumbente, lanceâ ſuâ, quaſi clave in bonum totius univerſi reſeravit, poſſit ac debeat intelligi: *Quareſm, to. 2. c. 3,* *Et hoc*, inquit, *ſignificatum*

catum fuit in eo, quod ad occaſum Chriſto Domino latus apertum fuit, quod fuit velut ſalutis oſtium reſeratum, ad quod omnes admiſſi, ſalutem conſequentur, &c.

O mortales omnes! quid agitis? quousque occupabitur cor veſtrum amore creaturarum, mundi, carnis, honorum, divitiarum, vanitatum, concupiſcentiarum, ſtultitiarum, &c. En, patet vobis vitæ oſtium & janua ſalutis, & vos poſt tot ac tanta recepta beneficia adhuc intrare recuſatis in SS. COR JEſu? Columba illà Noëmica, dum ceſſante diluvio in terra ſordida, limoſa, & ſpurcitiis repleta non inveniſſet, ubi requieſceret pes ejus, continuò reverſa eſt in arcam, in qua à Noëmo per apertam lateris feneſtram cum gaudio
Gen. 8, 9. excepta eſt: *Extenditque manum, & apprehenſam tulit in arcam.* Anima Chriſtiana! En & tibi feneſtra SS. Lateris JEſu Crucifixi aperta eſt, per quam liberé ad ipſum COR DEI amore tui vulnerati
Vincent. Puccin. 4. p. Vita cap. 9. poteris penetrare. Ita quondam vidit S. M. Magdalena de Pazzis, quòd plures animæ in SS. Latere & CORDE JEſu inhabitantes, tanquam micantes gemmæ illud diviniſſ. COR coronârint. O ſi omnes animæ ad hoc SS. COR JEſu advolarent!

Noë quondam extentis in modum crucis brachiis columbam illam, cum olivæ ramo ad ſe revertentem, exſpectans exſpectavit. Vide hîc alterum Noëmum in arca crucis expanſis te manibus præſtolantem, & quia digitis cruci affixis non poteſt refugii tibi locum monſtrare, capite in SS. Pectus ſeſe inclinante tibi apertum COR ſuum deſignat, in quo ſecura habites, & ab omni periculo immunis
S. Bonav. p. Stim. 6. 5. per omnem æternitatem quieſcas. *O bone JEſu!* exclamat S. Bonaventura, *nimis ſaxeum eſt cor meum, niſi emolliatur ſanguine tuo: nimis diſtractum eſt cor meum, niſi recolligatur in Latere tuo &c.*

3. De Samuele recenſent Sacri Regum faſti, quòd Sauli in Regem Iſraëlitarum jam inungendo non perdices, nec phaſianos, aut alia delicatiora fercula (quibus Nobilium menſæ abundare ſolent) ſed
1. Reg. 9, 24. unum armum à victima reſervârit: *Levavit autem cocus armum, & poſuit ante Saul: Dixitque Samuel: Ecce, quod remanſit, pone ante te, & comede, quia de induſtria ſervatum eſt tibi.* Anima

Chri-

Chriſtiana; non armum in cruce, ſed ipſum amabiliſſ. ac diviniſſ. COR ſuum reſervavit tibi JEſus, Agnus ille Divinus: *Quia de induſtria ſervatum eſt tibi.* Et quemadmodum Oratores efficaciſſima ad perſuadendum argumenta in finem perorationis rejiciunt, & Poëtæ in calce epigrammatis majorem adhibere ſolent energiam; ſic divinus ille Orator, cùm in cathedra crucis *cum clamore valido & lacrymis* pro noſtra ſalute ad Patrem ultimò peroràſſet, & carmen ſuum (heu, quàm lugubre!) ſeptem videl. verborum complêſſet, ut tandem Epilogum immenſi ſui amoris faceret, ac Patrem cœleſtem ob demerita noſtra juſtiſſimè iratum in ſententiam ſuam flecteret, eíque miſericordiam perſuaderet, quid fecit? En, tradidit, & objecit furori crudelis lanceæ ipſum dulciſſ. ac diviniſſ. COR ſuum: *Et exauditus eſt pro ſua reverentia:* ruinam Angelorum in *Hebr. 5, 7*
cœlo ſupplevit, infernum ſpoliavit, mundum redemit, Patrem placavit, & tibi locum refugii paravit, ùt, cùm venturus eſt tanquam diſtrictiſſimus Judex judicare terram, ubi alii clamabunt: *Cadite* *Luc. 23. 30.*
montes ſuper nos, & colles operite nos, tu tranquillum atque tutiſſimum in hoc SS. CORDE JEſu invenias aſylum, *quia de induſtria ſervatum eſt tibi.* O quam ſapiens igitur eſt illa anima, quæ in hoc ſummo petræ foramine nidificat. Talis *aſſimilabitur viro ſapienti,* *Matth. 7, 14.*
qui ædificat domum ſuam ſupra petram, & deſcendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit, fundata enim erat ſuam petram.

4. *Convertere* igitur *anima mea in requiem tuam* (hoc eſt, in SS. *Pſ. 114, 7*
COR JEſu) *quia Dominus benefecit tibi.* Natus eſt pro te in carne, ut tu naſcerere Spiritu. Poſitus eſt in alieno præſepio, ut tibi proprium pararet locum in cœlo. Inter jumenta jacere in ſtabulo non abhorruit, ut te, qui ſicut jumentum apud DEum factus es, in hominem mutaret. Circumciſus eſt, ut tu cor & labia tua circumcideres. Oblatus eſt Patri in templo, ut tu ipſi in templum offerres Cor tuum. In fugam & in exilium ejectus eſt, ut te exulem in patriam reduceret. Laboravit in officina Patris Nutritii, ut tu pro honore DEI & ſalute proximi nulli parceres labori. Eſurivit pro te, per

quem nec ales esurit, ut te cœlesti Manna & supersubstantiali pane reficeret. Sitivit ipse fons vitæ, ut anima tua sicut terra sine aqua sitiens, haberet, quô sitim restingueret. Fatigatus est ex itinere, ut te lassum ac debilem viatorẽ refocillaret. Obmutuit & obsurduit coram convitiantibus se, ut tu disceres in simili occassione tacere. Oravit pro te toties pernoctans in oratione DEI, ut tibi non tam exemplum præberet, quàm & Patris iram contra te placaret. Venditus est in mortem triginta argenteis, ut te hoc sanguinis pretio ab inferni, diaboli, & peccati servitute redimeret. Innumeris angustiis affectus est, ut in angustiis tuis haberes levamen. Vigilavit de nocte, ut te à peccati lethargo suscitaret. Sanguinem sudavit, ut peccatorum tuorum maculas elueret. Captus est, quem cœli & terra capere non possunt, ne tu in tentationibus capereris ab hostibus tuis Ligatus est catenis & vinculis, ut te solveret à vinculis peccatorum. Derelictus est à Discipulis omnibus, ut tecum posset manere usque ad finem vitæ. Negatus est à Petro, ut tu illum in omni occasione coram Patre & hominibus confitereris. Falsò accusatus est, ut te confitentem in supremo Judicio posset absolvere. Velatus est facie, ut tibi eam in gloria sua æternùm ostenderet. Spoliatus est vestibus, ut stolâ gloriæ & jucunditatis indueret. Sputis fœdissimis comaculatus est, ut sordes animæ tuæ abstergeret. Flagellatus est, ut servus, Dominus universorum, ut te inutilem servum ab æternis redimeret flagellis. Coronatus est spinis Rex vivorum & mortuorum, ut tu coronareris coronâ gloriæ. Damnatus est ad mortem, ut tu morte dignus vitam cõsequereris æternã. Ejectus est extra civitatẽ, ut te in cœlestem Jerusalẽ introduceret. Crucem bajulavit humeris, ut tuam tolleret & levaret. In ligno exaltatus est, ut te ad se attraheret. Inter latrones pependit medius, ut tu in medio viveres Angelorum. Ambo brachia in cruce extendit, ut te filium prodigum mitissimus Pater in gratiam reciperet. Mortuus est pro te, ut tibi vitam repararet sempiternam. Tandem ubi omnia consumavit, quæ Prophetæ de eo vaticinati sunt; ut demonstraret, quòd non tantùm in finem dilexerit te, sed quòd neque mors, neque creatura alia im-

men-

mensum illum charitatis ignem in Diviniss. CORDE suo potuerit extinguere, quid facit? ipsum SS. Latus & dulciss. COR suum immiti lanceâ aperiri voluit, ut librum accessum ad illud mortales omnes haberent, in quo in omnibus tentationibus, periculis, & adversitatibus, ac præsertim in supremo illo agone, ex quo pendet felix, aut eheu! æternùm infelix æternitas, securum ac tutissimum invenirent perfugium. Ecce! *quia de industria servatum est tibi!* O COR JEsu, quis satis amat te? ah quis?

5. *Convertere* igitur *anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi*, dedit enim omnia pro te, & tandem ipsum Diviniss. COR suum in locum refugii, securitatis & asyli universalis: *Manus & pedes*, ait Guerricus Abbas, *& latus perforari sibi tulit, & se mihi totum aperuit, ut ingrediar in locum Tabernaculi admirabilis, & protegar in abscondito Tabernaculi sui:* hoc est, in SS. CORDE JEsu. Vis figuram de hac veritate? Moyses & Aaron comotâ gravissimâ in eos populi seditione; & increscente magìsmagísque in castris tumultu, ne à tumultuante illa turba saxorum grandine obruerentur, quid fecerunt? Sine mora ad Tabernaculum Altissimi, tanquam ad ultimum persecutionis & calamitatis suæ asylum confugerunt, *quod postquam ingressi sunt, operuit nubes, & apparuit Gloria Domini.* Tu pie lector, si desideras carnem tumultuantem, mundum insidiantem, diabolum infestantem, & alios hostes, tum visibiles, tum invisibiles, ac præsertim te ipsum (quo non datur pejor) feliciter superare, quid agendum? Fuge, fuge pariter ad Tabernaculum Altissimi, ad SS. COR JEsu Eucharistici & Crucifixi, ubi operiet te gratiarum nubes, & Gloria Domini proteget te: *Hìc*, inquit S. Bonaventura, *erit requies mea in sempiternum, ubi pascar à Vulnere, lactabor ab ubere, & hæc erit dulcissima potio mea in vitam æternam.* De Loth ex Sacris litteris compertum est, quòd animam ac vitam suam, cùm Pentapolis igne cœlesti in condignam scelerum vindictam concremaretur, in monte & in civitate Segor salvârit: *Festina, & salvare ibi, quia non potero facere quidquam, donec ingrediaris illuc.* Tu si animam tuam ab incendio gehennali servare cupis immunem, fuge, ah fuge pari ratione ad montem, ubi *Vita tua (*JEsus CRUCIFIXUS) *pendens est ante te*, & salva te in civitate munita, & in urbe refugii inexpugnabili, quod est SS. COR JEsu: *Tutum refugium*, ait S. Augustinus; *mihi præbent Vulnera Salvatoris*, & quantò magìs ipsum Diviniss. COR JEsu? *Festina & salvare ibi.*

Ps. 114. 17. *Guerric. Abb. in Cant.* *Num. 16. 43.* *S. Bonav. in stim. am& Lyr. fol. 287.* *Gen. 19. 22.* *Deut. 28. 66.* *S. Aug. Manual. lib. 2.*

6. Cum Tribus Benjamin à cæteris undecim Tribubus Israël ad vindicandam nefandam eorum libidinem usque ad internecionem deleretur, soli illi Benjamitæ salvati sunt, qui in solitudinem fugientes in petra Remmon se absconderunt: *Quod cùm vidissent, qui remanserant de Benjamin, fugerunt in solitudinem & pergebant ad Petram.* Anima peccatrix! Etsi mille mortibus ac infernis digna sis, noli desperare, noli te abjicere, sed potiùs in animo contrito & verè

Judic. 20, 45.

Osea 2, 14. verè humiliato fuge in solitudinem SS. CORDIS JEsu, ibi Redemptor tuus loquetur ad Cor tuum, ibi in foramine petræ videbis cum Moyse gloriam Domini, ibi optatum in omni tentatione & tribulatione reperies auxilium: *Abscondere in fossa humo à facie timoris Domini.* O quàm felix tunc eris in agone tuo, si fueris in hoc Divinitas domicilio! Dives ille, cujus ager quàm plurimos fructus tulerat, novam domum meditari cœpit, in qua non tam fruges reconderet; quam & ipse, utpote homo Epicureus, vitam lautam, tranquillam ac desidiosam duceret: *Et dicam animæ meæ: Anima habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare &c.* O stulte! si vis securam domum ac tranquillam habitationem? SS. COR JEsu inquire: en in illo habes multa bona posita in annos plurimos, hîc requiesce, hîc comede, hîc bibe & epulare. O quàm bonum est hîc habitare: quia hoc SS. Cor JEsu omnibus omnia factum est. Si pauper es? Lapis Philosophicus est, quo omnia potes mutare in aurum. Si ægrotus es? Theriaca est & panacea præstantissima ad curandos quosvis animi morbos. Si aridus es? *Irriguum superius & inferius est.* Si dives & opulentus es? Aurifodina omnium gratiarum & meritorum est. Et nunquid qui in auro extrahendo laborat, ex fodina auri plus lucri uno die capessit, quàm alius ex plumbi aut ferrifodinis per annum? Si peccatores? Necdum time, si enim juxta mentem Philosophi *ira succensio sanguinis est circa cor:* profectò SS. COR JEsu iram ampliùs fovere non potest, quia omnem & ultimam sanguinis stillam dedit, & pro tua salute profudit. O immensum solatium! Quid igitur superest, nisi ut hoc SS. ac Diviniss. COR JEsu ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente, & ex tota omnium viscerum latitudine diligamus? Et quod, obsecro, Cor tam durum, tam impurum, tam frigidum & iniquum, quod ex consideratione tantæ bonitatis non aliquo amore reciproco in SS. COR JEsu liquescat? O si vel unica sanguinis guttula adhuc in corde meo est, quæ te non amat, ô Diviniss. COR JEsu! eruatur, & in infernum projiciatur! Doleo solummodo, quòd tam serò te agnoverim ô pulchritudo tam nova tam antiqua! doleo! Imposterum majori amoris intensione tarditatem meam compensabo, humillimis votis pro fine hujus opusculi rogans te, ut hunc meum qualem qualem conatum benignè suscipias, spiritúmque legentibus inspires, ut SS. COR tuum tenerè ament, & inquirant, atque honorem illius ubique locorum promoveant, ut cum Apostolo dicere possint: *Quis nos separabit à Charitate SS. CORDIS JESU?*

Marginal references: *Exod. 33. 22.* — *Isa. 1, 10.* — *Luc. 12. 19.* — *Josue 15, 19.* — *Rom. 8, 35.*

Soli DEO Honor & Gloria,
Nobis autem confusio faciei.

INDEX

INDEX

Verborum, rerum, & materiarum notabilium, in hoc Opere comprehenſorum;

Ubi primus numerus Conſiderationem, & ſecundus initialem numerum ejusdem Conſiderat. indicat.

Cor

David

SS. Eu-

S. Jo-

L.

Q.

R.

S. Sa-

Theo-

FINIS.

